

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

$\frac{2}{C}$

4892

George Bancroft

Copy 1
v. 6

Thucydides
BIC 3

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

THUCYDIDIS
DE
BELLO PELOPONNESIACO
LIBRI OCTO

GRAECE ET LATINE
AD EDITIONEM IOS. WASSE ET CAR. ANDR. DUKERI

ACCURATE EXPRESSI

VOLUMEN SEXTUM

ANNOTATIONES
IN SCHOLIA GRAECA
ET
INDICES

BIPONTI
EX TYPOGRAPHIA SOCIETATIS
CICIDCCLXXXIX

THE
NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY
ASTOR
LENOX
TILDEN

A. N N O T A T I O N E S
I N
S C H O L I A G R A E C A
C U M
A U C T A R I O S C H O L I O R U M .

3

DE GRAECIS
IN
THUCYDIDEM
SCHOLIIS
HENR. STEPHANI
IUDICIUM.

Quaedam etiam de usu suae ad horum Scholiorum lectionem Proparaesceues.

SCHOLIA in Thucydidem quasdam expositiones eiusmodi habent, ac suum lectorem de nonnullis admonent, quae talia sunt, ut vel propter illa omnibus, qui lectionis Historici huius studiosi sunt, in pretio esse mereantur: atque habeant, unde sibi de illorum editione gratulentur. Id denique, quod in titulo velut elogium illis datur, cum absque ipsis Historicus ista non facile intelligi posse dicitur, (totus enim superiorum *ἰνδύσεων* titulus est hic, *Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, ὃν χωρὶς οὐκ ἐνέμετος ὁ ἐνυγγραφεὺς*: Germanicam (Bas. 1540) excipio, cui iste praefixus est, eundem sensum efficiens, sed voce quadam inepte ficta utens, *Θουκυδίδης μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ἀφελίμων, χωρὶς δὲ οὐ ἐνυγγραφεὺς πολλὸ ἀνευχερὲς ἴσθι*) alicubi non minus verum quam horosificum esse comperitur. Ideo autem, alicubi tantummodo, non ubique verum comperiri dico, partim quod in quam plurimos difficiles obscurosque locos nihil quidquam afferant, partim quod nonnulla eorum, quae in quosdam *δυσενήτους* afferunt, lectori, qui & iudicio valeat & in Graeca sit lingua facile exercitatus, satisfacere minime possint. Omitto eas, in quibus omnino a Thucydidis mente aberrat, expositiones, ita ut aliud plane, quam quod a Thucyde dicitur, nobis dicant: quarum exempla in annotationibus meis afferentur. Verum ea, in quibus *σφάλλεται*, iis in quibus τὰ τῆς ἔκφυσης ab eo *καταρθοῦνται* (si haec antitheta Thucydeia ad nostrum hunc de scholiis in Thucydidem sermonem transferre liceat) condonanda esse, & fateor ipse, & mecum, ut opinor, quicumque non vel ingrati, vel nimium morosi sunt, fatebuntur.

Sed quoniam sicut multos Thucydidis locos his scholiis opus habere dictum est, ita etiam ad horum scholiorum lectionem multis opus esse scio aliqua expositione quorundam loquendi generum, seu quarundam sermonis formularum, quas fortasse *ἔκφυγνικὰς* vel potius *σχολικὰς* vocare quis possit: non male collocaturum me bidui spatium putavi, si eas a me collectas non proponerem solum, sed etiam exponerem.

Prius tamen quam ad illam *προδιδασκαλίαν* aggrediar, qua lector ad horum scholiorum lectionem praeparatur, hoc etiam ad plenam lectoris *προπαρασκευὴν* requiri puto, ut de iis alia pauca eum praemoneam. Sciat igitur, haec scholia (quorum more loquendo, *ἱστορίαν* dicendum fuisset) non ab una omnia, sed a pluribus scriptum esse, & ita quidem, ut variarum expositionum

Thucyd. Vol. VI.

A 2

num a variis scriptarum velut fragmenta tantummodo in locis plenisque sint, quae cum pro diverso diversorum lectorum iudicio excerptae & quorundam Thucydidis exemplarium margini adscriptae essent, tandem a quopiam ex illis collectae fuerunt, praefixis unicuique ipsis Thucydidis verbis, in quae unaquaeque scripta esset, aut scripta esse videretur. Plures autem scholia in hunc scriptorem edidisse, (nisi forte aliud nomen suis in eum ἔγνωσσι dare maluerint) vel inde discimus, quod in his Antylli & Phoebamoni nec non Aesculapii sit mentio. Atque haec e pluribus esse collecta inde apparet, quod alicubi ab uno expositionem alterius reprehendi videamus. Nam alioqui diversas etiam expositiones unius eiusdemque esse posse, non ignoro. Utinam vero non haec τιμάχα habereamus ἐκ τῶν δειπνῶν illorum veterum expositorum, sed illa ipsa δειπνα tota ad nos pervenissent. non enim (ut opinor) tantum mihi in emendanda Laurentii Vallae interpretatione laborandum & antea fuisset, & nunc quoque, qui novum laborem poscerent, loci superessent. Sed boni tamen consulendae nobis sunt hae reliquiae, (de quibus meum iudicium in praefixa meae Thucydidis editioni ad lectorem Epistola patefeci) uti a famelicis aliqua κρεῖων vel ἰχθύων τιμάχα, aut etiam τιμάχια, quae μεγάλων δειπνῶν essent reliquiae, boni consulerentur.

Ceterum ne hoc quidem tacebo, nonnulla esse, quae non tam sint hunc vel illum Thucydidis locum exponentis, quàm id, quod in eo scribitur, tantum memorabile & notabile, observantis, & alios pariter observare & notare iubentis. Hoc autem vel ex verbo σημειῶσαι patere nobis potest, quod habes pag. 478. nam in ista huius Historici verba, quae ibi leguntur, Βιβυτῶν Θρακῶν, scribitur, σημειῶσαι ὅτι καὶ οἱ Βιβυτοὶ, Θράκῃς. Sic vero & pag. 479 est aliquid, (multo quidem certe maioris momenti) quod σημειῶσαι iubetur. nam ibi in ista Thucydidis verba, καὶ ἅμα τῶν Εἰλωτῶν βουλομένοις ἢ ἐπὶ προφάσει ἐκπύμψαι &c. haec scribuntur, Σημειῶσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον εἰς τὰς Εἰλωτας γινόμενον, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαβράσις διεφθίρειαν. Sed multo plures sunt loci, in quibus, illo σημειῶσαι praetermisso, ὅτι tantum positum sit. Ex illis est iste pag. 502, ὅτι ὁ συγγραμματογράφος φεύγει τὴν ἑμᾶντ' ἔτι εἰκοσι μετὰ τὴν εἰς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν, inter illa scholia leguntur ista, ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἰκοσι ἔτη ἔφυγε τὴν πατρίδα, καὶ περὶ Πελοπόννησον διέτριψε. Minime autem novus videbitur hic voculae ὅτι usus iis, qui epitomen Strabonis & alia quaedam ex aliis scriptoribus itidem excerpta legerint, & quam Eustathius etiam habeat annotandi morem meminerint. Nam his in locis ante ὅτι esse ellipsin verbi illius σημειῶσαι, aut alius huiusmodi, in meis Schediasmatis docui.

Addam & istud, eius scholiorum in alienas sedes migrationis, cuius a me in illa quam dixi epistola facta mentio fuit, causam id videri, quod cum margini (uti dixi) adscriberentur, ea verba, ad quae pertinebant, id est, ad quorum expositionem scripta erant, minime praefigi solebant. Paulatim enim per negligentiam factum est, ut non e regione loci, quem exponebant, sed procul ab illo scriberentur: & ab eo, qui inde ea sumebat, verba illa e regione quorum in margine scripta erant, illis, quamvis nihil commune cum iis habentia, praefigerentur. Quamvis autem ex infinitis prope modum locis prior editio errorem hunc sustulisset, reliquerat tamen huic aliquot repurgandos. Hos igitur partim in ea, partim inter has in haec scholia annotationes, repurgatos invenies.

A D
 LECTIONEM SCHOLIORUM GRAECORUM
 I N
 T H U C Y D I D E M
 S C R I P T O R U M
 P R O P A R A S C E U E
 H. S T E P H A N L

L E C T O R I

*His tibi Thucydides permulta aenigmata possunt
 Vinci armis, alio vix superanda modo.
 Arma dare haud satis est: armorum qui docet usum,
 Quae dat, ab hoc plena nempe iuvaris ope.*

INCIPIAM igitur ab illis quibus utitur verbis, cum se totius loci sensum declaraturum promittit. Nam pro eo, quod vulgo dicimus, *Sensus est*, (sunt vero & qui sententiam loci aliquis talem esse dicant) ita loquitur, ὁ νοῦς, vel, ὁ δὲ νοῦς & interdum ἡ διάνοια. Aut etiam ὁ νοῦς, τοιοῦτος, vel ἡ διάνοια, τοιαύτη. Invenies item, ὁ νοῦς οὕτως ἔχει, vel, ὁ νοῦς ἔχει ὥδε ut pag. 480 l. 24.

Quin etiam occurrent tibi nonnunquam ista verba, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστι, ut pag. 404 l. 20. Legitur autem hoc loquendi genus & apud scholiastem Aristophanis: ut in hunc Equitum versum, Οὐ φροντίζων τῶν ιδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοι χαρίζομαι, scribit, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν, Ἐν δευτέρῃ τὴν πρὸς τοὺς ιδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιοῦμένη, ἕνεκα τοῦ ἀποθεραπεῦσαι τὴν πόλιν. Eodem pertinent haec quae legimus verba pag. 59 l. 14, τοῦτο δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν. quod perinde est, ac si Latine dicas, *idem hoc valet atque istud.*

Utitur verbo φησὶ per parenthesin noster enarrator, cum

alicuius loci sensum vult aperire: ut pag. 452 l. 6, in haec verba, ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη &c. scribit, ἀποβάντες δὲ (φησὶ) τῶν νεῶν, ἴσοι γίνονται ἡμῖν. Habes vero & paulo ante, ῥᾶστον γὰρ (φησὶν) ἐστὶν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι. Verum alicubi supervacaneum esse hoc verbum dicere possumus: cum praecedat, ὁ νοῦς, vel ἡ διάνοια, aut, ἡ διάνοια, τοιαύτη. ut pag. 451 l. 37 hunc in locum, καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν &c. scribitur, ἡ διάνοια, τοιαύτη, Οἱ πολέμιοι (φησὶν) ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν. Sed multo etiam magis supervacaneum vel ipsum verbum φησὶ vel ipsum nomen dicere possumus, ubi coniunguntur: ut pag. 390 l. 11, ὁ δὲ νοῦς φησὶν ὅτι ἀφρονές εἰσιν. Sed hypostigme posita est post νοῦς.

Crebrae sunt ante aliquam expositionem & voces *τούτέστι* atque *ἡγουν* non quidem ambae simul, sed earum altera. Scribo autem *τούτέστι*, ut apud eum frequentius scriptum est, quam disiuncte *τοῦτ' ἐστὶ* quamvis haec respondeant Latinis vocabulis *id est*: quae disiuncta ubique inveniuntur. Sed non minus frequens, vel potius magis, vocula *ἡγουν*, quae itidem sonat *id est*: cum alioqui plerumque reddenda sit potius voce *videlicet*. Adhiberi autem solitam fuisse particulam *ἡγουν*, sicut & *ἐττοι*, locis huiusmodi, ex Suida & Eustathio discimus: quorum ille quidem adverbia διασαφητικὰ, hic vero coniunctiones ἐμπνευτικὰς esse tradit: addens & *ἡτοι*. Ceterum poni solet *ἡγουν*, ubi unum tantum vocabulum alio vocabulo exponitur, aut certe pauca tantum paucis: ut pag. 451 l. 26, in haec verba, ἐς ἀνάγκην ἀφίεται, habemus hoc scholium, *ἡγουν*, ἀναγκαῖά εἰσι καὶ βίαια. Utitur & vocula *ἡτοι*, eodem modo: ut pag. 418 l. 23. Verum interdum (ne sis nescius) haec ipsa vocula *ἡτοι* disiunctiva est, altera sermonis parte habente alteram, quae ei respondere solet. ut pag. 549 l. 32, in haec verba, καὶ πλείοσιν οὖσιν, annotatur, *ἡτοι ἡμῶν τῶν ἰωνῶν* sed adiicitur, ἡ ὑμῶν τῶν Σικελιωτῶν. Apertius autem est particulam istam hunc, non alterum, habere usum, cum verbum addit: ut pag. 534 l. 10, *ἡτοι κυρίως σημείβεις λέγει, καθάπερ καὶ τὰ στρατεύματα· ἡ (ὡς ἐπιοι) σημεία τὰς ἔξωθεν κατὰ γράφας τῶν νεῶν*. Sic pag. 549 l. 4, in expositione horum vocabulorum, *τὴν τε κοινὴν ὠφέλειαν*.

Hisce particulis, *id est*, unicuique harum, ἰσοδυναμεῖν dicere possumus duas istas voculas, *ἀντὶ τοῦ* quae sonant, quod Latini enarratores dicunt, *pro eo*, *quod est*. Sed vulgo dicitur etiam *pro*, sine adiectione. Exemplum habes pag. 452 l. 33.

Ἐτάξαντο) ἀντὶ τοῦ παρετάξαντο &c. Alicubi vero praefigitur ἀντὶ τοῦ totius etiam sententiae expositioni. Sed interdum etiam occurrit ἀντὶ τῆς, cum alicuius προθέσεως, id est praepositionis, sit mentio: ut p. 404 l. 28, Τὰ ἐπιθαλάσσια) ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. Intelligit enim compositum unum positum esse pro altero: videlicet ἐπιθαλάσσια, ex praepositione ἐπὶ & nomine θάλασσα factum, pro παραθαλάσσια, in quo praepositio παρά & idem illud nomen coaluerunt. Neque vero dubium est, quin itidem scribendum sit, ἢ ἐς ἀντὶ τῆς περὶ, non ἀντὶ τοῦ περὶ, in iis, quae proxime praecedunt.

At ubi leges, ὥς ἂν εἰ ἔλεγε, scias id esse, quod Latine dicitur, quasi diceret, vel, perinde ac si diceret. Sic pag. 453 l. 28, in hunc locum, ἐς τοῦτο τε περίεστι ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐκ γῆς τε καὶ ταύτης λαλ. &c. scribi videmus, ὥς ἂν εἰ ἔλεγε, ἐς τοῦτο περίεστι ἡ τύχη Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους &c. Scio autem, & ὥσανεὶ alicubi coniuncte scriptum inveniri, (ut pag. 398 duobus in locis) sed non dubium est, quin disiuncte potius scribendum sit, ὥς ἂν εἰ.

Ne hoc quidem silentio praetereundum, interdum loci totius sensum proponi, quamvis nihil eorum, quae recensui, praefigatur. Cuius rei exempla cum alibi habes, tum vero pag. 452.

At cum ostendere vult, quae sit naturalis (ut ita dicam) verborum series, seu quis ordo, (id est, in quem ordinem reducenda sint verba, seu quomodo collocanda, ut facilius sit loci sensus) dicit, τὸ ἐξῆς, vel, τὸ ἐξῆς οὕτω. Ideoque dicere queas tale apud Latinos enarratores esse, ordo est. Verum alicubi addens τοῦ λόγου, dicit τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου: ut pag. 425 l. 2.

Sed cum dicit, καὶ τὰ ἐξῆς, significare vult, & sequentia; si-
ve, & ea quae sequuntur. quod vulgo dicimus, & cetera, ac compendiarie scribimus &c. Ostendit enim, iis, quae ex quopiam Thucydidis attulit loco, addenda esse & quae sequuntur, ea videlicet, quae locum illum claudunt. Utrumque loquendi genus habes pag. 310.

Verum, ut ad illud τὸ ἐξῆς revertar, quo uti eum dixi, cum docet, quaenam esse debeat vulgaris illa & velut naturalis verborum series: legimus quidem alicubi & ista, τὸ ἐξῆς τῆς διανοίας οὕτω sed non dubito, quin mendose scripta haec sint pro istis, τὸ ἐξῆς καὶ ἡ διάνοια οὕτω; ut intelligamus, talem verborum seriem patiter & sensum esse.

Eundem vero usum praestant illi aliquando hae duae vo-

culae, ἵνα ᾗ, five, ὡς ᾗ, quem elae τὸ ἐξῆς ut pag. 308 l. 26; ὡς ᾗ, καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον. Uno autem in loco invenio, (fortasse autem & in pluribus inveniri poterit) pag. videlicet 574 l. 22, ἵνα ᾗ τὸ ἐξῆς. Verum & de hoc monendus es, ex iis locis, in quibus utitur illis voculis ἵνα ᾗ, nonnullos esse, in quibus non ipsa Thucydidis verba in talem ordinem, qualem dixi, reducta, sed eorum sensum subiungit. Sic pag. 546 l. 14, ἵνα ᾗ, δεισαντες τὴν τῶν Ἀθηναίων περὶ λόγους δεινότητα.

Invenies & vocabulum σύνταξις de illa verborum ordinatione dictum: ut pag. 314 l. 18, in haec verba, ἡ γὰρ Λακεδαιμών, & in ea, quae proxime sequuntur, annotat, ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ Λακεδαιμών, ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἑλλ. &c. Quin etiam alicubi dicit, ἵνα ᾗ οὕτως ἡ σύνταξις ut pag. 343 l. 24. Ac similiter utens verbo συντάττειν, dicit alicubi tale verbum συντακτικὸν ταύτῳ. quod diceremus, Iungendum esse illi, vel Connectendum cum illo. Interim tamen & alteram illam significationem vulgarem tribuit vocabulo σύνταξις & quidem non raro: ut cum dicit Ἀττικὴ ἡ σύνταξις.

Sed ad priorem illum vocis σύνταξις usum quod attinet, invenies etiam in quodam loco, (quem esse unicum puto) Ἡ περισχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις τοιαύτη. Is autem est pag. 306, Νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ἡ περισχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις, τοιαύτη, Νεμόμενοι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι &c. Ubi περισχὴν appellare videtur eam sententiam, quam verba illa περιέχουσι, id est, complectuntur. Illam enim non dubito quin pluribus, quam habeamus, verbis exposuerit, & aliqua in parte huius loci aliam, quam sit hic, scripturam reliquerit. Vel hic certe, οὐδ' ἐ γῆν φυτεύοντες, ἀλλὰ σπείροντες, mendosam esse scripturam manifestum est. Ceterum περισχὴν τῆς γραφῆς Lucas in Actis eodem quidem modo dixit de certo loco & certis quibusdam verbis, iisque haud multis, comprehenso: sed non de verbis ad exponendum eum adhibitis loquens, verum de illis ipsis, quibus a suo auctore (si modo Graeca interpretatio satis fideliter ea repraesentare potest dici) scriptus est.

Pertinent ad hunc sermonem & voces istae, διὰ μέσου, quae frequenter occurrunt. Significant enim, quod vulgo dicimus *per parenthesin*: ideoque illis utitur, cum aliqua intericiuntur, quae verborum ordinem velut perturbant, & de illis lectorem vult commonefacere, ne ipsum turbent ea, quibus (uti dixi) ordo ille velut perturbatur. Ceterum duae illae

voces, si quis verbum verbo velit reddere, sonant *per medium*. Sed non secus exponere oportet, ac si scriptum foret ἐν μέσῳ, id est *in medio*. Sic pag. 391 l. 19, τὸ ὅς πρὸς τὸ, μνήμη καταλείπεται· τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Ubi observandus est obiter & hic usus praepositionis πρὸς, cum ellipsi, ubi scribit, πρὸς τὸ. nam perinde est, ac si diceret, *vocula ὅς fertur ad illa*, sive, *tendit ad illa*, μνήμη καταλείπεται· sive verbum φέρεται, sive aliud haec loquendi forma subaudiendum nobis relinquat. Ceterum hunc ad locum quod attinet, ea quae illè dicit esse διὰ μέσου, sunt ista, ἦν καὶ νῦν ὑπερδωμέν ποτε. πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι. sed visum tamen est factis esse ista, πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι, notis parenthesis includere: cum alioqui sint plerique alii loci, ubi cuncta, quae διὰ μέσου posita ait, illis notis inclusa sis inventurus. Quemadmodum porro ellipsin subesse dixi illis verbis πρὸς τὸ, sic etiam his διὰ μέσου subesse manifestum est: sive τίθεται, aut τίθειται, sive κείται, sive aliud quodpiam verbum subaudire oporteat. Ne hoc quidem omittendum, haec etiam verba ἐν τῷ μέσῳ (quorum significationem illa διὰ μέσου habere, modo aiebam) alicubi occurrere: ut pag. 466 l. 23, λέγει ἐν τῷ μέσῳ.

Interdum autem adverbio μεταξὺ idem ab eo declaratur: ut pag. 415, l. 17, τὸ δὲ, εἰς χαρίζησθε, μεταξὺ. Ubi tamen quomodo verum esse possit, verba haec, εἰς χαρίζησθε, poni per parenthesis, non video: nisi aliam lectionem secutum esse eum dicamus, ut meae in haec scholia annotationes docebunt. Hinc autem est compositum μεταξυλογία, apud eundem, eadem de re. Nam pag. 380 verba ista, ἐτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ ὄντες, (sed apud eum omisit librarius ὅδῃ & ὄντες) quae notis parenthesis cincta sunt, μεταξυλογίαν esse scribit. Quamvis autem Latinis *interlocutio* sive *interloquium* eandem compositionis formam habeat, quam μεταξυλογία, (quod veteribus Graecis ignotum fuisse puto) voces tamen illae magis apte respondere Graeco illi vocabulo videntur, cum eo id significatur, quod Suidas scribit, videlicet, *Relicto ad breve tempus suo argumento, de re ad aliud argumentum pertinente sermonem iniicere*. Cui expositioni hoc exemplum subiungit, πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὐτοῖς ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινί, περὶ Ἀβρου τοῦ Σαρακηναῦ διελεγέσθην ἀμφω.

Sed cum saepe ad ostendendum illum verborum ordinem, simulque declarandum loci sensum, admonendus sit lector,

aliquam vocem aut aliquas voces repeti debere e superioribus, sive e praecedentibus: ille hac de re loquens dicere solet, ἀπὸ κοινοῦ quae sonant, si verbum verbo reddatur, *α κομπῶν*; quod ea, quae repetitur, vox, vel potius repetenda esse dicitur, assumenda sit ex superiore loco, tanquam quodam communitalis iure. Neque vero dubium est, quin cum ellipsi ipse, sicut & ceteri passim, ita loquatur, ἀπὸ κοινοῦ & desit verbum ληπτέον, (id est, *sumendum*, vel *accipiendum*) aut aliquod huiusmodi. Hoc quidem certe apud eum ipsum invenitur cum alibi, tum pag. 424 l. 27, τὸ δὲ, οὐκ οὐν χρεῖ, ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον.

Alicubi alia verba adiicit: ut pag. 550 l. 17, τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἄνω κείμενον, ἀκουστέον. Ubi ἀκουστέον pro ὑπακουστέον positum dici potest. Sed cum dicat ἄνω κείμενον, (ut certe quae ἀπὸ κοινοῦ adsciscuntur, e superioribus plerumque sumuntur) tamen verbum illud non ἄνω sed κάτω videmus κεῖσθαι, ut illic etiam monebo. Ceterum ut ἀπὸ κοινοῦ plerisque in locis sine adiectione legitur, sic alicubi & κατὰ κοινοῦ occurrit: ut pag. 314 l. 13, κατὰ κοινοῦ τὸ κατείχεται. Sic pag. 326 l. 22, κατὰ κοινοῦ τὸ ἐν ᾧ. Sed tamen, ut multo frequentius hoc quam illud legitur, ita etiam rectius dici existimo. Hoc certe constat, si ellipsin illam vocabuli ληπτέον, aut λαμβάνεται, esse hic dicamus, non κατὰ κοινοῦ, sed ἀπὸ κοινοῦ, dici debere. Sed tamen & illud non uno in loco legi fateor.

Iam vero & illae huius enarratoris admonitiones, ex quibus discimus aliquid esse positum καθ' ὑπερβατόν, ad hunc de verborum ordine sermonem pertinent. Nam καθ' ὑπερβατόν positum dicit, quod in sua sede non est, sed eam velut transcendit. Alicubi vero dicit tantum ὑπερβατόν ut pag. 550 l. 1, τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ, ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἐξῆς, αὐτοὶ δὲ οἰκοῦμεν, ἡγεμόνες καταστάντες τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων. At vulgo moris est, in iis potius locis esse hyperbaton dicere, in quibus totum aliquod colon aut saltem comma in sedem alienam traiectum est. Dionysius Halic. ὑπερβατόν adiectione etiam dixit: ubi inter illa, quibus potissimum ab aliis differt hic scriptor, ponit τὰς ὑπερβατοὺς καὶ πολυπλόκους καὶ ἐξ ἀποκοπῆς πολλὰ σημαίνειν πράγματα βουλομένας καὶ διὰ μακροῦ τὰς ἀποδόσεις λαμβανούσας νοήσεις. Ad nostrum autem enarratorem quod attinet, eius exemplo possumus vocis unius seu vocalae ὑπερβιβασμὸν potius, quam ὑπερβατόν dicere. nam verbo ὑπερβιβάζεσθαι ita utitur: ut pag. 307 l.

ult. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. Quin etiam activa utitur voce p. 537 l. 10, τὸ δὲ ὥστε, ὑπερβιβάζει χρῆ. Ceterum quod, de particula δὲ loquens, dicit ὑπερβιβάζεσθαι, id alibi vocat ἀναστρέφεσθαι. Sic pag. 543 l. 9, τὸ τότε οὐκ ἔστι χρονικόν, ἀλλ' ἀνέστραπται. Utitur autem hoc verbo & pag. 549 l. 9.

Non raro incidet & in locos, ubi oportere hoc vel illud ὑπακούειν dicit. Quod vocabulum satis est grammaticis Graecis usitatum, ut Latinis *subaudire*, in quo Graecam illam vocem imitantur, vel potius repraesentant. Dicit vero alicubi & προσυπακούειν, non ut significet *insuper subaudire*, vel *praeterea subaudire*, (quod proprie tamen sonat) sed tantum illud *subaudire*. unde est προσυπακουστέον pag. 465 l. 19, προσυπακουστέον τὸ εἰπεῖν, cum satis esset ὑπακουστέον. Utitur nihilominus & alibi illo bicomposito: ut pag. 457 (ut alios locos omittam) l. 21, τῷ δὲ ἐτοιμώτερος προσυπακουστέον τὸ εἰπεῖν. Atque ut pro composito ὑπακούειν utitur etiam bicomposito προσυπακούειν, ita vicissim simplici ἀκούειν utentem aliquando illum audies. Sic enim p. 550 l. 17, τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἀνω κείμενον, ἀκουστέον. Ceterum alicubi & adverbium ἔξωθεν verbo *subaudire* significanti praefigere, in frequentibus docebo. Ad simplex autem ἀκούειν quod attinet, eum huic tribuere & alium usum, id quodque postea ostendam.

Atque hic, in mentione videlicet eorum verborum, quibus significatur, quod Latini grammatici (ut docui modo) *subaudire* dicunt, omittendum non est adverbium δηλονότι, quo nullum vocabulum ἐξηγητικόν frequentius in oculos incurrit, quamcunque in paginam eos vertas, & quo adeo κατὰ κράτος utitur, ut vel nauseam parere alicui possit. Potissimum autem iis verbis illam vocem subiungit, quae subaudienda sunt. Verum ex his alia quidem ἀπὸ κοινοῦ, (quod loquendi genus antea expositum fuit) alia autem collecta quidem ex iis, quae apud ipsum scriptorem praecefferunt, sed ita, ut id quod sensui consentaneum sit, non autem aliquam vocem aut aliquas voces ex ipso textu sumtas subaudiat. Sunt vero & quae subaudiuntur, οἵκοθεν omnino allata. Atque ut incipiam ab iis, quae ἀπὸ κοινοῦ sumta subaudiuntur, legimus pag. 410 l. 4, ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκατὸν ναυσὶν, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐκαίνοὺς εἶδον. ubi scholiastes, ἀναχώρησαντας δηλονότι. Sic vero in plerisque locis invenies, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐκαίνοὺς εἶδον, aut hoc ipsum εἶδον, ubi itidem praecedentis verbi participium subaudiendum relinquitur. Idem & post καθέκοντο fieri videmus pag. 574 l. 13. nam in ista scriptoris huius

verba, ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθύς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ᾔσθανοντο, scholiastes annotat, πληρύντας δηλονότι τὰς ναῦς. ubi tamen simplex pro composito ἀντεπληρύντας habemus, cum praecesserit ἀντεπλήρουν, non ἐπλήρουν. Sed mutationem illam errore librarii contigisse credibile est. Interdum vero in eo peccat hic scholiastes, quod cum illud infiniti modi verbum habeat apud Thucydidem, quod subaudiendum in sequentibus est, aliud afferat. Verum id excusari posse videtur alicubi: sic tamen, ut haud sciam an excusationem mereatur hoc loco pag. 380 l. 36, καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ δάλασσαν ἔστιν ἡ χωρία βουλευμένοι προσποιήσασθαι, καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' αἰκου. Hic enim cum ἀπὸ κοινοῦ repeti queat προσποιήσασθαι, scholiastes tamen aliud verbum affert: videlicet λαβεῖν. nam post verba haec, e textu sumta, ὡς οὐκ ἐδύναντο, legimus, λαβεῖν δηλονότι. At vero ubi dicitur Ἀθηναῖοι δηλονότι, vel Λακεδαιμόνιοι, sive Πελοποννήσιοι, sive Συρακούσιοι, aut haec nomina alio in casu ponuntur, talia sumuntur quidem ex iis, quae apud ipsum scriptorem praecedunt, sed non tamen ita, ut annumerentur iis, quae ἀπὸ καιροῦ repetita subaudiuntur. Sic passim ubi alicui nomini proprio subiungitur δηλονότι, aut alicui eorum, quae ἔθνη καὶ vocantur: ut p. 380 l. 32, Ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς τῶν Κορινθίων δηλονότι. & statim post, Κατήγαγον τὸν Εὐαρχον δηλονότι. Sic etiam ubi pronomini relativo subiungitur id, cuius est relatio. αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι vel Λακεδαιμόνιοις. Sic dativo αὐτῶ vel ἐκείνῳ subiungitur nomen, cuius est relativum, addito adverbio δηλονότι. Sed plerumque omittitur δηλονότι ut pag. 360 l. 21, Οἷσειν αὐτῷ τῷ Περικλεῖ. Item αὐτὸς Πausanias. Et pag. 361 l. 14, αὐτῷ τῷ Ἀρταβάζῳ. Item l. 9, αὐτῷ τῷ Πέρσῃ. Item cum id, quod a pronomine refertur, est nomen appellativum: ut pag. 360 l. 18, αὐτῷ τῷ ἄγει. Atque adeo ex locis non vicinis solum, sed contiguus etiam, interdum unus adverbium illud habet, alter minime: cum tamen utrobique idem sit annotationis genus. Sed plerumque, sive posito illo adverbio, sive omisso, de eo admonetur lector, de quo dubitare nullo pacto poterat: & ita quidem, ut alicubi turbare etiam quodammodo lectorem, aut saltem interpellare haec admonitio (si ita id vocandum est) possit. Exempli gratia, pag. 393 l. 28, καὶ παρ᾽ ἑστέ αὐτὴν οἱ θεοὶ δηλονότι. Cum enim is, a quo ista dicuntur, alloquatur Deos; atque id manifestum sit, non immerito miretur lector, cur hoc annotetur, quasi aliquis non ad-

monitus illud παρέσχετε de aliis, quam de Diis, possit intelligere. Idem dicendum & de hoc paginae 347 loco, l. 28, καταβάντες ἐς αὐτὸν) τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους. nam cum ipse Thucydides, de Themistocle loquens, dicat, καὶ πολλάκις τοῖς Ἀθηναίοις παρήνει, ἣν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιάσθῃσι, καταβάντας ἐς αὐτὸν ταῖς ναυσὶ &c. quorsum in ista verba, καταβάντας ἐς αὐτὸν, eam fuisse Themistoclis sententiam annotatur? Secundae autem subauditionis exemplum habes pag. 385 l. ult. in haec verba, κοινῇ γὰρ τὰ σώματα δίδόντες. nam cum his, τὰ σώματα δίδόντες, subaudiendum censet εἰς πόλεμον. annotat enim, εἰς πόλεμον δηλονότι. Sic etiam pag. 451 l. 36, ubi χαλεπὸν ἔν scriptum est, dicit, εἰς ἐπίβασιν δηλονότι. Itidem pag. 574 l. 14, in haec verba, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, annotat; οἱ ἄνθρωποι δηλονότι. Non enim praeceffit apud hunc scriptorem istud vocabulum, sed sensus ostendit esse subaudiendum. Sic pag. 390 l. 13, ubi cum περιγενέσθαι subaudit τὸν ἐχθρὸν. scribit enim, τὸν ἐχθρὸν δηλονότι. Sed depravatum esse puto genitivum pluralem τῶν ἐχθρῶν in accusativum illum singularem τὸν ἐχθρὸν. Dicitur enim περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων ab ipso quoque Thucydide, iungente & cum aliis genitivis. Fortasse tamen hic a Thucydidis textu discedendum non fuerit, ut inveniat, quod subaudiri apte possit: sed, cum praecefferit, ἢ εἰζαντας, εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι, ἢ κινδυνεύσαντας, περιγενέσθαι, fortasse rectius cum περιγενέσθαι repetemus τῶν πέλας. Hunc autem ad locum pertinet, quod pag. 398 l. 13 in dativum ἐρήμῳ annotat, βοηθείας δηλονότι. itidemque pag. 336 l. 29 in nomen substantivum ἐρημίαν, ex illo adiectivo factum, συμμαχίας δηλονότι. Sic in ὀλίγῳ aliquoties, μέτρῳ δηλονότι. Hisque adiici alia multa possunt: ex quibus est, ἱκανῇ ἔσθαι, εἰς τροπὴν δηλονότι, pag. 393. Ceterum non duas tantum aut tres, sed plures etiam voces alicubi subaudit, eas sensu ipso velut dictante: ut quodam in loco, πάντα ὁμοίως καὶ κοινὰ καὶ ἱερὰ δηλονότι. Itidemque pag. 447. Ad tertium vero subauditionis genus quod attinet, ex iis, quae οἰκοθεῖ νομῖνο ad eam afferuntur, sunt nonnulla, quae ex alio scriptore, aut ex alio eiusdem scriptoris loco, ad eam, de qua agitur, rem pertinentia petuntur.

Saepe autem δηλονότι alio quodam modo est διασαφητικόν, sicut ἡγοῦν, ubi nos non admonet de eo, quod subaudiendum est, vel quis huic aut illi verbo sive nominativus, sive alius casus, ex superioribus sit repetendus: sed aliud nobis adiu-

mentum ad sensum intelligendum affert. cuius rei multa passim oculis exempla se offerent. Verum est hic quoque, de quo te moneam, eum alicubi expositionem afferre eorum, quae ab ipso Thucydide exponi animadvertisset, si attente verba eius considerasset, & ita ut eorum sensum assequeretur. Huius autem rei cum aliquot afferre exempla possim, uno contentus ero, ex pag. 380. nam cum scribat Thucydides, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποίησαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τριπλῶ τοιῷδε. Id est, eadem hieme Athenienses, de more patrio publice sepelierunt eos, qui hoc in bello primi occubuerant: atque id fecerunt hoc modo. Cum, inquam, hoc scribat Thucydides, & ostendat, se morem patrium de illa consuetudine sepeliendi publice intelligere: tamen ille exponens haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, (quae, si verbum verbo reddas, sonant, patrio more utentes: sed Latinius dixeris, patrium morem tenentes, vel servantes) hunc patrium morem fuisse ait cremandi corpora. Postquam enim verba illa exposuit istis, τὸν πάτριον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς, addit δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα, id est, cum videlicet corpora cremassent. Atque his minime contentus, addit, αὐτὸς γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίοις καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι, id est, hic enim mos erat Atheniensibus & Graecis omnibus. Atqui Thucydides ipse, (uti dixi) cum scribit Athenienses morem patrium, seu institutum servantes, (nam hic νόμον, vel morem, vel institutum, vel ritum, potius quam legem, interpretari oportet) publice illos sepelisse, aliquam suorum verborum expositionem quaerere non finit, cum perinde sit ac si diceret, νόμου πατρίου ὅντος δημοσίᾳ ταφὰς ἐκείνων ποιήσασθαι, τοῦτο ἐχρήσαντο. Valla autem ad cremationem & ipse respici existimavit, sed aliter tamen peccans, quam scholiastes. nam censuit quidem illum πάτριον νόμον esse τὸ ταφὰς δημοσίᾳ ποιεῖσθαι, sed ταφὰς ποιεῖσθαι est interpretatus bustum facere.

Verum, ut quae spectant ad hoc de subauditione caput persequar, sciendum est, hunc enarratorem adverbio δηλαδὴ nonnunquam eundem, quem illi δηλονότι, usum dare. & illud, sicut & hoc, Latino videlicet reddi. Utitur autem illo quoque adverbio cum aliis in locis, tum vero pag. 580, cum in haec verba, μεμφομένων καὶ ἀκόντων Θεσσαλῶν, annotat, μεμφομένων δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Et pag. 498 l. 1, τοῖς ἔξω πίσυνοι) αὐτομολήσασι δηλαδὴ. Sic etiam pag. 592 l. 1, ubi scribitur a Thucydide, ὥς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο,

ἢ μὴν, ἕως ἂν τι τῶν αὐτοῦ λείπηται &c. in αὐτοῦ annotat Tισσαφέρους δηλαδὴ. quae tamen admonitio supervacanea est & ipsa, cum Thucydides Tissaphernis sermonem a se referri nos admonet. Ceterum alicubi hoc adverbium non postponit, sed praeponebat: ut pag. 567 in haec verba, τῶν ἡδὴ πάλιν φευγόντων, scribit, δηλαδὴ τῶν εἰς τοῦπίσω φευγόντων, ἦγουν τραπέντων. Sicut autem δηλονότι ex δῆλον ὅτι, ita δηλαδὴ ex δῆλα δὴ conflatum esse constat.

Ad hoc ipsum caput, quod de subauditione agit, pertinet is usus, quem dat verbo λείπει. Nam cum scribit, aliquam vocem aut aliquas voces λείπειν, id est *desse*, non ita id accipiendum est, quasi a librario praetermissa esse diceret; sed nos ab illo moneri, ipsum scriptorem eam easve omisisse, quod subaudiendam aut subaudiendas lectori relinquere maverit. Ac interdum quidem aliquam particulam, praesertimque quampiam ex iis, quae Praepositiones appellantur, dicit λείπειν: ut pag. 348 l. 33, in haec verba, πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον, scribit, λείπει ὑπέρ' ἢ ἢ, ὑπέρ ὧν. Sic in istum pag. 414 l. 3 locum, οἱ μὲν, παρὰ Πισσοῦθρου ἐπικούρους Ἀρκάδων τε καὶ βαρβάρων ἐπαγόμενοι, legimus, λείπει ἢ ἀπὸ ἢ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. Sic alicubi voculam ὥς scribit λείπειν. Et pag. 448 in haec verba, οὐκ οὐν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, haec λείπειν scribit, τριακοσίων μόνων. Nec vero duorum tantum, sed plurium etiam talem ellipsin in quibusdam locis esse tradit: ut cum exponens ista verba, τὴν τε ἡπειρον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσιν, annotat λείπειν ista verba, οὔτε εἰς τὴν νῆσον, οὔτε εἰς τὴν ἡπειρον.

Atque ut plerisque locis aliquid λείπειν dicit, eo quidem quo docui sensu, ita vicissim in nonnullis aliquid παρέλκειν, id est, *supervacaneum esse*: vel παρελκόντως κείσθαι. ut pag. 436 l. 19 scribit de voce φιλέταιρος, eam παρελκόντως κείσθαι. qua tamen de re longe ab eo dissentio, ut ibi docebo; Thucydidem adversus eum defendens. Pro eodem verò & περιττὸν εἶναι, sive περιττῶς κείσθαι dicentem alicubi audimus: ut pag. 339 l. 26, τὸ δὲ μὴ περιττῶς κείται, Ἀττικῇ συνηθείᾳ. At ceteri scholiastae verbo πλεονάζειν hac de re plerumque utuntur. Ceterum accusari potest alicubi hic enarrator, quod in iis locis, ubi supervacuarum vocum usum in hoc scriptore reprehendit, in hac ipsa reprehensione supervacaneis quibusdam utitur. In quod tamen vitium non semel incidit. Nam in hunc Thucydidis locum pag. 454 l. 34, τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰσθὲς μηκυνόμεν, non contentus dixisse

hoc μακροτέρους esse περιττὸν, ipsemet omnia haec, quae περιττὰ sunt, addit, ἥρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰσθδς μηκυνοῦμεν. Id est, satis enim erat dicere, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰσθδς μηκυνοῦμεν. Quasi vero hoc, satis videlicet fuisse, istis verbis uti, illo μακροτέρους minime inserto, non videremus consequens esse ex eo, quod περιττὸν esse dixerat. Sic tamen & pag. 451 l. 3, postquam dixit περιττὸν esse verbum προθυμῆσαι, addit, ἥρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. At qui expositorem alicuius scriptoris, seu enarratorem, (quem Graeci ἐξηγητὴν appellant) nihil magis quam brevitatis decet: ea quidem certe, quae nihil obscuritatis relinquat. Qua in parte peccari hodie a multis expōitoribus, qui breves esse laborant, videmus.

Cum aliquid in orationis structura morem non servat, de hoc dicit, ὑπῆλλακται, ut pag. 577 l. 33; vel ἐσχημάτισται, ut pag. 575 l. 19. Sic vero & pag. 305 l. 36, in hunc locum, τὸ γὰρ Ἄργος αἰεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἕξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶω ἂν εἶναι, annotat, particip. illud ἡγούμενοι non esse κατάλληλον (nam ita scribendum, non ἀκατάλληλον) alteri participio ἐπιθυμοῦντας, verum ἐσχηματίσθαι, pro ἡγούμενων. De qua annotatione vide, quae ibi a me dicuntur. Ceterum ad ὑπῆλλακται quod attinet, scio aliqui posse cuiuspiam in mentem venire, cum hoc verbum audit, dici de quapiam mutatione, quae cum figura hypallage dicta commune quippiam habeat: sed generaliore dat huic verbo significationem, quam videlicet ἐξήλλακται apud alios interdum habet: quo Dionysius Halicarnassaeus & cum adiectione utitur. velati cum scribit, ταῦτα ἐξήλλακται μὲν ἐκ τῆς πολλῆς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀπαγγελίας. Quin etiam τὴν διάνοιαν ἐξαλλάττειν ἐκ τῶν ἐν ἔθει apud eundem legimus. ubi item, quod morem vocavi, (cum dixi, aliquid in orationis structura morem non servare) τὸν κοινὸν καὶ συνήθη τῆς διαλέκτου τρόπον vocat. Possumus autem ex eodem id, quod ita est ἐξηλλαγμένον, (pro quo hunc scholiastem ὑπηλλαγμένον dicere admonui) & ἐσχηματισμένον appellare. Siquidem & ἀσχημάτιστον, quod huic opponitur, apud eundem habemus: ubi scribit, καὶ τῷ μηδὲν ἀπλῶς ἀσχημάτιστον ἐκφέρειν νόημα. Apud eundem vero, eadem de re loquentem, & σχηματισμούς & σχήματα legimus. Scribit enim, κατὰ τοὺς σκαιούς καὶ πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας καὶ οὐδ' ἐν ἀπάσῃ ποιητικῇ χάραν ἔχοντας σχηματισμούς. ubi de Thu-

cydide modum in his non tenente, sed nimium sibi permittente conqueritur, atque adeo illum de hac audacia reprehendit. Et aliquanto post, τῶν σχημάτων τὸ πεπλανημένον ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἀκολουθίας vocat, quod in illo altero loco τοὺς πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας σχηματισμούς dicebat. Ac ἐσχηματισμένον quidem id sonat, quod Latinis figuratum: sed tamen figurata oratio minus late patentem habere significationem videtur: etiam si figuram Fabius esse dicat conformationem quandam orationis, a communi & primum se offerente ratione remotam. Alibi vero scribit, figuras mutare aliquid a recto, atque hanc prae se virtutem ferre, quod a consuetudine vulgari recefferunt.

Quamvis autem ut orationem scholiastes dicit ἐσχηματίζονται, quamcunque ea mutationem structuræ accipiat, ita etiam σχῆμα dicere queat subesse singulis, in quibus ea occurrit, locis, tamen certis tantum in locis hoc vocabulo ita utitur: veluti cum pag. 382 πάντα ὁμιλον vult esse σχῆμα, pro παντὶ ὁμίλῳ. At vero 568, in his verbis, οἱ δ' ὕστερον ἤκοντες, Atticum esse σχῆμα dicit, pro eo, quod dicendum erat, τῶν δ' ὕστερον ἤκόντων. Pag. autem 354 λ. ιι, τὸ ἀνακλόουθον appellat non simpliciter σχῆμα, sed παράσημον σχῆμα.

Ceterum etiam σχῆμα quidem, sed non & τροπή, apud eum legatur, (quod sciam) tamen τροπικὰ ὀνόματα vocat, quae sunt metaphorica: veluti pag. 530, ubi de hoc loquendi genere στορέσωμεν τὸ φρόνημα, annotat, esse quidem omnium, quae apud Thucydidem sunt, tropicarum (id est metaphoriarum) vocum durissimam istam, videlicet στορέσωμεν. verum loqui eum secundum Alcibiadem. Quod ab eo quonam sensu dicatur, (dici quidem certe videatur) ibi docebo. Sic autem a Dionysio κυρίαν λέξιν opponi τῇ τροπικῇ, id est metaphoricæ, videmus. Ac sciendum, ad metaphoram quod attineret, cum dicit ἐπιμένειν τῇ μεταφορᾷ, id est (reddendo verbum verbo) permanere in metaphora, intelligere, quod Fabius dicit, quo ex genere coeperis translationis, hoc desinere. Scribit enim, Nam id quoque in primis est custodiendum, ut quo ex genere coeperis translationis, hoc desinas. Multi enim cum initium a tempestate sumserunt, incendio aut ruina finiunt: quae est inconsequentia rerum foedissima. Quamvis porro Dionysius τροπικὴν λέξιν opponat τῇ κυρίᾳ, (sicut antea dixi) & alicubi dicat etiam διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα, non me tamen latet, τὰ τροπικὰ ulterius ab eo, quam usque ad metaphorica extendi. Scribit enim in libro περὶ συνθέσεως ἐνομάτων

Thucydid. Vol. VI.

B

των, de quibusdam Homeri versibus loquens, οὔτε γὰρ μεταφοραί τινες ἐν αὐτοῖς εὐγενεῖς ἐνεσις, οὔτε ὑπαλλαγαί, αὐτε καταχρήσεις, οὔτε ἄλλη τροπικὴ διάλεκτος οὐδεμία.

Cum porro oratio eo, quo dictum est, modo ἐσχηματίζεσθαι, vel ὑπῆλλακται, eam dicunt etiam esse ἀκατάλληλον, id est, non cohaerenter & congrue inter se iuncta esse verba. Sed brevius, & quidem una voce, interpretari quis possit incohaerentem, vel incongruentem, seu incongruam. Ea voce, sicut & illi opposita κατάλληλος, utitur Dionysius Halicarnassensis. Apud hunc vero nostrum scholiastem habemus illud pro hoc, pag. 505 l. 36. nam ibi legimus, οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον πρὸς τὸ ἐπιθυμούντας· cum legendum sit contra, οὐκ ἔστιν κατάλληλον. Ubi observa etiam, cum adiectione praepositionis positum hoc vocabulum esse: cum & absque ulla adiectione vel κατάλληλος vel ἀκατάλληλος λόγος dicatur.

Eandem orationem ἀνακλόουθον dicere possumus: atque adeo ita nonnullos eam appellasse comperiemus. Potius tamen τὸ ἀνακλόουθον de certo quodam incohaerentis & incongruae structurae genere dici solet: ut antea ex hoc scholiaste talem huius vocis usum attuli, cum de ea loquerer orationis forma, quam ἐσχηματίζεσθαι dicit. Locus est I, 114, καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκὸς ἦδ' ἡ Περικλέους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἡγγέλθη αὐτῷ ὅτι Μέγαρον ἀφίστηκε. In haec enim istud scholium habemus pag. 354, Ἠγγέλθη αὐτῷ τῷ Περικλεῖ δηλονότι παράσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκὸς, ἡγγέλθη αὐτῷ ἀνακλόουθον γάρ. Sed falli tamen eum hoc in loco, & non ἀνακολούθως subiunxisse Thucydidem hunc dativum, ibi docebo. Legimus vero & ἀνακολούθητα apud Dionysium Halic. in opusculo de Thucydidis caractere: sed ego ἀπαράκολούθητα substituendum esse arbitror.

Adverbio ἐμφαντικῶς de iis utitur, quae indicare vult dicta esse cum *emphasi*, (nam vocabulo isto utuntur & Latini) pro quo tamen ἐμφαντικῶς magis usitatum est ἐμφατικῶς. Verum & ἐμφαντικὸν itidem apud eum legimus, pro eo quod ἐμφατικὸν dici solet. Sed tamen haec quoque, ἐμφαντικὸν inquam & ἐμφαντικῶς, ipsi soli nota non fuerunt. Legimus porro ἐμφαντικὸν pag. 327 l. 28. nam in haec Thucydidis verba, καὶ Κερκυραῖους τε τοῖςδε, annotat, ἐμφαντικὸν esse hoc τοῖςδε & addit, οἷον τοὺς ἀδικούντας. At vero adverbium ἐμφαντικῶς legitur pag. 406 l. 6. scribit enim, eum ἐμφαντικῶς usum esse particula δὴ.

Sed enim pag. 343 l. 3, cum scribit, ἐμφασιν παρέχει ὥς

ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσων τὴν λέξιν, de illo schemate intelligere non debemus; verum ita accipere, *facit ut appareant nobis diversae signific. vel, facit ut videantur nobis esse diversae significationes.* Nisi quis malit ita exponere, eius sermo prae se fert *diversum horum vocabulorum usum.* Verbum enim verbo hic reddere vix quisquam possit. ad quam tamen interpretationem verba haec prope accederent, *speciem praebet tanquam de alia & alia re ponens vocabulum.*

Adverbii autem περιφραστικῶς multis nota esse potest significatio: pro quo Latine dicitur *per circumlocutionem*, vel, *circumloquendo*: sed cum usitata sit vox Graeca periphrasis, frequentius dicitur, *per periphrasin*, vel *cum periphrasi*: aut, adverbium Latinum faciendo ex Graeco, *periphrastice*. Exemplum autem habemus periphrastici generis loquendi insigne pag. 373, ἡ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐπίνει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ τοὺς Λακεδαιμονίους, uti ab ipso scholiaste annotatur, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, εὐνοικῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ubi tamen scriptum ab illo fuisse puto, πολλῷ μᾶλλον εὐνοικῶς εἶχον, vel πολλὸ μᾶλλον. Ceterum quaedam ab eo per periphrasin dicta censeri; in quibus tamen periphrasis non possit agnosci, suis locis docebo.

Addi ἐξωθεν (id est *extrinsecus*) dicunt interdum scholiastae id, quod ὑπακούεται, id est, subauditur. Hic vero eo adverbio & cum hoc ipso verbo, & cum bicomposito utitur. Sic pag. 455 l. 13, προσυπακούσαι δὲ δεῖ ἐξωθεν τὸ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς εὐπραγίας. Ubi etiam observandum est, ut sententiam integram subaudire sibi permittat.

Addi vel dici quippiam ἐξηγητικῶς enarratores dicunt, cum ipse scriptor in iis, quae subiungit illis, quae iam dixit, est velut sui expositor. nam ἐξηγητικῶς *expositorie* sonat. Hic vero saepe hac de re dicit etiam, ἐξηγητικὸν ἐστὶ τοῦτο τοῦ, sequente verbo aut sequentibus verbis, ad quorum expositionem illud vel illa scriptor ipse adiicit. Sic pag. 456 l. 8, ἐξηγητικὸν δὲ ἐστὶ τοῦτο, τοῦ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τὰ ἀγ. &c. Quin etiam dicit, τοῦτο ἐξηγητικὸν ἐστὶ τοῦ προτέρου, pag. 451 l. 22. Nec non ipso verbo ἐξηγεῖσθαι (a quo illa vocabula manarunt) hac de re nonnunquam utitur: ut pag. 456 l. 32, τὸ διακινδυνεύειν ἐξηγεῖται. Est autem unum ex praecipuis boni expositoris (sic voco peritum & diligentem) officiis, admonere, ubi scriptor ipse eo functus officio fuerit.

Adverbiis περιττῶς & παρεκκλόντως cum verbo κείσθαι uti-

tur de iis, quae supervacanea sunt, sicut & ea περιττὰ εἶναι, vel παρέλκειν dicit, quemadmodum antea docui. Hoc tantum addo, alicubi illi περιττῶς opponere ἀναγκαίως. Unius saltem loci memini, qui est pag. 458 l. 11, ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως.

Cum aliis etiam adverbii verbo illo κείσθαι utitur: quorum e numero est κυρίως id est *proprie*, sive in propria significatione. Nam aliquod vocabulum dicitur κυρίως κείσθαι, (quasi quis dicat *proprie possum* esse) cui suus propriusque datus est usus: vicissimque οὐ κυρίως κείσθαι, quo quis ita usus sit, ut alium quam proprium usum dederit. Neque vero hic proprium usum intelligere de eo oportet, qui metaphorico opponitur, (sicut τὰς κυρίας λέξεις videmus ταῖς μεταφορκαῖς seu τροπικαῖς opponi: & sicut ab hoc ipso scholiaste τροπικὴν vocari vocabulum στορέσωμεν dixi, cum scribit, omnium τροπικῶν, quae apud Thucydidem exstant, vocabulorum esse durissimum) sed de eo, qui abusus potius, quam usus, appellandus sit: adeo ut ἀκυριολογία (quae vulgo ἀκυρολογία vocatur) in eo esse dici possit: & κατάχρησις, non illa quidem, quam metaphorae permittere sibi possunt, & quae in iis excusatur, sed quae omnino vitiosa est. Atqui reprehendere tamen suum scriptorem audet de huiusmodi improprietate, pag. 358 in hunc illius locum, καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τὰδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν οὐκ ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας, ἢ μαλακίας, ἢ ἀμελείας. nam scribit l. 8, de voce ξυμφορῶν loquens, ἐνταῦθα οὐ κεῖται κυρίως ἡ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν φησὶ τὴν κακίαν. Sed adversus hanc accusationem conabor ibi Thucydidem defendere.

At vero adverbium ἀντιφορικῶς novum omnino videri possit, quo utitur in pag. 409. Ibi enim in haec verba, προθύμως ταῦτα ἔπρασσον, annotatum est, ἀντιφορικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, οὐ προθύμως. Sed aenigmaticum quiddam habere dici queat (ut opinor) haec annotatio. Cuius rei causam esse puto, quod in alia quam haec verba scripta illa esset: ut ostendam, cum ad locum illum venero. Simul vero & de huius adverbii significatione dicturus tibi sum, quod sentio.

Adverbium μήποτε (nisi potius μήποτε disiuncte scribendum est) omitti hic non debet: quo & alii scholiastae utuntur, multumque gratiae in proponenda sua dubitatione & coniectura habet. Sed eiusmodi est, ut Latine interpretari non possis, ita quidem ut verbum verbo reddas. Eius usum habes pag. 346 l. 1, ubi licet interrogationis nota orationi, cui ad-

hibitam est, non sit apposita, sunt tamen, qui eam huiusmodi locis apponant: perinde ac si ea orationis forma esset, quae est, cum dicitur, *Quid si ita hic locus exponatur?* At si interrogative dici non existimetur, verbum aliquod subaudiatur: perinde ac si diceretur, *videndum ne*, vel, *vide ne*; vel, *videndum vero ne*, cum dicitur μή ποτε δέ.

Adverbio άλλως ultimum locum dabo, quod his scholiis cum aliis plerisque (ac fortassis omnibus) commune est: iisque locis appositum invenitur, (non tamen ubique) in quos expositio duplex affertur. ibi enim posteriori hoc adverbium άλλως praefigitur. Quod si & tertia accedat, hoc adverbium repetitur: si vero ad quartam usque veniatur, iterum repetitur. Cum autem fatis notum sit, eo adverbio Latinum *aliter* significari, perinde est ac si diceretur, *aliter etiam exponitur hic locus: ita videlicet*; vel, *alio etiam modo ista exponuntur: hoc videlicet*. ideoque iis vocabulis, quibus cum ellipsi utuntur, annumerandum hoc est, ut paulo post docebo. Ceterum ab iis, qui diversa diversorum scholia collegerunt, hoc adverbium, tanquam nota, qua discernenterentur, potius quam ab ipsis scholiastis appositum fuisse videtur. Sed nove in quodam horum scholiorum loco, qui est pag. 322, post illam vocem άλλως alius scholiastes loquens introducit, & iis, quae proxime praecedunt, contradicens; vel potius contradicere volens. Nam (ut ibi ostendo) si bene intelligantur, quae praecedunt verba, consentire is cum illo comperietur, a quo se dissentire arbitrat.

Ad verba quaedam ab illis adverbis ut transeam, τάσσει τὴν λέξιν ἐπὶ τούτου cum dicit, intelligit, *utitur illo vocabulo in ea significatione*. perinde ac si dicas, verbum verbo reddens, *ponit illud vocabulum in hoc, vel de hoc*. Sic pag. 343 l. 3, ὥς ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσει τὴν λέξιν. Utitur vero & vulgari verbo eadem de re, & quidem in illo etiam ipso loco. dicit enim, τὴν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην κατὰ τοῦ αὐτοῦ τίθησι συνωνύμως. Et paulo post, ὥς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσμίαν ὁμοίως τέθεικε. Respondet autem hic istorum verborum usus ei, quem habet κείται, cum dicitur, ἐπὶ τούτου κείται ἡ λέξις. Scimus enim, verbo κείσθαι declarari positum esse.

Verbo ἀποτείνειν utitur aliquoties, ubi alii passive potius voce ἀποτείνεσθαι uterentur: ut pag. 344 l. 18, ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει. Et pag. 342 l. 35, ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀποτείνει. Quibus in locis dubitari possit, an ταῦτα & πάντα sint nominandi, an accusandi casus: sed

quoniam potius dicitur aliquis ἀποτείνεσθαι πρὸς vel εἰς τι-
νά, quam cum accusf. ἀποτείνεσθαι τὸν λόγον vel ἀποτείνε-
σθαι τι εἰς τινά, potius nominandi casus esse crediderim :
perinde ac si diceretur, πᾶς οὗτος ὁ λόγος ἀποτείνεται πρὸς
Ἀρχίδαμον, item πρὸς τὸν Κορινθίον. Alioqui activam hic signi-
ficationem habebit ἀποτείνειν, & eo diceretur modo, quo ἀπο-
τείνειν τὸν λόγον pro ἀπομνηνεύειν. Verum ἀποτείνεσθαι πρὸς
vel εἰς τινά dicitur aliquis, cum in eum invehitur: sed urun-
tur etiam de eo, qui quempiam obiter tantum perstringit,
suam adversus eum orationem (& quidem plerumque ita ut
nomen eius taceat) dirigens. Ac quamvis sumtum sit hoc ge-
nus loquendi ab iis, qui verbose in aliquem invehuntur, in
usu tamen est de iis etiam, qui vel paucissimis verbis id fa-
ciunt. Sic apud Diog. Laërtium, in Aristotele, πολλάκις δὲ
καὶ ἀποτεινόμενος, τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὐρηκέναι πυροὺς
καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή. Ubi suspi-
cor deesse vel πρὸς vel εἰς ante τοὺς Ἀθηναίους.

At vero αἰνίττεσθαι Thucydidem aliquid vel aliquem,
cum dicit, intelligit, eum non aperto, sed occulto, sermo-
ne significare. Ac interdum (& quidem frequentius) accusa-
tivum cum praepositione dat huic verbo: ut pag. 343 l. 32,
πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται. Item pag. 317 l. 13,
πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. Cum accusf. tamen sine praepos. l.
20, αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. Sic pag. 327 l. 2, αἰ-
νίττεται Ποτίδαμιν. Nec non pag. 328 l. 9, αἰνίττεται Ἐπι-
δαμνον. At vero pag. 383 sq. utramque invenies construc-
tionem. nam ibi leges l. 36, αἰνίττεται τοὺς ἱππέας αὐτῶν τοὺς
κειμένους. Et paucis interiectis, αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαι-
μονίους. Solet tamen potius accusativo sine praepositione iun-
gi hoc verbum: cui propemodum respondet Latinum *innue-
re*: quo etiam uti malim ad illius interpretationem, quam
verbo *alludere*. Addendus porro est praecedentibus hic locus
pag. 339 l. 30, in quo adverbium ἀόριστως praefigit verbo
αἰνίττεται. Scribit enim, ἀόριστως μὲν, εἰς τοὺς Λακεδαιμο-
νίους δὲ αἰνίττεται. Ubi post ἀόριστως μὲν, quod sonat *indefi-
nite quidem*, subaudiendum relinquit aliquod verbum: nisi
forte incuria librarii potius desiderari credendum est. Hoc
autem verbum fuerit (ut opinor) vel λέγει, vel φησὶ, vel
aliud huiusmodi. nam qui non vult aperte declarare, quod
fentit, sed tantum αἰνίττεσθαι, is indefinite loquitur, genus
non speciem proponens. Fortasse autem & τοῦτο λέγει vel
τοῦτο φησὶ locum hic haberet. Ne hoc quidem est praetereun-

dam, eum alicubi pro αἰνίττεσθαι verbo λέγειν uti, minus proprie: ut pag. 320 l. 36, λέγει δὲ Ἀθηναῖος.

Verbo κατασκευάζειν in concionum praeferim expositio-
ne significare solet *adstruere aliquid argumentis*: quod una voce dicitur *probare*. Sic pag. 452 l. 7, κατασκευάζει δὲ διὰ τοῦτο ὅτι οὐδ' ἄλλως δέῃ αὐτοῖς συγχωρῆσαι κατελθεῖν εἰς τὴν γῆν. Usus autem sum verbo *adstruere*, quod eandem, quam ipsa vox Graeca, metaphoram habeat: & videam contrarium Lat-
inum *destruere* contrario Graeco ἀνασκευάζειν in eodem me-
taphorae genere respondere. Qua de re vel Fabius nullam nobis dubitationem relinquit, ubi scribit, *narrationibus non inutiliter subiungitur opus destruendi confirmandique eas*: quod ἀ-
νασκευῇ καὶ κατασκευῇ vocatur. Quo ex loco possit κατα-
σκευάζειν reddi etiam *confirmare*: sed huius scholiastae locis aptior est altera huius verbi interpretatio. Legimus autem & pag. 336 l. 22, ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμα-
χίαν τραπέσθαι (sed τραπέισθαι, aut τραπέσθαι ἂν scribo) μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν τοῦτο κατασκευά-
ζει. Ubi perinde videtur esse, ac si diceretur, *Rationibus dictum suum munit & velut fulcit; sive, sententiam suam; vel, quod se facere decrevisse dixit.*

In iisdem concionibus saepe utitur nomine κεφάλαια, quod Latino *capita* ei respondente interpretari possumus. Sunt au-
tem concionis alicuius κεφάλαια, ea quae potissimum cona-
tur κατασκευάζειν (de quo verbo dictum modo fuit) is, qui concionatur. Ideoque concionem unam in certa dividere ca-
pita consuevit. Sic pag. 404 l. 35 de Mitylenaeorum lega-
torum concione dicit, διαίρεται ἡ δημηγορία αὕτη κεφα-
λαίοις: ubi deesse puto vocem τρισί. Sequuntur enim tria ca-
pita: primum, τὸ δίκαιον, id est, *aequum esse quod postulant*:
secundum, τὸ δυνατόν, fieri id posse: tertium, τὸ συμφέρον,
utile esse. Huc pertinet quod pag. 322 legitur, ἡ τοῦ Κορυναίου
δημηγορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται ἢ περὶ τὸ δίκαιον· ἡ
δὲ τοῦ Κορινθίου, μᾶλλον τὸ δίκαιον ἢ περὶ τὸ συμφέρον· id est;
*Corcyrensis concio magis utilitatem allegat, (vel obtendit) quam
aequitatem: at Corinthii, magis aequitatem quam utilitatem.* In
scholiis scriptis in hanc partem historiae Thucydidis (si con-
ciones certam quandam historiae illius partem vocare licet)
occurrent aliquoties haec verba, ἐντεύθεν οἱ ἀγῶνες: ut pag.
323 l. 9, in haec verba, γενήσεται δὲ ὑμῖν πειδομένους κἀλὴ
ἡ ξυντυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας χρείας, & in ea, quae
sequuntur, annotata sunt illa, ἐντεύθεν οἱ ἀγῶνες. Ubi ἀγῶνες,

id est *certamina*, (si verbum verbo reddatur) appellari videntur *rationes*, quae *firmamentum* & *robur causae efficiunt*, quasi *praecipuum sit illarum certamen*. Sed pag. 334 l. 17, post *ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες*, legimus, καὶ τὸ δίκαιον. ubi aliquam verborum ellipsin esse suspicor. Occurrunt in iisdem in eadem conciones scholiis & verba ista, οἱ ἐπιλογοὶ ἐντεῦθεν. ut pag. 324 l. 35, & 327 l. 22, & 336 l. 18. Mirari autem quis possit, illum plurali numero uti, ac non potius *ἐπιλογος* dicere: sed *ἐπιλόγους* dixerunt & quidam alii. Atque adeo auctor rhetorices ad Herennium, *conclusiones*, inquit, quae apud Graecos *ἐπιλογοὶ nominantur*, tripartitae sunt. nam constant ex enumeratione, amplificatione, & commiseratione. Verum in his epilogis huius scholiastae haec omnia minime vera comperientur: minus etiam id, quod addit, nos posse quatuor in locis uti conclusionibus: in principio, secundum narrationem, secundum firmissimam argumentationem, in conclusione. Quartus enim hic locus, is potius est, ex quo hic scholiastes suos *ἐπιλόγους* nobis solet depromere. Obiter autem animadvertendum est, posse hoc duriuscule dictum videri, nos conclusionibus in conclusione uti.

Idem conciones *ἀντιθέτους* vocare videtur, eas quae potius *ἀντιλογικαὶ* vocantur, vel *ἀντιρρητικαί*. quasi quis dicat *contradictionae*: sed potius *adversariae* appellare Latinas iubet, sicut Aeschinis & Demosthenis orationes *adversariae* vocantur.

Locis aliquot occurret tibi *μετάβασις*, alicubi & *παρέκβασις*: ut pag. 308 l. 22, ταῦτα δὲ ἐν παρέκβάσει εἰρηται. Sic etiam pag. 363 ad hanc Thucydidis narrationem, τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Πausανίου Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ξυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, annotat, haec esse *παρέκβασιν*, quod Pausaniae factum (vel, id quod de Pausania narratum est) consequantur. nihil enim ad piaculum pertinere: ad piaculum, inquam, de quo institutus erat sermo. Est igitur hic *παρέκβασις*, quod a Latinis *digressio* dicitur: a Cicerone cum adiectione, *digressio a proposito*, vel *digressio ab oratione proposita*.

At *μετάβασις* non est eiusmodi *digressio*, quae intermittit tantum & velut suspensam orationem propositam vel suspensum sermonem propositum relinquit, sed est potius *transitio a sermone uno, cui finis impositus est, ad alium*. Sic pag. 389 verbis hīce, τοῦ δ' αὐτοῦ ἔρρους &c. apposita est vox ista *μετάβασις*. Iidemque pag. 426, in haec verba, Ἐν δὲ τῷ αὐ-

τῷ δέροι &c. eandem vocem invenies. Sed cum idem annotatum esse in omnes locos deberet, qui illa verba, aut ista haberet, τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, aut τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου δέρους, sive τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος (cum in his omnibus illa sit, quam dixi, transitio) in eorum tamen paucissimos annotationem illam es inventurus. Utitur autem & verbo μεταβαίνειν, de huiusmodi transítione loquens: ut pag. 350 l. 23, μετέβη ἐπὶ τρὺς Θασίους.

Ἰδιῶμα Thucydidis quid appeller, iam aliunde notum esse potest: praesertim cum & Dionysius Halicarnassaeus opusculum περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων scripserit: quod quidam interpretantur de Thucydidis proprietatibus; sed malim, de iis, quae Thucydidī propria sunt, vel de iis, quae Thucydidī peculiarīa sunt, id est, eius sermoni. Utitur autem hac voce ἰδιῶμα pag. 351 l. 5. Nam ibi postquam scripsit ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν dictum esse pro ἐπὶ τῷ ἐξίναί, addit, ἰδιῶμα δὲ τοῦτο Θουκυδίδου. Pag. autem 337 vocum aliquot mentionem facit, quas apud Thucydidem esse ait ἰδίως. Sed falli possit lector interdum in quibusdam, quae pro Thucydidēis affert, cum ei peculiarīa non fuerint. veluti cum de ἐπιχειρητέα nobis dicit, Θουκυδίδου esse λέξιν. nam ad terminationem respicit, & terminatione tenus esse Thucydidēum vocabulum intelligit, cum sit pro ἐπιχειρητέον. Quamquam ne hoc quidem modo vocari posse Thucydidēum id vocabulum videtur, ut suo loco docebo. Verum & de hoc monendus es, alicubi pro verbis illis, quae Thucydidis aliquod idioma habere annotaverat, alia supposita fuisse. Atque hoc pariter suo loco manifestum faciam.

Cum scribit, τοῦτο ὡς παρὰ Θουκυδίδου εἴρηται, intelligit, hoc dictum esse tanquam a Thucydidē, suam sententiam, seu iudicium suum, interponente. Atque hunc esse istorum verborum sensum, ex pag. 348 apparet. Pag. autem 346 reprehenduntur, qui de certis quibusdam verbis dixerunt, ea posse καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου λέγεσθαι.

His verbis, τοῦτο δὲ ἢ τοῦ λόγου ἐπαγωγὴ δηλοῖ, quibus utitur pag. 571 l. 21, (nec non alibi, ut opinor) significatur, hoc declarant ea, quae subiunguntur. perinde ac si dictum esset, τοῦτο δὲ τὰ ἐπαγόμενα δηλοῖ, sive, τοῦτο δὲ ἐκ τῶν ἐπαγόμεων δηλῶν. Dicunt autem & τὰ ἐπιφερόμενα eadem de re: sicut οἷς ἐπιφέρει, & οἷς ἐπάγει, pro eodem: nimirum pro eo, quod dicimus, quibus subiungit. Pro quo dicere vulgus solet, quibus subiicit.

Verba haec, ὥς κατιὼν φησι (quibus per parenthesis utitur pag. 322 l. 35) significant, ut in sequentibus dicit. Cum tamen verbum κατιέναι sit descendere, sonant potius ut *infra dicit*: (quasi quis dicat, ut descendens ait, vel, in descensu) ut in eorum, quae praecedunt, mentione dici solet, ὥς ἀνω φησι, vel, ὥς ἀνωτέρω φησι, (aut λέγει) vel ἔφη, aut ἔλεξε, id est, ut *supra dicit*, vel *dixit*. Ceterum pro illo κατιὼν nonnunquam alio participio, videlicet προῖων, utentes, dicunt, ὥς προῖων φησι. Ita pag. 360 l. 26, καὶ προῖων εἰρηκεν, id est, *progrediens*, vel *ulterius pergens*. Sunt, qui in *progressu* hac de re dicant. Magis alioqui usitatum est in sequentibus: quod respondet huic loquendi generi, ἐν τοῖς ἔξῃς.

Scripta seu narrata κατὰ διέξοδον, sunt ea, quae fuse scripta sunt, & non διὰ βραχέων ut pag. 337 l. 32, ταῦτα πάντα παρ' Ἡρόδοτον κεῖται κατὰ διέξοδον. Sic etiam pag. 313 l. 1, ἡ δὲ ἱστορία κεῖται κατὰ διέξοδον παρ' Ἡρόδοτον. Item pag. 401 l. 20, τοῦτο Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἱστορίᾳ κατὰ διέξοδον.

Ubi aliquam obiectionem quaestionemve proponit, (nam & hoc ab eo fit haud negligenter) non solum utitur particulis καὶ μὲν, & καίτοι, quarum postea fiet a nobis mentio, sed nonnunquam interrogativam particulam huic sermoni adhibet: ut pag. 305 l. 20, πῶς ἡμῶν ἀμφοτέροι παρασκευῇ τῇ πᾶσιν εἶγε τοῖς Πελοποννησίοις χρημάτων ἐνέδει; Alicubi vero dicit, ἐζητήται πῶς ut pag. 554 l. 14, ἐζητήται πῶς Δεκελείας ἐπιτελιχομένους ἔμελλον οἱ Ἀθ. &c. Cui obiectioni respondens scribit, φαμὲν οὖν ὥς ἦν τις πρ. &c. At vero pag. 333 utitur vocabulo ἀπορον. Nam l. 21 legimus, ἀπορον πῶς οἱ Φορμίων τὸ πρὸς τῇ Παλλ. &c. atque hanc ἀπορίαν solvens, addit, καὶ φαμὲν ὅτι τὸ πρὸς τῇ Παλλ. &c.

Alicubi autem ostendit, quomodo Thucydides obiectionem, quae mota fuisset, anteverterit: ut pag. 466 l. 22, ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μὴ τις εἴπῃ, καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἐγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ, ἐπεγένετο γὰρ νύξ. Ubi observa, particulam vel potius particulas καίτοι eum usum habere, quem dari ab illo voculis καὶ μὲν, postea ostendam: id est, eodem adversativas esse modo, quo apud Latinos *atqui*. (At vero ἐν μέσῳ memineris significare, quod dicimus per parenthesis: qua de significatione dictum a me antea fuit.)

Sed & duabus illis voculis καὶ μὲν (quae inter coniunctiones numerantur, & sonant, quod Latini dicunt *atqui*) utitur quibusdam in locis, ubi obiectionem, quae assertur aut afferri potest adversum eos, proponit. Qua certe in re, non

minus quam in alia ulla, boni interpretis partes implere dici potest. Sic autem pag. 321 l. 9, καὶ μὴν ἄνω τρισχιλίουσιν ἡτοιμαζον. Ad quam quomodo sit respondendum addens, dicit, ῥητέον οὖν ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρ. &c. Enimvero cum duobus modis illam ad obiectionem responderi posse dicat, ego his & alios duos adiiciam. Una certe est, cui easdem illas voculas adhibet, sed responsum nullum addit: pag. 373 l. 27, καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικοῖς. Verum ad hanc quoque videro, quid possit responderi.

Illis vöculis comitem dabo vocem ὅτι, (sive inter Coniunctiones illas, sive inter Adverbia ponenda est) non illum consuetum & passim obvium, sed alium quendam usum (qui veteribus, ut opinor, ignotus fuit) habentem. Eius exemplum est pag. 337 l. 8, ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβήσις, καὶ τὸ καταβολή, παρὰ Θουκυδίδην ἰδίως. Nam cum particula illa ὅτι a praecedentibus minime pendeat, sed orationem ipsa inchoet, miretur quis non immerito, quidnam illa sibi velit. Sciendum est igitur, ellipticum esse hunc illius usum, & pendere ab aliquo verbo subaudito. Nullum autem aptius in mentem mihi venit, quam σημειῶσαι praesertim cum nonnullis etiam in locis apud hunc quoque legatur, de iis, quae notatu digna videntur. ut dictum a me fuit in illis, quae ante hanc Parascueu de hisce scholiis praefatus sum: ubi & alia exempla vide. Ceterum eundem usum vox ἰστέον (quae sonat sciendum est) alicubi habere videtur, quem & σημειῶσαι. Utitur autem illa pag. 379 l. 37.

Leges aliquot locis παραγράφους & παραγραφὴν de locis, quibus aliqua σημείωσις, seu aliqua annotatio (& quidem critica plerumque, seu censoria) adscripta erat: adeo ut nihil commune habere dici possit illa παραγραφὴ cum vocē παράγραφος, de qua apud Hephaestionem & enarratorem Aristophanis. Cum autem illius παραγραφῆς mentionem in meis Schediasmatis fecerim, & ita quidem, ut, quid de illa scirem sentiremve, dixerim, eo te remittendum (si quid ex me de hac scire cupis) existimavi. Neque tamen tam longe abeundum tibi erit, ut aliquid amplius de ea intelligas. duo enim eius exempla, & quidem diligenter a me examinata, suppeditabunt tibi meae in pag. 345 & 346 annotationes.

Loci quidam sunt, quos duobus modis scribi nos admonet: nonnulli, quos bifariam interpungi: quidam etiam, quos bifariam exponi. Primum illud significare cum vult, dicere solet, ἐν ἄλλῳ κεῖται, vel ἐν ἄλλῳ κεῖται, & subiungit

suam diversam lectionem. Subaudit autem hic βιβλίοις vel ἀντιγραφοῖς & illic itidem vel βιβλίῳ vel ἀντιγράφῳ. Sic autem cum aliquam vocem in alio vel in aliis non inveniri annotat : ut pag. 334 l. 25, ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται τὸ ἄρα. At pag. 582 l. 12 dicit, ἐν ἄλλοις οὐχ εὐρίσκεται. Ceterum ad vocem κεῖται quod attinet, ea utitur & cum significare vult, quandam vocem apud hunc vel illum scriptorem exstare : ut pag. 344 l. 22 de voce τιμωρητέον scribit, ἀπαξ κεῖται ἡ λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι, id est, *semel exstat*, vel potius, *semel posita est*. Ex hoc autem verbo, istum habente usum, factum fuit iocosum nomen seu cognomen, quod impositum cuidam fuit : videlicet Κεῖ-τούκειτος, ut testatur Athenaeus : quem vide. Ceterum illis prioribus exemplis usus verbi κεῖσθαι addi potest ex nostro scholiaſte, ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται, pag. 440 l. 22. Ubi etiam non aptius interpretari posse videmur, (verbum verbo reddentes) quam si dicamus, *in alio posita est*. Id est, *posita est* haec lectio, vel *haec scriptura*. Vulgo certe dicimus, *in alio scriptum est*, vel, *in alio exstat*, vel, *in alio legitur*. Quidam vero dicunt etiam, *in alio habetur*. Ceterum non minus frequenter, vel potius frequentius, utitur eadem de re verbo γράφεται, quod sonat *scribitur* : sed subauditur illud ἐν ἄλλῳ, vel ἐν ἄλλοις. Interdum vero addita copula καὶ dicitur, γράφεται καὶ, sequente diversa, quae affertur, lectione.

Secundum illud oium vult indicare, locum videlicet quempiam duobus modis interpungi, dicit, τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ, sequente post τὸ illa voce, cui interpunctionem subiungunt. Sic pag. 389 l. 6, in hunc Thucydidis locum, Περικλῆς δὲ, στρατηγὸς ὦν καὶ τότε περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς Ἀθην. &c. praefixis hisce verbis, στρατηγὸς ὦν καὶ τότε, annotat, τινὲς εἰς τὸ ὦν, τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε στίζουσι. Alicubi vero & ὑποστίζειν dicit.

Tertium quod ab eo annotari de quibusdam locis dixi, est istud, eos duas expositiones habere, sive duobus modis expositos inveniri. Atque hic item ellipsi utitur, sed diversa. dicit enim, ὡς τινὲς, vel ὡς ἔνιοι non addens verbum, sed subaudiendum id relinquens, sive λέγουσι, sive φασι. Nonnunquam vero dicit, τινὲς δὲ, vel ἔνιοι δὲ, οὕτως ἤκουσαν, id est, *ita intellexerunt* ; vel, οὕτως ἐδέξαντο, id est, (verbum e verbo) *ita acceperunt*. Sic pag. 595 l. 2, ἔνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Quin etiam verbo ἔλαβον ita utitur pag. 499 l. 3, ἄλλοι δὲ τὴν δόκησιν ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον. Ubi etiam subiungit, ἢ οὕτω νοῦνται, ἥτοι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττ. Haec au-

tem verba, ἢ οὕτω νοῦται, sonant, ut ita intelligatur. Estque supervacanea, quae illis adicitur, particula ἤτοι. At vero verbum ἀκούσαι in illa significatione habes cum alibi, tum pag. 509 l. 34, ἐνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἤκουσαν. Quin etiam verbo ἐξηγεῖσθαι utitur, eadem de re loquens: ut pag. 455 l. ult. ἐνιοι δὲ τὸνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο.

At vero cum significare vult, unam expositionem potius amplectendam esse, quam alteram, variis loquendi generibus utitur. Nam pag. 499 l. 5 dicit, καὶ δεκτέον τοῦτο, ist est, estque recipiendum hoc; vel, estque hoc admittendum: alia, quam paulo ante dictum est, significatione, in hoc loquendi genere, ἐνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Sed frequentius (quantum meminisse possum) ea de re utitur his verbis, ὃ καὶ μᾶλλον, ubi iterum loquitur ἐλλειπτικῶς. Alicubi vero dicit, ὅπερ ἄμεινον ut pag. 362 in haec verba ἀνὴρ Ἀργίλιος, scribit, τινὲς κύριον, τινὲς ἐθνικόν, ἀπὸ πόλεως Θράκης ὅπερ ἄμεινον, id est, quod satius est. Illa autem verba, ὃ καὶ μᾶλλον, habes aliquot in locis: quorum est hic pag. 505 l. 33, Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι) βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι. ἢ, αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσταντο. ὃ καὶ μᾶλλον. Sic & pag. 511 l. 34, (sed absque copula καὶ) ὃ μᾶλλον. ubi & animadvertendum est, per parenthesis poni. Non male autem (meo quidem iudicio) verbum δεκτέον hic subaudiri dixerimus: quod paulo ante ex pag. 499 attuli, ubi legimus, καὶ δεκτέον τοῦτο.

Elliptica loquendi genera hanc meam ad lectionem huius scholiastae Proparascueu claudent: de quorum nonnullis obiter iam dictum fuit. Inter illa igitur frequens est id, cui adhibetur praepositio πρὸς: ut pag. 344 l. 28, τὸ γὰρ, δείξας τὸ χωρίον αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἔλεξε, & pag. 343 l. 23, ὃ δὲ τε σύνδεσμος πρὸς τὸ οὐ ἐπὶ ῥήμα. Hunc item in locum, pag. 391 l. 19, ἥς ἐς αἰδίων τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἦν καὶ νῦν ὑπερδωμεν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι) μνήμη καταλελείπεται, annotat ista, τὸ ἥς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείπεται τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Vocula ἥς, inquit, ad illa spectat, μνήμη καταλελείπεται. cetera enim per parenthesis. vel, ad illa pertinet. vel, ad illa tendit. vel, ad illa fertur. Graeco autem, quod subaudiri possit, verbo, nullum aptius in mentem venit, quam id, quod huic ultimo Latino, fertur, respondet. Nam verbum φέρεται in scholiis hunc usum habere videmus. Perinde igitur erit, ac si scriptum esset, φέρεται πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείπεται. Eodemque modo in praecedentibus locis, φέρεται πρὸς τὸ οὐ ἐπὶ ῥήμα, & φέρεται πρὸς τὸ ἔλεξε. Non ignora

alioqui, & *τείνειν* ac *συντάττεσθαι* aliquando de hac re dici, videlicet de vocabulo, quod cum alio iungitur: etiam si interiecta quaequam sint, quae aliquod inter illa intervallum ponant: sed potius dicendum est *συντάττεται τῷ*, quam *πρὸς τῷ*. Fieri tamen potest, ut hoc etiam modo loqui sibi permittat.

Nec vero nihil de illa particula τὸ dicendum hic fuerit: illa, inquam, cuius usus aliquot exempla in iis, qui allati sunt, locis habes. Cum ea certe, pro loco, vel hoc vel illud subaudiendum relinquatur. Ibi quidem, ubi dicitur τὸ ἧς, apte *ὑπακούειν* poteris *ἄρθρον*. Alicubi vero subaudiri poterit *ῥῆμα*: ut pag. 391 l. 8, *ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύειν*. Alicubi *ἐπὶ ῥήματι*, alicubi *ἄρθρον*. Alicubi etiam *μόριον* (eā in significatione, qua dicitur aliqua vox esse *μόριον τοῦ λόγου*, id est, pars orationis) hunc usum praestabit. Nonnunquam autem dicitur, ὁ δὲ, item ὁ καὶ, & ita in aliis, & tum intelligitur *σύνδεσμος*, id est, *coniunctio*. Quod si dicatur ἢ πρὸς, vel ἢ παρὰ, vel alia eiusdem generis particula post articulum ponatur, subauditur *πρόθεσις*, id est *praepositio*. Verum ad articulum τὸ ut revertar, hoc potissimum animadvertendum est, hunc articulum non uni tantum vocabulo, sed & pluribus praefigi: veluti cum dicitur, in eo quod ex p. 344 allatum est exemplo ellipses verbi, τὸ γὰρ, *δείξας τὸ χωρίον αὐτοῖς*. Neque vero suspecti esse debent huiusmodi loci, quasi mendose singulare τὸ pro plurali τὰ in iis scribatur: sed hoc privilegium dari articulo isti sciendum est: sicut & cum dicitur *ἀντὶ τοῦ*, pluribus etiam vèrbis sequentibus. Verum quod vel hic vel illic apte subaudiri queat, invenire minus facile est. Nisi forte perinde esse putandum est, ac si diceretur *πρὸς τὸ ἐπαγόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐπόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐξῆς*. Sed ubi dicitur *ἀντὶ τοῦ*, & plura vocabula subiunguntur, magis laborandum est, ut inveniri queat, quod cum τοῦ subaudiamus. Ac quaestionem certe hic propono, in qua haerendum, fortasse vel illis ipsis, qui identidem hoc loquendi genere utebantur, fuisse. Sed tantisper dum aut mihi, aut alii quippiam aptius in mentem veniat, perinde esse aio ac si diceretur, *ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔχοντος λόγου*, vel, *ἀντὶ τοῦ λέγεσθαι εἰωθότος*. Falleretur enim, ut opinor, qui infinitivum *λέγειν*, vel *εἰπεῖν*, vel alium huiusmodi in locis omitti putaret. Latini dicere solent, *pro eo quod est*. Ceterum exempla horum verborum *ἀντὶ τοῦ* talem usum ἑλλειπτικῶς habentium frequenter tibi occurrent: atque adeo in eo, quod proxime sequitur, huius capitis tmemate.

At vero ubi dicit, *ὥς ἐγώ*, vel *ὥς τινες*, manifestum est

subaudiri vel λέγουσι, vel φασί, vel οἶονται, aut certe ἤκουσαν quo uti illum dixi, volentem significare, *intelleverunt*: vel ἐδέξαντο, ut dicimus, *acceperunt*. Saepe autem praecedente particula ἢ haec ellipsis occurrit: ut pag. 570 l. 5, haec Thucydidis verba, καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες, duobus modis exponens, scribit, ἀντὶ τοῦ, προκοπὴν μεγάλαν τῷ ναυτικῷ στόλῳ παρασχόντες. Quibus addit, τουτέστι, πολλὰς ναῦς αὐτοῖς παρασχόντες εἰς τὰς ναυμαχίας. Deinde aliam expositionem illi subiungens, scribit, ἢ (ὥς τινες) ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες. Atque ut hic legis ἢ (ὥς τινες), sic etiam leges ἢ (ὥς ἑνιοί) pag. 534 l. 11. Neque tamen negaverim, alicubi aliquid aliud potius dicendum esse ἐλλείπειν post illam particulam ὥς, subiunctum habentem aliquod nomen: ut pag. 309 postquam in hoc loco, ἔφερον γὰρ ἀλλήλους, verbum ἔφερον exposuit ἐβλαπτον, & adiecit ἐληστευον, addit, ὥς καὶ Ἡρόδοτος. Hic enim aliud quippiam subaudiendum est: cuiusmodi fuerit verbum χρῆται, vel χρῆται τῇ λέξει, aut τίθησι τὴν λέξιν. Verum ut ad illam verbi λέγουσι ellipsin revertar, alicubi vel hoc plurale vel singulare λέγει ipse subaudiendum reliquerit, an librarius omiserit, dubitari potest: ut pag. 322 l. 5, ἀεὶ Θουκυδίδης τὸν πλείστον ἀρσενικῶς. Eodemque modo pag. 340, ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. Sic etiam pag. 333 l. 11, εἶδει γὰρ διὰ τοῦ δ. subaudi λέγειν, vel γράφειν. nisi librarius & hic verbum omiserit: sed potius scholiastem reliquisse ipsum subaudiendum, & in hoc loco, & in praecedentibus crediderim. Mire enim amat ellipses hic scholiastes non in iis tantum locis, qui huiusmodi sunt, verum in aliis etiam: ut pag. 341 l. 26, πένητες γὰρ, pro πένητες γὰρ ἐσμέν.

Illius autem ellipses, quae est, ubi dicit, δ μᾶλλον, vel δ καὶ μᾶλλον, facta fuit antea mentio: sed adiiciendum est ad illa superiora, inveniri alicubi & haec, δ καὶ μᾶλλον εἰκός. Neque tamen εἰκός existimandum est id esse vocabulum, quod ἐλλείπει huic sermoni: sed potius δεκτέον, quemadmodum ibi dixi: praesertim cum etiam καὶ δεκτέον τοῦτο apud eum legamus.

Aliquid & de ellipsi, quae est in usu illius adverbii ἄλλως, cuius fuit antea facta mentio, dicendum est. Ac cum iam docuerim, quomodo Latino sermone suppleri posse videretur, quod huic vocabulo deest, vel potius quod cum hoc vocabulo subaudiendum relinquitur, nunc, quid sermo Graecus possit ὑπακούειν, videndum est. Fortasse igitur perinde est, ac

si diceretur, ἄλλως ἐξηγοῦνται τινές, vel ἐξηγήσαντο; vel, ἄλλως ἐδέξαντο τινές; aut etiam ἤκουσαν (nam horum itidem utroque ita uti & hunc scholiastem, in praecedentibus admonui) οὕτω δηλονότι. Scio autem, νοεῖν quoque pro *intelligere* (ea in significatione, qua dicitur hac de re) in usu esse: ideoque possit etiam dici, ἄλλως νοοῦσι τινές vel ἐνόησαν.

Haecenus de certis quibusdam verbis, seu loquendi generibus, quae apud hunc scholiastem frequenter occurrunt, & velut notae quaedam sunt scholicae, id est, scholiis convenientes: de quarum usu qui edoctus non erit, haerere in multis, quibus adhibitae sunt, locis cogetur.

Nunc autem alia quaedam ad horum lectionem pertinentia libet adiicere, de quibus si te commonefecero, utiliore tibi illam reddidero. Primum est de verbis contextus, quae inde excerpta scholiis inserta fuerunt, ea videlicet, in quae quippiam est annotatum, in iis inde huc transferendis alicubi esse peccatum, idque tribus modis: a quorum uno in singulis (de illis loquor, in quibus peccavit librarius) cavendum sit. Nam vel pro iis verbis, ad quae ipsum scholium pertinet, id est, ad quorum expositionem scriptum est, alia omnino a librario translata inde fuerunt: vel partem eorum, sive aliquod saltem omisit: aut contra, quae plane supervacanea sunt, cum ad eorum usque expositionem scholium non extendatur, adiecit. Ad primum illud peccatum quod attinet, eius exempla propemodum innumera inveniet, qui editiones aliorum, quae meam praecefferunt, cum ea conferet. nam (ut alibi dixi) in illis editionibus passim fere ea textus verba, quae alicui scholio praefixa sunt tanquam eo exposita, ab eo sunt prorsus aliena: aut, si mavis, scholium ab illis omnino est alienum: & interdum ex alio, qui longissimo ab illis remotus est intervallo (atque adeo ex alio quaedam libro) immigrarunt. Neque tamen prior mea editio nihil hac in parte emendandum huic reliquit: ac ne ab hac quidem nihil meis in haec scholia annotationibus relictum fuit: quod nonnulla partim non satis cautos oculos, partim indagationem meam subterfugerint. Cum autem in his annotationibus, non tantum quae hoc modo, sed etiam quae aliis duobus peccata sunt, & emendanda supersunt, vel omnia, vel magna saltem ex parte, emendem, cur potius exempla eorum huc afferam, quam tibi sumenda inde relinquam?

Ad illa igitur potius veniam, de quibus tibi monito utiliore horum Scholiorum lectionem futuram esse dixi. Ea sunt

duo: unum, plerasque unico loco adhibitas non solum expositiones, (ex iis etiam, quae minime vulgares sunt) sed σημειώσεις quoque, ad alios plerosque locos, si eas attente lectas memoriae mandaveris, esse tibi profuturas. Alterum hoc est, multa scholia, sive multas annotationes, non ea tantum verba Thucydidis, quae illis praefixa sunt, aut eam periodum aut periodi partem, cuius initium illis praefixit librarius, tibi exponere, sed ulterius progredi, aut insertas obiter & quasdam alio pertinentes expositiones includere.

Earum, quas multis posse locis accommodari dixi, expositionum habes exemplum in ea, qua δῆμον significare δημοκρατίαν dicit, pag. 594 l. 18, δῆμον γὰρ νῦν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Multi enim aut etiam plurimi sunt alii loci, ubi δῆμον id significare comperies: quorum unus est, ubi dicitur τὸν δῆμον κατέλυσε. Verum hoc incommode lectori cedit, quod plerumque non in primo, ubi occurrit vocabulum, loco, sed vel in extremo, vel quopiam, qui fere extremus est, sua illi expositio datur. Ad illud certe δῆμος quod attinet, multae ipsam habent paginae, quae illam (pag. nostram 144) praecedunt. Ex quibus est pag. 97 (f. lib. 8, c. 64) καὶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Θάσον, τὸν δῆμον κατέλυσε. Verum & in aliis, qui longissimo intervallo hunc praecedunt, locis vocabulum illud in δημοκρατίας significatione positum (illo tamen de eo tacente) invenies. Idem vero & in quibusdam non inutilibus alioqui admonitionibus usu venit. Earum e numero una est in pag. 586. nam cum dicatur a Thucydide, προσέθηκε τε (ὡς ἐλέγετο) ἐπὶ ἰδίῳις κέρδεσι Τισσαφέρνει ἑαυτὸν καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ab illo annotatur, haec verba, ὡς ἐλέγετο, hic etiam adiecta sunt ad ostendendum ipsum de rebus incertis non valde contendere. Atqui loci hunc praecedunt quamplurimi, quibus admonitio ista non minus conveniebat, cum habeant & ipsi ὡς λέγεται. Illud quidem certe, quod hic ab eo dicitur, hic quoque, (nam id sonat πάνταυθα) Thucydidem his verbis alibi etiam talem usum dare indicat. Nec vero dubitandum est, quin multas ad historiam pertinentes annotationes, multas de rebus necessariis admonitiones, multas multarum vocum explicationes habuissimus, (praeter illas, quas habemus) si integra scholia ad nos pervenissent.

Quod autem multo alias alijs doctiores & sermone magis puro scriptas habemus annotationes, hoc inde fit, quod ex diversis coacervatae sunt hae reliquiae. Interim certe fatendum est, nonnullas tam doctas esse, tam paucis tam-

Thucyd. Vol. VI.

C

que propriis comprehensas verbis, ut vel propter eas (utpote in quibus veterum scholiorum indolem agnoscimus) ei, cuius beneficio ad nos hae ἐξηγήσεις pervenerunt, magnas agere gratias debeamus. Unum ex quamplurimis eius, quam dixi, rei exemplum afferam, id quod mea mihi primum memoria suggestit. Id ex pag. 399 sumam. narrante enim Thucydide, Timocratem Lacedaemonium, navigantem, cum navis frangeretur, gladio se transegisse, (si tamen ἑσφαξεν ἑαυτὸν hoc potius, quam alio interpretandum est modo) scribitur, Λακωνικὸν φρόνημα τοῦτο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἀξιούν ἀναίρεθῆναι. Fateor tamen, annotationem hanc multo etiam magis illam veterum scholiorum indolem prae se ferre potuisse, si hac brevitate scripta fuisset, Λακωνικὸν τὸ φρόνημα, non adiectis quae sequuntur. Quid si vero ab alio adiecta cetera fuisset (praesertim cum etiam sit quod illis opponi possit) dicamus? Sed de hac 7e plura, cum annotationibus meis locus ille propositus fuerit examinandus.

Non minus porro in istis, quam aliis scholiis, (id est, in plerisque horum scholiorum locis) ac fortasse magis etiam quam in ullis aliis, hoc tibi continget, ut quae expositio, simulatque fuerit lecta, displicuerit, eadem relecta placeat. Quin etiam sunt, quae primo aspectu videri ineptae tibi poterunt, cum iis relectis & intellectis, non eas, sed te ipsum, sis accusaturus. Eo ex genere ista est, pag. 346 l. 4, Σκεψάμενοι) ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Annotantur autem haec in istum Thucydidis locum, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἀνδρας οἱ τινες χρηστοί, καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. Quid enim ineptius prima fronte videri cuipiam possit, quam, hoc σκεψάμενοι exponentem ἰδόντες, ei τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι adiacere? An metuebat (inquiet) ne hoc de alia corporis parte, quam de oculis, intelligeremus? Sed audi: quo magis ineptum aliquid occurrit, & vel eo nomine a te accusatur, eo tua tibi accusatio magis suspecta sit. Documento certe hic esse locus potest. nam ecce, si expositionem istam attente consideraveris, nihil certe in ea dici, quod dici non debuerit, animadvertes; sed dativum τοῖς ὀφθαλμοῖς, quem ad participium ἰδόντες refers, ad alterum σκεψάμενοι referri a te debere. Perinde ac si diceret, verbum σκέπτεσθαι, non dicit hic (ut passim) de iis, qui mentis oculis σκέπτονται, sed de iis, qui oculis corporis. Fortasse igitur ita scriptam hic scholiastes expositionem istam reliquerat, Σκέψαμενοι) ἰδόντες. σκεψάμενοι τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Interim tamen, multa in

his scholiis esse si non inepta, at certe ineptis persimilia, multa, quae is, qui scripsit, non satis diligenter ἐσκέψατο (non iam τοῖς τοῦ σώματος, sed τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς, intelligo) haud equidem nego: ac, negare si velim, quae inter meas in illa scholia annotationes sunt censurae, mihi reclamantes habebo.

A N N O T A T I O N E S

I N

S C H O L I A G R A E C A

C U M

AUCTARIO SCHOLIORUM.

ANTEQUAM ad horum scholiorum & mearum in illa annotationum lectionem venias, legisse te meam in illa *Proparascueu* velim, & non tantum quae ad illa intelligenda te instruunt in promptu habere, sed eorum etiam, quae de illis in fine illius tractatus dixi, meminisse: atque his ea, quae & in epistola de iisdem dixeram, adiungere. Hoc inprimis veniat tibi in mentem oportet, a diversis ea scripta esse, non tantum ab *Antyllo*, *Aesculapio*, & *Phoebamone*, sed ab aliis etiam, a quibus horum fieri mentionem videbis. Atque adeo pauciora ex aliquo trium illorum, quam ex aliis, esse scripta existimo. Utcunque autem se res habeat, quam multis in locis mihi non satisfaciant, hae annotationes, simul etiam alia duo quae promisi praestantes, te docebunt. Quod si cui durum tertium illud videbitur, quo censura agi in ea dicitur, ego me in ea tantum inquirere sum dicturus.

Titulus est hic (ut vides) Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, id est, *Scholia vetusta & compendiaria in totum Thucydidem*. Quem titulum non itidem vetustum esse puto, sed longo post tempore a quopiam scriptum. Illa quidem certe potissimum, quae huic titulo adiungi dixi, ἐν χωρίοις οὐκ εὐξυνετός ὁ ξυγγραφεὺς, (id est, *sine quibus non facile historicus hic intelligi potest*) nihil minus quam aliquam tituli vetustatem prae se ferunt: non tam quod ad verba, quam quod ad rem ipsam attinet. Nam & breviores & modestiores antiqui librorum, praesertimque huiusmodi scriptionum, tituli

erant. Fateor alioqui, quod titulus ille praedicat, in multis Thucydidis locis posse verum comperiri. Sed qualia sint haec scholia, (quantum quidem iudicare possum) a me partim iam dictum est, partim vero exemplis in his annotationibus ostenditur. STEPH.

Pag. 305. l. 5. Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου ὀνόματος κατ' ἀρχάς, ἀντιδιαστ. &c.) Hic ita videtur uti adverbio πάντως, ut esse usum Thucydidem p. 307 scribit: videlicet pro ἐξ ἀνάγκης. Perinde ac si diceret, *neceffe Thucydidem habuisse nominis sui mentionem in principio operis sui facere: partim ut se ipsum ab aliis distingueret, qui iisdem annis cognomines erant; partim etiam ne alius quispiam historicum illud eius opus sibi vindicaret.* Obser-va autem, cum dicendum esset, ἅμα μὲν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, aut certe simpliciter, ἅμα μὲν τοῦτου ἕνεκεν, nove dixisse, ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν. Ceterum pro ἐν τοῖς ἔτεσιν scribo ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔτεσιν. quam lectionem in mea illa huius loci interpretatione agnosces.

Verum hic eorum te meminisse oportet, quae de hoc loco in principium prooemii Thucydidis dixi: in ea verba videlicet, Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. Ibi enim cum dixissem suspicari me, vel potius persuasum habere, scriptum a Thucyde fuisse, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου Ἀθηναῖος, & rationem huius meae emendationis attulissem: simul etiam inquires, esse verisimile, cum & alii eodem forent tempore, qui nomen idem haberent, eum aliquid, quo ab illis discerni posset, adiunxisse: illis adieci, id, quod esse verisimile dicerem, ab ipso Scholiaste tanquam certum tradi. Ab illo enim scribi, Thucydidem voluisse discrimen ponere (nam & ita interpr. ἀντιδιαστέλλειν) inter se & alios, qui idem eodem tempore nomen habebant. Unde etiam posse colligi, illum quoque ita, ut legendum mihi videri dicebam, legisse: videlicet, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου: cum alioqui nullam ἀντιδιαστολὴν posuisse videri possit. Ideoque non dubitare me, quin ab illo scriptum fuerit, Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ πατρὸς (vel, τοῦ τοῦ πατρὸς) ὀνόματος. Unde autem ortam esse hanc apud istum Scholiastem depravationem existimarem, ibidem declaravi. Nunc certe τῆς γνώμης (ut apud Thucydidem nostram loquitur Pericles) τῆς αὐτῆς ἔχουσαι illud tantum adiiciens, mihi obiecturum fortassis aliquem, satis magnum hoc statui a nostro scriptore discrimen, quod se Atheniensem dicat. Verum in promptu est adversus objectionem illam responsio, ex tribus reliquis Thucydidis u-

num saltem fuisse itidem Atheniensem: eum nimirum, cuius ab hoc scriptore fit mentio I, 117, καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων ὕστερον προσεβόηθησαν τεσσαράκοντα μὲν αἰ μετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἀγνωνος καὶ Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀρτικλέους. Hic autem sit necesse est, quem Marcellinus δημαγωγὸν fuisse & Pericli διαπολιτεύσασθαι scribit, (nisi potius συνδιαπολιτεύσασθαι, aut συμπολιτεύσασθαι dicendum est, ut apud eum διεπολιτεύσατο, in συνδιεπολιτεύσατο, aut συνεπολιτεύσατο mutetur) ubi quatuor Thucydidas énumerat. IDEM. Hic scripserat nescio quis in margine exemplaris cl. Wasse: *Non intellexit Stephanus, quid esset διαπολιτεύσασθαι. Vide Casaubonum ad Polyæn. I, 21, 3. Ostendit ibi Casaubonus, in Polyæno non raro διαπολιτεύσασθαι legi pro ἀντιδιαπολιτεύσασθαι, & in eundem sensum locum Marcellini accipit.*

ead. l. 9. Ἄλλο γράψαι.) Ἄλλο ἐστὶ γράψαι, & τοx τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ε. π. λ. Reg.

ead. l. 11. Ξυγγράψαι, τὸ μετ' &c.) Ante illud Ξυγγράψαι apte positum fuisset ἄλλως. nam haec sive sint eiusdem, sive alius, sunt certe aliam inter γράψαι & Ξυγγράψαι differentiam proponentis. Prius enim dicitur, aliud esse γράψαι, & aliud Ξυγγράψαι. nam γράψαι quidem de una re dici, at Ξυγγράψαι de multis. Postea vero additur, Ξυγγράψαι, esse, adhibita diligentia & adhibito studio componere: at γράψαι, esse, simpliciter & absque diligentia. Qui locus occurrit primus ex eorum numero, in quos esse inquirendum aio: sic tamen ut fatear, posteriore differentiam propius ad veritatem accedere, quam priorem. Id saltem ferri posse videtur, quod de composito Ξυγγράψαι dicit: sed de γράψαι dicendum potius fuisse, tam de iis dici, qui adhibita diligentia, quam de iis, qui negligenter id faciunt. Hoc certe constat, potius, ubicunque Ξυγγράψαι locum habet, ibi & γράψαι locum habere, quam vice versa. Sed quid de his verbis, τὴν ἀλήθειαν ἀνευρεῖν, dicemus? Dicendum fortasse fuerit, inter ipsa & adverbium ὁμολῶς nonnulla deesse, cum quibus ea iungebantur. Quorsum tamen veritatis inveniendae mentio fieri debeat, ubi agitur de significatione verbi γράψαι, ne suspicari quidem possum: alioqui desiderari tantum dicerem ὥστε inter ἐπιμελῶς & ἀλήθειαν ἀνευρεῖν. Ne istud quidem omittendum, scribendum paulo ante esse, τὸ μὲν γράψαι cui respondeat, τὸ δὲ Ξυγγράψαι. Alioqui τὸ μὲν, cum ad vicinior referri soleat, & ipsum de verbo Ξυγγράψαι intelligere necesse foret: quod nullo fieri modo potest. ΣΤΕΡΗ.

ead. l. 15. Οὐ μάτην) Quod dicit, οὐ μάτην πρόσκειται, intellige de his verbis, πρὸς ἀλλήλους, ea non frustra esse adiecta. Nam & bellum, inquit, adversus Xerxem eorundem erat, (vide licet Atheniensium & Peloponnesium) sed non eorum inter se erat. STEPH.

ead. l. 17. Ἄλλ' ἀπλῶς) Scribendum potius ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς, cum praecedat οὐ μόνον. IDEM. Ad voc. μέγαν e Reg. ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τοῖς πράγμασιν annotarat Rostgaardus.

ead. l. 20. Πῶς ἤκμαζον) Quomodo, inquit, utrique omni ad bellum apparatu florebant, si Peloponnesibus pecuniae deerant? Quaestionem proponit, quam non solvit: quod & alibi facit. Ego vero aliam de hac ipsa proponam, quid hunc enarratorem ad movendam quaestionem istam impulerit, & unde Peloponneses pecuniarum inopia laborasse didicerit. Verum non longe abeundum est, ut inveniatur locus, ex quo istud collegisse videri potest. Nam I, 19 scribit Thucydides, Lacedaemoniorum socios non fuisse illis tributarios, cum Atheniensibus tributum sui penderent. Sed si non alio, quam hoc, nitens argumento dixit Peloponnesibus pecunias defuisse, non est certe quod fidem illi habeamus: cum alii possent illis vicissim esse πέρροι, qui Atheniensibus non essent. Hoc quidem certe nullo credibile modo est, dicturum fuisse Thucydidem, utrosque omni ad bellum apparatu floruisse, si Peloponneses a pecuniis imparatos fuisse scivisset: cum & ipse pecunias pro belli nervis habere se ostendat, cum alibi, tum ubi scribit, τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνῶμη καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι. Audimus vero & Hermocratem dicentem apud eundem VI, 34, χρυσὸν γὰρ καὶ ἀργυρὸν πλεῖστον κέκτνται, ὅθεν ὁ τε πόλεμος καὶ τὰλλα εὐπορεῖ. STEPH. Non possum divinare, quid Scholiastem ad movendam quaestionem istam impulerit, & unde Peloponnesios pecuniarum inopia laborasse didicerit. Locus, ex quo istud collegisse videtur, exstat (ut censet Steph.) I, 19, ubi scribit Thucydides, Lacedaemoniorum socios non fuisse illis tributarios, cum Atheniensibus tributum sui penderent. Sed (ut inquit idem) si non alio, quam hoc, nitens argumento dixit Peloponnesios pecunias defuisse, non est certe quod fidem illi habeamus: cum alii possent illis vicissim esse πέρροι, qui Atheniensibus non essent. Verum si respiciat (ut putat Acacius) ad orationem Archidami, bellum Lacedaemoniis dissuadentis, ab inopia pecuniarum &c. regeri potest, hunc, ut alia, sic inopiam quoque suorum, ultra modum exaggerasse: quin

& eius argumenta contraria oratione elevarit Sthenelaïdem. Praeterea (ut ait Steph.) nullo modo credibile est, dicturum fuisse Thucydidem, utrosque omni ad bellum apparatu floruisse, si Peloponnesios a pecuniis imparatos fuisse scivisset: cum & ipse pecunias pro belli nervis habere se ostendat plurimis in locis. HUDS.

ead. l. 25. Συνεμάχουν) Συνεμάχοντο Ἀθηναίοις. οἱ δὲ μετὰ αὐτὰ Ξέρξου. Rostg.

ead. l. 28. Οὐτε ἐς τὰ ἄλλα) Οἷον τὰς ἐκλείψεις καὶ τοὺς σεισμούς. Rostg. Paulo ante ad voc. ξυμβαίνει in Thucydide haec annotaverat Rostg. ξυμβαίνει, ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιούνται. τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ συνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς καίται. Eadem vir doctus, qui Thucydidem scriptum Bibliothecae Regiae cum edit. Hudsoni contulerat, descripserat.

ead. l. 29. Οὐ πάλαι βεβαίως) Οὐ βεβαίως ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων ἢ μὲν οὕτως. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. Rostg.

ibid. Πρὸ τούτου) Quem non hoc solo, sed aliis quoque locis animadvertere licuit, errorem, nempe quod interpretationes adscriptae minus illis, quas numeri designant, Historici verbis conveniant, sed vicinis potius, sive antecedentibus, seu sequentibus, nolim Scholiorum auctori attribuire, sed vel primis, qui ea typis exscripserunt, editoribus, vel Codicibus, quos ante oculos hi habentes, oscitanter potius quam religiose omnia, ut invenerant, expresserunt: sic nimirum eam, quae hic exstat, expositionem referas potius ad verba praecedentia: ἢ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. Quippe quibus recte opponitur hoc: πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρος καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. GRAMM.

Pag. 306. l. 1. Τὸ δὲ σχῆμα &c.) Schema τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου, id est *similiter desinentis*, vel (si ita loqui liceret) *similis desinentiae*, est in οἰκουμένη & in καλουμένη. Habes enim ὁμοιοκαταληξίαν in locis valde vicinis, cum audis, φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. Hoc autem schema, Γόργιον (sed malim Γόργειον aut Γοργίσιον) vocari ait. Atque ideo vocatum ita credibile est, quod Gorgias Leontinus crebrius, sed etiam κατακέρως, (ut de Hipponacte enarrator Aristophanis loquitur, dicens *tetrametrum Hippona-aeum* ita vocatum fuisse, διὰ τὸ κατακέρως αὐτὸν τούτῳ χήσασθαι) nam & Dionysius Halic. τοὺς περὶ Γοργίαν in talibus

πλεονάζσαι scribit, hunc & ipse locum afferens. Scio alioqui esse, qui ita dictum putent, quod a Gorgia inventum fuerit: sed eos falli constat. Idem porro schema vocatur etiam ὁμοιοτέλεutan & ὁμοιόπτωτον, sive plurali numero ὁμοιοτέλετω & ὁμοιόπτωτα, (quas voces Latini expresse-*runt*, cum *similiter desinentia* & *similiter cadentia* dixerunt). sicut & multitudinis quoque numero ὁμοιοκατάληκτα dicitur. Ceterum eam, quae ab hoc nostro Scholiaste Γόργιος vocatur παρίσσωσις, in huius libri finem, idem illi esse schema, mox docebo. Falso autem eundem credidisse, adeo delectatum esse nostrum Thucydidem hoc schemate, ut etiam ad illud efficiendum vocem supervacaneam φιλέταιρος posuerit in illo tertii libri loco, τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη, cum ad ipsum venero, probare conabor. Scio alioqui, & a Dionysio Halic. nostrum hunc scriptorem de huius schematis usu reprehendi, vel potius irrideri: quippe qui, hunc locum sicut & alios in exemplum afferens, esse in iis dicat μειρακιώδεις σχηματισμούς τῶν ἀντιθέτων τε καὶ παρομοίων καὶ παρίσσωσεων. Ubi observa etiam duas appellationes, παρβολία & παρίσώσεις, quae illis, quarum mentionem feci, addi possunt. Posteriolem quidem certe & apud hunc Scholiastem habes duobus in locis: pro cuius vocabulo ὁμοιοκατάληκτον dicitur & ἰσοκατάληκτον. Ceterum idem Dionysius τοὺς περὶ τὸν Γόργιον in illis schematismis πλεονάζσαι scribit: atque idem non minus Platonem, quam Thucydidem, de illorum usu reprehendit: pro quorum utroque vide quae a me in quodam Schediasmatum dicuntur. STEPH. Hoc in editis Stephani Schediasmatibus non puto inveniri.

ead. l. 4. Οὐκ εἶπε δυνατῶν) Ineptit Scholiastes: quasi vero οἱ πλείονες non essent simul δυνατοί, quandoquidem praevaluerint? Nonne etiam his ipsis δυνάμεις μείζους tribuit Thucydides cap. 2? GRAMM.

ead. l. 7. Ἡ περιεχὴ) De hoc loco agit Stephanus in Proparascene pag. 8.

ead. l. 15. Ἐπικρατεῖν) Ad voc. ἀναγκαίου, quae lin. praeced. in Thucydidem legitur, in Reg. scriptum erat, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως.

ead. l. 16. Ὅση ἦν ἀρίστη) Non videtur necesse verba ὅσα ἦν κράτιστα istis exponere, ὅση ἦν ἀρίστη, (quae praecedunt apud Thucydidem) aut ὅση ἦν κράτιστη cum subaudiri commode possit μέρη vel χωρία cum κράτιστα. Ita certe loquitur & VI, 2, καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν κα-

λείσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ὥκησαν ἔχοντες. STEPH.
ead. l. 17. Τὰ στρατεύματα) Αἰδυνάμεις redduntur τὰ στρα-
τεύματα praeter auctoris mentem, quam rectius affecutus
interpres Latinus. GRAMM.

ead. l. 18. Οὖσαν, ἀντὶ τοῦ εἶναι) Licet participium infiniti-
vi locum saepe occupet, tamen hic etiam occupare, non li-
benter cum isto enarratore dixerim: si quidem οὖσαν cum
ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον iungere liceat, & intelligere, ἐκ τοῦ ἐπι-
πλεῖστον χρόνου. STEPH. Apparet, Scholiasten particulas ἐκ
τοῦ construxisse cum participio οὖσαν. male. Pertinent enim
ad ἐπιπλεῖστον, scil. ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον χρόνου. id quod mo-
nuisse etiam video H. Stephanum. GRAMM. Ἐπιπλεῖστον in
Cass. exponitur ἐξ ἀρχῆς.

ead. l. 20. Ὁ νοῦς) Post ὁ νοῦς, quo significatur (ut antea
docui) sensus est, solent sequi verba, quae locum exponunt:
sed hic interiiciuntur ista, οἱ μὲν, οὕτω quibus respondent il-
la, ἄλλοι δὲ οὕτω. STEPH.

ead. l. 24. Ἄλλοι δὲ οὕτω) Posteriores hanc expositionem,
quam recte sequitur & in subiecta expositione illustrat Aemil.
Portus, auctoris verbis magis convenire iudico priorē illa,
quae Acacio, ut videtur, imposuit, ac forte etiam interpreti
Gallico Perrotto Ablancourt. GRAMM.

ead. l. 33. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθὺς) Initio potentissi-
mos quoque Graeciae, bello pulsos, aut seditione aliqua,
intra urbem recipientes, civitate donarunt; atque ita effece-
re, ut immensus habitantium numerus esset: immo advenas
qualescunque statim cives faciebant. Verum postea cum mul-
titudine sua laborarent, restrinxere; ac statutum, si quem
honorare vellent, huic tantum ut ius civitatis iure largiren-
tur. Vide Meursium de Fortuna Attica c. 5. HUBS.

ead. l. 35. Οὐχ ἥκιστα) Ante hoc scholion in Schedis Rost-
gaardi haec annotata erant ad voc. Ἰωνίαν: Προληπτικὸν ἐστὶ
σχῆμα ὅταν τὸ συμβῶν ὕστερον προλαβόντες καλέσωμεν. ὃ γὰρ
ξυνέβη μετὰ τὴν οἰκισιν τῶν ἀνδρῶν λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰω-
νίαν· τοῦτο αὐτὴν προσηγέρευσε πρὶν ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἀνδρας,
προδιδούς καὶ προχαρίζομενος τὴν προσηγορίαν ταύτην τῇ χῶ-
ρᾳ. οὐ γὰρ οὕτως πρὸ τούτου τῆς Ἰωνίας ἀπέστειλαν ἐκείσε τὸν
ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκῆσαι τὴν γῆν. καὶ οἱ
πεμφθέντες κατοικῆσαι οὕτω καλεῖσθαι τὴν χῶραν ὕστερον
παρεσκεύασαν. Τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ
ἐποίησεν εἰπὼν· λυσάμενη τὴν ζώνην ἐν Λωστήρῃ τῆς Ἀττικῆς. ὃ
δὲ νοῦς οὗτος. πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ

ἀσφαλές εἶναι τὸ χωρίον, τοσοῦτον ἐγένετο πλῆθος, ὥστε τῆς Ἀττικῆς στενοχωρουμένης, καὶ μὴ οὔσης ἱκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε μερίσαι τὸ πλῆθος, καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. οὗτος δὲ προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν εἰς Ἰωνίαν ἐπεμψάν. Locus Aristidis est Tom. I, pag. 169 ed. Cant. Vide Meurfium de Pop. Att. in Ζωστήρ. Deinde in iisdem ad voc. εἶχεν, quae legitur lin. 13 in contextu Thucydidis, scriptum erat, ἀντὶ τοῦ εἶχεν; ad καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι p. 7, l. 1, ἀπὲ τοῦ οὐδ' ὅλος εἶναι; quae & Cass. habebat: & ad ἄλλα τε ibid. l. 2, οἷον Θεσσαλοὶ, Βοιωτοὶ, Ἀργεῖοι. ἢ ἐπὶ πλείστον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλείστον χρόνον ἐκλήθησαν Θεσσαλοί: e quibus quae post Ἀργεῖοι scribuntur, pertinent ad ἐπιπλείστον, quod post Πελασγικὸν est in Thucyd.

ead. l. 37. Πελασγοὶ μόνον) In praeced. editt. legitur πελάσγιοι, pro πελασγοί. sed puto & alium errorem superesse. nam haud μόνον scriptum ab hoc enarratore fuisse, sed nomen alicuius Graecae gentis. STEPH. Non video, quid hic erroris sit in voce μόνον. Pelasgi, ait Scholiastes, tantum vocabantur Pelasgi, Boeotii tantum Boeotii, Argivi tantum Argivi, & sic ceteri; non uno communi nomine Ἕλληνες appellabantur.

ead. l. 38. Ἕλληνες) Post haec ad verba Thucydidis Ἕλληνας δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, in Rostg. erat, Ἕλληνας παῖδες Δῶρος, Εὐθῆος, Αἰόλος. ὥς φησὶ καὶ Ἡσίοδος, Δῶρὸν τε, Εὐθῆον τε, καὶ Αἰόλον ἱπποχάρμην. Haec ex Hesiodi Heroica genealogia affert Tzetzes ad Lycophronem v. 285.

Pag. 307. l. 1. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς) Mendum subest huic loco, & quamvis menti eius convenire videatur haec lectio οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἀπάντων, tamen, quod in voce γραφῆς vix ulla ferventur vocis κοινῆς vestigia, aliam emendationem desiderare hunc locum existimo. STEPH. Verbis γραφῆς δόξης mendum subesse iam olim annotavit H. Stephanus, nondum, quo emendaret modo, certus. Fortasse γραπτῆς δόξης Scholii auctor h. l. scripserit. GRAMM. Coniecturam Stephani videtur probasse Salmasius in libro de Hellenistica p. 348, ubi hunc locum ita interpretatur: *Mens Thucydidis est, τῇ ὁμιλίᾳ, id est, communi privatorum sermone vocatos potius fuisse Ἕλληνας, qui in singulis urbibus ex genere Ἑλληνικῷ habitabant, aut qui coloni ex Thessalia venerant, quam generaliter in id nomen concessisse omnes Graeciae regiones, quas incolebant. Exempli gratia, Diores, qui περὶ ὄρεον Παρνασσὶ montis infederant, a vicinis populis Ἕλληνες vocabantur, quia Ἑλληνικοῦ generis erant, quod ex Thessalia ad ea loca habitatum venerat.* Scholiastes Graecus interpretatur ὁμι-

ἀπὸ μᾶλλον οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἀπάντων. Qui sciebant, eas ab Hellenibus descendisse, Ἕλληνας nuncupabant, non omnium generali notione ita vocabantur. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης Scholiast. Cass. Ab eodem absunt hæc καλεῖσθαι μᾶλλον Ἕλληνας.

ead. l. 4. Ἐν ἑτέρῳ) Intellige, ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ, vel ἀντιγράφῳ. Ita, inquit, in altero exemplari, & recte quidem, scriptum est. Sed ratio, quam affert, ob quam sibi scripturam hanc, non alteram, probari ostendit, minime admitti potest: cum sit falsum, quod scribit, satis esse πολλῶν de tempore dicere, & ὕστερον ei per pleonasmum adiici: & contra post πολλῶν, ubi de tempore dicitur, necesse sit vel ὕστερον vel πρότερον, vel aliquid huiusmodi addi. STEPH.

ead. l. 8. Νενόθευται) Verbum νενόθευται significat, pro notho seu spurio habitum fuit, vel, tanquam nothum reiectum fuit. Scimus enim, apud Homerum quosdam versus esse, qui νόθοι (id est spurii) vocantur, tanquam ὑποβολιμαῖοι, id est, suppositiui. τὸ γὰρ Ἑγχείη &c. istud enim, inquit, Ἑγχείη &c. nothum fuit existimatum, a criticis videlicet. Perinde ac si dixisset, τὸ γὰρ Ὀμηρικὸν ἔπος, vel τοῦτο γὰρ τὸ Ὀμηρικὸν ἔπος. Est enim Homeri aut saltem apud Homerum versus in Boeotia, Ἑγχείη δ' ἐκέαστο ἀν' Ἕλληνας καὶ Ἀχαιοὺς. Sed apud illum, in iis, quae a nobis versantur, exemplaribus legimus Πανέλληνας, non ἀν' Ἕλληνας: ut taceam de ἐκέαστο, pro quo hic ἐκέαστον habemus. Quae autem in superioribus horum Scholiorum edd. inter Ἑγχείη & illud ἐκέαστον lacuna est, repletur inferendo coniunctivam illam particulam: quamvis alioqui lacunae illius spatium multo longioris vocabuli sit capax. Ceterum non solum hic versus, sed etiam is, qui eum proxime praecedat, a Zenodoto quoque nothus fuit iudicatus: ut testatur Eustathius, qui & reclamatum illi fuisse scribit. De hac autem controversia, nec non de illa lectionis diversitate, in uno meorum Schediasmatum differitur. STEPH. In optimis Homeri exemplaribus sic legitur Iliad. β', 530, Ἑγχείη δ' ἐκέαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς. Aristarchus ut nothum reiciebat omnino hunc versum, ut notat auctōr breviorum Scholiorum ad hunc versum Homeri Iliad. ι', 395, Πολλὰ δ' Ἀχαιοὶ εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε. Vide Palmerii Gr. antiq. p. 10 & 15, & Stephani Schediasmata. HUDS. Quatenam sint illa Schediasmata Stephani, ad quae nos ablegat Hudsonus, non scio. In illis sex schediasmatum libris, qui exstant, nihil de his legitur. In Cod. Cass. post νενόθευται hæc addita erant, τὸ γὰρ βαρβαροφώνων κάρων νενόθευται. Est ex

Homeri Iliad. β, 867. Sed pertinet ad illa, quae paulo post dicit Thucydides, οὐ μὲν οὐδ' ἐ βαρβάρους εἶρηκε. Neque tamen vel Eustathius, vel parvus Scholiastes Homeri, vel quisquam alius, quod sciam, annotavit hunc versum Homeri pro supposititio habitum. Alia ratione Thucydidem defendit Salmasius. Vide Notas ad h. l.

ead. l. 9. Ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον &c.) Dicit, vocem ἀντίπαλος significare & ἴσον & πολέμιον. opponi enim Graeco barbarum. Fortasse autem desunt aliqua verba, & ita scripsisse illum credendum est, ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ πολέμιον. ἐνταῦθα δὲ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἕλληνι ὁ βάρβαρος. hoc sensu, vox ἀντίπαλον αἰκυβῆ ἴσον, id est aequale, αἰκυβῆ πολέμιον, id est adversarium, declarat: sed hic sonat πολέμιον. opponitur enim Graeco barbarus. STEP. Sic Hesychius: Ἀντίπαλον, ἐναντίον, ἐχθρὸν, Θουκυδίδης. Suidas: Ἀντίπαλον τρία σημαίνει, τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἰσόπαλον, καὶ τὸ ἰσότροπον. HUDS.

ead. l. 10. Ὁ βάρβαρος) Τὸ βάρβαρος. Cass.

ead. l. 13. Διὰ τριῶν συγκρίσεων) Haec omnia usque ad τὸ τε ληστικὸν absunt a Cass. Ad ἐπιπλεῖστον autem, quod est pag. 8, l. 9, in contextu Thucydidis, haec annotantur: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος, ὃ ἐστὶν ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς ἐκράτησεν — ἢ ἐπιπλεῖστον ἀντὶ τοῦ πάνυ.

ead. l. 21. Ληστικὸν τὸ σύστημα &c.) Intelligit, ληστικὸν quidem scribi, cum significatur ipsum σύστημα, (subaudi, τῶν ληστῶν, id est, latronum) hoc est, cum dicitur de ipso coetu, seu ipsa manu latronum: at vero ληστρικὸν, cum κτῆμα declaratur, id est, cum dicitur de aliqua re, quae a latronibus possidetur. Verum hoc discrimen semper fervari vix crediderim: atque adeo lectio altera, τό, τε ληστρικὸν, ei fidem derogat. Vide quae in Thucydidem de hac voce fuerunt annotata. STEP. Infra pag. 313, Ληστικὸν τὸ σύστημα τῶν ληστῶν τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ τὸ κτῆμα τῶν ληστῶν Cass.

ead. l. 23. Ἡ γὰρ μὴ ληστευομένη) At mentem auctoris hanc dicimus, Minoa praedones sustulisse ac latrones, non tantum ut libere tutoque ea, quae penderent regi, habitatores insularum colligerent, sed ut commodius faciliusque pervenirent ad se αἱ πρόσδοι. Adeoque recte hic Gallicus: *il travailla a nettoyer la mer de pirates, pour assurer ses revenus.* GRAMM. Post πρόσδους Cass. λέπει δὲ ἡ ὑπέρ.

ead. l. 26. Ἡπειρος τριχῶς &c.) Non dubium est, quin omiffa quaedam hic sint, post θαλάσσης. nam cum esse tria scripserit, de quibus dicatur Ἡπειρος, unum tantum huius voca-

buli usum affert, eum videlicet, quo mari opponitur, (ut Latine *continens*, sive *terra continens*) adeo ut manifestum sit, alteras duas significationes a librario esse praetermissas. STEPH. In Cass. post *θαλάσσης* haec addebantur: ἡ Ἀσία κατ' ἐξοχὴν. καὶ μέρος τι τῆς. . . . Κεφαλληνίαν. Atramentum ita evanidum erat, ut omnia legi non possent. De voce ἡπειρος lege Spanhemium ad Iulian. Orat. I, pag. 122.

ead. l. 28. Θουκυδίδης, καὶ τὸν &c.) His verbis, Θουκυδίδης; καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου, intellige Thucydidem, sicut dicit hic τὸν πλείστον τοῦ βίου, ita etiam alibi τὸν πλείστον τοῦ χρόνου. Locus autem est in hoc ipso libro, cap. 30, τοῦ τε χρόνου τὸν πλείστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐπεκράτουν τῆς θαλάσσης. ubi idem enarrator nos admonet, Thucydidem semper τὸν πλείστον dicere ἀρσενικῶς, id est, genere masculino. Ideo autem hac de re ab illo monemur, quod alioqui suspexam habere exemplarium fidem hic & illic possumus: cum alii potius τὸ πλείστον dicere in huiusmodi locis soleant, subaudientes nimirum vel διάστημα vel μέρος. praesertim ubi sequitur genitivus χρόνου. Nam ubi sequitur βίου, aut alius huiusmodi, μέρος quidem, at non item διάστημα possumus ὑπακούειν. Ceterum ad illa enarratoris verba, quod attinet, Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου, non plenam esse hic scripturam existimo; sed ipsum enarratorem scripsisse, Οὕτω Θουκυδίδης, ὡς καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου· aut certe tale quid ab eo scriptum fuisse, subaudiendum nobis relinquire verbum λέγει, (vel aliud huiusmodi) sicut & in illo altero ad cap. 30. Alioqui dixerim, non absimile vero esse, reponendum Θουκυδίδειον pro Θουκυδίδης & sequi debere, ὡς καὶ τὸν πλ. STEPH. Cass. Οὕτω Θουκυδίδης, ut volebat Stephanus. Οὐ Θουκυδίδης voce truncata Rostgaard. Nec puto necesse esse addi ὡς.

ead. l. 31. Καλῶς ἀντὶ τοῦ &c.) Expositionem hanc adverbii καλῶς, sicut & alias plerasque, alius cuiusdam aut aliorum quorundam esse existimandum est, quam eius, a quo insignes multas habemus. Nam (ut quod sentio non dissimulem) inepte & ridicule exponi existimo adverbium καλῶς hoc in loco, cum dicitur eo significari εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, id est, pie & humane, sive cum pietate & humanitate; id est, pietatem & humanitatem servando, sive retinendo. Quomodo enim fieri potest, ut haec retinendo latrocinia exercean- tur? Sed suae tamen expositionis (quicumque illius est auctor) rationem adiicit. Neque enim, inquit, bovem aratorem praedabantur,

neque noctu aut cum caedibus latrocinabantur. At ego tertium hoc non negarim, fuisse, qui ita praedarentur seu latrocinarentur, ut caedibus abstinerent: duo illa priora non facile admitterim, praesertimque de nocturno tempore quod dicit, id eos suis latrociniiis minime adhibuisse. Quamvis enim furum magis, quam praedonum, seu latronum sit, noctem quaerere, non tamen ea, quam affert, commoditate noluisse interdum uti hos quoque credibile est. Ad bovem autem aratorem quod attinet, quamvis agricolae nihil magis necessarium posset eripi, tamen verisimile non est, religioni illis fuisse hunc quoque praedari, nisi cum alia se sat magna praeda offerret. Ceterum & hoc mirari possit aliquis, cur post ἐλεηλάτου ad dat ἢ ἐκλεπτον, cum sciamus, *praedas abigere* (quod sonat λεηλατεῖν) non dici de aliis, quam περὶ τῶν κλεπτόντων, vel (magis proprie loquendo) ληστεύόντων adeo quidem ut etiam verbum illud λεηλατεῖν isto ληστεύειν exponatur. Sic apud Sophoclem ἢ τὸν εἰς ἀσὶ λεηλατεύσει χρόνον, enarrator postquam dixit esse λείαν ἐλάτει, addit ληστεύσει. Sed quonam igitur modo illud καλῶς exponendum esse dicemus? Valla quidem certe *egregie* interpretatur: sed ego simpliciter *mallem* reddere *bene*. Bene autem latrocinandi seu praedandi artem exercent, (si artis appellatione & hic utendum est) qui eius periti sunt: adeo ut fortasse illud καλῶς reddi etiam *perite* queat. STEPH. Stephanus (qui expositionem hanc adverbii καλῶς alius cuiusdam esse existimat, quam eius, a quo insignes multas habeamus) hoc quod sequitur ineptum & ridiculum esse pronuntiat: cum vix fieri possit, ut quis *pie & humane* latrocinia exercent; nec verisimile sit, religionem illis fuisse bovem aratorem non abigere, nisi cum alia se sat magna praeda non offerret. Ceterum dici potest, priscos mortales (quibus non ignominiosa erant latrocinia) *cum humanitate* piraticam exercuisse, quoniam solum victus causa ea utebantur, exigua contenti stipe, secus atque nostris temporibus: ideoque καλῶς *pie & humane* exponi posse, & aptius forsan, quam *egregie* cum Valla, aut *bene* ceu *perite* cum Stephano. HUDS. Scholiastes καλῶς interpretatur εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, cum significet potius h. l. ἐπαινετῶς, aut Latine *fortiter, praeclare*, ut alibi: nulla ratione habita εὐσεβείας καὶ φιλανθρωπίας, quas quidem virtutes haud credimus sollicite piratas quondam coluisse, aut istiusmodi vitae generi ulterius adiunxisse, quam quatenus rebus suis expediret, contentos quasdam observasse pietatis leges, quas recte quidem commemo-

rare Scholiaſtem, dabimus lubenter annotationis ad h. l. auctori Anglo, at praeter mentem tamen Thucydidis in adverbio *καλῶς*. Enenckelius hoc per *quandam moderationem* reddidit, quam in notis ita declarat, ut *caedibus ſcilicet & incendiis abſtineatur*, id quod neſcio unde hauſerit, cum de incendiis nihil plane meminerit Scholiaſtes. Ceterum ad illuſtrandum Thucydidis locum legas, quae annotat Euſtathius ad Odyſſ. γ', pag. 1457 ſq. GRAMM: Difficultatem, quam movet Stephanus, cur Scholiaſtes poſt *ἐλεηλάτουν* addat ἢ *ἐκλεπτον*, tollit Suidas in γ. *καλῶς*, ubi haec ita leguntur, *ἐλεηλάτουν, ἢ ἐκλεπτον νυκτός*.

ead. l. 33. Τὴν ληστέϊαν) Ὅμηρος οἷα τε ληϊστέϊρος ὑπεῖρε ἄλκι. Roſſg. Odyſſ. ι', v. 254.

ead. l. 35. Δίχα γὰρ ὁ νοῦς) Fallitur in eo, quod putat duplicem eſſe hic ſenſum poſſe, (nam hoc ſibi volunt iſta verba, *δίχα γὰρ νοῦς*, vel, *δίχα γὰρ ὁ νοῦς*, ſicut malim ſcribere) ut οὐκ ὀνειδίζοντων vel de iis, qui interrogabantur, vel de iis, qui interrogabant, accipiat: cum Thucydidēs ſicut de interrogantibus (nam haec, οἷς ἐπιμαλὲς εἶναι εἰδέναι, de illis intelligenda ſunt) dicit οὐκ ὀνειδίζοντων, ita de iis, qui interrogabantur, dicere neceſſe haberet οὐκ ὀνειδίζομένων. STEPH. Διχῶς legendum eſſe ſcripſerat Roſſgaardus. Et ita Caſſ.

ead. l. 36. Ὅθεν τὰς μαχαίρας &c.) Miretur aliquis, quorū ſum hic gladiorum ſeu cultrorum, qui *μαυλῖαι* dicebantur, mentionem faciat, quaſi huius potius quam alius generis gladiorum aut enſium geſtatio confirmet, quod a Thucydidē περὶ τοῦ σιδεροφορεῖν dicitur. At ego ad nominis huius erymum hic ab eo puto reſpici: & perinde eſſe, ac ſi diceret, illos gladios, qui vocati ſunt *μαυλῖαι*, teſtari, quod ſcribit Thucydidēs, priſcos omnes Graecos ſolitos eſſe ferrum geſtare, & ita quidem, ut id nunquam deponerent, ſed eo ſemper accincti eſſent. Ideo autem in voce illa eius rei nos habere teſtimonium, quod dictae ſint *μαυλῖαι* quaſi ὁμαυλῖαι, videlicet, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, id eſt, quod contubernales eſſent. Sic certe qui hodie enſe accincti non ſolum iter faciunt, ſed cibum etiam ſumunt, enſem ſuum contubernalem habere, dici (meo quidem iudicio) poſſunt. Verum ad etymologiam hanc quod attinet, viderit hic Scholiaſtes, quomodo ea alteri huius vocabuli ſignificationi quadrare queat. de qua lege, quae ex diverſis collecta Theſaurus meus habet. Is conſulte (nam & hoc adiiciendum eſt) *μαυλῖς*, ſeu *μαῦλῖς*, tibi conſulenti exhibebit ex Nicandro, Heſychio, & Suida, at *μαυλῖας*

non aliunde, quam ex eo, de quo agitur, istius enarratoris loco, & ex Suida: qui fortasse hinc istud, sicut alia multa, est mutuatus. Fateor autem, me ibi existimasse alio in huius vocabuli etymologia respici: sed credibile est, δευτέρως φροντισίας esse σοφωτέρας. STEPH.

ead. l. 37. Ἐν τοῦτοις &c.) Utrumque horum esse verum non potest, τοῖς pro τούτοις poëtice poni, & dictum esse ἐν τοῖς πρώτοις δὲ, pro ἐν τοῖσδε πρώτοις. Nam si ei fides habenda est de eo, quod scribit, particulam δὲ hoc loco ὑπερβιβάζεσθαι, id est traici, nequaquam poterit τοῖς usum illum poëticum habere. Ad vitandam igitur hanc repugnantiam, eo confugiendum esse putarem, ut duo a duobus annotata esse diceremus, si quidem scriptum esset, ὑπερβιβάζεται ὁ δὲ absque particula γάρ. At haec particula obstat, ne illud dicere queamus, cum rationem reddat, cur τοῖς pro τούτοις more poëtico positum sit: si tamen rationem reddere hoc est, id ad rationem reddendam asserre, quod qui dicit, aliquid rationi minime consentaneum dicit. Nam tantum abest, ut eo, quod subiungitur, adstruatur, quod praecedat, ut contra destruatur. Nam si verum est, quod subiungitur ab eo, (veluti tamen rationem suae expositionis reddente) traici particulam δὲ, quae cum τοῖς cohaerere deberet, ad efficiendum pronomen τοῖσδε, non minus solutae orationi, quam carmini, usitatum: falsum est, quod praecedat, esse τοῖς consuetudine poëtica dictum pro τούτοις. Ceterum utrum horum ad veritatem propius accedere, vel potius vere dictum esse existimem, ex iis, quae in contextum huius historici annotavi, disces. atque exemplis ibi allatis istud (si videbitur) adicies ex lib. III, cap. 81, διότι ἐν τοῖς πρώτοις ἐγένετο. Libuit hoc annotare, ut, quam caute legenda quaedam in his scholiis essent, ex eo quoque documentum darem. STEPH.

Pag. 308. l. 1. Τρυφηλᾷ καὶ) Pro τρυφηλᾷ, quin vel τρυφηλῇ, vel τρυφερᾷ, scribendum sit, minime dubito. Illud autem ἀνθηρᾷ, quod ei annectitur, parum apte περὶ τῆς διαίτης (meo quidem iudicio) dicitur: at vero de veste eorum, quorum est illa τρυφηλῇ, sive τρυφερᾷ διαίτα, dici fortasse posset, ut dicitur ἀνθινὴ ἐσθῆς, & ἀνθινὴ στολή. Ceterum de hoc quoque monebo, debuisse hunc enarratorem vocem ἀνεμμένη, alia quam illa τρυφηλῇ, (ut scribendum esse dixi pro τρυφηλᾷ) sive τρυφερᾷ, exponere, cum proxime sequatur ἔς τὸ τρυφερώτερον. STEPH.

ead. l. 5. Πρεσβυτέρων. ὑπὲρ &c.) Neque necesse videtur, ut

dicamus a Thucydide οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων scriptum esse pro οἱ εὐδαιμόνες τῶν πρεσβυτέρων neque si hoc necesse foret, per antiptosin ita locutum esse dicendum putarem, sed potius per hypallagen: quod schema esse poeticum, & vix soluta in oratione locum invenire, satis constat. STEPH. Πρεσβυτέρων. ὑπερβατόν, διὰ τὸ ἀβροδίατον. Cass. sed coniungebantur cum superioribus τρυφηλᾷ καὶ ἀνθηρᾷ.

ead. l. 9. Ἡ ἐν πλοκῇ) Ἡ συμπλοκῇ. Suidas in ἐνέρεσι.

ead. l. 17. Μετρία &c.) Haec vocabula μετρία ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, sede sua mota esse existimo: & hunc enarratorem, postquam dixit deesse articulum τῇ, scripsisse, ἰν' ἣ (quo genere loquendi quomodo utatur, antea docui) μετρία ἐσθῆτι ἐχρήσαντο καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι οἱ τε μείζων κεκτημένοι, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδίατοι κατέστησαν obiter etiam indicantem, πρὸς τοὺς πολλοὺς dictum esse pro τοῖς πολλοῖς. Neque enim eum ita legisse, sed illa constructione loco huius usum esse Thucydidem, ostendere voluisse arbitror. Quamvis autem tres illae voces, quas sede sua motas esse dixi, sint contiguæ, fieri tamen potest, ut verbum ἐχρήσαντο post μετρία ἐσθῆτι positum ab eo non fuerit, sed post τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον, vel post Λακεδαιμόνιοι hoc videlicet modo, ἰν' ἣ, μετρία ἐσθῆτι καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον ἐχρήσαντο πρ. Λακ. vel πρ. Λακ. ἐχρήσαντο. Cum porro λέγειν, id est, deesse, aliquam vocem aut aliquas voces, dicit, quomodo sit hoc accipiendum, aptea monui, in mea ad lectionem horum scholiorum Proparasceue. STEPH.

ead. l. 21. Ὀμηρος) Odyss. σ', v. 30.

ead. l. 22. Ταῦτα δὲ ἐν &c.) Dicta esse per parechasin (id est digressionem) intelligit, non illa Homérica, sed ista, quae sunt Thucydidis, ἐγυμνάσθαι τε πρῶτοι, & quae sequuntur. Quamquam παρέκβασις appellare possumus fortasse & quae parvo intervallo praecedunt. STEPH. Ὡς ἐν παρεκβάσει Cass.

ead. l. 24. Οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ) Depravate scriptum esse hunc locum, οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ ἰνομάζει, persuasum habeo: sed (quod non, sicut & illud, dicere quilibet possit) quonam sit modo emendandus, id etiam videre me, mihi persuadeo; quoniam emendatio mea lectionem substituit, quae non solum aptissimum huic loco sensum habet, sed etiam vestigiis alterius insistit. Nam ex οὐ ταυτὸ faciendo οὗτος αὐτὸ, literam τ, quae cum αὐτὸ coaluerat, reddo praecedenti vocabulo, simulque duas literas, quae illi interciderant. Quod si liceret οὗτῳ voci a vocali initium habenti iungere, unicam adice-

Thucyd. Vol. VI.

D

rem, ex ου ταυτο faciens ουτω αυτω. *Homerus*, inquit, *ἔλαιος* dicit *λίπα* per epithetum: at hic ita ipsum appellat. Illa autem altera (quam mendosam esse contendo) lectio, sonat, at hic non idem appellat. Ceterum cum dicit ἐπιθετικῶς, (quod verti per epithetum) intelligit, Homerum nomini *ἔλαιον* vocem illam *λίπα* adiungere, seu associare, tanquam epithetum. Exempla sunt apud Homerum non infrequentia. saepe enim occurrit *λίπ' ἔλαιον* ut *Iliad.* κ', in fine, *Τὸ δὲ λοεσσαμένο καὶ ἀλειψαμένο λίπ' ἔλαιον*. De hac autem scriptura, *λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο*, nulla nobis dubitatio relinquitur, cum & apud Dionysium Halic. eam habeamus. *STEPH.* Est ex hoc loco in Dionysio περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτήρος pag 145. Verba Scholiastae corrupta esse, recte animadvertit Stephanus. In *Cass.* est οὗτος δὲ ὄντως αὐτὸ ὀνομάζει.

ibid. Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως) Ab Orsippo (quem victorem commemorat Pausanias extrémis Articis, quod cingulum decidere sivit, ut expeditius curreret: alii autem victum dicunt ob delapsum subligaculum) primum Acanthum nudum cucurrisse testantur Dionysius Halic. lib. vii, aliique. Illud autem admonendum est, aliquos Orsippum istum non Megarensem, cum Scholiaste dicere, sed Lacedaemonium, ut Dionys. Halic. Etymologici auctor in γυμνάσια &c. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 4, c. 18, & de Arch. Athen. l. 1, c. 6. HUDS.

ead. l. 27. Πρῶτος) Rectius (mea quidem sententia) legeretur πρῶτος δ' Ἑλλήνων. *STEPH.*

ead. l. 29. Περὶ τῶν Λακ.) Post Λακεδαίμονιων deest fortasse τοῦτο λέγων, aut tale quid: hoc sensu, sciendum est, cum hoc dicentem de Lacedaemoniis, non commemorare infirmas priscorum vires, (ad robur enim nihil interest, an nudi, an cum subligaculo) sed tantum ut ostendat, illos communia cum barbaris vitae instituta habuisse. *STEPH.*

ead. l. 30. Τῶν ἀρχαίων) Αὐτῶν ἀρχαίων. *Cass.*

ead. l. 32. Καὶ ἐξῆς) Duae istae voculae aliunde irrepsisse huc videntur, ubi nihil habent, quod agant. Interdum autem, cum allaris quibusdam Thucydidis verbis, sequentia omittit, dicere, non quidem καὶ ἐξῆς, sed καὶ τὰ ἐξῆς, docui in mea ad lectionem horum scholiorum Proparalceue. *STEPH.* Τὸ δὲ ἐξῆς ἐτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν, πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται. *Cass.* Putavit scilicet, qui haec scripsit, hunc esse ordinem verborum, quae paulo post in Thucydidē leguntur, ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, καὶ

μάλιστα τοῖς Ἀσianoῖς in quo illi non assentior. Recte illa ἔστιν οἷς vertit interpres Latinus.

ead. l. 37. Πανταχού) Quandam observationem suam proponit enarrator, *Thucydides ubique homines maris accolae ditiores esse dicit*. Quae observatio verior est (quantum meminisse possum) ea, quam alibi refert: ubi se observasse ait, Thucydidem semper vocabulo τύχη de bello uti. STEPH. Ad ea, quae paulo post leguntur, *τείχεσιν ἐκτίζοντο*, Cass. haec annotata habet: *λείπει ἢ σὺν, ἢ σὺν τείχεσιν ἐκτίζοντο αἱ πόλεις*.

Pag. 309. l. 4. Ἀντισχοῦσαι) Ut persuasum nobis, ἀντισχοῦσαι minus recte expressum vulgatis editionibus pro ἀντισχοῦσαν, ita haud aequè probari potest ratio, qua Scholiasten excusare emendareque studuit H. Stephanus, invito, quantum mihi videtur, illo, cuius si mens fuisset ad ληστειαν referre τὸ ἀντισχοῦσαν, non aliter hoc exposuisset, quam Latini fecerunt interpretes: sat multa enim huius significationis (τοῦ ἀντέχειν) vel in ipso auctore nostro exempla obvia. Verum Latinos quando interpretes nominamus, excipiendus nobis Acacius Enenckel, utpote qui suo illo, *metu praedonum, quibus diu resistierunt*, satis declarat, sese in reddenda auctoris sententia Scholiastae potius, quam suo iudicio usum esse. GRAMM.

ead. l. 5. Ἐφερον, ἐβλαπτον) Τὸ ἔφερον ἀντὶ τοῦ ἐβλαπτον. Cass. Rostg.

ead. l. 8. Ἀντὶ τοῦ λίαν) Scimus, οὐχ ἥσσον sonare haud minus: & videmus, hanc expositionem isti etiam loco optime convenire: ideoque non solum mira, sed nec fide digna est istius enarratoris expositio, qua idem esse dicitur, quod λίαν, id est, valde. STEPH. Οὐχ ἥσσον ληστὰι ἦσαν pro καὶ μᾶλλον ἐλήστευον. Priscianus. HUDS.

ead. l. 9. Οἱ Κᾶρες πρῶτοι) Annotatio haec ad illa potius respicit verba, *γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὀπλῶν ζυντεθαμμένῃ, καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι δάπτουσι*. ut enim confirmet, quod a Thucydide scribitur, eos ex armis dignosci potuisse, quae confepulta essent, & ex eo sepulturae genere, quo tum quoque uterentur, haec scribit: *Cares primi clypeorum umbones & cristas invenerunt. Morientibus enim clypeolum quendam & cristam confepeliebant, inventionis eorum indicium. hinc agnoscebantur Cares. At Phoenices ex sepulturae forma. cum enim ceteri facerent, ut mortuorum corpora ad orientem spectarent, Phoenices consulto [faciebant, ut ea spectarent] ad occasum. Sed quod his subiungitur, alio pertinet: cur videlicet horum mentionem Thucydides*

fecerit. Ne, inquit, Graecam gentem criminetur, (vel, ne Graecae genti conslet invidiam) Cares & Phoenices dixit. Sed dum hoc annotat, facit Thucydidi, quod illum Graecis facere noluisse scribit. illum enim διαβάλλει, dum ea de causa Carum & Phoenicum factam ab eo mentionem scribit: quoniam hoc est in leges φιλαληθείας peccare. STEPH.

ead. l. 10. Τοῖς γὰρ ἀποθν.) Τοῖς οὖν ἀποθν. Reg. Cass. melius.

ead. l. 11. Εὐρέσεως) Εὐρήσεως Cass.

ead. l. 12. Ἐκ τούτου ἔγνωρ.) Καὶ ἐκ τούτου ἔγνωρ. Cass.

ead. l. 13. Τῶν ἄλλων) Vide Petiti Leges Att. p. 502, Meurfii Solonem p. 24, eundemque de funere c. 11. HUDS. Add. Casaubon. ad Diogen. Laërt. I, 48.

ead. l. 18. Τὸ σχῆμα) Quomodo figura, quae vocatur epianalepsis, (id est, resumtio seu repetitio) sub his esse verbis possit, cum nulla dum Minois facta mentio fuerit? Existimo igitur, non annotatum ab illo esse istud haec in verba, κατὰ σπάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, verum in haec, πλωϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους. quoniam paulo ante dixerat, καὶ ἥδη πλωϊμωτέρων ὄντων. STEPH.

ibid. Ἐπαναλήψις) Προαναφάνσις Rostg. Sed scriptum erat post ea, quae paulo superius leguntur, καὶ Φοίνικας.

ead. l. 21. Καὶ τοῦτο ἔπαν.) Epianalepsin esse hic quoque scribit, quod praecesserit, τεῖχεσιν ἐπτίχοντο. nam ista respondent illis, τεῖχη περιεβάλλοντο. Sed non minus ista, πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι, dicere possumus respondere illis, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων. STEPH.

ead. l. 22. Τὸ ἐξῆς &c.) Cum dicit, τὸ ἐξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν στόλον ἀγεῖραι, intelligit, secundum naturalem verborum seriem, priora haec Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ iungi cum illis posterioribus, τὸν στόλον ἀγεῖραι cetera autem esse posita διὰ μέσου. Verum istam admonitionem, quam in aliis quamplurimis locis huiusmodi alteri adiicit, hic omittit. IDEM. Hoc totum abest a Cass.

ead. l. 25. Ἦν ἢ ἐπὶ ῥῶ.) Admitti non potest, quod scribit, ita intelligendum hunc locum, ut σαφέστατα pro adverbio habeatur. Effet enim non dura solum, sed intoleranda articuli τὰ traiectione, si, ita scribens, οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, voluisset tamen σαφέστατα esse adverbium, & ad δεδεγμένοι referri: perinde ac si ita locutus esset, οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον σαφέστατα δεδεγμένοι. Cur vero de ista tam dura & modo non intolerabili (ut dixi) traiectione admittenda labo-

raremus, cum ne intersit quidem quidquam, quod ad sensum, hancne an illam verborum seriem habeamus? STEPH.

ead. l. 27. Ὅμως σχεῖν) Post ὅμως σχεῖν non dubium est, quin adiecerit τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας. Ceterum si πρῶτον iungi cum his verbis, πλῆθει χρημάτων, sive ad illa ferri, aut tendere, dicamus, cum hoc enarratore, pro primario (ni fallor) necesse erit accipere: ut dicatur Pelops, primarius multitudine pecuniarum fuisse; sive, primum locum inter eos, qui pecuniis abundabant, tenuisse. Verum praeterquam quod ita loqui non solet Thucydides, (quod sciam) multo magis rationi consentaneum est, ut post πρῶτον interpungamus, & cum his, ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν iungamus: ut dicatur Pelops, cum multitudine pecuniarum, quas attulerat ex Asia, potentiam sibi apud inopes (sive inter inopes) comparasset, regionis cognomen obtinuisse. Quomodo autem dicat, eum cognomen regionis obtinuisse, cum ea de nomine eius dicta sit, ideoque potius dicendum fuisse videatur, illum cognomen regioni dedisse, meae in contextum annotationes docebunt. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπία γὰρ &c.) Peloponnesus olim *Apia* dicta; διὰ τὸ ἐπιδαψιλύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτὸν, ὃ τοὺς ἀπίους φύει, quod abundaret ibi planta illa, quae pyra gignit, teste Athenaeo lib. 14, & Phavorino in Ἀπίος. Hodie *Morea* appellatur, itidem ab arborum, quae mora ferunt, frequentia. *Kuhniius.*

ead. l. 29. Ὅμηρος) *Iliad.* α', v. 270.

ead. l. 38. Σθενέλοιο) Ὅμηρος, Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσπιάδαο *Cass. Rostg.* Locum ex Homeri *Iliad.* γ', v. 123, annotaverat *Rostg.*

Pag. 310. l. 1. Χρήμασι δηλονότι) Verum potuit & aliis benevolentiae signis eorum sibi animos conciliare. Θεραπεύειν τὸ πλῆθος est, generali notione, vulgi favorem captare. Ita Lacedaemonii socios suos θεραπεύειν dicuntur nostro, I, 19. **GRAMM.**

ibid. τὰ δύο σκῆπτρα) Melius ἂν πάντα χρήματα, nimirum & μὲν οἱ Πελοπίδαι εἶχον καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἤρχε. **IDEM.**

ead. l. 2. Ὅμηρος) *Odyss.* ε', v. 307. Post φέροντες *Cass. & Rostg.* addunt λείπει σὺν ναυσί τε. Pertinet ad sequentia ναυσί τε πλείστοις.

ead. l. 5. Προσπαροσχὼν) Παροσχὼν *Cass. Rostg.*

ibid. Διὰ τοῦ ἱκανὸς &c.) Dicendo ἱκανὸς, (inquit) fide dignum esse poetam ostendit. Atqui non dicit, ἱκανὸς γὰρ τεκμηριῶσαι,

vel, ἐπειδὴ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι; sed, εἰ τῷ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. STEPH.

ead. l. 6. Συλλογισμὸς &c.) Quomodo de his verbis, παντὶ ἀνάσσειν, aut etiam de toto versu, πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν, dici potest, esse hic schemā, quod συλλογισμὸς vocatur? At de proxime sequente loco, cuius initium est, οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικ. dici posse videtur: nec dubito, quin illud in hunc locum fuerit annotatum. STEPH.

ead. l. 13. Οὐ γὰρ ἀκριβές) Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκριβές Cass. Rostg.

ead. l. 17. Κατὰ ὑπόθεσιν.) Schemā hic esse dicit, quod vocetur κατὰ ὑπόθεσιν, quoniam scribitur, εἰ ἡ πόλις ἐρημῶθει, λειφθεῖν δὲ τὰ τε ἱερὰ &c. Sed paulo infra ait, hoc dici ex ὑποθέσεως. Ceterum vix quisquam ei (ut opinor) assentietur de eo, quod subiungit, imprecatur autem Lacedaemoniis latenter. Sed quis eum, qui dicit de quapiam urbe, siquidem ei hoc infortunium accideret, urbi, de qua hoc dicit, imprecari dicat. Verum plura hac de re ad l. 27 dicuntur. STEPH. Inique, immo falso supponit hic aliquam Thucydidis in Lacedaemonios iniuriam, & auctori affingit culpam praeter rem, merito igitur reprehensus ab alio Scholiasta ead. pag. Pariter sequente Nota vane auctori εὐσεβείαν tribuit, propter haec λειφθεῖν τὰ ἱερὰ, futilis profecto, ubi eiusmodi indulget observationibus, commentator. GRAMM. Vox πόλις in Cass. & Rostg. exponebatur ἡ μητρόπολις, ἡ Σπάρτη; & paulo post τῆς κατασκευῆς in Cass. τῶν κτισμάτων.

ead. l. 18. Εὐσεβῶς λέγει &c.) Scripsisse puto εὐσεβῶς λέγει, λειφθεῖν δὲ τὰ ἱερὰ, & intelligere, eum argumentum dare suae pietatis in eo, quod, etiam si accideret Lacedaemoniorum urbi, ut vastaretur, seu desolaretur, de templis tamen, ea salva mansura, spem quodammodo concipere videtur. STEPH.

ead. l. 20. Καὶ τῆς Ἰλίδος) Ad hanc scripturam nulla propius accedit, (qua quidem locus hic emendari posse videatur) quam ista, καὶ τῆς Ἡλίδος. Fortasse tamen putet quispiam, fore satis Ἡλίδος pro Ἰλίδος reponere, & μέρος ita subauditum iri cum genitivo, ut apud ipsum Thucydidem cum quibusdam subaudiri genitivis scimus. Sed hoc mihi non fit verisimile. Ceterum ab aliis regiones Peloponnesi enumerantibus unam non Ἡλίδα, sed Ἡλείαν, vocari satis notum est, & quidem totam, non eius partem, illis annumerari: neque vero in quinque tantum, sed in sex regiones dividi. Atque adeo Eustathius, cum Peloponnesum in sex δυναστείας partitus esset, veterem divisionem sequens, Ἀργολικὴν & Μυκηνίδα, (cum

alii τὴν Μεσσηνιακὴν cum nostro Scholiaste in hoc numero ponant) item Λακωνικὴν & Πύλιον, nec non Ἡλείαν & Ἀρκαδικήν sed in quaestionem (inquit) vocandum est istud, quidnam sint sex *δυναστείας*, ne hac in re ab Herodoto dissentiamus, qui scribit, septem nationes Peloponnesum incolere. STEPH. Ἡλίδος Cass. Rostg.

ead. l. 23. Μεσσηνιακὴν. Ἰστέον ὅτι τῆς) Μεσσηνίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τῆς Rostg.

ead. l. 24. Ὑποδεστέρα πόλεως) Fallitur in eo, quod ὑποδεστέρα cum πόλεως iungendum putat. Neque enim dubium est, quin dicens ὑποδεστέρα, respiciat ad id, quod dixit πολλὴν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν: perinde ac si diceret, ὑποδεστέρα τοῦ αὐτῆς κλέους, ut I, 11, ὑποδεστέρα ὄντα τῆς φήμης. At vero illi participiorum genitivi ex iis sunt, qui a grammaticis absoluti vocantur, οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, & οὔτε χρησαμένης, & οἰκισθείσης: perinde ac si scriptum esset, ἐπεὶ οὔτε ξυνοικισθῇ ἢ πόλις, οὔτε ἐχρήσατο, & οἰκισθῇ. Valla autem alio modo falsus fuit in huius loci sensu, ut ostendit mea interpretatio margini apposita: & ostendo etiam in quadam meorum in contextum annotationum; in ea videlicet, ubi pro ξυνοικισθείσης πόλεως dico scribendum videri ξυνοικισθείσης τῆς πόλεως. Iam vero monendus de hoc quoque est lector, non debere illum existimare, vocabulum εὐτελοῦς ab hoc Scholiaste afferri, tanquam hoc ipso Thucydides usus fuerit, sed tanquam πόλις οὐ χρησαμένη ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτέλεσι censeretur εὐτελής possit. STEPH. Ὑποδεστέρα τῆς πόλεως καὶ εὐτελή Rostg.

ead. l. 27. Ἐξ ὑποθέσεως &c.) Haec ab alio scripta sunt, quam ab eo, qui illud annotavit, de quo dictum modo fuit, *Thucydidem Lacedaemoniis latenter imprecari*. Idem enim (inquit hic) Thucydides de Athenis, quod de Lacedaemone dixit. At qui quomodo, cum Atheniensis esset, de Athenis idem per imprecationem dixisset? Ideoque frustra huic loco παραγραφὴ apposita fuit, inquit. Sed totum hunc locum interpretari libet. *Per hypothesein*, inquit, *de Lacedaemoniis dicit, si urbs illorum vastaretur (vel desolaretur) aliqui quomodo, cum esset Atheniensis, de Athenis idem imprecans (sive per imprecationem) dixisset? Itaque frustra huic loco paragraphe apposita fuit, quod latenter imprecetur Lacedaemoniis. Alienum enim istud ab historici instituto esse novimus (vel proposito).* Sic autem & alibi in his scholiis unius παραγραφὴν ab altero reprehensam invenies. STEPH. Totum hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 32. Τὸ ἢ συγκριτ.) Sic aliis plerisque in locis de hoc ἢ admonet, in iis esse συγκριτικὸν pro ἢπερ (id est, esse ἐπίρρημα συγκριτικόν, adverbium comparativum, sive, quod comparationi adhibetur: etiamsi alii inter συνδέσμους hanc voculam numerent, id est, inter coniunctiones, non minus cum hunc usum habet, quam cum διαzeugτικὸς est) quasi vero metuendum esset, ne non admoniti aliam ei significationem dāremus: cum tamen minime tale periculum subesse videatur. STEPH.

ead. l. 34. Ἡ διάνοια) Omnia usque ad ποιητὴν desiderantur in Cass.

ead. l. 37. Ἐπιτηδεῖας) Haec annotatio pertinet tam ad nomen ποιητὴν, quam ad verbum πεποιήκει, quod paulo inferius habes, ubi scribit, τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους. Ceterum pro eo, quod dicit, eum ἐπιτηδεῖας ita locutum esse, (id est, *apte*, sive *apposite*, aut *accommode*) alii talia ἐτυμολογικῶς aiunt dicta esse. STEPH.

ib. Τὸ, ποιητὴς πεποίηκε) Τὸν ποιητὴν πεποίηκέναι Mf. Bas.

ead. l. 38. Τὸ, φιλόσοφος ἐφισολόφησε) Τὸν φιλόσοφον ὅτι ἐφισολόφησεν. Mf. Bas. Cass. Rostg. Addit Rostg. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ Ἡροδότου τοῦτο ὠφέληται. Eadem leguntur in Cass. sed alio loco, nec fatis cerni poterat, ὠφέληται esset, an ἀφέληται.

Pag. 311. l. 1. Εὐριπίδης) In Oreste v. 352, Andromach. v. 106, & Electr. v. 2. Lycophron v. 210. Ex Homeri catalogo conficitur numerus 1186 navium. Add. ad eos, qui ad Thucydidem laudati sunt, Potterum ad Lycophr. l. d. & Barnesium ad Euripidis Andromach.

ead. l. 3. Τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις) Τοὺς ἐρέτας τοὺς π. τ. κ. Reg.

ead. l. 4. Περίνεως τοὺς &c.) Miror magis, quam probō, hanc expositionem nominis περίνεως, qua dicit esse τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηὶ ἐπιβάτας, ἢ δούλους: cum ipse Thucydides reges etiam, & quos vocat τοὺς μάλιστα ἐν τέλει, inter illos, quos appellat περίνεως, numeret. STEPH. Τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβάτας, οἷον δούλους Reg. Rostg. Cass. nisi quod hic pro περιττοὺς habet περί. Oñon etiam Suidas in περίνεως.

ead. l. 9. Ἀλλὰ καὶ κάτω) Καὶ deest Cass.

ead. l. 10. Πλέοντας) Ἐπιπλέοντας Cass.

ead. l. 13. Ἔστιν ὃ ὀγδοηκοστὸς πέμπτος) Ἔστι π' ε' Cass. Voluit, opinor, ὀγδοηκοντα πέντε. Paulo post ad voc. ἀχρηματία in Cass. annotabatur: συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο ἀκείμενο. Ἰστέον δὲ ὅτι ἤρηται ἢ (fort. καὶ) ἀχρημασία: in Reg. ad βιοτεύειν, τροφὴν ἔχειν: & in Cass. & Rostg. ad μάχην ἐκρά-

τησαν, τῇ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ᾗ Πρωτοστῆ-
λαος πίπτει.

ead. l. 16. Ἐν τῇ ᾗ λέγει Ὅμηρος) Iliad. η', v. 337 & 436.

ead. l. 20. Διέφερον, ὑπέμ.) Ita & Suidas in voce διέφερον.
HUDS. Haec non leguntur in Cass. sed pro iis scriptum est ἡ-
νυον, εἰργάζοντο. & ἡνυον, ἡργάζοντο in Rostg.

ead. l. 21. Ἐνιοὶ συνεγχαλ.) Dicit, nonnullos enclitice scri-
bere hunc dativum, ut sit pro τινί. qua in significatione non
τῷ, sed τῷ absque accentu, quasi ipsum in praecedentem syl-
labam reiecerit, scribendum est. Sed συνεγχαλίνουσι videri no-
vum hic possit, cum aliorum more loquendo dicendum po-
tius fuerit ἐγχαλίνουσι. Ceterum satius esse nostrum illud τῷ
retinere, quam in τῷ encliticum mutare, doceo in meis in
contextum annotationibus. STEPH.

ead. l. 24. Τριχῇ διείλε) In tres partes (inquit) divisit τὴν ἀρ-
χαιολογίαν, id est, antiquitatem (intellige τῶν Ἑλλήνων, Graec-
corum) in ea, quae fuerunt ante res Troianas, (sive, apud Troiam
gestas) in ipsas res Troianas, in eas, quae illis annexae sunt, vel,
quae cum illis cohaerent. Ceterum unicuique harum partium
διπλὴν παράγραφον appositam esse ait. STEPH. Τριχῶς Cass.
De diple, & aliis huiusmodi notis lege Scholiasten Aristoph.
ad Plut. v. 253, Victorium & Malaspinam ad Cic. VIII ad At-
tic. 2, & Menagium ad Diogen. Laërt. III, 65. Quemadmo-
dum autem διπλὴ per ellipsin τοῦ γραμμῆ dicitur, sic etiam
διπλὴ παράγραφος. Μοχ δ'ηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων Cass.

ead. l. 30. Ἐπανελθεῖν) Hoc & cetera usque ad ἀφ' ὧν ab-
sunt a Cass.

ead. l. 31. Ἀφ' ὧν &c.) Immo vero, licet primo aspectu, ὧν
vel πόλεων vel στάσεων referre posse videatur, tamen ne illud
referre dicamus, obstat, quod sequitur, τὰς πόλεις ἐκτιζον.
Nam si intellexisset, ἀφ' ὧν πόλεων ἐκπίπτοντες, subiunxisset
potius, ἀλλὰς ἐκτιζον. Adde, quod ἐκπίπτοντες πόλεων, po-
tius quam ἀπὸ πόλεων, dicturus fuisse videtur. At cum di-
cit ἀφ' ὧν στάσεων, perinde est, ac si diceret δι' ἧς στάσεις.
STEPH. Cass. tantum habet πόλεων, cum potius deberet habe-
re στάσεων.

ead. l. 34. Διὰ τὸν Πάριδος θάνατον θήλειαν νόσον &c.) Fin-
gunt poëtae, Venerem solere turpibus amoribus vindicare
iniurias sibi ac suis illatas. Quare Philoctetem, quod interfe-
cerit Paridem, ulta est Venus hac poena, ut pathicus esset.
Vide Martialem lib. 2, Epigr. 84, & Ausonium, Epigr. 71.
Θηλείας νόσον meminit Herodotus citatus a Dionysio Longi-

no. Vide Tollii notas pag. 162. HUDS. Adde Leopardum VII Emendat. 10.

Pag. 312. l. 1. Πολλοί) Non dubito, quin locus hic, alii-
que multi huiusmodi, quibus pleraque ad historiam pertinen-
tia commemorantur, ex aliis multo amplioribus scholiis
(quorum antea mentionem feci) sumti fuerint. Curiosam cer-
te habemus hic perquisitionem exemplorum eius, quod a
Thucydide dicitur, de urbibus, quas condebant ii, qui ob se-
ditiones mutare sedes cogebantur. Sed vide tamen, an verifi-
mile sit, Thucydidem ad eos, quorum mentionem hic facit,
respexisse. *Exempli gratia* (inquit) *Teueer a patre eiectus*, (vel ex-
pulsus) propter *Aiacem*, in *Cyprum* se contulit: & *Philoctetes*, cum
propter *Paridis* mortem in muliebrem morbum incidisset, & dedecus
ferre non posset, relicta patria urbem condidit, quam ex eo, quod
acciderat, malo *Malachiam* appellavit. *Diomedes a Comete* expul-
sus ad *Liburnidas* insulas venit: & *Menestheus*, cum *Theseidae* cum
expulissent, in *Iberiam* profectus est. Quibus addit, καὶ ἄλλοι πολ-
λοι, id est, atque alii multi: quod non referendum est ad id,
quod proxime praecedit, quasi & alios multos expulsos in
Iberiam venisse intelligat; sed iungenda haec sunt cum iis
verbis, quae enumerationem istam praecedunt, πολλοὶ γὰρ
ἐξέπεσον. nam allatis aliquot exemplis, apta est haec loci istius
clausula, καὶ ἄλλοι πολλοί: ubi & repeti debet ἀπὸ καινοῦ ver-
bum ἐξέπεσον. STEPH.

ead. l. 2. Ἄρην πόλιν &c.) Vide Berkellii notas in *Stepha-
num Byzant.* v. Ἄρην. HUDS.

ead. l. 4. Δωριεῖς) De his quoque, quin ex illis multo am-
plioribus excerpta sint scholiis, minime dubito. *Heraclidae*
enim (inquit) cum in *Peloponnesum* vellent reverti, consuluerunt
Apollinem. ille ipsis respondit, ut per angusta, sive per angustias,
ingererentur. At illi arbitrati *Isthmum* ab eo dici, cum a mente ora-
culi aberravissent, *Peloponnesios* apud *Isthmum* adoriuntur. Ubi
superati, foedera inierunt, ex quibus ad centum annorum spatium
Peloponnesii regione cedebant. Exactis autem illis centum annis,
rursus *Apollinem* de suo reditu interrogarunt. Hic respondit iterum,
ut per angusta (sive angustias) ingererentur. At cum *Dorientes*
huic responso contradicerent, ac se prius deceptos fuisse dicerent,
dixit, Non intellexistis oraculum. Angusta enim (sive angustias) ap-
pello *Crisaeum sinum*. Hi itaque hoc ex loco eos adorti (vel, bellum
aggressi) reditum consecuti sunt, annis post res *Troianas* nonaginta:
(octoginta voluit scribere *Stephanus*) at prima invasio ante
viginti annos fuerat. Intellige autem, viginti annis res *Troia-*

nas, seu res ad Troiam gestas, praecessisse illam πρώτην ἐσβολήν. Non enim de illo temporis spatio, quod inter utramque intercessit, potest intelligi, cum centum annorum fuisse, ex iis, quae modo narravit, didicerimus. STEPH. Vide Herodot. l. 9, Pausan. l. 5, & Meursium de Regno Laced. c. 8. HUDS.

ead. l. 5. Εἶροντο) Ἦροντο Cass. ut & paulo post. Item ὅστε ἐκατὸν ἔτη πάλιν ἤροντο, omisiss intermediis, qui obvius est error scribarum.

ead. l. 6. Διὰ τῶν στενῶν) Δι' ὁδοῦ στενυγρῶν est in oraculo, apud Eusebium V. Praeparat. 20. Add. Apollodor. II, 8, 3. humentes angustias quidam interpretantur.

ead. l. 15. Ὅσπερ τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π'.) Μετὰ θυδοήκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν Cass.

ead. l. 17. Ἐπ' ἐρήμην) Scriptura haec ferri nullo modo potest. STEPH. Videtur voluisse legendum esse ἐν ἐρήμῃ, nempe χώρα. Ἐν ἐρήμῃ τόπῳ dicit ad II, 27, ut & Suidas in ἀποικησις & ἔποιος.

ead. l. 20. Τὰ ἐπιπολὺ) Potius τὸ ἐπιπολὺ, quam τὰ ἐπιπολὺ, scripsisse illum verisimile est. Sed cum τὸ ἐπιπολὺ, sicut ὡς ἐπιπολὺ, sive ὡς ἐπιτοπολὺ (nisi ὡς ἐπὶ πολὺ & ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ scribere malimus) ad tempus referantur, Valla, tanquam τὰ πολλὰ idem hic valeret, atque κατὰ τὰ πολλὰ τῶν χωρίων, interpretatus est passim. Ceterum ista, quae subiungit, τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος, (nisi potius τῶν τυραννίδων scribendum est) annotantur in ista verba, καὶ τῶν χρημάτων τὴν κτήσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης, nec non ista, τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων. STEPH.

ead. l. 21. Τῆς τυραννίδος) Τῶν τυράννων Rostg.

ead. l. 22. Ἦσαν καὶ ταῦτα &c.) Verba haec, Ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ, sunt Thucydidis, ubi scribit, ἀλλὰ δι' ἀχρηματίαν, τὰ τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ αὐτὰ γε δὴ ταῦτα, ὀνομαστότατα (nisi potius ὀνομαστότερα scribendum est) τῶν πρὶν γενόμενα. Sed quomodo rationi consentaneum est, ut eadem ἀσθενεία esse dicatur, & ubi est ἀχρηματία, & ubi contra χρημάτων κτήσις maior quam antea sit? Dico igitur, enarratorem hic illius ἀσθενείας mentionem non debuisse facere, cum ei repugnet & quod a Thucydide dicitur, δυνατώτερας δὲ γενομένης τῆς Ἑλλάδος. Sed hic enarrator istud dicit, tanquam duo potentiae genera nobis in Graecia consideranda essent: id est, non solum eorum, qui tyrannides occupabant, sed ipsarum etiam urbium, in quarum detrimentum illae occupabantur. STEPH.

ead. l. 24. Ἐπὶ φανεραῖς &c.) Non apte exponitur ῥητοῖς γέρας per φανεράς τιμὰς: ac videri certe potest φανεραῖς pro alia voce irrepsisse. Ac certe ῥητοῖς melius etiam vocabulo ὀρισμένοις, aut alio huiusmodi, quam illo ὁμολογουμένοις expositum ab eo fuisset. Aliud enim hic non intelligit Thucydides, quam quod Vallae nobis exhibet interpretatio, *at prius regna hereditaria erant, & certis honoribus definita*; nisi quod γέρας maluisset honorariis praemiis, quam simpliciter honoribus, illum interpretari: etiam si & noster Scholiaſtes exponat simpliciter τιμαῖς. STEPH.

ead. l. 25. Τῶν τυραννίδων) Τῆς τυραννίδος Caff.

ead. l. 26. Νόμον κρείττω ἔχει) Νόμον ἔχει Roſſig. Μόνον ἔχει Caff. Vulgata nihilo deterior est.

ead. l. 27. Ἀπὸ τῶν πατέρων &c.) Aptius quod Thucydides una voce dicit πατρικὰ, una itidem exposuisse, quae est composita: videlicet πατροπαράδοτοι. Sed quis illi de eo, quod subiungit, assentiatur? Thucydidem proponere differentiam, quae est inter tyrannidem & regnum, philosophorum more: at oratores indifferenter hisce duobus vocabulis solere uti. Immo vero tota oratorum cohors, duce Demosthene, non minus alacriter arma pro regibus adversum tyrannos corripuerit, quam ullae philosophorum turmae. STEPH. Ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμεναι non sunt in Caff.

ead. l. 30. Προσέειχον αὐτῇ) Sensus quidem non adeo violatur interpretatione hac, & προσέχειν τοῖς ναυτικοῖς phrasīs Thucydeia est non uno in loco. Non tamen idem significare possunt h. l. προσέχω & ἀντέχω, nec regitur ab ἀντείχοντο τὸ, τῆς θαλάσσης, sed ab intellecta praepositione διὰ. Nam ἀντείχοντο, absolute, praevalebant, aut resistendi vim habebant (subintell. τῇ βίᾳ τῶν ἄλλων, ταῖς δυνάμεσι, τοῖς ἐχθροῖς) διὰ τῆς θαλάσσης. GRAMM.

ead. l. 31. Ἐναλλάξαι &c.) Male verbum μεταχειρίσασθαι ab hoc enarratore exponi verbo ἐναλλάξαι, cum in meo Theſauro Graecae linguae docuerim, ad eum te remittam. STEPH.

ead. l. 32. Ποιεῖν τριήρεις) Γὰρ ἐποίησαν τριήρεις Caff.

ead. l. 35. Γνωστέον καὶ &c.) Hinc etiam (inquit) cognoscendum est, Thucydidem dictionem scripsisse post historiam. Interpretor autem λέξιν, dictionem, verbum verbo reddens, & Latina illa voce utens: non autem abutens, cum illis, qui unam dictionem pro uno vocabulo dicunt. Intelligit autem, ut opinor, Thucydidem, post extemporariam quandam & rudem historiae scriptionem (per summa, ut credibile est, capita)

eandem magis accurato sermone pleniusque conscripsisse. Colligit autem hoc ex eo, quod a Thucydide dicitur, *usque ad finem huius belli*. Quomodo enim Thucydides, si hanc historiam, qualem habemus, non finito iam bello scripsisset, sed paulatim dum gereretur, & ita ut cum belli progressu in ea, quam habemus, scriptione progrediretur, in ipso initio mentionem finis facere potuisset? Animadvertendum est autem, eum dicere, *Hinc etiam cognoscendum est*, tanquam & alii, qui nos id doceant, sint loci. STEPH.

ead. l. 37. Περιάνδρου τοῦ &c.) Vide Herodotum lib. 3, & Diogenem Laërtium in vita Periandri. HUDS.

ead. l. 38. Κορίνθου) Κορινθῶνι Cass.

*ibid. Δια τὸν φόνον Λυκόφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ) Δια τοῦ Κυ-
φελου τὸν υἱὸν* Rostg.

Pag. 313. l. 2. Παρ' Ἡροδότῳ) Lib. III, cap. 53.

*ead. l. 7. Μετὰ τὴν Κορ.) Μετὰ τὴν τῶν Κορ. & post ἐπιμέ-
λεια, ἥ δ' ἐστὶν ἱστορία τῶν Ἰωνῶν δέλη ἐν τῇ αἰστορία τοῦ Ἡροδό-
του* Cass.

ead. l. 13. Φωκαεῖς, οἱ τῆς) Legimus tamen apud Eustathium in Dionysii *περίηγησιν*, de illis etiam, qui Massiliam condiderunt, *Φωκεῖς & Φωκέων*: sed cum pro *Φωκέων* ex vet. annotatum sit *Φωκαέων*, credibile est *Φωκαεῖς* itidem scriptum fuisse; quemadmodum & *ῥκισαν*, non *ῥκησαν*, eum scripsisse, ubi legimus de Massilia, *Φωκεῖς δὲ ῥκησαν αὐτὴν*, multi multorum loci nos suspicari cogunt. sic tamen ut fatear, quempiam dici posse urbem aliquam *οἰκίσαι*, deinde vero & *οἰκήσαι*. Quod autem attinet ad lectionem margini adscriptam *Φωκαίσις*, eam agnoscit Stephanus Byzant. cum ab illo nomine *Φώκαια* non solum *Φωκαεύς*, sed *Φωκαιεύς* etiam deducat, nec non *Φωκαιίτης*. STEPH. *Φωκαεῖς*, & paulo post *Ἴωνες ὄντες οἱ Φωκαεῖς* Cass. Ita saepe in nummis veteribus. Vid. Holstenium ad Stephan. v. *Φώκαια*, & Spanhemium de Praest. & Usu Numism. antiq. Dissert. IV, pag. 234.

ead. l. 15. Ἐπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἀφρ.) Haec, quae sequuntur, sublestae fidei sunt. Nam certissimum est, Phocaeas illos Ionas Harpali Cyri regis praefecti inclementiam vitantes, Italiam navigio petiisse, partemque in Lucania Veliam, partem vero in Viennensi Massiliam condidisse. auctores sunt Ammianus Marcellinus, Gellius, aliique, quos affert Mausfacus in notis ad Harpocr. voce *Μαυσαλία*, & in Dissertatione Critica. Nec dubito, quin Scholiastes Massylorum, qui sunt gens Africae, nomine deceptus fuerit. HUDS.

ead. l. 17. Ἡ δὲ Μασσαλία πόλις ἐστὶ τῆς Ἀφρικῆς) Falli in eo, quod hic de Massilia scribit, satis notum est: quod si quis Μασσυλία illum, non Μασσαλία, scripsisse dicat, ex gentis nomine facientem urbis nomen, non iam vera comperientur, quae praecefferunt. STEPH.

ead. l. 24. Οἱ προσχόντες &c.) Falso existimat, verbum προσχόντες posse vel ad τοὺς ὑπηκόους, vel ad τὰ ναυτικά referri. Quorsum enim diceremus οἱ προσχόντες τοῖς ὑπηκόοις, cum nulla ὑπηκόων facta mentio fuerit, contra autem ναυτικά parvo intervallo praecedat? Adde, quod novum quoddam hoc esset ad comparandam potentiam artificium, τὸ προσέχειν τοῖς ὑπηκόοις: nisi & huic verbo προσέχειν nova quaedam & plane inaudita significatio tribueretur. At vero οἱ προσχόντες relatum ad dativum τοῖς ναυτικοῖς, Valla vertit, qui studuerunt. Ita enim locum hunc interpretatur, non minimam tamen, qui illis studuerunt, sibi vim (dicere potentiam maluisssem) comparaverunt. Quin etiam nomine, quod ex eadem familia est, utens, potius dixissem, (nam ναυτικά vertit classes) qui illarum studiosi fuerunt. paulo enim significantius dici hoc, quam illud, videtur. Nisi aptius utroque esse putandum est, qui dediti illis fuerunt. Nam minus significanter diceretur, qui animum ad illas intenderunt. Sed quod ναυτικά Valla vertit classes, de hoc certe illi non assentior, ac potius rem navalem debuisse interpretari, aut rem nauticam, existimo: illud tamen huic anteponens. STEPH. In Cass. ad προσχόντες tantum annotatum est τοῖς ναυτικοῖς.

ead. l. 25. Ἡ οἱ καταστρέφοντες) Vult sub his verbis, ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν, subaudiri οἱ καταστρέφοντες, vel οἱ καταστρεφόμενοι. At hoc dicere; quidnam dicere est? Primum enim nec dicunt καταστρέφειν aliquam χώραν, cum significare volunt regionem aliquam subiugare, vel subigere: nec passiva voce καταστρέφεσθαι ab iis dicuntur illi, quorum regio subiugatur; sed tantum verbo medio καταστρέφεσθαι in ea significatione utuntur. Deinde, ut ad hunc Graecae linguae abusum conniveamus, & mentem potius, quam verba, consideremus, quomodo rationi consentaneum est, ut hoc de illis etiam dici possit, quorum regio subiugaretur, vel subigeretur? hoc, inquam, illos regionem, quae διαρκὴς esset, (id est, a qua suppeditaarentur, quae ad victum sufficerent) non habuisse? Immo vero hoc magis tutos ab huiusmodi violentia eos reddidisset. Quorsum enim minime feracis soli incolae aliud, quod iridem minime ferax ac fertile foret, incolere vo-

luisſent? Contra certe, minime dubitandum eſt de eo, quod antea dixit, *μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη αἰεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητῶρων εἶχεν* id eſt, *ut autem quaeque terra optima erat, ita ſemper mutationibus incolarum maxime erat obnoxia.* Quod etiam Artica teſtatur, in quam, quod eſſet *λεπτόγεως*, aliud hominum genus non immigrabat. Sed quae adiciuntur ad loci huius expoſitionem, recte & ipſa μὴ διαρκῆ χώραν tribuunt τοῖς καταſτρεφόμενοις· verumtamen ibi τὰς πορθουμένας πόλεις & τὴν ἀλλοτρίαν, quam illi κατεſτρέφοντο, tanquam de diverſis dici, minime placet. Scribit enim Thucydides, *ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κατεſτρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν* at in his ſcholiis dicitur οἱ καταſτρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, οὗτοι μὴ διαρκῆ χώραν ἔχοντες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας πόλεις. Immo vero hae inſulae erant illa ipſa regio ἀλλοτρία, quam illi ἐπόρθουν, ſive (ut loquitur Thucydides) κατεſτρέφοντο. STEPH. Verba haec, ἢ οἱ καταſτρεφόντες, ἢ οἱ καταſτρεφόμενοι, non ſunt in Caſſ. & Roſſg. *ead. l. 28. Νήσους) Πόλεις Roſſg.*

ead. l. 29. Καὶ ſτρατείας ἐκδ.) Εἰς ſτρατείας ἐκδήμους Caſſ.

ead. l. 30. Οἷον ἀπὸ τῆς &c.) Verba haec, οἷον, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαſτος τὸ φθάνον, aliunde huc migraffe dicamus neceſſe eſt. Videndum igitur, ne his exponantur iſta, ἀπὸ τῆς ἴσης. Verum & aliis duobus modis depravatum eſſe hunc locum exiſtimo: nam & participium φθάνον pro alio poſitum eſſe, & verbum quodpiam poſt ipſum eſſe omiſſum. Si enim aut hanc ſcripturam, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαſτος τὸ ἐπιβάλλον ſυντελῶν, vel χορηγῶν, aut aliam, quae ſenſum eundem efficeret, haberemus, aptam (meo quidem iudicio) harum vocum ἀπὸ τῆς ἴσης expoſitionem in ea inveniremus. Sed & genitivus ἐκάſτου magis placeret, pariterque ſυντελούντος, vel χορηγούντος, id eſt, *unoquoque ex ſuis facultatibus, quantum competeret, erogante.* Hoc namque qui faciunt, ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς ſτρατείας ποιοῦνται. Sed cum φθάνον ſit vocabulum a noſtro ἐπιβάλλον modis omnibus diverſum, pro hoc quaerendum eſt aliud eiufdem ſignificationis, quod cum illo aliquid affinitatis habens in locum illius irrepiſſe veriſimile ſit. Videtur autem migrationi horum verborum in alienam ſedem occaſionem praeſuiſſe repetitio nominis ſτρατείας, annotatis iis in priorem locum habentem ſτρατείας, quae annotanda erant in poſteriore, in quo eadem vox legitur. Nec vero debet nos movere, quod alia aliorum vocabulorum ἀπὸ τῆς ἴσης expoſitio proponatur. Non pauci

enim sunt loci, in quorum unumquemque plures expositiones afferuntur. Ceterum ne hoc quidem praetermittendum, illud *οἶον* mutandum videri in *ἦγουν*. Tamdiu huic loco immoratum esse pueret, nisi eius examen lectori ad alios examinandos posse viam sternere compertum haberem. STEPH. In Cass. illa, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ φθάνον, primum scripta erant post *νήσους*; deinde adscripta verbis ἀπὸ τῆς ἰσῆς, quo ea pertinere putat Stephanus. Post *οἶον* autem statim legebatur scholion οὐκ ἐξίόντες ἐποιοῦν, quod in editis annotatur ad sequentia, οὐκ ἐξήσαν οἱ Ἕλληνες. Et hoc recte.

ead. l. 31. Οὐκ ἐξίόντες ἐποιοῦν) Scribendum potius ἐποιοῦντο, ut legitur apud Thucydidem. ex errore enim hanc passivae vocis mutationem in activam ortam existimo; cum huiusmodi loquendi generibus illa potius, quam haec, soleat adhiberi. Quoniam autem durum est, οὐκ ἐξήσαν στρατείας, hoc verbum in duo vocabula resolvit, in participium illius verbi ἐξήσαν & in ἐποιοῦν, vel potius (ut dixi) ἐποιοῦντο. STEPH. Neque a sensu textus aberrat quidem haec nota Schol. sed ratio constructionis & Atticismi in ἐξήσαν ἐκδήμους στρατείας melior reddetur ex intellecta praepos. *eis*. GRAMM.

ead. l. 33. Ἀνυπήκοι οὔσαι) Magna hic sub parva mutatione est lectionis diversitas, cum ex αἱ ὑπήκοι fiat ἀνυπήκοι. Non video tamen, qui negari possit, hunc enarratorem hanc, non illam, scripturam agnoscere; praesertim cum subiungat, οὐ γὰρ ὑπήκουον. At vero participium οὔσαι eum de suo adiacere, tanquam subaudiendum, credibile est. Sed de illo ἀνυπήκοι quid dicemus? an alteri lectioni αἱ ὑπήκοι illam anteponemus? Anteponendam haud censeo: primum, quoniam articulo hic videtur opus futurum fuisse, & dicendum, αἱ ἀνυπήκοι, aut potius, articulo cum alio nomine posito, ita locuturus fuisse Thucydides, οὐ γὰρ ξυνεστήκεσαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις αἱ μικραὶ (vel αἱ ἡσσονες) ἀνυπήκοι, aut ἀνυπήκοι οὔσαι. id est, αἵ τε δὴ ἀνυπήκοι οὔσαι. hoc sensu, Non enim parvae urbes cum maximis confociatae erant, utpote quae illis non parerent, vel, quae sub illarum ditione non essent. Male enim Valla locum hunc, sicut alios quamplurimos, interpretatur, cum ξυνεστήκεσαν reddit *consurgebant*. STEPH. In Reg. est ὑπήκοι οὔσαι οὐδὲ ὑπήκοι. Cass. quoque ὑπήκοι οὔσαι.

ead. l. 35. Λείπει τὸ συντελ.) Quomodo verum hoc comperietur, cum κοινὰς vocem συντελείας λείπειν, id est, subaudiendam esse? (nam eum verbo λείπειν, quod *desse* significat,

ita solitum esse uti de iis etiam, quae praetermissa sunt non a librario, sed ab ipso scriptore, subaudienda ea relinquirente, in mea Proparascue docui) quomodo uni eidemque adiectivo duo substantiva, *στρατείας* & *συντελείας* iungi possint? Credibile igitur non est, eum ista in vocem *κοινὰς* annotasse, sed in vocem proxime praecedendam *ἰσῆς* tanquam Thucydide ἀπὸ τῆς ἰσῆς dicente ἐλλειπτικῶς pro ἀπὸ τῆς ἰσῆς *συντελείας*. **STEPH.** In Reg. & Cass. haec annotata erant ad vocem *ἰσῆς*. Κατ' ἰσότητα *μιγνύμενοι* defunt Cass.

ibid. Ἐπολέμουν οὗτοι &c.) Ne hoc quidem vere dici comperiemus, ἐπολέμουν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ληλαντίου πεδίου, siquidem annotetur in ista verba, κατ' ἀλλήλους δὲ μάλλον ὥς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτορες ἐπολέμουν. Quid igitur de hac annotatione sentiendum est? Ex sua sede & ipsa (meo quidem iudicio) migravit: estque adscribenda in hunc locum, πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων. **STEPH.** In Cass. ponitur post verba Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο.

ead. l. 36. Ληλαντίου πεδίου) Vide Strab. l. 10, p. 448 ed. Par. HUDS.

ead. l. 38. Δισσπάσθην &c.) Non dubium est, quin διίσταμαι plane contrariam habeat significationem illi ξυνίσταμαι, ex quo est ξυνεστήκεσαν, in iis, quae parvo intervallo praecedunt: & quin istud διέστη non minus apte ἐμερίσθην, quam δισσπάσθην, utroque eundem sensum efficiente, possit exponi. Cum igitur iam verbo δισσπάσθην illud exposuerit, cur & verbo ἐμερίσθην non audet exponere? Nimirum aut aliter scriptum locum hunc reliquisse hunc enarratorem, aut non bene mentem suam aperuisse, dicendum est. Verum illud potius, quam hoc, dixerim, cum ista etiam, οὐ συνεμάχῃσεν, iis, quae a Thucydide dicuntur, repugnent. Utitur porro eodem, quo hic, vocabulo & pag. 315, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰ τινὲς τοῦ διασταίεν, ubi hoc exponit, διενεχθεῖεν, & στασιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους. **STEPH.** Contrarium prorsus statuit menti auctoris Scholiastes hoc loco. Nam τὸ ἄλλο Ἑλληνικόν, reliqua Graecia, διέστη, hoc est, ἐμερίσθην, ita ut pars Eretriensibus faveret, pars Chalcidensibus in societatem se adiungeret: tantum abest, ut vera sint, quae dicit Scholiastes, ὅτι μόνοι Χαλκιδεῖς μόνοις Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο. GRAMM.

Pag. 314. l. 5. Ἐδούλωσε δηλοῖ) Ἐδούλωσεν ἀπὸ κοινοῦ. λέγει δὲ Χίων καὶ Σάμον. Rossig.

ead. l. 7. Τὸ μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς) Exponit quidem & alibi δὲ ἀκριβείας vocem μάλιστα, sed ibi certe, ubi de nu-

Thucyd. Vol. VI.

E

mero agitur. Videndum autem, an non potius tollenda sit interpunctio post ἡδύναντο, & ponenda post μάλιστα. Ita enim loquitur cum alibi, tum libro 8, c. 45, ἐπειτα ἑκάκου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα. STEPH. Ἐς τὰ μάλιστα ἀντὶ τ. ἀ. Rostg.

ibid. λαμβάνει ὁ Θ. τὸ δὲ ὑπερβ.) Ἐῶθεν ἐκλαμβάνειν ὁ Θ. ὑπερβατὸν δέ. Ms. Bas.

ead. l. 8. Τὸ δὲ ὑπερβατὸν, τύραννοι γὰρ, φησὶ, τὰς) Τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, τύραννοι τὰς Cass.

ead. l. 9. Τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ) Non raro quidem δὲ pro γὰρ ponitur, & quidem ab hoc ipso scriptore: at vero γὰρ vicissim pro δὲ poni, vereor ne non rarum tantummodo, sed prope modum sit inauditum. Neque vero credibile est, eundem & hoc dixisse, videlicet γὰρ pro δὲ positum esse, & subiunxisse quae sequuntur, οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείστον ἐχώρησαν δυνάμεις. Nam tam recte hoc dicitur, (meo quidem iudicio) quam male illud. Hòc, inquam, ut particula γὰρ respiciat ad ea, quae cogitata sunt a Thucydide, non autem & scripta. Verisimile est enim, eum in mente ista habuisse, Non loquor de tyrannis Siciliae. hi enim ad maximam potentiam pervenerunt; vel, excipio tamen Siciliae tyrannos. hi enim ad max. &c. STEPH.

ead. l. 11. Ἐπὶ πλείστον &c.) Non dubito, quin ἐπὶ πλείον, non ἐπὶ πλείστον, legerit: alioqui enim πλείστην δύναμιν περιεβάλλοντο, non πλείονα, ut opinor, dixisset. IDEM.

ead. l. 13. Κατὰ κοινὸν τὸ κατ.) Primo quidem aspectu videri queat verum, quod ait, de repetendo verbo κατείχετο cum ἀτολμοτέρα εἶναι, nimirum ἀπὸ κοινού, (ut alibi passim dicit, potius quam κατὰ κοινού) sed ut convenienter dicitur κατείχετο κατεργάζεσθαι, ita etiam ἀτολμοτέρα εἶναι non bene cum κατείχετο cohaereret, sive, non cohaerenter illi verbo κατείχετο subiungeretur: cum potius verbum aut verba contrariae significationis subiungere oporteret: videlicet τολμᾶν aut εὐτολμοῦς εἶναι. Atque hoc animadvertit Vala, qui vertit, Ita undique Graecia longo sane tempore prohibita est tum communiter quippiam agere illustre, tum per singulas civitates audacia uti. Neque enim eum aliam lectionem securum esse existimandum est, sed illam, quam dixi, incohaerentiam vitare voluisse. Haec autem eo facilius excusari potest, quod post κατείχετο sequatur quidem κατεργάζεσθαι, praefixam habens particulam negativam μήτε, at his verbis non itidem negativa, sed coniunctiva τε sit praefixa. Nam minus excu-

fari posse videretur, si dixisset, μήτε κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, μήτε κατὰ πόλεις ἀτολμοτέρα εἶναι. Sed tamen & quam habemus lectionem adiuvandam nobis esse fateor, ut locum habere possit illud ἀτολμοτέρα εἶναι. Adiuvabitur autem, si vel perinde esse, ac si scriptum esset, κατείχετο, ὥστε κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, καὶ κατὰ πόλεις ἀτολμοτέρα εἶναι, dicamus: vel in posteriori membro, pro κατείχετο aliud quoddam ei aptum verbum esse subaudiendum, non secus ac si particula μήτε inserta non esset; hoc modo, κατείχετο κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι ἡναγκάζετο. Eundem autem sensum nobis hic dedisset particula τι, quem dat μηδὲν, vacante videlicet negatione: cui tamen & alia accedit, in ea, quam habemus, lectione, cum μήτε praecedat. Sed idem hic a Thucydide fit post verbum κατέχεσθαι, quod facere consuevit post alia multa, & quidem (ut opinor) omnia; quae δυνάμει inclusam negationem habent, sive quibus vis negativa (ut ita loquar) inest. Ita igitur hic verbo κατείχετο negativas particulas subiunxit, ut verbo ἐκωλύετο subiunxisset: quo certe non minus, quam altero illo, uti hic potuisset. Atque ita examinatus hic locus lectorem in aliis huiuscemodi iuvare poterit. IDEM.

ead. l. 20. Καθόδου) Καθόδρας Rostg.

ead. l. 28. Γερουσία) Sic etiam pag. 316 γερουσίας Lacedaemoniorum mentionem facit. STEPH.

ead. l. 31. Οὐχ ὅτι διαν.) Dicit, Thucydidem mirari, quomodo id Atheniensibus in mentem venerit, cum tamen se id mirari Thucydides non dicat. Sed intelligit, quod ab eo dicitur, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, ac non ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, perinde esse ac si diceret, se mirari, eos illud διανοηθῆναι, id est, iis in mentem illud venisse. Alioqui certe verum est, quod ait, posse etiam dici aliquos διανοηθέντας facere aliquid, quod tamen non fecerint. Existimare enim debemus latere hoc sub istis verbis, οὐχ ὅτι διανοηθέντες, οὐκ ἐποίησαν. STEPH.

ead. l. 34. Οἱ Ἕλληνες) Poterat hic falli lector, potius quam aliis plerisque locis, ubi eadem est admonitio. Nam cum proxime praecedat Atheniensium mentio, primo aspectu Ἀθηναῖοι videri poterat is esse nominativus, qui cum διεκρίθησαν iungendus foret. IDEM. Ἕλληνες non est in Reg. & Cass. & ad πολλῶ διεκρίθησαν annotatur χρόνῳ διέστησαν.

Pag. 315. l. 4. Οὗτοι τοὺς συμ.) Desiderari dico vocem

ιδίους ante *συμμάχους*, & ea reposita legi debere, *ἔχοντες οὗτοι τοὺς ιδίους συμμάχους*. STEPH.

ead. l. 7. *ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτ.*) Caecutit hoc loco noster Scholiastes, cum dicit *ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτελείς*. Quid enim his vocibus significari nobis dicere posset? Sed prius interrogandus esset, quonam alio in loco illas legisset. Haberet certe nullum, quem proferret, nisi forte in aliquem eodem corruptum modo incidisset. Sed ne iste quidem in cunctis invenitur exemplaribus depravatus: cum (ut videre est) lectio alia sit in aliis, *φόρου* nimirum: quam & ista editio in contextu habet, sicut alteram illam in margine. Recte autem scribi *φόρου*, non *φόρους*, quamplurimi vel eiusdem Thucydidis testantur loci. STEPH. L. I, c. 56, *ἐαυτῶν δὲ ζυμμάχους φόρου ὑποτελείς*, & VII, c. 57, *καὶ τῶν μὲν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν*. HUDS. Totum hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 8. *Ζυμμάχους ἡγοῦντο*) Halucinatur hic non minus, nec minore cum periculo, quam in eo, qui proxime praecedit, loco. Quomodo enim concedere hoc possumus, Thucydidem talem antiptosin sibi permisisse, ut etiam *ἡγοῦντο τοὺς συμμάχους* pro *τῶν συμμάχων* dicere auderet, quin illius sermoni iniuriam faciamus, perinde ac si exlegem omnino esse clamaremus? Facit autem participium *ἔχοντες*, ut minime necesse sit, verbum *ἡγοῦντο* cum accusativo illo iungere: nam ille accusativus ad participium *ἔχοντες*, non ad verbum *ἡγοῦντο*, pertinet. STEPH. In Cass. quidem etiam legitur hoc scholion, sed simul super *ἡγοῦντο* scriptum est *αὐτῶν*. quod qui adscripsit, recte putavit id supplendum esse, nec coniungenda verba *τοὺς ζυμμάχους ἡγοῦντο*.

ead. l. 10. *ἡγοῦντο δηλονότι*) Immo vero κατ' *ἐλιγαρχίαν* non iungitur cum *ἡγοῦντο*; (quod repetatur ἀπὸ κοινού) sed cum *πολιτεύσασι*. Cum aliunde autem, tum etiam ex hoc loco, aliisque huiusmodi, Scholia haec symmicta esse & diversas diversorum expositiones alicubi habere apparet: nec solum diversas, sed quibusdam in locis & contrarias. Hic certe prima expositio l. 10 verba ista, κατ' *ἐλιγαρχίαν* δέ, praecedentibus iungit, ideoque *ἡγοῦντο* repetendum censet. Secunda (mox sequens) cum nullam mentionem faciat illorum verborum κατ' *ἐλιγαρχίαν* δέ, praecedentibus & ipsa iunxisse haec videri possit. Tertia (quam habes alteri subiunctam) ea demum est, ex qua iungi sequentibus debere, & dicta esse per appositionem, (ut grammatici vulgo loquuntur) discere possumus. quamvis, quicumque eius est auctor, ita loquatur,

ac si ἐξηγητικῶς sive ἐπεξηγητικῶς posita verba illa essent, (cum scribit, ὅπως πολιτεύσασιν ἐπιτηδεύως σφίσι αὐτοῖς, τουτέστι, κατ' ὀλιγαρχίαν) & tamen oporteat quae ἐξηγητικῶς dicuntur, id est per exegesein, (sive, ita ut exegeseos speciem prae se ferant) non praecedere, ut haec praecedunt, sed sequi. STEPH. In Cass. non est haec interpretatio. Et potest sine damno abesse. Fortassis etiam in quibusdam exemplaribus cum superiore coniuncta, & scriptum fuit, τῶν συμμάχων ἡγοῦντο. Διανοῶντι deinde potuit addi, cum ἡγοῦντο loco motum & ad verba κατ' ὀλιγαρχίαν relatum fuisset.

ead. l. 11. Ἐπιτηδεύως καὶ ὁμοίως) Non est ἐπιτηδεύω ista expositio, quae ἐπιτηδεύως vult a nobis accipi pro ὁμοίως. (nam cum dicitur ἐπιτηδεύως καὶ ὁμοίως, particula καὶ hic, ut aliis plerisque locis, praefigitur voci, per quam praecedens explicatur) nam potius pro eo ponitur, quod Latini *accommodate* dicunt, vel *ex usu suo*. Neque tamen dicerem *accommodate sibi*, verbum verbo reddens; sed paulo liberius verterem, *accommodate ad statum suae reipublicae*. STEPH.

ead. l. 12. Πωλιτεύεσθαι). Minus etiam ferri potest ista expositio, qua πολιτεύσασιν dicitur esse πολιτεύεσθαι ἀναγκάσσει. Scimus enim, πολιτεύειν Thueydidi hic, sicut aliis plerisque locis, nihil aliud esse, quam πολιτεύεσθαι. STEPH. A Cass. abest ἀναγκάσσει. Sed ita imperfectus relinquitur sensus.

ibid. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Οἱ Λακεδαιμόνες Mf. Bas. Sic rursus pag. 324 l. 24; τοῖς Λακεδαίμοσι; & pag. 341 l. 27:

ead. l. 13. Θερραπέοντες &c.) Quamvis tertiam hanc expositionem aliis praefarendam esse dixerim, est tamen & in ea, quod non placet. nam Θερραπέοντες non libenter iunxerim cum subaudito accusativo Λακεδαιμονίους, cum absolute positum (sicut & alibi) dici possit. Ceterum ante τοῦτο μόνον particulam ἐς vel διὰ desiderari arbitror. STEPH. In Reg. post ὀλιγαρχίαν haec addebantur: ἢ ἐπιμελούμενοι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ τὴν ἔννεμον κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν. Cass. non habebat τὸ ἐξῆς, & quae inde sequuntur, pro quibus haec scripta erant: οἱ Λακεδαιμόνιοι μὲν ὀλιγαρχίας μᾶλλον ἐν τοῖς συμμάχοις καθίστασαν, Ἀθηναῖοι δὲ . . . δημοκρατίας καὶ φόρους ἐξέλεγον.

ead. l. 18. Ὅτε εἶχον) τὸ ἐξῆς, ἢ ἠνθισάν ποτε μετὰ τῆς ἀκρατοφροῦς ἔννεμον. ὅτε εἶχον. Mf. Bas.

ead. l. 24. Ταῦτα) Ἐν ταῦτα Cass.

ead. l. 29. Ταῦτα λέγει &c.) Iniuriam quodammodo facere huic scriptori videtur in eo, quod scripsisse eum ista dicit,

quoniam a Pisistratidis genus ducebat. Hoc enim φιλαλληλεία Thucydideae minime est consentaneum. STEPH.

ead. l. 32. Ὑποτοπήσαντες, καὶ π. μεμνύσθαι, ἅμ' ἄβουλ.) Ὑποτοπύσαντες τὸ παραχρ. μεμνύσθαι. τὸ ἅμα ἄβουλ. Rostgaard. Vulgata est in Cass. nisi quod post μεμνύσθαι additum habet ὅτι. nec male. In eo, quod editur, aliquid deesse apertum est.

ead. l. 36. τοῦτό ἐστιν) Malim τοιοῦτό ἐστιν. ut alibi τοιοῦτό ἐστι τὸ λεγόμενον. STEPH.

ibid. Ἦρχε τυράννων) Scriptum fuisse & scribendum esse puto τυραννῶν pro quo paulo post τύραννος ὢν. IDEM.

Pag. 316. l. 1. Ἐπιβουλευσάμενοι &c.) Videtur dicendum potius fuisse ἐπιβουλεύσαντες Ἰππία. IDEM.

ead. l. 2. Τὸν αὐτὸν Ἰππ.) Malim αὐτὸν τὸν Ἰππαρχον. IDEM.

ead. l. 5. Παιδὸς) Παιδῶν Rostg. & mox Λεῶν pro Λεῶς sed rectum esse Λεῶς docuit Leopardus XIX Emendat. 23. Παιδῶν etiam Mf. Bas.

ead. l. 7. Καλούμενον) Τὸ καλούμενον Cass. Rostg.

ead. l. 8. Λεωκόριον) Hanc sequendo historiam, scriptura haec recipienda est, Λεωκόριον, altera, Νεωκόριον (quae est in margine) reiecta. STEPH.

ead. l. 9. Τὰ ἐγγυτάτω χρόνῳ) Τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ Mf. Bas. Cass. Τὰ ἐγγὺς τῶν χρόνων Rostg.

ead. l. 13. Βασιλεῖς) Δύο βασιλεῖς Cass. Rostg.

ibid. Ἐκάτερος ἑνα) Videtur innuere, hanc vulgi de Lacedaemoniorum regibus falsam opinionem, quam Thucydides reprehendit, ex eo esse ortam, quod Lacedaemoniorum regum uterque unico quidem calculo sententiam ferret, sed qui duorum vim haberet. STEPH.

ead. l. 15. Οἰόνται μὴ) Non debuit omitti negativa particula μὴ ante μὴ. STEPH. Hoc scholion non est in Cass.

ead. l. 16. Καὶ τὸν Πιτανάτην) Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος, Πιθανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιθάνης κόμης Λακωνικῆς. Mf. Bas.

ibid. Ἀπὸ Πιθάνης) De Pitane vico vide Meursii Miscell. Lac. l. 4, c. 9. HUDS.

ead. l. 21. Τὸν Ἡρόδοτον) His addita sunt in Rostg. Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος.

ead. l. 24. Προκατασκευάζει &c.) Verba ista nequaquam huc pertinent: nec dubito, quin annotata fuerint in ista Thucydidis, καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, &c. quae sequuntur. STEPH. Confirmat coniecturam Stephani Cass. in quo haec

annotantur ad verba λόγῳ εἶπον ἕκαστοι. In Rostg. quoque non eo loco, quo in editis, sed tamen alieno post ἀρκούντως εἰπεῖν posita erant.

ead. l. 26. Ἀντὶ τοῦ ὄντα) Qui εἶναι pro ὄντα hic sumi crederet, ignoraret Atticae constructionis canones. Recte haec sane verba ceperunt Valla & Ablancurtius. Inepte transtulit Enenckelius: *quemadmodum se res priscae habuerint*. GRAMM. &

ead. l. 27. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου, οὕτως δὲ ἰσχυρὸν) Ἡ περιοχὴ τοῦ λ. οὕτως, φησὶ, δὲ ἰσχυρὸν Mf. Baf. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου οὕτως φαίνεται. δὲ ἰσχυρὸν Rostg. Sed idem mox perperam ὥσπερ ἐπὶ, pro ὥς πρέπει.

ead. l. 28. Τῷ διηγούμενῳ) Τὸν παλαιὰ διηγούμενον Cass. Rostg.

ead. l. 29. Λεῖπει τὸ τοῖνον) Videtur intelligere, καὶ positum esse pro καὶ τοῖνον, cum dicit λεῖπει τὸ τοῖνον, intelligens esse subaudiendum. Qui autem subiungitur genitivus τῶν Πελοποννησίων, pertinet ad πόλεμος. STEPH.

ead. l. 31. Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αὐτῶν &c.) Duplicem ponit genitivi αὐτῶν expositionem: ut videlicet περὶ τῶν ἀρχαίων dictum intelligamus, ex his, quae parvo intervallo praecedunt, τὰ ἀρχαία μᾶλλον θαυμάζοντων vel de Atheniensibus & Peloponnesiis, id est, de illorum potentia: Sed posterior haec expositio nimis longe petita, & inepta quadam subtilitate excogitata est: at illa prior, ut e propinquo sumta, ita etiam veritati consentanea est. Valla certe ita hunc locum interpretatus est, ut pronomen quidem retinuerit, sed nemini dubium reliquerit, quin illo referendum sit. Ita enim hunc locum vertit, *Et licet homines praesens bellum, in quo versantur, semper maximum iudicent, eoque finito vetera vehementius admirantur, tamen hoc bellum, animadvertentibus, ex ipsis operibus, maius illis se existisse ostendet*. Neque enim illis alio, quam ad vetera, referri quicquam dixerit: cum ad opera referre sit absurdum. De hoc tantum monebo te obiter, pleonasmum, qui est in hac interpretatione, ubi dicitur, *praesens bellum, in quo versantur*, non esse apud Thucydidem, cum is non dicat τὸν παρόντα ἐν ᾧ ἂν πολεμῶσι, sed haec verba praecedant illa τὸν παρόντα: & cum ἐν ᾧ non intelligendum sit πολέμῳ, sed χρόνῳ, id est, *quamdiu belligerantur, vel, tantisper dum belligerantur* praesens bellum maximum iudicent. Verum ad hunc nostrum enarratorem ut revertar, aliis plerisque locis idem, quod hic, fieri ab eo videmus: duas videlicet expositiones afferri, quarum una e propinquo sumta sit, altera autem longe sit peti-

ta, & inepta quadam subtilitate (ut modo loquebar) excogitata. fere autem usu venit, ut de priori quidem illud, at de posteriori hoc dici possit. Ad hunc quidem certe quod attinet locum, neminem mihi de illo refragaturum puto, quin quam recte dixerat αὐτῶν intelligendum de bellis antiquis, tam male postea addat posse etiam intelligi de Atheniensibus & Peloponnesijs: perinde ac si diceret, maiorem eorum potentia fuisse. STEPH.

Pag. 317. l. 1. Ἐπιτηδεύει) Dicit, illum apte ignorationem suam praetexere, ut propriis enthymematibus utatur. Hoc autem nomine totum concionum artificium oratorium complectitur. STEPH.

ead. l. 3. Ἐπειδὴ φιλαθήναιος δοκεῖ, τοῦτο λέγει, crediderim annotata fuisse in ista Thucydidea, οὐδ' ὥς ἐμοὶ ἐδόκει. STEPH.

ead. l. 8. Ἐρευνῶν) Ἐπεξελθὼν non ἐρευνῆσαι solam indicat, sed narrationem rerum diligentem atque singula persequentem. GRAMM.

ibid. Αὐτῶν τῶν λεχθ.) Cur αὐτῶν intelligi περὶ τῶν λεχθέντων, non autem περὶ τῶν πραχθέντων, dicemus? De his certe, non de illis, Thucydidem loqui tam manifestum est, quam nota cuilibet esse potest significatio istorum verborum, τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ. STEPH. A Cass. omnia absunt praeter ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

ead. l. 9. Τῶν ἐν τῷ &c.) Deesse puto praepositionem περὶ ante τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων. Quae autem subiunguntur, alio pertinent, ad illa videlicet, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτά. Sed haec, ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα, puto ἐξήγησιν esse illorum Thucydidis verborum, quae mox velut per parenthesin a Thucydide ponuntur, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, sive ἀνθρώπειον. Alioqui certe inter vocabulum illud ὠφελείας, & ista verba ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα, deesse quaedam merito suspicamur. STEPH.

ead. l. 10. Περὶ τῆς ἱστορίας, καὶ ὠφελείας) Περὶ τῆς ἱστορίας, τῆς τε φράσεως αὐτῆς, καὶ ὠφελ. Mf. Bas.

ead. l. 12. Εὐνοίας, ἐπὶ Λακ.) Dicit εὐνοίας quidem ad Lacedaemonios, at μνήμης ad Athenienses respicere: hoc sibi volens, (ut opinor) Athenienses quidem, cum de re quapiam in bello gesta interrogarentur, respondere solitos prout meminissent: at vero Lacedaemonios aliquid amoris suarum partium (id est, quo partes suas prosequerentur) dare consuevisse. Sed ego subtiliorem, quam veriorem, hanc exegesisin esse existimo: & contra Thucydidem simpliciter (ut ita di-

cam) esse locutum, nihil sub his verbis occultantem. Quod si ita est, locum hunc ita intelligere debemus, ut non minus Athenienses, quam Lacedaemonios, aliquid illi suas in partes amoris potius, quam veritati, dare solitos dicamus. Valla autem ita Latinum fecit hunc locum, ac si vocola τῆς cum genitivo ἐκατέρων non iungeretur, sed genitivus εὐνοίας ad hunc ferretur, ἐκατέρων pro εἰς ἐκατέρους accipiendo. Haec enim sunt eius verba, *Quoniam qui singulis gerendis rebus affue- rant, non eadem de ipsis dicebant, sed prout quis aut in alterutros amore propensior erat, aut reminiscebatur.* Vallae interpretationem secuta est ista multis annis posterior, Quod qui ipsi singulis rebus interfuerant, non eadem de illis narrare solebant, verum ut quisque erga alterutram partem vel benevolentia affectus erat, vel memoria tenebat. At ego non video, quid obftet, quo minus utrumque, videlicet & ὡς εὐνοίας & ὡς μνήμης ἔχει, de utrifque dicatur, tam de Lacedaemoniis, quam de Atheniensibus: agnoscente Thucydide τὴν εὐνοίαν tam in his, quam in illis, superasse interdum τὴν φιλαλθείαν. Hoc autem a quibus admittitur, admittendum & illud erit, iungi vocolam τῆς cum ἐκατέρων. STEPH. In Cass. & Rostg. ad ἔχει hic annotatum erat ἀντὶ τοῦ εἶχον. In Reg. ἀντὶ τοῦ εἶχεν.

ead. l. 13. Πρὸς Ἡρόδ.) Dicitur solet potius τοῦτον αἰνίττεται, quam πρὸς τοῦτον & hic ipse alibi non hoc, sed illo est locutus modo. Habemus quidem certe paulo post absque illa praepositione, sed cum genitivo rei, non personae, αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡρόδοτου. Vide in mea ad horum scholiorum lectionem Proparascue. STEPH. In Cass. & Rostg. est πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον, & abest αἰνίττεται.

ead. l. 14. Τὸ ἐξῆς &c.) Docui in Proparascue ad lectionem horum Scholiorum, τὸ ἐξῆς in iis vocari ordinem seu seriem verborum, eum videlicet ordinem, seu illam seriem, ad quam sunt revocanda: at vero διάνοιαν, sicut & νοῦν, appellari eorum sensum: & cum nonnulla iam habuimus exempla huius usus nominis διάνοια, tum vero in iis, quae sequuntur, habebimus quamplurima: ideoque & hic διάνοια ita accipiens, separo ab istis, quae subiunguntur, ἀρχοῦντως ἔξει. Sed cum haec, ἀρχοῦντως ἔξει, ἥτοι ἀρκέσει, nullum nominativum haberent, nomen illud διάνοια, tanquam eorum nominativus, iunctum iis fuit. Quorsum autem extrinsecus talem nominativum enarrator iste advocaret? Sed age, (dicit quispiam) alium mihi in huius locum substitue. Nullum equidem apud hunc enarratorem invenio, at vero apud Thucydidem vide-

re mihi videor, quomodo requirendus non sit nominativus: si videlicet dicamus, ante ἀρκεύοντας ἔξει subaudiendum esse dativum ἐκείνοις: hoc pacto, ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, (& quae sequuntur) ἐκείνοις ἀρκεύοντας ἔξει, ὠφέλιμα κρίνεν αὐτά. Cur vero & enarratori (inquies) non licebit ad hunc dativum confugere? Quoniam sibi ad hanc dativi subauditionem praeccludit viam, dum ὠφέλιμα iungit cum illis, ὅσοι βουλήσονται, ipse videlicet ὑπακούων dativum πᾶσιν ante ὅσοι. Ceterum fateor, me, cum ita dativum illum ἐκείνοις extrinsecus assumo, aliquantum ab ea interpretatione discedere, quam margini editionis meae apposui. Nunc enim locum hunc (paulo autem altius repetam) ita vertendum esse dico, *Ac quatenus quidem ea nihil fabulosi admixtum habent, minus fortasse auditu suavia erunt: sed quicumque volent veritatem eorum, quae evenerint, considerare, nec non eorum, quae (ut sunt res humanae) vel talia omnino, vel similia sunt evenitura, illis satis erit, ea esse utilia iudicare.* Fateor tamen, duriusculum posse hoc videri, *veritatem eorum, quae sunt evenitura:* quomodo enim veritatem eorum, quae nondum evenerunt, aliquis potest considerare? Sed, quamvis continuare orationem sub eodem casu maluerit Thucydides, videlicet genitivo, eumque comitetur nominis σαφὲς repetitio, tamen non aliam Thucydidis mentem esse debemus arbitrari, quam si mutato casu dixisset, καὶ τὰ μέλλοντα ποτὲ αὐθις τοιαῦτα καὶ παραπλήσια ἔσονται. Denique eius mens, ut opinor, (si liberiolem & periphrasticam interpretationem licet adiciere) est haec, *Ac ea quidem, quae a me in ista historia scribuntur, quatenus nihil fabulosi illis admiscui, minus fortasse aures delectabunt: sed quicumque volent quae evenerunt considerare, (a me nullis fabulis permixta illa quidem, sed ita narrata, ut se habere certo comperi) & in illis perpendere, quam multis casibus vita humana sit obnoxia, ideoque vel talia omnino vel similia nos manere: illis quidem certe satis placere horum lectio poterit, vel eo nomine, quod ad paranda vitae suae documenta prodesse iudicabunt.* Considera, quam multa sub paucis Thucydidis verbis lateant, & quae in structura orationis eius duriuscula aut etiam dura sunt, quam facile molliri queant, si paulum a nobis eius oratio adiuvetur. Vide etiam, quam procul ab eius sensu lectorem abducant hic (ut & passim propemodum) vulgares interpretationes. Ita enim Valla: *Verum quia non fabulosae sunt res, minus erunt fortassis auditu suaves: tamen quicumque volet rerum gestarum sinceritatem intueri, & cum aliquando talia iterum similiaque (ut sunt*

res humanae) *ventura sint, discernere utilia abunde poterit. Scribo autem volet & poterit: cum alioqui, retinendo volens, quod respondet Graeco plurali βουλήσαντες, poterunt scribendum sit. Huic autem Vallae interpretationi adiciam & alteram, multis annis illa posteriorem. ea est huiusmodi: Atque ad aurium oblectationem haec nostra, non aspersa fabulis, minus fortasse iucunda videbuntur: sed qui rerum certitudinem considerare volent, & de futuris negotiis, quae, ut res sunt humanae, aliquando vel talia vel similia accidere possunt, quid ex usu sit, utiliter iudicare, his haec historia abunde sufficiet. Vide, quanto magis licenter, sed non tamen magis fideliter hisce Latinis Graeca illa reddita sint. Scio esse & qui perinde interpretentur, ac si περὶ τῶν μελλόντων & ὀφελίμως scriptum esset. ita enim illi, & de futuris utiliter, e superiorum temporum casibus, iudicare. Neque tamen lectionem vulgarem suspectam habent, & ita emendandam existimant: sed hunc usum verba Thucydidis posse habere credunt. At ego ea ex huius historici consuetudine minime sensum hunc admittere, ideoque hanc etiam interpretationem vim illis asferre dico. Ad haec autem verba quod attinet, e superiorum temporum casibus, eorum adiectionem non improbarem, si ea, quibus interiecta sunt, tanquam Graecis respondentia, probarem. Ceterum illud σαφές reddi etiam perspicuam cognitionem non ignoro: sed veritatem & in quibusdam aliis Thucydidis locis significare, & huic eo magis convenire existimo, quod credibile sit, illum velle fabulositati suum antithetum tribuere: quo esse aptius nullum potest, quam veritas. De illa quidem certe antithesi, qua ipsum suae scriptio- nis historicae utilitatem ei opponere suavitati dico, quam aliorum quorundam habent scripta, vel plane vel aliqua saltem ex parte fabulosa, neminem fore puto, qui mihi non suffrageretur. De qua tamen quicumque mihi assentientur, quomodo de illa, quam attuli, interpretatione a me dissensuri sint, non video. STEPH.*

ead. l. 19. Κέρδος, κτῆμα &c.) Postquam κτῆμα esse dixit κέρδος, (quae expositio mihi non placet) addit κτῆμα esse τὴν ἀλήθειαν, at vero ἀγωνισμα esse τὸν γλυκὺν λόγον id est, Thucydidem, ita loquentem, κτῆμά τε ἐς αἰὲ μᾶλλον ἢ ἀγωνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν εὐγκεῖται, sua quidem scripta, quibus ἀλήθεια, id est, veritas, inest, comparare κτήματι at illum quorundam γλυκὺν λόγον, id est, illam suavem orationem, aut etiam narrationem, ab eo comparari ἀγωνίσματι. His autem subiungit, illum αἰνίττεσθαι τὰ Μηδικὰ τοῦ Ἡροδότου,

ita vocans (ut opinor) τὰ Περσικά, Thucydidis & aliorum veterum Atticorum more. STEPH.

ead. l. 20. Τὰ Μηδικὰ) Mallem τὰ μυθικά, ut in Codice Parisiensi exstat, teste Rostgaardio. HUDS.

ead. l. 21. Ἀγώνισμα) Ἐπιδειξιν Cass. Nec habet ea, quae hic in editis leguntur.

ead. l. 23. Τοντέστι, σαφές ἐστὶ) Non recte exponitur ξύγκειται verbo ξυγγράφεται: sed multo peius his verbis, σαφές ἐστὶ. STEPH.

ead. l. 28. Ἡ Ποτίδαια) Οἷον Ποτίδαια Rostg.

ead. l. 29. Ξυνηέχθη, ἀπὸ κοινοῦ) Dicit ξυνηέχθη repetendum esse ἀπὸ κοινοῦ, cum tamen non praecedat ξυνηέχθη sine adiectione, sed ξυνηέχθη γενέσθαι &c., finita periodo, quae habet ista duo verba, positum sit aliud in ea, quae illam excipit, videlicet ἡρημώθησαν. Sed tantum abest, ut verbum istud ἡρημώθησαν, quod propinquius est, reperti hic queat, ut nec cum his φυγαὶ τοσαύτῃ ἀνθρώπων, quae illi viciniore sunt, repetere quis audeat, utpote quod minime cum ipsis iungi possit; sed quod verbum ibi subaudiendum relinquitur, nimirum cum φυγαί, idem & cum sequentibus subaudiri debeat. videlicet cum his, φόρος, ὁ μὲν, κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ, διὰ τὸ στασιάζειν. (nam & quod in haec postrema verba, ὁ δὲ, διὰ τὸ στασιάζειν, hic annotari videmus, in illa, φόρος, & sequentia, annotandum erat.) Quam igitur vocem extrinsecus assumptam apte iungi his pariter & illis verbis dicemus? an ut enarrator hic ξυνηέχθη vult repeti, ita illic ξυνηέχθησαν repetendum censebimus? Immo vero malim, cum antea dictum sit, ξυνηέχθη γενέσθαι, nos ex illo γενέσθαι mutuari ἐγένοντο & ἐγένετο, hoc quidem, quod cum his posterioribus, illud vero, quod cum illis prioribus iungatur. Simul autem discendum nobis hinc fuerit, quod alios ad locos intelligendos sit adiumento: Thucydidem videlicet circa eam quoque repetitionem, quae fit ἀπὸ κοινοῦ, plus sibi, quam ceteros, permittere: idque duobus modis. Primum enim, cum praecedat ξυνηέχθη γενέσθαι, tamen potius ex posteriore, quam priore, verbo mutuari repetitionem oportet: deinde, licet aliud & aliud naturae verbum in sequente periodo interiectum fuerit, tamen ad prius illud nos vult reverti. STEPH. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυνηέχθη γενέσθαι Cass. Rostg.

ead. l. 30. Καὶ τὰ λεγόμενα &c.) Adverbium πρότερον, quod cum λεγόμενα iungi a Thucydide videmus, ipse cum ἐγένοντο iungit: nisi post ἐγένοντο distinguere illum velle dicamus.

Id vel hinc fit verisimile, quod in fine huius annotationis cum λεγόμενα ab ipso quoque iungitur. STEP.H.

ead. l. 32. Ἔστιν ὅτε ἐγένοντο) Repono ἐγίνοντο. Iungitur autem ἔργω cum ἐβεβαίουντο, perinde ac si scriptum ab eo esset (adiecta etiam particula οὕτω) τοιαῦτά ἐστιν ὅτε ἐγίνοντο, καὶ οὕτως ἐβεβαίουντο ἔργω τὰ λεγόμενα ἀπαλῇ. Nec vero hunc dativum cum eodem participio λεγόμενα, quod statim post sequitur, ab eo prætermisum fuisse credibile est. STEP.H.

ead. l. 36. Δεινότερα τοιαῦτα) Transpositum puto nomen τοιαῦτα, & post ipsum omissam copulativam particulam καὶ ut ita legatur hic locus, καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου τοιαῦτα, καὶ δεινότερα· ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον. Nec nullum tamen locum eadem coniunctio haberet & ante τοιαῦτα, utroque nomine sua in sede manente: hoc modo, δεινότερα, καὶ τοιαῦτα ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγ. &c. Suspiciari autem possit quispiam, non δεινότερα, sed πυκνότερα, scriptum ab eo fuisse, cum dicatur a Thucydide αἱ πυκνότεραι ξυνέβησαν. Sed ab eodem dici videmus in præcedente colo ἰσχυρότεροι. quod videri queat occasionem illi præbuisse utendi hic voce δεινότερα. Sive tamen δεινότερα in πυκνότερα aut ἰσχυρότερα mutetur, sive retineatur (ut malo) id quod a Thucydide uno tantum de genere malorum dicitur, ab hoc enarratore de omnibus dici videbitur. STEP.H.

ead. l. 38. Σημείωσαι) Post σημείωσαι addi solet ὅτι, ideoque hic non immerito desiderari quis dixerit. STEP.H.

ibid. Καὶ λοιμὸς) His addita sunt in Mf. Bas. τὴν δὲ λοιμὸν νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα.

Pag. 318. l. 6. Ἀντὶ τοῦ, γράψω &c.) Incredibile videri cuiquam possit, quod hic ab enarratore traditur, ἔγραψα πρῶτον, id est, *scripsi primum*, a Thucydide dictum esse pro γράψω μετ' ὀλίγον, id est, *paulo post scribam*. Aenigmaticum quidem certe istud esse merito quis dixerit: sed an ita loqui debuerit, & quomodo hoc ænigma solvendum sit, meae in ipsum Thucydidem annotationes te docebunt. STEP.H. Haec in hunc locum Scholiastae scripserat Stephanus. Annotationem illius in Thucydidem huc quoque contulerat Hudsonus, haud dubie, quod magis ad Scholiastae, quam ipsius Thucydidis verba pertinet. Ea haec est. Sed quid de eo, quod a Scholiastae annotatur, dicemus? an illi de hoc assentiamur; praeteritum tempus pro futuro, videlicet *scripsi* pro *scribam*, vel *scribam paulo post*, (nam dicit, ἔγραψα πρῶτον, esse ἀντὶ τοῦ γράψω μετ' ὀλίγον) positum esse? Quamvis enim scia-

mus, Thucydidem omne novitatis genus in suo scribendi genere confectari, tamen illi venisse in mentem hac etiam enalage uti, qua tempus praeteritum pro futuro poneret, quis id fidem superare non dicat? Ac responderi quidem possit, ideo dixisse Thucydidem *scripsi*, non autem *scribam*, quod iam totam historiam scripsisset, cum ad prooemii scriptionem venit: sed mihi non dubium est, quin Scholiastes illud annotans alio respexerit. Quid igitur eum sibi voluisse putem, illud scribentem, primum declarabo: deinde, an ita loqui aenigmatice debuerit, censurae tuae relinquam. Dictum ab illo antea fuit, Thucydidem historiam prius quam eius dictionem scripsisse, (si quis hunc eius sermonem ita interpretetur, ut verbum verbo reddat, ὕστερον ξυνέγραψε τὴν λέξιν τῆς ἱστορίας) id est, Thucydidem, post extemporariam quandam & αὐτοσχέδιον, ideoque rudem & impolitam historiae scriptionem (per summa tantum, ut credibile est, capita) eandem magis accurato sermone pleniusque conscripsisse. Colligit autem hoc ex eo, quod a Thucydide dicitur in hoc prooemio c. 13, *Suntque, ex quo hic ad Samios venit, anni usque ad finem huius belli, non minus quam trecenti.* Quomodo enim Thucydides, si hanc historiam, qualem habemus, non finito iam bello scripsisset, sed paulatim dum gereretur, & ita ut cum belli progressu in ea, quam habemus, scriptione progredere, in ipso principio mentionem finis facere potuisset? Animadvertendum est autem, eum dicere, *hinc etiam cognoscendum est*, tanquam & alii, qui nos hoc doceant, sint loci. Ceterum cum hoc ita sit, poterat quidem, ad historiam iam a se αὐτοσχέδιον γράφῃ scriptam respiciens, dicere, *scripsi*: sed quatenus lectorem alloquebatur, cui hoc ignotum esse verisimile erat, merito dicebat, *scribam*. Aut (ut brevius loquar) illum, ad suarum scriptionum priorem respiciendo, dixisse *scripsi*: cum habita posterioris ratione dicendum foret, *scribam*. Hanc fuisse mentem enarratoris, dum illa scriberet, nemo (ut opinor) mihi negaverit. At nunc lectoris iudicio atque adeo censurae (ut aiebam modo) relinquam, loquendumne illi ita fuerit, ut aenigma quoddam subesse verbis eius videri possit: & an non potius considerandum fuerit, haec ab illo dici in prooemio, quod alius etiam quilibet historicus suae historiae praefigens, de ea tanquam iam scripta loqui potest, etiam si nondum scripta sit, sed tantum materia ad eius scriptionem praeparata, aut etiam animus tantum (ut ita dicam) ad eam praeparatus. Vide & quae annotavi in illum c. 97 locum, ἔγραψε

δὲ αὐτὰ, καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποισάμεν. STEPH. Sed ibi nihil, quod huc pertineat, annotavit. In Cass. ad verba Thucydidis, ἔγραψα πρῶτον, adscriptum erat μετ' ὀλίγον ἔγραψα, non γράψω. Paulo ante ad τριακοντούτεες idem, Reg. & Rostg. hoc scholion adscriptum habebant: μετὰ λοιπὸν ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεες σπονδαί, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη ιδ' ὡς γίνεσθαι ἔτη πεντήκοντα ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν.

ead. l. 9. Τὰ ὀνόματα) Non videtur dicere debuisse, illum ex nominibus verba fecisse, hoc quidem loco, sed tantum, fecisse verbum ex nomine. Neque enim aliud verbum hic est, pro quo Thucydides uti nomine potuerit, quam πολεμεῖν, dicens ἀναγκάσαι ἐς τὸν πόλεμον, non ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν. Videndum igitur, ne dicendum sit ab hoc Scholiaste scriptum fuisse, τὸ ὄνομα, ῥῆμα ἐποίησε. Verum ne dignum quidem esse hoc videtur, de quo ab illo admoneamur: cum non sit novus aliquis verbi usus vice nominis, (ut in quibusdam aliis huius historici locis) sed tam usitatus, ut nemini ignotus esse possit: & vero non minus verbum infinitivi modi praefixo articulo τὸ, quam nomen, (cui & ἰσοδυναμεῖ) talibus locis conveniat. STEPH. In fine Annotationum ad prooemium Thucydidis ita de hoc loco Scholiastae scribit: Hic incas in prooemium istud annotationes claudens, te monebo, Scholiastem ista, quae de hoc scribit loco, τὰ ὀνόματα, ῥήματα ἐποίησε. βούλεται γὰρ λέγειν ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου, ista (inquam) ex Dionysio Halic. fuisse. Nam hic in libello de Thucydidis idiomatis exemplum proponere volens structurae illius scriptoris, in qua naturam verborum invertens, illis vice nominum utitur, hunc ipsum locum affert. Scribit enim, ὅταν δὲ ἀντιστρέψας ἑκατέρου τούτων τὴν φύσιν (dicit autem ἐτατέρου τούτων, tanquam hoc non minus ad novum verborum usum referens, quem iam ostenderat, quam ad novum nomen, quem nunc ostendit) τὰ ὀνόματα ποιῇ ῥήματα, τοῦτον τὴν τρόπον ἐκφέρει τὴν λέξιν &c. sequente isto Thucydidis loco: deinde, βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου. sed pro his nominibus, inquit, (ὀνομαστικὰ tamen dicens, non ὀνόματα) τῆς ἀνάγκης & τοῦ πολέμου, fecit verba (hic itidem ῥηματικά vocans, quae ῥήματα appellaverat) τὸ ἀναγκάσαι & τὸ πολεμεῖν. Verum (quod cum bona Dionysii venia dictum sit) aliud quaerere exemplum debebat eius novitatis, quam in Thucy-

dide ostendere & quidem reprehendere volebat. Hic enim non secus locutum esse Thucydidem, quam ceteri Graeci, ne ipso quidem Dionysio excepto, loquantur, in quodam meorum Schediasmatum ostendo. Priorem annotationem omisit Hudsonus, posteriorem, offensus, credo, μακρολογία Stephani, in pauca contraxit. De Schediasmatibus suis quod dicit Stephanus, fortassis, ut alibi, cum ea laudat, de ineditis accipiendum est: nam in editis nihil huius generis invenio.

ead. l. 10. Οἱ ἄνθρωποι) Pro ἄνθρωποι substituendum esse Ἀθηναῖοι, assensuros mihi omnes puto. STEPH. Ita Dionysius Halic. Tom. II, pag. 134, cuius verba paulo superius ipse descripsit. Sic etiam Rostgaard. Error ortus est e compendio scripturae.

ead. l. 13. Δυρράχιον) Cur nomen mutarit Epidamnos, vide Palmerii Graec. Antiq. p. 117. &c. Eundemque ad Gr. Auctores pag. 8. HUDS. Ἐπίδαμνος, ἡ νῦν Δυρράχιον καλεῖται. Ἦν τινα παραγραμματίζοντες Δυράκιον καλοῦσιν. Mf. Bas. Reg. Cass. Rostg. Παραγραμματίζειν Scholiastis est mutare, pervertere scripturam, ut Ἀμυνίας pro Ἀμινίας. Vid. Scholiasten Aristoph. Nub. v. 29, & Ran. 432.

ead. l. 15. Πέμπαντες ὄκισαν) Addit Mf. Bas. Καὶ γὰρ μετ' ὀλίγον φησὶ, πέμπουσιν ἐς τὴν Κερκύραν ἐς τὴν μητρόπολιν, οἱ μὲν οὖν Κερκυραῖοι πέμπουσι τὴν ἀποικίαν, ὁ δὲ Φάλιος, Κορίνθιος ὢν, καὶ ἐν Κερκύρᾳ ὢν, συνεκπεμφθεὶς οἰκίζει τὴν Ἐπίδαμνον.

ead. l. 16. Ὁ παλαῖος &c.) Ista ὁ παλαῖος νόμος, & quae sequuntur, annotasse hunc Scholiastem puto in haec verba Thucydidis, κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον. STEPH. In Mf. Bas. haec annotabantur ad sequentia verba κατὰ τὴν τὸν &c. quo ea referenda recte putabat Steph.

ead. l. 17. Τῆς πατρίδος) Inter articulum τῆς & nomen πατρίδος deesse vocem quampiam suspicor, videlicet πρώτης aut ἀρχαίας. Sed in iis etiam, quae proxime sequuntur, aliqua verba omissa esse arbitror. STEPH.

ead. l. 18. Κορίνθιος) Γὰρ Κορίνθιος Mf. Bas.

ead. l. 20. Ὑπὸ ἐλασσόνων) Ἀπὸ ἐλασσ. Rostg.

ead. l. 26. Πρεσβείαν ὑπέδεξαντο.) Deesse videtur negativa particula ante ὑπέδεξαντο. vel potius, deesse illam manifestum est: alioqui contraria & iis, quae a Thucydide scribuntur, & iis, quae subiungit, diceret. Scribendum igitur οὐχ ὑπέδεξαντο. nisi forte istud ὑπέδεξαντο pro οὐκ ἐδέξαντο irrepsisse suspicandum est: etiam si paucis interiectis idem compositum sequatur. An autem πρεσβείαν apud Thucyd. pro ἱεστείαν le-

gerit, an vocem hanc illa exponendam censuerit, incertum est. Neutrum certe probare possum. nam apud Thucydidem scripsisse *ικετείαν*, testantur haec, quae praecedunt, verba, *ικέται καθεζόμενοι*. quamvis alioqui paulo ante dixisset, *πέμπουσιν πρέσβεις*, adeo ut *τὴν ἱκετείαν* intelligere illorum *πρέσβων* debeamus. At vero vocem *ικετείαν* exponi voce *πρεσβείαν*, ideo probare non possum, quoniam potius *πρεσβείαν*, si eo Thucydides usus foret, exponere oporteret *τὴν τῶν πρεσβων ἱκετείαν*. STEPH.

ead. l. 27. Τὸ τέλος &c.) Intelligit, Thucydidem brevitatis pariter & novitatis causa, ita locutum esse, ut dixerit, quod sequitur, pro eo quod praecedit. ita enim exponenda videntur verba ista, *τὸ τέλος ἀντὶ τῆς πράξεως*. nam si, inquit, dixisset, *Admiserunt quidem legationem, sed auxiliari recusarunt*, (suspectum autem hic est *κατέθεντο*) verbosè locutus & phrasi consuetà usus fuisset. At ego nullam hic novitatem agnosco: brevitati autem consulere hic Thucydides si voluisset, poterat verba illa, *ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν*, praetermittere, cum hoc ex praecedente satis queat intelligi. Neque vero *ἀντὶ τῆς πράξεως*, sed *ἀντὶ τῆς προηγουμένης πράξεως*, hunc Scholiastem scripsisse puto, aut certe alia quapiam esse usum voce, quae praecedentem significet: & nos monuisse, illum, *finem pro ea, quae praecedit, actione dixisse*, id est, quod sequitur, pro eo, quod praecedit, ut artea dixi. Sed non video, qui verum istud hic possit comperiri: cum haec duo, *recusare auxilium, & non admittere preces eius, qui auxilium petit*, (sive, *precibus eius locum non dare*) sint ἰσοδύναμα, nec unum altero prius esse possit. At si dixisset tantummodo, *auxilium non miserunt*, tunc certe, quod sequitur, dictum videri posset pro eo, quod praecedit. nam praecedit, *preces eius, qui auxilium petit, non admittere*, sive, *locum precibus illius non dare*: sequitur autem, *auxilium non mittere*. Ceterum libuit refutationi huius annotationis immorari, ut vel ex ea cognosceres, quaedam ab hoc Scholiaste annotari, quae cum primo aspectu aliquid subtilitatis prae se ferant, vana, cum diligenter examinata sunt,prehenduntur. IDEM.

ead. l. 31. Βοήθειαν) Ἐκδίκησιν, βοήθειαν. Ms. Bas.

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ παρόντος) Scripsisse illum puto *ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα*. Illa certe lectio, *ἀντὶ τοῦ παρόντος*, ferri non potest. Ceterum illa duo verba *εὖ θέσθαι*, quibus unum θέσθαι exponit, apud Thucydidem aliquot locis coniunguntur. STEPH. Mendum in his esse quivis viderit, librarii potius

Thucyd. Vol. VI.

F

vitio, quam ipsius Scholiorum auctoris. H. Stephanus putavit emendari posse ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα. At quid hoc, *tem praesentem* exponere per *res praesentes*? Nobis probabilius restituendum videtur ita: ἀντὶ τοῦ, τὰ τοῦ παρόντος, scil. χρόνου πράγματα. GRAMM. Inter haec & τὰ παρόντα non maximum discrimen, sed minor mutatio est.

ead. l. 36. Ἐφ' ὅσον οἰκιστῆς) Verba haec ἐφ' ὅσον οἰκιστῆς, & quae illis adiuncta sunt, annotatione proxime sequente repetuntur, pertinentque ad haec Thucydidis, εἰ παραδοίεν Κορινθίοις τὴν πόλιν ὡς οἰκισταῖς. Quod autem de Phalio hic dicitur, a Thucydeide initio huius narrationis scriptum fuit. STEPH. Verba illa hic recte absunt a Cass.

ead. l. 38. Οἰκιστῆς) Ὁ οἰκιστῆς Mf. Basf.

Pag. 319. l. 5. Ἐνόμιζον γὰρ &c.) Quomodo dicere potest, illos coloniam magis suam, quam Corcyrensiū, existimasse, cum Thucydidēs dicere, non minus suam, quam Corcyrensiū, contentus fuerit? STEPH. Haec quoque non habet Cass.

ead. l. 6. Ἦγουν πέμψαντες &c.) Fallitur, cum ὄντες ἀποικοι exponit πέμψαντες τὴν ἀποικίαν, cum dicantur ἀποικοι, non οἱ οἰκισταί, (ut de Phalio est locutus) qui erant colonia. Contra igitur dicendum fuit, ὡς αὐτῶν πεμφθέντες εἰς ἀποικίαν. STEPH.

ead. l. 8. Ἀγῶσιν) Ἀγῶσιν. σημείωσαι δὲ ὅτι οἱ πέμποντες ἀποικίας οὗτοι ἐποιοῦν τὰς πανηγύρεις, τὰς δημογορίας ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, καὶ δι' ὁμογενῶν τῶν οἰκιστῶν ἀπέρχοντο τῶν ἱερῶν, τ. ε. τῶν θυσιῶν Mf. Basf.

ead. l. 9. Ὁ γὰρ παρέλκει &c.) Durus fuerit particulae γὰρ pleonasmus, & fortassis exemplo etiam carens. Assumere autem ἀπὸ κοινοῦ verbum παρημέλουν, ut ille vult, non possumus, propter negativam vocem οὔτε. quae ne obstarēt, dicendum esset, παρημέλουν γὰρ, οὔτε ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδ. &c. At tertium illud remedium, quod ab eo afferatur, ut διδόντες accipiatur pro ἐδίδουσαν, reiiciendum quidem omnino non est: sed malim suspicari, verbum ἦσαν relictum esse subaudiendum, aut etiam a librario fuisse omissum. Saepe enim praeteritum imperfectum ita circumloquitur. STEPH.

ead. l. 10. Ὁμηρος) Iliad. 8, v. 307. Annotat ibi parvus Scholiastes, Ἀττικισμὸν εἶναι βριβομένην pro βριβεται. Et Eustathius ad eum locum pag. 714 tradit, veteres quosdam interpretes in ea sententia fuisse. Ipse & ibidem & aliis locis putat suppleri posse verbum substantivum: ut in Thucydeide hic Stephanus.

ead. l. 13. Διδόντες τὰς καταρχὰς) Pro καταρχὰς substituo ἀπαρχὰς. STEPH. Non omnino ausim reiicere καταρχὰς, cum constet, κατάρχεσθαι non minus verbum sacrorum esse, quam ἀπαρχεσθαι. In Cass. haec non leguntur.

ibid. Ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας) Quae de hoc more in Notis Hudsoni ad Thucydidem leguntur, sunt e Valesio ad Excerpta Peiresc. pag. 7. Sed videri debent, quae habet vir summus Ezech. Spanhemius Dissertat. IX de Praest. & Ufu Numism. ant. pag. 575.

ead. l. 17. Οὐ γὰρ πλέον &c.) Hoc dicere, οὐ πλέον εἶχον ναυτικόν, esset, ei quod a Thucydide scribitur, ναυτικῷ δὲ καὶ πολὺ προέχειν, contradicere: quare non dubito, quin librarius particulam τότε hic omiserit, cum scriptum esset, οὐ γὰρ τότε πλέον εἶχον ναυτικόν. Intelligit enim, Thucydidem dixisse ἔστιν ὅτε, id est, aliquando: quod non semper de iis dici hoc posset, atque adeo tunc verum id non comperiretur. STEPH. Οὐ γὰρ αἰεὶ πλέον Mf. Bas. Reg. Cass. Rostg.

ead. l. 19. Ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως &c.) Cur non potius κατὰ τὴν προενοίκησιν a nobis διὰ τὴν προενοίκησιν exponetur, cum haec praepositionis κατὰ significatio & huic loco sit aptissima, & Thucydidī usitatissima? STEPH.

ead. l. 23. Ἀεὶ γὰρ τὸ μυθῶδες φεύγει) Scribit, Thucydidem semper fugere, quod fabulosum est, ideoque hoc de Phaeacibus, eos antea Corcyram incoluisse, tanquam ex ipsorum Corcyrensiū opinione, non sua, dicere. At huic annotationi opponi duo possunt: unum, Thucydidem, cum penes alios fidem alicuius rei esse, eamque tanquam certam a se non referri, ostendere vult, adiciere, ὡς λέγεται, (quod ab aliis etiam adiici videmus) cum tamen neque haec verba, neque alia huiusmodi hic adiiciantur: alterum, non esse rem minime verisimilem, & quae ideo fabulosa videri queat, Phaeaces Corcyrae priores incolas fuisse. STEPH.

ead. l. 24. Φαίακων ἐς τὰ &c.) Particulam ἐς ab illo positam non puto, tanquam ex verbis Thucydidis sumtam, sed ut subaudiendam. Moris est tamen, voculam κατὰ in huiusmodi locis potius subaudire. STEPH.

ead. l. 26. Διὰ τὴν φήμην) Τοῦτ' ἐστὶ διὰ τὴν φήμην Mf. Bas.

ead. l. 37. Τοὺς πλουσίους &c.) Quod dicit τοὺς πλουσίους, sumit ex illo Thucydidis loco I, 24, ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατοὺς. STEPH. Τοὺς φυγάδας absunt a Cass.

Pag. 320. l. 1. Στασιάσων) Hic in Rostg. haec addebantur: Τρία εἶδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησις, ἐμπρεασμὸς, καὶ ὕβρις.

τούτων γὰρ καταφρονεῖ τις, & μηδενὸς ἀξία ἡγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν. ἔστι γὰρ κατὰ Ἀριστοτέλην ὁ ἐπηρεασμὸς, ἐκποδισμὸς. Sunt ex Aristotele II Rhetoric. 2, ubi recte ἐκποδισμὸς.

ibid *Ἡ κατ' ἀπειλήν) Desunt Cass.

ead. l. 5. Καὶ ἐκστρατ.) Cur ἀλλὰ per καὶ hic exponeret? aut quomodo ita exponere posset? Potius certe, cum ἀλλὰ hic sit *itaque*, illum διὸ καὶ hic scripsisse crediderim. STERN.

ead. l. 7. Τοῦτο γὰρ — προσλαβόντες) Non leguntur in Cass.

ead. l. 9. Γῆ ἀμφιθάλασσος) Pro his in Cass. est μεταξυλογία.

ead. l. 11. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁ. ἰ. τ. Ἐ. δ.) Ἰσὴ καὶ ὁ. τ. Ἐ. δ. ἡλονότι. Cetera desunt Cass.

ead. l. 14. Ἀλλὰ ἔχειν &c.) Haec verba, ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, afferuntur ad expositionem istorum, quae mox sequuntur apud Thucydidem, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας. Sed videndum, an ista illis bene exponantur, cum aliud sit μετέχειν τῆς ἀποικίας, id est, participem fieri coloniae, quam ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, id est, reputari adiutorem deductionis coloniae, id est, adiumentum ad deducendam coloniam attulisse. STERN.

ead. l. 17 & 18. Πάλη & Σαμαία Cass. Rostg.

ead. l. 21. Σημειῶσαι — συναγωνιστὰς) Non habet Cass.

ead. l. 26. Ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον &c.) Ista, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ ὅτι, ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντ. & quae sequuntur, ad sequentia pertinent. sunt enim expositio horum, ἤθελον δὲ καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς μαντεύω ἐπιτρέψαι. STERN. Omnia, quae in scholio post κριθῆναι ἐβούλοντο leguntur, absunt a Cass. Verbis autem ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον &c. in Mf. Baf. praeposuntur sequentia Thucydidis ἤθελον δὲ καὶ &c. quo pertinere viderat Stephanus.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ βιάζ.) Hanc activam vocem in meo Thesaurο non aliunde, quam ex Homero, exhibui: ac tutius fortasse fuisset huic Scholiaetae, admonere, βιαζομένων dici ἐνεργητικῶς, quam vocem illam ἐνεργητικὴν, quae in soluta oratione locum vix invenit, ad eius expositionem afferre. STERN.

ead. l. 35. Ἄλλους ἀπὸ &c.) Aliquis mendum huic subesse loco suspicetur: at ego dicere illum existimo ἄλλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων pro eo, quod est ἄλλους ἢ τοὺς παρόντας φίλους. Cum autem in hac expositione nulla ratio habeatur adverbii μᾶλλον, (de eo quidem certe taceatur) in sequente iungendum esse dicitur cum φίλους. Sed ad verbum ποιεῖσθαι referre malim, coactum se iri facere potius alios, quam qui nunc est

sent, amicos: ut intelligatur, se ad alias amicitias confugere coactum iri, potius quam talia paterentur. STEPH.

ead. l. 36. Τῶν νῦν &c.) Cum ὄντων, in sua significatione simpliciter acceptum, optime loco isti conveniat, mirum est, tam novam illi dari, cum pro ἰσχυρόντων positum dicitur: Ponenda certe haec ἐξηγήσεις fuerit (meo quidem iudicio) inter illas, quae a me voce nova δρασύναινοι appellantur. Dum enim ἐξηγηται, id est, ἐκπρόσιτοι, τὸ φιλόκαινον afferunt δρασύν, (id est, audax studium novitatis) aliquam περιέργως simul & ματαιώς subtilem expositionem procul arcessunt, ubi simplici & e propinquo petita contenti esse poterant. STEPH.

ibid. λέγει δὲ) Quod hic λέγει, alibi, magis apto verbo utens, dicit αἰνίττεται. STEPH.

ead. l. 38. Ἀπάγωσιν) Non ἀπάγωσιν, sed ἀπαγάσωσιν, eum legisse ostendit ἀποστήσωσι. STEPH.

ibid. Οὐκ ἐναντία &c.) Merito certe huic etiam expositioni locus inter eas dabitur, quas modo dixi δρασύναινους a me appellari. Audax enim ea est in comminiscenda nobis nova verbi ἀντιλέγειν significatione, ubi ad novitatem confugere minime opus erat. Sed venia tamen paulo dignior hic, quam in loco illo, fuerit ista audacia: quod ad eam non tantum studio novitatis, sed aliqua etiam ex parte coactus devenisse videri possit, cum se ex illo ἀντέλεγον expedire nequirit, si suam et significationem relinqueret. Cum enim dicerent Corcyrenses se ποιήσιν ταῦτα, id est, se ista esse facturos, si vicissim (ita enim καὶ expono) illi eos, qui intra Epidamnium essent, abducerent: quomodo ἀντέλεγον hic de eo dicitur, quod contra ἔλεγον? Animadvertere igitur debuit, (attendat autem lector, ut discat, quomodo ex hoc aliisque similibus locis expedire se possit) sub ἀντέλεγον contineri etiam ἔλεγον, perinde enim esse, ac si diceretur, ἀντιλέγοντες ἐκείνοις ἔλεγον, vel, ἀντιλέγοντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, ἔλεγον. Ac, ne dubites, quia talis sit verbi istius usus, ita eum uti ostendam verbo ἀντειπεῖν, quod synonymum est. Nec, ut exemplum afferam, longe abibo. ita enim I, 40 dicitur, φανερώς δὲ ἀντειπόμεν, τοὺς προσήκοντας ζυμμάχους αὐτὸν τίνα κολάζειν. Eodem enim modo ἀντειπόντες hic intelligendum est, ἀντειπόντες ἐκείνοις εἵπομεν, vel, ἀντειπόντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, εἵπομεν. STEPH.

Pag. 321. l. 2. Ἐτοίμως ἔχουσιν) Scribe ἐτοίμως ἔχειν, ut infinitivus infinitivo respondeat. Ceterum haec expositio particulam δὲ post ἀποκδὰς non agnoscit: ac videtur certe ille

la loco huic magis impedimento, quam adiumento esse, & modo non eum corrumpere: cum ad hanc seriem reducenda esse verba existimem, *ἔτοιμοι δὲ εἶναι καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται.* Idem autem & Scholiastae hic placuisse liquet, addenti per parenthesin, *εἰ μὴ ἐκείνο βούλονται.* Sed ὥστε desiderari puto ante μένειν idemque fortasse & de accusativo ἀμφοτέρους dici possit, qui exponitur illis verbis, καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορ. &c. Verisimile est enim, totum hoc Scholium ab eo ita scriptum fuisse, ἀντὶ τοῦ, *ἔτοιμῶς ἔχειν (εἰ μὴ ἐκείνο βούλονται) σπονδὰς ποιήσασθαι, ὥστε μένειν ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀμφοτέρους, ἦγουν καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορινθίων καὶ τοὺς πεμφθέντας Κερκυραίων, μηδὲν πρ.* Sed nec duo haec vocabula κατὰ χώραν ab eo fuisse praetermissa crediderim post μένειν. Ad eorum certe explicationem adiiciuntur ista, *μηδὲν πράττοντας εἰς κάκωσιν.* Atque his similia statim adiiciuntur in Scholio seq. ubi κατὰ χώραν, vel potius κατὰ χώραν μένειν, explicatur. postquam enim ἐφ' ἡσυχίας significare dixit, addit, *ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι.* Verum paulo liberior est haec expositio: simplicior autem fuisset, si dixisset, μένειν κατὰ χώραν esse, quod alibi uno verbo dicit ἡσυχάζειν. STEPH.

ead. l. 9. Καὶ μὴν) Obiectio haec, sicut & aliae nonnullae, quae ab eo afferuntur, (de omnibus enim non loquor) digna certe est, quae a nobis attente consideretur. Verum enim est, quod scribit, eum, cum hic dicat tantum millia duo militum gravis armaturae, antea tria millia dixisse. nam supra c. 27 legitur, αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὀπλίται. Ad hanc objectionem ille ita respondet, ut dicat, vel aliis illis mille opus non fuisse, vel eos hoc fecisse, (id est, illis duobus millibus contentos fuisse) quod Corcyrenses contemnerent. Fortasse autem alia duo sunt, quorum alterum non male ad hanc objectionem responderetur: nimirum, vel tot milites haberi non potuisse, quot παρεσκευάζοντο, vel alterutrum locum apud Thucydidem depravatum esse. STEPH.

ead. l. 11. Ἡ καταφρονοῦντες &c.) Ἡ καὶ καταφρονοῦντες &c. Cass. Rostg. Ἡ καὶ καταφρονοῦντες τ. K. τ. ἐποίουν Mf. Bas.

ead. l. 17. Εὐτρεπίσαντες) Totum hoc scholion abest a Cass. in quo ad ζεύξαντες haec annotata erant: *ζεύγμα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι.*

ead. l. 22. Ἐπισκευάζω &c.) Expositionem hanc sequendo, dicendum esset, has quoque naves, quas Thucydides scribit

illos ἐπισκευάσαι, veteres fuisse: quod tamen ille nec dicit, nec a nobis vult intelligi: contra enim hasce alias (nam dicit τὰς δ' ἄλλας) distinguit ab iis, quas παλαιὰς vocavit. Erantne igitur novae hae aliae? Hoc certe negaret hic enarrator, cum in praecedente Scholio nullam fuisse novam dicat, atque hoc ex iis, quae ab hoc historico scribuntur, colligat. Verum dicere possumus, hasce alias, medias quodammodo inter veteres & novas fuisse. STEPH. Fateor, non deesse auctorum loca, quae, quam Scholiastes h. l. verbo ἐπισκευάζειν tribuit, significationem adstruant. Nihil tamen obstat, quo minus, si de refectione capiantur priora, ζεύξαντες τὰς παλαιὰς α. π. s. altera illa, quae sequuntur manifeste satis distincta, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες, de apparatu seu instructione navium, non σαθρῶν, sed armamentis tantum indigentium intelligamus. Dicitur enim ἐπισκευάζεσθαι ἢ ναῦς eo modo, quo equus, scil. ut hic ephippio, habena &c. sic illa velis, remis, περιφράγμασιν, ἐπάλξεσιν &c. quod hodie appellamus equipper. GRAMM. Quae hic post οἰκοδόμος leguntur, non habet Cass.

ead. l. 25. Προεῖπε γὰρ &c.) Hoc Scholium est in vocem τεσσαράκοντα. nam ostendere vult, consonum esse istud ei, quod dixit: id est, has 40 naves & illas 80 eum, quem dixit, numerum efficere, videlicet 120 navium. Harum autem mentionem habes in fin. c. 25, ubi triremes fuisse scribit. STEPH.

ead. l. 26. Τὴν ναυμαχίαν &c.) Dicit, hunc historicum exacta narratione istud navale proelium non esse perfectum, ideo fortasse, quod ante eius tempora fuerit. Sed considerare debuit, quod a Dionysio Halic. & observatur & reprehenditur, (iustius quidem certe, quam alia nonnulla) eum in huiusmodi narrationibus sui similem non esse, sed interdum quidem modum excedere, interdum contra ex iis etiam, quae necessario dicenda forent, quaedam praetermittere. Postquam enim dixit, illum minus esse accuratum περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν κεφαλαίων, atque πλείονας τοῦ δέοντος λόγους ἀποδίδναι τοῖς ἐλαττοῦν δεομένοις, vel contra ῥαθυμώτερον ἐπιτρέχειν τὰ δεόμενα πλείονος ἐξεργασίας, exempla huius rei ex eius descriptionibus proeliorum navalium affert. Deinde illum idem κατὰ τὰς περὶ τὰς μάχας, quod περὶ τὰς ναυμαχίας, facere ostendit. esse enim & ibi quaedam μηκυνόμενα πέρα τοῦ δέοντος, quaedam etiam contra συναγόμενα εἰς ἑλαττον τοῦ μετρίου. STEPH.

ead. l. 29. Καὶ αὐταὶ μὲν &c.) Hanc narrationem, de qua ut imperfecta queritur, (cum dicit, eum ταύτην τὴν ναυμα-

χίαν οὐκ ἀκριβῶς διηγεῖσθαι) quodammodo supplere voluisse videri potest, cum scribit, quindecim quidem illas Corinthiorum naves omnino profligatas, at vero ceteras perfoffas (vel vulneratas, retinendo Graecam metaphoram) fuisse: multosque fuisse abduftos captivos. STEPH.

ead. l. 36. Κορίνθιοι εἰσι) Post haec verba in Mf. Baf. Caff. & Rostg. ad voc. τροπαῖον haec scripta erant: τροπαῖον ἡ παλαιὰ Ἀτθῆς, ἧς ἔστιν Εὐπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης, τρόπαιον (τροπαῖον rursus perperam Caff.) ἡ νέα Ἀτθῆς, ἧς ἔστι Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Eadem sunt in Scholiaste Aristophanis & Suida. Vid. notata ad Thucydidem. In Caff. haec manu antiqua minio scripta erant.

Pag. 322. l. 5. Ἀεὶ Θουκ.) Nimum generaliter loqui hoc certe est, dicere, a Thucydide semper τὸν πλεῖστον dici, genere masc. neque enim (opinor) verum hoc alibi, quam in hoc loquendi genere, comperietur: quod & I, 5 habemus, ubi scribitur, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐνταῦθεν ἐποιοῦντο. Alii certe & hic & illic neutro genere utentes τὸ πλεῖστον dixissent. Sic vero παράλογον dici a Thucydide genere masculino annotat pag. 340, ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. De verbi autem ellipsi, quae in huiusmodi est locis, in Proparasceue admonui. STEPH. Ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης Caff. & Rostg. & ἀρσενικῶς λέγει Rostg. Εἰωθε Θ. τ. π. λέγειν ἀρσενικῶς Mf. Baf.

ead. l. 7. Ὑπὸ τῶν Κερκ.) Fortasse ante haec verba ὑπὸ τῶν Κερκυραίων praecedebat aliquod passivum, quo ἐπόνουν exponebatur: cuiusmodi fuerit ἑταλαιπαρουντο. STEPH.

ead. l. 8. Ὁ τόπος) Post ὁ τόπος deesse quaedam existimo. STEPH.

ead. l. 9. Ὅργῃ φέροντες) Vehementem quandam animi notat impatientiam, ad maius intensiusque studium incitantem, cladem sibi illatam ulciscendi. Vide, quae de ὀργῇ docte observat Eustathius p. 8. GRAMM.

ead. l. 12. Ὁ ἀπὸ πολ.) Vocabulum φίλος vel relictum esse subaudiendum, vel a librario praetermissum videtur post haec verba, ὁ ἀπὸ πολέμου. STEPH.

ead. l. 16. Μάλιστα συμφέροντα &c.) Fallitur in eo, quod μάλιστα cum εὐμφορα iungit, cum a Thucydide iungatur cum ἀναδιδάξαι. Hic enim, ut aliis plerisque locis (non minus apud ceteros scriptores, quam apud hunc) adverbio μάλιστα, sequente μὲν, respondent tres illae voculae, εἰ δὲ μή. cum quibus repetendum idem verbum, ἀπὸ κοινοῦ subauditum, sed ita ut infinitivus modus in alium mutetur, hoc pa-

ἔο: ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὥς καὶ ξύμφορα δέονται· εἰ δὲ μὴ ἀναδιδάξαιεν, videlicet τοῦτο, ὅτι ξ. δέονται, vel, εἰ δὲ μὴ δύναιντο ἀναδιδάξαι τοῦτο. Deinde & cum ὅτε γε subaudiri idem infinitivus debet: ut perinde sit, ac si ita locutus esset, ἀλλὰ γε διδάξαι ὅτι οὐκ ἐπιζήμια, repetito ἀπὸ κοινοῦ verbo δέονται. Valla μάλιστα μὲν vertit, *quod maximum est*: cum potius reddere debuisset, *maxime quidem*, vel *potissimum quidem*. Terentius; (ut in meis Schediasmatis docui) *principio quidem* interpretatur: sed hic ista interpretatio aptum minime locum haberet, quod *primum* praecedat. STERH.

ead. l. 21. Ἡμᾶς τοὺς Κερκ.) Si ita scripsit; ἡμᾶς τοὺς Κερκ. male ex genere speciem fecit, id est, quod de omnibus illud quod ait facientibus dictum est, ad Corcyrenses restrinxit: ac non animadvertit, hoc sibi non licere per ea, quae sequuntur, verba, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν. Potius igitur mihi persuadeo, scriptum ab eo fuisse, ὥσπερ ἡμᾶς τοὺς Κερκ. ostendere volente, verba illa, quae sequuntur, ad articulum τοὺς pertinere, & nominativum ἡμεῖς in accusat. ἡμᾶς mutante: nisi forte hanc lectionem, non illam, in suo exempl. habuit. Sed neque nostram lectionem mutare, neque his verbis aliam dare sedem (in examinando sensu) oportet: cum subaudia- tur ἀπὸ κοινοῦ verbum δεόμεθα, hoc modo, ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας ἐπικουρίας δεησομένους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν δεόμεθα. STERH.

ead. l. 22. Πέλας τῇ γνώμῃ) Ex non intellecto usu adverbii πέλας, articulum praenixum habentis, in ridiculum errorem incidit, cum πέλας iungendum cum γνώμῃ putavit. Ubi vero hunc dativum invenit? In iis, quae I, 32, τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν. Hinc certe dativum γνώμῃ mutuatus, scribit, *Eos qui sunt πέλας τῇ γνώμῃ. Non enim Corcyra est πέλας τῶν Ἀθηναίων*, id est, *prope Athenienses*: (nisi potius Ἀθηνῶν scripsit: ita ut interpretantum sit, *non enim prope Athenas est Corcyra*.) Sed videamus, quomodo ex loco illo dativum hunc mutuari potuerit. Cum scribat Thucydides, τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν, quis fateri non cogatur, dativum γνώμῃ non cum πέλας, sed cum verbo ξυγκινδυνεύειν iungi? Quod tamen si cui manifestum non sit, at ipse manifestum faciam, ubi ad ea verba, quae de dativo illo γνώμῃ scribuntur, venero. Ceterum non in hoc solum, sed in aliis etiam Thucydidis locis, τοὺς πέλας, quod proprie sonat, *eos qui prope sunt*, seu *vicinos*, dici eo sensu, quo passim in Testamenti novi scriptis legimus dictum τοὺς πλησίον

σιον, (quod adverbium illi significatione respondet) Thesaurus meus satis docere potest. Non dubium certe est, quin in vulgari illo & Christiano homine digno praecepto, *Quod tibi fieri nolis, alteri ne feceris*, apte hoc *alteri* simus interpretaturi τῷ πέλας. Hoc Valla cum ignoraret, (quod minus mirum minusque venia indignum videri potest, cum idem hic Scholias, aut is saltem, qui scholium illud scripsit, ignoraverit) eius interpretatio ad hoc adverbium, habens articulum praefixum, tanquam ad scopulum quempiam, passim impigit, alio alibi modo id reddens. Hic certe a vulgari etiam & trita huius vocabuli significatione, (quae & non praefixo articulo ei datur) discedens, τοὺς πέλας vertit *externos*. STEPH.

ead. l. 25. Τὸ βέβαιον, δηλονῶς) Fortasse scripserat σημειῶσαι τὸ βέβαιον δηλονῶς. Non minus autem σημειοῦσαι dignum fuit I, 2 ἀναγκαῖον, positum itidem in genere feminino. STEPH. Σημειῶσαι τ. β. β. Mf. Baf. ut coniciebat Steph.

ead. l. 28. Καὶ δικαίως &c.) Rectius scriberetur, διὸ καὶ δικαίως ἂν τυχεῖν ὧν δέονται. STEPH.

ead. l. 30. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γὰρ) Mirum minimeque fide dignum, quod hic scribit, voculam δὲ pro γὰρ esse positam: cum in his ratio eorum, quae dicta sunt, minime reddatur. Huic certe voculae aut solitum dari usum, aut, si pro alia poni, potius pro οὖν, quam pro γὰρ, putandum est: perinde ac si diceret, *Sciebant Corcyrenses aequum esse, ut qui aliorum opem imploratum veniunt, eos edoceant, tale esse, quod a se petitur, ut ipsis utilitatem aut saltem nullum dampnum sit allaturum: sin minus &c.* Cum itaque firmam se fidem vobis facturos confiderent, nos miserunt. STEPH.

ibid. Μετὰ τῆς ξυμμ.) Μετὰ συμμαχίας προϋφειλομένης. Εὐτελεῖται τῶν Κορινθίων τὴν χάριν τῶν κ' νεῶν. Rostg.

ead. l. 32. Δεύτερον &c.) Secundum prooemium ab his verbis incipere dicit, τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτ. &c. at ego secundam prooemii partem potius esse dicerem. Verum & tertium prooemium constituit, ut paulo post videbis. STEPH.

ead. l. 33. Ἰδιοπραγμονεῖν) Ἰδιοπραγεῖν Mf. Baf. & l. 34 εἵπομαι ἂν.

ibid. Λέγει ἐπιτήδευμα) Rostg. addit: ἀναφορὰν ὑμῶν εἰς ἡμῶν συμμαχίαν τὸ ἰδιοπιστεῖν ἡμᾶς καθὼς ἔρημαι ἐσμὲν ξυμμαχίας.

ead. l. 34. Ἄλλως) Vocabulum istud ἄλλως frequenter in aliis etiam scholiis occurrit, & sicut hic, ita & ibi, eum, quem in Proparascue dixi, usum habet: sed minus usitate

hic post illam vocem ἄλλως alius Scholiastes loquens inducitur, & iis, quae proxime praecedunt, ita contradicens, ἐγὼ δὲ ἐπιτήδευμα εἵπομι, (nisi εἵπομι ἂν scribendum est) τὸ αἶρ. &c. Verum, dum se contradicere putat, nihil minus quam contradicit: si modo verba illa ἰδιοπραγμονεῖν & ἡσυχάζειν bene intelligantur. hic enim ἐπιτήδευμα (id est, institutum) esse dicit, μηδενὶ ξυμμαχεῖν, id est, nulli auxilium ferre; (nisi potius, ad exprimendam Graeci verbi vim dicendum est, sociale auxilium ferre) at ille, cum dicit ἰδιοπραγμονεῖν & ἡσυχάζειν, non aliud quam illud ipsum vult significare. Nam ἰδιοπραγμονεῖν, est, non res aliorum, sed suas tantum agere: (vel agere sua negotia, non se alienis implicantem) ἡσυχάζειν autem, quiescere: quae de illo apte dicuntur, qui nulli fert auxilium. Is enim alienis negotiis nequaquam se implicat. a qua re qui abstinet, is comparatus cum aliis, qui non tantum suarum, sed alienarum etiam, rerum curam gerunt, videtur ἡσυχάζειν, id est, quiescere. Thucydides autem non ἰδιοπραγμοσύνης, sed ἀπραγμοσύνης appellatione illam etiam ἡσυχίαν aliquoties indicat, quae bello opponitur, id est, pacem. STEPH. Secundum hoc scholion non habet Caff.

ead. l. 36. Καὶ δέόμεθα &c.) Cum verbo δέομεθα genitivum συμμαχίας scriptum fuisse existimo: & ἀφ' vel παρ' ante ὧν & hanc totius loci scripturam fuisse, νῦν γὰρ (φησὶ) καὶ συμμαχίας δέόμεθα ἡμεῖς, καὶ ἀφ' ὧν, εἰ πρὶν ξυνεμαχοῦμεν, ἐμέλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαύειν, ἀποτυγχάνομεν id est, Nunc enim (inquit) & nos sociali ope egemus, & a quibus auxilium accipituri eramus, si antea socii fuissetus, (vel, si antea societatem coivissetus) ab illis repulsam patimur. STEPH.

Pag. 323. l. 1. Καθὼ ἔρημοι &c.) Scholium hoc, καθὼ ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας, videtur potius scriptum in ista verba fuisse, ἔρημοι δι' αὐτὸ κατέστημεν. Sed καθὼ abesse mallet. IDEM.

ead. l. 2. Ἡ ἰδιωτεία) Hic ἰδιωτεία nominatur, quae potius ἰδιοπραγμοσύνη vocanda esset, sequendo illum verbi ἰδιοπραγμονεῖν usum, de quo dictum fuit in Scholio in verba illa, τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα. STEPH.

ead. l. 3. Εἰ κατὰ πατέρων) Fortasse non πατέρων, sed πατρίδος, ab huius Scholii auctore scriptum fuit. Sed enim eum vix esse eundem illum crediderim, qui in praecedentibus, ubi dicitur ἡκοντας παρὰ τοὺς πέλας, dativum γνώμῃ cum adverbio illo πέλας subaudiendum existimat. Nam is, a quo ista scribuntur, animadvertisse videtur, dativum γνώμῃ cum verbo ξυγκινδυνεύειν iungi, & sensum esse, nolle, in praestando

sociali auxilio, periculū, quod ex alieno consilio impendat, (vel; quod alienum consilium affert) participem esse. Observa autem, dictum esse ἐν ἀλλοτρίᾳ ζυμμαχίᾳ pro eo, quod est, ἐν τῷ ζυμμαχεῖν ἀλλοις, vel ἄλλῳ. Sic autem loquendo, pro τοῦ πέλας, dicendum fuisset αὐτοῦ hoc modo, τὸ μὴ, ἐν τῷ ζυμμαχεῖν ἄλλῳ, τῇ αὐτοῦ γνώμῃ ζυγκινδυνεύειν. Est porro dictum τὸ μὴ ζυγκινδυνεύειν pro eo, quod est τὸ μὴ βούλεσθαι ζυγκινδυνεύειν. Ceterum illa verba, ἐν ἀλλοτρίᾳ ζυμμαχίᾳ, cum praecipuum in hac periodo locum teneant, (quippe quae ad ea, quae περὶ τῆς ζυμμαχίας dicta sunt, referantur) tamen a Melanchthone fuerunt omissa; locum hunc ita interpretante. *Imque accidit, ut quod antea videbatur esse prudentiae, nolle implicari periculis alieno arbitrio, id stulte cogitatum fuisse & attulisse infirmitatem appareat.* STEPH. Ἡ κατὰ πατέρων Ροστί, *ead. l. 4. Τρίτον προοίμιον*) Nihilo magis assentiri illi possum, tertium hic esse prooemium, quam secundum esse in eo, ubi illud constituit, loco. Neque tamen, sicut ibi secundam prooemii partem dicere maluissem, ita hic tertiam dixerim: quoniam haec periodus ex proxime praecedente pendet, cum ratio eius, quod in ea dictum est, reddatur. Ideoque quod de particula δὲ antea noster hic Scholiastes dixit, de hisce duabus iustus diceret, eas pro γὰρ poni. Rationem enim afferunt Corcyrenses, cur ἀσθένεια dixerint. STEPH.

ead. l. 7. Ἀττικὴ ἢ σύντ.) Atticae potius, quam communis linguae, esse hanc syntaxin, vix mihi persuadere queo. Nam si haec linguae Atticae est, quamnam communis esse dicemus? an syntaxin cum accusativo? Atqui in meo Thesaurō, ex iis etiam scriptoribus, qui Attici habentur, hanc quoque in eadem significatione constructionem affero. STEPH.

ead. l. 8. Ἡ γουν, εἰ &c.) Haec, Ἡ γουν, εἰ δουλωθείμεν αὐτοῖς, sunt expositio illorum verborum, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς (licet, ut tempus tempori responderet, dicendum foret, εἰ δουλωθισόμεθα αὐτοῖς) illa autem, quae de Attica syntaxi dicit, velut per parenthesin intericiuntur. Quae admonitio ad alios etiam quosdam locos reddat te cautiorem oportet. STEPH. Haec verba Ἡ γουν, εἰ δ: α. non sunt in Cass.

ead. l. 9. Ἀταραξία) Pro ἀταραξία substituo ἀπραξία. hanc enim expositionem etsi parum probo, tamen cum illa convenit, quam prius habuimus, ubi ἰδιοπραγμοσύνη & ἡσυχία coniungebantur. Ubi etiam ἰδιοπραγμοσύνην vocari, quod a Thucyde vocatur ἀπραγμοσύνη, dictum a me fuit. STEPH.

ibid. Ἐπεὶ οἱ ἀγῶνες) Quid significari pūtem in hoc Scholio ἀγῶνων appellatione, dixi in Proparascēue. STEPΗ.

ead. l. 11. Περιφραστικῶς &c.) Immo periphrasin hic esse minime credendum est, cum sensum aptissimum rei, de qua agitur, efficiat vox ξυντυχία, si sua significatio ei relinquatur. Perinde est enim, ac si diceret, ἡ γὰρ ξυντυχικυῖα ἡμῶν χρεῖα, καλὴ κατὰ πολλὰ ὑμῶν γενήσεται, id est, Quae enim nobis contigit (vel supervenit) necessitas, vobis commoda multis modis erit. Vel, paulo liberius, Quod enim nobis contigit auxilio vestro indigere, id multiplicem vobis utilitatem est allaturum. Recte enim καλὴ exponitur συμφέρουσα. STEPΗ.

ead. l. 12. Τὸ δίκαιον, πρῶτον &c.) Cum his vocibus τὸ δίκαιον, πρῶτον, subaudiri potest verbum προβάλλονται, ex pag. praecedente: quod Latino *allegant* sum interpreteratus. Eodemque modo l. 14, ubi scribitur, τὸ συμφέρον, δεύτερον. Primum (inquit) aequitatem allegant, quemadmodum Corinthii: secundo autem loco, utilitatem. Neque vero haec iis repugnant, quae antea dixit, Corcyrensis concionem magis allegare utilitatem: Corinthii, magis aequitatem. Neque enim necesse est, id, quo magis nitimur, priore loco a nobis statui. STEPΗ.

ead. l. 15. Μαρτύριον &c.) Nemo est, qui animadvertere non possit, μαρτύριον dici hic neutro genere: ideoque hic quoque vel legendum, vel perinde esse putandum est, ac si legeretur, σημειῶσαι ὅτι μάρτ. &c. STEPΗ. Τὸ μαρτύριον οὐδέ τέρως μόνος ὁ Θεουκλιδῆς Cass. & Roßg. qui addit λέγει.

ead. l. 16. Σπανιωτέρα μεγίστη) Non responderet vox μεγίστη, superlativi gradus, voci σπανιωτέρα, quae est comparativi: ideoque μείζων scriptum ab eo fuisse crediderim. Sed quid attinebat, aliam nomini σπανιωτέρα, quam suam, significationem dare? Adde, quod ista non cohaerent, vocem σπανιωτέρα, quae rarior sonat, exponere maior: & subiungere, quae enim pulchra & utilia, ea sunt rara. Sed potius, ut expositio cum iis, quae adduntur, conveniret, dicendum erat, σπανιωτέρα idem hic esse, quod καλλίων vel χρησιμωτέρα. tum enim apte secuta haec fuissent, τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα. Verum ne illa quidem vocabula καλλίων & χρησιμωτέρα quaerenda erant ad expositionem eius, quo Thucydides usus est: quin potius sua ei significatio relinquenda (uti dixi) erat: praesertim cum is, qui ita loquitur, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, id est, quae felicitas rarior, voce utatur, quae latissime patet: cum res aliqua dici rara possit non solum ob magnitudinem, vel pulchritudinem, vel utilitatem, sed alia

etiam de causa: &, cum rem aliquam ob raritatem commendamus, incertum relinquamus, quam potissimum praestantiam in ea commendare velimus. Placuit autem & in hac expositione refellenda aliquid verborum consumere, ut eius etiam exemplo docerem, non quaslibet, quae in his scholiis occurrunt, ἀβασανίστως (ut vocabulo ipsius Thucydidis titur) admittendas esse: ac tum potissimum, cum vulgarem significationem convenire loco posse videmus. Quod si tamen (ut ad eum, qui prae manibus est, revertar) ex illis tribus affectatis expositionibus eligenda una esset, μείζων melius cum εὐπραξία quam καλλίων, melius καλλίων quam χρησιμώτερα quadraret. Nam εὐπραξία sub se τὸ χρήσιμον comprehendit, aut (si ita potius loquendum est) τὸ χρήσιμον in se inclusum habet. STEPH. In Cass. μεγίστη recenti manu atramento scriptum erat: cetera vetusta & minio.

ead. l. 17. Τὰ δὲ χερσίονα &c.) Verba haec sumta sunt ex Homero. nam finis Homericus cuiusdam versus est, ἐπεὶ τὰ χερσίονα νικᾷ. Testimonium autem hoc afferens, intelligit, τὰ χερσίονα dici ab Homero de iis, quae τοῖς καλοῖς & χρησίμοις sunt contraria. STEPH. Est Iliad. α', v. 576.

ead. l. 18. Ἀντὶ πολλῶν &c.) Periodus haec, aut saltem hoc orationis membrum, primae Demosthenis Olynthiacae principium est. Sicut autem eorum auctorem non nominat, ita etiam modo Homeri verba, eo non nominato, attulit: & non multo post Hesiodi versum, non praefixo eius nomine, allaturus est. Ceterum minime dubium est, quin hunc Demosthenis locum attulerit, quod eum a Thucyde suum loquendi genus mutuatum, aut saltem in eo imitatum esse Thucydidem, ostendere vellet. Verum animadvertere debuit, hunc scriptorem non itidem dicere εἰλεσθε ἄν, sed ἐτιμήσασθε ἄν & non contentum his verbis, πρὸ πολλῶν χρημάτων, adicere καὶ χάριτος. Adde, quod Demosthenes phrasin illam non aliunde, (ut credibile est) quam ab ipso vulgo, mutuari necesse habuerit. STEPH.

ead. l. 19. Ἠγοράσατε) Male omnino ἐτιμήσασθε exponitur Ἠγοράσατε. Atque hoc vel ex eo apparet, quod non dicitur aliquis ἀγοράζειν quippiam πρὸ πολλῶν χρημάτων, sed ἀγοράζειν πολλῶν χρημάτων. STEPH. Paulo inferius ad verba ὀλίγοις δὲ ἅμα in Rostg. annotatum erat, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγοις. Ομηρος, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδες. Leg. παῖδα, ex Iliad. ε', v. 800: ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γαίνατο Τυδεύς. ubi ὀλίγον eodem modo exponit Scholiafistes parvus, & οὐδὲ ὅλως. Sed non neces-

faria hic videtur illa interpretatio. Add. ad pag. 327 lin. 12.

ead. l. 23. Μηδὲ δυοῖν) Λεῖπει δ' αὐτερον. ἐν ὑπερβατῶ δὲ ἡ σύνταξις. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, μηδὲ ἀποτύχῃσι, & quae sequuntur. Cass. Rostg. Λεῖπει τὸ δ' αὐτερον Mf. Bas. cetera ut in Cass. & Rostg.

ead. l. 25. Προλαβεῖν) Τὰ πρῶτα λαμβάνειν Cass.

ead. l. 26. Ἀμαθεῖς &c.) Immo simplicius dictum hoc esse existimandum est, μαθέωσαν. perinde ac si ita loqueretur, μαθέωσαν τοῦτο, ὅπερ ἀγνοεῖν δακοῦσι, id est, *discant hoc, quod videntur ignorare*. At ille putat, eum usum esse verbo μαθέωσαν, significante *discant*, tanquam innuentem, eos esse ignaros ob illam, quae ipsis infit, improbitatem. Quasi vero improbi magis probis sint earum, quae notae esse debent, rerum ignari. STEPH.

ead. l. 30. Προεῖρηται) Suspicor scriptum ab eo fuisse ἐξ ὧν προεῖρηται volentem nos intelligere, *perspicuum est ex iis, quae iam dicta sunt*. Neque enim σαφές ἐστι dici potest significare προεῖρηται. STEPH. Non interpretandum ducō σαφές ἐστι per προεῖρηται, vel ἐξ ὧν προεῖρηται, (quemadmodum corrigere mavult Stephanus) nisi in hac ipsa oratione fatis iam prolata fuissent Corinthiorum ἀδικήματα, quorum potissimum mox sequentibus verbis commemoratur: προκληθέντες γὰρ &c. Igitur sensus erit: *Manifestum est, iamque exponam vobis*. GRAMM.

ead. l. 31. Παρακινήθέντες) Προκληθέντες clarum per se fatis, neque idem denotat h. l. ac παρακινήθέντες, sed *provocationem tantum litis dirimendae, aut componendae causa*. GRAMM.

ead. l. 35. Ἀντὶ τοῦ, ὁ. μ.) Quamvis Thucydides ὁ ἐλάχιστας τὰς μεταμελείας λαμβάνων tantum dicat, vult nos intelligere, ὁ μηδ' ὅλως λαμβάνων· quod tamen non tam est exponentis, quod a Thucyde dicitur, quam corrigentis. Sic tamen & alibi sub voce ἥσσαν vult a nobis μηδ' ὅλως intelligi. STEPH.

ead. l. 37. Ἀσφαλέστατα) Ἀσφαλέστατος Mf. Bas. Rostg. Ita Thucydides.

ead. l. 38. Τὸ μὲν ῥητὸν &c.) Aut reliquit aliquod verbum subaudiendum, aut (quod potius credo) a librario fuit omisum. Atque id fortasse fuit illud προβάλλεται, quo utentem pag. 322 l. 18 audivimus. STEPH.

Pag. 324. l. 2. Ἡ ἐν ὑποστιγμῇ) Quid sit ὑποστιγμῇ, fatis notum est; sed quid sit κολακεῖν ἐν ὑποστιγμῇ, non minus aliis, quam mihi, ignotum esse puto: nec dubito, quin minime, quo sit haec vox modo hic exponenda, sed quae in e-

ius locum substitui debeat, quaerendum sit. Videtur autem adulationem huic loco subesse ex eo suspicari, quod dicat non tantum καὶ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων, sed καὶ οὐχ ἥμισυ ἀπὸ τῶν ὑμ. ὑπ. quasi eorum ditio, magis quam alia ulla, milites suppeditare posset. Verum alii sunt in hac concione loci, qui multo iustius aliquid adulatorium habere dici queunt. STEPH. In Cass. haec alio loco scripta erant; sed non apparbat, quo pertinerent.

ead. l. 9. Λεῖπει τὸ χρὴ) Fallitur in eo, quod deesse putat verbum χρὴ, id est, subaudiendum esse: (nam ita accipi verbum λεῖπει, ostendi in Proparascue) cum praecesserit δίκαιον, quod hic repeti debet ἀπὸ κοινοῦ. Dicitur autem δίκαιον pro δίκαιόν ἐστι. STEPH. In Rostg. ad l. 10 εἰ δὲ μὴ, adscriptum erat ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαιον.

ead. l. 10. Ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ &c.) Annotatio haec fortasse scripta fuit in istum locum, καὶ ὅτω τάδε συμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖται δὲ μὴ δι' αὐτὰ πειθόμενος, τὰς σπονδὰς λύσῃ. STEPH.

ead. l. 13. Τὸ μὲν δεδιδὼς αὐτοῦ) Unicus tantum sensus inest auctoris verbis, quem perspicuum putamus satis, extra multiplicem Scholiorum, non unius h. l. auctoris, explicationem. GRAMM. In Cass. desiderantur omnia post ἀδεέστερον ἢν αὐτοῖς usque ad οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιδότες.

ead. l. 24. Θαρσήσαντες &c.) Pro Θαρσήσαντες & ἀπωσάμενοι potius Θαρσήσασι & ἀπωσαμένοις dicendum fuisse videtur, ut hi dativi cum sequentibus convenirent. STEPH.

ead. l. 29. Εἰς τὸν σχεδὸν &c.) Locum hunc ἑλληνῆ esse putato, & ab eo ita scriptum fuisse, εἰς τὸν μέλλοντα καὶ σχεδὸν παρόντα πόλεμον ut vocabulo σχεδὸν exponatur Thucydidea vox ὅσον· cui tamen postea & alia expositio datur. IDEM.

ead. l. 31. Ἀπὸ τοῦ οὐχ ὅσον &c.) Aliter haec ab illo scripta fuisse persuasum habeo. STEPH. Καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον non sunt in Cass.

ead. l. 34. Ἀπὸ τοῦ ἀναγκῶν &c.) Prior expositio sequenda potius est, quae καιροῦς vult εὐτυχίας & ἀτυχίας esse: ut duo haec contraria illis duobus contrariis, οἰκείουται & πολεμοῦται, respondeant: referendo videlicet εὐτυχίας quidem ad οἰκείουται, at vero ἀτυχίας ad πολεμοῦται. STEPH.

ead. l. 36. Λεῖπει τὸ λέγομεν &c.) Non animadvertit, (quod mirum est) pendere haec a verbo μάθοιτε, ad quod tendit particula αὖ alioqui non dixisset λεῖπειν verbum λέγομεν quod ne ullum quidem habere hic locum potest. Videtur au-

tem alius enarratoris scholium esse istud, quo dativus pro nominativo positus dicitur, (quae certe mira & ne Thucydidi quidem usitata esset antiptosis) & intelligendum esse, μάθοιτε ἂν οἱ τε σύμπαντες καὶ καθ' ἑαστον. Ac ne hoc quidem dicturus erat, si verba illa, τοῖς τε ζύμπασι καὶ καθ' ἑαστον, in neutro genere posita esse animadvertisset. STEPH. In auctoris verbis, τῶ δ' ἐξύμπασι καὶ καθ' ἑαστον, τῶ δ' ἂν — μάθοιτε, ellipsis est nostro & aliis familiaris. Intellig. praepos. ἐν. Facebat igitur Scholiastae illud λέγομεν, atque observatio de enallage dativi pro nominativo, inepta prorsus; nec enim in σύμπασι aut ἑαστον intelliguntur homines, sed res potius ac momenta. GRAMM.

ead. l. 38. Προδῶτε) Cum πρόεδε exponat προδῶτε, eum ita legisse, non autem προέσδαι, manifestum est: sed tamen verbum μάθοιτε nullum huic lectioni relinquere locum videtur. STEPH. Perperam lectum Scholiastae in textu fuit πρόεδε pro προέσδαι. IDEM.

Pag. 325. l. 3. Ἄλλ' ἥδιον ἠΐσαντο) Suspecta est vox ἥδιον: nec tam placet ἠΐσαντο, quam placeret compositum καθήσαντο: cum frequentior sit verbi καθάπτεσθαι usus pro perscringere, vel incessere: & quidem eo ipse etiam Thucydides utatur. Itaque Scholiastem hunc scripsisse, & scribendum esse crediderim, ἄλλ' ἥδη καθήσαντο καὶ ἡμῶν. STEPH. ἥδη est in Cass.

ead. l. 6. Μαχούμεθα). Vel hic scribendum μαχόμεθα, quod paucis interiectis praecedit, vel ibi quoque μαχούμεθα scribi debet: sed potius μαχόμεθα loco utrique convenit. IDEM.

ead. l. 10. Ἐχειν μάρτυρα &c.) Non verisimile est, illum αἰσχύνοσθαι putavisse exponendum ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης: ideoque potius pertinere hoc Scholium dixerim ad genitivum τῆς αἰσχύνης, ut hic genitivus cum verbis illis μάρτυρα ἔχειν subaudiendus dicatur. STEPH.

ead. l. 11. Πόλις αὐτῶν &c.) Vel αὐτῶν vel τῶν πολιτῶν redundare videtur: sed αὐτῶν potius expungendum crediderim. STEPH.

ead. l. 22. Αὐτάρκη δέσιν κειμένη) Urbs situ commodo gaudens adeo, ut tum facile praeda se offerat eius cupidis, tum in ea potiunda sibi ipsis cives sufficiant, nec aliena indigeant ope ulla vel societate, nec iudicium super hac re cuiusquam metuant. Id enim αὐτάρκης intelligi iubet h. l. Neque satisfactio expositio, vel quae in glossa Scholiastae, vel quae a Franc. Porto affertur, quam Latina ab Aemilio filio interpolata ver-

Thucyd. Vol. VI.

G

lio sequitur. Simplicius sane Valla ipse & Enenckelius, quorum hic: *Urbs sane eorum ad hoc ipsum opportune sita* &c. & similiter quoque Gallicus: quorum nullus omnem τοῦ αὐτάρκους emphasin expressit. GRAMM.

ibid. Ἡ δέσις τῆς πύλας) Ante haec verba in Rostg. erat περιτροπή τὸ σχῆμα.

ead. l. 24. Ἐστὶ τῆς προαιρ.) Fortasse emissum est quodpiam vocabulum, quod hosce genitivos τῆς προαίρεως & κακίας praecedebat: (cuiusmodi fuerit ὑπηρέτης) alioqui scripturum fuisse illum τῇ προαίρεσι & κακίᾳ negare nemo possit. STEPH.

ead. l. 25. Εἰ γὰρ ἐξέπλ.) Haec verba, εἰ γὰρ ἐξέπλεον ἀλλοχού, οἱ ἀδίκ. affert tanquam quae tacite Corinthiorum oratione includantur; hoc sensu: *Quod si ut alii navigantes appellere ad portum eorum coguntur, ita & ipsi ad alios navigarent, ii, qui iniuria ab illis afficiuntur, aliquos ex illis comprehenderent, obfides sibi futuros.* STEPH.

ead. l. 28. Ληστικῶς) Ληστικῶς, & mox ἀποδέχεσθαι Rostg.

ead. l. 32. Ἀκατηγορητότεροι) Cum hac expositione, qua ἀληπτότεροι dicit esse ἀκατηγορητότεροι, convenire non videntur quae subiungit, οἱ γὰρ εὐάλωτοι, φόβῳ τῶν πέλας, κολακείῃσι ἀναγκάζονται τοὺς ἀδικούντας. Ubi etiam animadvertendum est, an non potius scribendum sit αὐτοὺς ἀδικούντας: ut οἱ πέλας illi ipsi sint οἱ ἀδικούντες. STEPH. Ἀκατηγορητότεροι non est in Cass.

ead. l. 34. Φιλίαν, δυν. συμ.) Quomodo ἀρετὴ tria haec significare potest? Immo vero considerandum erat, illum nunc ἀρετὴν dicentem, ad illud ἀγαθόν, quod praecessit, respicere. STEPH.

ead. l. 38. Ὑφ' ἡμῶν) Leg. ὑφ' ἡμῶν quod erratum editorum nullus hactenus emendavit. GRAMM. Ἡμῶν est in ed. Camer. quod secutus sum, antequam haec videram.

Pag. 326. l. 5. Πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτὴν) At iam dicit Corinthius cepisse Corcyraeos urbem, eam per vim captam asserturos sibi τῇ δίκῃ, ἣν παρέσχοντο. Igitur potius esset pro τοῦ ἀφείναι αὐτὴν, ἢ πρὸ τοῦ ἀπάγειν τὸν στρατόν. Vid. Thucyd. I, 27. Nisi λαβεῖν significatione retinendi, & perpetuae possessioni vindicandi sumas. GRAMM.

ead. l. 6. Λείπει εἰς ἥν) Scribendum videtur, λείπει εἰς, ἵνα ἥ, εἰς ἥν. Hanc autem praepositionem subaudiens, non dubium est, quin eam ad participium προκαλούμενον una cum

fuo illo accusativo ferri velit. Sic certe in sequentibus dicit
προκαλούμενον εἰς κρίσιν. STEPH. Λεῖπει εἰς ἣν absunt a Cass.

ead. l. 7. Δοκεῖν) Vides ab hoc Scholiaste infinitivum illum
τηρεῖν non agnoscī, sicut etiam ad Thucydidem monui. Sic
autem & in fine huius scholii, οὐδὲ δοκεῖ ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ
καταφρονεῖν, nulla illius τηρεῖν facta mentione. STEPH.

ead. l. 10. Προσέχειν τὸν ἐν τοῦ &c.) Consuetudo Graecae
linguae postulat, ut scribatur προσέχειν τῷ ἐν ταῦ ἀσφαλοῦς
καὶ ἰσχυροῦ προκαλουμένου εἰς κρίσιν. STEPH.

ead. l. 17. Λέγει τὸν κατὰ Σαμίων καὶ Αἰγυπτῶν πόλεμον) Non apparet quid haec pertineant ad verba ὅτε ἀσφαλέστατα
ἦσαν. In Cass. haec melius leguntur post μεταλαβόντες l. 21.

ead. l. 19. Μῆτε μεταδώσετε) Iungit negationem cum ver-
bo μεταδώσετε, cum dicit μῆτε μεταδώσετε & tamen ubi
dicitur, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυν. &c. cum μηδὲ repetendum
esse apparet infinitivum προσιέναι, sicut cum μὴ praecedente
repeti debere manifestum est: ubi dicitur, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς
μὲν ἡδ. &c. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δικ.) Immo haec verba, δίκαιοι
ἐστέ, non cum εἰ δὲ μὴ, sed primum cum infinitivo στήναι,
deinde cum ιέναι iungi manifestum est: at vero cum εἰ δὲ μὴ
repetendum quidem est prius illud verbum, sed in alio & mo-
do & tempore. Intelligendum enim est, εἰ δὲ μὴ ἐκποδὸν στή-
σεσθε. STEPH.

ead. l. 30. Ἀναβλῆσαι) Ἀναβολὴ Mf. Baf.

ibid. Ἄνω ἔχειν) Scribendum ἄνω ἔχειν. STEPH. Sic Ety-
mol. M. in ἀναγωγέειν, & Suidas h. v. qui descripsit Scholia-
sten. Nec aliter Mf. Baf. Cass. Rostg. & ed. Baf.

ead. l. 31. Πολλοί, φησὶν) Mf. Baf. Ἀπὸ κοινοῦ δίκαιοι ἐστέ
τὸ δὲ τὸν αἴθρον περισσόν πολλοὶ φησὶν. cetera ut in ed.

ead. l. 33. Καὶ κοινὸν &c.) Legisse videtur, καὶ κοινὸν νόμον,
non καὶ τὸν νόμον Paulo post verbo δέξασθαι addendum cre-
diderim accus. Κορυφαίους. STEPH. Suspiciatur Stephanus, in
Thucydide pro τὸν νόμον Scholiasten legisse κοινὸν νόμον. Vide
eum ad Thucydidem.

ead. l. 36. Δισταζόντων &c.) Immo δίχα ἐψηφισμένων non
significat δισταζόντων, sed potius διχόγνωμονούτων vel ἀλ-
ηλοῖς διαφερομένων ἐν τοῖς αὐτῶν ψηφίσμασι. STEPH.

Pag. 327. l. 1. Μέλλει φανῆναι) Μέλλετε φαν. Mf. Baf.

ead. l. 5. Τοὺς ἐχθροὺς συγκροτοῦντες) Τοῖς ἐχθροῖς τι συγ-
κροτοῦντες Cass. Rostg.

ead. l. 6. Τὸ πᾶν &c.) Quamvis pro ἀβυτι dicant po-

tius ἀποχρῆσθαι vel καταχρῆσθαι, interdum & παραχρῆσθαι, tamen & isti ἀποχρῆσθαι malim hic cum Valla significationem illam dare, quam exponere cum isto Scholiaste, *saepe uti*. STEPH. Suidas in ἐπιχρῆσθαι descripsit Scholiasten; sed pro χρῆσθαι habet κεχρῆσθαι. Retineo χρῆσθαι.

ead. l. 8. Ἦγουν διὰ) Non placet παρὰ hic exponi διὰ. sonat enim plane hoc loco, quod Latini particula *prae* exprimunt: adeo ut Valla, haec ita interpretans, *Atque iis temporibus hoc factum est, quibus homines, studio vincendi hostis, in quem eunt, cetera curare omittunt*, dicere potius debuerit *prae studio*. STEPH. Ἀπερίοπτοι, quod hic in Thucydide est ante παρὰ, in Cass. & Rostg. exponitur ἀπροόρατοι, ἢ ἀπρονόητοι, ἢ ἀν-επίστροφοι.

ead. l. 11. Ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν &c.) Duobus modis exponitur verbum ἀμύνεσθαι: primum quidem male; deinde vero, recte. Neque enim ἀμύνεσθαι hic est ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν, sed ἀμείβεσθαι, ut postea explicat: addens, quosdam hanc significationis novitatem non admittentes, illud ipsum ἀμείβεσθαι substituisse. STEPH.

ead. l. 12. Ἀμύνεσθαι) Ante ἀμύνεσθαι ponendum fuerat illud adverbium ἄλλως, quo diversas expositiones separari antea docui. Hanc enim expositionem, quae vera est, ab altera distingui, quae ita diversa est, ut sit etiam falsa, rationi consentaneum erat. STEPH. Paulo post ad verba ἐν ᾧ ἂν τις ἐλάχιστα ἁμαρτάνοι in Cass. & Rostg. haec annotabantur: τὸ ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ ᾧ, τὸ δὲ ἐλάχιστα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. Si Scholiastes hic putavit praepositionem ἐν in hac oratione πλεονάζειν, non recte sensit: nam ea, si deesset, potius suppleri deberet. Nec magis placet, quod ἐλάχιστα interpretatur οὐδὲ ἐλάχιστα, quam quod supra pag. 94 ὀλίγοις dicit poni pro οὐδὲ ὀλίγοις.

ead. l. 16. Ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλον πόλεμος) Τὸ μέλλον τοῦ πολέμου non est ipse ὁ μέλλον πόλεμος, (nisi adiectum fuerit, ὃν ποιήσουσιν ἄρα οἱ Κορίνθιοι μετέπειτα τοῖς Ἀθηναίοις) sed expectandus aliquando eventus belli, iam excitati, quod quidem, si res ex voto caderent Corinthiorum, terminandum fore eis τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπιχείρησιν iactarant Corcyraei I, 33. Rectius igitur Scholiastes hoc ita exposuisset: τὸν μέλλοντα ὑμῖν ἔσεσθαι ἐκ τούτου τοῦ πολέμου κίνδυνον. Sequuntur tamen hic Scholiastam presso pede interpretes Gallicus p. 40, & Enenckelius p. 19. GRAMM.

ead. l. 17. Τὸ κελεύω) Intelligit, non eos tantum, qui supe-

riores sunt, dici κελεύειν. neque vero hic Valla κελεύουσι reddidit iubent, sed hortantur. STEPH.

ibid. λέγεται) Κεῖται παρὰ Θουκυδίδη, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. Suidas. Sed hoc non ita accipiendum est, quasi apud solum Thucydidem, non etiam apud alios, hac significatione inveniatur κελεύειν.

ead. l. 19. Πανθηκονταετηρίδι) Hic in Rostg. addebatur, ἢ μετὰ τὴν ἔχθραν φιλία εὐκαίρως γινομένη. καὶ τὰ ἔξης. In Cass. haec melius adscripta erant ad verba sequentia, ἢ γὰρ τελευταία χάρις.

ead. l. 20. Τῷ πρὸς ὀλίγον) Mirum est, τῷ αὐτίκα exposuisse τῷ πρὸς ὀλίγον, cum τὸ αὐτίκα passim a Thucyde dicatur de eo, quod iam nunc est, quod praesens est, ac saepe ei τὸ μέλλον opponatur. Sed fieri potest, ut non πρὸς ὀλίγον, verum μετ' ὀλίγον, scripserit, quasi de re iamiam futura, velut de praesente, locutus esset Thucydides. Habes porro & paulo post aliud scholium in ista verba, τῷ αὐτίκα φανερόν. STEPH.

ead. l. 21. Τῇ δυνάμει &c.) Hoc Scholium cum praecedente non consentit. nam si τὸ αὐτίκα φανερόν dicitur περὶ τῆς δυνάμεως τῶν Κερκυραίων, vox αὐτίκα significare non potest πρὸς ὀλίγον ac ne μετ' ὀλίγον quidem. Subiungens autem illi expositioni ista, ἢ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια κρυπτή καὶ ἀφανής, respicit ad vocabulum φανερόν, & ostendit, τῷ αὐτίκα φανερόν tacite opponi τὴν ἐκ θεῶν βοήθειαν, quae est κρυπτή καὶ ἀφανής. Quasi videlicet dicentes διὰ κινδύνων, illud innuerent. STEPH.

ead. l. 22. Οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν) Haec in Cass. annotabantur ad ἡμεῖς δέ; & ἐκ τύχης cum ceteris, quae sequuntur, ad περιπετωκότες.

ead. l. 23. Ἐκ τύχης τινός) Verba haec expositio esse videntur istorum, διὰ κινδύνων. Ubi autem legimus, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσῃτε, deesse existimo vel κίνδυνος, vel ὁράτε, ante μὴ. Nec dubium est, quin scribens μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσῃτε, ad illa respiciat, quae dicunt Corinthii, ἡμῖς δὲ περιπετωκότες οἷς ἐν τῇ Λακ. STEPH. Non assequor mentem Stephani. Hudsonus hanc annotationem neglexerat. Nec male.

ead. l. 25. Περιπέσῃτε) Περιπεσοῦνται. Cass. Rostg.

ibid. Οἷα ἐν τῇ Λακ.) Ante οἷα deesse quaedam verba suspicor. Neque enim verisimile est, illum aliud in hunc locum non fuisse annotatum, quam οἷς pro οἷα esse accipiendum: praesertim cum ne hoc quidem vere dici possit, sed dicendum sit, οἷς πρᾶξιπομεν esse pro τοιούτοις οἷα προείπομεν, vel

potius ἐκείναις ἂν προείπομεν. Videndum igitur, an non credibile sit, illum aliqua verba praefixisse, quae ellipsin, quam habet oratio Thucydidis, (id est, quae a Thucydide refertur) suppleret. Ego certe, eum βραχυλογούντα esse ita locutum dico, cum alioqui significare vellet, περιπεπτακότες τοιαύτη ἀνάγκη ὥστε δέσσειν ἐκείνων ἂν ἐν τῇ Λακ. &c. aut brevius, περιπεπτακότες τῇ δέσειν ἐκείνων. Ad Scholiastem tamen nostrum quod attinet, fieri etiam potest, ut ita scriptum Scholium suum reliquerit: οἳ ἐν τῇ Λακ. εἵπομεν (τοῖα εἵπομεν; τὸ τοὺς σφστ. ζυμμ. καὶ τὰ ἐξῆς) τοιαῦτα καὶ παρ' ὑμῶν κομίζεσθαι ἀξιούμεν. Sed nec εἵπομεν pro προείπομεν scripsisse illum verisimile est. STEPH. In Cass. pro τοῖα εἵπομεν; τὸ, tantum legitur ὅτι.

ead. l. 29. Μηδὲ δίκην) Vide Stephanum ad pag. 323, l. 17.

ead. l. 32. Διαφέρει δὲ &c.) Aut fallitur is, a quo haec scribuntur, aut a librario permutatae sunt sedes horum nominum, συμμαχία & ἐπιμαχία, ut vel ex altero Scholio apparet, quod itidem, quid sit inter haec duo discriminis, ostendit: atque adeo ut ex ipsius Thucydidis verbis patet. Utroque igitur modo se res habeat, scribe, συμμαχίας μὲν, ὅταν ἀλλ. &c. ἐπιμαχία δὲ, ὅταν μόνον (nam simul hoc reponendum pro μόνον) Ἀθ. δ. Κ. β. Rectius autem & plenius traditur in altero Scholio, quae est inter haec voces differentia: & ita quidem, ut non quod hic, sed quod illic legimus, sequi debeamus. Ceterum de eo, quod pag. 330 scribit, ζυμμαχίαν appellatam, quae ἐπιμαχία vocabanda esset, videndum an illi assentiendum sit. STEPH. Totum hoc scholion, quod hic ad μετέγνωσαν legitur, abest a Cass.

Pag. 328. l. 1. Συμμαχοῦμένῳ) Habes & paulo post συμμαχοῦμένῳ unde quis suspicari possit, hunc Scholiastem, sicut συμμαχῶ ex συμμαχέω dicitur, ita etiam passiva voce συμμαχοῦμαι, ex συμμαχέομαι, usum esse. STEPH.

ead. l. 8. Ἐχειν τὴν Κέρκυραν) Aliqua ante ἔχδιν defunt verba: five haec, καλὸν εἶποιτο ἔχειν τὴν Κέρκυραν, five alia huiusmodi scripta fuerint. Nam & pro καλὸν possit συμφέρον hic dici: accipiendo videlicet illud καλῶς, quo Thucydides utitur, pro συμφερόντως: sicut pag. 323 καλῶ exproνι συμφέρουσα vidimus. Fortasse autem nec ἔχειν τὴν Κέρκυραν sine adiectione scriptum fuit, sed φίλην αὐτὴν φιλίαν ἔχειν τὴν Κέρκυραν. STEPH. Hic quaedam a Cass. ab sunt. Sed oblitus eram annotare, totum scholion, an pars eius deesset.

ead. l. 11. Αὐτὸς δὲ ἀντὶ &c.) Nihilo magis verum compe-

rietur, quod de hoc pronomine αὐτὸς scribit, accipi pro πρώτος, quam verum est de pronomine nostro lui, quod simili omnino generi loquendi adhibetur, cum videlicet dicitur, lui *cinquieme*. Ac ne ad illa quidem, quae paulo post addit, respicere putandum est Thucydidem, cum haec phrasi utitur. Neque tamen infirior, absumile vero non esse, illum alicuius magis noti, aut etiam magis célebris nomen in huiusmodi locis posuisse. STEPH.

ead. l. 12. Ἐπισήμων). Ἐπιστημόνων Mf. Baf.

ead. l. 14. Ἄλλη Ἐφύρη &c.) Plures fuisse Ephyras docet Strabo l. 8, & Eustathius ad eum locum Odyss. α', ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα &c. HUDS.

ead. l. 19. Ἐτυμώτερον. &c.) Voculam ἐπὶ in ἐστὶ depravatam fuisse manifestum est: aut certe praepositionem illam post verbum hoc fuisse praetermissam. Vocat autem ἐτυμώτερον, quod etymo magis respondet, vel potius adverbialiter, significatione magis etymo respondente. Verum non ἐτυμώτερον, sed ἐτύμως, dicendum hic esset: cum prior ille huius vocabuli usus ab etymo plane discrepet, ita ut catachresin habere dici possit. STEPH. In Cass. totus locus ita scribitur: τὸ στρατόπεδον σημαίνει δύο, τὸν τε καθὼν, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔλαθε τοῦ στρατοῦ. καὶ ἐτυμώτερόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἱ (προοίον) τοῦ στρατοῦ πεδον. Postremum perperam pro τοῦ στρατοῦ πεδον. Suidas quoque in στρατόπεδον, ubi haec prope iisdem verbis leguntur, ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶν ἐπὶ κ. τ. λέγεσθαι, & οἶον τοῦ στρατοῦ τὸ πεδον.

ead. l. 22. Τρεῖς εἰσιν &c.) Vide Palmerii Gr. antiq. p. 278. HUDS. Et Holstenium ad Stephanum v. Σύβοτα.

ead. l. 25. Τῆς γῆς) Haec de voce μετέωρος dicere videtur, ad ea, quae sibi fingit, etyma respiciendo. STEPH.

ibid. Ὡς ἀπὸ μεταφοράς) Ἐκ μεταφοράς Suidas in v. μετέωρος. Μοχ τῶν ἀποχόντων τῆς γῆς idem, Mf. Baf. Cass. & Rostg.

ead. l. 29. Περὶ τὸν κατὰ τῆς μάχης) Περὶ τ. κ. τ. μάχης Cass. Κατὰ τὸν κ. τ. μ. Suidas in σημεία ἀρθ.

ead. l. 30. Τὰ σύμβολα, ἤρχοντο) Τὰ σύμβολα τῆς μάχης, ἤρχοντο, Suidas. Nihil opus erat addi illa τῆς μάχης.

ead. l. 33. Διέκπλους ἐστὶ). Quae Suidas habet in διέκπλους, partim hic, partim pag. 397 leguntur.

ead. l. 35. Οὐκ ἤρχον &c.) Ideo vult positos esse hos nominativos οἱ στρατηγοὶ δεδιότες pro genitivis τῶν στρατηγῶν δεδιέτων, & ἤρχον non referri ad στρατηγοί, sed ad νῆες, quod

praecesserit αἱ Ἀττικαὶ νῆες φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Verum si nominativis illis suum usum relinquamus, & ἔρχον ad eos referamus. exemplo apud Thucydidem hoc ἀνακλινθῶν non carebit. STEPH. Non video hic ἀνακλινθῶν, si ἔρχον referatur ad στρατηγοὶ, quò sine dubio referri debet. Cass. non habet hoc scholion.

Pag. 329. l. 1. Διηλονότι τῶν &c.) Scribendum hic non διηλονότι, ut passim, sed διῆλον ὅτι, pro διῆλον ἐστὶν ὅτι, & post εἰκοσι tollenda est interpunctio. Quin etiam Ἀθηναίων mutari debere in Κορινθίων, nemo, ut opinor, negaverit. Sed & pro ἀφείλοντο libenter ἐτρέφαντο scriberem. Illud autem καὶ, sive huic sive alteri illi verbo iunctum, non dubito, quin pro etiam si positum sit. STEPH. Κορινθίων Mf. Bas. & Rostg.

ead. l. 4. Ἀνεγκλήτως) Aut librarii aut huius Scholiastae error est in voce ἀνεγκλήτως. STEPH.

ead. l. 5. Ἦγουν τὰ πρ.) Subaudiendo τὰ πράγματα, adverbialiter poni οὐδὲν existimat: sed quid hac subauditione est opus? IDEM.

ead. l. 6. Σχετλιάζων) Unde scit, Thucydidem haec σχετλιάζοντα dicere? Potius certe dicendum erat, verisimile esse illum haec dicere σχετλιάζοντα. Atque idem & quibusdam aliis locis potest obijci. IDEM. Cur σχετλιάζων dixisse statim fingitur ea, quae omittere prorsus, extra partium studium quantumvis posito, ne licuisset quidem Historico? Inepta sane nimis affectatio ista indiciorum, quibus malus erga patriam animus Thucydidis arguatur. GRAMM.

ead. l. 8. Ἄ ἡμεῖς γαστέρας καλοῦμεν) Pro γαστέρας Rostg. habet γάστρους, Mf. Bas. & Suidas in σκάφη, γάστρας, quod verum est. Pollux I, 87, τὸ ἑδάφος τῆς νεὸς κύτος καὶ γάστρα. Et Eustathius ad Homer. Odyss. ε', p. 1532. Sic γάστρα τρίποδος apud Homerum Iliad. σ', v. 348. ubi idem, γάστρην τρίποδος τὴν κοιλότητα λέγει, τὴν οἶον γαστέρα. de quo interpretes Pollucis ad X, 81.

ead. l. 9. Ἀττικῶς ὧν κατέδυν) Attico more καταδύσειαν pro κατέδυν positum esse intelligit. Ex eo autem, quod ὧν κατέδυν hic legimus, non ἄε κατέδυν, conijci potest, eum apud Thucydidem quoque hunc genitivum ante καταδύσειαν legisse. Neque nos movere debet altera lectio huic Scholio praefixa: cum saepe ipsum Scholium lectionem ab ea, quae praefixa ipsi est, diversam sequi videamus. Cum tamen pag. 331 in loci huius mentione habeamus οὗς καταδύσειαν, ἄε potius quam ὧν in οὗς depravatum fuisse verisimile est. Lege

autem ibi & quae de τοῦα verbi καταδύειν significatione scribit. STEPH. Cum Scholiaste fateor optativum pro indicativo positum esse: sed non video, quid obstat, quo minus servantes idem tempus, καταδύσειαν pro κατέδυσαν usurpatum dicamus, praesertim cum illud κατέδυσαν non excludat κατέδυσον. Steph. in Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 136. HUDS! De Genitivo ὧν vid. Annotat. H. Stephani. At καταδύσειαν simpliciter positum esse vel pro κατέδυσον vel pro κατέδυσαν, (vid. ibid. Steph.) nos non agnoscimus; verum optativum hunc adhibitum, ut in narratione circumstantiae, non praecise quidem ab illis, pugnae qui interfuissent, Thucydidi memoratae, quam autem ita conigisse, adeoque adiciendam esse necessario, iudicavit ipse. Latini subiunctivo rem efferunt, locumque, ni fallor, ita verterent: *Corinthii alveos navium, quas demersissent, (vel perdidissent) religatos (a navibus suis, de quo more apud nostrum alibi) trahere secum tunc neglexerunt.* Τὰ σκάφη imperite scaphas vocat Enenckelius pag. 22: *Corinthii non trahebant navium submersarum scaphas.* GRAMM. Pag. 331, ubi vulgo legitur οὗς καταδύσειαν, e Cass. edidi ὡς καταδ.

ead. l. 15. λέγεται) Non est in Cass.

ead. l. 16. Ἀπολεσθῆ) Ἀπόληται Mf. Bas. Cass. Rostg. Ἀποκλασθῆ Suidas in ναυάγιον, quod praeferendum videtur. In fine huius scholii post λέγεται Cass. habet, τὰ δὲ νῦν οὐδέ τῶς εἰρηκε. Rostg. νῦν οὖν οὐ. εἰρ.

ead. l. 24. Ὑγίεις, ἀβλαβεῖς) Non statim αἱ λοιπαὶ significat τὰς ὑγίεις καὶ ἀβλαβεῖς, sed potius quae aliquo modo auferri poterant, etsi neo adeo ὑγίεις nec πλωῖμοι satis. GRAMM.

ead. l. 26. Ὡς ἐννάτη) Ὅτι ἐννάτη Mf. Bas.

ead. l. 27. Τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς &c.) Vel τὸ γὰρ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, vel τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, scribendum est. STEPH.

ead. l. 28. Δυο παιᾶνας &c.) Illum priorem ἐμβατήριον παιᾶνα congressivum paeana dixit Plutarchus in Lycurgo: hunc alterum ἐπινίκιον παιᾶνα victorialem in Romulo. Videntur cum cantu aut rhythmum quodam fuisse, atque ideo Paeanes dicti. Vide Lipsium de Mil. Rom. l. 4. HUDS. Eadem, quae hic in Scholiaste, etiam in Suida leguntur, v. παιᾶνας.

ead. l. 30. Ὡς ἐπίπλουν) Suspicio, (ut ad Thucydidem dixi) ὡς ἐς ἐπίπλουν scriptum ab eo fuisse. quam lectionem margini adscriptam habes. STEPH.

ead. l. 32. Ὡς ἐπίπλουν) Hic quoque fortasse ὡς ἐς ἐπίπλουν scriptum fuit, & scribi debet. Sed & ἐπιπλεύοντες po-

tius, quam ἐπιπλέοντες, scriptum fuisse crediderim. STEPH. *ead. l. 33.* Πρύμναν κρ.) Eadem habet Suidas: nisi quod ἀνα-
πρύσσει legit pro πρύσσει, & ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέφαι-
τας &c. pro ἀναχ. &c. HUDS. Τρέφαντας etiam Cass. item
δόξωσι μὴ, quod & Suidas habet. Paulo post pro ὑπαπίοντες
ἢ ἵνα μὴ, Suidas ὑπαπίοντες, ἵνα μὴ, vel, ut vetustiores edd.
habent, ὑπαπίοντες. ἵνα μὴ. Non dubito praeferre scriptu-
ram, quae est in Scholiaste.

Pag. 330. l. 7. Ἐπαναχωροῦντας) Fossan ὑπαναχωροῦντας
legendum. HUDS.

ead. l. 12. Τοὺς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι) Haec in Cass. &
Rostg. adscripta erant ad sequens ὁρμίσαντο. Porrus in Scho-
liis Graecis ad h. l. putat, ὁρμίσαντο sic posse exponi, οἱ Κερ-
κυραῖοι τὰς Ἀττικὰς ναῦς εἰς τὸν αὐτῶν ὕμνον ἐκόμισαν, ἡγα-
γον, ἐδόξαντο. Sed non ostendit testimonio hunc usum ver-
bi ὁρμίσαι.

ead. l. 13. Ἀκραιοφανεῖς) Sub hac voce ἀκραιοφανεῖς often-
dere vult illius ἀκραιονεῖς etymum: ideoque scripsit fortasse
οἰογεῖ ἀκραιοφανεῖς. STEPH.

ead. l. 14. Ἡπόρου) Dicens ἠπόρου, respicit ad id, quod
(Thucydides) dixit, καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα.
Sic autem I, 55, de Corcyrensisibus captivis dicit, ἐφύλατ-
τον, καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ. STEPH.

ead. l. 17. Ὑπὸ ἐνὸς ἐρεττόμενον) Haec omittit Suidas, apud
quem cetera leguntur in καλήτιον.

ead. l. 19. Κηρύμιον) Suidas κηρύκειον, & ἀπέρχοντο, με-
ῖος quam ἀπέρχονται. Deinde Cass. παρ' ἐλάττω.

ead. l. 26. Τῶν δὲ &c.) Et de genitivo Κερκυραίων & de no-
minativo Ἀθηναίων, tanquam subaudiendis, loqui videtur:
cum tamen in ipso (ut vulgo loquimur) textu utrumque ha-
beamus. unde etiam translatus in illud Scholium fuit geniti-
vus Κερκυραίων. Ex iis autem, quae a Phoebamone scripta
esse tradit, an genitivum hunc inter Thucydidis verba le-
gerit, cognosci non potest. STEPH. Non est hoc Scholion
in Cass.

ead. l. 29. Τῇ τάξει δὲ τετάρτῃ) Numerus τετάρτῃ de ἀπο-
κρίσει intelligi sane nequit. Non enim tria leguntur ab Athe-
nienſibus responsa data sive Peloponnesiis sive aliis. τέταρτον
igitur τῇ τάξει λόγον, aut concionem, a Thucydide huic li-
bro insertam innuit, cum priores duae sint illae, quae ναυ-
μαχίαν praecesserant, longiores, & tertia Corinthiorum, cui
nunc respondetur. GRAMM. Et hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 32. Μᾶλλον δὲ) In Cass. post verba *ξυμμαχίαν λέγει* omnia defunt, usque ad *ἰδιοποιήσαντο*, quod est p. 331 l. 2.

Pag. 331. l. 3. Ἀπὸ τοῦ τρώσαντες) Merito in dubium vocetur haec verbi *καταδύειν* expositio. Alter autem locus, in quo eundem habere usum tradit, exstat supra, pag. videlicet 329, unde etiam *ἄς* pro *οὗς* mox reponendum est. STEPH. Non assentior Scholiastae, *καταδύειν* haud maiorem denotare cladem, quam ut per *τιτρώσκειν* reddatur, minusque adeo esse ac *διαφθείρειν*, quod sequitur itidem ex nota seq. Contrarium omnino quidem statuit Fr. Portus in Commentario. Ego vero synonyma paene dixero *καταδύω* & *διαφθείρω*, pugnae navali quories applicantur. GRAMM. Suidas in *καταδύσαντες* itidem ut Scholiastes. Pro *οὗς* Stephanus recte scribit *ἄς*, & sic Mf. Baf. & Cass. Vid. ad pag. 329. Paulo ante ad *οὐκ ἐλάσσονος χιλίων* in Cass. scriptum erat *χιλίας γὰρ ἦσαν καὶ πεντήκοντα*.

ead. l. 5. Τὸ μάλιστα &c.) Immo vero non dubium est, quin *μάλιστα* ad praecedentem numerum, ut alibi passim, referatur. Atque adeo ipsemet (si tamen ab uno eodemque omnia haec Scholia scripta sunt) alibi hoc adverbio *τὴν ἀκρίβειαν* significari ait. Quo pertinere videri potest & quod hic scribitur, *ὅτι οὐχὶ εἰκοσιεννέα* perinde ac si diceret, *τριάκοντα ἀκριβώς*, καὶ οὐχὶ εἰκοσιεννέα μόνον. hic autem *ἀκριβώς* fuerit, quod de numero dicimus nostro sermone iustement. STEPH.

ead. l. 10. Καὶ τὸ ἡμέρον &c.) Corinthiis tamen, qui & ipsi sunt Graeci, τὸ ὥμδν tribuit pag. 329 l. 10. STEPH.

ead. l. 15. Παλλήνην) Paulo post ad *ὁμήρους* in Cass. & Rostg. annotatum erat, *τοὺς ἐνεκα εἰρήνης διδομένους εἰς ἐνέχυρα*. Huc fortassis respexit Suidas in *ὁμηρον*, scribens: *Ὅμηρον. παρὰ Θουκυδίδην ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις*. Quamquam etiam referri potest ad ea, quae I, 82 leguntur: nam ibi est *ὁμηρον*.

ibid. Ἐπιδημιουργούς) Hic locus ex iis est, in quo diversae eiusdem vocabuli expositiones absque illo *ἄλλως*, cuius antea mentionem fecimus, positaе sunt. STEPH.

ead. l. 16. Ἀσκληπίδης) Ὁ Ἀσκληπιάδης Cass. Rostg.

ead. l. 17. Ἐπιδημιουργοὶ — τῶν τειχῶν) Haec non leguntur in Cass. & pro iis post *λέγεται* scribitur, καὶ ὁμήρους δοῦναι, ἵνα εἰάν ἀποστῶσιν, εὐάλωτοι γένωνται. In Rostg. quoque eadem verba statim post *λέγεται* scribebantur. In editis sunt in fine huius scholii. Sed ibi ea non habet Cass. Videntur pertinere ad ea, quae praecedunt, *ὁμήρους δοῦναι*.

ead. l. 19. Ὀνομα ἀρχῆς ὁ Ἐπιδημιουργός) Ἐπιδημιουργός ὄνομα ἀρχῆς Cass.

ead. l. 23. Βουλόμενοι κατέχειν — ἀποστῶσι) Haec in Reg. referuntur ad ea, quae leguntur c. 57, προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις.

ead. l. 28. Καὶ Μακεδόνις) Vel Μακεδονία vel Μακεδόνι scribingum videtur. STEPH.

ead. l. 36. Αὐτοῦ) Ante αὐτοῦ aliquid deesse, aut etiam αὐτοῦ in aliam vel alias voces mutandum suspicor. IDEM. Suspiciatur H. Stephanus, ante αὐτοῦ aliquid deesse, aut etiam αὐτοῦ in aliam vel alias voces mutandum esse. Ergo intellectam illi Scholiastae mentem vix credideris: quae inepta omnino foret, si ad verba tantum τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις referretur. Rectius igitur fecerimus, si in horum locum ad Scholiastae glossam ponamus antecedens in textu verbum προκαταλαμβάνειν, a cuius prima praepositione προ dependet genitivus Scholiastae αὐτοῦ τοῦ Περδίκκα. GRAMM. Sublata erit omnis difficultas, si sequemur scripturam Reg. & Cass. quae mihi omnino vera esse videtur. Nam hi ἐν τῷ κειμένῳ habent ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, cum distinctione post αὐτοῦ, & adscripto scholio, quod hic legitur.

ead. l. 31. Τοῦ φιλέλληρος) Haec in Cass. & Rostg. referuntur ad vocem Ἀλεξάνδρου in principio cap. 57. Recte. vid. ad Thucyd. Et sic Scholiastes infra ad cap. 137.

ead. l. 33. Οὐπω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες) Immo vero ἦσαν ἤδη ἀποδημήσαντες, quod liquet ex verbis auctoris proxime praecedentibus. Proprie igitur accipiendum τὸ ἐπιστέλλουσι, Lat. per literas mandant. GRAMM.

ead. l. 37. Ἀρχοντας) Cum modo προάρχοντας dixisset, hic ἀρχοντας dicit: qua generaliore voce & plerique alii vocabulum τέλη exponunt. STEPH. In Cass. hoc scholion ita legitur: οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἀρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ τέλος τοῖς πράγμασι τιθέναι. Cetera desunt. Non male. Sed non soli Lacedaemonii magistratus vocabant τέλη. Vid. ad Thucyd. Διὰ τὸ τέλος τ. π.: τ. etiam Mf. Bas.

Pag. 332. l. 1. Ἐπειδὴ οὐδὲν εὖρον ἐπιτήδειον) Verba haec praecedunt apud Thucyd. itaque illi ἐπειδὴ reddi hoc τότε δὴ indicat. Sed εὖροντο in Thucydidis textu legitur. STEPH.

ead. l. 7. Ἀπ' Ἀθηνῶν) Aptius fuerit Ἀθηναίων. STEPH. Ἀπὸ Ἀθηναίων Cass. Paulo ante ad ἐσβεβληκότων in Reg. & Rostg. erat ὥστε τὸν Περδίκκα μεταξὺ ἀποληφθῆναι.

ead. l. 9. Ψιλοὶ καλοῦνται) Eadem habet Suidas in Ψιλοῖ.

ead. l. 13. Τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικοῖς) Non Aristeum, sed Adimantum. Nam Adimantum aequalem Themistocli fuisse, constat e Plutarcho in Themistocle, & Diodoro Siculo, qui eum anno quarto Olympiadis LXXV Athenis Archontem fuisse scribit. Inter hunc annum autem & eum, quo gesta sunt, quae hic narrat Thucydides, id est, eum, qui praecessit annum primum, belli Peloponnesiaci, quod inchoatum est anno primo Olympiadis LXXXVII, interfunt anni XLIV. Alium Adimantum ducem Atheniensem sub finem belli Peloponnesiaci memorant Plutarchus in Alcibiade, & Diodorus lib. XIII; qui fortassis Aristei filius, Adimanti nepos fuerit.

ead. l. 16. Τὸ ἦ) Legi hic quoque ἦ non potest: sed ut alia affertur expositio, ita & aliter legere necesse est: ἦ videlicet. Ac videtur deesse aliquid ante τὸ ἦ. Fortasse igitur scriptum fuerat, γράφεται καὶ ἦ ἵνα ἦ τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. STEPH. Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἦ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. Cass.

ead. l. 17. Ὅτι ἡ νῦν) Hic locus ex iis est, ubi ante ὅτι subaudiendum aut etiam addendum videri potest verbum illud σημειῶσαι, de quo in Proparascue. STEPH.

ead. l. 18. Ἔστι δὲ — Βέρροια πόλις Μακεδονικὴ) Ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ Πύδνα, καὶ Βέρροια πόλεις Μακεδονικαί. Cass. & Rostg. (sed hic recte Πύδνα) vitiose quaedam, sed pleraque non deterius, quam in editis. Ἐκαλεῖτο. αὐτὴ καὶ Πύδνα, καὶ Βέρροια, πόλεις Μακεδονικαί Mf. Bas. Ad προτέρους χιλίους in Cass. & Rostg. annotatur, τοὺς ἐν ταῖς λ' ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 27. Ἐν ἀμνηχανίᾳ ἐγένετο) Quae adduntur in edd. abfunt a Cass.

ead. l. 28. Ὡς ἐλάχιστον) Quamvis non solum hic, sed etiam paulo post non legatur particula ἐς post ὥς, non tamen ita scripsisse hunc Scholiastem, sed omissam a librario illam fuisse credibile est. STEPH. Quamvis Scholiastes legerit ὥς ἐλάχιστον, omisso eis, quod excidisse librarii errore credit Stephanus, rectam tamen iudicamus esse interpretationem eius posteriori allatam loco, nempe ut διάστημα τῆς Ποτιδαίας innuatur; reiectaque ita Vallae & Aemil. Porti sententia, Enenckelio & Gallico interpreti adstipulamur. Quin Thucydides ipsum substantivum χωρίον intellectum voluit in iis, quae aliquanto post sequuntur (ἀπέχει δὲ ἕξι μάλιστα σταδίοις, καὶ ἐστὶ καταφανές.) nam, quod praecesserat, substantivum Ὀλυνθός, cui responderet alias, est femin. gen. GRAMM.

ead. l. 31. Ἐγγὺς γάρ) Ut ἐγγὺς in ἐγγίον mutemus, aug post ἦν scribamus μᾶλλον necesse videtur. STEPH.

ibid. Ἡπερ) Ἡπερ Cass.

ead. l. 33. Καλεῖται) Plurali καλοῦνται in huiusmodi locis potius utuntur. STEP.H.

ibid. Οἱ ἐμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους) Sic etiam Suidas: quod cum grano salis accipiendum dicit Kuhniius ad Pollucem I, 99. nam & naturales ἐξοχαὶ & prominentias terræ vocari χηλάς. Χηλὴν portus dicit Thucydides VII, 53, & VIII, 90. Et Suidas addit, χηλὴ καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί. In Ms. Bas. haec ita leguntur: τὸ ἐμπροσθεν, & μοχ προβεβλημένον λιθοί.

Pag. 333. l. 9. Ἀπὸ Θράκης) Ἀπὸ τῆς Θράκης Ms. Bas. & μοχ ἢ Ἀφύτις.

ead. l. 11. Ἐδεῖ γὰρ διὰ τοῦ δ.) Dicit διὰ τοῦ δ, id est per δ scribendum fuisse genitivum a nomine Ἀφύτις, nisi Ionico more dicere Ἀφύτιος maluisset. Intellige igitur, scribendum fuisse Ἀφύτιδος, interiecto δ. Est autem ellipsis infinitivi γράφειν, vel λέγειν, iungendi cum illo ἔδει, ut in Proparsceue docui. STEP.H.

ead. l. 12. Οἷον σεισμός) Verum esse, quod hic dicit, Graecos videlicet pedem referre orto terrae motu solitos, multi huius scriptoris ostendunt loci: sed videndum est, an ipse hic παράλογον dicens, aut terrae morum, aut tale quid intelligat. Malim autem scribere ἀναχωρεῖν, σεισμοῦ ἢ τοιοῦτου τινὸς γινομένου, vel γανομένου. IDEM. Ad σωτηρίας in Cass. & Rostg. annotatum erat, οὐ περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίης.

ead. l. 16. Οὐκ ἐπειθεν) Haec non ad sequentia pertinent, sed ad priora. Nam βουλομένος τὰ ἐπὶ τ. π. alterum consilium Aristei indicant, qui, cum non persuasisset prius, aliam inire rationem coepit, ut relicta Potidaea, aliquid extra eam ageret adversus hostes. Igitur ἐπὶ istud rectius intellectum interpretibus Latinis & Gallico, cum Scholiastam forte induxerit in errorem. GRAMM.

ead. l. 17. Δηλονότι ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι) Defunt Cass.

ead. l. 25. Φίλον) Φίλον Ms. Bas.

ead. l. 27. Παλληνέων) Παλληνέων Cass. Rostg.

ead. l. 33. Αἰγινήτας) Frustra asserit Scholiastes, Aeginetas sub ditione fuisse Atheniensium tum temporis, non vero ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς. An non vero contrarium patet ex Thucydide, fuisse nimirum eos non subiectos, sed ἐνσπονδούς Atheniensibus, ob quas σπονδὰς non αὐτονόμοι erant scilicet; ita ut haud consultum ipsis visum aperte συμπολεμεῖν

τοῖς Κορινθίοις, ideoque bellum κρύφα ἐνῆγον, ne transgressores foederum agnoscerentur. GRAMM.

ead. l. 36. Εἰωθότα) Rectius scribetur τὸν εἰωθότα. STEPH. Aldinus Codex habet τὸν εἰωθότα coniunctum cum λέγειν ἐκέλευον. Stephanus coniunxit cum superiore membro, secutus Scholiastem. F. Port. HUDS.

Pag. 334. l. 3. Ἦρετο ὁ, τι ἀθυμεῖ) Ἦρετο τί ἄρα ἀθ. Mf. Baf. ead. l. 4. Διὰ τοῦτο ἀθυμῶ — ἐκεῖνος) Διὰ τὸ μέλλειν με δοῦναι λόγον τῶν τοῦ Φειδίου χρημάτων ἀθυμῶ, ἐκεῖνος Mf. Baf.

ead. l. 7. Καὶ τῶν Ἀθην.) Οὕτως οὖν τῶν Ἀθην. Mf. Baf.

ead. l. 10. Ἐγκαλοῦντες) Malim simplex καλοῦντες. Succensentem autem de Aspasia Periclem, psephisma, cuius Thucydides mentionem hic facit, scripsisse legimus & apud Aristophanem in Acharnensibus: Καὶ οἱ Μεγαρεῖς ὀδύνας πεφισιγῶμενοι Ἀντεξέκλεσαν Ἀσπασίας πόρνα δύο. Κάντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν. Ἐντεῦθεν ὀργὴ Περικλέος Οὐλύμπιος Ἦστραπτ', ἐβρόντα, ξυεκύκα τὴν Ἑλλάδα, ἔτιθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους, ὧς χρὴ Μεγαρέας μὴτ' ἐν γῇ, μὴτ' ἐν ἀγορᾷ, Μῆτ' ἐν θαλάττῃ, μὴτ' ἐν ἡπείρῃ μένειν. Sed Scholiastes illum Megarensef criminatum esse scribit, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγείρῃσαν. Observa autem, ut a Thucydide sic & ab Aristophane bellum dici καταρράγῃναι. STEPH. Est Acharnens. v. 525. Pro ἐγκαλοῦντες Mf. Baf. Cass. & Rostg. ἀποκαλέσαντες. ead. l. 14. Τῶν συμμάχων) Τὰ ἔξω πράγματα non sunt hic tantummodo τῶν συμμάχων, qui Lacedaemoniis essent, πράγματα, sed aliorum omnium in Graecia populorum, qui extra Lacedaemoniam essent Rempubicam. GRAMM.

ead. l. 15. Ἡ τὸ καλεῖν) Suidas in παρακαλεῖν. ead. l. 17. Καὶ τὸ δίκαιον) Hic ellipsis aliquam esse suspicatur Stephanus in Proparascue pag. 24. Sed fortassis δίκαιον eadem significatione per synonymiam dicit, qua ἀγῶνες accipit Stephanus. an κεφάλαια? ut alibi. Vid. Stephanum l. d. p. 23. In Cass. post δίκαιον erat κεφάλαια.

ead. l. 22. ὧς συνειδότες) Scholium hoc pertinere ad illa verba puto, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους: ac scribendum esse συνειδότες & γιγνώσκοντας. Intelligit enim, (ut opinor) Corinthios, cum dicunt Athenienses iam a longo tempore res ad bellum necessarias praeparasse, innuere, illos hoc fecisse, quod sibi conscii forent eorum, quae in ipsos admisisse, & scirent ipsos ea non toleraturos, sed bellum illis illaturos. STEPH.

ead. l. 24. Ἀπὸ κοινοῦ) Omnia, quae hic in edd. leguntur; usque ad κρατῦναι absunt a Cass.

ead. l. 28. Γενήσεται &c.) Futurum hoc γενήσεται non respondet illis ἔδωκεν ἄν' sed potius dicendum fuerit ἐγέμετο. STEPH.

ead. l. 34. Καὶ νῦν γὰρ &c.) Indicare vult, poni quod sequitur, quamvis non positum sit quod praecedit, sed relictum sit nobis subaudiendum. Nam perinde est, ac si dixisset, καὶ νῦν γὰρ ἀμφιβάλλεται εἰ ἀδικούμεθα· καὶ μὴν οὐ χρεὶν, εἰ ἀδικούμεθα, ἐτι σκοπεῖν. IDEM. In Cass. hoc scholion adscriptum erat praecedenti voci φανεροῖς. Et melius, puto.

Pag. 335. l. 3. Τοῦ ὑμᾶς ἀσφ.) Scribendum potius περὶ τοῦ ὑμᾶς ἀσφ. aut, τὸ ὑμᾶς ἀσφ. STEPH.

ead. l. 8. Ναυμαχήσαι &c.) Suspicor, quaedam inter ναυμαχήσαι & ὅστις deesse: alioqui dicendum fuisset ὃ (vel ὅπερ) ἐγένετο αἴτιον τῆς ἥττης. IDEM. Ναυμαχήσαντα Cass.

ead. l. 10. Ἀπὸ τοῦ, αὐτῶν &c.) Vult, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους dictum esse pro αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων, iungens illa verba cum participio περιγεγενημένους· sed minime credibile est, ita loqui sibi permisisse Thucydidem, (etiamsi multa sermone Graeco inusitata sibi permittat) nec talis constructionis exemplum ullum, ut opinor, invenietur. Potius igitur credendum est, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους perinde accipi debere, ac si dictum esset, ἐν τοῖς πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολέμοις. STEPH. Credidit Scholiastes, verba haec πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους construi debere cum participio περιγεγενημένους, atque pari modo in oratione Graeca dici περιγίνεσθαι πρὸς τινα, ac περιγίνεσθαι τινος. Ita sane etiam persuasit Lexicographis, phrasin hanc, minus profecto Graecam, ipsius auctoritate fulcientibus, sed sublesto nimis tibicine hic usis. Sic enim potius construendus recteque intelligendus auctoris locus: καὶ ἐπιστάμενοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ὑμᾶς (scil. ἀγωνιζομένους) ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. Necessesse est enim, ut haec duo participia, ἐπιστάμενοι & ἀγωνιζόμενοι, e superioribus vel ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repetantur, quorum posterius referatur ad ista, πρὸς τοὺς Ἀθην. Casus autem, a τῷ περιγεγενημένους regendus, per ellipsin hic occultatur. GRAMM. Ἀπὸ τοῦ, καὶ πρὸς αὐτῶν τ. Ἀθ. Cass.

ead. l. 12. Ἐπέπληξεν) Ἐπληξεν Cass. & νῦν pro τοίνυν.

ead. l. 14. Νόημα) Ex νόημα si fiat νοῆσαι, aptiorem lectionem habebimus: sed de sequentibus quid dicemus? STEPH.

Mox ἐπει ἀποτροπή τοῦ τοιούτου. Cass. Fortassis ἀποτροπήν dixit pro ἀποτρόπαιον, & significare voluit, Corinthios maluisse dicere πάν, quam δύναιιν, quod δύναιιν dicere mali ominis esset.

ead. l. 16. Ἐριέμενοι) Ὁρεγόμενοι Cass.

ead. l. 18. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι &c.) Crederem illum ἐξικέσθαι exposuisse ἐπεξελθεῖν, potius quàm ἀρκεῖν, nisi hoc ab illo scriptura etiam tam diversum esse viderem. STEPH. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν non sunt in Cass. ἀρκεῖν tantum inter verus manu recenti scriptum est: cetera huius scholii verusta, & minio in marg.

ead. l. 21. Ἀποβεβλ.) Non ἀποβεβλημένους, sed ἀναβεβλημένους scripsisse hunc Scholiastem, vel ex quodam paginae praecedentis loco possumus coniecere: eo, inquam, ubi καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται exponit οὐκ ἀναβεβλημένως ἐρχοντας κατὰ τῶν ἀγνοούντων. STEPH.

ead. l. 27. Ἡ ἀναπαύονται &c.) Haec verba, ἡ ἀναπαύονται, ἡ ἀδυμοῦσι, quem hic locum habent? Nullum certe, si ea praecedentibus iungere velimus: sed ego locum illis aptissimum post ἐπ' ἐλάχιστον daturus mihi videor, tanquam sequens verbum ἀναπίπτουσι exponentibus. Non dubium est autem, quin posteriorem expositionem priori anteferre debeamus. Ceterum huic expositioni, qua ἐλάχιστον pro οὐδὲ ἐλάχιστον positum esse dicitur, aliam similem antea vidimus. STEPH.

ead. l. 29. Ὡς ἀλλοτρίοις) Dubitari potest, sitne ex errore librarii nata haec lectio, an ipse Scholiastes non ἀλλοτρίοις, sed ἀλλοτρίοις apud Thucydidem legerit. STEPH. Particula ὥς nequaquam hic locum habet, ut existimavit Scholiastes, & persuasit quoque, ni fallor, Franc. Porto, cuius vid. annotat. ad h. l. nec non filio ipsius Aemilio, versionem veterem ita interpolanti, suis corporibus ut alienissimis pro Rep. defendenda utuntur: similiterque Io. Casae Archiepiscopo Beneventano, orationum nonnullarum Thucydidis interpreti p. m. 26. Paria fere habet Baro Hohenecius p. 30; illustratque eodem sensu in notis suis. Simplicius vero, adeoque rectius, auctoris verba reddidit H. Stephanus in Concionibus Graecis &c. editis 1570 in fol. sic nempe: *Ad haec, corporibus alienissimis pro civitate, at consilio maxime proprio utuntur.* Etenim manifeste inquit hic Corinthius orator consuetudinem Atheniensium, auxiliis sociorum atque externo etiam milite conductitio in bellis utentium, cum vero ipsi consiliis opportu-

Thucyd. Vol. VI.

H

nissimis domi militiaeque rem iuarent. Quin operae pretium fuerit conferre hunc locum alterius. Corinthii verbis, in oratione, quae postea occurrit hoc libro, cap. 121. Ita vero habent: ὑπολαβεῖν οἱοί τ' ἐσμεν μισθῷ μείζονι τοὺς ξένους αὐτῶν παυβάτας. ἀνιτῇ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἢ οἰκεία. ἢ δὲ ἡμετέρα ἦσσαν ἐν τούτῳ πάθοι, τοῖς σώμασι τοπλέον ἰσχυοῦσα ἢ τοῖς χρήμασι. Iam tum enim videtur invaluisse mos iste Athenienisium, ut numerato peregrinis militibus, quos ἀλλότρια σώματα vocat Corinthius, stipendio, suorum civium permultis otia facerent, approbante eum (qui & ipsius auctor a nonnullis traditur existisse) Pericle, ut plebis favorem captaret, verum sequentibus temporibus damnantibus eundem aliis, Demosthene inprimis, ut patet ex variis eius concionibus, speciatim illa περὶ Συντάξεως, in quam legendus Ulpianus. Et quod ad Periclem attinet, inducit ipsum Thucydides in luculenta illa oratione, qua bellum contra Peloponnesios suis persuasit, talia ad aures Atheniensium de paupertate hostium, suorumque facultatibus & viribus gloriose effertem, quibus innuat illos σώμασιν ἐτοιμοτέρους αὐτοῦργοις τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν, adeoque defecturos brevi cessurosque his esse, I, 141. Non igitur putamus quemquam acquiescere debere in expositione Scholiastae nostri, aut interpretum, quos nominavi, Latinorum, sed approbaturum potius nobiscum feliciorum illam Ablancurtii, qui ita transfert p. 61: *Ils deliberent eux-mêmes, & se servent de toute sorte de gens pour l'exécution.* Vid. & not. eiusd. p. 89, T. II. GRAMM. I, ἢ ὡς non fuit in Cass.

ead. l. 36. Αἰνίττεται &c.) Immo fortasse istud magis acute quam vere annotatur, in hoc dicto ad Lacedaemoniorum morem respici, qui festo die non militarent. STEPH.

Pag. 336. l. 9. Ὁμογνώμονι) Hanc expositionem examinare volentibus conferendus est hic locus cum illo I, 42, τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους, ἐχρονότερα δύναιμις. STEPH.

ead. l. 10. Ζηλούση) Ζηλούση τοῖς Ἀθηναίοις Cass.

ead. l. 12. Παρὰ τὸ Ὅμηρ.) Quis ei assentiatur, ad illud Homericum hic respici? STEPH. Est Odyss. α', v. 351.

ead. l. 15. Τοιούτους εἶναι) Τοιούτους εἶναι, καὶ ἀρχαῖα εἶη ζηλοῦν Cass.

ead. l. 16. Ἐπιτεχνήσεως) Suspicor illum scripsisse προσεπιτεχνήσεως & προσεξευρέσεως. STEPH.

ead. l. 18. Οἱ ἐπίλογοι ἐνθεν) Ἐπίλογος ἐντεῦθεν Cass. Ἐρτεῦθεν non improbandum est. Sed οἱ ἐπίλογοι etiam alibi dicit.

ead. l. 20. Πρὸς ἑτέραν) In Cod. Reg. etiam erat εἰς ἑτέρων φίλιαν. Et paulo ante ad voc. ξυγγενεῖς in Thucydide, Δοκίμεις γὰρ οἱ Ποτιδαῖαι. Reg. & Cass.

ead. l. 23. Τραπεῖσαι) Vel τραπεῖσαι, vel τραπέσσαι ἀνέγραφο. Sic male & apud ipsum Thucyd. τραπέσσαι pro τραπέσαι ἀνέγραφο, I, 72, ut ibi docebo. STEPH. Τραπεῖσαι Cass.

ead. l. 25. Συμμάχους) Idem de Argivis dictum iam fuit l. 20. STEPH.

ead. l. 28. Ἦτοι τῶν ζώντων) Mirum, quid huius scholii auctori in mentem venerit, ut αἰσθανομένους, aut ζώντας, aut φρονίμους, aut etiam ἥρωας significare diceret. Me certe expositiones tam ineptas aliis tam aptis, tam subtilibus & acutis, aliis inquam a tanto iudicio profectis intermixtas videre putet. Addidit scilicet Thucydides τῶν αἰσθανομένων, significare ζώντας volens, ne de mortuis eum loqui putaremus: aut, ut ostenderet se de heroibus loqui, adiecit αἰσθανομένους, pulchra scilicet periphrasi heroas ἀνθρώπους αἰσθανομένους appellans. Sed bene se res habet, quod inter hasce duas tam absurdas ἐξηγήσεις una, quam non itidem absurdam aut ineptam vocare possumus, posita est. Ea est, qua αἰσθανομένων idem, quod φρονίμων, valere dicitur. quae tamen mihi non omnino satisfacit: quamvis eam secutus Vitus verterit, *Qua in re non faceremus iniuste, nec contra Deum, nec apud homines prudenter iudicantes.* At Valla ita hunc locum interpretatur, *Nihil profecto iniuste acturos, aut erga Deos, quos iuravimus, aut erga homines, qui ista sentiant.* Ubi non solum significatio ab hoc loco aliena verbo isti datur, sed tempus etiam mutatur: nec aliter redditur, quam si non praesentis sed futuri temporis esset αἰσθανομένων, aut certe pro eo legeretur αἰσθησομένων. Ego in margine huius interpretationis Vallae adscripti, *Erga homines aliquo sensu praeditos.* Plura de hoc loco qui audire ex me volet, Schediasmata mea consulat. STEPH. In sex editis Schediasmatum libris nihil de hoc loco legitur.

ead. l. 31. Κρατεῖν, ἢ ἄγειν) Κρατεῖν ἄλλων Cass.

ead. l. 38. Μέγα φρονῶν) Μεγαλοφρονῶν Cass.

Pag. 337. l. 1. Ὡς κηδόμενος) Fortasse ἢ ὥς κηδόμενος, nisi forte aliud potius quam κηδόμενος ab eo scriptum esse existimandum est. STEPH.

ead. l. 4. Πλεῖον) Non ausus sum reponere πλεῖονα, quamvis ita scribendum esse constet. STEPH.

ead. l. 8. Ὅτι ἢ πρ.) Hic quoque ὅτι pro ἐπιμεινῶσαι ὅτι. STEPH.

ibid. *Ἡ καταβ.) Ante καταβόσεις non ἦ, sed ἦ, scribi debuit. STEPH.

ead. l. 9. Παρὰ Θουκυδίδη ἰδίως) Οὐ λέγεται εἰ μὴ ἰδία παρὰ Θουκυδίδη Cass. Sequitur Dionysium Halic. Vid. Notas ad Thucyd. Καταβολὴ δὲ οὐ λ. εἰ μὴ παρὰ Θ. Mf. Basf.

ead. l. 12. Ἐπελθόντες ἐπὶ ξένων) Sic rursus pag. 345 l. 36. Sed hoc discrimen inane est; certe non semper servatur. Vide Thucydidem III, 69. Aliter etiam Suidas in παρελθεῖν, & Scholiastes ad oration. Demosthenis περὶ τῶν ἐν Χερρόν. p. 58, & ipse Scholiastes Thucydidis p. 346; ubi vide Stephanum.

ead. l. 13. Ἄλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως) Ante haec in Mf. Basf. & Cass. erat: ἐμέρισε πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν Κορινθίων τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων. πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτῶν τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου.

ead. l. 20. Τὰ Μηδικὰ.) Διὰ τὰ Μηδικὰ. Cass.

ead. l. 21. Μὴ παντὸς) In Cass. vel ad haec verba, vel ad ea, quae paulo ante in Thucydidē leguntur, ἥς τοῦ μὲν ἔργου μέρος, annotatum erat, ἐπεὶ δὲ ἕως Μυκάλης ἐδίωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. Vid. ad pag. 338 l. 30.

ead. l. 22. Τὸ δὲ στερισκ.) Vel ex his, quae scribit, ἐν ᾗθει ἀναγνωστέον, conicere est, στερισκόμεθα, non στερισκόμεθα legisse. STEPH.

ead. l. 27. Ἔσχεν) Deest Cass.

ead. l. 29. Θαυμαστικῶς) Malim θαυμαστικῶς scribere: immo vero haud scio, an altera tolerari scriptura possit, ut sit ex nomine θαῦμα factum adverbium. At vero ut θαυμαστικῶς hic scribo, ita θαυμαστικὴν in simili observatione legimus pag. 345 l. 7. STEPH. Θαυμαστικῶς hic Reg. & Cass.

ead. l. 33. Ἦσαν γὰρ αἱ π.) Vide Herodot. l. 8, & Plutarchum in Themistocle. HUDS.

ead. l. 35. Αὐτοὶ τὸ δῖμοιρον) Αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δῖμοιρον Cass.

ead. l. 37. Μακεδόνων) Hoc scholion in Cod. Reg. additum erat sequenti μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Recte.

Pag. 338. l. 5. Ἄλλως, τὰ οἰκεῖα) Haec omnia usque ad προλιπεῖν absunt a Cass.

ead. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ, ἡξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν) Haec quoque non habet Cass. Nec apparet, quis hic sit sensus verborum ἀλλὰ βοηθεῖν.

ead. l. 17. Οὐκ οὔσης τῆς πόλεως) Addita erat inter versus expositio in Cass. ἐφθαρμένως.

ead. l. 21. Ἀλλὰ μεταν.) Verba haec, ἀλλὰ μεταναστῆναι &c. ad participium διεφθαρμένοι non pertinent: ac posita finis

se videntur post εἶσθῆναι εἰς τὰς ναῦς. Sed quoniam ἐτολήσαμεν apte repeti cum illis non potest, (neque enim μεταναστῆναι εἰς ἄλλην πόλιν, tanquam ἀπόλιδας, esse τολμῆς opus dici potest) credibile est, ἠδελήσαμεν aut ἐβουλήθημεν ab eo adiectum fuisse: ut totus locus (adiiciendo verba huius Scholiae stae verbis Thucydidis) ita scribatur, ἢ μὴ ἐτολήσαμεν ὥστερον εἶσθῆναι εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ μεταναστῆναι εἰς ἄλλην χώραν ἠδελήσαμεν, ὥς ἀπόλιδες. STEPH.

ead. l. 23. Ναῦς ἱκαν.) Praefigenda sunt haec verba, μὴ ἔχοντες ναῦς ἱκανὰς, ut iis conveniat, quae redditur ratio, δέκα γὰρ εἶχον μόνας ναῦς. STEPH.

ead. l. 26. Ἐν ἐρωτήσει) Non video, quomodo verum istud esse queat, legi haec per interrogationem debere, nisi, particula οὐκ addita, ἄρα οὐκ ἄξιον εἰμὲν scribamus. At Valla, non ἐν ἐρωτήσει, sed ἐν ἀποφάσει legens, vertit, quapropter digni sumus Lacedaem. STEPH.

ead. l. 28. Ἦγουν προαιρέσεως) Non προαίρεσιν, sed φρόνησιν, his verbis significari puto. STEPH.

ead. l. 30. Ἐως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι) Defunt Cass. Vid. ad pag. 337 l. 21.

ead. l. 33. Ἦγουν δε.) Pro ἤγουν, quae est particula διασαφητικὴ, ponenda est διαzeugτικὴ ἢ, vel ἤτοι. nam quod ab eo dicitur ὑπὸ δέους, ait posse intelligi de metu barbarorum, vel de metu eorum, qui sub illorum imperio malis affecti fuerant. Intellige autem de metu, quem afferebant. STEPH.

ead. l. 35. Τοῦ φόρου) Pag. 339 l. 11 ἀφέλειαν aliter exponit. STEPH.

ead. l. 37. Ἐχθρῶν) Quae nomini ἐχθρῶν subiunguntur, habere hic locum non videntur. STEPH. Ἐχθρῶν non est in Cass.

Pag. 339. l. 1. Ἀμεμπτον) Mf. Bas. ἀμεμπτον, ἀλογον.

ibid. Ταυτὸν εἰπεῖν) Post verba haec ταυτὸν εἰπεῖν nihil opus erat istis, ἀντὶ τοῦ nec dubium est, quin vel haec, vel illa expungi debeant. STEPH. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 7. Τὴν ὀλιγ.) Ad eorum oligarchiam sub illis verbis respexisse ait: pro qua expositione multi Thucydidis faciunt loci. Saepe enim de Lacedaemoniis ab eo dicitur, illos constituendae in aliis urbibus oligarchiae incumbere solitos fuisse, aut iam constitutam stabiliendae atque firmandae. STEPH.

ead. l. 8. Ἀπὸ τῆς Μυκάλης) Quomodo haec in ea, quae praefixa sunt, verba annotari dicere possumus? Nam cum illis verbis, καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες, ista, ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι, quid commune habent? Nihil certe. Sed aliam se-

dem illis, & eam quidem aprissimam, invenisse mihi videor: si nimirum in cap. 75 translata, tribuantur verbis hīsce, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν συμμάχων, id est, his verbis, illa, pro eorum expositione, apponantur, ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι. Conveniet autem, quod hic dicitur, cum eo, quod scribere illum p. 338 l. 30 videmus, tantum ad Mycalen usque Lacedaemonios venisse. STEP.H.

ead. l. 9. Φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον) Ἐπὶ φιλελεύθερον εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι Mf. Bas.

ead. l. 11. Ἐλαττοῦμεν) Ἀφίμεν Reg. & paulo ante ad διαδομένην idem κατὰ διαδοχὴν διδομένην.

ead. l. 14. Κατέχεσθαι, ἀρχεσθαι) Δουλοῦσθαι Cass. Et mox ad καθεστῶτος idem cum Reg. νομίμου ὄντος.

ead. l. 16. Μέχρις οὗ) Μέχρι οὗ Cass.

ead. l. 20. Ἀπὸ κοινοῦ &c.) Voculae νῦν hic praeteriti, paulo post autem praesentis temporis significationem dari mirum est, cum de uno eodemque loco agatur: nisi forte in duobus eam locis positam invenit. quam tamen alibi aptam habere sedem posset? Hoc etiam videri cuipiam novum possit, iungi hanc particulam ἀπὸ κοινοῦ his verbis, τὰ συμφερόντα λογιζόμενοι, cum tamen non praecesserit, sed sequatur. Verum idem & quibusdam aliis fieri in locis videbit. STEP.H. Mox τὸν παρωχημένον Mf. Bas.

ead. l. 22. Λέγει τὴν &c.) Dicere maluissē, τὴν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων. STEP.H. Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 23. Τὸ νῦν) Τὸν νῦν Rostg.

ead. l. 28. Τῇ παρεπομένη) Non placet, ἀνθρωπεία ita exponi. Primum enim, si nomine ἀνθρωπεία, aut etiam his duobus, ἀνθρωπεία φύσει, haec omnia includantur, τῇ παρεπομένη τῇ ἀνθρωπεία φύσει ἀρχῇ, cur ista, ὥστε ἑτέρων ἀρχεῖν, addita fuisse dicentur? Deinde ἀρχὴν naturae humanae παρέπεσθαι, quomodo verum comperietur? Nimirum περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀρχῆς, non autem περὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, dicendum hoc fuerit. STEP.H.

ead. l. 32. Βιαίτερον &c.) Malim βιαίτερον ἡμῶν ἀρξάντας. STEP.H.

ibid. Ταπεινοὶ ἐσμεν) Male hic, & alibi quoque, verbum μετριάξαι exponit. Neque enim μετριάξαι dicuntur, qui sunt ταπεινοί, id est, humiles, & animo demisso, sed qui modeste, seu moderate se gerunt; sive qui moderationem adhibent, aut moderatione & aequitate utuntur. STEP.H. Suidas etiam μετριάξαι exponit ταπεινότητι.

ead. l. 38. Φιλονικεῖν) Φιλοδικεῖν Reg. Cass. Rostg.

Pag. 340. l. 1. Ὁμοίοις) Minime possunt ὁ ξένος & ὁ πολίτης vocari ὁμοιοι νόμοι, sed ὁμοιοι νόμοι dicendi potius fuerint οἱ τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ ὁμοίως κείμενοι, vel τῷ τε πολίτῃ καὶ τῷ ξένῳ ὁμ. κ. illius enim mentio facienda priore loco videtur. Non possunt, inquam, peregrinus & civis leges similes aut etiam eadem appellari, sed similes leges dicendae fuerint, quae utrique pariter positaе sunt, & quae erga utrumque pariter servantur. Verum & hoc videndum est, ne, quod de similibus legibus dicit, male ad peregrinum & civem (nisi civis prius nominandus est) referatur, & referri ad focios debeat. Haec enim proxime praecedunt, καὶ ἐλασσούμενοι γὰρ ἐν ταῖς ὑμυβολαῖαις πρὸς τοὺς ὑμμάχους δίκαις. STEPH. Non est credibile, quemquam tam stolidum esse, ut cives & peregrinos vocet νόμους ὁμοίους. Probabilius est aliquid excidisse, vel τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ legendum esse.

ead. l. 4. Ἐκωμωδοῦντο &c.) Athenienses, tanquam φιλοδίκους, id est, litium amantes, sive (uno verbo) litigiosos, male audisse, vel ex ipsis Aristophanis comoediis constat, (nominе φιληλιασταὶ eadem de re utentis) ideoque verbo ἐκωμωδοῦντο apte hic Scholiastes utitur. STEPH. Suidas dicit, cicadas mensem unum aut alterum in ficibus cantillare, Athenienses autem per omnem aetatem in iudiciis cantare. HÜDS.

ead. l. 5. Πέρσης &c.) Ut casus casui respondeat, scribendum est Πέρση, Σκύθη. Sed cur tam procul exemplum petit? cur e Graecia ad profereudum exemplum egreditur? Exemplum, inquam, huius rei esse alios, qui cum minus moderationis & aequitatis imperio suo adhibeant, non tamen tanquam litigiosi male audiant. STEPH.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ &c.) Eodem peccat modo hic, ἥσσαν exponens οὐδὲ ἥσσαν, quo & antea peccavit, cum ἐλάχιστον exposuit οὐδὲ ἐλάχιστον. Immo & gravius etiam hic: quoniam particula οὐδὲ magis periculose contrarium sensum efficit. STEPH.

ead. l. 8. Παρ' ἄλλοις) Παρ' ἄλλων Rostg. Non video, quam vim hic habeat praepositio παρὰ, & cur non maluerit sine ea dicere, ἄλλοις, ἀλλὰ μένοις ἡμῖν cum Thucydides in dativo dicat τοῖς ἔχουσιν ἀρχὴν, καὶ ἥσσαν ἡμῶν μετρίοις οὖσι.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ δικ.) De hoc gravi & pudendo errore, quo δικάζεδαι nove exponit δίκαια πράττειν, non tacent mea Schediasmata. STEPH. Hoc quoque in editis Schediasmatibus frustra quaesivi.

ead. l. 10. Εἰθισμένοι) Non ad hoc tantum verbum respicit, quod hic annotatur, sed ad totum hoc membrum, *εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ ἰσίου ὁμιλεῖν*. Si enim consueverant eorum focii ex aequo cum ipsis agere, & pari iure iudicium experiri, novum certe illis erat deteriori conditione aliqua in re esse. Quia ex re τὸ σπᾶνιον τῆς ἀδικίας dicit ostendi, id est, *tao* illis iniuriam fieri solitam fuisse. STEPH.

ead. l. 12. Μὴ δίκ.) Particula μὴ supervacanea hic est: sed ex Thucydide fumitur, hoc pleonasmō Attico (ut & paulo post ostendam) utente. Alioqui dicendum tantum fuisset *παρ' ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ δίκαιον εἶναι*. Sed & *εἰάν τι*, omīssa voce τοῦτο, dicere poterat. STEPH. Μὴ deest Cass. Rostg.

ibid. Οὐκ εἶπε &c.) Non dixit, inquit, τὸ δίκαιον, (intellige autem, *παρὰ τὸ δίκαιον* nisi potius haec ipsa scriptura substituenda est) sed *παρ' ὃ ἐκείνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον*. Atqui (diceret aliquis) ne haec quidem verba apud Thucydidem comparent. Sciendum est igitur, eum dicere, *παρ' ὃ νομίζουσι μὴ δίκαιον εἶναι*, tanquam is sit sensus istorum Thucydidis verborum, *παρὰ τὸ μὴ οἶσθαι χρῆναι*. Ubi etiam animadvertendus is est, quem dixi, voculae μὴ pleonasmus, & quo ipse Scholiaſtes in horum verborum expositione itidem utitur. Mirus est autem hic infinitivi apud istum scriptorem usus, *παρὰ τὸ μὴ οἶσθαι χρῆναι*, pro eo quod est, *παρ' ἐκείνο ὃ μὴ οἶονται χρῆναι*, aut (omīssa illa supervacanea negatione) *παρ' ἐκείνο ὃ οἶονται χρῆναι*. STEPH.

ead. l. 15. Ἡ λόγῳ ἢ) Sicut λόγῳ ponit pro expositione Thucydidei vocabuli γνώμη, ita etiam addi ἔργῳ, ad exponendum alterum δυνάμει, dicere (ut opinor) necesse habemus: sed quomodo hoc vocabulum (ut de altero taceam) istam admittere significationem potest? Valla certe ducbus his *verbo & facto*, quae duobus illis λόγῳ & ἔργῳ respondent, addens ista, *propter rationem imperii*, ostendit se non animadvertisse, dictum esse a Thucydide, non δυνάμει διὰ τὴν ἀρχήν, sed δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν· quod vereor, ne & ipse Scholiaſtes haud animadvertenter. STEPH.

ead. l. 17. Τὸ ἢ &c.) Non minus absurdum, quam novum est, dicere, particulam ἢ pro ὡς positam esse: praesertim cum vulgaris illius usus, pro quo ἢ περ (id est, *quam*) ponitur, sententiae loci huius sit longe accommodatissimus. Fortasse autem non ἢ sed ἢ legens, ita exposuit: sed talem particulae huius usum ignorari a Thucydide, ignorare non debuit. Utramque tamen lectionem secutus sit, non existimavit, haec

verba, χαλεπώτερον φέρουσιν, continuanda esse cum sequentibus absque ulla interpunctione, sed post φέρουσιν interpungi debere: perinde ac si locus hic ita esset intelligendus, *Sed aliquid sibi deesse, magis aegre ferunt: quemadmodum si ab initio secum* (utor autem hic verbis Vallae) *non iure, sed aperte rapaciter egissimus*. Atqui & istud, ne ita intelligendum dicamus hunc locum, vetat, quod non χαλεπώτερον sed χαλεπώς dicendum fuisset, id est, *aegre ferunt*, non autem, *magis aegre ferunt*. STEPH. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 18. Κατὰ τὸν τῆς &c.) Verba haec videntur expositio esse adverbii φανερώς. Sed quomodo hoc cum eo, quod dictum est, ἀποθέμενοι τὸν νόμον, consentire dicemus? Videtur enim loqui repugnantia, qui ait, *magis aegre ferunt, quam si ab initio deposita lege, plus nobis secundum imperii legem arrogaremus*. Quomodo enim aliquis deposita lege, (id est, deposita seu abiecta legis cura) ex lege plus usurpare velle dicetur? Responderi posse existimo, cum dicit ἀποθέμενοι τὸν νόμον, poni singularem pro plurali νόμους, & de iisdem illis intelligi, de quibus loquens dixerat, ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις: quod si deinde φανερώς cum Scholiaste exponamus κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον, hanc legem de ea dictum iri, quam introducit ἡ δύναμις τῆς ἀρχῆς vel, ut eius phrasin sequamur, δύναμις ἡ διὰ τὴν ἀρχήν. haec enim δύναμις esse legislatrix solet, & quidem hoc munere alio fungi modo, quam functi sint legislatores illi, a quibus ortae sunt aliae illae leges. STEPH.

ead. l. 19. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Cum antea de quodam loco, ubi δὲ pro γὰρ positum aiebat, prorsus ab eo dissentirem, de hoc contra plane illi assentior. Rationem enim reddit eius, quod dixit, eos magis aegre ferre, quam si ab initio deposita legis cura plus sibi arrogarent. *Illo enim modo*, inquit, *non contradicerent*, (vel, *contradixissent*) *quin oporteat inferiorem superiori cedere*; vel, (si quis ita interpretari mavult) *nilhil causae dixissent, quin par sit, inferiorem ei, a quo imperium tenetur, se submittere*. Cum autem dicit *illo modo*, (quibus verbis redditur adverbium ἐκείνως) intelligit, *si illud a nobis factum fuisset*: videlicet, si deposita lege &c. STEPH.

ead. l. 20. Ὁργίζονται) Cum apud Thucydidem nominativus verbi ὀργίζονται sit οἱ ἄνθρωποι, hic contra alium ei dativum dat, quem οἰκοθεν affert, videlicet οἱ σύμμαχοι vel non animadvertens, quod a Thucydide dicitur; vel (quod mihi magis sit verisimile) a genere ad speciem venire volens, id est,

quod a Thucydide de universo hominum genere (nempe de natura omnium hominum) dicitur, ad speciem accommodare. STEPH. Pro *aliū dativum* voluit scribere *aliū nominativum*. Et ita emendaverat Hudsonus, qui partem huius notae descripserat.

ead. l. 21. ἡμῶν &c.) Scripsisse illum puto ἡμῖν. Nove enim, ut opinor, ἡμῶν hic diceretur. STEPH.

ead. l. 23. Προμάντ.) Observandum, quod dicit, hos Atheniensium legatos, ita loquentes, *si everso dominatu nostro ipsi dominaremur*, augurari, quod futurum erat. Lacedaemonios enim eorum muros diruisse. Aliquis tamen fortasse malit dicere, hoc tantum esse ominari: cum etiam verba, quae ab aliud cogitantibus dicebantur, omen habere existimarentur. At illa imprecatio Thucydidis in prooemio ab eo aliud cogitante profecta non itidem dici posset. Loquor autem de illis Thucydidis verbis, quibus idem Scholiastes eum Lacedaemoniis everisionem illorum urbis latenter imprecari scribit. Quis tamen esse eiusdem Scholiastae haec quoque possit affirmare, cum in eadem pagina Scholium, illi de imprecatione Scholio contradicens, habeamus? IDEM.

ead. l. 33. Εἰς ἀδελότητα) Non possum illi assentiri, *τύχας* esse dicenti *ἀδελότητα*, id est *incertitudinem*. Sic tamen & Valla, *belli enim diuturnitas solet plerasque res fortuitis obicere*. Et Vitius, *diuturnitas efficit varias vices*. Atqui bello cuilibet, non tantum illi, quod diuturnum est, incertitudo tribuitur: id est, incertus esse dicitur eius exitus: & hoc semper experientia confirmavit, ac quotidie confirmat. Adde, quod idem ter diceretur: nam sequitur, *καὶ ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδελῷ κινδυνεύεται*. Atque ad eandem ἀδελότητα pertinent & haec verba, quae proxime praecedunt, *τοῦ δὲ πολέμου τὴν παράλογον, ὅσος ἐστίν, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιάγωντε*: id est, *Quam multa inopinata (vel, quam multa praeter expectationem) in bellis evenire soleant; aut etiam, Quam praeter expectationem esse soleat bellorum exitus*. Accedit ad haec duo, quae adversus expositionem illam attuli, quod postquam dixit bellum diuturnum *ἐς τύχας τὰ πολλὰ* (vel *ταπολλὰ*, una voce) *περίστασθαι*, subiungit, *ὃν ἴσον τε ἀπέχουμεν* quod certe falsum erit, si ad ἀδελότητα referamus. Nam ubicunque est bellum, falsum est, quod Valla habet interpretatio, *A quibus fortuitis utrique aequaliter absumus*: iridemque quod habet altera, *a quibus variis vicibus adhuc utrique absumus*. Nisi dicamus, hos legatos intellexisse, se a bello abesse. neque enim a belli fortuitis aut a

belli vicibus variis abesse potest, nisi qui a bello abest. Quomodo igitur τύχας exponemus? Ego *infortunia* significare hic dixerim: nec mihi huius significationis exemplum ex alio Thucydidis loco afferre difficile fuerit. Belli vero diuturnitatem solere infortunia (& quidem ipsis etiam victoribus interdum) afferre, omnes historiae testantur. Libuit in refutanda expositione ista immorari, quod interpretes eam secutos esse, & multos eam, ut prima fronte rationi consentaneam, secuturos esse viderem. Spero autem fore, ut eae, quas ita examinatas reiicio, cautiorem te ad alias pleraque excutientias, antequam a te admittantur, reddant. STEPH.

ead. l. 34. (Ὀμηρος) Iliad. ζ', v. 339.

ead. l. 37. (Ὀποῖον) Scribendum potius ὁπότερον. De hac autem expositione dicam in annot. sequente. STEPH.

ibid. Μετὰ κινδ. πρ.) Hic κινδυνεύεται significare non potest, quod ait, μετὰ κινδύνων πράττεται. Praesertim vero si praecedentium verborum expositionem eum hac iungamus, quam aliena sit ab hoc loco videbimus. Dicendum enim erit, καὶ μετὰ κινδύνων πράττεται ὁποῖον (vel potius ὁπότερον) μέρος κινδυνεύσει. Quod si diligenter illam expositionem praecedentem consideremus, in ea hoc ipsum κινδυνεύεται explicatum inveniemus, his videlicet verbis, ἀδελὸν ἐστίν. quae explicatio minime, sicut altera, reprehendenda est: nisi in eo, quod minus significanter dicitur ἀδελὸν ἐστίν, quam κινδυνεύεται, ut minus significanter (& quidem multo minus) Latina lingua dicit, incertum est, quam, in alea positum est. IDEM.

ead. l. 38. Οἱ ἀπροβούλευτοι) Quod de universo hominum genere dicit Thucydides, ad inconsideratos & minime circumspectos restringit: sed responderet Thucydides, se ita loqui, quod a maiori hominum parte istud peccetur. Inconsiderati vero & minime circumspetti sunt, qui ab illo ἀπροβούλευτοι appellantur: & magis etiam proprie, qui non praemeditate & absque consultatione seu deliberatione aliquid agunt. Cum hoc autem male ἀνέητοι iungit, quod multo plus est: & ita quidem, ut ἀνέητοι agere multa soleant, quae non itidem agerent ii, qui tantum ἀπροβούλευτοι appellari merentur. IDEM.

Pag. 341. l. 1. Πρὸ τῶν βουλ.) Addendum hic adverbium πρότερον post τῶν ἔργων, vel potius πρότερον tantum hic ponendum est, cum verba haec non aliam vocem, quam illud adverbium, explicant. At vero genitivus τῶν ἔργων cum ἔχονται iungitur. τῶν ἔργων ἔχονται, inquit, πρὸ τῶν βουλευμάτων. Immo vero, si diligenter, quae a Thucydide dicuntur, consi-

deremus, videbimus, illum nihil cum suo πρότερον relinque-
re subaudiendum, & illud nobis exponere, cum ei ὕστερον ορ-
ponit. Aut si quid subaudiri debet, id certe fuerit genitivus λό-
γων perinde ac si diceret, πρότερον τῶν λόγων ἔχονται τῶν ἔρ-
γων· vel potius, (ut plenior sit oratio) πρότερον ἢ ἀπτεσθαι
τῶν λόγων, ἔχονται τῶν ἔργων, ἀπερ ὁμοίως ὕστερον χρὴν δρᾶν,
καὶ μετὰ τὸ τῶν λόγων ἀφασθαι. Sed hunc genitivum λόγων
Valla rationem male interpretatur. Ita enim locum hunc red-
dit, Qui cupide bella incunt, prius in negotiis versantur, quae pos-
teriora consiliis esse debebant: iidem, cum advenit calamitas, tunc
ad rationem se conferunt. In qua interpretatione cum non illud
solum, sed & alia peccarentur, margini hanc adscripsi, Et ho-
mines, cum proelia incunt, opera prius capeffunt, quae postea gerenda
erant: at cum aerumnis premi coeperunt, consilia institunt.
Sed ne ego quidem mihi in genitivi λόγων interpretatione sa-
tisfacio: cum potius περί τῶν συμβατηρίων λόγων intelligere
dum putem: ut hic locus ita reddatur periphrasi etiam uten-
do, Ac cum homines ad bella gerenda eunt, opera prius aggrediun-
tur, ad quae postea veniendum erat: cum vero aerumnis premi iam
coeperunt, ita ut ipsos bellorum poeniteat, tum demum sermonem de
compositione iniiciunt. STEPH.

ead. l. 5. Οὓς ἐν ταῖς) Μάρτυρας οὓς ἐν ταῖς Caff. Rostg.

ead. l. 6. Ὑπογῆσσε) Vide Stephani Append. ad scripta al-
de Dial. Att. p. 185. HUDS.

ead. l. 9. Παρὰ τὰς) Πρὸς τὰς Rostg.

ead. l. 10. Διῶκοντες) Malim ἀποδιῶκοντες. STEPH.

ead. l. 12. Ἐμπείρους) Λείπει τὸ ἐμπείρους. Caff.

ead. l. 13. Γλυκὺς) E Pindaro, ut observavit Erasmus.

ead. l. 14. Ἦγουν δ' ἐλαχ.) Non γινόμενον solum, sed iun-
ctum cum ἂν, significare potest γινεσόμενον. Quod autem ἐ-
λάχιστον exponit δ' ἐλάχιστου καιροῦ, (dicens καιροῦ pro
χρόνου) non placet: ac potius non minimum bellum de maximo
intelligendum puto: ut sit figura μείωσις, sive λιτότης, quae
vulgo λιπότη perperam vocatur, ut docui in meo de abusu
Graecae linguae libello. STEPH. Ἦγουν δ. ἔ. καιροῦ καὶ ἔργου
γινεσόμεν. Reg. ἢ. δ. ἔ. καιροῦ γινόμενον Caff.

ead. l. 15. Μέχρις δὲ.) Huc usque (inquit) est prooemium. At-
qui, cum proxime sequens periodus rationem reddat eorum,
quae hic Archidamus proponit, simulque ea confirmet, ideo-
que ab his pendere dicenda sit, quomodo haec claudere proo-
mium dici possunt? Ne tamen dicere audeamus, haec verba
μέχρις ὅδε τὸ προοίμιον, post participium νομίσαντα ab illo

scripta fuisse, obstant, quae in illius sequentis periodi principium annotantur. STEP.H.

ead. l. 16. Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δυνατὸν) Absunt a Cass.

ead. l. 17. Πεζομάχοι) Ἐκ παραλλήλου πεζομάχοι Cass. Rostg.

ead. l. 24. Τοῦ ἔχειν χρήματα) Πένντες γὰρ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Cass. Rostg. Deinde, quae paulo post leguntur, πένντες γὰρ, non sunt in Cass.

ead. l. 25. Ἐκ τῶν &c.) Particula negativa οὔτε his praefigenda est verbis, ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. STEP.H.

ead. l. 26. Πένντες) Πένντες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνες Mf. Bas.

ead. l. 27. Ὑπερφέρομεν) Quae ad hanc vocem & sequentem δηοῦν annotantur, non habet Cass.

ead. l. 34. Τὸ μᾶλλον πρόσκειται) Τὸ μᾶλλον eos haud respicit, quos intellexit hic Scholiastes. Athenienses enim sunt, quos indicat Archidamus: prae illis utique videri possent Lacedaemonii pacis ruptae auctores, si bellum suadentibus morem intempestive gererent. GRAMM.

ead. l. 36. Ὅμηρος) Homeri versum affert, quod Archidami dictum cum eo conveniat, non etiam (ut opinor) tantquam ille ad hoc alludat. STEP.H. Iliad. γ', v. 160.

ead. l. 38. Τῆς γῆς) Ante haec verba in Cass. & Rostg. est ἦν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν.

Pag. 342. l. 6. Προσαθροίσει) Συναθροίσει. Cass.

ead. l. 7. Ἐκείνοις δηλονότι) Desunt Cass.

ead. l. 8. Πορισμὸν ζωῆς) Verba auctoris, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζόμεθα, Scholiastes interpretatur, πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχωμεν, aberrans omnino a recto istorum sensu. Dixerat Archidamus, consultius fore, si aliquod temporis impenderent Lacedaemonii dissuadendo apud Athenienses bello, & de iis, quae necessaria ad bellum sibi forent, interim cauti prospicerent, προσλαβόντες συμμάχους Ἕλληνας καὶ βαρβάρους, quorum viribus ut etiam suas, per id temporis intervallum, quod daretur, collectas, adiungerent, hostibusque illas, quamvis non aperte bellum denuntiantes, (μὴ πλεμον ἄγαν δηλοῦντες) non obscure tamen ostentarent, suadet hisce, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζόμεθα, quae recte satis affectu interpretes Latini, Valla, Enenckelius, & H. Stephanus in Concionib. Thucyd. Suidas: ἐκπορίζειν, ἐξευρίσκειν, συλλέγειν. Idem fere monuerat Archidamus paulo antea, in istis: καὶ τούτῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύσθαι. Idem induit & in sequentibus: πορισόμεθα ἂν πρῶτον (scil. δα-

εάνην, sumtus ad bellum faciendum necessarios) idem denique in fine orationis: *καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε μὲν — παρασκευάζετε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα.* GRAMM.

ead. l. 10. Πορεύεσθε) ἴεσθαι ἐπὶ τινι semper apud nostrum est *hostiliter aggredi, bellum inferre*; quod per *πορεύεσθαι* significari adeo non potest. IDEM.

ead. l. 11. Ἐτοιμασίαν) Non habet Cass.

ead. l. 14. Διὰ τοῦ τεμεῖν) Liquere existimo, *omissam esse in verbis Scholiastae haec explicantibus negandi particulam, & scripsisse eum, διὰ τοῦ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν.* GRAMM.

ead. l. 18. Ἐξαίρει τὴν δύναμιν) Quod hic scribit, Archidamum potentiam Atheniensium extollere, ut Lacedaemonios perterrefaciat, non minus ad haec, quam ad praecedentia, atque adeo ad magnam partem huius orationis pertinet. STEPH. In Cass. & Rostg. haec, *Ἐξαίρει τὴν δύναμιν*, cum sequentibus annotata erant ad verba cap. 82 ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. Nec tamen illis verbis satis conveniunt.

ead. l. 25. Τὴ αὐτῶν προΐδμεν) Haec inter versus recentiorum manu in Cass. scripta erant; cetera in margine manu vetusta. Idem etiam alibi saepe factum, & scholia vetustiora cum recentioribus ab his, qui ea publicarunt, in unum conflata esse deprehendi. In Reg. ad ἐπ' ἀμφοτέρω erat expositio καὶ νικῆν, καὶ ἡτταν.

ead. l. 28. Καὶ νεμύμεθα) Dubium esse potest, an haec καὶ νεμύμεθα &c. ab ipsomet, an a librario per imprudentiam praeposita illis fuerint, *σπεύδοντες γὰρ, σχολ.* &c. Quod si ipsomet hoc ordine ista collocasse credamus, scripsisse καὶ γὰρ νεμύμεθα, verisimile fuerit. STEPH.

ead. l. 29. Ἐνδοξότεραν) Ἐνδοξοτάτην Cass. quod in Thucydide pro *ἐνδοξότεραν* scribi posse putabat Stephanus.

ead. l. 31. Ἵπποστικτέον) Videndum, ne alio pertineat haec de interpungendo admonitio: nisi dicamus, illud quod sequebatur exemplar, non haec verba *σπεύδοντες τε γὰρ* &c. sed alia illis *μὴ αἰσχύνεσθε* subiuncta habuisse; cum alioqui de re manifesta admonere supervacaneum esset. STEPH.

Pag. 343. l. 1. Ἀσαφὲς τὸ χωρίον ποιεῖ) Scribit, *nominum enallagen* locum hunc obscurum reddere: cum αἰδῶ & σωφροσύνην, tanquam synonyma, eadem de re dicat, & tamen diversum illis usum dare videatur. Nec minus *σωφροσύνην* atque *εὐνομίαν* eandem illi rem significare, nos admonet. Quod igitur uni rei eodem in loco sua appellatio mutatur, hoc vocat *nominum enallagen*. Sed quaedam in hoc scholio mendosa sunt,

quaedam etiam illi defunt. Inter mendosa pono vocabulum τὴν λέξιν. Sensus enim poscit, ut τὰς λέξεις scribamus, cum de duabus loquatur, sicut paulo post de aliis duabus loquitur. Post illa autem verba δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν, non dubium est, quin aliquid omissum fuerit. cum enim sequi debeant verba, quae doceant, quomodo locus sit intelligendus, (nam verba illa, δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν, sunt promittentis se hoc docturum) tamen ista, quae subiunguntur, πολεμικοί τε γιγνόμεθα καὶ εὐβουλοι, διὰ τὸ εὐκοσμον, non alia quam Thucydidis sunt verba, nec ordine alio collocata. Fateor alioqui, illa verba, πολεμικοί τε γιν. & quae sequuntur, videri etiam posse, non tanquam expositionem ab illo proponi, sed tanquam ea, quae nobis sit expositurus, his quae subiungit, ἀνάγκη γὰρ τοὺς εὐκ. &c. Verum hic aliquid est iis, quae annotavit, non satis consentaneum. Si enim τὸ εὐκοσμον (pro quo εὐκοσμίαν paulo ante posuit) & σωφροσύνη de una eademque re dicuntur, quomodo εὐκοσμοὶ σωφροσύνης πλείστον μετέχειν dicentur?

Adiuuans igitur hoc scholium, dico, primum quidem, τὸ μὲν referendum esse ad πολεμικοί & perinde esse, ac si dictum esset πολεμικοί μὲν. Deinde, haec, quae sequuntur, ὅτε αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία, non secus accipienda esse, quam si iisdem eadem de re utendo verbis, dictum esset, ὅτι αἰδῶς τοῦ εὐκόσμου πλείστον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία. Verum & alia enallage simul observanda est in eo, quod cum πολεμικοί dixisset, tamen, perinde ac si dictum fuisset εὐψυχοί, subiungitur εὐψυχία. Totus denique hic Thucydidis locus non aliter a nobis intelligatur, quam si ita scriptus esset, εὐψυχοί τε καὶ εὐβουλοι διὰ τὴν σωφροσύνην γιγνόμεθα. εὐψυχοί μὲν, ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία. STEP.H.

ead. l. 3. Ἐμφασιν παρέχει) Hoc exponit Stephanus in Pro-parasceue pag. 18 sq.

ead. l. 7. Τοὺς εὐκ.) Suspiciari quis possit, scriptum ab illo fuisse, τοὺς πολεμικοὺς σωφροσύνης πλείστον μετέχειν. quomodo enim ferri possit scriptura haec, τοὺς εὐκόσμους σωφροπλ. μετέχειν, non video: cum (ut ante dixi) velle, τὸ εὐκοσμον (sive τὴν εὐκοσμίαν) non aliud esse, quam σωφροσύνην, deinde dicere τοὺς εὐκόσμους πλείστον μετέχειν σωφροσύνης, sibi constare non sit. Perinde enim fuerit, ac si τοὺς σώφρονας πλείστον μετέχειν σωφροσύνης aliquis diceret: cum necesse sit, εὐκόσμους & σώφρονας eosdem esse, si τὸ εὐκοσμον (sive εὐκοσμία) & σωφροσύνη eadem sint. STEP.H.

ibid. Διὰ τὸ εὐκοσμ. &c.) Scribo, διὰ τὸ τοὺς εὐκόσμως, καὶ αἰδήμονας εἶναι. STEPH.

ead. l. 10. Ὀμηρος) Homeri versus non recte tanquam testis eius, quod dixit, citari videtur. Neque enim hoc versu fortitudo sive animositas verecundiae plurimum habere, (quod tamen versu hoc vult confirmare) sed ex iis, qui verecundi sunt, plures evadere incolumes, quam interfici, dicitur. STEPH.

ead. l. 11. Ἡὲ πέφαται) Haec non sunt in Cass. δ' ἀνδρῶν est in Homer. Iliad. δ', v. 563; τ' ἀνδρῶν Iliad. δ', v. 531.

ead. l. 14. Παιδευόμεθα ὥστε) Cum παιδευόμεθα infinitivo iungi possit, ac debeat etiam, absque particula ὥστε, suspirator inter haec verba aliquid deesse. Sed quoniam, quidnam illud sit, assequi coniectura nequeo, de meo aliquid afferam. Videtur itaque locus hic ita exponi posse, (illa quidem certe Scholiastae verba ad meam expositionem accommodando) οὐ παιδευόμεθα μέχρι τῆς αὐτῆς πολυμαθείας ὥστε ὑπερορᾶν τῶν νόμων. Vel ita, οὐ παιδευόμεθα οὕτω μέγα περὶ τῆς μαθήσεως ἡμῶν φρονεῖν ὥστε ὑπερορᾶν τῶν νόμων. Crediderim tamen, hunc Scholiastem brevius esse locutum: ut certe possit quippiam multo brevius loquens, dicere, οὐ παιδευόμεθα τοσούτου ὥστε ὑπερορᾶν &c. Scio alioqui, non de fore etiam, qui nihil inter παιδευόμεθα & ὥστε desiderari, sed hoc adverbium παρελκόντως ante infinitivum positum esse putent. Apud Thucydidem certe in diversis loquendi generibus πλεονάζειν id observavi. Animadvertendum est autem, participium παιδευόμενοι apud Thucydidem debere resolvi in verbum παιδεύμεθα, praecedente particula ὅτι cum, sicut dixerat, πολεμικοὶ μὲν (nam duas hasce voces illis duabus ἰσοδυναμεῖν, & pro illis positas esse, ostendi) ὅτι αἰδῶς σωφρ. πλεῖστον μέττει, ita sequi deberet, εὐβουλοὶ δὲ, ὅτι ἀμαθέες. τῶν ν. τῆς ὑπεροφ. παιδευόμεθα. STEPH.

ead. l. 21. Ψηφίσματα τῶν λόγων) Inter ψηφίσματα & genitivum τῶν λόγων aliquid deesse suspicor. nam ψηφίσματα cum hoc genitivo τῶν λόγων non satis apte iungitur. Ac suspicionem auget, quod sequitur, οἱ γὰρ λάκωνες, βραχυλόγοι. quorsum enim, de psephismatis loquens, βραχυλογίας mentionem faceret? IDEM.

ead. l. 22. Ὡς τῶν Κορινθίων) Hoc Scholium, ὡς τῶν Κορινθίων οὕτως ὄντων, scriptum esse puto in haec verba, καὶ μὴ, τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἀγαν ὄντες. & deesse ξυνετῶν quo adiecto scribendum sit, ὡς τῶν Κορινθίων οὕτω ξυνετῶν ὄντων. Sed aliquis

fortasse & aliud mendum huic subesse loco, & Ἀθηναίων pro Κορινθίων substituendum esse dicat. STEPH.

ead. l. 23. Ἀντὶ τοῦ &c.) Aliud significare Thucydidem, cum dicit τοὺς πέλας, antea docui. IDEM.

ibid. Ὁ δέ τε &c.) Mirum, ni aliam apud Thucydidem lectionem secutus sit, aut hoc Scholium aliter scripserit. quomodo enim alioqui vel quod de particula τε, vel quod de vocula οὐ scribit, verum comperiri possit? IDEM.

ead. l. 24. Ἦν ἢ οὕτως ἢ σύνταξις) Infeliciter rem egit Scholiastes, syntaxin proponendo suam verborum Thucydidis, νομίζειν δὲ τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι. Neque enim in hisce locum habet particula negans οὐ, quae in sequenti commate reperitur. Sed coniungenda haec cum superius dictis ita; ut, in quo consistat εὐβουλία Lacedaemoniorum, declaretur per partes. Sic nimirum εὐβουλοὶ & hic dicuntur, καὶ οὕτως παιδεύόμενοι ὥς νομίζειν τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι, καὶ &c. H. Stephanus in Concionibus Thucyd. p. 62 vertit, *alios vere eadem, quae nos, sentire iudicemus*. Ita nempe is, ut & ceteri interpretes Latini τοὺς πέλας per *alios* reddiderunt, secuti in hoc Scholiasten, qui τῶν πέλας ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων hic poni asserit. At magis arrident nobis Gallica haec Ablancurtii, p. 77, *Nous estimons que les sentimens de nos voisins sont pareils aux nôtres*. GRAMM.

ead. l. 27. Λόγῳ λέγουσιν) Aliter scriptum ab eo fuisse existimo. STEPH.

ead. l. 32. Πρὸς τοὺς λ.) Cum dicit, illum ἀποτείνεσθαι πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου, ad ista verba respicere videtur, quae leguntur I, 69, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ἡμῶν τιμωρίᾳ περιγεγεννημένους. STEPH.

Pag. 344. l. 4. Μὴ πως φθάσαντες) Haec verba διὰ ἰσχύον refert ad illud, quod dixit, βουλευσάμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν cum tamen non dubium sit, quin ad proxime praecedentia referantur. IDEM.

ead. l. 6. Τοὺς μὲν λόγους) Τὸν σκοπὸν φησὶ τοῦ λόγου. Cass. In Rostg. annotatum erat: ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Est ibi pag. 1437 ed. Steph. Καθόλου δὲ ὁ μὲν ὅγκος καὶ τὸ μέγεθος τῶ πολιτικῷ (λόγῳ) μᾶλλον ἀρμόττει. παράδειγμα δὲ, οἷτε Φίλιπποι, καὶ τῶν Θουκυδίδου δημηγοριῶν, ἢ Σθένεα, ἢ δα τοῦ Ἐφόρου, καὶ Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἐν Πλαταιαῖς, καὶ Περικλέους ἢ μετὰ τὸν λοιμὸν.

Thucyd. Vol. VI.

I

ead. l. 10. Τὸν ἀριθμὸν) Eadem omnino verba exstant in Suida. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 4, & Valesii notas ad Excerpta Polybii, p. 343. HUDS.

ead. l. 11. Πόλεως) Πολιτείας Rostg.

ead. l. 16. Ἐπειδὴ &c.) Scribendum puto, ἐπειδὴ οἷδε οὐκ ἔτι μέλλ. An autem verisimile sit, Thucydidem hoc vocabulum subaudiendum reliquisse, ad Thucydidem dixi. Ceterum quamvis nolit μέλλουσι exponi βραδύνουσι, tamen μελλήσωμεν exposuit ὑπερθεσόμεθα. STEPH. Duplici hic nomine Scholiastes censuram meruit, cum quod coniunctionem ἐπειδὴ verbis auctoris praefigendam voluit, clarioris sensus gratia, tum quod verbum μέλλουσι negavit ea significatione positum, qua βραδύνουσι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. Utrumque fane erravit. GRAMM. Τὸ γὰρ μέλλουσιν οὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ βρ. Cass. & Rostg. De ellipsi τοῦ ἐπειδὴ egit Steph. hic in Nota ad Thucydidem, quam in Var. Lect. contulit Hudf.

ead. l. 17. Οὐχὶ ἐπὶ) Οὐκ ἐπὶ Mf. Bas.

ead. l. 18. Ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει) Cum dicit πάλιν, significat etiam ante huiusmodi quid a se annotatum esse. Sed hoc in editis non invenias. In Rostg. post verba, quae ad l. 6 huius pag. descripsi, addebatur: τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον λέγοντα ὡς δεῖ βραδύνειν, quae quidem non ad illum locum, sed ad verba Thucydidis οὐδὲ μελλήσωμεν τιμωρεῖν pertinent.

ead. l. 20. Πῶς ἂψ.) Deest fortasse huic loco particula μόνον, & pro ἀλόγιστα substituendum est ἀλογα. Illa enim χρήματα & νῆες, sunt ἂψυχα & ἀλογα: tertium autem, ἵπποι, non ἂψυχον quidem, sed ἀλογον & ipsum est. Verum hic consideranda praeterea est antithesis, cuius fortasse mentionem factam inveniremus, si Scholium integrum esset. nam Atheniensibus quidem ἐμαρτύρησε μόνον ἂψυχα καὶ ἀλογα τινά: at suis Lacedaemoniis χρήματι καὶ ἂψυχον καὶ λογικόν: videlicet ξυμμάχους ἀγαθούς. STEPH.

ead. l. 25. Οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῇ) Οἱ Λακ. τῶν παρόντων α. β. Mf. Bas. Mox post ἡσυχάζουσι τινες idem addit τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπαινοῦντες τὰ εἰρημένα.

ead. l. 30. Ἐπαγαγεῖν) Scholium hoc ad omnia ista verba pertinet, βούλεσθαι δὲ, καὶ τοὺς πάντας ξυμμάχους παρακαλέσαντες, ψῆφον ἐπαγαγεῖν. STEPH.

ead. l. 33. Διαπράξ.) De significatione, quam priore loco tribuit verbo διαπράξασθαι, minime dubitandum est: at de illa, quam posteriore, dubitare cogor. IDEM.

ead. l. 36. Χρηματίσαι) Suidas in χρηματισταμένοι. Mox pro μένεσσι Ms. Baf. μὲν γὰρ ἐστί.

ead. l. 38. Ἰδική &c.) Vult, opinor, significare, quod de alia quadam voce scribit, peculiarem esse Thucydidi: sed ἰδιάν ibi, non ἰδικήν, dicit. Potest autem dici peculiaris illi ea vox, quae ante illum usus nemo fuisset, etiam si postea alii, eius exemplo, usi fuerint. STEPH. Suidas in διαγνώμη, ἡ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδου.

Pag. 345. l. 7. Θαυμαστικὸν) Observa, illum in his verbis ὑπὸ Ἑλλήνων admirationem constituere, sicut ante pag. videlicet 337 l. 29 constituerebat in his, τοιοῦτου μέντοι τοῦτου ξυμβάντος, καὶ σαφ. &c. Legimus enim ibi, θαυματικῶς τοῦτο φησὶν, sed θαυμαστικῶς scribo. STEPH.

ead. l. 8. Χώρας) Vocabulum χώρας locum hic non habere nemo non fatebitur, ut opinor: sed quid pro eo reponemus? Multis forsitan non displicebit μοίρας, quod si de facto Lacedaemoniis peculiari loqueretur, valde mihi placeret μόρας. Verum, in quemcunque genitivum ille mutetur, simul etiam pro αὐτοῖς scribendum est αὐτῶν. IDEM.

ead. l. 11. Χειμῶνα διαβιβάσ.) Aut mendose scriptum, aut omnino nove, ut opinor, dictum διαβιβάσαντες cum illo accus. χειμῶνα. IDEM.

ead. l. 14. Ἐκ Σαλαμῖνος) Καὶ ἐκ Σαλαμῖνος. Rostg.

ead. l. 15. Περιουσίαν) Scribo οὐσίαν & praepositionem περὶ ex vocabulo περιούσαν, quod apud Thucydidem est, irreplisse puto. STEPH.

ead. l. 16. Κυριώτεραν) Scribendum reor κυριώτερον. *Discrimen posuit* (inquit) *inter urbem & muros. Et magis proprie πόλεως appellationem de domibus accipere videtur, Thucydides videlicet. Sed possit etiam nomen esse κυριώτερον, hoc sensu, Et magis proprium videtur, πόλεως* (id est urbis) *appellationem de domibus accipere. Rationem autem addit, urbem enim muris non cinctam Lacedaemonii incolebant. Hinc nimirum vult probare, πόλιν dici posse, & quae domos tantum, non etiam muros, seu moenia, habeat.* IDEM.

ead. l. 18. Ὀμηρος) Nisi totus Homeri locus afferatur, similem in eo esse usum nominativi pro genitivo, cognosci non potest. Est igitur adeundus locus, qui exstat Odysseae libro μ', v. 73. Afferens autem istum Homeri locum, assentiri videtur iis, qui talem structuram σχῆμα Homericum vocant: cum tamen ipsemet alibi schema Atticum esse scribat. IDEM. Vide, quae ad Thucydidem IV, 70, annotata sunt.

ead. l. 22. Περίβολος δηλονότι) Non intelligo cum Scholia-
sta & interpretibus Latinis & Gallicis ad verbum *ξυνεισθήκει*
nomen *περίβολος*. Et cur, si istud voluisset auctor, potius non
dixisset *ξυνεισθήκεισαν*, cum plurali mox numero efferat *τοὺς*
περιβόλους? Mihi certe ὅσοις *ξυνεισθήκει* nihil aliud est, quam
ad quosunque foedus Ἑλληνικὸν & societas pertinebat, vel quibus
societas cum Lacedaemoniis & reliquis Peloponnesiis intercede-
bat. Populi enim & civitates Graeciae, quotcumque ex conven-
tione & foedere contra communem Graecorum hostem, Me-
dum, stabant, sive intra seu extra Peloponnesum essent, u-
num constituiebant *σύστημα*. Neque enim ii, qui ab hoc foe-
dere & societate exclusi essent, de diruendis itidem muris suis
solicítandi erant. Ceterum ad significationem τοῦ συνίστα-
σθαι, quam suppono, probandam exempla nemo Graecae
linguae gnarus, ut puto, requireret, quippe quae satis ma-
gna copia Historici suppeditabunt, ipsumque Thucydidei o-
peris initium hoc dabit: καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν *ξυνιστάμενον*
πρὸς ἑκατέρους. Et certi sumus, de sensu, quem dedimus hisce
ὅσοις *ξυνεισθήκει*, litem a nullo peritiorē nobis movendam
esse. GRAMM.

ead. l. 28. Διὰ δὲ τοῦ ὑπ.) Nimis longe petita videtur haec
nominis ὑποπτον expositio: sicut & nimium subtiliter inqui-
rit (meo quidem iudicio) in illud loquendi genus τὸ βουλευ-
μενον τῆς γνώμης: cum & alibi hunc genitivum apud Thucy-
dē *παρέλκειν* videamus. Ideoque hanc Vallae interpretatio-
nem probō, *quid vellent ac suspicarentur, non patefacientes illi*
quidem Atheniensibus. Ac ne hoc quidem placet, ἐν δὲ τοῖς ἐναν-
τίοις καὶ τὸ ὑπονοούμενον ἀποκρύπτεται. nam etiam ἐν τοῖς φί-
λοις hoc fieri nonnunquam videmus. STEPH.

ead. l. 29. Οἶον, ἐξ ἧς) Σημεῖον, ἐξ ἧς Mf. Baf.

ead. l. 36. Ἐπέρχεται) De ista verborum *ἐπέρχεται* & *πα-
έρχεται* differentia in proxima dicam annotatione. STEPH.

ead. l. 37. Οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή) Hoc scholium ad hanc
loci istius partem nullo pertinere modo potest: cum in eo de
duobus verbis agatur *ἐπέρχεται* & *παέρχεται*, de quibus
& modo dictum fuit. Nec dubito, quin illa *παραγραφή*, quam
ἀκριβὴ fuisse negat, de his ipsis verbis ageret. Cum autem de-
pravatus sit hic locus, videor mihi assequi coniectura, quo-
modo suae integritati sit restituendus, quamvis non assequar
itidem, quid illa *παραγραφή* censura dignum iudicaret. Nam
si pro his *αὐτοὺς γὰρ οὐ τοὺς*, scribatur *αὐτὸς γὰρ οὕτω*, locum
hunc, paucis mutatis, restitueris. Sed post λέγει ponenda tan-

tum hypostigme fuerit. Sequuntur enim verba, quae ipsum (Thucydidem videlicet) de Atheniensibus dixisse scribit. Ac de illa quidem paragraphe dicam & postea. Quod autem de differentia verborum *παρελθεῖν* & *ἐπελθεῖν* addit, verum non puto: ideoque merito, tanquam rem sibi quoque dubiam proponens, dicit *μήποτε*. Sed occasionem suspicandi, talem esse verbi *ἐπερχεσθαι* significationem, praeuisse illi videtur hic locus, in quo, *οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν*, de eo dicitur, qui per multos iam dies *ἔρχεσθαι* distulerat. Atque ut hic dixerat *ἐπέρχεται*, ita huius verbi participio utens dicit paulo post de eodem Themistocle, *ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις*. Ad verbum autem alterum *παερχεσθαι* seu *παρελθεῖν* quod attinet, ne illud quidem, quod de eo dicit, videlicet significare *τὸ αὐτίκα*, ex eo, quem attulit, loco probari potest. Ad praecedentem vero illam differentiam ut veniam, qua traditur, *ἐπέρχεσθαι* quidem de peregrino, at *παερχεσθαι* de cive dici, in ea, quantum ad verbum *ἐπέρχεσθαι* attinet, respici constat ad usum, quem habet *ἐπέρχεται*, ad illud inquam respici, quod hic de peregrino dictum sit: sed considerandum erat, non minus de peregrinis dictum esse supra *παρελθόντες* p. 337. Sic autem & aliae inter quaedam vocabula differentiae ab hoc Scholiaste afferuntur, quibus non sine cautione assentiendum est. Nunc vero audi, quid mihi in mentem de illa paragraphe venerit. Suspicio, hanc annotationem, qua differentia verborum *ἐπέρχεσθαι* & *παερχεσθαι* traditur, adscriptam illi Thucydidis loco, qui habet ista verba, *ὅτι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν*, appellari *παραγραφὴν*. Ideoque post verba illa, *ἐπέρχεται ὁ ξένος, παερχεται ὁ πολίτης*, (quae sint illius *παραγραφῆς* verba) hanc eius reprehensionem (expunctis illis duabus ex Thucyde sumtis vocibus *αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι*) sequi debere, *οὐκ ἀκριβὲς ἡ παραγραφὴ* ut reprehensor ille & velut censor, qui hic introducitur, illi de horum verborum differentia annotationi eum ipsum Thucydidis locum opponere, deinde in vicem illius differentiae aliam a se excogitatam substituere dicatur. STEPH. Vid. ad Schol. pag. 337.

Pag. 346. l. 2. *κατ' ἀρχὰς*) Haec omittunt Suidas in *παρελθεῖν*, & Scholiastes Demosthenis ad orationem *περὶ τῶν ἐν Χερρόν*. p. 58. Contra a Scholiaste Cass. absunt illa, *χρόνῳ διαπράξασθαι*. Et possunt abesse sine damno sententiae. Scholiastes Demosthenis etiam habet *χρόνῳ δὲ, τοῦτο*. Salmasius ad Achillem Tatium pag. 664 ita citat: *τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ διαπράξασθαι*.

ead. l. 5. Τοῖς ὀφθαλμοῖς) Defendam hic nostrum Scholiaffen adversus eam, quae in promptu esse videtur, reprehensionem. *σκεψάμενοι* enim ab illo ita exponi, *ιδόντες τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι*, quis primo aspectu non carpat? Sed vicissim in promptu est defensio, si quis attente verbum Thucydidis cum illa explicatione conferat. nam qui inepte adderetur datus post *ιδόντες*, nequaquam inepte addi dici potest post *σκεψάμενοι* id est, nos de illo tanquam subaudiendo admoneri, ad ponendum inter alteram vocabuli illius significationem & hanc (quae alioqui rarior est) discrimen. *ΣΤΕΡΗ.* Add. quae annotat in Proparascue pag. 34.

ead. l. 12. Τὸ σχῆμα πλάγιον) Ita vocare videtur eam orationis structuram, quae talis est, ut oratio vel *διηγηματικὴν* vel *μιμητικὴν* formam habeat. Vide plura in mea, quae proxime sequitur, annotatione. *ΣΤΕΡΗ.*

ead. l. 14. Κακῶς) Haec verba, *κακῶς καὶ τοῦτο παραγράφεται*, & quae illis subiunguntur, alicuius sunt itidem censorie hanc *σημείωσιν* (si ita vocanda est) reprehendentis, τὸ *σχῆμα πλάγιον*. *δύναται γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμ.* & verba haec *παραγραφὴν* vocantis. Atque ideo dicitur non *τοῦτο*, sed *καὶ τοῦτο*, quod alia iam *παραγραφὴ* paulo ante reprehensa fuerit: ea videlicet, de qua meam & ipse sententiam protuli. Quod si & de hac proferenda est, non immerito eam reprehendi dixerim. Quomodo enim ita locutus Thucydides dici potest, ut illa vel tanquam ab ipso, vel tanquam in Thucydidis persona dicantur? nam si Themistocles loquens induceretur, non diceretur, ἡ μὲν πόλις σφῶν, sed potius ἡ μὲν πόλις ἡμῶν deinde non *βούλονται*, sed *βούλεσθαι*, omisso etiam nomine *Λακεδαιμόνιοι* quin etiam alia aliter in sequentibus efferrentur: ac talis denique oratio Themistoclis esse deberet, ἡ μὲν πόλις ἡμῶν *τετ. ἥδη*, ὥστε *ἰκανὴ εἶναι σ. τοὺς ἐνοικ. ἐν αὐτῇ*. εἰ δέ τι *βούλεσθε ὑμεῖς ἢ οἱ ξυμ. πρεσβ. παρ' ἡμᾶς, ὡς πρὸς διαγ. τολοιπὸν ἔρχεσθε τὰ τε σφίσιν αὐτοῖς ξ. καὶ τὰ κοινά*. At in sequentibus habemus *ἔφασαν*, tanquam non a Themistocle solo, sed ab aliis simul illa dicerentur. Enimvero alius hic modus superest. nam merito quidem, uti dixi, *παραγραφὴ* illa reprehensa fuit, quae ambiguitatem constituit, ubi nulla est, (non futuram tamen ullo modo periculosam, ideoque censura haud dignam) sed cum hic reprehensor dicere debuerit, *ἀντικρυς γὰρ τοῦ Θουκυδίδου ἐστὶν ἡ φωνή*, dicentem audimus, *ἀντικρυς γὰρ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐστὶν ἡ φωνή* cum tamen, non posse haec in Themistoclis persona dici, aperte e-

stenderim. Aut igitur librarium Θουκυδίδου in Θεμιστοκλέους mutasse, aut illum Scholiastem non satis attente locum expendisse, & dum illius παραγραφῆς auctorem reprehendit; (merito alioqui, ut ante docui) ipsi quoque aliquid reprehensione dignum excidisse, dicendum est. STEPH. Κακῶς καὶ τοῦτο, & omnia quae deinde in edd. leguntur usque ad πρόσβεια πέμπειν, absunt a Cass.

ead. l. 21. Κατὰ κοινού τὸ ἐδόκει) Male. Non enim ἐδόκει, sed ἔφασαν κατὰ κοινού hic intelligendum. GRAMM. Ἀπὸ κοινού Ms. Bas. & rursus in Scholio sequenti.

ead. l. 27. ἴσον τῶν ἄλλων) Observandum hic quoque ἴσον cum genitivo, ἴσον τῶν ἄλλων, pro ἴσον τοῖς ἄλλοις; ne altero in loco librarii errorem esse putemus. Simul etiam illud κατ' ἐκείνους pro ὁμοίως ἐκείνοις, aut etiam ἴσως ἐκείνοις, id est, acque atque illos, de quo admoneam dignum esse videtur. Immo vero totum hoc scholion dignum censeo, quod Latine interpreter: cum eo locus alioqui obscurus optime exponatur. Perinde igitur esse dicit hic Scholiastes, ac si legati illi haec loquerentur: *Nisi muros sicut ceteri habeamus, ne eandem quidem in bellis sententiam habituri sumus. Fortasse enim, cum hostes venerint, nos quidem non pugnandum, sed compositionem faciendam censebimus, quod muris careamus: at ceteri, dimicandum. Fieri enim non potest, ut qui ceteris par non est, aequae atque illi bono sit animo, & eandem sententiam ferat. Intellige autem qui ceteris par non est, vel aequalis, viribus. At ubi verti, ne eandem quidem in bellis sententiam habituri sumus, eam, quae hic est, lectionem minime secutus sum, sed πολέμοις in πολέμοις mutavi.* STEPH. Κατ' ἐκείνους non sunt in Cass.

ead. l. 34. Μηχανῇ) In marg. Rostg. ad vocem οἰκοδομία scriptum erat, τὸ οἰκοδομία τινὲς ὀξύνουσι.

ead. l. 37. Ἀπὸ βάσεων ἀνδρ.) Fortasse haec expositio ad vocem λίθοι potius, quam ad στήλαι, pertinet. STEPH.

ead. l. 38. Γεγλυμμένοι) Ἐγγεγλυμμένοι Ms. Bas. Rostg. Melius quam γεγλυμμένοι.

Pag. 347. l. 1. Ομηρος) Odyss. σ', v. 358. Hoc abest a Cassi.

ead. l. 4. Ἀρξάμενος &c.) Fallitur in eo, quod ὑπῆρκετο personale verbum esse putat, id est, verbi personalis locum hic habere: cum impersonale esse vel ex eo appareat, quod dicit ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς. si enim de Themistocle illud intelligi voluisset, non ἐκείνου, sed αὐτοῦ dixisset. STEPH.

ead. l. 6. Πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν) Vide notas ad Chronicon Marmoreum p. 78. HUDS.

ead. l. 10. Δύναμιν, ἥ γουν θαλασσίαν) Defunt Cass.

ead. l. 16. Ὑπαντ.) Pro ὑπαντώσας & συνεζευγμέναις scribo ὑπαντώσαι & συνεζευγμέναι, ut his participiis exponatur illud ἐναντία. STEPH.

ead. l. 17. Διὰ τὰ μεγέθη τῶν λίθων) Διὰ τὰ μήκη τῶν λίθων καὶ τὰ μεγέθη Mf. Baf.

ead. l. 21. Ἀποτροπὴν ποιεῖν) Verbum ἀφιστάναι exponendo ἀποτροπὴν ποιεῖν, (quae expositio parum placet) accusativus ἐπιθέσεις, quo explicatur vocabulum Thucydidis, in gen. vertendus erat, dicendumque, ἀποτροπὴν ποιεῖν τῶν ἐπιθέσεων. STEPH. Pro ἀποτροπὴν ποιεῖν Cass. habet ἀποτέμπειν.

ead. l. 22. Ἐπιθέσεις) Haec vox ἐπιθέσεις, expositioni vocabuli Thucydidei adhibita, ostendit, eum alteram lectionem, videlicet ἐπιβολὰς, agnovisse. STEPH.

ead. l. 24. Νοήσας. διδ καὶ ναύμ. ἐκαλεῖτο) Non sunt in Cass.

ead. l. 25. Τοὺς Πέρσας) Rectior esset huius loci scriptura haec, τοῖς Πέρσας ῥᾶν εἶναι διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. STEPH.

ead. l. 28. Τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους) Hoc scholion supervacuum esse censet Stephanus in Proparaesceue p. 13.

ead. l. 36. Κατεχάλασαν) Nec κατεχάλασαν possum admittere, nec, quod illi substituere possim, verbum invenio. Quid si vero κατεναυμάχησαν substituendum dixerim? STEPH.

ead. l. 38. Πόλει προσκαθεσθῆναι πολέμιους) Τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι τοὺς πολ. Mf. Baf.

Pag. 348. l. 1. Τὸ τελέως καταβαλεῖν τὴν π.) Τὸ εἰ καὶ εἰσελθόντας αὐτοὺς καταβαλεῖν τέως αὐτὴν τὴν π. Mf. Baf. Καταλαβεῖν Cass. & Rostg. Ita coniecerat Aem. Portus, & in Suida, in quo eadem leguntur v. πολιορκῆσαι, e Mss. restituit Kusterus.

ead. l. 7. Ἐφάνη) Pro ἐφάνη, (quod ferri non potest) φανείν scribendum videtur. Nisi forte illum his verbis ἢ ἂν φανῇ illa ἢ φαίνοιτο exponere maluisse putandum est. Dixi autem, illud ἐφάνη non posse ferri, quod nullo convenite modo queat cum καταστησόμενοι at cum καταστησάμενοι (si locum habere hic posset) conveniret quidem ἢ ἐφάνη, sed Thucydides ei non videtur subiuncturus fuisse ἢ φαίνοιτο. STEPH.

ead. l. 16. Ὅ ἐστι δημόσια) Defunt Cass.

ead. l. 27. Χείρους τῶν πρ.) Inter χείρους & τῶν Λακωνικῶν πραγμάτων aliquid deesse fateamur necesse est. Fortasse autem τὸ ἑλλίπες ita suppleri possit, καὶ χείρους περὶ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν γένονται. Nisi διαχείρισιν, aut aliud synonymum quis malit. Non minus certe διαχείρι-

σιν, quam aliud ullum, probaverim: quoniam Thucydidea vox est, & quidem non longe petenda, cum paulo infra ea utatur, ubi scribit, καὶ διαχειρίσει πραγμάτων. STEP.H.

ead. l. 28. Ἀπαλλαξέοντες) E Thucydide laudat, & ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι exponit Suidas.

Pag. 349. l. 4. Πάντα γὰρ κοινῇ) Πάντες γὰρ κοινῶς. Rostg.

ead. l. 6. Ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ) Defunt Caff. Ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι Reg.

ead. l. 10. Ἐμποδίζοντας) Non placet προστυγχάνοντας ita exponi: ac malim intelligere *intervenientes*. STEP.H.

ead. l. 11. Ἡ χρόνῳ) Ἡ τόπῳ Caff.

ibid. Ἐγραφεῖν) Admitti non potest ἔγραφεῖν, quoniam negaret, quod statim fatetur, cum dicit ἀλλ' ὅτι ὁμῶς γέγραπται. mutandum igitur illud ἔγραφεῖν in εἴρηκεν. nam οὐχ ὅτι ἦδη εἴρηκεν, conveniet cum his, quae sequuntur, εἰ καὶ μήπω εἴρηται. STEP.H. Ὅμως non habet Caff.

ead. l. 14. Τὴν ἐκτροπὴν) Addunt Caff. & Rostg. τὴν παράβασιν, ἢ μετάβασιν.

ead. l. 18. Τὰ Τρωικὰ &c.) Scholium hoc non scriptum est in ista verba, ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικὰ, sed in haec, quae praecedunt, τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικά. Nam res Troianae, Amazonicae, Thracicae, res a Graecis in bello Medico (id est Persico) gestas praecesserunt. Sed obiter addam, Vallae interpretationi deesse hic vocabulum *Graecas*. cum enim in ea legamus, *scribentibus aut res ante Medicum bellum gestas, aut ipsum bellum Medicum*, non dubium est, quin scribendum sit *res Graecas*, ut Thucydides post τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν addit Ἑλληνικά. Qua de re iam monui. STEP.H.

ead. l. 20. Δύο Ἡῖνες &c.) Nugas agit Scholiastes, existimans hic Thucydidem de portu Amphipoleos loqui, & aliam adhuc praeter portum istum alibi in Thracia urbem exstare eiusdem nominis: nam Eion ad ostium Strymonis sita, xxv dumtaxat stadiis (teste Thucydide l. 4, c. 102) ab Amphipoli remota, commodissime pro Amphipoleos portu haberi potest, licet emporium fuerit satis celebre: nam Ἡὼν Lycophronis & Ἡῖδων Thucydidis diversa oppida non sunt. Berkelius ad Steph. Byzant. p. 378. HUDS.

ead. l. 21. Λυκόφρων) Vers. 417.

ead. l. 31. Ἀπὸ κοινῆς ἐδουλώθη) Non potest tamen subaudiri ἐκάστη cum ἐδουλώθη, cum hoc verbum non dativum, sed nominativum postulet: sed hoc annotatur, quod perinde sit, ac si dictum esset, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη, ὥς αὐτῇ

ξυνέβη. nam cum hoc ἐκάστη apte verbum ἐδουλώθη subaudiatur. STEPH.

ead. l. 32. Ἐκδειαὶ ἐκούσιον) Immo vero ἔκδειαν ullam esse ἐκούσιον credibile non est. IDEM. Habet haec etiam Suidas in ἔκδεια.

ead. l. 34. Ἰο μὴ δ. στρατεύεσθαι) Suidas v. λειποστράτωι. *ead. l. 38.* Τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ) Parum placet, quod ἐν ἡδονῇ exponit ἐν ἱλαρότητι. existimo enim, eum intelligere, illorum imperium non amplius gratum & acceptum fuisse; vel, illorum imperium non amplius eiusmodi fuisse, ut placeret. STEPH.

Pag. 350. l. 12. Παροξυνόντως) Haec quoque leguntur in Suida v. ἀντιπέρας. Addit, ἀντιπέρας θαλάσσης μέταλλά ἐστι χρυσοῦ; quae pertinent ad haec verba Thucydidis ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκη.

ead. l. 21. Διὰ τὸ περιρρ.) Ita Thucyd. l. 4, c. 102. HUDS.

ead. l. 28. Τοὺς δούλους &c.) Alii servos Lacedaem. Εἰλωτες dictos esse volunt ab εἰλῶν. De Helotibus vide Cragium de Rep. Laced. l. 1, c. 11, & Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 6. IDEM. Eadem, quae Scholiastes, habet Suidas v. Εἰλωτες.

ead. l. 31. Ὅσοι τῶν πέριξ) Ὅσοι τῶν πρὶν Mf. Basf.

ead. l. 32. Λακεδαιμονίων) Post haec in Reg. & Rostg. ad verba ὅσα ἔδει scriptum erat, ἀναλωθέντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. Mox post Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων Rostg. habet, κατὰ τὸν Ἀριστίδην. Aristides verbo hanc rem tangit in Orat. II Leuctrica pag. 148.

ead. l. 35. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Hic quoque illi assentior, δὲ pro γὰρ positum esse dicenti. Possit tamen non incommode reddi Latine & particula at. STEPH.

ead. l. 36. Τῆς τέχνης δηλονότι) Haec potius pertinent ad hñ. Thucyd. 3. respicit enim ad id, quod περὶ τοῦ τετραμαχεῖν dictum est, quasi hoc sit τέχνης opus. IDEM.

Pag. 351. l. 5. Ἰδίωμα) An hoc sit Thucydidis idioma, in dubium vocari potest: sed hoc saltem constat, eum & alibi hoc uti. ut I, 113, ἐφ' ᾧ τοὺς ἀνδρας κοιμοῦνται. IDEM. Add. Stephanum Append. ad Scripta al. de Dialect. p. 130.

ead. l. 10. Αὐτοὺς βοηθεῖν) Scribe αὐτοῖς βοηθεῖν. STEPH.

ead. l. 12. Πηγαί) Plinio aliisque Pagae. HUDS.

ead. l. 17. Τῆς ἀποστάσεως) Non videtur subaudiendus esse hic gen. τῆς ἀποστάσεως, cum verisimile sit, fuisse illum contentum dixisse, ἀπίσθησε, quod hic exponit, ἐποίησεν ἀποστῆναι. Intelligendum igitur potius, illum imperio suo subiecisse eos, qui ipso auctore ab Artaxerxe defecerant. STEPH.

ead. l. 20. Ἰνάρχου) Scribe Ἰνάρου. HUDS.

ead. l. 27. Ἐπιδ' αὐρίων) Addit Rostg. πρὸς Κορινθίους.

ead. l. 30. Αὕτη ναυμαχία) Αὕτη ἡ ναυμαχία Cass.

Pag. 352. l. 2. Ὑπὸ γερόντων) Non tamen dixit Thucydides, in hoc Atheniensium exercitu fuisse tantum τοὺς πρεσβυτάτους, sed & τοὺς νεωτάτους. Adde, quod totus exercitus ex his non constabat. At vero quod scribit de Corinthiis, quasi illorum exercitus ex iuvenibus tantum constaret, unde nam scire potuit? STEPH.

ead. l. 5. Μετὰ βοῆς ἐξελθόντες) Ex hac expositione satis patere multi existimabunt, vocabulum ἐκβοήσαντες ab isto Scholiaste agnoscī: sed fallentur. Nam hac ipsa pag. verbum quoque ἐβοήθησαν ab illo exponi videbimus ἑδραμιον μετὰ βοῆς: atque adeo βοηθία scimus dici quasi βοῇ δέω, id est σύν βοῇ vel μετὰ βοῆς δέω. Quod si tamen ab illo ἐκβοήσαντες agnosceretur, ego alterum participium nihilominus huic praeferrem, vel ea de causa, quam paulo ante dixi. IDEM.

ead. l. 15. Δωριάς Ἀττικῶς) Scribendum puto Δωριάς, si est pro Δωριάας. IDEM.

ead. l. 29. Βούλονται) Ἐβούλοντο Cass. Rostg.

ead. l. 38. Ἐπὶ βλάβης) Non dubium est, quin ἐπὶ βλάβῃ scribendum sit. Non est autem, quod putemus, verbo περιέπλευσαν ullam βλάβης significationem includi: nec video, cur hac de re, videlicet hoc factum ab illis fuisse ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου, monendum lectorem censuerit, cum id, vel ipso tacente, futurum illi manifestissimum foret. STEPH.

Pag. 353. l. 8. Ἀεὶ ὥς τιμιον) Mirum, quod huius rei habeat argumentum; Thucydidem semper nomen Persae tanquam honorificum accipere. Nullum certe huius rei ne leve quidem indicium apud Thucydidem invenire potui. Quid? an dicemus, eum ad hoc respexisse, quod sicut hic, ita etiam paulo ante non simpliciter Πέρσιν, sed ἄνδρα Πέρσιν dicit? Atqui eodem modo ἄνδρα Σπαρτιάτην dicit, & aliis nominibus ἔθνικοῖς iridem illam vocem praefigit. IDEM.

ead. l. 14. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ) Suspicetur quispiam, fortasse eum verba haec ἐν Αἰγύπτῳ post vocem πράγματα legisse: cum verisimile sit, illum alioqui suum δηλονότι post ἐν Αἰγύπτῳ positurum fuisse. IDEM.

ead. l. 22. Αὐτοὺς) Seribo αὐτόν. STEPH.

ead. l. 27. Ὑποστικτέον) Merito de hac interpunctione admonet, cum dicit, εἰς τὸ πέραν ὑποστικτέον, id est, post πέραν est interpungendum, (ita enim solet loqui, non autem praepo-

sitione *μετὰ* uti) quoniam alioqui *πέραν* cum sequente genitivo iungendum videretur. Quod certe a Valla factum fuit, qui vertit, & *transmissa Acarnania, ad Oeniadas in expeditionem iterunt*. Est autem talis haec structura, qualis cum dicitur paulo ante, *τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον* & alibi *τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα*. STEPH.

ead. l. 30. Χαϊρώνειαν καὶ Κορώνην) Vocabula haec nequam huc pertinent: (quid enim Aegypto cum his urbibus, aut quid his urbibus cum Aegypto?) ac videndum, ne annotata essent in verba ista cap. 113, *ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα*. Ceterum alteram illam Boeotiae urbem non *Κορώνην*, sed *Κορώνειαν*, cap. 113 vocari videmus. IDEM.

Pag. 354. l. 3. Ταῦτα ταχέως) *Ταῦτα τὰ χωρία*. Mf. Baf. Rossig.

ibid. Ὀρχομενὸς Σηλυκῶς) Masculini generis est & apud Thucydidem IV, 76, & V, 61 & 62. HUDS.

ead. l. 11. Παράσημον) *Περίσημον* Mf. Baf.

ead. l. 12. Ἀνακλόουθον γὰρ) Non videtur animadvertisse, genitivum absolutum esse, *διαβεβηκὸς Περικλέους*, aut quocunque talis genitivus nomine est appellandus: perinde ac si diceretur, *μετὰ τὸ διαβεβηκέναι Περικλέα*, vel, *ἐπεὶ δὴ διαβεβηκε Περικλῆς*, aut *διαβεβήκει*. Quod cum ita sit, apte subiungitur, *ἡγγέλθη αὐτῷ*, minimeque *ἀνακλόουθον* hic esse dici potest. STEPH.

ead. l. 16. Εἰρηνικὴν ἐποίησαν) Scribendum potius *καὶ εἰρηνικὴν κατέστ.* STEPH.

ead. l. 17. Ἦτις νῦν Ὀρ.) Idem plane testatur Strabo l. 10 in initio. HUDS.

ead. l. 23. Καινοτομήσαι) Quae post *καινοτομήσαι* est inter punctio, post *πολιτείαν* ponenda est. Nam *καινοτομήσαι τὴν πολιτείαν* illi id sonat, quod a Thucydide dicitur *νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν* cum alioqui verba haec absolute potius ponantur. STEPH.

ead. l. 25. Τῶν Ἀθηναίων) *Ἀθηναίοις διὰ τοὺς ὁμήρους* Mf. Baf.

ead. l. 30. Σάρδεις &c.) Vide Holstenium ad Stephanum περὶ πόλεων. HUDS.

Pag. 355. l. 1. Ἄγουσαι) *Ἐχουσαι* Mf. Baf.

ead. l. 3. Τρισὶ τάγμασι) Non placet haec expositio, nec posse ferri eam existimo. STEPH. Vid. Casauboni notas ad Polyb. p. 178. HUDS. Pro *τάγμασιν* in Cass. erat *τερχίσμασι*.

ead. l. 6. Ὅτι Στήσαγ.) Hic locus ex eorum numero esse videtur, in quibus *ὅτι* pro *σημείωσαι ὅτι* dicitur. STEPH.

ead. l. 13. Τὸ πᾶν) Dicit ἀθρόον ἐκτίσαι τὸ πᾶν, pro ἀθρόα ἐκτίσαι τὰ πάντα· perinde ac si non χρήματα, sed ἀργύριον Thucydides scripsisset. STEP.H.

ead. l. 24. Ἦγουν, οὐκ ἦν.) Immo aliud sonat οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖσθαι, quam οὐκ ἀνέχεσθαι· ac fieri potest, ut quis ἀνέχεσθαι cogatur, quod tamen οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖται, id est ἡγείται, ut aliquando loquuntur. Neque verò tempus temporis respondet, nisi ἡνείχοντο scribatur. STEP.H.

ead. l. 25. Τοῦ συγγραφέως ἡ λέξις.) Non debuit dicere, vocabulum ἐπιχειρητέα esse Thucydidis, quod eius terminationem esse Thucydideam censeret, posito videlicet ἐπιχειρητέα pro ἐπιχειρητέον. Ac ne terminatio quidem illa, Thucydidea, id est, Thucydidi peculiaris comperietur. Nisi forte frequentior huius apud eum, quam apud quemquam alium, usus, idioma eius vocari potest. eodem enim modo apud eum παραδοτέα, & διακριτέα, & τιμωρητέα, item παριτητέα, nec non πολεμητέα, dicuntur, pro παραδοτέον, διακριτέον, &c. STEP.H.

ead. l. 28. Τὸ ἐξῆς, κατὰ κρ.) Has voces κατὰ κράτος iungit illis verbis νίκην ἔσεσθαι, non autem participio πολεμουσι, cum tamen dici soleat πολεμεῖν κατὰ κράτος. Neque verò, si haec aenigmaticè de magna illa pestilentia ab Apolline praedicebantur, ideo minus κατὰ κράτος cum πολεμουσι posse iungi videtur, ut significetur illam expugnatum tandem iri, si eam totis viribus oppugnarent. STEP.H.

ead. l. 29. Κυρώσαι) Verbum istud ἐπαγαγεῖν, per se, id est, sine adiunctione, significare non potest κυρώσαι· ideoque accusativum ψῆφον huic praefigere necesse est. Sic autem statim post ψηφίσασθαι exponit διὰ ψήφου ἐπικυρώσαι. Verum quod ad priorem illum locum attinet, in quo ψῆφον ἐπαγαγεῖν dicitur, videndum, an non potius dicendum sit, ψῆφον in ἐοσκέψιν significare; ut I, 125, ubi dicitur, ψῆφον ἐπήγαγον, ipsemet exponit. STEP.H.

ead. l. 36. Προτιμᾶν) In hac expositione, qua προσκοπεῖν esse dicit προτιμᾶν, respicit ad προτιμῶνται, quod statim sequitur: sed hanc significationem verbum προσκοπεῖν non admittit. Ac multo aptior expositio ista videtur, providendū partes (seu prospiciendū) prae aliis suscipere; vel potius, providendū officio (seu prospiciendū) prae aliis fungi. Sed animadvertendus est alius, quam vulgaris, usus praepositionis πρὸ in verbo προσκοπεῖν, hoc quidem in loco: qualis est videlicet in προτιμῶνται. Ut enim προτιμῶνται sonat πρὸ τῶν ἄλλων τιμῶνται,

id est ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, sive μάλλον ἢ ἄλλοι· ita etiam προσκοπεῖν, illi respondens, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους σκοπεῖν, sive μάλλον ἢ τοὺς ἄλλους. ideoque in huius loci interpretatione non dixi tantum providendi officio fungi, sed *prae aliis fuhgi*. Alioqui certe non dubium est, quin in verbo προσκοπεῖν praepositio πρὸ, vulgarem usum sequendo, non aliud valeat, quam quod Latina *pro* in *providere* & *prospicere*. Verum & hoc addendum est, etiamsi hic praepositio πρὸ in προσκοπεῖν alio, quam in vulgari usu respiciat, interim tamen simplex significationem compositi retinere, perinde ac si una eademque praepositio duos simul usus habere, sive ad res duas simul respicere possit. Quae res, si qua alia, quanta fuerit Thucydidis ad sermonis νεωτερισμὸν audacia, aperte nobis testatur. Alius enim ἐκ πάντων non minus ante προσκοπεῖν, quam ante προτιμῶνσαι, posuisset: hoc modo, τὰ κοινὰ ἐκ πάντων προσκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶνται. Quid si vero ita, Thucydidem utrobique haec verba ἐκ πάντων, aut, si non utrobique, at certe ante προσκοπεῖν, ubi magis necessaria sunt, non ante προτιμῶνται, posuisse? STEPH.

ead. l. 37. Προεδρεία) Προεδρία. Caff.

Pag. 356. l. 1. Καὶ ὁμολόγησαν) Καὶ ὁμίλησαν Mf. Baf.

ead. l. 2. Διαλλαγήναι) Haec iisdem verbis leguntur in Suida v. διαλλαγήναι & ἐναλλαγήναι· nisi quod pro ἐχθροῦ ὄντος σὺ πρῶτῳ φίλῳ habet ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Sed scripturam scholiorum merito praefert Kusterus. H. Stephanus in margine sui exemplaris Suidae, cuius usum debeo humanitati viri iuris consultissimi, & a nostris studiis non alieni, Franc. van Limborch, pro τὸ πρότερον scripserat τῷ πρότερον φίλῳ.

ead. l. 18. Ἐνίκησαν) Malim ἐνίκηθησαν. STEPH.

ead. l. 19. Εὐβούλων) Potius εὐβουλοτέρων dicendum fuerit, ut in hac oppositione comparativo ἀβουλοτέρων comparativus εὐβουλοτέρων respondeat. Sed non assentior illi de hoc, ut non aliud, quam maior hostium prudentia, eius mali, cuius meminit Thucydides, causa existimetur. STEPH.

ead. l. 20. Ἐνθυμεῖται ὁμοίως οἷς πιστεύει) Observa, exponi ὁμοία tanquam adverbialiter positum: quem huius nominis usum & alibi animadvertisse mihi videor. Ceterum cum hic locus, qui ex obscuris est, varias in partes in huius scholiis versetur, ego ab eo plane Scholiaste dissentio, quisquis est, (nam ex diversis collectam esse huius loci expositionem, vel potius, collectas esse expositiones, & ἄλλως ostendit, & alioqui multa sunt, quae indicent) qui verbo δοξάζειν idem signi-

ficari putat, quod ante verbo ἐνθυμῆσθαι declaratum sit: ac potius δοξάζομεν ad dativum τῇ πίστει respicere existimo, ut perinde sit, ac si dictum esset πιστεύομεν. Nullus (inquit) res perpendit, & inito de illis consilio eas aggreditur eodem modo, quo fiduciam de illis capit. Sed contra plerique omnes de rebus, quas aggressuri sunt, tanquam tutis & felicem exitum habituris opinionem ac fiduciam concipiunt: verum postquam in eo sunt, ut cogitata exsequantur, eorum securitas, qua sibi omnia tuta promittebant, in timiditatem vertitur, & in opere medio sibi ipsis defunt. Vix enim ἐλλείπειν ausim hic reddere verbo deficere, quod non dici de iis existimem, qui animum despondent, sed de iis, quorum consilia, (quae ἐνθυμήσεις ex illo ἐνθυμῆσθαι vocari posse videntur) consilia inquam ea, quae ad res exsequendas afferunt, illi praecedenti fiduciae minime respondent, sed omnino ei imparia sunt. Hoc denique sibi velle Corinthii videntur, *Tale est hominum ingenium, ut facile quidem fiduciam sumant de rebus, quas aggrediuntur, quod eas sibi tutas proponant, sed non eo consilio eaque providentia in illis gerendis utuntur, ut tales eas reddant, quales sibi proposuerunt.* Sed quaenam tanta esse εὐβουλία, quae tanta esse πρόνοια potest, ut μετ' ἀσφαλείας aggredi bellum aliquod dici possit? Minime certe convenire hoc videtur cum eo, quod ab Archidamo dictum antea fuit, (I, 80) de bello quovis generaliter loquente, μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα. tantum abest, ut in bello aggrediendo istud praecipue videndum sit, quam nobis ἀσφάλειαν proponere possimus. Nam quid hoc est, ἀσφάλειαν in bello, quo nihil magis est σφαλερὸν, quaerere? Praeter eam profecto, quam ipsa experientia nobis facit, τῆς ἀδελότητος belli fidem, (quam ea etiam, quae Marti tribuuntur, epitheta testantur) apud hunc ipsum scriptorem cum alia huius rei testimonia habemus, tum vero istud, ἄδηλα γὰρ τὰ πῶν πολέμων. Quae cum ita sint, qui ἀσφάλειαν in bello quaerit, quod contra belli naturam est quaerere videtur. Respondendum puto, ἀσφάλειαν intelligi de tutis consiliis, quatenus ea in humanam prudentiam cadunt, id est, quam longe humana providentia extenditur; sive, quam longe humana mens eventura prospicere potest. Pro qua mea responsione facit, quod alicubi τὸ ἀσφαλὲς & τὸ λελογισμένον copulata inveniuntur: ut apud Dionys. Hal. lib. Antiq. Rom. IX, ὅταν τὸ ἀσφαλὲς καὶ λελογισμένον ἦκιστα οἱ καιροὶ δέχονται. STERN. Apage utriusque (nam gemina hic occurrit) expositionis taediosas nimis subtilitates. Verba auctoris sunt: ἐνθυμῆται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει,

καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ubi τῇ πίστει non est, ut existimant Scholiastae & Fr. Portus in Comment. dativus ab adiectivo ὁμοία regendus, sed est (ut cum Grammaticis loquar) ablativus modi: & ἐνθυμεῖται τῇ πίστει opponitur sequenti ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ὁμοία vero est absolute *paria* vel *eadem*, idemque ac si poneretur hic adverbium ὁμοίως. Sententiam optime reddidit ac pari brevitate H. Stephanus in Concionib. p. 65: *Quia nemo tali opere tem exsequitur, quali fiducia deliberat. Aliter: Dissimiliter, neque eodem modo se res habent, quando cum fiducia deliberantur & agitantur animo, ac ubi opere ipso eas gerimus & exsequimur.* Recteque adeo Scholion, quod mox sequitur, τῇ πίστει interpretatur τῷ θάρρει. Ita fere quoque locutus τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὁρῇ ἀναπειδομένους τε πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας. GRAMM.

ead. l. 35. Ἐνθυμούμεθα) Videmus hic aperte Scholiastem verbum δοξάζομεν exponere verbo ἐνθυμούμεθα, quasi, quod dixerat ἐνθυμείσθαι, id nunc δοξάζειν dicat; (licet ab uno ad alterum transiens addat, διὰ τὸ καθ' ἡσυχίαν δοξάζειν καὶ βουλεύεσθαι) verum, cum πίστις sibi ἀσφάλειαν proponat, cur ἐνθυμήσει, si quidem haec eam itidem sibi proponeret, & τῇ πίστει, inter se non convenire diceret? STEP. H.

Pag. 357. l. 1. Ἐξεπίσσομεν) Magis convenit praesens tempus ἐκπιπτομεν. STEP. H.

ead. l. 4. Τὸ δυν. κεφ.) Suspicetur quispiam, τοῦ δυνατοῦ κεφάλαιον esse scribendum: verum & alibi κεφάλαια vocat τὸ δυνατόν & τὸ δίκαιον. STEP. H.

ead. l. 5. Τὰ παρακινουῦντα) De hac expositione quid aliud, quam mendose scriptam esse, dicendum est? IDEM.

ead. l. 25. Εὐτρόπως) Haec pars huius scholii etiam in Suida legitur v. εὐοργῆτως, qui post τρόπος addit παρὰ Θουκυδίδην. Sed non apud solum Thucydidem ita ponitur ὁρῇ. Vide ad Thucyd. I, 130 & 140.

ead. l. 29. Χωρισθέντας) Διαχωρισθέντας Reg.

ead. l. 31. Τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν) Haec nota commodam sedem non habebit, nisi ad sq. ὃ καὶ λόγῳ quo igitur hinc referenda. GRAMM.

Pag. 358. l. 4. Ἐπερχόμενοι) Ἐπεξέρχόμενοι Reg.

ead. l. 8. Οὐ κεῖται κυρ.) At ego hunc vocabuli ξυμφορὰν usum reprehensione minime dignum existimo. nam cum animo non minus, quam corpori, mala sua tribuamus, quin etiam non minus animi, quam corporis, morbos dicamus,

cur mala, quae illi insunt, (aut aliqua saltem eorum) *ξυμφορὰς* non vocabimus? Atque ipsemet certe, aut quicumque huius loci mentionem facit in iis, quae in pag. 177 scripta sunt, Scholiis, longe aliter de vocabuli huius hoc in loco significatione sentit. STEPH.

ead. l. 12. Ὅμηρος) Iliad. Ζ, v. 108. Stephanus & alii post eum ante verba Homeri non recte lineam posuerunt, quasi esset posterior pars versus, cum sit principium.

ead. l. 17. Τὰ πάτρια) Rationem expositionis huius non capio. Per ταῦτα certe indicantur praecise illa vitia, nuper Peloponnesiis exprobrata, ἀξυνεσίας, μαλακίας καὶ ἀμελείας, atque ita recte acceperunt interpretes Latini & Ablancurtius. GRAMM.

ead. l. 18. τὴν κατ.) Non puto a Thucydide novam istam & plane inauditam significationem vocabulo isti dari: sed tantum respicere ad eius a verbo φρονῶ originem, quamvis praefixa praepositio significationem immutarit: atque ad significationem illius verbi φρονῶ respicientem, quasi quae nihilominus in eo quodammodo inclusa maneat, addere, quae καταφρόνησις, quia multos subvertit, mutato nomine ἀφροσύνη dicta est. Mirum vero, quantum hic a mente Thucydidis aberrarint, & quantum in loci huius interpretatione (si a sui scriptoris mente tam procul discedere, interpretatio vocanda est) & Valla & Vitus sibi permiserint. Ita enim Valla, *Neque tamen ut ista nomina fugiatis, excusationem praetendatis, quod temeritatem devitaveritis, plerisque perniciosam. quae excusatio quia multos decepit, contrario nomine sui accusatio vocatur.* Quid haec cum Corinthiorum mente, quid cum illis, quibus utuntur, verbis, commune habent? praesertim vero voci *accusatio*, quid cum voce ἀφροσύνη est affinitatis? Sed Vitus tamen Vallam potius, quam scriptorem suum, sequens, ita locum hunc reddidit, *Neque excusetis vos hoc praetextu, quod nolueritis aliquid temere agere. Nam talis circumspectio quia multis nocuit, contrario nomine stultitia vocatur.* At Thucydidem contra in hac καταφρόνησεως & ἀφροσύνης antithesi eo respicere, quo dixi, nihilque minus quam nomini καταφρόνησις significationem suam mutare, ostendo & in meis Schediasmatis, alium eiusdem scriptoris locum, ubi declarat, quam sit perniciofa, afferens. STEPH. Καταφρόνησιν Thucyd. hic vocat ὑπερφρόνησιν. nam κατὰ praepositio saepe, ut hic loci, intensiorem significat. Idem enim est, ac si dixisset, οὐ δύνασθε εἰπεῖν ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἷον ἀξυνεσίαν, ἀμελείαν, μαλακίαν, οὐ πολεμοῦμεν. ἀλλὰ διὰ τὴν Thucydid. Vol. VI.

καταφρόνησιν, ὃ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν. καταφρόνησις γὰρ τὴν ὑπερφρόνησιν λέγει, ἥ γουσι τὴν ἀφροσύνην. Suidas. HUDS.

ead. l. 23. Οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ἐλίγον εὐπορότεροι) Haec non habet Cass.

ead. l. 30. Λεῖπει τὸ δοκεῖ) Immo in huiusmodi locis censetur potius esse verbi ἐστὶ ellipsis. STEPH.

ead. l. 36. Ὅμηρος —) Homericum istud hemistichium abiis, quae hic dicuntur, multi existimabunt alienum: & mirabuntur, curnam citatum ab eo fuerit, cum nihil habere cum hoc loco commune videatur. At ego HomERICA haec verba, tanquam proverbiale dictum de valde urgente necessitate, & re, quae differri non potest, afferri existimo: ideoque ad illa potissimum verba pertinere, ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ' ἀνάγκη ἀφ' ἔχθαι. IDEM. Est Iliad. κ', v. 173.

ibid. Τὸ δὲ περιμέν.) Ad istud, quod scribit, περιμένοντας esse pro περιμενόντων, addam, quod licet auditu novum, verum tamen, ut spero, fatebuntur, qui diligenter hunc locum expenderint: nimirum non aliter esse intelligendum, quam si dictum esset, ὥς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένειν ἡμᾶς, καὶ περιμενόντων ἡμῶν, τοὺς μὲν, ἥδη βλ. id est, καὶ ἐν τῷ περιμένομεν. Sed videri etiam possunt haec partim in prima, partim in secunda persona dici: ut videlicet τοὺς μὲν ad secundam, sicut τοὺς δὲ ad primam referamus. STEPH.

Pag. 359. l. 5. Πλεονάζει) Observandus hic verbi πλεονάζει usus, pro eo, quod est saepe repetere: uno verbo, inculcare. Perinde ac si dicas, pluribus in locis id ponere, sive, eo uti. IDEM.

ead. l. 9. Ψῆφον) In hoc loquendi genere, ψῆφον ἐπήγαγον, vult ψῆφον nunc significare σκέψιν, cum antea (pag. videlicet 355) ψῆφον ἐπήγαγον dixerit significare, ἐκύρωσαν. de qua expositione vide, quae ibi a me scribuntur. IDEM.

ead. l. 11. Τῶν Λακεδαιμονίων) Non solum vero πᾶντος Λακεδαιμονiorum, sed & τῶν συμμάχων. Πᾶντος igitur hic maiorem denotat partem, ut accuratius hic Valla reddidit, quam Enenckelius aut Gallicus ille. GRAMM.

ead. l. 12. Ἐκ τίνος πόρου λαμβάνειν) Post haec in Ms. Bas. sequentia leguntur: ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς ἄστυ κομίζειν, ὃ νῦν λεγούσιν σκα.... ζεῖν ἐν τῷ κάστρῳ εἰσάγειν κάστρον δὲ λέγεται τὸ ἄστυ, καὶ ἐστὶν λέξις Ἰταλική.

ead. l. 17. Τὸ κατὰ Κύλωνα) Vid. Scaligeri Animadv. in Eusebii Chron. & Marshami Chron. HUDS.

ead. l. 18. Ὁ τέχνογράφος) Multi scripserunt τέχνην ῥητορικὴν, quibus omnibus nomen τεχνολογῶν commune esse

potest. Sed fortassis designat Theonem Sophistam, qui in principio capitis secundi Progymnasmatum scribit, *χρὴ τὸν διδάσκαλον, ἐκαστοῦ γυμνάσματος εὖ ἔχοντα, παραδείγματα ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων ἀναλεγόμενον, προστάττειν τοῖς νέοις ἐκμανθάνειν* & inter elegantium narrationum exempla eodem capite pag. 15, 22 & 50 edit. Lugd. Bat. hanc Thucydidis de Cylonio piaculo narrationem recenset, & Herodoti atque Euphronis de eodem narrationibus praeferet. Leo, quem Scholiastes nominat, potest esse Leo Alabandenſis, vel alius. Nam plures fuerunt hoc nomine Rhetores & *τεχνουργοί*, de quibus vide Fabricii Bibliothecam Graecam. Ceterum in iis, quae e Theone protuli, dubito an distinctio post *ἔχοντα* tollenda, & verba *ἐκαστοῦ γυμνάσματος εὖ ἔχοντα παραδείγματα* coniungenda sint: ut Theo dicat, praestantissima quaeque cuiusque exercitationis exempla discipulis proponenda esse. Interpres illa, *ἐκαστοῦ γυμνάσματος εὖ ἔχοντα*, ad διδάσκαλον retulit, & vertit, *praeceptorem singulorum exercitiorum peritum*. Scio illud, *οὐκ οὐδ' αὖ παιδείας ὅπως καὶ δικαιοσύνης ἔχει*, & alia huiusmodi: sed non credo ita defendi posse hanc interpretationem.

ead. l. 23. Ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης) Ea incidit in annum tertium Olympiadis LXXII. Cylonium piaculum in annum primum Olymp. XLV. Itaque immaniter peccavit Scholiastes ex sententia Petavii Rationar. Temp. Part. II, lib. 3, cap. 9. Marshamus in Seculo XVIII, p. 637 ed. Lips. Cylonem Olympiade XXXV Olympia vicisse, & rempublicam Atheniensium diu turbis ex hoc piaculo ortis agitatam fuisse, scribit, atque ideo benigne capienda censet haec verba Scholiastae. Mihi verba Graeca *τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη* non videntur admittere benignam hanc interpretationem. Et si iam demus Marshamo, ea hoc sensu accipi posse, tamen Scholiasta reprehensione non careret, qui de alio tempore loquens, quam auctor, quem sibi explicandum proposuerat, maximam partem lectorum in errorem inducturus sit.

ead. l. 26. Κατέλαβον) Κατελάμβανον Cass.

ead. l. 28. Ἐπειδὴ ἐστὶν &c.) Celebrata etiam erant apud Smyrnaeos & Nicaeenses. Vide Meursii Graeciam feriatam, l. 5, p. 216, 217. HUDS. *Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ* Cass.

ead. l. 29. Τυραννήσων) Ὡς τυραννήσων Cass.

ead. l. 30. Περὶ τῆς τῶν Διασ.) Scribendum censeo, *περὶ τῆς τῶν Διασίων ἑορτῆς*. neque enim subaudiri posse hunc genitivum existimo, nisi ubi illius mentio praecedat. STEPH.

ead. l. 34. Τινὰ πέμματα &c.) Porcos Iovi immolasse testatur Xenophon lib. 7 ἀναβάσεως. & apud Aristophanem Strepsiades per Diasiorum festa, τὴν γαστέρα τοῖς συγγενεῖς, ventrem sive intestina consanguineis se affasse refert: ut non tantum libamentis fecisse, sed victimas quoque immolasse videatur. Vide Petr. Castellanium de Festis Gr. p. 73, 74 &c. HUDS. Pro τινὰ πέμματα Mf. Bas. habet πέμματα διάφορα.

Pag. 360. l. 2. Οἰκονομηθῆναι) Οἰκονομήσαι. Caff.

ead. l. 9. Πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου) Vide Meziriacum ad Ovidii Epist. Hermiones pag. 272.

ead. l. 12. Ἡρόδοτος) Lib. V, cap. 70.

ibid. Ἡ δὲ ἔννοια, ἀμφίβολον) Non dubito, quin scriptum ab eo fuerit, ἡ δὲ ἔννοια ἀμφίβολος. STEPH. Ἡ δὲ ἔννοια, & paulo post φησὶ non sunt in Caff.

ead. l. 17. Μετὰ τὸν Κλεομένην) Haec verba respiciunt ad id, quod a Thucydide hac pag. dictum fuit, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης. STEPH.

ead. l. 20. Τὸ ἐκβλ.) Ideo παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, intelligit τὸ ἐκβληθῆναι, quia Thucyd. ἐκπεσόντος αὐτοῦ dixit: tanquam videlicet ἐκπεσόντος idem valeat, quod ἐκβληθέντος. STEPH.

ead. l. 22. Τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν) Pleraque horum etiam in Suida legi v. ξυμφορὰν, observavit cl. Wasse ad Thucydidem.

ead. l. 23. Καὶ ἐν τῇ δημ.) Credibile est addidisse τῶν Κορινθίων vel ante, vel post δημηγορίαν. Exstat autem hic illius concionis locus I, 122; sed ibi τὰς (quod & Scholiastes agnoscit) scriptum est: nec non praefixa est particula negativa οὐκ ante ἀπήλλακται. Verum quid commune habet cum loco illo is, de quo nunc agitur, ad significationem vocis ξυμφορὰ quod attinet? Potius certe aliquam communionem cum aliis multis habet, in quibus sonat, quod Latine calamitatis vel infortunia dicimus. cui posteriori interpretationi respondebit Graeca expositio, si δυστυχίας vel κακοπραγίας esse dicamus: ut ξυμφορὰν in eo, de quo nunc agitur, loco δυστυχίαν & κακοπραγίαν exponit: (adiectis tamen aliis verbis, quae quodammodo illorum significationem restringunt) atque ita in Periclis concione, II, 61, ξυμφοραῖς dictum legimus, χρεὼν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι. Nec non in alia concione eiusdem, quae est I, 140, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. Quem locum hic, paucis verbis interiectis, sequitur, ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμ. verum hic ἀποτυχίας ab eo exponi vide-

mus, & quidem haec ipsa loci illius verba afferente. Ac, cum nunc exponat ἀποτυχίας, tamen cum ad eum locum ventum fuerit, significare dicet ἀποβάσεις, ut videbis pag. 366, ubi & meam de hac expositionum diversitate sententiam proferam. STEPH.

ead. l. 29. Διὰ τὸ ἄγος) Verba haec, διὰ τὸ ἄγος, prima fronte videri Thucydidea possint, quod iis subiungatur sua expositio: non Thucydidis sunt tamen, sed iis explicantur haec illius verba, διὰ τὴν ἐκείνου συμφορὰν deinde, quod dixerat breviter διὰ τὸ ἄγος, pluribus verbis & apertius dicit, διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῇ. IDEM.

ead. l. 31. Κατὰ τὴν ζῶην) Eis τὴν ζῶην Cass.

ead. l. 32. Ταίναρον) Ταίναρος Cass. pro Ταίναρος: nam apud omnes alios proparoxytonum est. Plerique etiam τὸ Ταίναρον. Pausanias III, 25. Strabo VIII, 363. Scholiastes Apollonii Rhod. saepe, apud interpretes Stephani v. Ταίναρος, & Eustathius in Dionys. Perieg. v. 498. Sed Scylax pag. 36 ed. Gron. Ταίναρος. Stephano Ταίναρος est urbs, Ταίναρον templum Neptuni, quod ibi erat. Idem scribit, Ταίναρος masc. & fem. genere dici. masculino est in versu apud Eustathium l. d. καὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα. In Reg. hic adscriptum erat, qui locus dicitur vulgariter Caromalis.

ead. l. 34. Χαλκίοικος &c.) Vide Meurfii Miscell. Lacon. l. 1, c. 3. HUDS.

ibid. Ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ) Habet etiam Suidas in Χαλκίοικος, exceptis his, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι.

Pag. 361. l. 7. Διαφορὰ προσήκ.) Quoniam a Thucydide post προσήκοντές τινες additur καὶ συγγενείς, ne hanc adiectionem supervacaneam esse quis putet, differentiam inter haec duo esse admonet: sed qualisnam ea sit, cum ab eo additum fuisset, omissum esse a librario suspicor. STEPH.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ σοι) Vid. Corinthum de Dialect. & Scholia ad Aristophanis Plutum, v. 69. HUDS.

ead. l. 11. Γραφή, ἢ) Γραφή μὲν, ἢ Rostg.

ead. l. 12. Ἀπλῶς νῦν) Ἀπλῶς ὡς τὰ νῦν. Cass. Rostg. Suidas: Γραφή. ζωγραφία. κατηγορία. καὶ ἐπιγράμματα. Portus coniiciebat καὶ ἐπιγράμμα, quod se non aspernari scribit Kusterus. Apertum est ex hoc loco legendum esse καὶ ἐπὶ γράμμασιν id est, τίθεται καὶ ἐπὶ γράμμασιν, dicitur etiam de literis, vel, de scriptura.

ead. l. 14. Ὅντα δηλονότι) Ad haec ἐς Βυζάντιον non intelligas ὄντα, nam pertinet ad sequens διαπέμψαι, id quod cla-

rum satis; nisi fortasse scripserit Scholiaſtes, ὅσα ἐκεί δὲ λαμβάνει. GRAMM.

ead. l. 15. Ἡ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως) Est hic locus unicus de sigillo regis Persarum, ut putat Briffonius lib. I de Regno Persar. pag. 142.

ead. l. 27. Τρυφίλῃ) Μηδικὴν inter versus exponebatur in Cass. τρυφίλῃ in marg.

ead. l. 29. Πρώτον τε) In Cass. & Rostg. addebatur, ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ δευτέρα παρουσία.

ead. l. 31. Καθεσθεῖς) Ad vocem Τρωιάδας, quae in Thucydide est ante ἰδρυεῖς, in Cass. & Rostg. annotabatur, εἰσὶ γὰρ καὶ Ἀττικάι. Athenis erat Κολωνὸς Ἰππιὸς & Ἀγοραῖος, non Κολωναί. Vide de iis Meurfium de Populis Att. v. Κολωνός.

ead. l. 33. Τὴν ἀργίαν) Non placet, μόνῃν exponi ἀργίαν cum μόνῃν ποιεῖσθαι non aliud esse putem, quam μένειν quo etiam modo dicitur aliquis a nostratibus faire sa demeure. At vero ποιεῖσθαι τὴν ἀργίαν Graecae linguae ignotum est. STEPH. Μόνῃν non significare hic ἀργίαν, sed διατριβήν, moram, aut commorationem (quodque haereret diutius in istis locis) certi sumus. Addantur, quae & recte de isto loco monuit H. Stephanus in Notis. GRAMM.

ead. l. 34. Ἦν δὲ σκυτάλη) Vide luculentum A. Gellii locum l. 17, c. 9, Suidam in voce σκυτάλη, Tzetzi Var. Hist. Chil. 9, cap. 258, Meursii Miscell. Lacon. l. 3, c. 6, & Cragium de rep. Laced. l. 4, c. 7. HUDS.

ead. l. 36. Μίαν) Πρώτην Cass. & Rostg. Eadem, quae hic Scholiaſtes, etiam Suidas habet, praeter pauca, quae sensum non mutant.

Pag. 362. l. 1. Περιείλκτον) Περιείλκτον Rostg.

ead. l. 7. Σκυτάλην) Τὴν σκυτάλην Cass.

ead. l. 10. Τὴν παραβολήν) Quamvis hic τὴν παραβολήν, non τὴν διαβολήν, habeamus, tamen vox sequens, τὴν κατηγορίαν, expositio est alterius lectionis τὴν διαβολήν at quae ipsi subiunguntur, eam, quae hic posita est, videlicet τὴν παραβολήν, exponunt. Utram vero sequendam existimem, a me apud ipsum Thucydidem dictum fuit. STEPH. Assentior H. Stephano, (quamvis dubitanter pronuntianti) duorum enarratorum scholia hic exstare, quorum alter in suo Codice habuerit διαβολήν, quae lectio in impressis praevallet, interpretatus eam recte κατηγορίαν; alter vero legerit παραβολήν, quemadmodum in marg. annotatur adhuc, supposititium autem censetur Stephano. (Confer. Var. Lect. in edit. Oxon.)

Nobis nihil certi definire hic visum tutius. Quod enim exempla non in promptu sint statim, ad probandam notionem istam atque usum τῆς παραβολῆς apud scriptores veteres, Lexicaeque hic, ut saepius, nos frustrentur, nulla ratio. Το παράβολον certe κίνδυνον notare, tritum. Et tali significatione παραβάλλεσθαι adhiberi in hac ipsa historia Pausaniae videbis nostro cap. 133, ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιο. Ac tandem quid de Cornelio Nepote dicemus, qui, de qua quaestio nobis iam est, Thucydidis locum ita prorsus expressit, *Sperans se etiam pecunia & potentia inslans periculum posse depellere?* Scio quidem, ad forum pertinere etiam periculi vocem, *iudiciaque & pericula* in Latinis melioris aevi auctoribus coniungi. At probabilius tamen videtur, Nepotem τὴν παραβολὴν ita reddere voluisse, quam διαβολήν. Non ausim igitur improbare h. l. Enenckelii versionem, quae ad exemplum Nepotis habet, *largitionibus quoque se declinaturum periculum sperabat*, pag. 53. vid. & Gallie. pag. 118. GRAMM. Verba haec, τὴν κατηγορίαν. τὸν κίνδυνον, non habet Cass.

ead. l. 12. Καὶ μὲν) In Proparascue mea voculas καὶ μὲν obiectioni servire docui: cuius rei & hic exemplum habemus. Sed ei, quam movit, obiectioni non respondet, quomodo Pausaniam vocet regem, cum esset tantummodo regis tutor. Ego eam solvi posse reor, si Pausaniam regis personam sustinuisse dicamus: aut certe Thucydidem, cum dixit, licet hoc ephoris adversus regem agere, voluisse a nobis intelligi, multo magis adversus eum, qui tantummodo regis tutor fit. STEPH.

ead. l. 14. Χρήμασι δηλονότι) Tollenda est distinctio post δηλονότι: nam cum διαπραξάμενος utrumque vult dativum subaudiri: atque hoc deinde exponit διακραυάμενος τὴν κατηγορίαν. Verum, quis accusativus cum participio illo subaudiatur, tacere non debuit. ego certe βραχυλόως dictum puto διαπραξάμενος, quod dicendum erat τὰ πρὸς τὴν διάλυσιν τῆς διαβολῆς διαπραξάμενος. STEPH. In Cass. prima pars huius scholii χρήμασι δηλ. καὶ λόγοις vetusta manu mixto, altera διαπραξάμενος ἢ. δ. τ. κ. recentiori & atramento scripta est.

ead. l. 21. Διὰ τὸ μὴ &c.) His verbis praefigendum erat τῇ τε παρανομίᾳ. illis enim constat hoc vocabulum explicari. Mutandum autem puto ἦθεσι in ἔθεσι, (licet paulo post illud item, non istud legatur) & fortasse inter παροῦσι & τοῖς copula καὶ est inferenda. Vocat certe παρανομίαν Thucyd. quod dixit c.

130, Pausaniam non amplius posse *ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν*. STEPH. In Cod. Reg. hoc scholion in duo dividitur: nam ad *παρανομίᾳ* annotatum est, *διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς Λακωνικοῖς*: ad τοῖς περὺσι autem, τοῖς ἡθεσι τοῖς Λακωνικοῖς.

ead. l. 24. Ἀλλ' ἕτερόν τινα) Adi de hac re Spanhemium ad Callimachi Hymn. in Delum pag. 391.

ead. l. 29. Τοῖς ἡθεσι) Si pro ἡθεσι scribi debet ἔθεσι in illa expositione nominis *παρανομίᾳ*, idem certe & hic faciendum fuerit. Ac pro ista emendatione facit & pag. 365 locus, ubi τῶν ἐπιτηδευμάτων exponit τῶν ἐθῶν. Scio alioqui esse quosdam locos apud Thucydidem, qui utramque admittere posse scripturam videantur. Ex quibus est hic II, 61, ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκούντας, καὶ ἐν ἡθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους. STEPH. Post τοῦ Μυδισμοῦ omnia absunt a Cass.

ead. l. 34. Δῆλον ὅτι) Scripsit fortasse ἐκ τούτου δῆλον, volens nos admonere, ex eo, quod dicit τὰς τελευταίας, manifestum esse & alias ab eo missas fuisse. Sed hoc vel eo tacente lectori in mentem venire poterat. STEPH.

ead. l. 35. Τινὲς κύριον) Stulta haec dubitatio, & homine indigna in Graeca lingua bene exercitato, utrum Ἀργίλιος nomen proprium sit, an ἐθνικόν cum istud ἀνὴρ propriis nominibus praefigi non soleat. IDEM. Haud existimandus erit, me iudice, Scholiastes suam hanc facere dubitationem, sed aliorum potius referre. Interim videant doctiores, utrum censuram aequè effugerit Corn. Nepos, qui in historia hac Pausaniae, ex Thucydide ut videtur hausta, ἀνδρα Ἀργίλιον, *adolescensculum* vocat; atque in tota narratione, Argilii ita nomine utitur non semel, ut suspicari merito possis, potius κύριον hoc ipsi, quam ἐθνικόν fuisse habitum. Omnino vero reprehendendus Dion. Lambinus, in notis suis ad Nepotem p. 85 edit. Francof. 1608 in fol. Thucydidis verba, ἀνὴρ Ἀργίλιος, interpretatus, *vir nomine Argilius*. GRAMM.

ead. l. 37. Τοῦτο δὲ τινες &c.) Παιδικὰ saepe pro honesto amore capitur, licet aliter accepisse videtur Corn. Nepos. Vide Suidam in voce. HUDS.

Pag. 363. l. 1. Ἐρώμενος ἐθάῤῥει) Deest dativus ᾧ ante ἐθάῤῥει, & fortasse nominativus ὁ ante ἐρώμενος: ut scribatur, ὁ ἐρώμενος ᾧ ἐθάῤῥει. Post haec autem, τὸ γὰρ πιστότατος ὢν, deesse puto haec, τοῦτο δηλοῖ, aut his similia: vel scriptum fuisse, τοιοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πιστότατος ὢν. STEPH. Inferendum haud dubie, ante ἐθάῤῥει, relativum ᾧ. Recteque sic a Scholiasta exponitur auctoris mens in istis, Καὶ πιστότατος ἐκείνῳ.

id est, & cui maxime propterea fidem habebat: non ut Latini interpretes haec reddunt, Valla quidem, idemque illi fidelissimus, Enenckelius, amasius quondam & fidelissimus ipse; iungendusque his Ablancurtius, & qui lui étoit très-fidelle. At nos ἐκείνῳ vertimus earpropter: nec enim pronomine hoc intelligendus Pausanias, sed est ἐκείνῳ τρόπῳ, vel πράγματι; scil. δι' ἐκείνο, ὅτι παιδικὰ ποτε ἦν αὐτοῦ, talis ab ipso habitus, in quo prae ceteris fiduciam collocaret. Ceterum de ultimis Scholiaetae his, τὸ γὰρ πιστότατος ὢν, videndus H. Stephanus. GRAMM.

ead. l. 4. Καὶ αὐτὸν) Scribe αὐτὸν, & ὡς ἂν εἰ, sicut alibi scriptum invenies. STEPΗ.

ead. l. 17. Ἀλκιθέα) Matri Pausaniae nomen fuit, si Polyae-no VIII, 51, credimus, Theano; si auctori Scholiorum in Aristoph. Equites v. 84, Ἀλκαθέα; sin Suidae in Πανσανίας, Ἀγχιθέα. HUDS.

ead. l. 20. Τὸ ἐνεστὸς) Τὸ ἐνεστὸς. Cass.

ead. l. 21. Ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσιν) Apertum est, haec non pertinere ad vocem ὑστέρησαν. In Cass. annotantur ad verba Thucydidis sequentia ἐτι ἔμπουν ὄντα.

ead. l. 26. Ἐμέλλησαν) Lektionem alteram ἐμέλισαν (nam ita hic quoque scribendum est) mirum est ab hoc Scholiaeta agnosci, & nullam alterius mentionem fieri: cum tamen pro ea quamplurimi huius scriptoris faciant loci, in quibus itidem post ἐμέλλησαν aut ἐμέλλησε subaudiendus infinitivus relinquitur. Fortasse tamen ita scripsit hunc locum, ut infinitivum ἐμβάλλειν non post ἐμέλλησαν ex sequentibus subaudiendum, sed post εἰώθεισαν ex praecedentibus repetendum ἀπὸ κοινοῦ reliquerit. Id enim dicendum foret, sicubi haec scriptura extaret, καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καῖάδαν ἐμβάλλειν, οὐ περ τοὺς κακούργους εἰώθεισαν. Malim autem εἰώθεισαν, ut in Cod. vet. STEPΗ. Hoc scholion non est in Cass. In Rostg. erat ἐσκόπησαν, ἐβουλεύσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.

ead. l. 27. Τόπος δὲ Καῖάδας) Cass. Ὁ Καῖάδας τόπος. & paulo post τοῦ Καῖάδου.

ead. l. 30. Τὸ σῶμα) Violenta nimis ista expositio, qua dicitur sepulcrum de corpore vel potius cadavere, quod ei impositum est, intelligi. Quod si locutus ita esset Thucydides, audacia plusquam poetica atque adeo dithyrambica usus esset: quamvis enim saepe continens pro contento ponant, non tamen hac quoque in re figura illa utuntur. Quo igitur sensu transferri sepulcrum dici potest? audax (ac novum etiam fortasse) hoc loquendi genus esse fateor: sed qui sepul-

crum alicui alio in loco exstruit, deinde corpus in id transfert, ipsum quodammodo transferre sepulcrum videtur. STEPH.

ead. l. 31. Προπύλαια) Ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ προαστεῖα. Rostg. Suidas quoque προπύλαια, ἢ προάστεια exponit: Hesychius, προπύλαια ναῶν. Vide Spanhemium Dissert. IX de Praest. & Usu Numism. p. 716, & Kuhnium ad Pollucem I, 6.

ead. l. 32. Τους ἀνδριάντας) Post illa verba deesse crediderim participium *τιθέντες*, aut aliud huiusmodi. neque enim illum accusativum cum verbo *ἐσοφίσαντο* iungi placet. Utitur autem verbo *σοφίσασθαι* & pag. seq. STEPH. Diodorus Siculus tradit, corpus Pausaniae propinquis esse concessum, ut sepulturae mandaretur, sed Apollinem Lacedaemoniis iratum, quod supplicum perfugium violassent, consultum respondisse, *supplicem Deo restitui oportere*: quod cum fieri non posse viderent, pro uno corpore vivo duas statuas Pausaniae posuisse. Herodotus autem de concessio propinquis Pausaniae corpore nullum verbum facit, sed Deum consultum iussisse Lacedaemonios *duo corpora pro uno Minervae Chalcioecae reddere*: illos autem oraculum sic interpretatos esse, *ut pro uno Pausania necato, duas Pausaniae statuas dedicarent*. HUDS.

Pag. 364. l. 8. Εὐεργέτης αὐτοῖς) Librarii errori scripturam hanc imputo, & vel αὐτῶν vel certe αὐτῆς ipsum Scholiastem scripsisse arbitror. pro quo αὐτῆς alioqui figurate illud αὐτῶν positum fuisse dicendum erit. STEPH. Αὐτοῖς non habet Cass. *ibid. Διακομίζεται*) Ἀπέχθασθαι, quod ante hanc vocem est, in Reg. exponitur *ἐχθρούς γενέσθαι*.

ead. l. 14. Καταλῦσαι) Eadem in Suida h. v. legi observavit cl. Wasse. Paulo post ad voc. *ἐστίαν* in Rostg. annotatum erat, *ἐνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν θεοῦ τινός*.

ead. l. 18. Τὸ ἐξῆς, ὑπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου) Ὑπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου. τὸ δὲ ἐξῆς Cass.

ead. l. 21. Χρεῖας τινός ἐξωθεν) Ante hoc adverbium deesse aliquid videtur: & scriptum fuisse *χρεῖας τινός τῶν ἐξωθεν*, vel *ἐν τοῖς ἐξωθεν* aut *χρεῖας τινός περὶ τὰ ἐξωθεν*. Videtur autem parum apte non solum *ζωῆς*, sed *θανάτου* etiam fieri mentio. nam qui dicitur cuiuspiam *ἐναντιωθῆναι περὶ ζωῆς*, (vel *περὶ σωτηρίας τῆς ψυχῆς*, ut paulo post loquitur Thucydides) quomodo *ἐναντιωθῆναι περὶ θανάτου* eodem sensu dicitur? STEPH.

ead. l. 29. Τοῦ φιλέλληρος) Sic etiam supra p. videlicet 331, ubi mentio fit Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους, illum φιλέλληνα vocatum scribit. IDEM. Vide, quae ibi annotata sunt.

ibid. Ἄλλο δυστ.) *Aliud*, inquit, *Themistoclis infortunium*. Atqui his, quae praefiguntur isti scholio, verbis nullum infortunium narratur: ideoque in haec verba, καταφέρεται χειμῶν ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, annotasse illud Scholiastem reor. STEPH. Ita Cass. Quae hic in eodem & Rostg. annotantur, διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς, ad Νάξον pertinere arbitror.

ead. l. 32. Ἀποδοῦναι) Scribo ἀποδώσειν. STEPH.

ead. l. 33. Ἀποφυγὸν ἐκ τοῦ λιμένος) Haec etiam apud Suidam esse v. ἀποσαλεύσας, ad Thucydidem annotat cl. Wasse.

ead. l. 36. Ἦκω Δίδς παῖς ὢν) Miretur quis non immerito, quid haec verba ad Themistoclem pertineant. Ille igitur sciat, verba ista nihil ad eum pertinere, sed ad illam ellipsin, qua Thucydides illum utentem inducit. *Deest* (inquit) *in talibus* (intellige autem *in talibus loquendi generibus*, vel, *in talibus locis*) *participium ὢν ut sit*, Θεμιστοκλῆς ὢν. Sic etiam Ἦκω Δίδς παῖς, pro eo, quod est, παῖς ὢν. Sumtum est autem e tragodia istud exemplum, Ἦκω Δίδς παῖς post quae verba deest ἀντὶ τοῦ. ut ita legatur hic locus, Ἦκω Δίδς παῖς ὢν. καὶ, Ἦκω Δίδς παῖς, ἀντὶ τοῦ, παῖς ὢν. Nam particula καὶ praefigitur verbis, quae in exemplum afferuntur. Estque observanda haec βραχυλογία, quam illa vocula efficit: perinde ac si diceretur, ac dictum est eodem modo illud, Ἦκω Δίδς παῖς. STEPH. Sunt verba Bacchi in Bacchis Euripidis v. 1: Ἦκω Δίδς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα Διόνυσος. Vide Priscianum lib. XVII, pag. 1071. Sic in Andromache v. 1032: Ἦκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.

ead. l. 38. Τὰ πράγμα.) Non animadvertit, haec verba, ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, sicut & illis opposita, ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ, tendere ad illa, ἢ ἀποκομιδὴν ἐγγίγντο, ideoque nihil extrinsecus subaudiri debere. STEPH.

Pag. 365. l. 3. Τὸν Πέρσιν) Hic ad verba τὴν τῶν γαυρῶν οὐ διαλύσιν in Cass. scriptum erat, ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότου ἀκολουθῶς ὡς ἐπράχθη. Eadem erant in Rostg. sed non suo loco, ad illa, μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινός. Est in Herodoto VIII, 110. Pro παρ' Ἡροδότου, potius legas παρ' Ἡροδότῳ.

ead. l. 6. Ἐσκόπει γὰρ δε.) Istud scholium, quo dicitur de Themistocle, apud se enim cogitabat, (nam ἐσκόπει ita reddendum hic videtur) an Athenienses interim revocaturi ipsum essent, ad illa, quibus praefixum est, verba pertinere non potest. Non dubito autem, quin hoc scholium scriptum sit in ista verba, ἐνιαυτὸν ἐπισχῶν ut mentem Scholiastae esse dicamus, in aperienda nobis ipsius Themistoclis mente, eum ideo

per annum ibi voluisse commorari, antequam ad regem accederet, quod cogitaret se interim experturum Atheniensium animum, nec plane desperaret futurum, ut, priusquam tempus illud elaberetur, ipsum revocarent. STEPH.

ead. l. 13. Ἀντὶ τοῦ διδόναι) Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 164. HUDS. Stephanus ibi reicit sententiam Scholiastae.

ead. l. 14. Ἐγκόμιον Θμιστοκλέους) Addit Mf. Bas. τοὺς μακροὺς ἐπαίνους ἐν τούτοις ἀνέτρεψας, Θουκιδίδη, ἀφρονος ἔργον ἀνδρὸς δεδρακέναι δείξας. εἰ γὰρ τὸ μέλλον, ὡς ἔφη, προέβλεπεν ὁ Θμιστοκλῆς, πῶς ἂν μὴ ἦν δυνατὸς τελῆσαι ὑπέσχετο, μὴ προγνοὺς ὡς ἡ τῶν Ἑλλήνων ἰσχὺς ἀκαταγώνιστος ἦν ἐκ τῶν προλαβόντων;

ead. l. 15. Εἰς τὴν ἰσχύϊν τῆς φύσεως) Εἰς τὴν φύσιν. Cass.

ead. l. 17. Ἄνευ μαθήσεως τὴν ξυνέσει) Haec in Cass. referbantur ad v. ξυνέσει.

ead. l. 18. Ἀγαγὼν) Εἰσαγαγὼν Cass.

ead. l. 19. Ἦτοι τὴν ἰσχ.) Immo vero αὐτὴν ad ξυνέσειν referamus necesse est, cum proxime praecedat ξυνέσει. STEPH.

ead. l. 22. Ὡν δ' ἄπειρος — ἰκανῶς) Non sunt in Cass.

ead. l. 28. Ἐτοίμως λέγειν) Quidni etiam πράττειν? Etenim aut valde fallor, aut non tam loquendi expedite, quam agendi proprio ex consilio atque ex tempore τὰ δέοντα invenienti vim ac facultatem innuit h. l. auctor, & generali adeo notione verbum istud adhibet, Melius igitur, quam interpretes Latini, locum hunc mihi videtur Gallicus transtulisse: *il regloit toute sorte d'affaires en un instant*. GRAMM.

ead. l. 31. Πόλις Καρίας ὁ Μυοῦς) Stephanus & alii Myunta Ioniae urbem faciunt. Videat ergo, inquit Brissonijs I de Regno Persar. pag. 102, *Thucydidis interpres, quo auctore fretus, Μυοῦντα πόλιν Καρίας esse scripserit*. Lederlinus ibi putat, Scholiasten videri respexisse ad antiquiora tempora, quibus, ut Pherecydes apud Strabonem lib. XIV in princ. scribit, Cares Miletum, Myuntem, & quae circa Mycalen & Ephesum sunt, tenebant. Hoc verum est. Nam regio illa, quae Ionia appellata est, postquam eam Neleus coloniis Ionum occupavit, antea a Mygdonibus, Caribus, Lelegibus, aliisque barbaris tenebatur, ut tradit Aelianus VIII Var. Hist. 5. Itaque etiam Herodotus I, 152, Myuntem Cariae esse dicit.

ead. l. 32. Ὅσπερ σχετλιάζων) Non aliter accipienda haec sunt, quam si diceret, verisimile esse Thucydidem haec dicere ὥσπερ σχετλιάζοντα κατὰ νομίζοντα. Affirmare enim hoc

non potest, cum nullum huius rei sermo, quo utitur, praebeat argumentum: praesertim cum ne *σχετλιαστικὸν* quidem (quod vocant) *ἐπιῖρημα* ei sit adhibitum. Sic tamen antea quaedam *δαυμαστικῶς* dici annotavit, STEPH.

ead. l. 36. Ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτ.) Ista quidem verba respiciunt ad hunc Thucydidis locum, qui non longo sequitur intervallo, *εἰν δ' ἂν εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφείτε* sed quomodo cum praecedentibus his, *οὐ τὸ Μεγαρέων*, cohaerere possint, & cur negatio ponatur ante *εἶναι αὐτονόμους*, perspicere nequeo: nec dubito, quin hic aliquid mendose scriptum, aliquid omissum sit. IDEM. At nullius alterius hic, ut & ad l. 7 p. 198, fit mentio *ψήφισματος*, quam quod Megarenenses respiciebat. De illo vero, quod intempestive allegat Scholiastes, meminerunt legati alii. Videantur, quae paulo post sequuntur in auctoris narratione, & in Periclis concione c. 140. GRAMM. Scholion illud in Cass. non hoc loco, sed tantum semel ad l. 7 p. 198 legitur.

ead. l. 37. Θεμιστοκλῆς) Περικλῆς Cass. & Rostg. Ita postulat historia, & ratio temporis. Megarenensium defectionem ab Atheniensibus Diodorus Siculus lib. XII, pag. 293, ponit in anno tertio Olympiadis LXXXIII, quo Themistocles dudum e Graecia fugerat. Non potuit ergo huius *ψήφισματος* auctor esse, quod Pericli tribuit Aristophanes Acharnens. v. 531. Add. Plutarchum in Pericle.

Pag. 366. l. 2. Ἀπὸ τοῦ) Ἰδίως εἶπε νῦν ἀπὸ τοῦ Cass.

ead. l. 3. Περίττῃ ἢ πρόθεσις) De hoc loco vide, quae dixi in Annot. in Thucydidem. STEPH.

ead. l. 8. Ἔστιν ἐκάστου τὸ δίκαιον τῆς διακρίσεως) Locum corruptum esse indicat asteriscus in editt. his verbis praepositus. Cass. & Rostg. ἄτε οὐσα μεμερισμένη ἕως ἐκάστου. Hoc intelligi potest. Pro *διακρίσεως* iidem, ut & Reg. habent *διακρατήσεως*: idque se etiam in alio Cod. Bibliothecae regiae, qui tamen pro *ἕως* habebat *ἔστιν*, invenisse scribit clar. Rostgaardus. Sed melius etiam, quam Cass. & Rostg. Suidas in *ἀβριςτος*, *ἕως ἔστιν*. Idem *διακρατήσεως* habet, quod vulgato *διακρίσεως* praefert Kusterus. H. Stephanus, qui in suo exemplari Suidae itidem annotaverat, articulum illum legi in Scholiaste Thucydidis, praeterea addebat *οὐ*, ut esset *ἕως οὐ ἔστιν*. In Mediolanensi & Aldina ed. Suidae non *ἐκάστου*, ut apud Scholiasten, sed *ἐκάστη* est; in Porri (Basileensis non ad manum est) *ἐκάστη* pro quo Portus *ἐκάστου*, vel *ἐκάστῳ* legendum putabat. Horum posterius arripuit Kusterus, & nulla

facta mentione Porti edidit *ἔως ἔστιν ἐκάστῳ τ. δ. τ. δ.* Etiam aliis locis Portum *καίρια εἰπόντα* secutus est, & tamen indignum habuit, quem nominaret.

ead. l. 9. Τῆς πολλῆς) Quid sit *ἀόριστος γῆ* apud auctorem in controversiae Atheniensium cum Megarensibus narratione, non ex hac disces annotatione, sed & proxime praecedente. GRAMM.

ead. l. 10. Δούλους τοὺς ἀποφ.) Δούλους αὐτῶν ἀποφ. Cass.

ead. l. 13. Καὶ ἄλλας — Ἀρχοντας) Haec leguntur ad pag. 197 l. 1, nec sunt hoc loco in Cass.

ead. l. 17. Ὁργῇ) Suidas in *ὁργῇ*. Vide hic clar. Wasse ad Thucydidem, & annotata ad Scholiasten pag. 357.

ead. l. 18. Πρὸς τὰ συμβ.) Verbis hisce non praefigenda erant, quae praefixa videmus; verba, sed ista, *πρὸς δὲ τὰς συμφορὰς*. istud enim vocabulum illo explicatur. Qua de re ne dubitare quidem nos sinit similis, (non omnino eadem) quae paulo post legitur, expositio. nam & ibi *τὰς συμφορὰς* esse dicit *τὰς ἀποβάσεις*. Quem in locum quae a me annotantur vide. STEPH. In Reg. haec inter versus super *τὰς συμφορὰς* scripta erant.

ead. l. 21. Κοιτῇ δὲ ξασὶ μὴ βοηθεῖν) Ita quidem in omnibus editionibus habet scholion. Sed irrepsit sine dubio per errorem quendam τὸ μὴ, vel in alterius cuiusdam voculae (fortasse μὲν vel χρὴ) locum substitutum fuit. GRAMM.

ead. l. 24. Ἀντίπτωσις) Ego tamen μὴδὲ cum μεταποιεῖσθαι iungo, ut ad Thucydidem dixi. STEPH. Nulla hic antiptosis. Accusativus certe *καταρβούντας* construendus cum *μεταποιεῖσθαι*. Ad quem infinitivum etiam pertinet negans particula μὴδὲ, non vero cum *καταρβούντας* iungenda est, ut credidit Scholiastes, de quo dubitare merito possis, num intellexerit h. l. Periclis verba, quae vero Latinis aliisque interpretibus obscura non fuisse agnoscimus. GRAMM. Stephani annotationem in Varias Lect. transcripsit Hudsonus.

ead. l. 25. Τὰς ἀποβάσεις) Quamvis hic *τὰς συμφορὰς* idem esse velit, quod *τὰς ἀποβάσεις*, tamen ipsemet (si modo esse eundem credendum est) pag. 360 hunc ipsum locum afferens, exponit *ἀποτυχίας* cum in alio, quem eadem pagina habet, *συμφορὰν* esse *δυστυχίαν* & *κακοπραγίαν* dicat. At ego de huius quidem expositione illi assentior, & aliis plerisque locis *συμφορὰς* significare itidem *δυστυχίας* sive *κακοπραγίας*, fateor: verum ad hunc quod attinet, rectius in eo *συμφορὰς* exponi *ἀποβάσεις*, quam *ἀποτυχίας*, aio: quoniam voce ἀ-

ποβάσεις, exitus rerum seu eventus utramque in partem significatur: quod de altera illa non itidem dici potest. Ceterum etiam si hic συμφορὰς explicet ἀπὸ βάσεις, non male tamen in praecedentibus τὰς συμφορὰς exponi τὰ συμβαίνοντα, non autem τὰ ἀποβαίνοντα, putandum est, cum significatio τῶν συμβαινόντων interdum ad δυστυχίας restringatur, (ut apud Fabium vocis *accidentia*) sed non item τῶν ἀποβαίνόντων. STEPΗ.

ead. l. 28. Τῶν ὑποθέσ.) Non aliud tamen hic sonat vox διάφορα, quam alibi passim: ac mirum est, tali periphrasi hic ad eius expositionem esse usum. IDEM.

ead. l. 38. Κελευόμεθα.) Non κελευόμεθα, sed κελεύησθε, cum διανοήθητε convenit. Sed fortasse ideo κελευόμεθα dicere sibi permisit, quod & apud Thucydidem post διανοήθητε ponatur prima persona, in πολεμίσομεν & κεκτήμεθα. IDEM.

Pag. 367. l. 2. Κατὰ κοινού τὸ, διαν.) Mirum, quid cogitaverit, cum dativum διανοίᾳ subaudiendum κατὰ κοινού scriptum: cum non praecedat hic dativus, & alium apud ipsum Thucydidem hoc ipso in loco habeamus: videlicet προφάσει. Quod si etiam praecederet alter ille, aut ex verbo διανοήθητε sumi posset, quis hic eius subauditi usus esse posset? STEPΗ. Προφάσει repetendum esse ἀπὸ κοινού etiam Portus purat. Cass. pro διανοίᾳ habet διανοήθητε, quod hic locum habere non potest.

ead. l. 4. Δεδοίκαμεν.) Cass. & Rostg. addunt πρὸ τοῦ δικάσασθαι.

ead. l. 15. Ὡς σώζοντες &c.) Scribendum σώσοντες. Ut autem τὸ μὲν exponit τὸ τῶν σωμάτων, ita τὸ δὲ exponi videmus τὸ τῶν χρημάτων. Perinde est autem, ac si τὰ σώματα & τὰ χρήματα diceret. STEPΗ.

ead. l. 28. Ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ.) Hoc scholium aliter scribendum esse video: sed quonam modo scribi debeat, coniectura non assequor. STEPΗ. In Reg. & Cass. ad χρόνιοι annotatum est διὰ χρόνου πολλοῦ. Illa autem, quae hic in edd. leguntur, ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ, a Cass. absunt, & post βοιωτῶν scribuntur ea, quae hic loco alieno annotantur ad verba Thucydidis, ἐν βραχεὶ μὲν μορίῳ.

ead. l. 29. Μορίῳ σκοποῦσι.) Μορίῳ ἡμέρας βουλευόνται. Reg. Cass.

ibid. Τῆς δημοκρατίας διαβολὴν) Immo potius διαβολὴν societatis ac συμμαχίας multorum populorum, quam status popularis. Victorius lib. XXIX Variar. Lection. cap. 9.

ead. l. 34. Πόλιν τινὰ) Τὸ πόλιν τινὰ Cass.

Pag. 368. l. 15. Τοῦτο ἡμῶν ὄντων) Veram scripturam esse arbitror, τοιούτων ἡμῶν ὄντων. Sed & ἔχοντες in ἐχόντων mutandum, & ὡσαύτως pro ὡς scribendum censeo. STEPH.

ead. l. 18. Τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων) Apparet ex scholio hoc, ut & sequenti, credidisse enarratorem, verba haec, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ μετοίκων, de Lacedaemoniis interpretanda esse, cum Athenienses solos innuat his orator. Viderunt id, laudandi ea propter, Franc. Portus in Commentario, & Aemilius ipsius filius, versionem hic Laurentianam corrigens. Vidit Enenckelius quoque. At cum Valla erravere Io. Casa in sua versione orationis huius, p. 26 edit. Casel. & H. Stephanus in Concionibus Thucyd. p. 69, ex Scholiasta suum, ut credimus, errorem hunc derivantes. GRAMM. Cass. & Rostg. post ὄντων habent, καὶ αὐτῶν ναυτικῶν ὄντων, quae fortassis pertinent ad μετοίκων.

ead. l. 24. Αὐτῶν καὶ τ.) Αὐτῶν τε καὶ τῶν Cass. ut in Thucyd.

ead. l. 28. Ἐνους τῶν αὐτῶν) Pro αὐτῶν non dubium est, quin ναυτῶν scribi debeat. STEPH.

ead. l. 32. Ἰώνων) Nemo non suspicetur, mendose scriptum esse Ἰώνων sed quisnam quid pro eo reponendum sit, dicet? STEPH.

Pag. 369. l. 2. Τῶν ναυτῶν) Αὐτῶν Mf. Bas.

ead. l. 3. Κατοικίαν) In hoc loquendi genere accusativum πατρίδα potius subaudiunt. STEPH.

ead. l. 7. Ἦπερ ὅλη ἡ Ἀττικὴ) Ἦπερ ὅλην Ἀττικὴν Rostg. Sensus verborum Thucydidis postulare videtur, ut scribatur, ἡπερ ὅλης τῆς Ἀττικῆς; nempe ἡπερ ἡμεῖς βλαβησόμεθα ὅλης τῆς Ἀττικῆς δρωθείσης. Sed aliam, quam Scholiastes, rationem dicit Thucydides.

ead. l. 14. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Perperam τῷ ἡσυχάσουσι Lacedaemonios indicatos voluit Scholiastes. nec feliciter satis egit H. Stephanus in Concionib. cum verteret, neque enim Peroponnesii quiescent iam. De συμμάχοις enim, quorum nuper meminerat, pronuntiavit hoc Pericles, recte intellectus satis utrique Porto, Enenckelio, Ablancurtio, nec non Io. Casae. GRAMM.

ead. l. 22. Τὸ ξενηλατεῖν) His verbis praeponendum est τίς, quo ea recte refert Cass. In edd. duo scholia coniuncta sunt: quorum posterius in Cass. minio; prius atramento scriptum erat. Ad illa, quae paulo ante dicit Thucydides, ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι, haec annotabantur, ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντεῖναι, ὅπερ ἐκείνοι ποιεῖν οὐκ ἠέσχυοντο.

ead. l. 29. Ἡ τέχνη) Non τέχνη, sed τύχη, apud Thucydem legimus. ac germana certe nostra haec lectio, non illa, videtur, in qua γνώμη (quam exponit σύρεσις & φρόνησις) opponitur τύχη. Nam & I, 140, hanc antithesin habemus; ubi dicit Pericles, διότι καὶ τὴν τύχην, ὅσα ἂν παραλόγως ξυμβῇ, εἰδόμεν αἰτιᾶσθαι. facta enim fuerat ξυνέσεως mentio. STEPH.

ead. l. 30. Ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἢ Γόργιος ἐλήφθη παρίσωσις) De hac Gorgiaca parifosi dictum antea fuit. Ea autem non extenditur ultra haec verba, γνώμη τε πλείονι ἢ τύχη, καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει. Hic enim πλείονι & μείζονι, pariterque γνώμη & τόλμῃ videntur παρίσουςθαι. Atque ideo (ut opinor) hunc locum ἐπιπλέον τῶν ἄλλων figuram istam habere dixit, quod duabus contiguis vocibus duae contiguae sint ὁμοιοτέλειτοι. Comprehendi enim & vocem δυνάμει sub hac parifosi nullo verisimile modo est, cum non tria iidem praecedant verba, quibus tria haec responsura sint, & ultimae nominis δυνάμει syllabae aliam pronuntiationem, quam postremae nominum γνώμη & τόλμῃ, fuisse constet. Sed cum dicit ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἢ Γόργιος ἐλήφθη παρίσωσις, quid cum genitivo τῶν ἄλλων subaudiri dicemus? Nullus in mentem venit, qui aptius subaudiri queat, quam χωρίων. Ac dicitur ἐπιπλέον τῶν ἄλλων χωρίων pro eo, quod est ἐπιπλέον ἢ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Ad hoc autem nomen quod attinet, illi ab ipso etiam usum istum dari videmus, cum alibi, tum in iis, quae praecedunt. veluti ubi scribit, θαυμάζεται τὸ χωρίον ἐπὶ συντομίᾳ καὶ σαφυνείᾳ. Ceterum an ipsi de hac parifosi, tanquam a Thucydide quaesita, assentiri debeam, in dubio est animus. STEPH.

ead. l. 33. Παισὶν ἡμῶν) Immo vero non solum παισὶν ἡμῶν, sed etiam παίδων παισίν, atque ulterius etiam: quam longe videlicet posterorum appellatio progreditur. STEPH.

Pag. 370. l. 4. Ἀπὸ τοσδε τῆς αἰτίας) De hac expositione vide, quae margini interpretationis Latinae sunt adscriptae. IDEM. Ibi haec scripta sunt: Hinc respondet Graeco ἐνθένδε, quo Schol. Graecus vult significari, ex hac causa. Sed a vulgata significatione nihil necesse est discedere.

ead. l. 5. Πολέμῳ ἐν ᾧ, ἐξ οὗ) Ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ Cass.

ibid. Κηρυκείας) Κηρυκείου Cass. ut pag. praecedente. Nec habet illa, quae adduntur in edd. ἀνευ κηρυκείου μᾶλλον καὶ προκαταγγέλεως.

ead. l. 7. Περὶ ἀλλήλους ἐρχ. ἐπιμιζίαν εἶχον) Ἐπιμιζίαν εἶ. Thucydid. Vol. VI.

L

χον πρὸς ἀλλήλους. Cass. Haec, ut puto, adscripta erant ad ἐπιμίγνυντο. Seorsim & alio loco ἐρχόμενοι, ad παρ' ἀλλήλους.

ead. l. 10. Τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου) Non intelligendum est, ea omnia, quae sunt post haec quatuor verba, ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος, per parenthesin posita esse: quamvis dicat, τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. sed cum illorum quatuor verborum mentione comprehendi existimandum est καὶ τὰ ἐξῆς, ut saepe loquitur: ac fortasse has voces adiecerat. Sive adiectae autem, siue relictæ fuerint subaudiendae, complectentur haec omnia, quae proxime sequuntur, & primam periodum absolvunt, verba, ἐνθὲν δὲ ἦδ' ἡ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, καὶ τῶν ἐκαστέροις ζυμμάχων, ut hinc incipiat parenthesiς, ἐν ᾧ οὐτὲ ἐπιμίγνυντο, & eam claudat nomen χειμῶνα. Ita certe illum de hac parenthesi fensisse constat. Sed ne assentior quidem omnino iis, quae de illa dicit: verum illam verbo ἐπολέμουν claudicio: ita ut quod annotat in haec, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα, annotandum fuerit in ista, γέγραπται δὲ ἐξῆς. ab his enim pendent, & cum his connexa quodammodo sunt illa, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμ. &c. Haec autem admonitio velim cautum te & alibi reddat, in eorum videlicet locorum nonnullis, ubi de iis agit, quae per parenthesin posita existimare debemus. STEP.H.

ead. l. 12. Ἡ Χρυσίς &c.) Vide Valesii notas in Excerpta Polybii, p. 350 ed. Amstel. & Meursium de Archont. l. 3, c. 6. HUDS.

ibid. Ἡρίθμουν δὲ τοὺς χρόνους) Observanda, quam dat nomini huic χρόνοι, significatio, cum τοὺς χρόνους dicit pro eo, quod est τοὺς ἐνιαυτοὺς, id est, annos. Ita certe & alibi eadem voce utitur. STEP.H.

ead. l. 27. Ἀντὶ τοῦ, σὺν αὐτοῖς ἐπλίζεσθαι) De hac expositione illi ὁμογενωμονεῖν nequeo. IDEM. Pro his in Cass. est πλησίον αὐτῶν.

ead. l. 32. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι) Non video, quid induxerit Scholiasten, ut intelligeret Athenienses in his, οὐδὲν ἐνεωτέριζον, cum in historia de Thebanis & Plataeensibus (non Atheniensibus ipsis, at quidem eorum fociis) tantum agitur. Cave etiam intelligas Plataenses, scil. primo casu. Erant certe Thebani viri, urbem Plataeam ingressi, qui initio αἰς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. Non secuti quidem errorem hunc interpretes Latini: at tamen obscurius locum transtulisse L. Vallam & Baronem Hohenecium non diffidendum; quae causa fuit, ut Aem. Portus inseruerit vocabulum *hostes*. Accurate ad sen-

sum Vitus Winfemius: *conditionibusque acceptis quiescunt*, (Plataeenses viri nempe) *praesertim cum viderent, eos* (Thebanos) *nihil novi in quetquam moliri*. Gallicus non minus bene: neque enim ambigui quidquam verba auctoris continent. Forte memoriae hoc vitium fuit in Schol. aut librarii alicuius oscitantia, qui scripsisset rectius, *οἱ Θηβαῖοι δηλονότι*. GRAMM. Vide annotata ad Thucydidem II, 3. Idem error est pag. 371 l. 5. ubi *φοβερώτεροι* exponit *οἱ Ἀθηναῖοι*, pro *οἱ Θηβαῖοι*.

ead. l. 34. Μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις) Haec abfunt a Cass. & sequentia, *Ἀττική ἡ φράσις*, rectius in eodem adscribuntur ad verba *οὐ βουλομένῳ ἦν*. Sed quod hanc Atticam phrasin esse dicit, non probat Stephanus. vide ad p. 480.

Pag. 371. l. 2. Ἴνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις) Et mendose scriptum esse, & alio, quam huc, pertinere istud scholium videtur. STEPH. Fortassis coniungendum est cum praecedenti, in quo *οἰκῶν* malim, quam *οἰκούντων*. Pro *μόνοι* in Cass. est *μόνον*.

ead. l. 7. Καθ' ἐνόμ.) Quod dicitur in hoc scholio, cum iis, quae illi praefixa sunt, Thucydidis verbis nihil commune habet: contra autem optime convenit cum istis, *οἱ δ' ὥς ἐγνώσαν ἐξηπατημένοι*. ratio enim illic redditur eius, quod hic dicitur. Sed *προσχωρῆσαι* in *προσχωρήσειν* muto. STEPH.

ead. l. 11. Ἀδίδακτοι Ἀπειρότεροι. In chartis Rostg. hoc ita scriptum erat, quasi Reg. in textu Thucydidis pro *ἄπειροι* habeat *ἀπειρότεροι*.

ead. l. 13. Γινόμενος ἦν ὁ π. φθινούσης σελήνης) Desunt Cass.

ead. l. 17. Τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλόν) Eadem leguntur in Scholiaste Aristophanis ad Vesp. v. 155, & Suida in *βάλανος*, nisi quod in his, ut & hic in Cass. non est *βαλλόμενον* quod tamen non reiiciendum putem. Aristophanes Vesp. v. 200: *καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν*.

ead. l. 19. Εἰκότως δὲ &c.) Vel omissum est verbum *φησὶ*, five *λέγει*, (ut scribatur, *εἰκότως δὲ φησὶ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἡμελησθαι*) aut certe non *εἰκότως δὲ*, sed *εἰκὸς δὲ*, scriptum fuit. Paulo post autem participio *ἐλπίζοντων* improprie utitur pro *φοβουμένων* sed eum sui scriptoris exemplo (non hic quidem, sed aliis quibusdam in locis) ita loqui, aliquis respondebit. Nam & p. 374 *ἐλπίζειν* exponi ab eo *φοβεῖσθαι* videmus. STEPH. *Ἐλπίς & ἐλπίζω* non solum apud Thucydidem, sed vulgo apud scriptores Graecos hanc significationem habent.

ead. l. 22. Ἐλαβον) Verbo *ἔλαβον* eum dat usum, quem alibi *τῷ ἐδέξατο* qualis est verbi *accipere*, (quod scimus in pri-

ma etiam & propria significatione τῷ λαμβάνειν respondere) cum dicitur, *ita accipit*, pro eo, quod est, *ita intelligit*. Sed dicit ἔλαβον τὸ ξύλον, cum, loquendo more consueto, dicendum potius esset, ἔλαβον ἐπὶ τοῦ ξύλου. Adverbium autem ἀνοήτως ad hoc ἔλαβον pertinet: hanc expositionem, ut stultam, a nobis repudiandam esse, indicare volens. Cur autem talem esse dicat, rationem addit. STEPH.

ead. l. 30. Θύραι) Cass. mutato ordine verborum: πύλαι, τοῦ τείχους θύραι, τοῦ οἴκου.

ead. l. 34. Ἀπὸ συνθήκης δηλονότι) Haec non pertinent ad ἐπεπράγεσαν. In Cass. referuntur ad praecedentia ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι.

ead. l. 35. Τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν) Τὸ ἅμα minus pertinet ad τὸ ἐπεβοήθουν, relinquendum omnino & annectendum his, καὶ ὁδὸν ῥηθείσης, ut recte animadvertit in Scholio, quod subiunxit veteri Aem. Portus, cuius correctionibus eius generis miramur tam raro in prioribus libris locum dedisse editorem Oxoniensem. GRAMM.

Pag. 372. l. 1. Πραγματικὴ ὕλη) Alibi (si bene memini) vocabulum hoc κατασκευὴ aptius ab eo exponitur. Nam verba haec, πραγματικὴ ὕλη, latius, quam quod illo significatur, patere mihi videntur. STEPH.

ead. l. 6. Οὐκ ἔστι παραχρῆμα) Subtilem hic nimis se praebet Scholiastes. Nihil vero prohibet, quo minus εὐθὺς hic significet παραχρῆμα. Bene ergo interpretes verterunt Latini. Sed amputavit & contractiorem iusto reddidit locum Gallicus pag. 141. GRAMM. Haec etiam habet Suidas in εὐθὺς, sed immixtis nonnullis alienis. Vide ibi Kusterum.

ead. l. 19. Πρὸς ὃν ἐλθόντες) Non necessarium esse subaudire hic participium ἐλθόντες, alii loci, in quibus eodem, quo hic, modo utitur verbo πράττειν, satis ostendunt. Pro loco autem modo hic modo ille accusativus cum illo ὑπακουστέος. alicubi certe τὴν προδοσίαν apte subaudiri videmus. STEPH.

ead. l. 21. Τοῦτο καὶ ἑαυτὸ) Haec verba, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἥδεσαν, seorsum ab aliis legenda esse ait, quod futura sit oratio ἀσύντακτος, si superioribus iungantur. utendum enim fuisse accusativo, si, quod dicitur, ad τὸν ἄγγελον referretur. Ita enim intelligenda haec videntur, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποίητο. Sed pro αἰτιατικῶς scriptum ab illo fuisse crediderim ὀνομαστικῶς & intellexisse, iungendo haec cum illis verbis ὁ δὲ δεύτερος, (videlicet ἄγγελος) sequi debuisse, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν εἰδώς. Atque ita unica vox ὀνομαστικῶς (si

ita scripsit) significaret, μετοχῇ ὀνομαστικῇ χρώμενος, id est, ὀνομαστικῆς πτώσεως. itidemque αἰτιατικῶς dictum esset pro his, μετοχῇ αἰτιατικῆς πτώσεως χρώμενος, si hoc, non illud, ab eo scriptum foret. Ceterum quae sequuntur, πρὸς δ' λέγομεν, alius sunt, ad illam annotationem respondentis. ΣΤΕΡΗ. Totum scholion abest a Cass. una cum eo, cui in edd. praefigitur στρατεύσαντες.

ead. l. 37. Ἐν τῇ Πλαταίᾳ κατέλιπον) Addunt Cass. & Rostg. οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαταιεῦσι.

ead. l. 38. Φανερώς) Suidas locum hunc Thucydidis laudans, λαμπρῶς, φανερώς καὶ οὐκ ἐνδύτως. Pro φανερώς etiam alibi est apud Thucydidem. Vide Indicem.

Paß. 373. l. 6. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης) Cap. 1.

ead. l. 17. Εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως) Suidas in οὐκ ἀπεικόντως.

ead. l. 23. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος) Iam antea haec verba attulit, non admonens esse proverbialia: quod satis notum id esse posset. Locus autem ille est supra, in concione Archidami, l. 80, ubi quemadmodum hic, ἀπειρίας fit mentio. Nam in haec Archidami verba; ὥστε μήτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τινὰ τοῦ ἔργου, annotatur (p. 341), γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. perinde videlicet ac si diceretur, quod ab Archidamo dicitur, cum hisce proverbialibus verbis, quae a Pindaro fortasse manarunt, convenire. ΣΤΕΡΗ.

ead. l. 23. Ἐκεκίνηντο) Ἐκεκίνηντο Cass.

ead. l. 25. Λόγια ἐστὶ) Suidas in v. λόγια. Sed non semper servatur hoc discrimen. Aristophanes in Equit. v. 120 sqq. v. 194, 195, & alibi in eadem comoedia λόγια & χρησμούς proisdem dicit. Eustathius in Homer. Iliad. β', p. 233, τὰ λόγια, ἡγουν οἱ χρησμοί. Et λόγμον Atticum esse docet idem in Odyss. α', p. 1426: Θεοπρόπιον δὲ τὸ χρησμάδιμα. δ. καὶ λόγον ἔλεγον οἱ Ἀττικοί. Pro eo, quod in Scholiasta ἐμφορουμένων legitur, Suidas habet θεοφορουμένων. Eodem verbo etiam alii probati scriptores de entusiasmo vatum, poetarum, & oratorum utuntur: ἐμφορουμένους quis eos dixerit, non scio.

ead. l. 27. Ἡρόδωτος) Vide notam Waff. ad hunc locum Thucydidis.

ead. l. 30. Ὅποῖον ἐν Δήλῳ ἡγουν) Haec non habet Cass.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ εὐνοικῶς εἶχον) Alteram lectionem ἐπῆες magis mihi placere, declaravi in iis, quae ad hanc Thucydidis paginam annotavi. Nonnunquam autem alicui scholio aliam loci Thucydidis scripturam praefigi, quam eam, quae agnita ab ipso Scholiaste fuerit, antea admonui. Sed utrocum-

que modo locum hunc scribendum censuerit, credibile est eum illud παραπολὺ simul exponentem, scripsisse, πολλῷ μᾶλλον εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. STEP.H. Idem dixit in Proparascæ pag. 19. Τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀβίουν α Cass.

ead. l. 34. Τῶν Ἀθηναίων) Longe fallitur, qui putabit, hunc genitivum τῶν Ἀθηναίων ad illum Thucydidis τῶν ἀνθρώπων spectare: (quod tamen prima fronte videri alicui possit) cum necesse sit ad μᾶλλον referri: ideoque fatius (meo quidem iudicio) fuisset vocabulum istud solum huic Scholio præfigere. Verum & hoc addo, apertius locuturum fuisse Scholiastem, si ἐς τοὺς Ἀθηναίους dixisset, ut Thucydides dixit, ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. perinde videlicet ac si scriptum ab eo fuisset, ἢ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει (vel potius ἐπῆει) τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἢ ἐς τοὺς Ἀθηναίους. STEP.H.

Pæg. 374. l. 6. Οἱ Ἀχαιοί. οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι) Καὶ Ἀχαιοί, καὶ Ἀργεῖοι Reg.

ead. l. 9. Τὰ ἐπὶ Θράκης) Cum his verbis, τὰ ἐπὶ Θράκης, non dubium est, quin nomen χωρία subaudire oporteat: quod aliis etiam plerisque locis omittit. At pag. 380 adiectum est, ubi Scholiastem expositionem asserre aliam videbis. STEP.H.

ead. l. 11. Οὐ λέγει &c.) Ego ita accipio, ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης &c. intelligit enim Sporades & Cyclades insulas. Aem. Port. HUDS.

ead. l. 12. Ἀνίσχοντα ἥλιον) Ἡλιον ἀνίσχοντα Cass.

ead. l. 14. Κάσος) Κῶος Cass. Κίος Rostg.

ibid. Ὅσαι ἄλλαι) Αἱ ἄλλαι & manu recentiore alio loco ad verba Thucydidis ἦσαν ὅσαι· αἱ πρὸς τὰ δυτικά. Cass.

ead. l. 17. Μακρὸν πόλεμον) Duo haec vocabula, (undecunque irrepserint) ab hoc loco plane sunt aliena, nisi fallor. Nihil certe ad sequentem expositionem faciunt, ὥς τῶν Λακεδ. &c. his enim verbis exponit illa, κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημέτον. STEP.H. In Cass. haec vocabula μακρὸν πόλεμον ita scripta erant, ut viderentur pertinere ad expositionem vocis ἀδελμοί.

ead. l. 18. Τῆς συντάξεως) Τῆς συντάξεως Rostg. non male.

ead. l. 20. Ἰνα ἐκάστη πόλις τὸ μὲν δῖμοιρον στρατεύσῃ) Haec nihil faciunt ad expositionem verborum Thucydidis, quae iis praeposita sunt. In Reg. &, ni fallor, Cass. nam parum accurate annotaveram, totum hoc scholion recte refertur ad verba Thucydidis, τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἐκάστης. Ad vocem ἰσθμὸς Cass. & Rostg. haec habent: ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος καὶ πλησίον (καὶ πολλὰ Cass.) τῆς Ἀττικῆς.

ead. l. 29. Τὸν σκοπὸν) Non dubium mihi est, nec aliis futu-

rum puto, quin legerit *ἔννοιαν*, cum exponat *σκοπὸν*. Cur autem nihilominus alteram lectionem huic antepo-
nam, ad Thucydidem ex me audire potuisti. STEPH. Thucydides: *καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὐνοίαν ἔχουσα, διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος, πρᾶ-
ξαι ἡμᾶς ἂ ἐπινοοῦμεν*. Verba *εὐνοίαν ἔχουσα* Scholiafies ve-
tus exponenda iubet esse, *σκοπὸν ἔχουσα*. Fr. Portus autem *ἐλπίζουσα*. Uterque dependere ex istis censet infinitivum, qui
sequitur, *πρᾶξει*. minus recte. Quin nullam distinctionem
aut interpunctionem Fr. Portus agnoscit in his, *εὐνοίαν ἔχου-
σα πρᾶξαι ἡμᾶς*. Qualis locutio cum dura ipsi videatur, con-
iicit legendum potius esse *ἔννοιαν ἔχουσα*. Vide eius Commen-
tar. p. 117 f. Verum falso inniruntur principio antiquus ae-
que ac novus hic commentator. Quae enim infinitivum *πρᾶ-
ξαι* regunt, ea sunt, quae antecedunt, verba, *καὶ προσέχει
τὴν γνώμην*. At *εὐνοίαν ἔχουσα* reddenda simpliciter, *benevole*
(erga nos Lacedaemonios scil.) *affecta*, idque *διὰ τὸ Ἀθηναίων
ἔχθος*. quae ideo separatim sumenda, ac (ut loquuntur Gram-
matici) *διὰ μέσου*, extra alteram illam constructionem. Aliud
adhuc incommodum in expositione illa per *ἔννοιαν* aut *σκοπὸν*
notavit H. Stephanus, cuius animadversiones non exscribi-
mus. Igitur L. Vallae versioni, quin & Aem. Porti, praefer-
enda haec Philippi Melanchthonis: *Tota Graecia hoc nostro
conatu erecta, intuetur nos, & optime cupit nobis, propter odium
erga Athenienses, optatque, ut perficiamus, quae cogitamus*. Aca-
d. Enenckel. *animis studiisque ad nos inclinat* &c. GRAMM.

ead. l. 31. Τα δὲ ἄλλα διὰ μέσου) Recte parenthesi haec etiam
verba, *τούτων ἕνεκα*, includit, quoniam ex praecedentibus
pendent. STEPH.

ead. l. 32. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ) Impersonale χρῆ referendum
potius ad *προσδέχεσθαι*, a quo, non autem a χρῆ, reguntur
sequentia, *εἰς κίνδυνόν τινα ἤξειν*. GRAMM.

ead. l. 33. Ὅμηρος) Iliad. ε', v. 442, ἢ τ' ὀλίγη.

ibid. Τοῦτο δὲ φησι, τουτέστιν) Scribendum fortasse est, δ
δὲ φησὶ τοιοῦτόν ἐστιν &c. Ac pertinet hoc scholium ad verba
illa, *καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται*. intelligit enim,
Archidamum haec dicere, innuentem, fore ut illi ea in Athe-
nienfibus vera experiantur. STEPH. Non male quidem Ste-
phanus. Sed τοῦτο δὲ φησι non habet Cass. Ex sufficit alterum
horum, vel τοῦτο δὲ φησι, vel τουτέστι. Paulo post ad verba
Thucydidis ἐν τῇ πολεμίᾳ in Cass. est γῆ δηλονότι in Rostg.
πηγῆς δηλονότι; quod se non videre quo pertineat, scripserat
Rostgaardus. Nimirum corruptum est e τῇ γῆ δηλονότι.

ead. l. 36. Ἐν ᾧ τόπω) Immo non τόπω sed χρόνῳ subaudire hic oportet. STEPH. Ad haec auctoris, ἐν ᾧ οὕτω πάρεσμεν, Scholiaſtes: ἐν ᾧ τόπω δηλονότι. Ego potius dixerim, ἐν ᾧ χρόνῳ. Respondet enim relativum praecedenti νῦν. GRAMM.

ead. l. 37. Ὀρμηθῶσονται) Futurum istud ὀρμηθῶσονται non tanquam de suo addit, verum tanquam tacite inclusum in hac sermonis forma, & quod oporteat ὑπακούειν. ideoque suum δηλονότι poſt illud futurum ponere debuerat: ſed aliis etiam plerisque in locis omitti videmus. Non minus autem commode illud ὀρμηθῶσονται poſt ἀλλὰ ſubaudiemus: hoc modo, εἰ μὴ καὶ νῦν ὀρμηνται, ἐν ᾧ οὕτω πάρεσμεν, ἀλλ' ὀρμηθῶσονται ὅταν ἐν τῇ γῇ ὀρῶσιν ἡμᾶς θηοῦντάς τε καὶ τὰ κείνων φθείροντας. STEPH. In Caſſ. inter verſus eſt ὀρμηθῶσονται δηλονότι.

ibid. Ὅραν πάσχοντάς τι) Haec verba male iſti ſcholio praefixa ſunt. Iſta enim καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἦττον λογιζόμενοι, μᾶλλον θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπείγονται ῥιψοκινδύνης, nihil aliud ſunt, quam expoſitio iſtorum Thucydidis aut Archidami Thucydidei verborum, καὶ οἱ λογιſμῷ ἐλάχιστα χρώμενοι, θυμῷ πλεῖſτα ἐς ἔργον καθίſτανται. Sed annotatio, quae illam horum verborum expoſitionem ſequitur, ſcripta eſt in ea verba, quae praecedenti ſcholio male praefixa eſſe dixi: in haec videlicet, Ὅραν πάσχοντάς τι. In ea enim annotatione iubet nos obſervare hoc ſchema, id eſt, λόγον οὕτως ἐſχηματιſμένον (orationem ita figuratam) πᾶσι πάσχοντάς, pro πάσχουſι. Verum mihi nequaquam perſuadebit, ita rem ſe habere, id eſt, talem eſſe huius orationis ſtructuram, ut πάσχοντάς pro πάσχουſι dictum eſſe exiſtimare oporteat. neque enim hoc πάσχοντάς cum πᾶσι iungere eſt neceſſe: ſed perinde eſt (ut opinor) ac ſi dictum eſſet, πᾶσι γὰρ ὀργῇ προſπίπτει, Ὅραν ἑαυτοὺς πάσχοντάς τι ἄνθρωποι ſed ad verbum Ὅραν adadiiſciuntur illa, quae emphafin addunt, ἐν τοῖς ὅμμαſι καὶ ἐν τῷ παρηντίκα. quorum prius poëticum, atque adeo Homericum habere pleonaſmum dici poteſt. eodem enim loquendi genere utens Homeruſ, ſcribit, ἐν ὀφθαλμοῖſιν ὀρῶμαι, II. γ', v. 99: Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖſιν ὀρῶμαι. Quale (inquam) iſtud ἐν ὀφθαλμοῖſιν ὀρῶμαι, tale illud ἐν τοῖς ὅμμαſιν Ὅραν. Sed ab Homericis iſtis verbis (quae obiter proponenda viſa ſunt) ad illa Thucydidea revertens, novam quidem & inuſitatam eſſe fateor illam orationis ſtructuram, πᾶσι γὰρ ὀργῇ προſπίπτει, Ὅραν πάσχοντάς τι ἄνθρωποι, (pro Ὅραν ἑαυτοὺς πάσχοντάς, uti dixi) & fuiſſe alioqui dicendum ὀρῶſι, vel διὰ τὸ ὀρᾶν ſed alteram illam aliquid magis inſolens fuiſſe

habituram dico, si (ut vult Scholiaſtes) πᾶσι cum πάσχοντας ita iunxiſſet, ut πᾶσι πάσχοντας πρὸ πᾶσι πάσχουσι dici neceſſe foret. STEPH.

Pag. 375. l. 1. Ἐπείγονται βίβλινδύνας) Ἐπείγονται βίβλινδύνας, καὶ πάντῃ ἀόργητες, ἐπειδὴν τὰ αὐτοῦ δεῶνται ὑφ' ἐτέρου φθειρόμενα, πρὸς ὄργην διεγείρεται, καὶ ἀμύνειν ἐπείγουται. Mf. Baf.

ead. l. 3. Οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν) Ἐπίλογοι Caſſ. Μεγάλην, ἴσπην, καὶ ὁμοίαν. οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν Mf. Baf. Pro ἔνθεν alibi fere dicit ἐντεῦθεν. Paulo poſt ad ἐπ' ἀμφοτέρω in Caſſ. & Roſtg. erat, δόξα ἐπ' ἀμφοτέρω (ἀμφοτέρων Roſtg.) καὶ εὐκλείας καὶ δυſκλείας.

ead. l. 8. Μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ) Μὴ ἀκούσαντες αὐτοῦ Caſſ. & Roſtg.

ead. l. 13. Ταπεινωθήσονται) Ἐνδιδῶναι non idem, ac ταπεινωθῆναι: ſteſſi enim ac remittere de pertinacia ſua, non ſemper cum humilitate coniunctum. Recte igitur taxandus L. Valla, qui paulo antea haec, εἴτι ἄρα μᾶλλον ἐνδοίειν οἱ Ἀθηναῖοι, verit, ſi quid humiliter ſentiant. GRAMM.

ead. l. 16. Ἐτοίμων ὄντων &c.) Eſſe ἐν ὁδῷ, id eſt, eſſe in itinere, plus eſt, quam ἐτοίμως εἶναι ἵέναι, id eſt, paratos eſſe ad eundem: ideoque haec expoſitio reprehendenda videri poſſit: ſed intelligi puto, ἐτοίμων ὄντων ἵέναι ἐς τὴν Ἀττικὴν. STEPH.

ead. l. 23. Λέγων δὴ.) Huic Scholio (quo docemur participium λέγων ex praecedentibus ἀπὸ καινοῦ ſumere) praefigendus potius fuiſſet infinitivus κρατεῖσθαι. IDEM.

ead. l. 34. Πολλάκις ἐλθόντος) Suidas in ἀπέφθον. Ad χρήμασι, quod eſt in Thucydide pag. 25 l. 10, Caſſ. habet ἐνεκα χρημάτων. Portus expoſuerat περὶ μὲν οὖν τῶν χρημάτων.

ead. l. 37. Ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον) Ieiuna interpretatio τοῦ ἐσέβαλον per ἐσέβαλον, neque enim illud huius loco auctor adhibuit. Senſus vero optativi ita exprimendus foret, ſi accurate verteretur locus: tum cum irrumperent hoſtes, vel irrupturi eſſent. Declarat hunc auctor mox pag. 26, ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις — ὅτε ἡ ἐσβολὴ τοπρῶτον ἐμελλε Πελοποννηſίων ἐσεσθαι. Atque haec non levia adeo aut indigna notatu, ac imperitis videri poſſint. GRAMM.

Pag. 376. l. 3. Τοντέστι στάδιοι δεκαεπτὰ) Quod dicit, hanc partem fuiſſe ſtadiorum ſeptemdecim, id tanquam ex ipſo Thucydide a ſe ſumtum aſſert. Nam ſi totus circuitus erat ſtadiorum 60, & eius ſtadia 43 cuſtodiebantur, in reliquis autem cuſtodia nulla erat, hanc partem incuſtoditam fuiſſe ſtadiorum 17 neceſſe eſt. Sed quod dicit, totum circui-

tum fuisse stadiorum 60, ex hoc Thucydidis sumere loco non potest, cum minime de hoc circuitu seu ambitu haec paulo post dicantur a Thucydeide, *ἔξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος*. STEPH.

ead. l. 4. Τῶν μακρῶν ταχῶν) Caff. praeterea habet τὸ γὰρ μέσον οὐκ ἔδειτο.

ead. l. 5. Τοῦ Πειραιέως) Τοῦ Πειραιέως τὸ γένον εἰς τὴν ἡπειρον. Caff.

ead. l. 6. Τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν) Vide annotata ad Thucydidem.

ead. l. 12. Πρυτανεῖον) Vide Meursii Athen. Att. 1, 8. HUDS.

ead. l. 20. Ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ) Alii scriptores Graeci de rebus Atticis agentes φυλὰς vocant, quas Latini tribus, quarum Athenis primum quatuor, deinde decem, at extremis temporibus duodecim fuerunt. Earum nomina recensent Pollux VIII, 109 sq. alique. Sed nulla est inter eas, quae ab Eumolpo nomen habuerit. φυλὴν ergo dicit, quod Suidas & Etymologici M. auctor in Εὐμολπίδαι, γένος.

ead. l. 24. Ἀπροσδιόριστος) Retinendo hanc lectionem, id quod a Scholiaste dicitur, expositioni eius repugnat. Quomodo enim τῇ θεῇ significat τῇ Ἀθηνᾷ, si Athenienses Minervam & Apollinem θεὸν ἀπροσδιόριστος minime appellant? Sed cum ille contra haec subiungat, rationem suae expositionis reddens, non dubium est, quin id, quod aiebat, negetur, ita legendo, ἀπροσδιόριστος γὰρ οὐ φασι οἱ Ἀθην. Dico igitur, negantem illam particulam hinc tollendam, & pro ea pronomen αὐτὴν substituendum esse. Quod autem de Minerva dicit, confirmant cum alii Thucydidis loci, tum vero (ne longe abeundum sit) quidam, quem lib. II pag. 25 habet, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσοῖς. STEPH.

ead. l. 27. Τῆς Δήμητρος) Non nego, confusa nonnunquam fuisse ab Antiquariis & Mythologis numina Terrae & Cereis. At distincta his omnino templa dedicata Athenis fuere, ut testimoniis Nostri, Pausaniae, Plutarchi aliorumque satis clarum. Terram certe Athenienses & populi Atticae μεγάλην θεὸν appellabant, & antiquior videtur priusque eius cultus floruisse, quam τῆς Δήμητρος in istis locis. GRAMM.

ibid. Ἀίμναι, τόπος &c.) Errat Scholiastes, qui fuisse in arce dicit. nam extra eam omnino fuisse, verum prope, clare indicat Thucydidēs. Vide Meursii Athen. Att. 1, 3, c. 4. HUDS.

ead. l. 31. Κατὰ νόμον ποιοῦσι) Huc fortassis respexit Suidas, νομίζουσιν exponens νομίσματι χρῶνται.

ibid. Τῶν Παισιστρατιδῶν) Fontem Callirhoën novem tubulis exornavit Pisistratus, quem deinceps appellarunt Enneacrunum, ut refert Pausanias. Cum autem filii quoque in eo ornando laborarint, hinc ab aliis ipsis adscribitur. Vide Meursii Pisistratum, pag. 63, 79. HUDS.

ead. l. 33. Ὡς ἀκροπόλει δηλονότι) Τῆς ἀκροπόλεως. Cass.

ead. l. 34. Λεῖπει εἰς) Vide ad Thucydidem.

ead. l. 36. Καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερὸς) De hoc admonet, quoniam dicit Thucydides, καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν, id est, & ad alia sacra: ne quis miretur, eum alia sacra dicere, cum vox ista non praecessisset. *Nuptiae enim, inquit, sunt sacrae.* Sed dicere maluissim, cum γαμικῶν subaudiri ἱερῶν atque adeo minime dubitassim locum hunc imo reddere, ante coniugalia sacra (vel nuptialia) & in alia. Sic tamen Valla, ante coniugalia, & in alia, quae sacrorum sunt. STEPH.

ead. l. 38. Τῇ τε οὖν &c.) Ex duobus Scholiis potius faciendum erat unum, hoc modo: τῇ τε οὖν ἐπιπολὺ αὐτονόμῳ οἰκῇ (σεῖ) ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, τῆς τε οὖν ἐπὶ πολλὰ αὐτονόμου οἰκῆσεως. IDEM. Posterior pars, nempe αὐτονόμου οἰκῆσεως, non est in Cass.

Pag. 377. l. 3. Πανοικισία &c.) Non minus, ut opinor, πανοικισία scribi posset, ut μετοικισίαν dici videmus. Atque adeo hoc πανοικισία, non illud πανοικησία, habemus apud Dionys. Halicarn. STEPH.

ead. l. 4. Οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαροῦντο) Suidas in ἐβαροῦντο. Vide Graevium ad Luciani Soloecistam pag. 751.

ead. l. 7. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κληόμενα) Haec non habet Suidas. Καὶ τὰλλα ὁμοίως. Cass.

ead. l. 14. Ἄκρον τοῦ τέλους, τοῦ στίχου) Suidas, τὸ ἄκρον τοῦ τέλους τοῦ στίχου, & καλεῖται δέ. Cass. τὸ ἄκρον τὸ τέλος τοῦ στίχου, & itidem καλεῖται δέ.

ead. l. 17. Κατασκευὰς ἐποίησαντο) In Mf. Basf. additur: οἰκῇματι, ἢ ἀντὶ τοῦ κατέλυσαν τὰ σκευῇ, ὡν ἐναντίον τὸ ἀρσκευῇσαντο. Οἰκῇματι videtur referendum ad sequens τῷ τείχει.

ead. l. 21. Τοῦ βράδους) Quamvis cum pronomine αὐτοῦ subaudiat τοῦ βράδους, (perinde est enim, ac si dixisset, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βράδους δηλονότι, eo modo utens hoc adverbio, quo uti solet in plerisque locis, ubi vel ἀπὸ κοινοῦ aliquid repetendum est, vel pronomen relativum ex antecedente exponi debet) non tamen existimandum, eum nomen hoc in iis, quae praecedunt, legisse, sed ad ista, quae sunt ἰσοδύναμα, respicere, καὶ ἄλλως ἐνδείκνυσθαι χρόνον περὶ αὐτήν. Nam tan-

quam perinde sit, ac si dixisset, καὶ ἄλλως ἐβράδυναν περὶ αὐτὴν, postea cum ἀπ' αὐτοῦ subaudit illud βράδους, pro quo μοχ βραδυτῆτα dicit. STEPH.

ead. l. 28. Αὐτοὺς δηλονότι) Cum interprete Lat. intelligimus potius αὐτὸν, quam cum Scholiasta αὐτοὺς ad verb. ἀνεῖχεν GRAMM.

ead. l. 30. Τὰ δένδρα δηλονότι) Hanc expositionem ex iis sumere locis videtur, in quibus ipse Thucydides verbo δένδρα κοπεῖν utitur. Alioqui certe suspiceretur quispiam, latius verbi τέμνειν significationem patere, & quidem tam late, quam verbi δένειν quo saepe utitur cum accusativo τὴν γῆν vel τὴν χώραν. Atque adeo hunc ipsum accusativum nonnunquam & illi verbo τέμνειν tribuit: & quidem ita c. 18, τὴν γῆν τμηθῆναι, iidemque c. 21, τῆς γῆς τμηνομένης legimus. STEPH. Thucydides: ἔτεμνον πρώτον μὲν Ἐλευσίνα. Scholiastes: ἔτεμνον) τὰ δένδρα δηλονότι. Inepta nota, (nam loquimur de expositione huius loci, non de phraseos origine.) Verus autem hic additur accusativus in textu auctoris, & nota iam dudum in similibus significatio τοῦ τέμνειν, quod non amplius de arborum excisione sola interpretari convenit. GRAMM.

ead. l. 31. Ὀρος, Ρείτος Ἡρώδης, Ρίτος.) Quid in his inveni-
nerit Fr. Portus, quod moraretur, aut scrupulum iniiceret, sane non capio. At indicavit dubiam ipse ac suspicionem suam, adscripta coniectura de emendatione h. m. π. ὄρος, ρείτος. Num igitur vitiose legi arbitratus est ὄρος, atque an montes esse τοὺς ρείτους in Thucydide voluit? Mihi certe non succurrit, quid in mentem ipsi venerit h. l. nec multum scire interest. Debuerat animadvertere, tantum de descriptione nominis huius sollicitum Scholiastam esse, duorumque Grammaticorum sententias referre, quorum alter Orus nomine, cum diphthongo, Herodes autem per i scripserit Ρίτος. Paria fere cum Scholiasta habet Erymolog. Magn. aut rectiora, uti existimo. Verba sunt: Λέγει Ὀρος διὰ διαφθόρου ρείτους, καὶ ὀρύνεται· ὁ δὲ Ἡρώδιανός διὰ τοῦ ρίτους, καὶ βαρύνεται, ὡς σίτις. In quibus observabis, primo non Herodem, sed Herodianum laudari, deinde neutrum Grammaticorum scribendi rationem huius vocis eandem habere, quam exemplaria Thucydidis praesentant: haec enim constanter ρείτος scribunt, nam ρήτος Codicis Arund. & ρείτος Scholiastae in quibusdam editt. habenda sunt vitiosa. Pausanias constanter, quemadmodum Orus, ρείτους scribit, Attic. l. 1, c. 38, & alibi: similiter Hesychius, apud quem insignis de Rhitis locus celebratur. Sed de

his plura nobis forte alio loco dicenda. GRAMM. In Scholiasta *ρείτος* habet ed. Camer. *ρείτος* ferri non potest. Pro *Ἡρώδης* mihi non dubium est, quin *Ἡρωδιδανός* scribendum sit, non solum propter auctoritatem Etymolog. M. sed etiam quia *Herodiani* Grammatici frequens ubique est mentio, *Herodis*, quod sciam, nusquam; & quia auctor Etymolog. M. eos etiam aliis locis coniungit. In Cass. est *Ἡρώδ.* unde suspicari licet, errorem ortum esse e compendio scribendi.

ead. l. 33. Οὐδέτερος φασὶν) Αἰγάλεων ὄρος. Κρωπειαί. Rostg.

Pag. 378. l. 4. Ὡς προδότην τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατοῦ) Ita in omnibus edd. Sed quis *προδότης* ille τοῦ στρατοῦ; Non certe bellum Plataeensium adhuc exortum erat, cum Plistoanax ἐσβολὴν faceret in Atticam, de qua mentio in auctore. Credo igitur vitiose exaratum a librariis, aut lectum perperam fuisse ab iis, qui primi haec scholia ediderunt, *προδότην* loco horum, πρὸ τούτου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατ. notamque respicere haec auctoris, πρὸ τούτου τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν. Iudicent vero alii. GRAMM. Verba haec referri debere ad Πανσανίου, didici e Cod. Cass. in quo haec ita scribuntur, τοῦ προδότην τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατηγοῦ in quibus si distinctio minima post *προδότην* ponatur, & pro *στρατηγοῦ* *στρατηγῶ* scribatur, omnia plana sunt: nam nemo ignorat, Plistoanactem filium fuisse Pausaniae proditoris, ducis Graecorum in proelio cum Persis ad Plataeas. Στρατοῦ pro στρατηγῶ itidem e compendio scribendi ortum arbitror.

ead. l. 6. Ὅτι Θουκυδίδεϊα ἐστὶ) Quid hoc sibi vult? quae constructio Thucydidea subesse huic loco dici potest? Non certe ad haec verba pertinet illa annotatio, sed ad ista, quae parvo intervallo praecedunt, τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευθίνα. Sic autem II, 18 dixit, τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνώνη & I, 111, τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. item cap. eodem, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας. STERN. Adde, quae scribit in Append. ad scripta de Dial. A. t. p. 129.

ead. l. 10. Τῶν νέων) Ita omnes edd. quas vidi, pro νέων.

ead. l. 18. Ἠσύχαζε) Male exponit istud loquendi genus, δι' ἡσυχίας εἶχεν. Neque enim Pericles dicitur a Thucydide δι' ἡσυχίας ἔχειν, id est ἡσυχάζειν, quiescere: sed δι' ἡσυχίας ἔχειν τὴν πόλιν, id est, quietam tenere civitatem. Nam subaudire ἀπὸ κοινοῦ hunc accusativum oportet: quod ille non animadvertit, sed ἔχειν, quod active dicitur, neutra significatione poni existimavit. STERN.

ead. l. 22. Σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις) Respi-

cit ad ea, quae lib. I, cap. 102 & 107 narrat Thucydides:

ead. l. 25. Μὴ δευθέντας σπονδῶν αἰτῆσαι) Scribo αἰτήσεις. Alioqui dicendum esset σπονδὰς αἰτῆσαι verum illud malo. Ideo autem de hoc nos admonet, quod alioqui legamus alibi passim ὑποδιδόντες τοὺς νεκροὺς ἀντίλυντο. Sequestram pacem (inquit) ad eos humandos impetrare necesse non habuerunt, cum non omnino superati forent. Interpretor autem, omnino superati, potius quam valde superati, quod vel παντί scriptum fuisse, vel illi παντὶ significationem huius datam existimem. STEPH.

ead. l. 29. Παράσιοι Ἀρκάδες) Scribendum Παρράσιαι. HUDS. Recte: nam non Παράσιος, sed Παρράσιος sunt in Arcadia. Et fortassis ita scripserit Scholiastes, ut significaret, non esse confundendos Παρράσιους Arcadiae cum Παρασίοις Thessaliae. Sed quid est, quod addit Scholiastes, Παράσιοι Θεσσαλοί; aut qui sunt illi Παράσιοι Thessaliae, quos etiam Thucydides hic memorat? Eorum mentionem nusquam alibi invenio, & credo hoc nomen in Thucydide corruptum, ac pro eo Παράλιο scribendum esse. Stephanus: Πάραλος ἐν Θεσσαλίᾳ, πόλις τῶν Μηλίων, ἧς οἱ πολῖται Παράλιοι. Et Thucydides III, 92: Μηλῆες οἱ ξυμπαντες, εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Παράλιοι, Ἰερῆς, Τραχίνιοι. Alii ab his sunt Πειράσιοι itidem Thessali, quorum urbs Stephano est Πειρασία, πόλις Μαγνησίας ἑθνικὰ Πειρασιεύς & Πειράσιος nam & urbs Πειρασιαὶ & Πειρεσία dicitur. Vide Holstenium ad h. l. Stephani.

ead. l. 32. Δημοκρατίαν) Videndum, an non scribi debeat διὰ δημοκρατίαν & δι' ὀλιγαρχίαν. STEPH.

ead. l. 35. Ὁ Σωφρονίσκου) Malim ἢ ὁ Σωφρονίσκου. ferri tamen & altera lectio potest. STEPH.

Pag. 379. l. 6. Μεγάλου κινδ. κρημ.) Non scio, quam bene hoc dicatur. Κινδ. ἐπικείμενος & ἐπικρατάμενος recte dicitur.

ead. l. 7. Ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ) Εἰσέβαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ Cass.

ead. l. 9. Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ) Non sunt in Cass. nec magnopere requiruntur.

ead. l. 10. Τῶν ταλάντων) Videtur excidisse litera, nota numeri millenarii.

ead. l. 11. Λείπει πολλῶν) Quemadmodum hic vult a nobis πολλῶν cum ἀνθρώπων subaudiri, (nam ita intelligendum esse λείπειν, docui in Proparalceue) ita etiam pag. 377 l. 9 τὰ ἄρματα τῆς πύλης dici admonuit τὰ ὀλιγάθρονα ita ut ideim hyperboles genus sit utrobique. STEPH. Agit etiam de hoc loco in Append. ad Scripta de Dial. Att. pag. 117.

ead. l. 15. Τὸ ἄραντες κυρίως) Suidas: ἄραντες παρὰ Θουκυδίδην ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Addidit παρὰ Θουκυδίδην, quod non est in Scholiaste: & recte. Nam non solum apud Thucydidem, quod prae se ferunt verba Suidae, verum etiam apud alios tam de maritimo, quam de terrestri itinere dicitur.

ead. l. 25. Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ) Non cum περιπόμενοι, sed cum οἰκῆσαι iunguntur haec verba, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ alioqui eis ἐρημον τόπον dicendum fuisset. Ceterum hanc differenciam ubique servari minime credendum est. STEPH. Haec etiam Suidas habet in ἀποίκησις, & ἔποικος, sed pro eo, quod hic est εἰς πόλεις, utroque loco ἐν πόλει. Et ita hic Cass. Adde Scholiast. ad I, 10.

ead. l. 33. Φίλον) Vel ante, vel post φίλον, aliqua deesse verba puto, quae nominis φίλος significationem latius, quam τοῦ πρόξενος, patentem restringant. STEPH.

ead. l. 35. Τήρης, Τήρεω) Ὁ Τήρης, τοῦ Τήρεω. Cass.

ead. l. 38. Ἐν τῇ συγγραφῇ) Qui εἰσάγει εἰς τὴν συγγραφὴν diceret, rectius loqueretur. STEPH.

ibid. Καὶ τοῦτον) Καὶ τοῦτο Cass.

Pag. 380. l. 3. Ἴτυλὸν καλοῦσι) Catullus Carm. LXVI; *Daulias absuntti fata gemens Ityli.* ubi Vossius observat, etiam ita ab Homero eum vocari Odyss. τ', v. 522, Παῖδ' ὀλοφρομένη Ἴτυλον φίλον. Narrat quidem Homerus aliter fabulam; sed tamen Ἀνδρόνος filium facit Itylum. Etymol. M. Ἴτυλος, ὄνομα κύριον, ὃ ἐκ ταιούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος.

ead. l. 4. Διὰ τούτου) Ita edd. Cam. Steph. 2. & Hudf. Por-tus ante hoc scholion posuit διὰ τούτου, quae sunt verba Thucydidis.

ead. l. 7. Χαλκιδέας, Βοττιαίους) Ex ipso Thucydide (si bene memini) sumta est ista expositio: ipse tamen Scholiastes antea (pag. videlicet 374) in haec verba τὰ ἐπὶ Θράκης, scribit, οἷον Βυζάντιον, Πέρινθος. Non dubium est autem, quin χωρία ibi relictum sit subaudiendum, quod hic adiectum habemus. STEPH.

ead. l. 12. Πέλτη ἀσπίς τετράγωνος) Sic etiam Suidas, Πέλται, ἀσπίδια τετράγωνα, fortassis ad hunc locum respiciens. De figura peltae Thraciae, de qua hic agitur, videri possunt Lipsius in *Analect.* ad lib. III de Milit. Rom. cap. 1, Salmasius ad Vopisci Carinum cap. 20, Petitus de Amazon. cap. 25, & Cuperus IV Observat. 2.

ead. l. 18. Σάμας) Vide Holstenium ad Steph. v. Σάμας.

Σάμιος, pro quo ibi emendat Σάμιος, est vitium ed. Porti. Σάμιος ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ἀπὸ Σάμης. Cass.

ead. l. 21. ὄντες δηλονότι) Non animadvertit, sequi participium ἀνακομιζόμενοι, cum quo haec verba ἐν ταῖς ἐκατὸν ναυσὶν iungenda sint: alioqui participium istud ὄντες de suo non attulisset. STEPH.

ead. l. 22. Μεταξυλογίαι) Quae hic dicit esse μεταξυλογίαι, (quod sonat *interloquium*) alibi dicere solet posita esse διὰ μέσου. STEPH.

ead. l. 27. Οἱ ἀκραίφνεῖς καὶ οὐ ξένοι) Scholium hoc mendose scriptum est. nihil enim commune habent verba ista, καὶ οὐ ξένοι, cum illo proxime praecedenti vocabulo ἀκραίφνεῖς. STEPH. Sed ἀκραίφνεῖς quoque non multum commune habet cum verbis οἱ ἐν Πρωταίᾳ, quae ante hoc scholium posita sunt. An Cass. haec melius referuntur ad praecedentia αὐτοὶ Ἀθηναῖοι. ξένων nomine autem comprehendī possunt & μέτοικοι, & illi, quos τὸν ἄλλον ὅμιλον φιλῶν vocat, vel pars horum.

ead. l. 36. λαβεῖν δηλονότι) Potius προσηύδα, quod praecessit in Thucydide. Vid. Stephani Proparasceuen p. 12.

ead. l. 38. Τὸν πάτριον &c.) Quamvis manifestum sit, Thucydidem, haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χράμενοι, ad proxime sequentia verba referre, δημοσίᾳ ταφῇ ἐποιήσαντο, ut πάτριον νόμον generaliter vocari existimemus, quaecunque ad illas pertinent; hic tamen Scholiasτες ad corporum cremationem eum in illis verbis respicere existimat. STEPH. Pluribus de hoc loco agit in Proparasceue pag. 14.

Pag. 381. l. 4. Πρὸ τρίτης ἡμέρας) Suidas: προτρίτάτη, τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. Θουκυδίδης ἐν β' τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφοράς. Hoc Kusterus bene emendat, πρότριτα, τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Sed πρότριτα ex hoc loco legendum iam ante Portus viderat.

ibid. ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς) Altera haec expositio admitti non potest. Sic autem & aliis quibusdam in locis duas expositiones affert, quarum unam meliorem esse dicit, cum tamen altera recipi nullo modo possit. STEPH.

ead. l. 6. Διὰ τὸ ἀσηπτον &c.) Scripsit fortasse, διὰ τὸ ἀσηπτον τοῦτο τὸ ξύλον εἶναι. alioqui subaudienda haec reliquisse putandus est. STEPH. Plura testimonia eorum, qui cupresum ἀσηπτον esse dixerunt, collegit Bochartus Phaleg. I, 4.

ead. l. 8. Τὸ καλ. Κεραμεικὸν) Nomen loci Κεραμεικός, ut ex Aristophane in Avibus elicitur: Ὁ Κεραμεικὸς δ' ἐξέταται νῶ &c. Palmerius. Forfan ideo Ceramicum δημόσιον σῆμα vocabant, quod ibi eos, qui in proelio pro patria occubuerant, publico

sumtu sepeliebant. Vide Meursii. Ceram. Gem. c. 20. HUDS.

ead. l. 21. Καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι) Fallitur in eo, quod cum infinitivo *κινδυνεύεσθαι* (exponens ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι) iungit alterum illum *πιστευθῆναι*, cui articulum τὸ praefigit, ut quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accusativo ἀρετὰς fieret? & quomodo eo, qui non solum vicinus, sed contiguus etiam est, praeterito, ad vocem *πιστευθῆναι*, quae aliquo intervallo remota est, veni-remus? Sed quoniam quod de accusativo illo dico, manifestum est, at non item quid fieri debeat illo infinitivo *πιστεύεσθαι*, id est, quo referri a nobis oporteat: meam hac de re sententiam proferam. Non video certe, quid obftet, quo minus particulam ὥστε ante illum infinitivum subaudiamus, atque adeo tanquam extrinsecus subsidio venientem, illi praefigamus: ut perinde sit, ac si Thucydides ita locutus esset, καὶ μὴ ὅφ' ἐνδὲς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κινδύνον καθίστασθαι, ὥστε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ αὐτῶν εἰπόντι πιστευθῆναι, (intellige autem περὶ αὐτῶν, videlicet τῶν ἀρετῶν) id est; Non autem ab uno viro multorum virtutes in discrimen adduci, cum futurum sit, ut ipsi de illis virtutibus credatur, sive bonam, sive malam de illis orationem habuerit. Quod referendum ad illos, quibus eloquentia destitutis accidere potest, ut orationem habeant, in qua non dignis laudibus virtutes illorum ornent, & ita ingenii sui culpa (ut loquitur Horatius) laudes eorum deterant. Verum improprie dicit εὖ εἰπόντι, cum satis esset χεῖρον εἰπόντι quia non ἀπὸ τοῦ εὖ εἰπόντος, sed tantum ἀπὸ τοῦ χεῖρον εἰπόντος potest esse periculum. STEPH. Qui lapsus Scholiastae indicare, ne quem legentem forte ab auctoris sententia avertant, instituiamus, hic defendere eundem non verebimur, contra animadversionem insignis alias viri & γραμματικωτάτου H. Stephani. Ut autem, quae mens nostra, intelligatur, en Thucydidis primum verba: Καὶ μὴ (scil. ἐδόκει) ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. Schol. ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. Ad haec H. Stephanus: Fallitur (inquit) in eo Scholiastes, quod cum infinitivo κινδυνεύεσθαι iungit alterum illum πιστευθῆναι, cui articulum τὸ praefigit, ut quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accusativo ἀρετὰς fieret? & quae plura ibidem addit, prolixiora, quam necessum esset. Subaudiendam autem vult ante infinitivum particulam ὥστε, ut perinde sit, ac si Thucydides ita locutus esset, καὶ μὴ ὅφ' ἐνδὲς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κινδύνον καθίστασθαι, ὥστε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ

Thucyd. Vol. VI.

M

αὐτῶν εἰπόντι πιστευθῆναι. Verum, nisi magnopere fallor, receditur aliquantum ista interpretatione a vero & genuino sensu verborum gravissimi oratoris, qui omnino non putavit periclitari virtutes defunctorum in eo, *quod fides de iis haberetur tam bono, quam malo oratori*, sic enim omnibus crederetur aequali modo; (quod non vellet tamen Stephanus, & talis sensus ex paraphrasi ipsius sequitur.) Sed significatum potius Pericles voluit, *prout bonus aut malus contigerit orator virtutibus enarrandis, ita fidem illas quoque apud auditores invenire, diversam nempe pro facultate & eloquentia oratoris*. Veram ergo putamus constructionis rationem esse, quam dedit Scholiastes, & accusativum ἀρετὰς potius a πιστευθῆναι regi, quam τῇ κινδυνεύουσαι. Ita non dubitem praeferre interpretationem Porti h. l. Stephanianae, omnibus vero istam doctissimi Camerarii, in versione Concionis funebris Pericl. talis quae legitur: *neque periculum adiri, ut in unius alicuius oratione meliore aut deteriore virtutis multorum versaretur fides*. Is videtur constructionem ita cepisse verborum, uti nos ostendimus. Cepit ita etiam Fr. Portus in Commentario. Ceteri omnes, Valla, Philippus, I. Casa, Enenckelius, errore levi quamvis, in hoc offendant, quod accusativum ἀρετὰς pertinere proxime ad κινδυνεύουσαι iudicent. GRAMM.

ead. l. 23. Περιφραστικῶς ἢ ἀλήθεια) Nemo non mihi assentietur, ut spero, dissentienti hic quoque a nostro Scholiaste. cur enim Thucydides, si aliud quam ἡ ἀλήθεια dicere noluisse, pro eo periphraستice ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας dicere maluisse? aut quod talis periphrasis afferri exemplum potest? Ad interpretes autem quod attinet, prioris certe interpretatio multo magis, quam posterioris, tolerabilis est. Ita enim Valla: *Arduum enim in dicendo servare temperamentum in ea re, in qua vix etiam veritatis opinio afferri potest*. At Vitus ita, nulla veritatis facta mentione: *Difficile est enim convenienter dicere ea de re, de qua orator vix impetrare potest, ut sibi credatur*. Ac refert etiam hic, quomodo adverbium μετρίως interpretemur, cum ita reddere ipsum oporteat, ut sequentibus respondere possit. Non respondebit autem, si convenienter, (contra etiam consuetum usum) nec si pro dignitate (ut Scholiastes ἀξίως exponit) reddamus; ideoque huius etiam adverbii vim rectius, meo quidem iudicio, Valla expressit. Hanc enim Periclis mentem existimo: *Difficile enim est ita modum servari ab eo, qui dicit, ut res nihil nec minuantur, nec augeantur, cum ex iis sunt, de quibus dicendo vix efficere potest, ut quales revera sunt, tales videantur*.

ur. Quod si verus hic est verborum Periclis sensus, (ut esse fatebuntur, opinor, qui totum locum penitus introspexerint) vide, quam procul a veritate absit, quod a Scholiaste hic scribitur, ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας periphrastice pro ἡ ἀλήθεια dictum esse. Tot certe stadiis, aut etiam parasangis, ab eo remotum est, quot illud de periphrasi itidem ab eo dictum: videlicet, ἡ ξυντυχία τῆς ξυμμαχίας periphrastice non aliud esse, quam ξυμμαχία. STEPH.

cad. l. 28. Ἔστι δὲ σχῆμα) Imperfectum esse reor hoc Scholium: & post ἔστι δὲ σχῆμα addidisse, cur sermonem hunc ἐσχηματίσαι diceret. Ratio autem haec est, ni fallor, quod sit numeri enallage, cum singulari pluralis subiungatur. Sic autem & pag. seq. l. 10 dicitur σχῆμά ἐστι: sed alia de causa. STEPH. Ἔστι δὲ σχῆμα hic non sunt in Cass.

Pag. 382. l. 1. Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς) Hoc scholium non habet Cass.

cad. l. 11. Αἰνίττεται τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων) Haec ita scribuntur in Rostg. αἰνίττεται Λακεδαιμονίους. Λυκούργου τοὺς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων ζηλώσαντος, καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω πρὸς Λακεδαιμονίους. Cass. ad verba Thucydidis χρώμεθα γὰρ πολιτεία haec habet: τὸ β' κεφάλαιον τοῦ ἐγκωμίου, ἡ ἀγωγή.

cad. l. 14. Καὶ ὄρα) Καὶ ἑώρα Cass.

cad. l. 21. Τὸ δὲ ἢ, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον) Quomodo ἢ pro μᾶλλον positum dici potest? Respondet certe adverbio τὸ πλείον, (pro quo saepe τοπλέον occurrit) & perinde est, ac si dictum foret, οὐκ ἀπὸ μέρους μᾶλλον ἢ ἀπ' ἀρετῆς. STEPH. A Cass. haec omnia absunt.

cad. l. 22. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν κεῖται) De hac item annotatione quid dicemus? quī verum hoc comperietur, particulam δὲ pro μὲν positam esse? Inauditum certe talem voculae δὲ usum esse existimo: sed eum intellexisse arbitror, perinde esse ac si dixisset Thucydides, εἰ μὲν ἔχει τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν. Atqui dicendum potius fuisset εἴγε ἔχει. At Latina particula quidem (quam aliqui illi μὲν respondere notum est) locum hic post si habere posset. apte enim diceretur, siquidem habeat: non minus, quam si modo habeat. Verum aliud hoc de loco dicendum arbitror, quod Scholiastae in mentem non venit: Thucydidem in his verbis κατὰ πέναν tacite inclusisse conjunctionem μὲν, cui δὲ respondet: ut haec, οὐδ' αὖ κατὰ πέναν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, non secus a nobis accipiantur, quam si dictum foret, οὐδ' αὖ πένης μὲν ὢν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δρ. &c. STEPH. Et hoc scholion ignorat Cass.

ead. l. 36. Κατὰ κοινοῦ τὸ πολιτευόμεθα) Defunt Cass. In Mf. Basf. additur: ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν δηλοῖ.

ibid. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθῆδόνας) Neque hic aliquid in Scholiasta, erudite Lacedaemoniorum nobis auctoritatem depingente, lubet animadvertere. Saltem de Fr. Porti emendatione, quae in margine textus conspicitur, ulteriusque in Commentario declaratur, hoc monebimus, parum eam nobis probari. In Periclis verbis est, οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθῆδόνας προστιθέμενοι. Eius loco vult uterque Portus *προτιθέμενοι*, *proponentes*. Ast *προστιθέμενοι* retinendum sane existimamus, & vertendum simpliciter, *addentes*, *adiicientes*. Sed & maior latet emphasis in hoc verbo, uti hic quidem adhibetur; implicat enim simul notionem *instituti* aut *legis*; quasi dixeris, *adiicientes* (& *imponentes ex lege quadam & consuetudine civitatis*) dolores civibus, *poena quidam qui careant, sed tamen acerbos visu*. Sic enim verbum hoc politicum & forensē nonnisi usum habet, quod norunt ii, qui Demosthenem & oratores ceteros diligentius eolverunt. Noster huius ipsius orationis initio: ἐπαινοῦσι τὸν προσέειπτα τῷ νόμῳ λόγον τόνδε. Pollux, eo capite, quo *δικαστικά* pertrahat: Τὸν δὲ οὐ βουλευόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτεον, ἀνάγκη τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. l. 8, c. 6. Porro, nil dicit Portus, cum *προστιθέμενοι*, aut ut ipse legendum putat, *προτιθέμενοι* construendum iubet cum τῇ ὄψει, *proponentes oculis aliorum*, eos scil. quos *contumelia publice afficimus*. Pertinet enim τῇ ὄψει ad λυπηρὰς, ut sit, *dolores aspectu ipso acerbos ac visu horridos*. Non vacat ad examen hic revocare interpretes Latinos, quorum unusquisque aliquid singulare attulit h. l. nemo autem, quod exacte & penitus satisfaciāt. Quin alioqui longius recesserunt ab auctoris mente. Illa autem non alia hic, quam in parte eorum, quae antecesserunt, & quae sequuntur, per aliquot multas periodos, nimirum ut conferat Atheniensium mores cum institutis reipubl. Spartanae, quae & allatis verbis indigitat, speciatim αἰνιττόμενος τὰς διαμαστιγώσεις καὶ κόλασεις illas, quas Xenophon aliique nobis memorant. His nempe duriter & acerbē, etiam si extra ζημίαν seu poenam, ut Pericles dicit quoque, Lacedaemonii cives suos tractabant; cum contra Athenienses repudiatis eiusmodi moribus & regendi artibus ἀνεπαχθῶς cives suos degere paterentur, ac delictis ludorum certaminumque λυπηρὸν omne ἐκπλήσσειν atque abstergere, quemadmodum in sequentibus orator explicat. GRAMM. Quam hic Scholiastes ἐπιείκειαν Lacedaemo-

niorum dicat, non intelligo: nam illi omnibus rebus magis ἀρεπείκειαν, quam ἐπιείκειαν prae se ferebant.

Pag. 383. l. 8. Ἡ ζωγραφία) Hoc corruptum puto. Fortassis scripsit ψυχαιγωγία. Ammonius in χαρα, τέρψιν definit αἰωνεῖν τρέψιν καὶ ψυχαιγωγίαν ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον.

ead. l. 15. Πληρώσας) Nove dictum πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, pro eo, quod est, cum plene, & quantum satis est, de illis dixisset. STEPH.

ead. l. 24. Εἰς τὰ πολέμια) Hic πολέμια (ne cui suspectum sit) pro πολεμικά dicit, sicut & pag. sq. lin. 20 & 24. Nec certe mirum videri hoc debet, cum & Thucydidem, & post eum Dionysium Hal. ita vocabulo illo uti ostenderim. STEPH.

ead. l. 26. Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν) Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 2. HUDS.

ead. l. 27. Ἡ ἐπὶ τὰν (τούτεστι μετ' αὐτῶν) ἀναιρέθητι.) Quomodo ἐπὶ τὰν significare possit μετ' αὐτῶν, non video: nec alius quisquam, ut opinor, videbit. Quod si quis τὰν scriptum ab eo fuisse dicat, ne huic quidem lectioni satis expositio ista conveniet: ut omittam, eodem utrobique modo scribi hanc voculam debere; quod fieri nullo modo posset. Nec vero dubium est, quin apud alios, hunc Laconicum loquendi morem narrantes, cum τὰν subaudire ἀσπίδα oporteat, perinde ac si diceretur ἢ ταύτην τὴν ἀσπίδα, ἢ ἐπὶ ταύτην. Volebant enim eum monere, ne unquam ῥίψας τις εἴη, sed ipsum clypeum (qui a Graecis ἀσπίς vocatur) referret, aut faceret, ut inter strenue pugnandum mortuus super eo referretur. Ac scio, a quibusdam ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰς, eodem sensu scribi. Pertinetque huc, quod de quodam Thrasylulo Lacedaemonio legimus in III Anthologiae Epigrammatum libro: Τῷ Πιτάνῃ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους. Verum considerandum est, Scholiastem non solum ἀσπίδος mentionem facere, sed δόρυ illi adiciere. Simulatque (inquit) Lacedaemoniis infans e matris alvo exierat, clypeo illum imponebant, iuxta quem erat hasta: & illi inclamabant, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰν. Quod si & in iis, quae illi inclamabant, non tantum τῆς ἀσπίδος, sed etiam τοῦ δόρατος, mentionem facere volebant, veram lectionem esse crediderim, ἢ τὰ, ἢ ἐπὶ τὰ. STEPH. Sed ita non tollitur difficultas: nam ne quidem ἐπὶ τὰ, nempe τὸ δόρυ & τὴν ἀσπίδα, significare potest μετ' αὐτῶν. In Cass. omissis his, ἐπὶ τὰν τούτεστιν, est, ἢ ταῦτα σώσον, ἢ μετ' αὐτῶν ἀναιρέθητι: melius, quam in ediris. Et ita etiam haec in Meursii Miscell. Lacon. II, 2, leguntur. Pro ἐπὶ τὰν, quod & in Suida est v. ἢ τὰν &

Λυκούργος, Kusterus legit ἐπὶ τᾶς, vel ἐπὶ τῇ. Hoc probavi ad Florum I, 18, auctoritate praecipue Plutarchi: nunc nihil murandum censeo. Nam pro ἐπὶ τὰν Aristoteles apud Stobaeum Serm. VII, ἐπὶ ταύταν, & Sext. Empiricus III Pyrrh. Hypotypof. 24, p. 181 ed. Fabric. ἐπὶ ταύτην habent. Loca illorum laudavit Meursius.

ead. l. 31. Οἱ πλείονας ἐνεγκλόντες) Nempe πληγὰς; ut πολλὰς τύπτουσθαι apud Aristophanem, & plura huiusmodi apud alios in Stephani App. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 12.

ead. l. 32. Τὸ τοῖς ἀνδρ.) Immo τὸ ἀνδρείον hic substantivi nominis sedem occupat, & τὴν ἀνδρείαν, (sive ἀνδρίαν, ut alii scribunt) id est *fortitudinem*, significat. Neque enim dubito, quin τὸ ἀνδρείον μετέρχονται sonet *fortitudinem consecantur*, sive, *quae ad fortitudinem pertinent*. Valla tamen vertit, *virile robur nanciscuntur*. STEPH. Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 34. Μεμέρισται γὰρ αὐτῶν τὸ στράτευμα.) Haec non multum faciunt ad interpretationem vocabuli ἐπιμέλειαν, ac potius videntur pertinere ad praecedentia ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν.

ead. l. 35. Εἰς στρατ.) Ἐκστρατίαν Cass. pro ἐκστρατείας.

Pag. 384. l. 9. Καὶ ταπεινότητος) Desunt Cass. Mox post τὸ ἄσωτον ἔπεται Mf. Bas. addit: τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλακὸν καὶ ἀνειμένον.

ead. l. 12. Τὸ δυσχ.) Non placet ita exponi verbum φιλοσοφοῦμεν licet Valla hanc interpretationem sequens dixerit, *philosophamur autem (id est, inopiam toleramus) citra animi enervationem*. At Virtus magna licentia, nulla autem prudentia utens, interpretatur, & tenuiter visitantes, *sine mollitie*. Ego vero ab usitata verbi φιλοσοφοῦμεν significatione non procul discedendum, sed tantum paulo extendendam latius dixerim: ita interpretando, *literas tractamus sine mollitie, vel studia literarum tractamus*. Obiiciebatur enim illis, (sicut & aliis obiici solebat) a studiis literarum molles atque effeminatos reddi. STEPH.

ead. l. 13. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κ. λ.) Ἐν τῷ καιρῷ ἔργῳ καὶ οὐ κ. λ. Cass.

ead. l. 15. Γνώμης ἀρίστης) Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 17. Δημιουργοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κνηγοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις) Δημιουργοῖς, καὶ κνηγοῖς, καὶ ἰδιώταις. Cass.

ead. l. 21. Τῶν πολεμικῶν) Aut mendum librarii est τῶν πολεμικῶν, pro τῶν πολιτικῶν, aut reprehendendus Scholiastes, qui, cum nulla militarium rerum hic mentio, sed generatim

de omnibus ad remp. spectantibus agatur, quorum pars tantum τὰ πολέμικα, ad speciale hoc tamen mentem auctoris restrinxit. Quod miror non tam dimisisse sine censura Stephanum, sicut multa alia, quam quodammodo approbasse notis in Schol. ad p. 383. GRAMM. Stephanus ad pag. 383 ostendit, Scholiaften hac pag. etiam πολέμια dicere. Itaque non respexit ad hoc scholion, in quo est πολεμικῶν, sed ad haec verba praecedentis, οἱ δὲ τὰ πολέμια πάντες. Ad illa, quae paulo post dicit Thucydides, καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομεν, in Cass. ex Hesiodi ἔργ. v. 291 annotatum erat, Ἡσίοδος, οὗτος μὲν παν-ἀρίστος, & Ἑσθλός δ' αὖ κακῆϊτος.

ead. l. 25. Τὴν φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν). Varias pro varietate locorum dat expositiones huic vocabulo ἀρετὴν quas nullo probare modo possum. Ex illis est ista, qua ἀρετὴν amicitiam & beneficentiam (nam εὐεργεσίαν de ea potius, quam simpliciter de beneficio intellexisse credibile est) significare dicit. Non enim video, quid obstat, quo minus nomini ἀρετὴ suum usum relinquamus: ac tolerabilem Vallae interpretationem censeo, in eo, quod ἀρετὴν virtutis officia vertit. at vero Viti interpretationem quomodo tolerari posse existimem, cum in ea mentio virtutis nulla fiat? Ita enim ille, in communicatione officiorum etiam quaedam aliter facimus, quam multi. Quasi vero virtutis appellatio augustum aliquid non habeat, quod nobis non repraesentamus, cum communicationem officiorum legimus: ut omittam, hoc esse significationem illius restringere. Ego igitur ita malui locum hunc interpretari, verbum verbo reddens, in iis etiam, quae ad virtutem pertinent, a vulgo discrepamus: cum Valla quidem non male ἀρετὴν virtutis officia vertisset, sed male reliqua. ita enim ille, iidem erga multos virtutis officii fungimur: non quod haec ex iis, quae a Pericle dicuntur, colligi non possint, sed quod ista verba erga multos fungimur, cum istis, ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς, nihil habeant commune. Ac mirum certe, quid illi ita haec vertenti in mentem venerit, nisi quampiā valde a nostra diversam lectionem (ad illa quidem certe verba quod attinet) secutus sit. Ceterum habebis & paulo post nomen ἀρετὴν expositum εὐεργεσίαν de qua expositione ibi quoque dicitur. STEPH.

ead. l. 28. Σάξεν, &) Σάξεν ἐκαῖνον δηλονότι, & Cass.

ead. l. 29. Ὁ δὲ πάσχων) Non πάσχων sine adiunctione scripisse, sed ei particulam εὐ adiecissee credibile est. Cum porro participium ἀντοφείκων ita exponit, id quod sequitur, pro eo, quod praecedat, a Thucydide poni ostendit. STEPH.

Coniecturam Stephani firmat Cass. in quo est ὁ εὖ πάσχειν. *ead. l. 30.* τὴν εὐεργεσίαν) Hic ἀρετὴν non iam φιλίαν & εὐεργεσίαν, sed tantum εὐεργεσίαν exponit: qua voce & in altero loco aptius Graecam explicari non infitior: sed cum illic *beneficentiam*, quam *beneficium*, mallem reddere, hic retineri interpretatio illa non potest, ac potius *beneficii* appellatione utendum est, cum dicatur τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. Valla tamen non *beneficium redditurum*, sed *gratiam redditurum* vertit. At ego *virtutis* appellationem non minus hic, quam in praecedente loco retinens, (ut a fidei interprete retinendam fuisse puto) dixissem περιφραστικῶς, *virtutis officio in reddenda gratia functurum*; vel (ut haec etiam verba εἰς ὀφείλημα possent comprehendere) *virtutis officio in reddenda, quae debetur, gratia functurum*. Quamquam apertior quodammodo est pleonasmus, cum dicitur in reddenda, quae debetur, gratia, (nam ex illo reddenda satis intelligi potest hoc, quae debetur) quam sit apud Thucydidem in his εἰς ὀφείλημα, quae sonant ad [*persolvendum*] *debitum*. Hunc autem pleonasmum quodammodo tegit atque excusat antithesis: nam illis verbis εἰς χάριν, opponuntur ista εἰς ὀφείλημα. Observavi autem, saepe apud Thucydidem quaedam per antithesin poni, quae aliqui omitti potuissent: ut hic satis esse poterat dicere, εἰδὼς οὐκ εἰς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. Verum, ad Scholiastem ut revertar, ne hic quidem ἀρετὴν debuisse exponi εὐεργεσίαν simpliciter, sed τὴν ἀπ' ἀρετῆς εὐεργεσίαν, dixerim. Paucis certe istis posse verbis includi existimo haec omnia, ἀποδώσων τὴν εὐεργεσίαν, ὥσπερ εἰώθασιν ἀποδίδοναι οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντιποιούμενοι. Dicit autem paulo post ἐλευθερίαν. STEPH.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ μεγ.) Qui fieri possit, ut ἀδελφῶς pro μεγάλως ponatur? Sic tamen Valla, *magnifice gratificamur*. Quin etiam praecedentia ita vertit, ut si scriptum esset, οὐ τοῦ συμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ, ἢ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐλευθερίας. Ita enim totus hic locus ab eo redditus est, *videm soli non emolumentum magis, quam liberalitatis fideliter exercendae, ratione habitae, aliis magnifice gratificamur*. Ceterum in ea, quae praecedit, Scholiastae expositione fortasse scriptum fuerat, καὶ μὴ φόβῳ τοῦ δεῖσθαι ἄλλων quibus verbis aliter illud ἀδελφῶς explicabatur: *ut is fidenter liberalitatis iussa exsequi diceretur, qui non timeret, ne aliorum opera egeat*. Sed ne hic quidem, ἀλλὰ τῷ εὐεργετῇ, plena esse scriptura videtur. STEPH. Cass. ἀλλὰ τῶν (perperam pro τῷ) ἀεὶ εὐεργετῶν.

ibid. Εἰς πολλὰ πρ.) Fortasse haec verba, εἰς πολλὰ πράγ-

ματα, in eadem verba scripta sunt, in quae & illa, quae proxime sequuntur. STEPH.

Pag. 385. l. 2. Πολυσύνδ.) Haec annotatio pertinere ad ista verba non potest: sed quod ea dicitur, verum potius comperitur in his, καὶ οὐ δὴ τοι ἀμαρτυρόν γε· sic tamen ut alii plerique sint apud eum loci, de quibus iustius hoc dicturus fuisset videatur. IDEM.

ead. l. 3. Οὐτὲ Ὀμήρου) In Cass. praeter scholion editum haec leguntur: Ὁ γὰρ Ὀμηρος πεποίηκε πάντων ἀρίστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἀνδρας ὀπλίτας. καὶ δῆλον ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσία καὶ ἀρετῆς γίνεται. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐα πεποίηκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς θεοῦ οὕτως. Ἰκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρύαλυσαν Ἀθήνην. καὶ τὰ ἐξῆς. ἅπας καὶ τὰ ἅπαντα ἐγκάμουν τῆς πόλεως. Posterior locus est Odyss. η', v. 88; prior Il. β', v. 551 seqq.

ead. l. 5. Κακῶν, πρὸς τ.) Videtur intelligere, dictum esse κακῶν respiciendo ad eos, qui cladem patiuntur. STEPH. Hoc & praecedens scholion non habet Cass.

ead. l. 6. Οἱ τε) Scribendum videtur οἶδε τε, & expungendum γενναίως ut intelligamus οἶδε οἱ κείμενοι· at vero γενναίως ad participium μαχόμενοι fertur. STEPH.

ead. l. 8. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνα) Defunt Cass.

ead. l. 10. Καίπαι ἢ εἰς) Vult & positum pro εἰς &, ut cum dicitur ἐπαίνῳ αὐτὸν εἰς ταῦτα. Stephanus Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. pag. 95.

ead. l. 14. Οἷον κλοπὴν) Εἰς κλοπὴν Cass. Puto eum voluisse τᾶλλα hic esse pro εἰς τὰ ἄλλα, ut paulo ante & pro εἰς ἅ. Quod autem dicit οἷον κλοπὴν, μοιχείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, melius videtur convenire vocabulo κακὸν, quod in Thucydide pag. 64 l. 2 legitur. Nec recte in verbis, quibus hoc scholion adscribitur, editur πολλὰ pro τᾶλλα. Est error e secunda ed. Stephani in Porti & Hudsoni edd. propagatus. Basileensis τᾶλλα, ut in Thucydide.

ead. l. 18. Τῶν ἀρετῶν) Quamvis longo intervallo ἀρετῶν mentio praecedat, ad eas tamen recte retulisse videtur: cum aliud, quo illae voculae referri possint, non compareat. Nam ne τῶν δὲ κινδύνων intelligamus, obstat, quod praecedit μετ' αὐτοῦ, videlicet τοῦ κινδύνου. STEPH. Thucydides, τῶνδε ἐφίεσθαι· Scholiafles τῶν ἀρετῶν intelligendum iubet, approbante H. Stephano, cuius in annot. haec verba: quamvis longo intervallo &c. Mirum, non vidisse eum, aut expendisse, quae periodo proxima praecefferunt. Laudavit orator magnitudi-

nem animi & iudicium civium fortissimorum, quorum animis nec divitiarum fructus languorem, nec paupertatis vitandae spes timorem periculorum iniecerat, atque hos modo id recte sensisse praedicat, sicque existimasse, sese una cum hostium ultione utrumque bonum (nempe & fructum divitiarum & paupertatis remedium) consequi debere. ὁβουλήσαν μετ' αὐτοῦ (κινδύνου) τοὺς τιμωρεῖσθαι (πολεμίους scil.) τῶν δὲ ἐφίεσθαι (nimirum τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου, καὶ διαφυγῆς τῆς πείνης.) Queis nihil clarius. Hic autem fateri par est, concinniores ceteris & accuratam ad auctoris mentem assequendam esse interpretationem Baronis Hohenecii: *Horum vero nullus, aut divitiarum illecebris emollitus, fegrior remissiorve est factus; aut spe paupertatis in meliorem fortunam commutandae, pericula detrectavit. Sed hostium ultionis, quam suae salutis avidiores, & id genus periculi pulcherrimum iudicantes, simul & hostes profligare, & istis potiri statuerunt. Camerarius paulo uberius παραφράζει, negligenter autem nimis rem agit Ablancurtius, illa, quae hic exposuimus, plane praetermittendo.* GRAMM.

ead. l. 19. Νικήσουσιν) Νικήσωσιν Cass.

ead. l. 20. τῷ ἔργῳ) Verba Periclis sunt in Thucydide: καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἢ γησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ad haec Scholiafies: 'Ἐν αὐτῷ) τῷ ἔργῳ. 'Ἠγνησάμενοι) ἀπὸ κινου τοῦ κάλλιστον. Consentirem facile, si de lectione loci Thucydidei, uti in vulgatis habetur editionibus, omnino efflemus certi. Atque ita legi non in impreffis tantum (excepta posteriore H. Stephani) observatur, sed & Mss. nonnullis, teste Hudsono, unico tantum discrimine, τῷ ἀμύνεσθαι pro ἀμύνασθαι. Sed aliter videtur existisse in Codice Dionysii Hal. qui ita allegat: ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν μᾶλλον ἢ γησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι. Omittit is copulam καὶ & pronomen αὐτῷ, nec distinctionem inter παθεῖν & μᾶλλον agnoscit, ut quam vere expungendam credidit. Sed quod ad καὶ attinet, potuit facile haec particula ex Dionysii libris excidere. Αὐτῷ semper potius absuerit: nam constructio sine pronomine illo perfacilis atque commoda. Et vix crediderim, ipsum h. l. (qui est p. 136) tam multa verba, in quibus tortuosam adeo, implicatam intricatamque agnoscit entymematicam constructionem, ex memoria citavisse, sed ex libris potius exscripsisse. Quod si retinere placeat αὐτῷ, minime repugnabo, vix tamen intellecturus cum Scholiafite τῷ ἔργῳ, licet in praecedenti membro habeatur, sed pertinere il-

lud quoque ad τῷ ἀμύνεσθαι plane sentiens. Nec cogitasse auctorem puto de repetendo ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κάλλιστον, cum scriberet μάλλον ἤγησάμενοι, non magis, quam cum in praecedentibus ἀξιοῦντες. Carebit igitur oratio commode utroque Scholiastae supplemento. A quo tamen eo se seduci passus est H. Stephanus, ut in istius gratiam, quasi haud aliter locus construi posset aut capi, in secunda editione sua textum sic mutaverit, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν, μάλλον ἤγησάμενοι, ἢ ἐνδόντες σώζεσθαι, contra fidem non tantum Dionysii Hal. quod vidimus, sed & Codicum omnium, in quibus tum quoad verba, tum quoad distinctionem, plerisque rectiora exhibet Mf. Hafnienſis illustriff. de Rostgaard, ita nempe: Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι, καὶ παθεῖν μάλλον ἤγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες, σώζεσθαι. GRAMM.

ead. l. 23. Ὡς δειλοί) Ὡς ἀκούσαι δειλοί Mf. Bas.

ead. l. 24. Τύχην αἰ) Quod dicit, Thucydidem semper τύχην vocare ipsum bellum, minime verum comperietur: sed hoc tantum, dubios belli eventus τύχην appellare, sicut Latini fortunam vocant. Hic vero cum τύχης quin subaudiatur τοῦ πολέμου, minime dubito. STEP.H.

ead. l. 29. Μᾶλλον ἤγουν τοῦ δέους) Scripsisse puto μάλλον ἢ τοῦ δέους. STEP.H. Distinctio maxima post μάλλον, quae etiam in aliis edd. est, non potest locum habere. Pro ἤγουν Cass. habet ἢ γάρ.

ead. l. 35. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι) In Cass. refertur ad στερίσκειν. Sed non tam ad unum aliquod verbum pertinet, quam ad totum hoc colon. Ac neque ἐνθυμούμενοι, quod hic ἀπὸ κοινοῦ repetendum esse dicit, in superioribus est, sed ἐνθυμουμένοις, vel potius, ut omnes Mff. & edd. ante Stephanum, ἐνθυμουμένους.

ead. l. 36. Συνεισφορὰν) Potius συνεισφορὰν ab eo scriptum fuisse crediderim. STEP.H. Ita Suidas, Hesychius, & auctor Etyim. M. A Cass. hoc abest, ut & quod mox post προΐεμενοι legitur, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτέσαντο.

Pag. 386. l. 4. Καὶ ὁ σπουδαῖος) In Cass. additur, Ὁμηρος. ἡμῖσι γὰρ τ' ἀρετῆς ἀπὸ αἰνυται. Est in Odyss. ρ', v. 322, ubi edd. habent ἀποαίνυται.

ead. l. 8. Τοῦτο οὖν ὁ Περ.) Immo non idem, quod Theognis, sed potius contrarium Pericles pronuntiat, ut ipsemet Scholiastes in praecedentibus fatetur. Videndum igitur, ne hic scribi debeat, ταῦτα οὖν τοῦναντίον ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. STEP.HAN. Τοῦτο οὖν ἐναντίας ὁ Περ. ἀπαφ. Cass. Idem, quod hic,

est initium versus prioris in Aphthonii Progymnasmatibus c. 8, pro quo edd. Theognidis v. 175 habent ἦν δὲ χρὴ φεύγοντα, quod refertur ad πονήν in disticho praecedenti.

ead. l. 14. Οὐχ οἱ &c.) Latere sub hoc loco videtur aliquis librarii error. nam si haec dicamus annotata esse in ista Thucydidis verba, ὑμεῖς δὲ, λύπης, quid attinebat de eo, quod manifestum est, admonere? STEPH. In Cass. pro παρόντες est περιόντες, & post γονεῖς additur λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις.

ead. l. 22. Φιλάργυροι &c.) In his verbis, φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες, respicit ad illud τὸ κερδαίνειν. STEPH.

ead. l. 25. Ἐναντίον) Addit Ms. Bas. τὸ θεσπῶς. Mox post ἀναμφιβόλῳ in eodem erat: οἱ γὰρ ζῶντες πρὸς τοὺς ζῶντας φθοιοῦσιν καὶ ἀντιπαλ. . . . τοὺς δὲ τελευτήσαντας, καὶ ἔχθροι τυγχάνουσιν ὄντες, ἐπαινοῦσι.

ead. l. 26. Ἀρετὴ γυναικὸς σιωπομένη κρύπτεται) Quid hoc fibi velle putabimus? nam dici itidem potest, ἀρετὴ ἀνδρὸς σιωπομένη κρύπτεται. STEPH. Cass. κηρύττεται exhibet pro κρύπτεται. Optime, ad mentem Thucydidis, ut eam exponit Plutarchus, cuius locum annotavit clar. Wasse. Habet autem speciem quandam versus, & testimonii vetusti alicuius scriptoris, sine nomine, quemadmodum & aliis locis, laudari. In Rostg. ad verba Thucydidis γυναικείας ἀρετῆς, adscriptum erat, ἥτις γυναιξὶν ἀνήκει. ἴσως σωφροσύνην αἰνίττεται.

ead. l. 28. Οὐ γὰρ ἀνδρεία) De hoc illi minime philosophi assentientur, non cadere iustitiam aut prudentiam in feminas: multo vero minus ipsae illi hoc concedent, de quibus certe male meretur. Immo vero & ipsae suam se habere fortitudinem contendunt. STEPH.

ead. l. 31. Λεῖπει τὸ παρὰ, ἢ παρ' οἷς) H. Stephanus in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 93 putat, non necessarium esse hic ellipsin statui, & haec ita resolvi posse, οἱ ἔχοντες ἄλλα κείμενα. In Cass. hic tantum est παρὰ, recenti manu inter versus scriptum. Ab eodem abest, quod proxime praecedit scholion, μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτών.

ead. l. 34. Τὸ δὲ λεγόμενον) Intelligit, cum dixisset ἡ νόσος, tamen subiunxisset τὸ λεγόμενον, non ἡ λεγομένη, perinde videlicet ac si praecessisset τὸ νόσημα, non ἡ νόσος. Iridemque Homerum hoc in loco, — νεφέλη δὲ μὴν ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲν οὐποτε &c. cum praecederet νεφέλη, tamen subiunxisset τὸ μὲν, tanquam praecedente non femineo nomine νεφέλη, sed neutro νέφος. STEPH. Melius Suidas in voce Θουκυλίδης, qui dicit hoc fuisse praecipuum in Thucydide, ἀπὸ τῶν Σηλυκῶν

εις οὐδέτερα μεταβαίνειν, quod & inter eius idiomata ponit Dionys. Halicarn. Atticismum agnoscit Portus, sed deducit ad Latinismum, & λεγόμενον dictum putat absolute pro λεγόμενου, ut Livius dicit *nuntiaturum* pro *cum nuntiaturum esset*. Vide Fabium Paulinum p. 94. HUDS. In Cass. praeter annotationem editam hoc insuper erat: σχῆμα ἢ νόσος λεγόμενον. τὸ πρᾶγμα δηλονότι. Idem pro ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν habet ὡς π. τ. ν. ἀπήντησεν. Sic etiam Scholiastes parvus Homeri ad l. d. Odyss. π', v. 74, idque, ni fallor, usitatus est in hoc genere, quam ὑπαντάν.

Pag. 387. l. 3. Εἰ γὰρ ἤδρισαν) Haec εἰ γὰρ ἤδρισαν &c. respiciunt ad vocem illam Thucydidis ἀγνοία: tanquam Thucydides dicat, quod medici initio curationes & remedia aegrotantibus adhiberent, id ex eo contigisse, quod morbum, quo illi laborabant, pestem esse ignorarent. Si enim id scivissent, non fuisse aggressuros id facere, contagionis meru. Quasi vero eo tempore timidiore, quam hoc, medici forent, quo multi ad curandos, quos peste laborare sciunt, accedere non dubitant. STEPH.

ead. l. 5. Μάλιστα τῶν μὴ πρ.) Scholium hoc apponi debet verbis μάλιστα ἔθνησκον. Vide Fab. Paulinum p. 98. HUDS.

ead. l. 7. Τὴν Περσίδα) Huic expositioni praefigenda sunt haec verba, τὴν βασιλέως γῆν. STEPH.

ead. l. 9. Τὸ δεῖνδν δηλονότι) Quid necesse est hic nominativum extrinsecus sumtum subaudire, cum ἡ νόσος, deinde & λοιμὸς praecedat? IDEM. Ad sequentia verba Thucydidis, καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον, in Cass. annotatum erat ἢ κατὰ τὸν Πειραιᾶ, & ὅσῳ ἦν πολυάνθρωπος ἢ ἀνω πύλεις: hoc minio & manu vetusta, illud recenti & atramento.

ead. l. 14. Τοῦ στόματος δηλονότι) Aut librariorum ex errore, corrupte, quamvis in cunctis edd legitur στόματος, pro σώματος, aut Scholiastes fortasse, τὰ ἐντὸς legens, de aliis corporis partibus non cogitabat, quam quae proxime memorantur, faucibus nempe & lingua, quas igitur ἐξηγητικῶς auctorem nominasse hic putaverit. Sed & idem recurrit error haud longe post l. 24, ubi M. Fabius Paulinus, criticus eruditissimus, qui Praelectiones in historiam pestis Thucydeam edidit, putat translatum huc inepte Scholion & repetitum e priore loco, propter vocolas. τὰ ἐντὸς iterum in auctore obvias. Id quod verisimile quoque arbitror. GRAMM.

ead. l. 15. Ὡν εἶπεν) Mox in Cass. ad voc. βράγχος hoc scholion erat: βράγχος νόσμά τι περιττὸν (pro περὶ τὸν)

βράγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιστα διαφθεῖρει. Ita fortassis etiam in Hesychio voc. βράγχος legendum est, pro eo, quod editur, ὅταν ὅς μάλιστα διαφθεῖρηται. Aristoteli quoque VIII Histor. Animal. 21 hic morbus suum est βράγχος. Suidas βράγχον vocat h. v. & in διάρρηια. Sed cum ea ex Aristotele descripta sint, non video cur in Suida idem, ut in Aristotele, non debeat legi βράγχος.

ead. l. 16. Οἱ παλαιὸι ἰατροὶ) Cass. ὅτι καρδίαν οἱ ἀρχαῖοι τὸν στέρμαχόν φασι, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου. ση. ἥρωϊκὸς ἐστὶ, vel τι, nam non satis assequi poteram scripturam. Quid sibi haec postrema velint, non intelligo. Suidas in καρδία & στέρμαχος eadem habet, sed sine ἰατροὶ in καρδία, & ibidem ἐνθεν καὶ καρδιωγμὸς, & in στέρμαχος, ἐνθεν καὶ καρδιωγμοί, omittis ceteris, quae Scholiastes addidit.

ead. l. 19. Τῆς δυσεντερίας) Ταλαιπωρία hoc loco idem valet ac κακοπάθεια. F. P. HUDS.

ead. l. 21. Ἱπποκράτης) Puto eum respicere ad ea, quae Hippocrates VI Aphorism. 39 scribit: Σπασμοὶ γίνονται ἢ ὑπὸ πληρώσιος, ἢ κενώσιος. οὗτω δὲ καὶ λυγμοί.

ead. l. 24. Μελανίας, οἰονεὶ μολυβδαῖς.) Μελανίας, οἰονεὶ μολυβδαῖς. Cass. Pro μετέχον Suidas, & ex eo Phavorinus, in πελιδνὸν habent μεταξὺ, & pro μολυβδαῖς, μολυβδῶρον.

ibid. Τοῦ στέρμα.) Haec verba ad locum in princ. h. p. annotata inepte hic a librario repetuntur; quare potius legendum existimo, Θώρακος δηλονότι. F. P. HUDS.

ead. l. 26. Ἡ σύνταξις οὕτως) Non eam esse, quam putat, verborum seriem, (id est, in eam seriem non esse reducenda) ostendit mea in ipsum Thucydidis locum annotatio. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ) Ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ἐστὶ τὸ, & deinde τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ. Cass.

ead. l. 31. Καὶ πολὺ) Scribendum καὶ ὁ πολὺ. alioqui unus & idem esset, qui parum & multum habere diceretur. STEPH.

ead. l. 34. Δυσεντερίας) Hoc verbum affigi debere puto ad vocabulum ἐλκώσεως, cum sit proprium dysenteriae exulcerare intestina. F. Paulinus. HUDS.

ead. l. 35. Κινδύνων δηλονότι) Ἐκ παραδόξου. λέγει δὲ κινδύνων. Cass.

Pag. 388. l. 6. Ἄλλο τι &c.) Scribo ἄλλα τι ἀνθες vel, ἄλλ' ἄλλο τι ἀνθες. STEPH. Ἄλλο τι non est in Cass.

ead. l. 7. Τὸ σχῆμα καὶ) Verendum est, (ut monuit Steph. ad Thucydidem) ne in alia quaequam verba istud ab eo fuerit annotatum, nam in iis licet sit pleonasmus, nihil tamen καὶ

νοπραπίες. Sed fortasse ad sequentia pertinet, in quibus novitas quaedam in syntaxi. Vide Fab. Paulinum. HUDS.

ead. l. 10. Ἡ ἀνεμπιστία τῆς ὑγιείας) Cum τὸ ἀνεμπιστον non sit nominandi, sed accusandi casus, τὴν ἀνεμπιστίαν scribere necesse habemus. STEPH.

ead. l. 12. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτω) Ἡ σύνταξις οὕτω. Cass.

ead. l. 14. Ὅτι τὰ πρόβα.) De hoc scholio dixi in iis, quae in haec Thucydidis verba annotavi, ὥσπερ τὰ πρόβατα. STEPH.

ead. l. 16. Ἡ ἀπὸ γνοσις φηλ.) Ne hic quidem nominativus extrinsecus nobis est asciscendus. haud enim dubium est, quin τοῦτο sit τὸ ῥηθησόμενον ut ab eo interdum cum τῷδε subaudiatur τῷ ῥηθησόμενῳ, & cum τοῖσδε itidem τοῖς ῥηθησόμενοις, videmus. Verum hic animadvertendum est, τοῦτο non minus ad praecedentia, quam ad sequentia, referri: cum haec, quae sequuntur, in posteriore quidem certe periodi parte, sint eorum, quae dixit, velut ἐπεξήγησις. nam cum verbo προσίοιεν intelligendum est ἀπὸ κοινοῦ participium θεραπεύσοντες. at vero qui accedebant θεραπεύσοντες, illi discedebant θεραπεύσας ἀναμπλάμενοι quae verba apud ipsum Thucyd. exposui. IDEM.

ead. l. 17. Φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης) Hic quoque peccare videtur in expositione nominis ἀρετῆ. neque enim ἀρετῆ nihil aliud est, quam φιλανθρωπία, sed potius ita vocatur ἢ ἐκ τῆς ἀρετῆς φιλανθρωπία. Nisi potius dicendum sit, ἢ ἐκ τῆς ἀρετῆς αἰσχύνη, respiciendo ad ea, quae proxime sequuntur, αἰσχύνη γὰρ ἡφείδουν σφῶν αὐτῶν. Verum & ista αἰσχύνη ad φιλανθρωπίαν, seu ad φιλανθρωπίας officia, compellere illos dicitur. in hoc enim ipso ἐφιλανθρωπεύοντο, quod ἡφείδουν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους. STEPH.

ead. l. 18. Ἡ πρὸς) Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Art. p. 93. Μοχ καὶ τοὺς θρήνους Cass.

ead. l. 20. Τὸν θάνατον) Inepte τὸν θνήσκοντα exponas τὸν θάνατον. In Cass. hoc recte referebatur ad vocem praecedentem διαπεφευγότες.

ead. l. 21. Τὴν ἀσθένειαν) Ne suspicemur eum scripsisse non τὸν πονούμενον, sed τὸ πορούμενον, u: pote exponentem τὴν ἀσθένειαν, vetat expositio verborum praecedentium: cum his verbis τὸν τε θνήσκοντα eodem modo significari τὸν θάνατον velit. STEPH. Si scholion τὸν θάνατον perperam relatum est ad vocem θνήσκοντα, quod & ratio, & auctoritas Cod. Cass. ostendit, facile intelligitur, τὸν πονούμενον quoque non recte exponi τὴν ἀσθένειαν, pro τὸν ἀσθενούντα, Cass. non habet illa τὴν ἀσθένειαν.

ibid. Περιχαρεῖ) Huic voci περιχαρεῖ praefigendae sunt hae, τῷ παραχρημα. nam ut περιχαρεῖ exponitur περιχαρεία, sic etiam τῇ ἐνεστώσῃ expositio sunt illarum τῷ παραχρημα. STEPH. A Caff. abest scholion.

ead. l. 22. τῆς κουφιζούσης αὐτοὺς) De hoc scholio lege, quae annotavi e regione verborum Vallae locum hunc interpretantium. STEPH. Descripta sunt in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 24. Τῷ δέρει δηλ.) Ego ita potius verba Thucydidis explicavisse, πνευμαῖς διὰ τὴν ἄραν τοῦ ἔτους. δέρος γὰρ ἦν. STEPH. Τῷ δέρει λέγει. Caff.

ead. l. 25. Ὅσιων ὁμοίως) Haud assentior illi, non ὁσίων neutro, sed ὁσίων feminino genere scribenti, (& in exemplum afferenti istum Homeri versum, Οὐχ ὁσίη κακὰ ῥάπτ. ἀλλ.) quoniam qui ἱερὰ καὶ ὅσια dicit, duo plane similia nomina iungit: at qui ἱερὰ καὶ ὁσῖαι diceret, dissimilia iungeret, non tantum quod diversi generis sint, sed etiam quod substantivum hoc, adiectivum illud. Adde, quod non ut ἐνικῶς dicitur οὐχ ὁσίη, ita etiam πληθυντικῶς dici οὐχ ὁσῖαι possit, mea quidem sententia. STEPH. Homerus Od. π', v. 423, Οὐδ' ὁσίη.

ead. l. 28. Ἀλλοτρίας, ξένας) Fortasse non haec tantum, ἀλλοτρίας & ξένας, scripserat, sed quaedam adiecerat: alioqui certe debuit αἰσχύνεσθαι, dum illam vocem ἀναίσχυντους ita exponeret. STEPH. Legibus & institutis Atheniensium vetitum erat, aliquem in alienum sepulcrum ingerere. ideo impudentiam sapiebat, morem istum non revereri. Vid. Fabium Paulinum p. 533. HUDS. Paulo post Caff. ad verba τοὺς ἡσάτασ has habet scholion: τοὺς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἐτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα.

ibid. Ἀρχὴ γέγονεν) Post haec ad sequentem vocem ἐπιπλέον in Caff. annotatum erat: Διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθηναίων τὸ ἐπιπλέον κείμενον.

? *ead. l. 29.* Ἐγγυτέραν) Non est in Caff.

ead. l. 34. τὸ δεῖον δηλ.) Has voces τὸ δεῖον annotari potius crediderim in istas Thucydidis τὸ μέν. nam verbo ἀπειργε fuus est nominativus, & quidem duplex. Quamvis autem praecesserit non δεῖον, sed δεῶν φόβος, tamen cum τὸ μέν subaudire τὸ δεῖον conceditur, atque adeo ἀπὸ κοινοῦ quodammodo talis etiam subauditio fieri existimatur. Cuius rei exempla tibi in his scholiis minime sunt defutura. STEPH. Scholiastes verbo ἀπειργε nominativum adiungit τὸ δεῖον, quod nusquam in textu legitur, ubi nominativus occurrit duplex, δεῶν φόβος & ἀνθρώπων νόμος, ut absurdum sit, tertium adhuc

figere, ad supplendam ellipsin, quae hic nulla est, praeterquam accusativi τοὺς ἀνθρώπους. Hoc videntes H. Stephanus atque Aemil. Portus existimarunt moram loco suo annotationem hanc, & referendam esse vocem θεῶν ad sequentem proxime articulum τὸ μὲν. Miramur Stephani iudicium viri Graece doctissimi, qui tamen adeo facile sibi imponi passus est a Grammaticis longe indoctioribus. Quos si neglexisset h. l. non difficulter animadvertisset Atticismum in istis, τὸ μὲν, κρίνοντες &c. quæis, partitive positæ, alterum mox respondet membrum: τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων. — Intellexit partitionem Laur. Valla, adeoque haec τὸ μὲν & τῶν δὲ utrinque partim vertit, secus ac in secunda sua edit. Stephanus. Cepit & recte locum Lucretius, ut ex versibus ipsius patet, pulcherrimam nostri hic paraphrasin exhibentibus. Ceterum quod de Atticismo diximus, non possumus melius, quam eruditissimi Fabii Paulini verbis exponere. Ego, inquit pag. 561, arbitror esse Atticismum non solum in illo τὸ μὲν, quod respicit ad φόβος θεῶν, sed & in voce κρίνοντες, quæ in casu nominativo pro genitivo ponitur. Rectissime. Atque pari modo de sequentibus pronuntiandum, τῶν δὲ ἀμαρτ. οὐδεὶς ἐλπίζων, quæ respicere dicas ad ἀνθρώπων νόμος, ut adeo bipartita ratio, quæ affertur, exegesis contineat gemini nominativi, qui praecefferat. GRAMM.

ead. l. 38. Ὀμυρος &c.) Homeri locum afferens respicit ad ista verba, (quæ ideo illi praefigenda potius erant) ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἔξω θρουμένης. STEPH. Ex Iliad. α', v. 61. Paulo post ad voc. ἔπους in Cass. scriptum erat ἐκ πυθοχρήστου στίχοι, pro στίχου, puto.

Pag. 389. l. 5. Παραβαλ.) Ad sequens Λαυρίου Rostg. hoc scholion habet: Λαύριον ὅρος ἐν τῇ Ἀττικῇ οὐ μετὰλλα ἀργύρια.

ead. l. 10. ἦλθεν) Scribo ἦλθον nec dubium est, quin ita scripserit, cum intelligendum sit, οὐ προσχώρησεν αὐτοῖς τὸ εἶναι τὴν πόλιν. Utitur autem hoc verbo cum aliis in locis; tum cap. 58, προὔχῳ δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως. STEPH.

ead. l. 12. μέρος τι) Quorsum μέρος τι poni hic dicemus? Haud certe in haec Thucydidis verba πόλισμα ἐπιβαλάσσιον annotavit illas voces, sed in ista, τῆς τε γῆς ἔτεμον docere volens, (quod & alibi docet) cum hoc genitivo oportere ὑπακούειν verba ista μέρος τι. at vero in fin. c. 57 non τῆς γῆς ἔτεμον, sed τὴν γῆν ἔτεμον, & quidem πᾶσαν adiiciens, dicit. STEPH.

Thucyd. Vol. VI.

N

ead. l. 15. Ὅτι ἀσεβὲς τοῦτο ἐνόμιζον) Aliter, ut opinor, Thucydides ipse quaestionem hanc solveret. STEPH. Εἰ δέ τις εἶπῃ Cass.

ead. l. 20. Ἡ πόρθσις) Non synonyma sunt ἡ αἵρεσις & ἡ πόρθσις τῆς πόλεως, quod vel tirones norunt. Id quoque animadvertendum ad pag. 393 l. 35. GRAMM.

ibid. Εἰς τὴν Ποτιδαίαν) Ideo videtur εἰς τὴν Ποτιδαίαν, non ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ, dixisse, quod iungat ἐνταῦθα cum participio ἐπιγενομένη. Sed videndum, an non ἐνταῦθα hoc loco esse temporis adverbium possit. STEPH.

ead. l. 24. Καὶ προσδεχόμενός μοι) Hic in Cass. manu venusta adscriptum erat, ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Est ibi pag. 1437 ed. Steph.

ead. l. 37. Μετόχῃτε τῆς π. δ.) Desunt Cass.

ead. l. 38. Παραγραφικὸν ἐν δεινότητι) Haec quoque non habet Cass.

Pag. 390. l. 5. Ἦγουν μέγ.) Dum τοιούτῳ exponeret μέγαν, non animadvertebat, haud poni ἀπολύτως, sed cum adiectione ista, ὅς οὐδ' ἐνός ἥσων οἶομαι εἶναι. pendent enim haec ab illo τοιούτῳ perinde ac si diceretur, τοιούτῳ ὥστε οὐδενὶ ἥσων οἶσθαι εἶναι. STEPH.

ead. l. 8. Λεῖπει ὁ δὲ) Non male fortasse diceremus, aut nihil, aut certe non tantum δὲ, sed ὅμως δὲ, subaudiri: hoc sensu, haec mihi quamvis mediocriter tantum, magis tamen, quam ceteris, inesse. Dixit autem μέσως, (inquit) id est mediocriter, non σφοδρῶς, id est valde, δὲ τὸ φορτικόν, id est, quoniam odiose dictum hoc fuisset. STEPH.

ead. l. 12. Τοῖς Λακεδαιμονίοις) Cum axioma ac civile monitum quoddam generali loquendi modo proferat Pericles, eius applicationem auditoribus relinquens suis, per τοὺς πέλας quoscunque vicinos denotaverit. Atheniensium autem erat, effata haec modo ad se ipsos & vicinos sibi Lacedaemonios prudenter referre. GRAMM.

ead. l. 13. Τὸν ἐχθρὸν) Scribendum est τῶν ἐχθρῶν, cum verbum περιγίγνεσθαι genitivo iungatur. Sed quid opus est, genitivum hunc extrinsecus arcessere, cum dictum sit τοῖς πέλας, & inde sumere ἀπὸ κοινοῦ vel τῶν πέλας, vel αὐτῶν πολίμυς? STEPH. De eo iam ante monuerat in Proparasc. p. 13.

ead. l. 15. Ἀληθῆ) Ut hic ἐρῶν esse vult ἀληθῆ, ita & l. 26 ἐρῶς exponit ἀληθῶς. STEPH.

ibid. Παρέχει) Mira videri haec expositio possit, qua ἐχθρῶν

lem, quod παρέχει, valere dicitur: sed invenitur tamen & libi, si bene memini. atque hoc saltem fatendum est, alium ic παρέχει potius dicturum fuisse. IDEM.

ead. l. 16. Ἀντὶ τοῦ παραπλησίους) Potius (meo quidem fuficio) dicere debuit, ἀξίους τοῦ μεγέθους τῆς πόλεως: ut qui- em cum huius loci exegefi conveniant, quae subiunguntur, εἰ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ φρονήματα ἔχειν, id est, oportet enim, quales sunt urbes, tales etiam spiritus gerere; vel, pro ignitate urbium magnifice de se sentire. STEPH. Ἀντὶ τοῦ ἴσους αὐτὸ παραπλησίους τῷ μεγέθει, & τὰ φρονήματα εἶναι. Cass. Παραπλησίους, ἰσοπάλους Mf. Basf.

ead. l. 18. Ἀμετακινήτους) Explicare maluissim ὑφίστασθαι verbo ἀνθίστασθαι, αὐτὸ ἀντέχειν, quo utitur & c. 65 cum lativo πολεμίοις. Si tamen totius sententiae ratio habeatur, ion alienum est ab hoc loco, quod dicit, ἀμετακινήτους εἶναι. immo etiam convenit cum eo, quod antea dictum a Pericle fuit I, 140, πρὸς τὰς συμφορὰς μὴ καὶ τὰς γνώμας τρέπεσθαι. Qui enim ad calamitates sunt ἀμετάστροπτοι, dici etiam ἀμετακίνητοι possunt. STEPH.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ παυσαν.) Suidas in ἀπαλγῆσαντας.

ead. l. 27. Τὴν ἀπαγγελίαν) Est vero προσποιήσις h. l. in Thucydide assimilatio, ὑπόκρισις, atque id, quod Latini spre- iet appellant, potius quam ἀπαγγελία, ut Schol. reddit. GRAMM. Hoc scholion non est in Cass.

ead. l. 28. Καταπεστωκότας) Magis placeret καταπτηχό- τας τῷ φόβῳ. STEPH.

ead. l. 32. Ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ) Verba auctoris, ἐν τῷ παρ- οντι, inepte satis interpretatur ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ, cum sim- pliciter χρόνῳ intelligatur. GRAMM.

ead. l. 34. Ἀλλὰ μείζ.) Verba haec, ἀλλὰ μείζων δηλονότι, respiciunt ad illa, οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρεῖαν. STEPH.

ead. l. 37. Ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον) Ante haec verba in Rostg- πατ, τινὲς κήπιον ἦτοι γήδιον. De tonsura, quae κήπιον vo- cabatur, quaedam habent Hadr. Iunius in Commentar. de Coma p. 536 ed. Roterod. & Salmasius in Ep. de Coma p. 24.

Pag. 391. l. 3. Αὔχημα φησὶν) Αὔχημα ἐκάλουν. Cass.

ead. l. 41. Τῷ ἡγεμόνι) Videri possit scripsisse τῷ ἡγεμόνι εἶναι. STEPH. In Cass. hic locus manu vetusta minio ita scri- bitur: φῶτιν τῷ τιμαρμένῳ τῆς πόλεως, ὃ ἐστὶ τῷ ἡγεμονίᾳ (& in margine interiore τῇ δόξῃ) τῆς πόλεως βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκόσ. ἀγάλλεσθε deinde atramento scriptum erat.

ibid. Τῇ δόξῃ &c.) Rectior, ut opinor, esset ista huius loci scriptura, ὥσπερ τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθαι, οὕτω καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. STEPH.

ead. l. 18. Ἀπὸ κοινοῦ) Κατὰ κοινοῦ Cass. His eadem significatione sine discrimine utuntur Scholiastae.

ead. l. 21. Πταίσωμεν) Pro πταίσωμεν (suspicionem scribendum πτήσωμεν. Neque enim qui ἐνδίδωσι, vel ὑπενδίδωσι, dici etiam potest πταίσιν, sed ideo ἐνδιδόναι vel ὑπενδιδόναι, quia timet τὸ πταίσιν. Atque ex hoc πταίσιν (sicut ex eius metu) nascitur etiam illud πτήσσειν. nam ita Xenoph. Paed. l. 3, καὶ εὐτυχούντα ἐξυβρίσαι, καὶ πταίσαντα ταχὺ πτήξαι. STEPH.

ead. l. 23. Τὸ ἐπιζήλον) Quamvis idem saepenumero ζῆλος vitium denotet ac φόβος, tamen qui accuratum verborum delectum adhibent ac sectantur, rectius ea distinguunt. Fecit id Thucydides in Periclis oratione hac, verbis quae afferemus: καίτοι ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φόβησθαι. ubi is, qui φόβησθαι, diversum quid agere ab eo, qui ζηλοῖ, innuitur. Parum igitur recte in iis, quae mox sequuntur, ἕστις δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπιφθονον λαμβάνει, ὁρθῶς βουλευέται, Scholiastes voluit ἐπιφθονον sumi pro ἐπιζήλῳ, confundens ita ea, quae ab auctore curatissime fuere distincta. Etenim orator Atheniensibus vult persuadere τὸ δραστήριον καὶ τὸ ὁρθῶς βουλευεῖν eo praecipue argumento, quod invidiam ceterorum provocassent, scilicet τῶν μὴ κέκτημένων τὴν ἀρχὴν, qua nunc ipsi (Athenienses) gloriabantur. Haec autem invidia non ζῆλος amplius aut aemulatio appellanda erat. GRAMM.

ead. l. 25. Ἐπεὶ) Ἐπεὶ τινες. Cass. nec habet τὸ ὥς.

ead. l. 29. Τὴν ἰσχὺν) Defunt Cass.

ead. l. 31. Εἰς τέλος ἐρχόμενα) Κατορθούμενα opponit auctor τοῖς σφαλεῖσιν. Ergo ut notum fatis, quid sit κατορθοῦσθαι, non exponenda illa tantum εἰς τέλος ἐρχόμενα, potius εἰς τέλος καλὸν, h. e. εὖ πεπραγμένα, καλῶς ἔχοντα. GRAMM.

ead. l. 32. Ἰδιώτας καλεῖ &c.) Mirum est, illum non didicisse ex tot Thucydidis locis, τοὺς ἰδιώτας, oppositos τῇ πόλει, non dici παρὶ τῶν ῥητόρων καὶ δημαγωγῶν, sed generaliter de omnibus civibus, uniuscuiusque res privatas considerando, & seorsim ab iis, quae ad ipsum reipublicae statum pertinent. STEPH.

ead. l. 33. Ἰδιώται εἰσι) Εἰσὶ & paulo post εἶρηκε non habet Cass.

ead. l. 38. Λεῖπει τῶν Λεορτίων) Defunt Cass. Cetera attra-

mento scripta erant, & minio insuper αίνιττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην.

Pag. 392. l. 4. Τῷ Σικελικῷ) Σικελικὸν appellat τὸ εἰς Σικελίαν πεμφθέν. STEPH.

ead. l. 8. Οὐ τις &c.) Scribo, οὐ τις καὶ Κύρου ὁ Ξενοφ. &c. Alioqui enim cur τὰς ἀναβάσεις, non τὴν ἀνάβασιν, de solo Cyro loquens, dixisset? STEPH. Βασιλέως λ. τ. Δ. τοῦ ὕ. Ἀ. οὐ Κύρου καὶ Ξενοφῶν τὴν ἀνάβασιν ἔγραψε. Rostg.

ead. l. 17. Ἄνευ τοῦ κοινοῦ) His verbis ἄνευ τοῦ κοινοῦ exponit adverbium ἰδίᾳ. STEPH. Γράφεται ἰδίᾳ, Πόλις ὄνομα κύριον desunt Cass.

ead. l. 19. Τὸν ἐγγρ.) Fortasse τὸν ἐγγραφέντα εἰς τοὺς Ἀθηναίους ab eo scriptum fuit pro expositione illorum verborum, τὸν γεγενημένον Ἀθηναίων. STEPH.

ead. l. 28. Μετάβασις) In Cass. ad ἀναστήσαντες scriptum erat scholion διεγείραντες εἰς συμμαχίαν.

ead. l. 32. Τῇ οἰκ.) Immo vero ἡ κατάστασις significare τὴν οἰκῆσιν non potest: nec dubium est, quin cum hoc nomine subaudiatur genitivus τῶν πραγμάτων ut perinde sit, ac si τῇ καταστάσει τῶν πραγμάτων dictum esset, id est statu rerum. Quid si vero non οἰκῆσει, sed διοικήσει, scriptum ab illo fuisse dicamus? Valla tamen quam habemus scripturam sequens, interpretatur, exosus Argi domicilium. Ego vero margini haec adscripsi, cum ei non placeret habitatio apud Argos, vel potius, status rerum, qui erat apud Argos. verum haec tantum interpretatio posterior recipienda est. STEPH. Cass. neque hoc scholion habet, neque ea, quae paulo post ad ἐπηγάγοντο, & καὶ ἑλληνίσθησαν in edd. leguntur.

ead. l. 36. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροι) Οἱ γὰρ Ἀμφίλοχοι βάρβαροι Cass.

Pag. 393. l. 1. Φίλοις οὗσι δηλονότι Ἀθηναίων) Οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν φίλοις οὗσιν Ἀθηναίων Cass. Vitiose, ut apertum est. Si quis putet, legendum esse φίλοι εἰσιν, restat quaerendum, quae sit sententia verborum διὰ τὴν μητρόπολιν vel, an illa, οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν alio referri possint.

ead. l. 5. Μετὰ δὲ τοῦτο) Stephani annotationem in haec verba in Var. Leß. Thucydidis contulit Hudfonus.

ead. l. 10. Ταύτης) Αὐτῆς Cass. Locus Dionysii est v. 855.

ead. l. 12. Τὰς τριάκοντα) Fortasse scripsit ἐς τὰς τριάκοντα δύο πόλεις, referendo ad ἐξῆλθον. nisi forte alius huic loco subest error. STEPH.

ead. l. 13. Ἀνδραπ. &c.) Verba haec scripta esse videntur in

haec Thucydidis, Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς τε στρατηγοὺς ἐπητιάσαντο ὅτι ἀνευ αὐτῶν ξυνέβησαν ut videlicet iis ratio reddatur, cur illos incusaverint. STEPH.

ead. l. 14. Δηλονότι) In Cass. ad principium orationis Archidami manu vetusta haec scripta sunt: Μέμνηται καὶ ταύτης τῆς δημηγορίας Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγέλμασι. Vid. ad pag. 389. Ad voc. ὑπολαβὼν haec annotantur: ἀποκριθεὶς, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμηθεὶς.

ead. l. 23. Πρεσβ. πρὸς τοὺς Ἀθην.) Ista verba expositio esse videntur illorum, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον. Neque enim hoc aliter, quam διὰ πρεσβείας fieri poterat. STEPH. A Cass. haec absunt.

ead. l. 25. Διαφόρως) Non dubito, quin ἀδιαφόρως scripserit: sed miror, cur hoc in istum locum potius, quam in alios multos similes, qui praecedunt, annotarit. STEPH. Cass. ἀδιαφόρως.

ead. l. 29. Οἱ θεοὶ δηλονότι) Nihil opus erat admonere de subaudiendo hoc nominativo θεοί, cum eos Archidamus compellet. STEPH. Hoc & plura id genus etiam in Proparascue pag. 12 annotavit.

ead. l. 32. Ὁ Ἀρχιδάμος δηλονότι) Absunt a Cass. qui pro iis habet περιεχράκωσεν. hoc atramento-scriptum est; deinde minio, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ὀρθὰ, & quae sequuntur.

ead. l. 34. Τὸ δένδρος εὐθεῖαν) Est quidem δένδρεσι dativus pluralis tanquam a nominativo singulari δένδρος, sed eo tamen, ut opinor, minime usitato. STEPH. Vide Stephani Animadv. in Corinthum de Dial. p. 25. HUDS. Ad verba Thucydidis πρὸς τὴν πόλιν Cass. hoc scholion habet: οὐ διὰ παντὸς τοῦ τείχους, ἀλλ' ἐν μέρει τινί.

ead. l. 35. Φορμὴς γὰρ ψιᾶθος) Vide Spanhemium ad Aristoph. Ran. v. 574.

ead. l. 36. Ὅστις ἐναλλάξ) Ὅστις, & paulo post ἐστὶ non habet Suidas in φορμός.

ead. l. 38. Τὸ ἀνύττειν) Librarii errore ἀνύττειν pro ἀνύειν positum hic esse credibile est. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 146. HUDS. Eustathius in Homer. Il. v, p. 1216: Ἰστέον ὅτι Ὀμηρος μὲν ἀνύω φησιν ἐν ἑκτῇ συζυγίᾳ. οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοὶ ἀνύτειν φασιν ἐν τρίτῃ συζυγίᾳ. Auditor Etymol. M. & ex eo Phavorinus: Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύτω καὶ ἀρύτω ἀπὸ τοῦ ἀρύω καὶ ἀνύω γέγονε, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. Suidas in ἀνύειν Ἀνύττειν οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. Cass. hic, Οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύττειν φασί. in quibus haud

duble *ἀνυσω* perperam pro *ἀνύειν* scriptum est, facili errore. Haec omnia confirmant sententiam Stephani, hic pro τὸ *ἀνύπτειν* legendum esse τὸ *ἀρύειν*. Sed in eo Suidas & librarius Cod. Cassi. ab aliis abeunt, quod scribunt Atticos *ἀνύττειν* dicere, quod aliis est *ἀνύτειν*. Verum est, in Atticis quibusdam scriptoribus etiam *ἀνύττειν* inveniri. Sed tamen credo rectius esse *ἀνύτειν*. Vide Stephanum in Thes. Ling. Gr.

Pag. 394. l. 1. τὸ *σίτον* οὐδ' *ετέρως*) Vide, quae annotavi in haec verba Thucydidis, ὑπνόν τε καὶ σίτον αἰρεῖσθαι. STEPH. Nihil in haec annotavit. Scholiastes secutus est discrimen, quod Grammatici inter ὁ *σίτος* masculinum & τὸ *σίτος* neutrum statuunt, quorum illud *ἀκατέργαστον*, scilicet frumentum, hoc *κατεργασμένον* esse dicunt, & ἄρτον ac βρῶμα vocant. Ita compluribus locis Eustathius: Sed vide, quae de hoc discrimine scribit Stephanus in Thes. Hic quidem e Thucydide ipso non ostendi potest, eum potius τὸ *σίτον*, quam τὸν *σίτον* dixisse: nam neque articulum huic nomini addit, & ὁ *σίτος* etiam pro cibo & *ἀρπνοα* sumi docet Stephanus. Et ita scriptor *ἀνώνυμος* apud Suidam in αἰρούμενος: Σίτον τε αἰρῆ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις, καὶ πόμα παραπλήσιον.

ead. l. 2. Οἱ τῶν *μισθοφ.*) Haec etiam in Suida legi observavit clar. Wasse.

ead. l. 7. Ὀρυγμα) In Cassi. post hanc vocem scriptum erat διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὰ χωμάτιον; quae ad ξυντεκμηράμενοι pertinent.

ead. l. 10. Ἀπὸ τοῦ, *ἐκατ.*) Huic Scholio, ἀπὸ τοῦ *ἐκατέροθεν* βάλλεσθαι, alia debere verba praefigi puto: haec videlicet, ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. neque enim dubito, quin illud Scholium pro horum expositione afferatur. Nec obstat, quod eadem sequuntur, haec saltem, μᾶλλον γίγνεσθαι: iterum enim proponuntur aliam ob causam, nimirum ut lector de accusativo, qui cum isto infinitivo subaudiendus est, admonetur. Sic autem saepenumero eadem Thucydidis verba bis proponit, quod res diversae in iis sint annotandae. STEPH. Διπλάσιον πόνον ἔχειν cogerentur Peloponnesii, Plataeam qui obsidebant, atque iste labor, non quidem ἐν τῷ *ἐκατέροθεν* βάλλεσθαι consisteret, ut vult Schol. sed in eo, quod alterum adhuc aggerem exstruere necessum foret, capto videlicet τῷ μεγάλῳ τείχει. Haec sponte sequitur explicatio ex auctoris verbis. Hinc etiam verisimilem iudico sententiam H. Stephani, arbitrantis ad sequentia verba ἐν ἀμφιβόλῳ γίγνεσθαι, notam hanc pertinere, eaque potius, quam quibus ad-

scripta est, interpretari. Quod si non sufficiat ista, addas ei velim ingeniosam hanc & opportunam Fr. Porti: *ἐν ἀμφιβόλῳ & in maiore periculo constituti. Rationem non affert aperte: sed ea posita est in verbo μνησιδές.* GRAMM.

ead. l. 16. Σημειῶσαι τὴν σύνταξιν, ἃς βρόχοι περιβάλλοντες) Thucydides: ἃς (scil. μηχανὰς) βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς. Quid offenderit singulare in his verbis Grammaticus noster, non capio. An voluit βρόχους per hypallagen quarto casu poni, pro βρόχοι; At hoc minime opus, cum nominativus mox adest Πλαταιῆς. Nec speciem quidem figurae verba auctoris habent. GRAMM. A Cass. abest ineptum hoc scholion, & solum βρόχους inter versus σχοινία exponitur.

ead. l. 18. Τὸ προβεβλημένον) Ad ἀπεκαύλιζε in Cass. annotatur, ἀπέτεμε τὸ ἄκρον.

ead. l. 20. Ἐπινοίας δὴλον.) Si genitivum istum hic oportet ὑπακούειν, idem & aliis plerisque locis est faciendum, cum eadem loquendi forma & in aliis locis occurrat. STEPH. Paulo post in Cass. ad φακέλλους minio scriptum erat φορτία, & deinde atramento, φάκελος, δεσμός, φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορούμενον. ἦτοι τὸ φασκόλιον. Sed non puto φασκόλιον idem esse, quod φάκελον.

ead. l. 22. Ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος) Intelligit, Thucydidem ideo χειροποίητον adiecisse, quod etiam φλῆξ nonnunquam sit αὐτόματος: quo vocare nomine possumus eam, cuius ab ipso Thucydide fit in proxime sequentibus verbis mentio. Hanc autem velle illum excipere constat. quod Valla ut apertius redderet, de suo adiecit dumtaxat. Vertit enim, unde tantum flammae excitatum est, quantum nemo unquam ad tempus illud inspexit (dumtaxat) manu & industria factum. Sed ego maluisssem, manu (quidem certe) & industria factum. Quin etiam incendium libentius dixissem. STEPH.

ead. l. 25. Ὀλίγου &c.) Quasi vero qui ἐλαχίστου dicit, non plus dicat, quam qui ὀλίγου. IDEM.

ead. l. 29. Οἱ διελόντες) De hac divisione quid mihi videretur, dixi in iis, quae in titulum illum annotavi ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΩΝ ΕἰΣ ΟΚΤΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. IDEM.

ead. l. 32. Ἡ Σπάρταλος προπαροξύτονον) Non habet Cass.

Pag. 395. l. 1. Ὑπεχώρου) Istud ὑπεχώρου expositio esse videtur (ut ad Thucydidem dixi) verbi ἐνεδίδουσαν. Nam qui ὑποχωρεῖ, is ἐνδίδωσι, & non ἀντέχει, ut ipse interdum loquitur: ceteri autem saepe pro illo ἐνδιδόναι dicunt εὐχ. ὑπε-

μένειν. utiturque his verbis & iste scriptor II, 81, ubi & ἐγ-
δόντας eadem de re dictum habemus. Ita enim ibi, καὶ οἱ ἄλ-
λοι βάρβαροι ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν, ἀλλ'
ἐς φυγὴν κατέστησαν. STEPΗ.

ead. l. 3. Συμφέρειν) Συμφέρον Cass.

ibid. Τὸ δὲ δοκοῖ τρίτης συζυγίας) Miretur quispiam non
immerito, cur haec addiderit, cum dici de illo Thucydidis
loco non possit. Videndum igitur, an non scribendum sit τὸ δὲ
δοκοῖ ἔστι καὶ τρίτης συζυγίας. Verum & aliud mirabitur in
hac scriptura, sicut in altera, qui non multum in Graeco ser-
mone erit exercitatus, quomodo possit etiam tertia coniuga-
tio circumflexorum (nam de iis intelligendum) suum δοκοῖ
habere. Sciat igitur, hoc δοκοῖ esse a nomine δοκός, *trabem* si-
gnificante: atque huius verbale nomen δόκωσις apud Hefy-
chium existare. STEPΗ. Haec non sunt in Cass.

ead. l. 5. Ἐκαστος ἦλθεν) Expositio haec ad plerosque alios
locos, in quibus idem loquendi genus occurrit, tibi est pro-
futura. STEPΗ. Ἀναλαμβάνειν in Cass. exponitur ἀναλαμβάνοντες.

ead. l. 9. Τῆς Κορίνθου δηλονότι) Pro his Cass. habet ὅτι Ἀμ-
πρακιῶται ἄποικοι Κορινθίων.

ead. l. 11. Μὴ νομίζοντες) Intellige, μὴ νομίζοντες, non pro
non existimantes, sed pro eo, quod Latini dicunt, in more non
habentes: ut Thesproti ἀβασίλευτοι ideo vocentur a Thucy-
dide, quoniam patrius illorum mos non est, reges habere, sed tan-
tum ἡγεμόνας & ἄρχοντας. Quoniam autem alia alibi erat eo-
rum, qui ἡγεμόνες, nec non eorum, qui ἄρχοντες diceban-
tur, potestas, atque adeo non una est horum nominum signi-
ficatio, debuit de hac re aliquid adiicere. STEPΗ.

ead. l. 20. Χάρᾳ δηλονότι) Abest a Cass. in quo haec manu
vetusta minio scripta leguntur: Ὅμηρος, Τρῶες μὲν κλαγγῇ,
οἱ δ' ἄρ' ἦσαν σιγῇ, & sub his, τὸ τὸ περιττὸν κεῖται. Est ex II.
γ', v. 2 & 8, in quo legendum est ἴσαν, ut in Homero, idque
ad ῥύμη, vel αὐτοβοσί, posterius autem ad τὸ στρατόπεδον re-
ferendum puto. Nam & sic VI, 64 dicit στρατόπεδον κατα-
λαμβάνειν, & III, 33 στρατόπεδον ποιεῖσθαι, non addito ar-
ticulo τό.

ead. l. 21. Ἀξιοὶ κριν.) Male hic ἀξιούμενοι exponit ἀξιοὶ κρι-
νόμενοι, cum non aliud hic sonet, quam νομιζόμενοι, ut qui-
dem hoc verbum in vulgari significatione accipitur. STEPΗ.

ead. l. 22. Βοῇ μὲν &c.) Vid. Suid. in voce αὐτοβοσί. HUDS.

ead. l. 25. Ἥγουν, φυγ.) Talis expositio & alibi apud hunc
occurrit: ubi, sicut & hic, de ea dubitari potest. STEPΗ.

ead. l. 29. Ἀντὶ τοῦ &c.) Scripsisse illum arbitror, σὺς ἀντι-παράταξιν πλεόντας· intelligentem, praepositionem ἀντὶ, quae huic participio πλεόντας praefixa est, sonare εἰς ἀντι-παράταξιν. STEPH.

ead. l. 32. Τὸν Κρισαῖον φησὶ) Τὸν Κρισαῖον. ἔστι δὲ πορθμῶς ἀμφίγειος θάλασσα. Cass. Idem habet Suidas in πορθμῶς.

ead. l. 37. Ἦν γὰρ καὶ ἐν) Ἦν γὰρ ἐν, &c paulo post τῆς κου-ρᾶς τῆς ἀκρι Cass. Articulus τῆς etiam repetitur in Suida v. ἐν χερσὶ. sed pro Ἦν γὰρ ἐν, idem habet οἷον ἐν. Utrumque recte. Quod autem hic est ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κ. ille habet ἀπὸ τῆς κ. Nam quod in ed. Kusteri omittitur ἀπὸ, id operarum ty-pographicarum vitium est.

Pag. 396. l. 5. Συμβουλευόντων) Si συμβουλευόντων scripsisse illum putemus, etiam παραγγελλόντων legisse existimabimus. Alioqui certe παραγγελλομένων voce itidem passiva συμβου-λευμένων exponi debuisse constat. Potius tamen tam adi-vam, quam passivam, vocem aliis exponi debere verbis di-co. Eundem certe usum illius passivi participii habemus & II, 89, τὰ τε παραγγελλόμενα ἔξέως δέχσασθε. STEPH.

ead. l. 6. Τὸν στρατηγῶν) Non dubito, quin aliter scriptus ab eo locus hic fuerit: cum minime credibile sit, eum vocabulum κλευστῶν voluisse περὶ τῶν στρατηγῶν quoque intel-ligi. IDEM. Fortassis per compendium scriptum fuerat τριηρα-ρχῶν, unde oriri potuit στρατηγῶν. Suidae κλευστῆς est τριη-ραρχος, πρῶτος. dicitur enim τριηράρχης & τριηραρχος.

ead. l. 10. Τὸ ἐμπόριον) Πᾶν ἐμπόριον Cass. Sic etiam p. 322.

ead. l. 11. Παρὰ τὸ ἐπιν.) Cum dicit παρὰ τὸ ἐπινέχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσῃ, ostendit, se a verbo νεῖν id deducere: sed cur non potius ἀπὸ τῶν νεῶν id derivatum dicemus? STEPH.

ibid. Παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὀκκάδας) Suidas in ἐπίνειον.

ead. l. 16. Κατὰ ἐμπειρίαν) Κατ' ἐμπειρίαν Cass.

ead. l. 21. Σχεδὸν σταδίους χιλίους) Distabat Cydonia (ut dicit Strabo) aequali spatio a Cnosso & Gortyne, ad octin-genta circiter stadia. HUDS.

ead. l. 35. Ὁ ἀνεμος) Potius utendo accusandī casu dicen-dum erat τὸν ἀνεμον, & τὴν ἐν κύκλῳ τάξιν τῶν νεῶν. STEPH. Videtur non incommode suppleri posse aliquid, v. g. οἷα, vel ταῦτα δὲ ἦν ὁ ἀνεμός.

ead. l. 37. Διὰ τοῦ ἀν. στρατ.) Ista verba, διὰ τοῦ ἀνέμου, quid hic agunt? videntur certe ex alio scholio irrepsisse. STEPH.

Pag. 397. l. 1. Νικηθέντας κατὰ κράτος) Scribo νικηθέν κα-τὰ κράτος. IDEM. Sic Cass. & ipse Thucydides.

ead. l. 6. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον) Non solum illud δίκαιον repetere ἀπὸ κοινοῦ oportet, sed simul etiam infinitivum νομίσαι. Ac fortasse ita scripsit, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον νομίσαι. STEPH. Ἀπὸ κ. δ. τ. δίκαιον εἶναι. Cass.

* *ead. l. 9.* Ὡς ἐπιπολύ) Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Suidas in τὰ πολλά.

ead. l. 13. Μάχωνα) Μαχάονα Cass. ut plerique Mss. II, 87.

ead. l. 14. Τῆς παρασκευῆς δηλ.) Τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου δηλονότι. Cass.

ead. l. 17. Τὴν πείραν) Quomodo τὴν ἀξίωσιν significare τὴν πείραν persuadere nobis poterit? Immo vero ne ipse quidem, ut opinor, istud persuasum habuit: neque tamen ullum vocabulum in mentem venit, quod illius nominis expositioni conveniat, & scriptura ad istud accedat. STEPH.

ead. l. 18. Γράφεται τῶν ἐναντίων) Non habet Cass. nec in Mss. Thucydidis ulla varietas scripturae est. In Cass. super ἐναντίων aliquid scriptum erat, quod videbatur esse νεῶν nam atramentum ita evanuerat, ut non satis legi posset. Sed si νεῶν est, non tam pro varia lectione habendum est, quam pro supplemento substantivi, quod hic desiderari putabat, qui id scripsit, ex ipso Thucydide, qui c. 88 & 89 dicit πλεῖστος νεῶν.

ead. l. 21. Ἐν τῇ πεζομαχίᾳ) Poterat, & quidem rectius, dicere ἐν τῷ πεζῷ, ipsum Thucydidis vocabulum retinendo: quem animadvertendum est dicere ἐν ἐκείνῳ, non ἐν τούτῳ. alioqui enim videretur intelligi debere ἐν τῇ ναυτικῇ, quod propinquius est. STEPH.

ead. l. 24. Ἡμᾶς) Scribendum ὑμᾶς, ut apud Thucydidem legitur. ubi ἡμᾶς locum habere non posse ostendit praecedens verbum παρέχετε. Sed & εἰ μὴ μέλλοντας, aptius (meo quidem iudicio) scriberetur. IDEM. Ἡμᾶς ἄλλως ἢ μέλλοντ. Cass.

ead. l. 27. Δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι) Defunt Cass.

ead. l. 28. Παρέλκει Ἀττικῶς) Παρέλκεται κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν. Cass. Sed παρέλκει longe usitatus est.

ead. l. 33. Τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχ.) Vide ad Schol. p. 328.

ead. l. 34. Ὑποχωρ.) Etiam ἀνακάμψεις exponitur in Cass.

ead. l. 35. Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ τὸ ἐπιχ.) Immo vero verba haec sunt tantum illius epicherematis clausula: at initium sumit ab his, τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἔκων εἶναι ποιεῖσθαι, οὐδὲ πλ. &c. STEPH.

Pag. 398. l. 2. Καὶ συμφέρον &c.) Malim, τὸ καὶ συμφέρον ὃν τοῖς μετ. IDEM.

ead. l. 6. Ἐσώτερον τῶν ὀρίων) Fortassis ἐσ. τῶν ὀρίων. Vide ad Thucydidem II, 86.

ead. l. 13. Βοηθείας δηλονότι) Sicut hic cum ἐρήμῳ subauditur genitivum βοηθείας, ita pag. 395 l. 17 ἐρήμην esse dicit ἐρημὸν φυλάκων, itidemque pag. 336 in nomen ἐρημίαν annotat συμ-μαχίας δηλονότι. STEPH.

ead. l. 14. Τὴν οἰκίαν δηλ.) Immo vero γῆν generaliter dicit Thucyd. & eo modo, quo dici ab aliis solet, hoc ipso loquendi genere utentibus, πλεῖν παρὰ τὴν γῆν. STEPH.

ead. l. 15. Ὡσανεῖ) Scribendum ὥς ἂν εἰ ἔλεγε, sicut alibi scriptum invenitur: pro eo, quod Latini his verbis significant, *perinde ac si diceret*. IDEM. Sic & ante in Proparalceue pag. 7. Cass. ὥσει pro ὥς σι.

ibid. Μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ) Suidas in ἐπακαίρει, ubi vide Portum & Kusterum.

ead. l. 16. Δηλοῖ) Καλεῖ Cass.

ead. l. 17. Ὡσανεῖ) Hic certe eodem scribendum modo fuerit, ὥς ἂν εἰ ἔλεγε. STEPH.

ead. l. 18. Τὸ δὲ σημείου, ἀπὸ τοῦ μιλίου) Omnino explodenda est ista prior expositio, & posterior recipienda, etiam si eam tanquam minus certam afferat. Vel ex eo autem iudicare possumus σημείου illam priorem expositionem non admittere, quod vox ista apud eos tantum, qui multo Thucydide posteriores fuerunt, illa in significatione inveniatur: nisi forte meo Graecae linguae Thesauro adiici aliquod exemplum ex magis etiam antiquo scriptore quopiam potuit. IDEM. Verba Stephani nonnihil obscuritatis habent. Sed hoc vult, recipiendam esse expositionem, quae continetur his verbis Scholiastae δύραται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Hanc illius mentem fuisse liquet e Thef. Ling. Gr. in quo inter alia loca, in quibus σημείον est *signum pugnae*, & hunc, & alium e lib. III, c. 91, profert, ubi Scholiastes ἀπὸ σημείου exponit ἀπὸ συνθήματος. Sed quo pertinere dicemus illa, τὸ δὲ σημείου, ἀπὸ τοῦ μιλίου; Nihil sane huc pertinent, & credibile est, ea ab aliquo, qui sciebat ea, quae σημεία dicuntur, id est, *Lapides*, sive *mililaria*, a Graecis recentioribus etiam μίλια vocari, huc adscripta esse, quamquam plane ab hoc loco aliena. In Cass. hoc scholion ita legitur: οὐ δ' ἐπὶ πολλῶν σημείων, ἀλλ' ἐν-θὺς ποιοῦντες ὅπερ ἐδόκει. Cetera desiderantur.

ead. l. 23. Μέτωπον τῆς νεώς) Suidas in μέτωπον.

ead. l. 27. Ἀπὸ τοῦ ὀκείλαι αὐτὰς ἐποίησαν) Thucydides: ἐξέωσαν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφρυγούσας καὶ διέφθειραν, scil. τὰς ναῦς. Hic manifeste distinguuntur ἐξωθεῖν & διαφθεῖρειν, quorum hoc consequens habendum prioris. Recte interpretatur

τὸ ἐξέωσαν Scholiaſtes, πρὸς τὴν γῆν ὀκεῖλαι ἐποίησαν. Non itidem poſterius verbum διαφθεῖραν, exponens h. m. ὀκεῖλαι αὐτὰς ἐποίησαν. Ita, ſi ipſum audiamus, ſynonyma plane erunt ὀκέλλειν, ἐξωθεῖσθαι, διαφθεῖρεσθαι, quoties de navibus uſurpantur. Coniuncta ſaepius eſſe & ſe invicem ſequi haec πάθη, non diffiteor: attamen non ſunt confundenda. Hoſtis perſequens ἐξωθεῖ, navis ὀκέλλει nonnunquam ſine inſigni damno, cum autem διαφθεῖρεται, quis non putet ἐξοκεῖλασαν naufragium feciſſe, vel διαλυθεῖσαν, vel καταδυομένην, vel alio modo affectam? Hinc in proeliorum navalium deſcriptione frequentiffimi uſus τὸ διαφθεῖρειν. Noſter II, 92, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι . . . τὰς ἐαυτῶν (ναῦς) ἀφείλοντο, ὥς ἐκείνοι πρὸς τῇ γῇ διαφθεῖραντες, τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. Interpretes Latini vulgari verbo *corrumpere* hic utuntur, Enenckelio potius videtur *demergere*, cui & nos adſtipulamur, ulteriorem expoſitionem horum alii argumento reſervantes, cum vix quidquam ſufficiens afferant, qui de nautica re veterum & militia navali commentarios edidere. GRAMM. Scholion, quod recte impugnat vir clariff. abeſt a Caſſ. Ad ἐξέωσαν haec tantum in eo annotantur, ὀκεῖλαι ἐποίησαν.

ead. l. 28. Ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ) His non expōnitur τὸ ἐξένευσαν. Videntur potius pertinere ad ἐξέωσαν.

ead. l. 29. Ταύτη οὕτως) In Caſſ. nihil eſt eorum, quae hic in edd. leguntur.

ead. l. 31. Ἐλλομενίζουσαι. ἄλλη ἀρχὴ, τὸ καὶ ἰσχυροῦσαι) Non liquet, quid ſignificent haec verba ἄλλη ἀρχή, niſi fortaffis volunt indicare hinc inchoari narrationem alterius pugnae. A Caſſ. abſunt illa ἄλλη ἀρχή, τὸ καὶ ἰσχυροῦσαι, & ἔχουσαι τὰς πρώτας cet. referuntur ad ſequentem vocem ἀντίπρωροι, ad quam quae annotantur in edd. in illo Cod. non comparent.

Pag. 399. l. 3. Ἡ περὶ τὴν ὀλκάδα καταδῦσα) Deſunt Caſſ. . ead. l. 4. Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο) Vocabulo utitur, quod Lacedaemonii viri ingenio optime convenit, cum dicit, Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο. Sed cur potius unum mortis genus, quam alterum, timuiſſe hunc, & manus ſibi ideo tantum attuliſſe, ut unius metu ſe liberaret, dicemus? id eſt, timuiſſe potius, ne ab hoſtibus interficeretur, quam ne a mari abſorberetur? Nam vel Homerus genus hoc mortis terribile nobis prae quovis alio reddit: ſi quidem Syneſio credimus, quendam eius verſum afferenti, & ex eo iſtud probare conanti. Fuſe autem de verſu illo differui in quodam meorum Schediaſmatum. STEPH. Ineditorum nimirum. Syneſius

Epist. IV affert hunc versum Homeri de Aiace Oilei: Αἶας δ' ἑξαπόλωλεν, ἐπεὶ πῖον ἄλκυρον ὕδαρ. Is Odyss. δ', 311, ita legitur: Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἔ. π. α. ὕ. ubi Eustathius annotat, veteres interpretes tradere, eum in nulla Homeri ἐκδόσει legi, atque ideo mirari, cur Aristarchus oblitus fuerit eum obelo notare. De hoc loco Scholiastae agit etiam Stephanus in fine Proparasceues.

ead. l. 5. Ἀξιῶσαι Cass.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς) Vide Stephanum ad hunc locum Thucydidis. Ἡ σύνταξις οὕτως ὥς νενικηκότες ἔτεκεν τῆς τροπῆς περὶ τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν addit Mf. Bas.

ead. l. 7. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα) Immo vero ὑπὸ νύκτα hic, sicut & alibi, non dubito quin id sit, quod a Latinis *sub noctem* dicitur, utentibus praepositione, quae illi Graecae respondet. STEP. Adde huc, quae in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. scribit pag. 93; ubi etiam de ellipsi praepositionis διὰ, de qua Scholiastes in praecedenti annotatione, agit.

ead. l. 9. Ἰσχυεῖν τοὺς Ἀθηναίους) Non ἰσχυεῖν tantum, sed ὑπερισχυεῖν verbo Thucydidis ἐπικρατεῖν significatur: ideoque non illud, sed hoc, scriptum fuisse suspicor. STEP. Non habet hoc scholion Cass.

ead. l. 10. Ὑπέρῃσιον ἔστι πρὸ κῶας) Nonnulla aliter, atque hic leguntur, habet Suidas in ὑπειρέσιον, & ὑπέρῃσιον. Vide ibi Kufterum, & Iungerm. ad Pollucem X, 40.

ead. l. 14. Εἰς τὰ Μέγαρα δηλονότι) Desunt Cass.

ead. l. 17. Φρυκτοὶ εἰσι λαμπάδες) Ante haec verba Cass. habet, λαμπάδες πολεμίους δηλοῦσαι.

ibid. λαμπάδες) Vide Suidam in voce, & Lipsium de Militia Rom. l. 5, Dial. 9. HUDS.

ead. l. 18. Τύλων) Suspectum esse possit hoc vocabulum τύλων, nisi quamprimum illi praeter vulgares significationem demus. Fortasse autem aliquis de tomento, quo culcitra infercitur, (aut, si mavis, quod culcitrae infercitur) intelligendum putet. STEP. Apud Suidam ξύλων legitur. HUDS. In Stephani coniectura primum non intelligo, quis possit esse usus tomenti, quo culcitra infercitur, ad facies: deinde, si de eo scripsisset Scholiastes, non τύλων, sed τυλῶν potius, si tamen τυλῆ est *tomentum*, dicturum fuisse puto. Τύλον apud Aristophanem Acharn. 552 a Scholiaste exponi *clavum ligneum*, & in loco Polybii apud Suidam pro *clavo* sumi, atque etiam Hesychium τύλον, αἰδοῶν, & ξύλον interpretari, ipse Step-

mus in Thef. Ling. Gr. annotavit. Arrianum quoque Π de Exped. Alexandri 3 τύλον vocare *paxillum*, sive *clavum* per temonem traiectum, observarunt alii. Haec significatio vocis τύλος an ad hunc locum Scholiaetae accommodari possit, videbunt alii. In ξύλων, quod Suidas voc. φρυκτοὶ habet, nihil difficultatis est.

ibid. "Ας τινές) "Ας τινες Cass. & Suid.

ead. l. 20. "Ως ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι) Πρὸς τὸ δεῖν προφυλάττεσθαι Mf. Basf.

ead. l. 22. Αὐτοῖς) Deest Mf. Basf. Cass. & Suid.

ibid. Πάλιν τὰ τῶν) Πάλιν διὰ τῶν. Suidas. HUDS. Mf. Basf. & Cass. Mox ὅτε μὲν & ὅτε δὲ Mf. Basf.

ead. l. 24. Ἡρεμοῦντ.) Suid. ἡρεμοῦντας. Praefero ἡρημοῦντες.

ead. l. 25. Δηλοῦντες τὸν φόβον) Haec absunt a Cass. a Suida & haec, & praecedentia τοὺς φρυκτοὺς.

ead. l. 29. Μέλλουσιν ἐσπλεῖν) Scribo μέλλουσιν ἐσπλεῖν, ut ad Thucydidem admonui. STEP.H.

ead. l. 30. Μετὰ βοῆς συνδραμόντες) Defunt Cass.

Pag. 400. l. 15. Ἀπαιτῆσαι) Hic, ubi Thucydides de Perdicca rege Macedonum, & eius fratre Philippo agit, in Cass. haec series generis regum Macedoniae erat:

Γένος Τημενίδων
Ἀλέξανδρος
Περδίκκων Φίλιππων
Ἀρχέλαων Ἀμύνταν
Φίλιππων
Ἀλέξανδρον. τὸν μέγαν, δὲ
τὴν Περσῶν δυναστείαν
κατέλυσε.

ead. l. 18. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε) Verbum ἦγε repetendum ἀπὸ κοινοῦ cum iis, quae haec praecedunt, verbis, καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις nec non cum istis, quae sequuntur, καὶ ἦγε μὲν Ἀγνώνα. STEP.H.

ead. l. 21. Στράτευμα δηλονότι) Ante haec verba Mf. Basf. habet ἐπάγεται.

ead. l. 23. Ἐθνῶν) Γένη ἔθνων Mf. Basf.

ead. l. 26. Λήγει) Καταλήγει Cass.

ead. l. 34. Ἐμποδίζον) Τὸ ἔμποδίζον Cass.

ead. l. 37. Λεῖα, τὰ λιτὰ) Omnia αὐτολεξεῖ habet Suidas.

Pag. 401. l. 4. Ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις) Nisi ὅπερ in ὥσπερ mutetur, vel γίνεσθαι, vel aliud huiusmodi verbum deesse videri poterit. Illud autem γίνεσθαι vel post νῦν, vel post ἐν Ῥω-

μαίσις collocari poterit. **STEPH.** Haec appendix huius annotationis in Cass. manu recenti atramento scripta erat: cetera vetusta, & minio.

ead. l. 6. Πλέον) Μᾶλλον, & paulo post λαβεῖν, ἥτερ δαῖται Cass.

ead. l. 7. Τῇ τῶν Σκυθῶν) In Cass. ad hunc locum Thucydidis adscriptum est: περὶ Σκυθῶν τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος λέγει.

ead. l. 9. Ἄλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι) De Thracibus ita auctor: οὐ μὲν οὐδ' ἐς τὴν ἀλλήν εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. Quibus glossam adscribit Scholiastes: ἄλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι. Dicis Thracem fuisse natione hunc Grammaticum, qui audacter adeo, ut civibus suis gloriam vindicaret, in contrarium sensum vertere conatus auctoris verba. Ea enim certe ne comparandos quidem, h. e. inferiores esse ceteris nationibus sollertia atque prudentia Thracas innuunt. Unde &, qui liberius solet transferre, Virus Winsemius h. l. *consilio & prudentia in rebus ad vitam necessariis ab aliis longe vincuntur*. Ablancurt. *Pour l'esprit & la conduite ils sont fort au dessous des autres*. Forte etiam non ἄλλῃ, sed ἄλλοι scripserit annotationis auctor, hoc modo: ἄλλοι ὑπερβάλλουσι δηλονότι (nempe τοὺς Θράκας.) **GRAMM.**

ead. l. 11. Σίντων καὶ) Ad ἄρας, quod paulo ante haec verba in Thucydide legitur, in Cass. explendae ellipseos gratia annotatur τὸ σπράττυμα.

ead. l. 21. Κατὰ Διέξοδον) Sic & alibi aliud ab Herodoto referri ait κατὰ Διέξοδον. De quo loquendi genere aliquid in Proparascue dixi. **STEPH.** Pag. 26. De hac re in lib. IX Herodoti non multum relatum est, nisi quod Alexander ibi c. 44 dicit, se vetusta origine Graecum esse. Quod autem hic scribit Thucydides, Temenidas, Alexandri maiores, Macedonia potitos fuisse, id multis exsequitur Herod. VIII, 137.

ead. l. 23. Ἡρόδοτος) Non Ἡρόδοτον, sed Ἡρόδορον, hunc grammaticum alicubi nominatum inveni. **STEPH.** Grammaticum hic designari satis apparet. Sed is Ἡρόδωρος est, non Ἡρόδοτος. Cass. Ἡρωδιανός quod verum puto. Idem nomen etiam pag. 377 corruptum erat. Καὶ Ἡδῶνας. οὕτως Ἡρόδοτος abfuit a Ms. Bas.

ead. l. 25. Οἱ κάτω Μακεδόνες) Qui sint Macedones οἱ κάτω, & qui οἱ ἀνω, ex iis, quae l. 16 sq. dicta sunt, discimus. **STEPH.**

ead. l. 30. Ἀπὶ τοῦ περικλείοντες) Cur passivum verbum περικλείμενοι activo περικλείοντες ab eo exponi dicemus? Po-

tius certe videndum est, an non hoc περικλειόντες in περικλεισθέντες mutare debeamus. STEPH. Thucydides: ὑπὸ δὲ πλῆθους περικλειόμενοι. Scholiafles: ἀντὶ τοῦ περικλειόντες οἱ Θρᾷκες δηλοῦντι. Annotatio gemino insignis vitio, & falsitate utrinque laborans. Stephanus alterum curare tentavit, coniiciendo περικλεισθέντες legi debere pro περικλειόντες, alterum vero neglexit. Non capio certe aut assequor, quomodo intellexerit locum Scholiafles, omnium minime obscurum. Quod si maxime περικλεισθέντες scripserit, (quod ineptum satis foret, praesens scilicet particip. pass. per aoristum pass. exponere,) fallitur tamen nominatim addendo Θρᾷκες, cum ab eorum numero agmine circumveniri (περικλειόμενοι) dicantur Macedones, non ab his illi. GRAMM.

ead. l. 38. Οἰνιάς) Singulariter exprimit nomen urbis Οἰνιάς, contra omnium antiquorum consensum, qui pluraliter eam appellant Οἰνιάδας. Palmerius III Graec. Ant. 8. Adde Gronovium ad Liv. XXVI, 25. Dragamesto recentioribus temporibus dictam fuisse, etiam Ortelius annotavit e Sophiano. Cass. nec hoc, nec sequens de Dolopia scholion habet.

Pag. 402. l. 2. Ἐξ ἀνατ.) Haec verba suspicionem mihi movent, vocabulum illud Ἀνόβλαχα mendose scriptum esse: ac eum ita id scripsisse, ut eius a voce ἀνατολή deductio agnosceretur. STEPH.

ead. l. 8. Ὁ γὰρ Ὅμηρος πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει) Videtur descripsisse e Strabone lib. XII, pag. 536: Ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρχει πρότερον εἶπεν, νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ. Homerus quidem eam πελαγίαν non vocat, sed Scholiafles epitheto illo respexit ad haec Homeri Odyss. δ', v. 354, Νῆσος ἔπειτα τις ἐστὶ πολυκλύστη ἐνὶ πόντῳ, Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δ' ἐκ κλήσκουσι. Vide ibi Eustathium pag. 1500. Rursus Strabo lib. I, pag. 58: Ἡ δὲ Φάρος ἢ κατ' Αἰγύπτου ἢ ποτε πελαγία· νῦν δὲ τρόπον τινα χερρόνησος γέγονε. Paulo ante in Scholiafste ὅπερ καὶ ἐν τῇ habet Cass.

ead. l. 14. Τὸ ἐξῆς, δίαίτα) Haec annotatio non est in Cass.

ead. l. 16. Τὴν βασιλ.) Quamvis ἐδυνάστευσε exponat τὴν βασιλείαν ἔσχε, non est tamen quod putemus, δυναστείαν a Thucydide non de alio, quam regio dominatu dici. STEPH.

ead. l. 17. Πρότερον γὰρ Κουρήτις ἐκαλεῖτο) Vide Strabonem l. 10, p. 465. HUDS. Et Palmerium III Graec. Ant. 1, & IV, 2. Versus Homeri est Iliad. I, 525. Μενεχάρμαι δεest Cass. ut & paulo post ἐλυτρώθησαν.

ead. l. 27. Λεῖπει ἢ διὰ) Cum verborum Thucydidis hunc Thucyd. Vol. VI.

O

esse sensum constet, & *militum levis armaturae multitudinem*, quae plurima erat, prohibebant, ne ante gravem armaturam excurrentes vicina urbi loca vastarent: quem hic locum praepositio διὰ habere potest? Ea enim addita hic esset sensus: *prohibebant propterea quod non vastarent*. Vide Stephani Animadv. in lib. de Dial. p. 22. HUDS.

ibid. διὰ τὸ μὴ) ἵνα ἢ διὰ τὸ μὴ Ms. Bas.

ead. l. 31. Τοῦ Πελοποννησιακοῦ) Cass. insuper habet σημείασαι τὴν σύνταξιν. Nempe Λέσβος βουλευθέντες. Sed hoc obvium est in utriusque linguae scriptoribus.

ead. l. 34. Ὡς ἄλλην) Ὡς καὶ ἄλλην. & paulo post pro ἀπὸ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τέθηκεν ἐν ἴσῳ τέθηκεν ἐν τῷ τούτῳ χρόνῳ Cass.

Pag. 403. l. 6. Δυσέκπλωτοι) Potius δυσείσπλωτοι. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 10. Τῷ κατὰ στάσιν συντακτέον) Scholiastes iubet haec, μνηστὲς γίνονται, construi cum verbis, quae leguntur in praecedentibus, κατὰ στάσιν scilicet; sed quod citra traiectionem insignem fieri non potest, nec debet certe. Dicitur enim indices isti Mitylenaei fuisse *hospites* (πρόξενοι) Atheniensium redditī κατὰ στάσιν. Adeoque στάσις tantum fit mentio, quatenus causa haec exstiterat exsilii atque hospitii, Athenis quod obtinuerant isti homines, non vero quod emigraverint eo fine, ut Atheniensibus indicium afferrent, quod recepti celare utique noluerunt. GRAMM. In Cass. & hoc & cetera omnia, usque ad ea, quae ad προσπολεμώσασθαι (lin. 20.) annotata sunt, desiderantur. Sed ad ξυνοικήσουσι haec scripta sunt: ἐβούλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμῆν & ad ξυγγενῶν in Thucyd. p. 175 l. 4: δεῖ ὑποστίξαι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων, ἐξ ἧς δὲ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἀγνωστότεον. Αἰολέων γὰρ ἀποικοὶ Λέσβιοι, Αἰολεῖς δὲ καὶ Βοιωτοὶ αἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς.

ead. l. 23. Τῆς Λέσβου εἰς τὴν Φοινίκην) Non facile dictu est, quid sibi velint verba εἰς τὴν Φοινίκην. Cass. hoc scholion non habet.

ead. l. 25. Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας) Addit Cass. μεγάλου μοι Ἀχαιοὶ Ἀρσαντες, quae sunt Iliad. α', v. 135. Cetera desiderantur. Idem, quod hic Scholiastes, etiam Eustathius ad Homerum l. d. pag. 66 observat, & usum huius figurae multis veterum scriptorum testimoniis ostendit. Et rursus Scholiastes pag. 454 eodem hoc loco Homeri.

ead. l. 28. Τοῖς Ἀθηναίοις) Hoc & sequentia usque ad Γεραί

στὸς non habet Cass. deinde in eodem nihil illorum, quae in edd. post λιμένα sunt, legitur usque ad ἀντίπτωσις.

ead. l. 36. Ἀθηναίων) Post Ἀθηναίων addi debet καταπλευσάντων, ut docet Corinthus. Cur tamen aliquid in orationis structura (ut censent Schol. & Corinth.) innovaretur, non video, cum nominativus Ἀθηναῖοι suum verbum habeat; neque negare quisquam possit, illud ἑώρων cum Ἀθηναῖοι iungi. Vide Stephani Animadv. in lib. de Dial. p. 27. HUDS. In Homero Odyss. μ', v. 73, pro ἀμφὶς est εὐρύν.

Pag. 404. l. 3. Συνθήκη) Συνθήματι Cass.

ead. l. 6. Λέσβου) Ad verba τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων Cass. haec minio scripta habet: τοῖς πράγμασι δηλοῦντι, ἀπὸ πλίζον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λή-εσθαι. Eadem deinde alia manus recens atramento scripserat, sed pro ἀπὸ πλίζον melius ἔπερ ἡλ-πίζον. Duo sequentia scholia ad p. 179 l. 1 & 5 ab eo abfunt.

ead. l. 14. Τοῖς Μιτυληναίοις) Et hoc & tria sequentia scholia desiderantur in Cass.

ead. l. 20. Τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττήν φασι) Vide, quae ad Thucydidem huius libri cap. 3 annotata sunt.

ead. l. 25. Πρὸς βοήθειαν δραμόντες) Hoc & alia omnia usque ad Ἀναστήσας defunt Cass.

ead. l. 28. Ἀντὶ τοῦ περὶ) Ἀντὶ τῆς περὶ. STEPH. In Proparascene pag. 30.

ead. l. 30. Μετοικίσας) Abest a Cass. Et post ἐκβαλὼν sequitur διατρεῖται ἢ δημηγορία, omisiss ceteris.

ead. l. 35. Κεφαλαίοις τῷ δίκαιῳ) Κεφαλαίοις τοῖςδε τῷ δ. Et mox γινόμενας pro παρατεινόμενας Cass.

Pag. 405. l. 4. Καθεστὼς δὲ νόμιμον, τὸ ἔθος λέγει) Defunt Cass. una cum duobus sequentibus scholiis.

ead. l. 8. Τὸ χεῖρους οὐκ ἔστι συγκριτικόν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κακούς) Sed non credam, eos, qui συγκριτικῶς fumant, aberrare a mente auctoris, cuius & hoc commate verba & sequenti ita sunt comparata, ut innuant, proditores maiore odio, quam hostes ipsos, a quibus defecerint, dignos existimari a prudentibus. Recte ergo H. Stephanus τοὺς χεῖρους peiores vertit, secus ac Valla alique, Scholiastam hoc loco secuti. GRAMM. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 14. Ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσιν) Defunt Cass. & pro ἰσθπαλοὶ est ἰσοπαλεῖς.

ead. l. 17. Μῆδεῖς ἡμῶν) Μῆδεῖς ὑμῶν Cass.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ τῆς δοκουμένης καὶ νομιζομένης) Τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης νομιζομένης.

ead. l. 26. Κάνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἀπλότητος κεῖται) Defunt, ut & illa, quae hic annotantur ad p. 184 l. 2, 5, & 7 ἔχθραν ἀνέντας, cum verbis τοῖς συμμαχοῖς δουλείαν ἐπαγόντας, quae sunt l. 35 Schol.

ead. l. 28. Αἱ διαφοραὶ γίνονται) In Mf. Baf. additur: τὸ τοιοῦτο μεταποιῇκε ὁ Φιλόστρατος, ἐξ τῶν ἀντιζήλων ἔφη φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον.

ead. l. 37. Τοὺς δεσμίους) Τοὺς δεσμούς. Μοχ παριστῶντες.

Pag. 406. l. 3. Πολυπραγμοσύνην) Πολυγλωσσόνην. deinde χωρὶς ἕκαστοι, & τοῖς Ἀθηναίοις ἀντέχειν.

ead. l. 7. Αὐτῇ ἀληθείᾳ) Αὐταῖς ταῖς ἀληθείαις.

ead. l. 10. Ἔως τοῦ νῦν) Ἔως τοῦ νῦν ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. ταῦτα πάντα τὰ ῥήματα, ἕως τοῦ ὁ γὰρ παραβαίνειν, πρὸς τὸ παρωχημένον σύντασσε. Mf. Baf.

ead. l. 12. Τοὺς πλείστους) Τοὺς πλείους.

ead. l. 16. Τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγουν) Defunt, & omnia, quae deinde edita sunt usque ad τὸ δὲ ἀντίπαλον lin. 26.

ead. l. 26. Τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίστις) Πρώτου τοῦ μ. τ. σ. πίστις.

ead. l. 28. Δεδιέναι) Δεδιέναι. ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ προκείμενον ἀνωτέρω τί ποτέ ἐστι τὸ ἀντιπάλους εἶναι τῇ παρασκευῇ.

ibid. τῆς συμμαχίας — τὸ ἐξῆς) Defunt. Post συνθήκας additur: ἔστι δὲ τοῦτο αἰτιῶδες τοῦ τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς συμμαχίαν.

ead. l. 34. Ἀρχὴν, τὴν δούλωσιν) Ἀρχὴν φησὶ τὴν δ. Μοχ καὶ γὰρ αὐτονομίους & pro τοὺς ὅλους χειρώσονται, τοὺς ἄλλους χειρώσ. (τοὺς ἄλλους etiam Mf. Baf.) & pro παράδειγμα, παραδείγματι.

Pag. 407. l. 8. Τὶ τῆς μάχης) Τοῖς συμμαχοῖς. Duo sequentia scholia desiderantur.

ead. l. 10. Ἀκουσίῳ) Ἐκουσίῳ & μοχ ἐκόντας scribere Stephanum & Aem. Portum annotat Hudfonus in Var. Lect. Portus ita coniecérat in edit. Wechel. Stephanus in margine sec. suae ed. scripserat in Thucydide fortasse legendum esse ἐκόντας. Unde recte confecit Hudfonus, eum etiam in Scholiafa voluisse legi ἐκουσίῳ & ἐκόντας, etsi de eo nihil dicit.

ead. l. 24. Ἀπέσχοντο ἡμῶν) Ἡμῶν deest. Verba tertiae personae τέθεικε & συνίστησι videntur requirere αὐτῶν, pronomen itidem tertiae personae. Vel in ἡμῶν fortassis est compendium aliquod scripturae pro Μιτυληναίων.

ead. l. 34. Ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις) Καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἡσυχίᾳ. ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις Mf. Baf.

ead. l. 37. Διὰ τὸν φόβον) Addit Ms. Bas. οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Μυτιληναίους ἐν τῷ πολέμῳ, μὴ ἀποστῶσι, καὶ ἐθεράπευον αὐτούς. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ, μὴ δουλώσωσιν αὐτούς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπέεικον αὐτοῖς ὥστε ἐκάτεροι διὰ φόβον προσεῖχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἄπιστος ἦν ἡ φιλία ἀμφοτέρων.

Pag. 408. l. 1. Οὕτω καὶ λύσ. ἔμ.) Puto οὗτοι, ut in Thucyd.

ead. l. 4. Διὰ τὸ ἐμβραδύναι) Διὰ τὸ μὴ ἐμβραδύναι. Melior est scriptura vulgata, διὰ τὸ ἐμβραδύναι, scil. τοὺς Ἀθηναίους, quibus exponuntur haec Thucydidis διὰ τὴν ἐκείνων μέλλεισιν.

ead. l. 13. Τῶν Ἀθηναίων) Omnia defunt usque ad l. 20 κατὰ δύο τρόπους. In Ms. Bas. legitur ἀναβολὴν τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 21. Τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς — ἀλλὰ) Τοῦτο μὲν, ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ' αὐτῶν ὑστερον τοῦτο δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιῆσαι κακῶς μετ' Ἀθηναίων τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ.

ead. l. 22. Μεθ' ἡμῶν) Non satis decernere poteram ἡμῶν an ὑμῶν effert in Mss. Portum legisse ὑμῶν liquet ex supplemento in interpretatione Latina ed. Wechel. sed una vobiscum ipsos in libertatem vindicemus. Et hoc videtur postulare sententia.

ead. l. 24. Τοὔτεστιν ἀποστῆναι) Ἦγουν ἀποστῆναι. Ex his, quae dehinc leguntur usque ad p. 409 l. 10, Ms. nihil habet, nisi scholia ad l. 14 h. pag. & l. 1, & 14 p. 189, & l. 5 p. 190.

Pag. 409. l. 10. Κτήσεσθε) Defunt itidem omnia usque ad lin. 33, praeter annot. ad l. 12 & 14 h. p. & ad p. 191 l. 1 (τὸν κίνδ.) 11, 12, 13, & p. 192 l. 7 ἐγγνώκασιν.

ead. l. 15. Ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἐκέταίς ἐσμεν) Defunt.

ead. l. 20. Ἀπολύσητε) Infringit vim verbi πρόησθε, & efficaciam orationi detrahit Scholiastes, exponendo πρόησθε simplici & ἀνεμφάτῳ hoc ἀπολύσητε, quod synonymum istius haberi vix poterit. Sensus est legatorum: nolite nos deferere, (H. Stephanus prodere) vel ne permittatis sive obiciatis nos hostium violentiae & iniuriis. GRAMM.

ead. l. 21. Τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουστέον) Thucydides: ἴδιον μὲν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους. At de sumptibus belli & fortunarum impensis qui potuit Grammaticus interpretari τὸν κίνδυνον, quem corporum vitaeque esse difer-tis adeo verbis indicatur: nisi τῷ τῶν σωμάτων alium adhuc genitivum superadiiciendum fortasse voluerit. GRAMM. Ms. post ἀναλωμάτων haec insuper habet: ἡμέτερός, φησιν, ὁ κίνδυνός ἐστιν ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν.

ead. l. 25. Τριτημόριον) Τρίτον μέρος, & paulo post φυλάττον τὴν πόλιν.

ead. l. 30. Ἀρτιφορικῶς) Vel hoc adverbium indicio est, hanc expositionem adscribendam esse verbis sequentibus Thucydidis βραδέως τε ξυνελέγοντο.

ead. l. 34. Πολιτικά συντάγματα, δι' ὃν τὸ εὖ πορ.) Quanto melius Mf. Πολιτ. συντάγματα δ', ὃν τὸ εὖ πορ. Vid. Harpocr. Suidam in ἰππᾶς, & qui laudantur in Notis ad Thucydidem.

Pag. 410. l. 1. Δεῖξιν φανεράν) Deest cum sequente scholio.

ead. l. 4. Ἐζήτουν). Ὁ ἐστὶν ἐζήτουν. Sed melius huic loco conveniunt significationes verbi ἐπαγγέλλειν, quae sunt in Suida: ἐπαγγέλλει, ἀπὲ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλλεται, διακελεύεται.

ead. l. 5. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις) Verba Thucydidis: Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τούτον . . ἐν τοῖς πλείστοις δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο. Hic ad illa, ἐν τοῖς, duplicem leges notam: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Prior merito relicitur, propter ταυτολογίαν, cum praecefferit, κατὰ τὸν χρόνον τούτον. Posterior nostro iudicio vera est. Nam si antecedentia conferas, videbis, ἐν τοῖς (pro ἐν αὐτοῖς) ad proxime memoratos referri, nempe Athenienses, cum per τοὺς ἐκαίους intelligantur Lacedaemonii. Displicet ergo interpretatio Fr. Porti, ἐν τούτοις τοῖς πράγμασι, quam transtulit in versionem Latinam suam Aemilius. Stephanum autem nobiscum sentire, in editione secunda videbis, uri & Enenckelium ac Winsemium. Altera annotatione Scholiafles vocabulum ἐνεργοὶ recte quidem exposuisset his, πλοῖμοι καὶ χρησταί, si solum illud in auctore lectum esset; nunc cum κάλλει coniunctum plus aliquid notat, quod bene interpretibus Latinis est observatum. Ast quae antecedunt proxime, ἅμ' αὐτοῖς, ad ea nemo ullus videtur animum attendisse: sensum certe genuinum, si vel omnes editiones consulueris, expressum haud deprehendes. Verrenda omnino erunt, una cum ipsis, videlicet nautis & classariis, qui non minus, quam naves, ἐνεργοὶ κάλλει praedicantur, tali quidem denominatione, quae fortitudinem simul & speciei praestantiam significet, cum ἐνεργός, inter alia, epitheton quoque sit ducis, imperatoris ac militis strenui, testante haud uno loco Iul. Polluce. GRAMM.

ead. l. 15. Ἰσχυρὰ ποιήσαντες) Ἰσχυροποιήσαντες.

ead. l. 24. Ἀνεβάλοντο) Deest. Scholiafles etiam pag. 350 ἀπόκνησιν exponit ἀναβολήν. Sed plus est ἀποκνεῖν & ἀπόκνησις, quam ἀναβάλλεσθαι & ἀναβολή. In omni ἀποκνήσει est ἀναβολή; sed non quicumque ἀναβάλλεται aliquam rem, etiam ἀποκνεῖ.

ead. l. 31. Καχρισμένον) Post hanc vocem ad ἡριθμοῦντο annotatum est ἀντὶ τοῦ ἡριθμοῦν. Putavit hic non minus ἡριθμοῦν potuisse dici, quam paulo post ἀριθμοῦντες. Deinde ζυμῶ-
τρησιν exponitur ἐξίσωσιν.

ead. l. 37. Ἦθελεν ἀπελθεῖν) Ἐλθεῖν ἤθελε.

ead. l. 38. Καπνώδης) Πνευματώδης.

Pag. 411. l. 6. Εὐζωνοι) Addit Mf. κούφην ὅπλισιν περιβε-
βλημένοι.

ead. l. 10. Λεῖπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν) Defunt, & paulo post ea,
quae annotantur ad ἀλλ' ἐν ἀπὸρῳ ἦσαν.

ead. l. 29. Ἦδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἔνδου) Defunt, una cum
iis, quae ad pag. 206. l. 2 & 3 leguntur. Μετάβασις potius
annotandum erat ad seq. verba Thucydidis, ἐκ δὲ τῆς Λακ.

Pag. 412. l. 15. Ἐπέδραμον) Ἐπέδραμον τὰ πολλὰ μέρη δη-
λονότι.

ead. l. 16. Ἐν τινὶ τόπῳ πολὺν) Ἐν τινὶ χρόνῳ ἢ τόπῳ πολύν.

ead. l. 18. Ὑπήκουον τοῖς ἀρχουσι) Deest cum scholio seq.

ead. l. 22. Βουλευσέσθαι) A Mf. omnia absunt, quae anno-
tantur ad p. 209 l. 6, 10, 14, p. 210 l. 7, 9, 12, & p. 211 l. 10.

ead. l. 34. Τὸ ἀφύλακτον δηλονότι) Et hoc deest.

ead. l. 37. Ἐν τοῖς πολεμίοις) Ita quidem etiam Mf. sed non
dubito, quin legendum sit ἐν τοῖς πολέμοις.

Pag. 413. l. 1. Τὸ διάκενον καὶ ἀρχὸν τοῦ π.) Τὸ διάκενον
ἔργον τοῦ π.

ead. l. 6. Προσέχων) Deest.

ead. l. 7. Λεῖπει ἢ ἀπὸ) Hoc non potest pertinere ad verba
τῶν ἐν Ἰωνίᾳ. Mf. non habet.

ead. l. 14. Οἱ μὲν εἰς τὸ) Ἀντὶ τοῦ, ἐφορμούντων αὐτοῖς τῶν
δακτυδαμονίων, δαπάνη γὰρ Ἀθηναίοις ἦν γίγνηται ἐλπίδα
εἶναι. οἱ μὲν εἰς τὸ. Mf. Bal.

ead. l. 19. Ἄλλως καὶ — ὑποστικτέον) Omnia absunt a Mf.

ead. l. 25. Ὁ περισσότερος σκοπὸς) Ὁ πλεῖστος σκοπός.

ead. l. 31. Τοῖς Ἀθηναίοις) Verum quidem: sed tamen aptius
hic indāvid: intelligemus ducem Atheniensium, rescribendo,
τῷ Πάχνητι. Et subiicitur continuo, ὃ δέ. GRAMM.

Pag. 414. l. 1. Ἐπαχθέντων) Ἐπαλθέντων. Et quoad ἐπ-
αχθέντων annotatur, deest.

ead. l. 3. Λεῖπει ἢ ἀπὸ) In Mf. desiderantur scholia ad pag.
216 l. 2, 11, 12, p. 217 l. 14, p. 218 l. 5, 6 καὶ τοὺς ἀπα-
τας Μιτ. & pag. 219 l. 4 τοῦτο τῶν Μιτυλ.

ead. l. 12. Εἰς τοὺς Ἀθηναίους) Εἰς τὰς Ἀθήνας.

ead. l. 13. Ἐστὶν ἀπρᾶξι) Deest.

ead. l. 32. ἰσχυρὸς) Βιαίотатος aliud quid significat, quam ἰσχυρὸς h. l. recteque ab interpretibus Latinis *violentissimus* redditur. GRAMM.

ead. l. 33. Πολλάκις μὲν) Ad haec Mf. Basf. Ἡ αἰτία τοῦ πολλάκις μὲν ἔγωγε, καὶ τῶν ἑξῆς, ὅπερ ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει, τοῦτο γοῦν τέλος ἐστὶ τῇ τυραννίδι διὰ τὸ φυλάσσειν ἑαυτὴν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀδεῶς βίου.

ead. l. 35. Οὐδέτερος) Οὐδέτερος Mf. neque Cleon scilicet, neque Diodotus.

ead. l. 36. Ἀδικησάντων. ὃ δὲ λέγει) Ἀδικησάντων. Ξαυμάσσει δέ τις τὸν συγγραφέα πῶς ἐν ὁμοίᾳ . . διαβέβηκε . . καὶ παραδόξοις ἐννοίαις κατὰ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν τινὰ τὴν τάξιν τῆς δημηγορίας ἐτήρησεν ὃ δὲ λέγει.

ead. l. 37. Ὅτι πολλάκις ἔγνω δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν) Πολλάκις ἔγνω ὅτι δημοκρατία ἀδύνατόν ἐστιν. Paulo post ad ἀδεῶς haec annotata erant: τοῦτο ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει. ἢς τέλος τὸ φυλάσσειν ἑαυτὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἀδεῶς βίου.

Pag. 415. l. 5. Μαλακώτερον καὶ πρῶτερον ἐνεχθήτε) Μαλακώτεροι καὶ πρῶτεροι προσενηχῆτε.

ead. l. 15. Οὐκ ἐξ ὧν σφαλλόμενοι) Huius & sequentis annotationis loco, quibus non multum sani inest, eligamus expositionem Aem. Porti, qua locus, haud utique difficillimos inter numerandus, (etsi impeditum prorsus & extricare se quasi nescientem offenderit Grammaticum istum veterem) planus redditur & perspicuus. Huius glossae Aemilianae potiore partem inter annotatiunculas, subiectas textui, recepit Anglus editor. Ex versionibus autem Stephaniana arridet magis. GRAMM.

ead. l. 16. Οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν) Οἱ ἀφ. ἡμῶν, & mox οὐχ ὑπακούουσιν ἡμῶν.

ead. l. 19. Καὶ ἀκριβῶς πράττει) Καὶ ἀκρίτως εἰσπράττονται.

ead. l. 20. Ἀσαφές τὸ χωρίον) Totum scholion desideratur.

ead. l. 22. Ὡφειλε γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκρ. εἶπειν) Scholasten refellit Stephanus in App. ad Scr. de Dial. Att. p. 128.

Pag. 416. l. 12. Τοιοῦτος, οὐ β. ἐστὶ) Τοιοῦτος, βέλτιον ἐστὶ.

ead. l. 13. Ἡ συνετατέρους τυγχάνοντας, εὐμεταβλήτως ἔχειν) Ἡ συνετοὺς τυγχάνειν εὐμεταβλήτως.

ibid. Εὐμεταβλήτως ἔχειν) Addit Mf. Basf. Κρείσσων ἀμαθὴς καὶ σώφρων, ἢ ἀκόλαστος ἀμαθής. Κρείσσων ιδιώτης δίκαιος, ἢ ἄρχων ἀδίκος.

ead. l. 16. Οἱ φρόνιμοι) Οἱ συνετάτεροι. Cass. Οἱ φρόνιμοι, συνετώτεροι Mf. Basf.

ead. l. 20. Δηλονότι) Δηλονότι, οἱ φαυλότεροι Mf. Baf.

ead. l. 26. Ἦγουν τοῖς δεδογμένοις ἐμμένω, & μοχ τὴν ἀργίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. Σημείωσαι ἄλλως) Desunt. Ad δεινότητι scriptum erat, τουτέστι τῇ ῥητορικῇ δυνάμει, & ad θαυμάζω, σημείωσαι τὸ θαυμάζω μετὰ γενικῆς ἐπὶ καταφορᾶς λαμβανόμενον.

ead. l. 30. Ἡ τοῦ πάθους ὀργὴ) Ἡ τοῦ παθόντος ὀργή.

ibid. Ὀργή. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι) Ὀργή, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου πραῦνεσθαι. καὶ Εὐριπίδης, χρόνος μαλάξει σέ. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι. Est ex Euripidis Alceste v. 381.

ead. l. 34. Ὅπως συμφέρει τοῖς ἡδικοῦσιν) Hoc scholion non est in Mf. praeter ea, quae leguntur in fine, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου cet. eaque in praecedenti post ὀργὴ scripta erant.

Pag. 417. l. 1. Ὁ γὰρ ἀμυνόμενος — τιμωρία) Deest.

ead. l. 2. Ἀντίπαλον, ἦγουν) Ἐναντίον. ἀντίπαλον, ἦγουν Mf. Baf.

ead. l. 10. Θαρρήσας τῇ δυνάμει) Ἦγουν τῇ δυνάμει.

ead. l. 11. Ἀποφῆναι ἔστι) Τὸ φανερὸν καὶ ἐγνωσμένον, ἀποφῆναι ἔστι Mf. Baf.

ead. l. 18. Τὰ κέρδη) Τὰ κέρδη, τὰ ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν Mf. Baf.

ead. l. 19. Τοῖς ῥήτορσιν) Τοῖς δημηγοροῦσι, τοῖς ῥήτ. Mf. Baf.

ead. l. 21. Τὸν ἀγῶνα) Τοὺς ἀγῶνας.

ead. l. 22. Οὐ σκοποῦντες) In Mf. Baf. additur ἀναπύδοτον.

ead. l. 31. Τῶν ἀτόπων, καὶ) Τῶν ἀτόπων λόγων, καὶ Mf. Baf.

ead. l. 36. Τῶν πρεπόντων) Τὰ εἰωθότα quis crederet Scholiastae idem significare hic, atque τὰ πρέποντα; cum propria & vulgaris notio tantam parit sententiae elegantiam. GRAMM. Mf. non habet hoc scholion.

Pag. 418. l. 2. Κατὰ τὴν γνώμην) Thucydides: μὴ ὕστερος ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ. Construendum δοκεῖν cum seq. τῇ γνώμῃ iudicat Schol. hocque idem esse, ac κατὰ γνώμην. Perperam τῇ γνώμῃ ita se habet in constructione huius loci, ut partim ad ὕστερος pertineat, partim quoque ad ἀκολουθῆσαι, ideoque ad finem reiectum hic videtur. Declarabit rem talis interpretatio: ne inferiores aut posteriores in ferenda sententia videamini, ab aliis prolatam amplexi si fueritis. Faciunt hic satis ad istum sensum versiones Vallae & Stephani. GRAMM.

ead. l. 5. Ῥητορικῶν) Χάριτι, γλυκύτητι, κολακείᾳ. καὶ ἄλλως ἀκοῆς ῥητορικῶν λόγων.

ead. l. 12. Ἡδονῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ κολακείᾳ) Desunt.

ead. l. 18. Ἦγουν τοὺς Λακεδαιμονίους) Haec, & quae ad p. 225 l. 3 & 8 ἡ παροῦσα annotantur, desunt.

ead. l. 22. Μηδὲν ἀδικήσασιν) Addit Mf. Baf. ἐπανάστασις, ἢ φανερὰ ἐναντιώσεις, ἀποστάσις δὲ, ἢ τῶν σπουδῶν ἀνευ πολέμου διάλυσις, αἰτίαν ἔχουσα σύλογος.

ead. l. 34. Βιοτεύειν) Ζῆν.

Pag. 419. l. 4. Τρέπεσθαι) Hoc in praecedente annotatione aliter expositum est. Mf. non habet hoc *τρέπεσθαι*, & credo ab aliquo adscriptum esse, qui putaverit non posse explicari sensum verborum Thucydidis, nisi *τρέπειν* passiva significatione acciperetur.

ead. l. 8. Τιμάσθαι) Τετιμήσθαι.

ead. l. 21. Τὴν ἀπόστασιν δηλονότι) Non est in Mf. Nec erat cur repeteretur, quod in superiore annotatione ad l. 12 pag. 226 dictum fuerat. Nec omnino necessarium est, etiam si hic de ἀποστάσει agitur, nomen illud supplere.

ead. l. 22. Συμμαχίδα) Hoc non suo loco poni, ac potius ad haec verba Thucydidis, πρὸς ἐκάστην πόλιν, referendum arbitror. Ad ἀποκεκινδυνεύσεται adscriptum erat, εἰς κίνδυνον ἔρχεται καὶ ζημίαν.

ead. l. 23. Τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους) Defunt.

ead. l. 26. Συγγνώμην λήσανται) Συγγνώμην ἔχονται. Alterum est ipsius Thucydidis.

ead. l. 29. Συγγνώμη. Ὅμηρος — τεθνεώτος. Καὶ ῥ' ὁ μὲν Συγγνώμη. Καὶ ῥ' ὁ μὲν, omittis ceteris. In Homero II. ε', 630, αὐτοῦ legitur, pro αὐτόθι, non, ut hic αὐταῦ.

ead. l. 34. Μὴ μεταμελεῖα δεῖναι) Nec hoc, nec sequens scholion habet Mf.

Pag. 420. l. 1. Διαθήσει ὄντας) Addit Mf. Baf. οἷοι περ' ἦσαν πρότερον, ἢ καλούς.

ead. l. 2. Τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαρίστοις) Tota annotatio abest a Mf. Locus Homeri est Odyss. δ', v. 695.

ead. l. 4. Εὐεργέων) Εὐεργέων. οὐχ ἔχουσι ἡμῖν χάριν ἐάνπερ μηδὲν ὑφ' ἡμῶν ἀνήκαστον πάθωσιν. τότε γὰρ ἔχει χάριν ὁ παθεῖν μέλλον τῷ διασώσαντι, ὅτε κατ' ἐξουσίαν αὐτῷ προκειμένῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ θανάτου τὸ ζῆν αὐτὸς μᾶλλον ἐληται καὶ συγχωρήσει αὐτῷ. Mf. Baf.

ead. l. 6. Ἀρχεῖς) Addit Mf. Baf. οὐ δεῖξετε δικαίως ἔχοντες ὃ ἔχετε, ἡγουν τὴν ἀρχήν.

ead. l. 17. Κολάζειν, χρη) Κολάζειν αὐτοὺς, χρη.

ead. l. 34. Ἡ ἀπόδειξις — εἰργάσαντο) Defunt.

Pag. 421. l. 16. Μὴ ἐνδόντες) Hoc & sequens scholion abest a Mf.

ead. l. 20. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἥσσαν) Haec expositio non potest adhiberi ad explicanda verba Thucydidis, & est, ni fallor, sine exemplo, ut ἥσσαν pro οὐδὲ ἥσσαν dicatur. Infra pag. 433 ἥσσαν exponit οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον· IV, 53, οὐδαμῶς, & VII, 17, οὐδ' ὅλως. Et ita hic quoque eum scripsisse, vel certe scribere debuisse, intelligi potest e versu Homeri, quem laudat ex Iliad. ε', 800. Nam in eo parvus Scholiastes ὁλῶν exponit οὐδὲ ὁλῶν, οὐδὲ ὅλως. Et Eustathius pag. 610, τὸ δὲ ὁλῶν ταυτὸν ἐστὶ νῦν τῷ ἥττον. αὐτὸ δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Adde Stephanum in Append. ad Scripta de Dialect. Att. pag. 74.

ead. l. 33. Διὰ τὸ ἰδίον) Thucydides: ἢ ἰδίᾳ τὴν αὐτῶν διαφέρει. Scholiastes: τοῦτέστι, διὰ τὸ ἰδίον τι κέρδος σκοπεῖν, καὶ συμφέρον. & ad διαφέρει duplex interpretatio, l. 34 ἀφελῆ, & l. 37 λυσitelῆ. Hinc Latina Porti: *privatim aliquid ipsius interest.* Valla: *putat suū aliquid interesse.* Verum de commodi aut emolumentum alicuius fructu non videtur orator hic praecise loqui: potius arrogantiam studiumque auctoritatis sibi conciliandae nonnullorum civium, qui praestare suam ceteris sententiam cuperent, ut populum, quo vellent, pertraherent. Ergo videndum, an non melius foret, *privato studio aliquid sibi* (plus quam ceteris & reipubl.) *deferre.* Iuvat hanc expositionem quodammodo, si cum Cod. Arund. legamus αὐτῶ, ipsa etiam, nisi fallor, auctoris exegesis in sequentibus, quae sic veram: *plus iusto sibi tribuit, si existimet, non posse se belle & eleganter differere de re turpi & improba, cum talem aliquam persuadere velit; sed ubi strenue accusare & calumniari instituerit alios, tum terrorem iniicere & contradicentibus & audientibus se posse ostendat.* Id enim (vult dicere) si semel obtinuerit talis rhetor, idque si ei concesserimus, nemo non bene sentiet de oratione eius & consilio, cum non potuerit (ipsi si credamus) nisi optima instructus causa efficaciter & bene dicere. Illustrant ulterius sensum hunc verba, paulo post quae afferuntur: *Χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην, μὴ ἐκφοβεῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἀμεινον λέγοντα.* ubi ἀπὸ τοῦ ἴσου & seqq. recte declaravit Stephanus in marg. *ex aequo sententiam pronuntiare, nihil sibi praeter alios ea in re arrogando, sed parem illis potestatem relinquendo.* GRAMM.

Pag. 422. l. 13. Τοῦ σκοποῦ δηλονότι) Fortassis ad voc. ἀξυνεσίας, quae hic in Thucydide est, pertinet hoc Suidae, ἀξυνεσία. Θουκυδίδης γ', ἀνοία.

ead. l. 18. Το ἐξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβεῦντα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου ἀμεινον λέγοντα) Videtur infinitivum φαίνεσθαι ad

utrumque participium ἐκφοβοῦντα & λέγοντα referre. Sentio cum interprete, qui ἐκφοβοῦντα ad ἀγαθὴν πολίτην, & φαίνεσθαι ad λέγοντα solum putavit pertinere. Φαίνεσθαι λέγοντα, pro φαίνεσθαι λέγειν, ut quamplurimis aliis locis. Ἀπὸ τοῦ ἰσοῦ in Thucydide non eodem modo vertunt interpretes. Mihi videtur idem esse, quod *aequa conditione*: nam qui alium pecuniarum captarum suspectum facit, quo potissimum hic respicere puto Diodorum, & hoc obiecto crimine terret, is non relinquit ei aequam secum conditionem.

ead. l. 23. Καὶ ἀδίκᾳ) Ἡ τὰ χαλεπώτατα addit Ms. Baf.

ead. l. 24. Καὶ ἀπατᾶν) Καὶ ἀπατᾶν ὅτι καλὰ ἔσται ταῦτα Ms. Baf.

ead. l. 32. Τῶν ἀσκέπτως λεγόντων) Deest.

ead. l. 38. Τὰς πόλεις) τῆς πόλεως.

Pag. 423. l. 3. Τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος) Τῷ πιθανῷ.

ead. l. 5. Μετὰ τῶν Μιτυληναίων) Κατὰ τῶν Μιτυληναίων.

ead. l. 16. Καὶ τοὺς Μιτυλ. ἀποκτ.) Καὶ εἰ τοὺς Μιτ. ἀποκτ.

ead. l. 37. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Ἠθικοῖς) In ipso principio Nicomacheiorum.

Pag. 424. l. 1. Οἱ ξυντυχόντ.) Ms. non habet hoc scholion.

ead. l. 4. Μοῦνη δ' αὐτόθι ἐλπῖς) Est in Ἔργοις v. 96. Sed Ms. Μοῦνη δ' αὐτόθι ἐλπῖς, καὶ τὰ λοιπὰ. Cetera desunt. Non male, & ex more veterum in citandis notis testimoniis scriptorum, quem alibi quoque sequitur Scholiastes, omittis etiam illis καὶ τὰ λοιπὰ. Vide interpretes Ciceronis ad VI Epistol. Famil. 18, & Casaubonum ad Sueton. Tiber. XXI. Adde, quae infra ad pag. 454 annotantur.

ead. l. 6. Ἀπὸ κοινοῦ — κινδύνους) Non est in Ms.

ead. l. 7. Τὴν εὐπορίαν, τὴν ἀνυσιν) Haec non pertinent ad interpretationem vocis ἐπιβολήν, quae absolvitur una voce τὴν ἐγχείρησιν. Inde inchoandum erat novum scholion, τὴν εὐπορ.) τὴν ἀνυσιν. Ms. διὰ τὴν ἀνυσιν. Nihil mutandum puto.

ead. l. 8. Ἐξω φροντίδος) Thucydides: ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων. Schol. ἐκφρον. ἔξω φροντίδος τιθέμενος. Quo nihil contrarium magis auctoris menti, ac significatui ipsius verbi. Dixerat orator, duas res, spem nempe & amorem praeceptas tenere partes in magnis facinoribus audendis, huncque ducem praeberē se, illam vero comitem: non potuit ergo subicere id, quod Scholiastae vult expositio, nimirum, amorem extra omnem curam positum, vel rationem gerendae rei negligere. Decepit Scholiastes Vallam; ut verteret allata verba, hic infidiarum vitandarum immemor: (nempe legerat in suo Codice

βουλὴν scriptum pro ἐπιβολὴν, eandemque nos varietatem
 servavimus in Cod. Rostg. quapropter condonandus hic
 allae error de insidiis.) Ipse H. Stephanus in Thesaur^o suo
 non dubitat aliquam inidem rationem habere Scholii, Vallam-
 te in tantum corrigit, ut credat, τὸν ἔρωτα a Thucydide δι-
 ἐκφροντίζειν τὴν ἐπιβολὴν, quatenus non finit nos curare seu co-
 rare, quid aggrediamur; atque adeo velut excutit ex animo cogita-
 nem de facinore, quod aggredi paramus. Vides hic stabilitam
 modammodo suffragio insignis Lexicographi auctoritatem
 holiastae d. l. Nec dissimulat quidem Stephanus, aliam sese
 interpretationem in editione sua Thucydidis margini adscri-
 disse, pariter loco isti commodam, vix tamen suam hanc au-
 t alteri vetustiori praeferre. Quidquid sit, locum is, haud
 imus tamen, ineptae expositioni dedit in suo Lexico, (Tom.
 7, v. ἐκφροντίζω) quem obtinuit postea in Dictionariis fere
 omnibus, allegato nonnunquam Thucydide, nusquam, vel
 ro, Scholiastae mentione facta, interdum neutrius, quasi
 certa esset extraque dubium. Melius egerunt interpretes
 Latini, qui post Vallam manus nostro admoverunt, H. Ste-
 phanus in marg. Winssemius, (aut Melanchthon potius, quip-
 : cui omnium concionum interpretatio debetur apud Win-
 m.) Acacius, Casa, Ae. Portus, singuli suis quidem, nec
 dem verbis, at eodem sensu veram notionem locutionis sen-
 tentiaeque emphasin exprimentes. Hesych. ἐκφροντίζων, βου-
 νόμενος. & ad Aristoph. Nub. v. 695 Scholiastes verus, ἐκ-
 φροντίζειν, per σκέπτεσθαι καὶ διανοεῖν exponit. Nec datur, ut
 edo, dissimile in aliis testimonium, cum, quemadmodum
 πονέω, ἐκποιέω, ἐκμελετάω, pluraque his paria, ita ἐκφρον-
 τίζω non privationem, sed actionem, quae in simplici verbo
 t, maiore cum studio ac molimine coniunctam, significet.
 RAMM. Vide, quae his nondum lectis ad Thucyd. annotavi.
 ead. l. 25. Βεβαίω) Haec expositio tota abest a Ms. Sed Sui-
 is in ἐχέγγυος partem illius habet: παρὰ δὲ Θουκυδίδη, in-
 nit, ἰσχυρὸν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον.
 ead. l. 34. Φιλίαν) Quae hic, item ad l. 11, & ad pag. 239 l.
 καὶ τῆς προσόδου, l. 10 καὶ βίᾳ, & pag. 240 l. 6 τοῖς ἀπο-
 γήσασιν annotantur, non sunt in Ms.
 Pag. 425. l. 1. Ἀπαριθμησιν) Deest, ut & l. 2 ὑμεῖς οἱ Ἀθη-
 ναῖοι, l. 5 τοῦ ἀρχεσθαι, & l. 8 καὶ τὰ ἐξῆς.
 ead. l. 23. Οἷς οἰκτῶ καὶ ἐπιεικίᾳ) Neque haec, neque ea,
 ae ad pag. 242 l. 2 & 3 leguntur, habet Ms. In eo, quod l.
 8 dicit ἐπίσω εἶπεν, respicit ad cap. 41, sed nova significatio-

ne utitur τῷ ὀπίσω, pro *supra*, ἐν τοῖς ἄνω. Quae ad pag. 242 l. 3 scribuntur, referenda sunt ad verba Thucydides, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα.

ead. l. 33. Ἐγγύς, ἴσαι) Deleatur, meo iudicio, interpunctio inter ἔγγυς & ἴσαι. Nam, ut doctissimus recte interpretatur Hesychius, Ἀγχώμαλον, ἔγγυς ἔχον τὴν ὁμαλότητα. Idem, Ἀγχώμαλοι, περὶ μικρὸν ἴσαι. Delectatur hoc vocabulo, sane, ubi res fert, aptissimq, quamvis τραχὺ illud existimet Iul. Pollux, Thucydides, usulque saepius. Loca ista collegerunt Commentatores Pollucis ad lib. 5 § 157. Sed utcumque hic Grammaticus iudicet, adhibuerunt tamen, Thucydides exemplo, scriptores emendatissimi, Plutarchus, Polybius, ipseque acerrimus Nostri censor, idemque diligentissimus imitator, Dionysius Halic. in Antiqq. haud uno loco. GRAMM. Si Scholiastes fem. genere dixit ἴσαι, apertum est, eum in animo habuisse γνῶμαι, vel ψῆφοι. Sed potius scribendum puto ἴσαι, nempe, οἱ Ἀθηναῖοι ut ἐγένοντο ἀγχώμαλοι ad eosdem Athenienses referatur, de quibus Thucydides dicit οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον ἐς ἀγῶνα. In notis Spanhemii ad Ranas Aristophanis v. 697 haec verba Scholiastae itidem sine distinctione scribuntur; quasi & ipse putaverit eam tollendam esse.

ead. l. 35. Ἐλάμβανον) Deest.

Pag. 426. l. 12. Ἐν τῇ δευτέρῃ) Cap. 93, 94

ead. l. 17. Ἀντὶ τοῦ εἰρημένου γὰρ αὐτῷ) Nequaquam locum habebit Scholion, uti nunc sunt exemplaria, nec tamen auctorem eius culpandum censeo. Videtur enim in Codice, quod utebatur, non habuisse illud ἦν, quod hodie in omnibus legitur, at sic potius, εἰρημένον γὰρ αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμόνος. Forte & ita rectius: nam potuerit adiectum esse ἦν a quodam, Atticissimi minus intelligente. GRAMM. Thucydides hoc, & aliis participiis neutr. gen. absolute positis, saepe utitur pro genitiuis. V, 30, Εἰρημένον, κύριον εἶναι ὃ, τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων ψηφίσσεται. Ibid. 39, Εἰρημένον, ἀνευ ἀλλήλων μὴτε σπεῖδεσθαι τῷ, μὴτε πολεμεῖν. Et VII, 10, Εἰρημένον ἐν ταῖς πρώτοις ξυνθήκαις, ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν quibus locis Scholiastes haec recte per genitivum exponit. Sed ea figura hic non potest admitti, cum non absolute εἰρημένον, sed, addito verbo substantivo, εἰρημένον ἦν dicatur, quod nihil aliud est, quam εἰρηται. Haec ante ad hunc locum annotaveram, priusquam Grammatici notam inspexissem. Et maneo adhuc in eadem sententia, cum bona, ut spero, illius venia, cum alias ob causas, tum

quod puto in hoc genere loquendi rarius addi γὰρ, nec id, si
 ἢ tollatur, optime huic loco convenire.

Pag. 427. l. 5. Ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίους) Haec absunt a
 Mf. nec quidquam idonei sensus habent hoc loco. Ex iis, quae
 deinde hac annotatione scribit Scholiastes, liquet, ea ad se-
 quentia verba Thucydidis, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, referenda,
 & non ὑμῶν, sed ἡμῶν legendum esse.

ead. l. 17. Αὐτοὺς ὑμᾶς) Deest.

ead. l. 21. Ἐκύκλωσεν) Περιεκύκλωσεν.

ead. l. 31. Σπονδῶν τῶν εἰρηνικῶν) Σπονδῶν οὐσῶν εἰρηνικῶν.

ead. l. 35. Δηλονότι) Δηλονότι. ὠφέλιμοι ἐφάνησαν ὑμῖν δη-
 λονότι, ἢ καὶ ὠφελιμώτεροι. Mf. Bas.

Pag. 428. l. 5. Ἀνδρείαν) Ἀνδρίαν. Vide ad Thucydidem
 III, 82.

ead. l. 11. Παρέχωσι) Deest. Et dubitari potest, an ἔχωσι
 hic exponi possit παρέχωσι.

ead. l. 15. Ὑμῶν δηλονότι) Ἡμῶν δηλονότι. Hoc postulat
 sententia.

ead. l. 18. Τὸ ἀποδέξονται) Τὸ οὐκ ἀποδέξονται.

ead. l. 19. Ὅν ὁ Πausanias ἐποίησε) Communi consensu
 Graecorum. Vide Herodotum IX, 80, & Thucydidem I, 132.

ead. l. 27. Ἀξιούμεν, ἀπὸ κοινοῦ) Deest. Nec, si retineatur,
 referri potest ad verba οὐς μὴ ὑμῖν πρέπει sed ad ἀνταπαιτη-
 σαι, & alios infinitivos sequentes pertinet.

Pag. 429. l. 3. Ἀπὸ τοῦ ἀδέξου) Haec nihil faciunt ad ex-
 positionem verborum οὔτε ἐς τὰ κοινὰ, quae delenda, & hanc
 & praecedentem annotationem uno tenore coniungendas ar-
 bitror.

ead. l. 9. Ἐνεκα δηλονότι) Scholiastes putat, ἔλλειψιν Atti-
 cam hic esse. Sed, ni fallor, Protopopoeia est. F. Port. HUDS.

ead. l. 10. Νεκροῦς) Addit Mf. Bas. καὶ Ὀμήρος, καὶ ὕπερθε
 καμύοντες. Οἱ ὑπένερθε καμύοντας Ἀνθρώπους τίνυσσον, est in
 Homero Iliad. γ', 278.

ead. l. 13. Ὀμήρος) Odyss. μ', v. 342.

ead. l. 21. Πρὸς τινα) Melius Portus, τὰ κατηγορήματα, τὴν
 κατηγορίαν.

ead. l. 23. Ὀμήρος) Iliad. υ', v. 434.

ead. l. 26. Ἡ δοκῶσα παρ' αὐτοῖς κακία) Suspectum est mi-
 hi κακία. Portus ἢ τούτων δόξα non male exponit, ἥς οὗτοι διὰ
 τὴν οἰκείαν ἀρετὴν αὐτοὺς ἀξίους εἶναι ἔλεξαν. Potest etiam ac-
 cipi, ἢν αἰεὶ προβάλλονται καὶ καυχῶνται, ut paulo post Schol.

ead. l. 28. Συνοίκησιν) Ἀν συνοίκισιν;

ead. l. 38. Ἀτταγίνου) De eo Herodotus IX, 15 & 85.

Pag. 430. l. 6. Νῦν προθύμως) Ante nū videtur excidisse καί, quod in Thucydide est.

ead. l. 9. Ἄξιοι πάσαν ζημίαν παθεῖν) Mf. ἄξιοι πάσης ζημίας.

ead. l. 17. Ὅτι ἡμῶν παθεῖν) Ὅτι ἡμῶν τι παθεῖν.

ead. l. 18. Ἐδουλοῦσθε) Thucydides: εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων. Schol. προσήγεσθε) ἐδουλοῦσθε. Interpretatio eo reprehendenda magis ob fallaciam suam, quo certius est, interdum προσάγειν & προσάγεσθαι idem significare ac δουλοῦν, subigere, in potestatem suam redigere. Minime vero hoc loco, ubi de συμμαχία tantum est sermo, cui verbum quoque hoc commodissimum. Itaque & de societate extra δουλείαν usurpat auctor, lib. IV, c. 86, in Brasidae concione: οὓς ἂν ἔγωγε προσαγάγωμαι ξυμμάχους, ἐσεσθαι αὐτονομούς. & in hac ipsa Thebanorum III, 67, ὃν οἱ πατέρες πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἀγαγτες, ubi recte Aem. Portus, eius societatem vobis conciliantes. Frequentius tamen, fateor, hoc sensu, ἐπάγειν adhibet. Est vero & alteri notioni, τῆς δουλώσεως nempe, locus suus in Nostro haud rarus. lib. II, 30, Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον.. προσηγάγοντο ἀνευ μάχης. bene ibi Schol. ἐχειρώσαντο. & lib. III, 91, τοὺς Μιλήσιους.. ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι, ut alia taceamus. GRAMM.

ead. l. 20. Τοὺς ἄλλους Ἕλληνας) Deest.

ead. l. 23. Εἰς τὸ βοηθῆσαι δηλονότι) Εἰς τὸ βοηθῆσαι ὑμῖν δηλ.

ead. l. 30. Καὶ ἀνδρείας) Mf. Baf. post haec habet: τῶν ἔργων. ἢ τῶν ἀπὸ τούτων κινδύνων.

ead. l. 38. Λεῖπει) Thucydides: πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο. Scholiafles: λείπει ἢ ὑπὸ. Rectius λείπει ἢ ἐν. GRAMM. Λεῖπει ἢ non sunt in Mf. & ὑπὸ recenti manu inter versus scriptum est.

Pag. 431. l. 8. Μεταστατικὸν. οἱ περὶ Ναυκλείδην) His praefscribenda sunt verba, quae sequuntur in Thucydide, εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι quibus remouet culpam a Thebanis, quod μεταστῆναι τὸ ἔγκλημα, & μετὰστασιν dicunt Rhetores. Vide Hermogenem περὶ τῶν στάσεων pag. 14, & Quintilianum VII Instit. Or. 4. De Nauclide est in Thucydide princ. lib. II.

ead. l. 14. Ριψοκινδυνεύοντες) Ριψοκινδυνεύοντες.

ead. l. 15. Μᾶλλον γενέσθαι. χείρους δηλονότι) Desunt.

ead. l. 24. Ἰκέτας γενομένους) Pag. 428 exponit ἰκετεύσαντας. Hesychius: προῖσχομένου, προτείνοντος χεῖρα. Haec confirmant coniecturam Porti in Suida pro προῖσχομένου, προειπόντος, legentis προῖσχομένου, προτείνοντος.

Pag. 432. l. 3. Ἀποσδῶμεν) Ἀποσδῶμεν περιυβρισμένοι. Ad ea, quae paulo post dicit Thucydides, οὐ λόγων τούτοις ἀγῶνας προθήσονται, haec annotata erant: περιττεύει τὸ τοὺς ἀρδρον, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. οἶον, οὐ προθήσετε λόγων ἀγῶνας τοῖς Πλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ' ἔργων. Nempe legit Scholiafles hic in Thucydide itidem, ut plerique Mss. λόγων τοὺς ἀγῶνας, vel λόγων τούτοις τοὺς ἀγῶνας.

ead. l. 6. Προεβάλλοντο) Ita etiam Suidas & Hesychius.

ead. l. 17. Τὸν χειμῶνα διαβιβάσασαι) Haec est satis insolens significatio vocis διαβιβάζω. Interpretes Latini recte verunt τὸ χειμασθεῖσαι, & Scholiafles ipse alibi eo sensu verbum illud exponit. An hoc etiam dici possit τὸν χειμῶνα διαβιβάζειν, non scio.

ead. l. 27. Ἀφ' αὐτοῦ γενόμενος) Omnia αὐτολεξεῖ habet Suidas in ἐβελοπρόξενος.

ead. l. 31. Βουλῆς, ὁ βουλευτῆς) Videtur Scholiafles hac in re falli: nam τὸ βουλῆς est a recto βουλή. Verba igitur Thucydidis idem valent, ac si dixisset, ἐτύγχανε γὰρ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς ὧν, ut patet ex sequentibus τὸν τε Πειθίαν κτείνουσι, καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν &c. F. Porc. HUDS. Vide etiam clar. Waff. ad Thucydidem. Ὁ βουλευτῆς συγκλήτου βουλῆς Mf. Bas.

ead. l. 34. Οἱ πέντε ἄνδρες) His non praeponenda sunt verba Thucydidis οἱ δέ τινες, sed δράσαντες δὲ τοῦτο, ut recte Mf.

Pag. 433. l. 11. Τοῦ ἡλίου περὶ δυσμᾶς ὄντος) Pertinet ad sequentia verba περὶ δέειαν ὡφείαν.

ead. l. 24. Ἀπὸ τῶν νηῶν) Ἀπὸ τῶν νεῶν Mf. & sic pag. 434.

ead. l. 25. Ἀπὸ τοῦ οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον) Ἡσσαν etiam pro οὐδ' ὅλως poni, ostensum est supra pag. 219. Sed non necesse est id ubique ita accipi, & posterior expositio cum hic, tum alibi, locum habere potest.

ead. l. 31. Τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ) Haec, & mox διαπεραιώσιν non habet Mf.

Pag. 434. l. 8. Ὀλίγων νηῶν, & mox τῶν νηῶν) Ὀλίγων νεῶν, & τῶν νεῶν ut pag. 433.

ead. l. 10. Τῶν νηῶν τῶν Κερκυραίων) Potius τῶν Πελοποννησίων, ut ostendit sequens τὴν περικύκλωσιν. Nec Athenienses metuebant numerum navium Corcyraearum, quae sociae iis erant, sed ἀταξίαν.

ead. l. 18. Ἀρχομένης ἡμέρας) Haec est nova interpretatio phraseos ὑπὸ νύκτα, quam si exposuisset ἀρχομένης νυκτὸς, ferri posset. Nam quomodo, si iis ἀρχομένης ἡμέρας significatus fuit adventus classis Atticae, deinde τῆς νυκτὸς αὐτῆς discesse-

Thucyd. Vol. VI.

P

runt, quod dicit Thucydides? Ὑπὸ νύκτα nunquam vel apud Thucydidem, vel apud alios, ni admodum fallor, est ἀρχομένης ἡμέρας. Vide Thucyd. II, 92, IV, 67, & VIII, 35. Homerus Iliad. χ', v. 102, Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοήν, id est, κατὰ, ut ibi Eustathius. Sed huic scholio nonnulla ab imperita manu affuta esse, liquet e Mf. Cass. in quo illa διὰ φρυκτοῦ ἐμπύθσαν. ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης ἡμέρας, non leguntur. Rursus quaedam his non dissimilia scribit Scholiast. p. 465, ubi vide Notas.

ead. l. 27. Περίεπλεον) Deest unacum sequente annotatione.

ead. l. 29. Νυν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦς) Sic etiam Suidas in ἁλλήλων exponit illud II, 70, καὶ τινες καὶ ἀλλήλων ἐγείοντο.

ead. l. 30. Μετεωρίζομενοι δηλονότι) Hoc, & quae hac pagina ad l. 11 & 13, & ad pag. 287 l. 5, & 7 καὶ περιεποδομθέντες annotantur, non sunt in Mf.

ead. l. 35. Τὰ χρήματα) Τὰ χρήματα δανεισθέντων Mf. Bas.

Pag. 435. l. 5. Πρώτης) Πρώτη.

ead. l. 10. Λέπει τὸ ἀξιούτων) Hoc nimia brevitate satis obscurum est, cum nullus in Thucydide sit genitivus, ad quem referri possit ἀξιούτων, sed dativὶ προστάταις & ὀλίγοις. Porro multo ambitu verborum utitur ad inveniendam ellipsin τοῦ ἀξιούτων, hunc in modum: ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς τῶν δῆμων προστάταις καὶ τοῖς ὀλίγοις, ἢ τοῖς τῶν δῆμων προστάταις πρὸς τοὺς ὀλίγους, ἐκείνων μὲν τοὺς Ἀθηναίους, τούτων δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπάγεσθαι ἀξιούτων. Mihi nihil opus videtur esse tam molesto supplemento, & puto haec ita posse accipi, διαφορῶν οὐσῶν τοῖς τῶν δῆμων προστάταις ἕνεκα τοῦ, vel, διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις ἕνεκα τοῦ τοὺς Λακεδαιμονίους.

ead. l. 13. Πρὸ πολέμου) Πρὸ τοῦ πολέμου.

ead. l. 18. Ῥαδίως ἐκότεροι παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐπήγοντο) In his nullum idoneum sensum invenio. Thucydides dicit, ῥαδίως αἱ ἐπαγωγὰ νωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο. In his verbis οἱ νωτερίζειν τι βουλομένοις sine dubio sunt iidem, qui illi, quos paulo ante τοὺς τῶν δῆμων προστάταις, & τοὺς ὀλίγους dixerat: ἐπαγωγὴ autem non aliorum est, quam Atheniensium, aut Lacedaemoniorum. At hoc invertit Scholiastes, cum dicit, ἐκότεροι παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐπήγοντο. Mf. habet παρὰ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Si sententiam Thucydidis sequimur, non potest aliter legi, quam ἐκότεροι Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐπήγοντο vel certe cum Mf. παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, ut suppleatur τινὰς, συμμάχους, vel si quid convenientius est.

ead. l. 36. Οἱ ἰδιόζοντες ἀναιμένεας ἔχουσι τὰς γνώμας) Ab-
est a Mf. Nec scio, quam bene ἀμείνους exponatur ἀναιμένεας.
Pag. 436. l. 10. Καινοτόμα εἶναι) Deest.

ead. l. 13. Περινοία) Τῇ κακουργίᾳ, περινοία Mf. Baf.

ead. l. 14. Τὴν σημασίαν εἶπε) Τὴν σημασίαν εἶπε. περιφρα-
στικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα εἶρηκε τὴν ἀξίωσιν τῶν ὀνο-
μάτων. Mf. Baf.

ead. l. 22. Τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν) Totum hoc
scholion desideratur, nec quidquam aliud hic scriptum est,
quam τὸ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ προμηθείας.

Pag. 437. l. 3. Ἡ οὕτως — ἐπηνείτο) Non sunt in Mf.

ead. l. 11. Οὐ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους) Neque haec, neque
ea, quae hac p. ad l. 9 καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις, & ad
p. 291 l. 1 & 4 annotantur, habet Mf.

Pag. 438. l. 25. Ἦγουν τιμωρούμενοι ἐπιτεταμένους ἐποίουν)
Ἦγουν τὰς τιμωρίας ἐπιτεταμένους ἐποίουν. Ad verba Thucy-
didis, ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως, quae paulo post le-
guntur, haec scripta erant: οἱ καταψηφίζόμενοι, φησὶν, ἀλλή-
λοις ἀδίκως, ἢ τῇ χειρὶ καὶ τῇ δυνάμει κρατοῦντες, ἢ τοῖς ὄ-
πλοις, ἐξ ἐπιμπλασαν τὰς φιλονεικίας, τουτέστιν, ἐμπιμπλῶν-
το καὶ ἦδοντο τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς. in quibus legerim ἢ
καταψ. φ. ἀλλήλων ἀδίκως.

ead. l. 37. Οὐ συνηγωνίζοντο τοῖς στρατιώταις παρακαλοῦ-
σιν) Quinam sunt illi στρατιῶται, de quibus ne γὰρ quidem
Thucydides? Puto legendum στασιώταις. Res ipsa loquitur,
nec quisquam, qui Thucydidem inspexerit, dubitabit. Idem
vitium est in Procopii Histor. arc. pag. 34 ed. Alem. Iudices,
inquit, non pronuntiabant secundum iura & leges, ἀλλ' ὥσπερ
τῶν διαφερομένων ἐκάστω τὰ ἐκ τῶν στρατιωτῶν δυσμενῆ τε καὶ
φίλα ἐτύγχανεν ὄντα. Non fugit hoc Alemannum, quod ex
eius interpretatione constat: sed ut factiosi erga litigatorum quatuor
que vel bono essent animo, vel malo. Deinde etiam Holstenius e
Cod. Mediol. Bibl. Ambros. ad eum locum στασιωτῶν pro
στρατιωτῶν annotaverat. Id exemplar autem ab ipso Aleman-
no multis locis emendatum, & ad secundam ed. paratum, Hol-
stenius additis e Mf. Mediol. variantibus lectionibus quondam
ad Elzevirios publicandum miserat: cuius copiam mihi fecit
Dionys. Andr. Roëll, Consul Daventr. consobrinus meus.

Pag. 439. l. 1. Ὡς ἀπειθεῖς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες) Si Scholia-
stes haec eo loco posuit, quo nunc leguntur, non dubito af-
firmare, eum non percepisse mentem horum verborum Thu-
cydidis ἢ φθόγῳ τοῦ περιεῖναι, sed suspicor, ea, cum post vo-

cem παρακαλοῦσιν scripta fuissent, deinde in alium locum migrasse, & post στασιαζόντων nonnulla intercidiſſe, quibus declararetur, quid id eſſet, quod mediis civibus invidebant, quod Thucydides τὸ περιεῖναι fuiſſe dicit.

ead. l. 9. Τὸ ἀπλοῦν, τὸ ἀπόνηρον. σημαίνεται τὸ εὐηθές ἐπὶ καλοῦ) Τὴν χρηστικότητα λέγει ἐνταῦθα εὐηθές, τὸ ἀπλοῦν &c. Mf. Baf. Τὸ ἀπλοῦν. καὶ ἄλλως Caſſ. & deinde poſt τὸ ἀπιſτεῖν ἀλλήλοις, quae hic ad l. 3 annotantur: εὐηθές ἀντὶ τοῦ ἀπόνηρον.... ἐνταῦθα ἐπὶ καλοῦ. Pro eo, quod in editis eſt σημαίνεται, Scholiaſtae frequentius dicunt σημειῶσαι, quod ſaepe tantum primis aliquot literis in Caſſ. ſcriptum erat.

ead. l. 16. Τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι) Deſunt.

ead. l. 29. Τὴν ἑλλειψιν τῆς γνώσεως) Τὴν ἑλλειψιν τῆς γνώμης.

ead. l. 31. Εἶναι συνετοὶ) Εἶναι σοφοὶ συνετοί.

ead. l. 33. Ἀφρακτοὶ διεφθείροντο) Poſt haec verba Mf. ita: — τὰ ὠβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυλίδου εἶναι. Sed non apparebat, quo pertineret, hec in τῷ κειμένῳ quidquam obelo notatum inveniebam.

Pag. 440. l. 10. Εἵργοντο οἱ Λεοντῖνοι) Mf. non habet hoc ſcholion, neque id, quod infra ad pag. 298 l. 5 legitur.

ead. l. 12. Συμμάχων) Cur non ναυς; Mox ad οἰκειότητος annotabatur in Mf. διὰ τὴν συγγένειαν, & ad βουλόμενοι, κατὰ τὸ ἀληθές.

ead. l. 19. Διάλειψις, ἀναβολή) Poſt haec Mf. Baf. addit: γράφεται καὶ διακοπή. Suidas tantum una voce διάλειψις utitur in exponendo τῷ διακωχή. Ammonio ἀνακωχή eſt διάλειψις τις καὶ ἀνεσις. Nec fortassis omnis διάλειψις & ἀνεσις poteſt dici ἀναβολή.

ead. l. 22. Ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται — τὴν δύναμιν) Omnia deſunt.

ead. l. 25. Δηλονότι) Δηλονότι. τῶν λεγομένων ἀλλαγαῖν Mf. Baf.

ead. l. 27. Πολύμηλον) Iliad. β', v. 605.

ead. l. 28. Μινύειον) Iliad. β', v. 511.

ead. l. 30. Αὕτη τοπαλ. ἢ Λιπάρα) Strabo lib. 6, ἢ Λιπάρα Κνιδίων ἀποικος ἐκαλεῖτο πρότερον Μελιγουνίς. HUDS.

ead. l. 31. Καλλιμάχος) Hymn. in Dianam v. 48, ubi vide Friſchlinum & Spanhemium.

ead. l. 32. Ἡ αἰτία — τῶν Λιπαράων) Deſunt.

Pag. 441. l. 14. Ἡ Πεπάρηθος — τῶν Κυκλάδων) Non habet Mf. nec illa, quae ſunt in ſcholio ſequenti, ἀντὶ τοῦ, ἐγγεῖτο κύματος.

ead. l. 18. Νομίζω) Ἐγὼ νομίζω.

ead. l. 36. Ἀλλήλοις) Deest.

Pag. 442. l. 6. Ῥαδίως) Ῥαδίαν.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν) Vide supra pag. 65 fin.

ead. l. 12. Κατὰ τῆς Εὐβοίας) Desunt. nec opus erat hic repeti, quae iam ante ad pag. 305 l. 6 annotata fuerant.

ead. l. 13. Κώλυμα) Mf. κώλυμοι quod nusquam alibi inveniri. Post τὴν πόλιν additur, ὃν ἐπὶ κακῷ τῆς ἐκτίζετο . . αὐτὴν. Αὐτὴν alio referendum videtur. Pro κακῷ τῆς e Thucydide legi potest κακῷ τῆς γῆς.

ead. l. 17. Ἐδάμασαν) Non satis apte hoc verbo exponitur τὸ ἐξετρύχωσαν nam etsi qui hostem ἐκτρυχοῖ, facile eum δαμάζειν potest, tamen δαμάζειν latius patet, quam ἐκτρυχοῦν, & multi sunt alii modi ac rationes τοῦ δαμάζειν hostes, quam τὸ ἐκτρυχοῦν. Nec δαμάζειν recte adhiberi potest in multis generibus loquendi, in quibus Graeci τῶς τρυχοῦν & ἐκτρυχοῦν utuntur. Portus hic bene vertit *attingere*. Suidas & auctor Erym. M. τρύχεται expronunt κακοπαθεῖ, κατασπονδῇται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνεύρισταί. Hesychius τρύχειν, φθείρειν, τίπειν. Thucydides IV, 60: Ὅταν γινῶσιν ἡμᾶς τετρυχωμένους. Et VII, 28: Ἦδη τῷ πολέμῳ τετρυχωμένοι κατὰ πάντας. Ἐκτρυχωθεῖς (ita enim recte Kusterus pro ἐκτριχωθεῖς) Suidas est ἐκπιασθεῖς, ἐκφθαρεῖς. ἐκτρύχωσον Hesychio ἐκτριψον. Thucydides VII, 48: Χρημάτων ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρυχώσεν. Sed ut in Suida probo ἐκτρυχωθεῖς Kusteri, ita etiam coniecturae Porti locum dandum fuisse existimo, pro ἐκπιασθεῖς ibi legentis ἐκπιασθεῖς. Nam sic ipse Suidas, τρυχωθεῖς, πιασθεῖς, φανερωθεῖς. Quod autem in Hesychio editur ἐκτρυχωθεῖς, ἐκφθαρεῖς, id ἐκτρυχωθεῖς emendandum, & in Suida voc. τρυχωθεῖς, non φανερωθεῖς, quod merito suspectum est Kustero, sed φθαρεῖς, vel ἐκφθαρεῖς e collatis inter se Suidae & Hesychii locis legendum puto.

ibid. Ἦγουν κατὰ τὴν πρώτην οἰκισιν) Κατὰ τὸ πρῶτον.

ead. l. 18. Οὐχ ἦσαν δὲ) In Mf. οὐ μάντοι ἦσαν praeterea exponitur, ἀντὶ τοῦ μάλιστα.

ead. l. 26. Κούφῃ) Vide Scholiastem ad I, 84.

Pag. 443. l. 10. Τοῖς ἐρέταις) Vide Schefferum de Militia navali pag. 103. HUDS.

Pag. 444. l. 1. Οὗτοι διεσκοδάσθησαν) Καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὀπλιταί) Haec verba καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, quae sunt Thucydidis, nihil pertinent ad expositionem eorum, quae illis praescribuntur. Delenda sunt illa οὗτοι διεσκοδάσθησαν, & hoc scholion ita scribendum:

Καὶ αὐτοὶ ἐκαμήκεσαν) οὐχ οἱ τ. ἀ. οἱ δ. Mf. quoque non habet illa καὶ αὐτοὶ ἐκαμήκεσαν nam in eo plerumque non scribuntur verba Thucydidis, quae explicantur, sed notis quibusdam in ipso textu & margine positis significantur.

ead. l. 8. Ὑπελείφθη τοῖς πεπραγμένοις) Λαίπει ἢ ἐπὶ) Hoc ita scriptum est, quasi plena oratio esset ὑπελείφθη ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. Non credo, hanc fuisse mentem auctori huius scholii, sed eum potius voluisse in his verbis Thucydidis τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους esse ellipsin praepositionis ἐπὶ, & τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος pro ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις φοβ. dici. Mf. haec non habet.

ead. l. 21. Καὶ ἐξῆς) Καὶ τὰ ἐξῆς.

ead. l. 28. Τάφοι) Deest.

ead. l. 30. Οἱ περιοικῶντες) Quae hinc sequuntur in Mf. alio, quam in edd. ordine scripta erant. Οἱ περιναϊεῖτάουσι. εὐκτίμενον δὲ, in eo non legebantur. nec possum satis constituere, unde εὐκτίμενον δὲ, τὸ καλῶς οἰκούμενον, huc venerint, cum nec in Homero Odyss. β', v. 65, unde cetera descripta sunt, nec in Thucydide sit εὐκτίμενον nisi fortassis mutilus est locus, & quaedam de etymo vocis περικτίονες dicta fuerant, quae perierunt. Nam & sic Eustathius in Homer. Iliad. τ', pag. 1175, de voce περικτίονες agens, δονεὶ δὲ, inquit, προὔπαρχει αὐτοῦ ῥῆμα τὸ κτίον. ἐξ οὗ — καὶ τὸ εὐκτίμενον πτολίεθρον, καὶ ἡ εὐκτιμένη ἀλώη. Et Etymol. M. ἀμφοκτύονες οἱ περιοικῶντες. τὸ γὰρ κτίσαι ἐπὶ τοῦ οἰκίσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί, ὥς φησιν Ὅμηρος, εὐκτίμενον πτολίεθρον, καὶ, εὐκτιμένην κατ' ἀλώην. Et hanc suspicionem confirmat Mf. in quo post περιοικῶντες ita est: Ὅμηρος τὸ καλῶς οἰκούμενον. καὶ, Ἄλλους — ἀνθρώπους. in quibus post Ὅμηρος probabile est scriptum fuisse crebrum illud apud poëtam, εὐκτίμενον πτολίεθρον. Certe locum aliquem Homeri laudatum fuisse, ex eo liquet, quod ibi post οἰκούμενον est καί.

ead. l. 37. Συναβροῖζονται) Deest. atque etiam quae annotantur ad pag. 323 l. 7.

Pag. 445. l. 3. Ἠσύχα, ἀθρόως) Ἠσύχως. Pro ἀθρόως aliud scriptum erat, quod legendo assequi non poteram.

ead. l. 10. Μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ) Thucydides scribit, Ambraciotas, cum intellexissent, Acarnanas auxilia Atheniensium advocasse, & ipsos auxilia suorum ex Ambracia arcessivisse, quod vererentur, ne Eurylochus ab Acarnanibus transitu prohiberetur. At Scholiastes dicit, eos metuuisse, ne Ambraciotae ex Ambracia possent transire prae-

fidia Acarnanum, & Peloponnesiorum, qui cum Eurylocho erant. Haec non cohaerent. Posterior pars huius expositionis nonnihil iuvare potest, si, sublata interpunctione, quae post φυλάττοντας est, legatur φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρύλοχου Πελοποννησίου. Priorem corruptam esse, res ipsa loquitur. Nec video, quo referri possint ea, quae in fine huius scholii leguntur, ἰδρύονται ἐν τῇ Μητροπόλει sed suspicor adscripta fuisse illis, quae deinde dicit Thucydides in princ. cap. 107, καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν.

ead. l. 20. Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφόρμουσαν παρὰ τὸν λόφον) Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφόρμων περὶ τῶν λόφων.

ead. l. 36. Κατὰ τὸ πρόδωτον) Κατὰ τὸ πρόσωπον. Ita loquuntur Graeci. obvia sunt testimonia.

ead. l. 38. Τῷ εὐνόμῳ κέρατι. περιεγένοντο) Defunt, ut & scholia ad p. 329 l. 3 & 8, cum verbis ἦγον ἐσπέρας ad l. 12.

Pag. 446. l. 28. Μενέλαω) Μενεδαίω. & ita recte emendarat Portus. Paulo post Mf. non habet μὴν ante Ἀμπρακιῶται.

ead. l. 33. Λαχάνων συνάθροισιν) Neque haec, neque ea, quae ad lin. 5 h. p. scribuntur, in Mf. sunt.

ead. l. 36. Ἀπείναι) Ἀπιέναι.

Pag. 447. l. 1. Πῶς εἰς πολλούς) Bafil. recte πῶς εἰς πολλούς.

ead. l. 2. Μετέστρεψαν οὕτω) Mf. κατέστρεψαν οὕτως.

ead. l. 5. Παρ' Ὀμήρῳ) In Homero Iliad. ν', v. 516, est τοῦδε βαδὴν ἀπίνοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. Hoc Scholiasten ante oculos habuisse puto. Nam quod Iliad. ζ', v. 461 legitur, καρπαλίμως δ' ἀπίνοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, longius abit a scriptura, quae hic est.

ead. l. 15. Μιμούμενος τὸν Ὀμηρον) Quaero, ubi Homerus de pluribus iaculantibus utatur numero singulari. Tis propter ἀοριστίαν etiam πλῆθος significare multis locis ad Homerum monet Eustathius, sed nullo eorum de iaculantibus agitur. Pro εἰς ἐνικὴν Mf. πρὸς ἐνικὴν.

ead. l. 24. Προσέπαυσαν) Abest a Mf. Vide, quae ad Thucydem annotavi.

ead. l. 26. Εἰς τὸ) Πρὸς τὸ, & paulo inferius πρὸς τὸν Εὐρύλοχον, pro vulgato εἰς τὸν Εὐρύλοχον.

ead. l. 31. Ἡ ἐν τῇ γῇ κατὰ τοὺς Ἀ. τ. δὲ, ἢ κατὰ τοὺς ἐν) Ἡ ἐν τὸ (pro τῇ) πρὸς τοὺς Ἀ. τ. δ. ἢ πρὸς τοὺς. Quod hic est ἐν τῇ φυγῇ, Thucydides c. 113 dicit ἐν τῇ ἀποχωρήσει, ubi id in Mf. itidem exponitur φυγῇ.

ead. l. 38. Τῶν ἰδίων) Τῶν οἰκείων.

Pag. 448. Ad finem huius libri Mf. habebat τῶν εἰς γ' τέ-

λος τῆς ε' καὶ ἀρχὴ τῆς στ'. Significare voluit auditor annotationis, eos, qui Historiam Thucydidis in tredecim libros partiebantur, hic fecisse finem libri quinti, & initium sexti.

ead. l. 14. Τὴν τῶν ἀστάχυν ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν) Suidas in αἰτου, ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

ead. l. 25. Ἦγουν ὀρμητηρίῳ χρ.) Ἦγουν ὡς ὀρμητηρίῳ χρ.

Pag. 449. l. 1. Περίττος ὁ καὶ) Deest. Nec necesse est hic pleonasmum statui.

ead. l. 2. Μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ δοτικῆς ἐπὶ αἰτιατικῇ) Thucydides saepissime casum participii mutat in alium ab eo, qui praeceffit. IV, 30: Τῶν στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων — τοῖς ἐσχάτοις προσίχοντας ἀριστοποιεῖσθαι. Add. alia in Notis ad Thucydidem. Hanc Scholiastes vult esse enallagen casuum. Potest dici plerisque locis, ubi casus participii mutatur in accusativum, esse ellipsin alicuius accusativi orationi convenientis; ut hic αὐτοὺς, quod si suppleatur, enallage ista facile carere poterimus: nam recte dicas, εἴρητο τοῖς αὐτοῖς παραπλέοντας ἐπιμεληθῆναι.

ead. l. 22. Ἐκλελεγμένους λίθους) In Mf. haec praeterea legebantur: οἱ μὲν τοὺς ἐπιτυχόντας ἤκουσαν. ἀμεινον δὲ τοὺς ἐπιλέκτους, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας. τειχοποιούντες γὰρ χαρὶς σιδηρίων οὐκ ἐμ...ον ἐβ...ον τοὺς τυχόντας συνθ... λίθους ὥστε ἀσθεν... ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος, ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις, τουτέστι τετράποδας.

ead. l. 24. Ὡς ἐκάστῳ ἐμελλε συναρμύσσεσθαι) Ὡς ἐκάστο ἐμελλον συναρμύσσεσθαι. Bene, si pro ἐκάστο legas ἐκαστοι.

ead. l. 34. Οὐχ ἰκανὴν εἶχον τροφὴν) Addit Mf. εἶχον σπᾶνιν τροφῆς.

Pag. 450. l. 8. Διέσπλους) Ἐσπλους, non διέσπλους vocat Thucydides. Paulo post Mf. δύο τριήρεις ἅμα εἰσπλεῖν, non δ. τ. ἅμα πλεῖν.

ead. l. 14. Τὸν ἔσπλουν) Post haec Mf. Basf. habet: ὅτι ῥῆμα βύω, τὸ ἀσφαλίζω, καὶ βύω, τὸ... φράττω.

ead. l. 20. Περίττος ὁ καὶ) Deest. H. Stephanus ad Corinthum Artic. XLV scribit, Scholiasten hoc rectius dicturum fuisse de illo καὶ, quod ante διεβίβαζον est. Καὶ saepissime apud Thucydid. post δοκεῖν videtur abundare. Vide ad VIII, 8.

ead. l. 27. Ὅρθας ἔστησεν) Scil. τὰς ναῦς. Haec nimis preste secutus Acacius, προσεσταύρωσε vertit, rectas constituit. Aem. Portus, transversas pro vallo collocavit. Sed praeferenda, nostro iudicio, illa in prioribus Scholiis ad l. 11 Grammatico-

rum nota: ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς· quod alibi No-
 ster appellavit, σταυροὺς πρὸ τῶν νηῶν κατεπήγνυνεν. vid. de
 hac ratione naves vallo muniendi Scheffer. l. 3, c. 4, p. 207
 sq. & in addendis p. 337, Eustath. in Il. η', p. 567, ac Tzetz.
 Schol. ad Lycophr. v. 290 sqq. Bene ergo Winfemius locum
 Thucyd. de quo agimus, sic transfert: *naves sub muro val-
 lis cingebat & communiebat.* Ablanc. *les enferma d'une palissade.*
 GRAMM. Add. quae annotavi ad hunc locum Thucydidis.
 Mf. non habet hoc scholion.

ead. l. 28. Ταῖς τυχεύσαις, ταῖς ἐπιτυχεύσαις, καὶ εὐτελέ-
 σιν) Ταῖς ἐπιτυχεύσαις.

ead. l. 29. Οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἐξῆς) Desunt.

ead. l. 32. Μεσσήνιοι. ἤγουν — τῶν Μεσσηνίων. ἐστὶ δὲ τρια-
 κόντορος) Μεσσήνιοι. ἐστὶ δὲ τριάκοντορος, omisiss, quae in me-
 dio sunt.

ead. l. 36. Ἦγουν ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατὸν, ἢ
 προσβάλλει τῷ τείχει) Τὸν ἀπὸ τῆς ξηρ. στρατὸν. Cetera desunt.

ead. l. 38. Ἐκ τῶν προσηκόντων τῷ τείχει) Ἐκ τῶν προσόν-
 των τ. τ. Paulo post in Thucyd. ad χαλεπὰ adscriptum erat
 δύσβατα.

Pag. 451. l. 3. Περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι) Thucydides:
 ἐπισπᾶσθαι αὐτοὺς ἤγειτο προθυμήσεσθαι. Melior censen-
 da expositio, posterior quae in Scholiis se offert, ut sit ἐφ-
 εκλύσασθαι εἰς προθυμίαν. Non enim otiosum putabimus τὸ
 προθυμήσεσθαι, ut is voluit, cuius haec adscripta: περιττὸν
 δὲ τὸ προθυμήσεσθαι, ἥκει γὰρ τὸ ἐπισπᾶσθαι. Qui atten-
 derit ad rem ipsam, & descriptionem auctoris, inveniet con-
 venienter plane adhibitum, nec bene potuisse omitti, integra
 loci sententia. Ergo nec interpretes Latini neglexere, diver-
 sam licet viam ingressi quoad ἐπισπᾶσθαι, quippe quod
 verbum hi duo Valla & Winfemius intelligendum volunt de
 muris revellendis, hoc modo: *suspiciabatur, hostes murum, quia
 fragilissimus erat, revellere ausuros.* Ceteri autem cum Scholia-
 sta agnoscetes rectius, ἐπισπᾶσθαι ad obfessores ipsos
 referri, exposuerunt, *allici, incitari, moveri*, intellecta sic an-
 te sequentem infinitivum προθυμήσεσθαι praepositione εἰς.
 H. Stephanus: *quia murus hac parte minime firmus erat, spera-
 bat fore, ut hoc eos ad audendum alliceret.* & eodem sensu Aca-
 cius p. 166. Non haerebit in eligenda alterutra constructione,
 qui usum verbi, de quo quaeritur, Thucydidi, Xenophonti,
 aliis satis familiarem observaverit. GRAMM.

ead. l. 8. Τὴν Πύλον) Τῆς Πύλου.

cad. l. 12. Τους ἐπιτάς δηλονότι) Admittam perfacile emendationem Fr. Porti, qui χωρήσας legit. Hunc enim auctorem ea habet, non Aemibum, quod dicit Oxon. editor, qui erravit quoque χωρήσαι scribendo pro χωρήσας. GRAMM. Haec παροράματα iam ante haec visa emendaram, quod posterius culpa typographorum, prius eorum, quorum opera in his describendis fortassis usus fuisset Hudsonus, tribui posse existimabam.

Pag. 452. l. 13. Καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν) Haec nihil faciunt ad explicationem verborum καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστι. Videntur reiicienda ad verba sequentia, αἷς πολλὰ τὰ καίρια.

cad. l. 15. Αἷς τισὶ πολλῶν χρεῖας) Hoc & sequens scholion non habet Mf.

cad. l. 22. Ἐξεστὶ λέγειν πλῆθος) Mf. Ἐξεστὶ λέγειν τὸ πλῆθος. In Homero Iliad. ρ, v. 330, est πλῆθει, & ἔχοντας.

cad. l. 32. Ὅθεν τὸ νώτιον) Ὅθεν καὶ τὸ νώτιον.

Pag. 453. l. 16. Ἐλλιμενίσαι) Sed inter haec non parum interest. Nam qui portum capere, id est, ἐλλιμενίζειν non possunt, ἐκέλλουσι, id est, litoribus illidunt naves.

cad. l. 20. Τῆς πρώρας) Addit Mf. Baf. παρεξαιρεσίαν λέγει τὸ ἄκρον τῆς νηὸς τὸ ἔξωθεν τῶν ἐδολίων, καὶ τῶν καθεδρῶν, ἐφ' αἷς καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

cad. l. 21. Ἀντὶ τοῦ τροπαίου ἐχρήσαντο αὐτῇ, ἢ ἀποτροπαίῳ) Si haec ita scripsit Scholiastes, mihi videtur mire nugatus esse. Prior expositio tamen aliquanto tolerabilior est posteriore: nam ita quodammodo accipi potest, ut hoc Virgilii III Aen. 286, *Aere cavo clypeum, magni gestamen Abantis, Postibus adversis figo.* Sed neque haec mens Thucydidis est, qui nihil aliud significat, quam Athenienses inter alia spolia hostilia, quibus tropaeum huius victoriae exornarunt, etiam clypeum Brasidae adhibuisse.

Pag. 454. l. 5. Τὸ σχῆμα ἀνταπόδοτον. καὶ Ὀμπρος) Huius loci Homericus testimonio eiusdem rei causa etiam supra usus est Scholiastes pag. 403.

cad. l. 6. Μεγάθυμοι Ἀχαιοί, Ἀρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται) Defunt. Vide, quae ad p. 424 annotata sunt.

cad. l. 13. Εὐρέθεισαν) Εὐρέθησαν Mf. Ἐν τῷ hic perperam editum est pro ἐν τῷ. Error ex ed. Oxon. irrepsit.

cad. l. 28. Ἦγουν ἀκαταλύτους ἀποδύνασιν τοῖς Λακεδαιμονίοις) Defunt.

cad. l. 33. Καὶ ὃ ἂν ὑμῖν ὠφέλιμον ἐσόμενον ἐπιδ.) Καὶ ὃ ἂν ἡ-

μῖν ὀφέλιμον ἐπιδ. Ms. Ἡμῖν etiam ed. Oxon. Correxī ex ipso Thucydide, ex edd. Basil. Steph. 2. & Porti.

ead. l. 35. Ἦρμαι γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μὲνουμεν) Stephanus in Proparascēue pag. 15 sq. haec reprehendit tanquam supervacua. Non maxima, ut mihi videtur, de causa. Totum hoc scholion abest a Ms.

Pag. 455. l. 13. Αὐτῶν τεύξεσθαι) Αὐτοῦ τεύξεσθαι Ms. nempe τοῦ πλείονος.

Pag. 456. l. 3. Οἷον ναυμαχῶν, κατὰ τ. σ.) Οἷον ναυμαχῶν, ἢ πεζομαχῶν, κατὰ τ. σ.

ead. l. 7. Εὐπραγεῖν αὐτοῖ) Εὐπραγεῖν αὐτούς.

ead. l. 10. Ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῖεν) Fortassis α. τ. εἰ εὐτυχοῖεν.

ead. l. 11. Ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι, καὶ οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον) Atqui quam maxime suadent Atheniensibus, ut rebus secundis bellum ponant, non, οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον. Bene Ms. ἐν εὐπρ. καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, ἀντὶ τοῦ, ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον.

ead. l. 25. Τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀνδρας) Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρας. Alterum habet Thucydides.

Pag. 457. l. 4. Τῶν ἐναντίων) Τῶν πολεμίων.

ead. l. 7. Ταῦτα πεῖσαι τὸν ἡττηθέντα) Post δυνάμενος αὐτὰ omnia usque ad finem annotationis defunt; ut & paulo post μετὰ ταπεινοφροσύνης.

ead. l. 34. Φησὶ, διαλλαγῆναι) Φησὶ, τὸ διαλλαγῆναι.

Pag. 458. l. 14. Πολεμαῦνται γὰρ) Non habet hoc scholion Ms.

ead. l. 19. Ἦπερ βιασθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν) Refert βιασαμένοις, quod in Thucydide est, ad Lacedaemonios: nam nihil in his verbis suppleri potest, quam τῶν Λακεδαιμονίων. Sed e superioribus patet, βιασαμένοις ad Athenienses referendum esse. Et ita hic recte interpretes. Nec ulla ratio est, cur participio medio βιασαμένοις hic significatio passiva tribuatur.

ead. l. 31. Τῶν Λακεδαιμονίων) Ast δέδομενοι non erant Lacedaemonii, sed contra Athenienses. Forte destinata fuit haec glossa ad illustrandum in sequentibus τῶν σπονδῶν, quasi dicat, Lacedaemoniorum foederibus Athenienses indigebant: quamquam & ibi melius omittetur. GRAMM. Quid si hoc ad μάλλον pertinere, & ἢ τῶν Λακεδαιμονίων legendum esse coniciamus?

Pag. 459. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, εἰς πόλεμον καθίστ.) Deest.

ead. l. 15. Τὴν σφετέραν) Portus in scholio Graeco bene disputat, νῆσον, quam Thucydides dicit a navibus Articis obfesc-

sam fuisse, esse Sphaeteriam: sed tamen putat, Scholiasten scripsisse σφετέραν. Vix credo, eum sam stolidum fuisse, ac potius mihi persuadeo σφετέραν corruptum esse e Σφακτηρίαν.

ead. l. 18. Ἡ εἰς τὸν μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης ποταμὸν ῥέουσα) Quis est ille fluvius inter Rhegium & Messanam, in quem mare influit? Hic sine dubio aliquid vinatum est. Ms. non habet ποταμὸν quod si tollatur, pro τὸν scribendum videtur τί; ut paulo post in Thucydide ἐσπίντουσα ἡ θάλασσα εἰς αὐτό ubi Portus ait esse figuram πρὸς τὸ σημαίνοντες, pro εἰς αὐτὸν τὸν πορθμὸν. Sed nihil vetat, quo minus suppleatur διάστημα, aut si quid eo melius. Cui hoc non placebit, is pro ποταμὸν legat πορθμὸν.

ead. l. 29. Ἀποσημωσάντων) Τὰ σημεῖα τῆς ξυμμαχίας ἀρμμένων καὶ ἀναδειξάντων Ms. Baf. Secutus est hanc interpretationem Valla, qui vertit, & illis dato signo prius invadentibus. In Thucydide est ἀποσημωσάντων.

ead. l. 38. Τοῖς Μεσσηνίοις δηλονότι βοηθοῦντες κατὰ τῶν Μεσσηνίων) Concurrerant ad opem ferendam non Messanensibus adversus Messanenses, sed Naxiis adversus Messanenses. Itaque legendum est τοῖς Ναξίοις. Sed Ms. τοῖς Μεσσηνίοις, ἢ κατὰ. Unde suspicor, hic aliquid annotatum fuisse de duplici significatione phraseos βοηθεῖν ἐπὶ τίνα, quam in utramque partem accipi docet Index.

Pag. 460. l. 4. Γράφεται ἐπείρων) Haec non sunt in Ms.

ead. l. 8. Ἐπιτεθέντες) Ἐπιτιθέντες Ms. Vulgatum ferri non potest.

ead. l. 12. Τὸν κάχληκα) Ad hanc vocem margo Cod. Gr. adscriptam habebat expositionem, κάχληκες λίθακες ἐν τοῖς ὕδασι. Est e Suida in κάχληκες.

ead. l. 23. Ἀπορον γὰρ ἦν δηλ.) In Cass. solum est τὴν νῆσον.

Pag. 461. l. 6. Πέμπειν) Πέμπειν. κήρυκα καὶ πρεσβείαν ἐπὶ ξυμῖα (fort. pro ξυμμαχία) καὶ φίλια προπέμπειν. Ms. Baf.

ead. l. 14. Ἐφίμενον παραδῶσειν τῷ Νικίᾳ) Aem. Portus recte vidit, legendum esse τὸν Νικίαν. Et sic Ms.

ead. l. 19. Τῶν Ἀθηναίων) Ad τῇ ἀπορίᾳ, quod l. sq. in Thucydide legitur, annotatum erat, τῇ ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαιῶν.

ead. l. 22. Αὐτοὺς βάλλειν) Qui haec verba ante annotationem Scholiastae scripsit, secutus est lectionem marginis. cetera exemplaria βλάπτειν, non βάλλειν habent.

ead. l. 28. Αὐτοὺς τοὺς Λάκωνας) Haec nihil faciunt ad exponenda verba Thucydidis ἐπ' ἐκείνοις. Fortassis annotata fuerant ad αὐτοὺς in expositione praecedenti, & cum in aliis

Codd. scriptum fuisset τοὺς Λακεδαιμονίους, in aliis τοὺς Λάκωνας, temere huc translata sunt.

ead. l. 30. Μάχης) Nemo non videt, hoc corruptum esse. Ms. μαχομένους.

ead. l. 32. Τοῦ πάθους δηλονότι) Thucydides: ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο. In his μέρος dicitur pro κατὰ μέρος, ut saepe alibi. Scholiastes cum hoc exponit τοῦ πάθους, potest videri in Thucydide legisse οὗ διὰ τ. ὕ. non ὃ. Sed puto, eum voluisse significare, ὃ μέρος τι ἐγένετο, idem esse, ac si scriptum fuisset οὗ πάθους μέρος τι ἐγένετο.

ead. l. 36. Ὅμηρος) Iliad. δ', v. 262. Ms. hic ἐρυκακύνειν, quod nusquam alibi inveni.

Pag. 462. l. 2. Ἀντὶ τοῦ, οὗ χάριν) Ita alibi recte exponitur ἐφ' ᾧ hic expositio illa locum habere non potest. Interpres recte ea conditione, ut millies ἐφ' ᾧ apud omnes scriptores Graecos.

ead. l. 9. Τοῖς πρώτοις φυλάσσουνσι) Τοῖς πρώτοις φυλάσσουσιν Ms. Ad hunc locum Thucydidis potuit respexisse Suidas, qui φυλακτῆριον exponit τόπον, ἐνθα αἱ φύλακες.

ead. l. 21. Φρούριον) Hoc cum duobus sequentibus scholiis deest.

ead. l. 33. Ὅμηρος) Iliad. η', v. 479, & saepe alibi.

Pag. 463. l. 3. ἵνα λέγη τῷ πεζομαχεῖν) Hoc mihi nonnihil suspectum est: nam non solet hoc sensu adhibere ἵνα λέγη, sed ὥς ἂν εἰ ἔλεγε.

ead. l. 22. Πίλοι εἰσι τὰ ἐξ ἑρίου) Haec illustrari possunt ex iis, quae Lipsius habet lib. III de Milit. Rom. Dial. 6.

ead. l. 34. Ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου τῶν Λακεδαιμονίων) Ἐκ τοῦ μὴ β. τοῖς Λακεδαιμονίοις.

ead. l. 36. Κατὰ τὸ ἐνδιδούν) De hoc vide ad hunc locum Thucydidis.

Pag. 464. l. 3. Ἀφῆκαν) Deest.

ead. l. 10. Προσίσσσαι τὰ κεκηρυκμένα) Προσίσσσαι τὰ κεκηρυγμένα.

ead. l. 21. Περὶ τοῦ μέλλοντος προφανὲς ἀπόφασις) Melius Ms. π. τ. μ. προπετὴς ἀπόφασις. Et σημειῶσαι μανιώδης ὑπόσχεσις.

ead. l. 29. Ἀθηναίων σύμμαχος τις ἀχθόμενος) Utramque expositionem Scholiastae ἀπροσδιόνυσον esse ostendit responsum Spartani. Valla in Thucydide verba Graeca δι' ἀχθόμενα verterat per contumeliam, quod Stephanus emendandum putavit prae tristitia. Sed Valla mentem Thucydidis recte asse-

cutus est, & post eum Aem. Portus, cuius hoc scholion Graecum est: διὰ λύπην, ἵνα τὸν αἰχμάλωτον τοιοῦτῳ σαρκασμῷ καὶ ἐπηρεασμῷ μᾶλλον λυπήσῃ.

ead. l. 37. Προσέσχον) Mf. Baf. addit ἐλλιμένισαν.

Pag. 465. l. 2. Ἐπάνω αὐτοῦ τοῦ λόφου) Ἀνωτέρω αὐτοῦ τ. λ.

ead. l. 3. Ἀπὸ τοῦ, ἐκείνων τῶν) Ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς ἐκείνων τῶν.

ead. l. 4. Προσβοηθῆσαι τοῖς συμμ.) Εἰς βοήθειαν τοῖς συμμ.

ead. l. 5. Ἐξω τούτου τοῦ ἰσθμοῦ) Ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ.

ead. l. 10. Δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι τὸ, ἡμέρας γενομένης) Id vero minime necessarium est. Ἄρσις illa σημείων fiebat φρυκτοῖς, facibus accensis & elatis, ut compluribus locis ostendit Thucydides, quarum nullus, vel certe exiguus usus est, vel ad classis hostilis aut amicae adventum, vel ad aliam quamcunque rem significandam, cum iam dies illuxit. Itaque etiam Thucydides omnibus locis, quibus de his agit, mentionem noctis facit. Vid. II, 94, III, 22 & 80, hic, & infra c. 110, 111, ubi Thucydides dicit, ἔπειτα τὸ σημεῖον τοῦ πυρὸς, ὡς εἰρητὸ ἀνέσχον. Nec quidquam obstat, quo minus hunc locum ita accipiamus, exercitum Corinthiorum, qui ad Isthmum turandum convenerat, cum eum fefellisset adventus classis Atticae, quod ea noctu ad aliud litus appulsa fuerat, a vigiliis & excubiis per litora dispositis, quae senferant, eadem nocte de eo sublatis φρυκτοῖς certiores factum fuisse. Adde, quae ad pag. 434 annotata sunt.

ead. l. 12. Σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις) Haec non sunt in Mf. Recte. nam nec opus est praepositione repetita, quae in verbo composito inest, nec Graeci dicunt συμβάλλειν σὺν τοῖς πολεμίοις, sed συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.

ead. l. 15. Δύο παιᾶνες) Eadem habet Suidas in Παιᾶνας. In Mf. additur expositio ἀλαλάζοντες.

ead. l. 24. Τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων) Verba Thucydidis non pertinent ad Athenienses: neque enim hi, sed Corinthii, se in loca edita receperunt.

ead. l. 34. Τοὺς ὑποπέμπτους, τὸ δεξιὸν, καὶ διδάξ.) Desunt.

ead. l. 37. Ἀπὸ τοῦ εὐτρεπισάντων εἶπε) Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων, μηχανησαμένων δὲ λέγει, οἰοῦναι εὐτρεπισάντων.

ibid. Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων) Absunt a Mf.

ead. l. 38. Συνελάβοντο δὲ τοῦ τοιοῦτου οὐχ ἥκιστα) Ἀπὸ τοῦ συμμετέσχον οὐκ ὀλίγως τοῦ τοιοῦτου πράγματος.

Pag. 466. l. 6. Πιθανὴν καὶ πιστὴν τοῖς ἐν τῇ Πτυχιᾷ ἀνδράσι δηλονότι) Haec temere e superiore annotatione repetita sunt, nec leguntur in Mf.

ead. l. 19. Ὡς περ σχοινία, οὕτως αὐτοῖς ἐχρῶντο) Ὡς περ σχοινίοις οὕτως ἐχρῶντο.

ead. l. 20. Οὐδετέρως δὲ τὸ σπάρτον) Ὡς ἀπὸ εὐθέος οὐδετέρου τὸ σπάρτον.

ead. l. 22. Μὴ τις εἴποι) Μὴ τις εἴπη. Et mox τὸ ἐπεγένετο γὰρ νύξ.

ead. l. 27. Τιθεῖς, τοὺς δὲ ἄλλους πλαγίως ἐπιβάλλον) Τιθέντες, ἄλλους δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες.

ead. l. 33. Ἀφ' ἐκάστης γὰρ Ἀκαρνανίας) Quid sit ἐκάστη Ἀκαρνανία, nemo facile dicat. Mf. ἀφ' ἐκάστης πο' Ἀκαρνανίας, id est πόλεως.

ead. l. 35. Ἀχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου) Haec non habet Mf. Ad Ἡϊόνι manu vetusta annotatum erat e Lycophrone v. 417. Ἡϊόν. Λυκόφρων τὸν μὲν γὰρ Ἡϊὸν Στρυμόνος Βισαλτία.

Pag. 467. l. 16. Στρατοπεδεύοντες) Στρατοπεδεύόμενοι· δε post χωρίων· Καιρός. ἀντὶ τοῦ, ὅπου δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρήσιμον τῆς τῇ ἑαυτῶν δηλονότι.

ead. l. 24. Ἡ στέρησις) Ὑστέρησις Caff. Ὑστέρησις ἐ. τ. προσδοκηθέντων. οἷς Ἀθηναίοις μόνον ἐκεῖνο ἀπρακτὸν τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον, ὡς δήλου ὅντος σὺκ ἦν αὐτοῖς ἀπρακτὸν μόνον θελήσασιν οὐδέν. Mf. Βαί.

ead. l. 26. Μηκέτι μηδενὶ) Μηκέτι μηδέν.

Pag. 468. l. 5. Οὐ γὰρ λέγει κατασχόντες ἀντὶ τοῦ κρατήσαντες) Οὐ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

ead. l. 20. Τὸν πόλεμον ἐκφεύγοντες) Τὸν πόλεμον φεύγοντες.

ead. l. 23. Μετὰ παρρησίας φρονήματος περιερχόμενοι) Μετὰ παρρησίας καὶ φρονήματος προερχόμενοι.

ead. l. 25. Ἡ πόλις αὐτῶν καταπονείται) Ἡ πόλις αὕτη νῦν καταπονείται.

ead. l. 33. Δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο, καὶ) Defunt. ut & paulo post illa αἶκε πόρῃσιν. Prius est ex Iliad. β', v. 200; posterius ex Odyss. β', v. 186.

Pag. 469. l. 3. Φησὶν, ἐπιλεγόμενος) Καὶ ἐπιλεγόμενος.

ead. l. 5. Δι' ἀγνοίαν ἐν ἡμῖν) Ἐν ἡμῖν non habet Mf. Et recte abesse potest. Non enim tam de Siculis loquitur, quam sententiam & generale pronuntiatum de bello in universum effert.

ead. l. 10. Δουλεύσαι τιςιν) Δουλεύσαι τινί.

ead. l. 12. Τῶν κερδῶν δηλονότι ἐφίεμ.) Τῶν ἐξ αὐτοῦ κερδῶν.

ead. l. 19. Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος) In Mf. addebatur, Ὁμηρος, οἷά τε ληιστῆρες. Odyss. γ', v. 73. Sed non convenit in verba Thucydidis.

ead. l. 22. Τὸ δι' ἀντιρρήσεων κ. λ. δηλοῖ τὸ δὲ κατ. τὸ διακλ.

ἴσον δὲ φησι τὸ π. ἐκ.) Δι' ἀντιρρήσεων κ. λόγων. Τὸ δὲ κατ. δι-
αλλαγῆναι. ἴσον δὲ τὸ π. ἐκ.

ead. l. 25. Νῦν, φησὶν, ἐὰν μὴ προχωρήσῃ) Εἰ νῦν, φησὶν, μὴ
προχωρήσει.

ead. l. 30. Ὅμηρος) Odyss. l, v. 42.

ead. l. 33. Βούλεται γὰρ εἰπεῖν ὅτι) Desunt.

ead. l. 35. Κρίνω) Mf. Baf. addit: ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ, ἢν ἢ,
χρῆ νομίσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκαιότερους τῶν ἐμῶν λόγων.

ead. l. 37. Τινὰ τῶν βιβλίων τὸ βλέγαις ναυσὶν) Τινὰ τὰ ἐπι-
γραφὰς ναυσὶν.

Pag. 471. l. 2. Δόξαν ἐπέρχεσθαι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ.

ead. l. 16. Ἐν πρώτοις τοῦτο φ. κ. εὐ δ. ὅ ἐστι, τὴν δούλωσιν)
Ἐν πρώτοις φ. κ. εὐ δ. τουτέστι, τὴν δούλωσιν.

ead. l. 19. Τὸ δὲ ἐξῆς, πρὸς βύτατον — τουτέστι τὴν δούλω-
σιν) Absunt a Mf. Recte: nam pleraque in superiore anno-
tatione leguntur. Pro iis post ὁμοίως scribitur: ὥς καὶ Ἰππι-
κράτης, δύο πόνων ἅμα γινομένων ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὴν
ἕτερον. Est in Aphorism. II, 46. Paulo ante κοινῶς φοβεροὶ ἢ
δούλωσις.

ead. l. 31. Οὕτω δηλαδὴ ὥς εἶπεν. ἦτοι εἰ) Οὕτως ὥς εἶπεν. εἰ.

ead. l. 36. Διὰ τὸ ζυμβῆναι) His additum erat ex Homeri
Iliad. l, v. 63: Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος.

Pag. 472. l. 2. Τὴν οἰκείαν οἴησιν) Τὴν ἰδίαν οἴησιν.

ead. l. 6. Καὶ ἐκάτεροι) Καὶ ἕτεροι. Ita Thucydides.

ead. l. 8. Διὰ τούτων δὲ) Διὰ τοῦτο δέ.

ead. l. 23. Καὶ νῦν) Ἡ διάνοια, καὶ νῦν.

ead. l. 26. Φοβεροὺς ἡμῖν εἶναι) Εἶναι deest.

ead. l. 37. Πεισθέντες μὲν ἑμοί) Πεισθέντες ἑμοί.

ead. l. 38. Ἀφ' ἧς ὁρμ.) Ἀφ' ὧν ὁρμ.

Pag. 473. l. 1. Τὴν ἰδίαν) Haec, & quae mox leguntur ad
verba ἀφ' ἧς αὐτοκρ. & ad l. 10 & 11 non habet Mf.

ead. l. 7. Ἐγκέκοπται) Ἀποκέκοπται.

ead. l. 8. Τιμωρήσασθαι τίνα δηλονότι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ τιμω-
ρήσασθαι τίνα. Δηλαδὴ & δηλονότι etiam in his, quae ad l.
13 & 14 annotantur, a Mf. absunt, ut & saepe aliis locis.

ead. l. 16. Ἦτοι προνοῦντας) Ἡ προνοῦντας.

ead. l. 22. Εἰς τοὺς ἄλλους κοινωνία) Κατὰ τοὺς ἄ. κ.

ead. l. 34. Σικελικὸν πόλισμα) Ante haec verba scripta e-
rant, ἀντὶ τοῦ ἀποδοθῆναι, quae in edd. ad l. 36 voc. ἀποδοῦ-
σιν leguntur, cui expositio appposita non convenit.

Pag. 474. l. 13. Τὰ πάντα κατεργάζεσθαι) Τοῦ πάντα κατ.
nempe ἐλπίδας τοῦ δύνασθαι κατ.

ead. l. 23. Τὸν ἄλογον) Hoc palam vitiosum est. Mf. bene τὸν σύλλογον.

Pag. 475. l. 27. Ἦγουν ἀποθησόμενον) Deest.

ead. l. 36. Καταγγέλλει) Hoc, & omnia, quae hac pag. leguntur, usque ad l. 4 p. 19. sq. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἄλλως, absunt a Mf.

Pag. 476. l. 7. Λιθουργός) Hoc, & scholia ad l. 10 δένδρα καὶ ὕλην, l. 14 καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, & p. 103 l. 1, desiderantur.

Pag. 477. l. 30. Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγαρέων) Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγάρων. Et μοχ, κρατήσῃν τῶν Μεγάρων, non Μεγαρέων.

Pag. 478. l. 9. Ἐκάτεροι δηλονότι) Deest cum duobus scholiis sequentibus.

ead. l. 15. Ἐφωράθησαν) Neque hoc, neque ea, quae ad l. 12 ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, & pag. 111 l. 6, & pag. 112 l. 10 annorantur, habet Mf.

ead. l. 21. Τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον) Addita sunt haec: ὅτι ἡ κατὰ Βυζάντιον Χαλκηδὸν ἢ Μεγαρέων ἐστὶν ἀποικία.

ead. l. 25. Ὅν δηλονότι) Et haec, & quae hac pag. ad l. 4, 5, 11 & 12 voc. καταστήσῃν leguntur, a Mf. absunt. Ad voc. κινούμενοι, quae est in Thucydide pag. 114 l. 5, annotatum est ἀντὶ τοῦ ταραττόμενοι.

Pag. 479. l. 3. Διοδεύσαι) Desunt, ut & scholia ad l. 10, & ad pag. 117 l. 1 & 2.

ead. l. 10. Φίλοι) Ex omnibus scholiis usque ad l. 9 pag. 120 Mf. tantum tria habet, nempe ad p. 117 l. 13, & p. 120 l. 1.

ead. l. 16. Ἦγουν τῷ) Ἦγουν τοῖς Χαλκιδεῦσι, καὶ τῷ Mf. Baf.

ead. l. 22. Ἔργον εἰς τοὺς Εἴλ.) Ἔργον τὸ εἰς τοὺς Εἴλ.

ead. l. 28. Ταπεινὸν) Deest, ut & scholion ad p. 124 l. 14.

ead. l. 30. Διαιτητῇ) Mf. Baf. addit: ἡ τῶν προϋχόντων ἀρετὴ ἐν τε πόλεσι καὶ ἐν στρατείαις πανταχοῦ καθίσταται τὸ ὑπήκοον, καὶ τῶν ἐναντίων ποιεῖ μὴ καταφρονεῖν. ἐν μὲν τοῖς Ἕλλησι τὸν Βρασίδαν, καὶ τὴν αὐτοῦ στρατίαν, ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ Βελισάριον εἰς παράστασιν τοῦ παρόντος λόγου παραβάλλομεν.

ead. l. 36. Ὅμηρος, ἦτοι — μάλα λιγῶς) Ὅμηρος, Παῦρα μὲν, ἄλλα. Cetera desiderantur. Est Iliad. γ', v. 213.

Pag. 480. l. 8. Παρέσχεν) Παρέσχεν. ἔδωκέν ὁ καιρός. Mf. Baf.

ead. l. 15. Ἡ δὲ σύνταξις Θουκυδίδεος) Fallitur. Est genus loquendi commune omnibus scriptoribus Atticis. Nec recte σύνταξιν vocat, cum ad σύνταξιν non pertineat, nec circa Thucyd. Vol. VI.

eam versetur. H. Stephanus ad Scr. al. de Dial. Att. pag. 130. Sic etiam supra Scholiastes p. 370. Ad κινδυνον ἀνερίψαμεν in Thucydide scholion habet Mf. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ — τῶν Λακεδαιμονίων) Desunt. Paulo post ad verba Thucydidis οὐχ ἵνα συμμάχους ὑμᾶς ἔχαμεν, adscriptum erat οὐ γὰρ δέομεθα συμμαχίας.

ead. l. 33. Ἐλάσσους) Hinc in Mf. sequitur ad voc. πάτριον in Thucydide: εἰ τὴν πάτριον ἐκαστοῖς πολιτείαν καταλύσας ἢ τὸν δῆμον καταδουλώσιν τοῖς ὀλίγοις τῷ δήμῳ.

ead. l. 35. Ἦγουν ἐφ' οἷς) Deest & hoc, & sequens scholion. Sed ad ὑποδείξας adscriptum est: Ὅμηρος, Ἄλλ' οὐ γὰρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔντα Λάβρη ὀπιτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὼν, αἶ κε τύχωμαι. In Homero Iliad. η', v. 243, vulgo editur ὀπιτεύσας, & τύχομαι quam lectionem etiam Scholiastes secutus est, & ex Eustathio annotavit Barnesius.

ead. l. 37. Περίσκεψιν, ἢ περιάρησιν, ἢ πρόνοιαν, ἢ ἐξέτασιν) Deest ἐξέτασιν. Perperam relata est haec expositio ad voc. ἀρετήν nam pertinet ad περιωπὴν, quod paulo inferius legitur in Thucyd. pag. 128 l. 10. Pollux II, 54: περιωπὴ, ἢ περιάρησις, ὡς Θουκυδίδης. Et Suidas in περιωπὴ καλεῖ δὲ (ὁ Θουκυδίδης) περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περισκεψιν. Hoc etiam animadvertisse videtur Hudsonus in Indice Scholiorum.

Pag. 481. l. 1. Τοῖς γὰρ δυνάμει (φυσὶν) εὐδύν) Τοῖς γὰρ ἐν δυνάμει φ. οὐ. Ad voc. αἰσχυρὸν haec annotantur: χειρόνως καὶ πλείονος μίσους κατακτώμενοι τὴν ἀρχήν, ἢ ὁμὴ προεπαγγελάμενος.

ead. l. 22. Τῷ ἡμῶν) Deest cum duobus sequentibus scholiis, quae nihil opus erat e praecedenti annotatione hic repeti.

ead. l. 29. Ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων) His non exponuntur verba τοῖς ἀπὸ ὑμῶν expositioni praefixa. Puto ea pertinere ad illa, quae paulo post dicit Thucydides, οἱ δὲ Ἕλληνες, & Scholiasten hoc voluisse, Thucydidem, cum paulo ante dixisset τὸν μὲν Λακεδαιμονίων, scilicet ἕνεκα, nunc mutato casu dicere οἱ δὲ Ἕλληνες, pro τῶν δὲ Ἑλλήνων ἕνεκα.

ead. l. 34. Τοὺς Ἀθηναίους) Hoc quoque non recte adscriptum esse verbis τοὺς πλείους, & ad praecedens pertinere existimo.

Pag. 482. l. 2. Ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες) Totum hoc scholion αὐτολεξεῖ legitur in Suida v. πιστώσαντες, praeterquam quod pro ἀντὶ τοῦ ὅρκον, habet α. τ. ὅρκους, & πιστοῦμαι σε ὅρκῳ, omisso δὲ, quod hinc recte abesse potest. Mf. praeterea etiam haec habet: ἀντὶ τοῦ εἰς ὅρκον αὐτὸν ἐμβαλόν-

τες, καὶ ἐκ τούτου πίστιν δέξάμενοι. Et paulo post ad Στάγειρος, ἡ τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοτέλους πατρίς.

ead. l. 13. Πόλις βοιωτῶν) In ed. Camerarii erat ὑπὸ τῶν βοιωτῶν. Stephanus omisit, quod quidem non magnopere reprehendi potest, sed sunt tamen & alia nihilo maioris momenti, quae idem retinuit.

ead. l. 16. Ἦγουν, ἐν ᾧ) Ἔως ἐδίδου ὁ καιρὸς, ἦγουν, ἐν ᾧ Mf. Baf.

ead. l. 20. Ἦγουν) Hoc & sequens Scholion non habet Mf.

ead. l. 24. Χρὴν μὲν) Ad haec verba in Mf. Baf. sequentia annotantur: Ἡ παρούσα δὴμηγορία πλεῖον ἔχει τοῦ ἀναγκαίου, ἀφ' οὗ καὶ ἀρχεται, ὥστε ἀνάγκη πολεμεῖν πολεμίοις οὖσι.

ead. l. 25. Ἡ μὲν πρότασις) Ante haec verba Cass. habet διαιρείται ἡ δὴμηγορία αὕτη τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δικαίῳ, ὑπαφαίνει δὲ ὀλιγάκις καὶ τὸ δυνατόν.

ibid. Πρότασις, ἐπιπλήξως) Πρότασις ἐξ ἐπιπλήξως.

ead. l. 27. Πανταχού ἐχθροὶ) Hinc in Mf. sequuntur, quae hic sunt l. 36, hoc modo: τὸ δὲ συμπέραμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πρακτέα, κατὰ διόρισμόν τισι τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ μᾶλλον προμηθητέον. Omnia melius, quam in editis, in quibus apertum est, posteriora a suo loco avulsa esse.

ead. l. 32. Ὀμηρος) Iliad. χ', v. 161. Habebat Mf. insuper aliam expositionem ad verba οὗ γὰρ τὸ προμηθεύς, quam descripsi ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ἰπποδάμοιο) Mf. Baf. addit: οὗ γὰρ ὁμοίον ἐστὶ τὸ ὑπὲρ τῆς σφετέρας μαχεῖσθαι καὶ ὑπὲρ πλείονος. τοῦτο μὲν γὰρ φανερώς ἀδικον, ἐκείνο δὲ καὶ μᾶλλον δίκαιον.

ead. l. 35. Ὡς περ οἱ Ἀθηναῖοι) Haec non sunt in Mf. nec referri possunt ad verba οἷς ἂν ἄλλας ἐπὶ, sed ad sequentia Thucydidis, τοῦ δὲ πλείονος ὀρεγόμενος. De illis μᾶλλον προμηθητέον dixi ad lin. 27.

Pag. 483. l. 2. Καὶ τρόπου) Post hanc annotationem in Mf. ad verba Thucydidis πρὸς τε γὰρ τοὺς, haec scripta sunt: τοῖς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἀντιπάλοις ἴσοις καθισταμένους. Quae autem hic annotantur ad l. 10 & 11, ab eo absunt. Deinde post scholion ad pag. 136 l. 1. scriptum est, ἐλευθερία περιγίνεται. διόπερ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός: quae est expositio verborum καὶ ἐλεύθερον καθίσταται.

ead. l. 7. Μέχρι θανάτου) Addit Mf. ἀντὶ τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς μάχης ἀπαντώντος.

ead. l. 8. Ὑπόκειται) Ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὥς ἔχει πρὸς αὐτούς.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ ἀναμφίβολος) Sunt hic & alia scholia in Mf. quae vide in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 13. Τοῖς αὐτοῦ) Τοῖς αὐτῶν Mf.

ead. l. 15. Ὀμηρος) Iliad. ζ', v. 209.

ead. l. 23. Κλίναντος ἡλίου) Κλίναντος τοῦ ἡλίου.

ead. l. 27. Τοῖς Βοιωτοῖς) Deest, ut & sequens scholion.

ead. l. 29. Σχῆμα Ὀμηρικόν) Hoc & supra annotavit laudans illud Homeri, οἱ δὲ δύο σκόπελοι. Ante σχῆμα in Mf. Basf. legitur Ἀθηναίων. Paulo superius ad haec verba Thucydidis ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσιν, haec annotantur in Call. οἷον ὡς ἐπὶ πάντας τοὺς στατηγούς τοὺς αὐτῶν οἱ Θηβαῖοι εἰς κ' καὶ ε' τάξεις ἔταξαν κατὰ βάθος.

ead. l. 32. Λόγου δηλονότι) Auctior est Mf. hac annotatione: ἦτοι δι' ὀλίγου λόγου, ἢ ἐν βραχείῳ χρόνῳ. τὸ ἴσον δὲ ἔχει τοῖς πολλοῖς λόγοις, καὶ ὑπομιμνήσκειν μᾶλλον ἢ προτρέπειν δύναται.

ead. l. 33. Πιλοκινδύνως λαμβάνομεν) Adduntur haec: ἀντὶ τῶν οὐ προσηκόντων τοσόνδε κίνδυνον ἀναδεχόμεθα.

Pag. 484. l. 2. Ἦγουν οὐ συνάμιξαν) Deest cum iis, quae ad lin. 10, 13 & 14 h. p. & ad pag. 142 l. 1 annotantur, & pro his omnibus ad ξυνεστήκει in Thucydide, scribitur ἑκατέρωθεν ἑστὼς ἐμάχετο.

ead. l. 8. Τὸ ἔτι τὴν μάχην ὑπομέρον) Mf. praeterea, πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ μὴ ἡττώμενον.

ead. l. 9. Κρεῖττον ἦν) Haec & quae ad καὶ ὠσάμενοι & ad p. 143 l. 14, p. 144 l. 1, 2 & 6 leguntur, a Mf. absunt: in quo ad verba Thucydidis pag. 144 l. 4, πρὶν ἂν αὐτὸς, haec scripta sunt: πρὶν φησὶν ἐπανέλθῃ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτότε.

ead. l. 16. Ἐν τῷ Δηλίῳ) Δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν, ἵνα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι. Melius, quam vulgatum ἐν τῷ Δηλίῳ nam hoc adhuc tenebant Athenienses.

ead. l. 27. Τῶ δρεύεσθαι) Deest.

ead. l. 29. Οἱ συμμετέχορτες) Suidas in ὁμοχαίτας. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ἦγουν, οὐδ' ἐν παραλυμῆνασθαι) Deest.

ead. l. 35. Τοὺς Ἀθηναίους) Et haec, & ea, quae ad pag. 146 l. 3 & 4 scribuntur, ignorat Mf.

Pag. 485. l. 5. Τοὺς Βοιωτοὺς) Τοὺς Θηβαίους ἀξιούοντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ ἐπὶ Δηλ. ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀσεβεῖν μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μὴ θέλοντας κομίσασθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῖς ἱεροῖς νεκροῖς θεῶν ἀντικαταλλάττεσθαι. Call. Ἀσεβεῖν τοὺς Θηβαίους ἀντὶ τῶν ἱε-

ρων, ἥγουν λαβόντας τὸ ἱερὸν, ἀποδιδόναι τοὺς νεκροὺς. Reg. Deinde ad verba Thucydidis pag. 147 l. 6, εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων, Cass. haec habet: εἰ δὲ δοκοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίαν εἶναι τὴν γῆν ἐν ἣ οἱ νεκροὶ κεῖνται, αὐτοὶ τὸ ποιητὸν γιγνώσκουσιν. Ad verba καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς βίᾳ σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν ibid. l. 9, καὶ οὐκ ἂν τοὺς βοιωτοὺς κατασχῶν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὠρωπία ὥς τοὺς νεκροὺς κατασχῶν αὐτῶν. Ad sequentia οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο δῆθεν, l. 10, οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο προφάσει ὥς δῆθεν Ἀθηναίων οὐσίας τῆς γῆς. τί γὰρ καὶ εἶδει περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῖς βοιωτοῖς σπένδασθαι; Ac denique ad εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι, l. 11, εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ τῆς βοιωτῶν ἀπίοντας τοὺς Ἀθηναίους ἀπολαβεῖν ἅπερ αἰτοῦσι.

ead. l. 7. Κατὰ φύσιν) Paulo post ad ἐσεσιδήρωτο scriptum est, ὥστε ὑπὸ τοῦ πυρὸς μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεραίαν.

ead. l. 12. Ἀμφίπολις) Paulo post ad Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος in Mf. est: οὗτινος καὶ Ἡρόδοτος μέμνηται πολλάκις. Et ad ὑπὸ Ἡδῶνων ἀπὸ τῆς Ἡδῶνος πλ. καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Ἡδωνοῖ. ὅθεν ὑποκατιῶν Ἡδῶνας ἔφη, καὶ οὐχὶ Ἡδωνούς.

ead. l. 13. Τὸν Στρυμόνα) Deest. Ad περιφανῆ hoc scholion legitur: ἐν τοιοῦτῳ χωρίῳ κατῴκισεν, ὁ περιφανὲς ἕκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐστίν.

ead. l. 23. Διαπεραιώσεως) Hoc, & quae ad l. 11 h. p. & l. 2 & 8 pag. 155 scribuntur, non habet Mf.

ead. l. 38. Μεταβληθὲν τὴν γνώμην) Μεταβεβλημένον τῇ γνώμῃ.

Pag. 486. l. 1. Τὸν Βρασίδαν) Deest, una cum illis, quae ad l. 12 h. p. & l. 3 & 5 pag. 158 annotantur.

ead. l. 5. Ὁ Βρασίδης) Hoc quoque, ut & annotationes ad l. 10 & 11 h. p. & l. 9 pag. 159, l. 13 pag. 160, & l. 2 pag. 161, a Mf. absunt. Ad ἀσφαλεῖ, quod est pag. 160 l. 12 in Thucydide, scriptum est πάρισον· qua figura delectari Thucydidem, etiam Dionysius Halic. observat. Deinde illa, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, exponuntur scholio, quod in Notis ad hunc locum Thucydidis descripsi.

ead. l. 18. Ἔθνος δηλονότι) Ante haec ad v. Ἄθως p. 162 l. 8 in Thucydide, est μέρος ὧν τῆς ἀκτῆς δηλονότι. Et ad διγλώσσων l. 13, ἀντὶ τοῦ, πολυγλώσσων.

ead. l. 20. Τὴν Τορώνην) Non est in Mf. nec haec, nec sequens expositio.

ead. l. 22. Τῆς πρόσδοις) Illis, quae paulo post in Thucyd. leguntur, ἐτήρουν τὴν πρόσδοιν; adscriptum est παρεφύλαττον τὸ τῆς παρουσίας. Et ad φρουροὺς, pag. 164 l. 7, τὸ ἐξῆς, τοὺς φρουροὺς δῖεφθειραι.

ead. l. 31. Ταῖς ἡμέραις δηλονότι) Haec, & omnia, quae sequuntur, usque ad pag. 170 l. 9 ἐπιφορόμενος abfunt a Mf. excepto eo, quod ad pag. 168 l. 2 legitur. Sed ad verba Thucydidis ἐλξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῃ παραπλήσια, adscriptum est: ἐν τῷ στίχῳ τῶν συγγραφέων διάλεξις Βρασίδου πρὸς Τωρωναίους. Haec apparet ab aliquo scripta esse, qui sequebatur divisionem Historiae Thucydidis in XIII libros. Neque tamen carent errore. Nam siue auctor illius annotationis indicare voluit summam orationis Brasidae ad Toronaecos, quam hic exponit Thucydides, siue orationem eiusdem ad Acanthios, quae c. 85 huius libri legitur, debuit dicere ἐν τῷ ζ'. Illi enim, qui Historiam hanc in XIII libros partiebantur, librum septimum inchoabant ab iis, quae in principio capitis 78 huius libri scripta sunt, Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον cet. ut ibi monet Scholiastes.

ead. l. 35. Τοῖς προδόταις) Post haec ad verba Thucydidis pag. 168 l. 8, ἡγούμενος οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων φιλίᾳ, hoc scholion habet Mf. ἡγούμενος μὴ χείρους φαθήσεσθαι περὶ ἡμῖν αὐτοὺς διὰ τὸ Ἀθηναίους γεγενῆσθαι φίλους.

Pag. 487. l. 18. Ἦγουν κατὰ τὴν π. τ. π. ν.) Desunt, una cum iis, quae ad pag. 173 l. 3 ὅπως, leguntur.

ead. l. 32. Ἦγουν, κύριοι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων) Haec in Mf. atramento & manu recenti scripta sunt, vetusta & minio illa: ἀντὶ τοῦ αὐτοκράτορες ἄντες, ὥς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων αἷς ἐπύρχοντο.

Pag. 488. l. 4. Τῶν Πελληνῶν) Deest. Quae deinde scribit Thucydides pag. 177 l. 12 αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ cet. ita exponuntur: ὁ Βρασίδας εἰς τὴν Σκιώνην ἔπλει ἐν πλοίῳ μικρῷ, προαγούσης τριήρους, ὅπως εἰ μὲν αὐτὸς ἐντύχοι πολεμίων πλοίῳ ἢ τριήρης ἐπελθοῦσα βοηθήσειεν αὐτῷ. εἰ δὲ ἀντίπαλος τριήρης ἐξεναντίας ἐπιφέροίτο, αὐτὸς ἐν τῷ κελητί διασωθεῖν. ἐμελλε γὰρ ἢ τριήρης ἢ πολεμία οὐκ ἐπὶ τὸ καλῆτιον ὁρμῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τριήρη.

ead. l. 5. Δι' ἀτολμίαν) Hoc itidem recentius & atramento scriptum erat, antiqua & minio scripta haec: οὐχ ὑπέμειναν οἰκίσαντες περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν ἀνάγκῃ γενέσθαι. οἰκίσαντες γὰρ ἀγαθὴν τὴν ἐλευθερίαν λάγχι. Οἰκίσαντες vel corruptum est, vel aliquid excidit.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ) Deest & hoc & sequens scholion.

ead. l. 37. Ἦγουν, οἱ ἐμελλον ἥξειν) Haec, ut & ea, quae ad l. 14 h. pag. & ad pag. 185 l. 7, & l. 8 διὰ τὸ δέος annotantur, non habet Mf.

Pag. 489. l. 14. Ἦγουν ἔταξε) Tota haec pars huius scholii deest.

ead. l. 22. Περὶ τῆς δημοκρατίας φησὶ) Τὴν δημοκρατίαν λέγουσιν.

ead. l. 33. Τοῦ ἐπιέναι δηλονότι. Ἦγουν, ἐκφοβούσι μέλλοντες ἐπιέναι) Desunt, & pro iis tantum est οἱ βάρβαροι.

ead. l. 36. Δέος ἐμποιούσι) Non est in Mf. Paulo post δ' ἡλώσιν ἀπειλῆς exponuntur. ἐμφασιν καταπλήξεως.

Pag. 490. l. 33. Τοῦ τόπου τοῦ Περδίκκα) Absent a Mf.

Pag. 491. l. 10. Μακροτέρα δὲ κατ' ἐκείνῳ) Ἄλλη μακροτέρα δὲ.

ead. l. 19. Ἦγουν, δημότου ἐναντιωθέντος) Hoc scholion non habet Mf. Pro eo ad κατὰ τὸ στασιαστικὸν scriptum est, κατὰ τὸ ἀντιστασιάζαν.

ead. l. 32. Βιασάμενοι τὴν φ. ν. ἀ. πρὸς θάλα) Ὑπερβατόν. βιασάμενοι τ. φ. ν. ἀ. παρὰ θάλα.

ead. l. 36. Ὁ Περδίκκας δηλονότι) Ad ea, quae in Thucydide p. 198 l. 10 leguntur, ἐνδηλὸν τι ποιεῖν Mf. habet expositionem, quam vid. in Notis ad Thucyd.

Pag. 492. l. 4. Οὐκ ὄντας νομικοῦ) Οὐκ ὄντος νομίμου. Et sic rursus paulo post.

ead. l. 7. Καὶ μὴ τοῖς εὐτυχοῦσι. Γράφεται ἐντυχοῦσι) Haec non sunt in Mf.

ead. l. 8. Καὶ τὰς πόλεις μὴ τοῖς τυχοῦσι πιστεῦειν) Thucydides: ἴαστε τῶν πόλεων ἀρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. Hic Scholiastes ἐντυχοῦσι nihil aliud iubet denotare, quam τυχοῦσι. nec aliter intelligens Valla, cum Aem. Porto, quibuslibet vertit. Enenckelius, cuilibet ex vulgo. Ablancurtius vero, Graecum propius redditurus, afin d'empêcher qu'on n'y mit les premiers venus. Quam interpretationem ut meliorem ceteris habeo, ita plus aliquid dicere, quam τυχοῦσι aut cuilibet ex vulgo existimō. Ulterius progressus Winsemius hīc, neque enim gubernationem civibus in singulis civitatibus permittebant, satis indicat, ἐντυχοῦσιν idem sibi significare visum, ac ἐνοικῶσιν, h. e. τοῖς πολίταις. Sed cum aliunde haud possit forte demonstrari talis significatus verbi, nec necesse sit, contenti erimus illud ex Gallici interpretis mente fumere, ac ita breviter circumscribere: neque gubernationem eis, in quos forte primos civium, sese ad hoc offerentes in urbibus istis inciderent, permittere. Forsan quoque aptius hoc modo omne illud, quod in ἐντυχοῦσιν emphaticum habetur, expresserimus. GRAMM.

ead. l. 10. Ἦγουν ἐγκαλέσαντες) Deest cum omnibus, quae

in edd. leguntur usque ad pag. 201 l. 10 τοῦ γὰρ κώδωνος, exceptis expositionibus ad l. 11 h. p. & p. 200 l. 6 & 14. Praeter ea autem, quae in edd. sunt ad p. 200 l. 6, in Ms. etiam alia leguntur, quae vide in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 19. Ἰσθῆς) Σημείωσαι ἀγγώματος μάχη.

ead. l. 21. Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος) Θουκυδίδης, τοῦ γὰρ κ. π. ἀρσενικῶς. Σεφοκλῆς, Καλλοστῆμου κ. ὡς Τυρσνικῆς, θηλυκῶς. Locus Sophoclis est in Aiaee v. 17.

ead. l. 25. Προσδεῖναι) Ms. προῆναι. E sequentibus, quae sine causa repetita sunt, liquet legendum esse προσδεῖς.

ead. l. 28. Ἡ πρόσδεσις ἐγένετο. Ὑπερβατὸν) Desunt.

ibid. Τοῦ κώδωνος (φῆσι) παρενεχθέντος) Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος· & coniunguntur cum praecedenti scholio.

In fine libri Ms. haec habet: ἀπορούσι τινες ψυχὰν ἀπορίαν, διὰ τοῦ Θουκυδίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς δ', ἡ συνεγράφατο ἱστορίας· ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἔχων ἀπὸ τοῦ ἡ, εἶπε δ', ὡν ἡ λύσις ψυχροτέρα. ὅτι ἐπειδὴ, φασιν, ἀπὸ τοῦ ἡ ἕως τοῦ ε', δ' στοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ δ' ἕως τοῦ β, ὁκτώ εἰσι· τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες καὶ τὸ ὕστερον· ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ α̃ συνεγράφατο. καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ὁκτώ, οἱ δὲ εἰς 17', τὴν πρῶτην εἰς β, καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια'. Est hoc vere frigidum ζήτημα, & frigidior etiam illius λύσις. Quod hic scribitur Ἡρόδοτος εἶπε δ', mihi suspectum est, & Scholiastes fortassis scripserat ἔλιπε δ'. Quid autem in his verbis, ἀλλὰ α̃ συνεγράφατο, sit α̃, non scio; sed sensus est idem, ac si dixisset ἀδιαρέτως.

Erat ibidem & alia annotatio his verbis: Ἰστέον ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Θουκυδίδης Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο. εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἀρυτοῦ Διδάσκαλον Ἀντιφῶντα. εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον, ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ καιμένῳ σημαιούμεθα. εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς Ἰσοκρατικούς, Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν. εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητὴν. Haec omnia manu vetusta scripta erant.

ead. l. 31. Ἡ ἐφ' ἐνός) Abest a Ms.

ead. l. 34. Οἶονεἰ ἐχεχειρία) A. Gellius l. 1, c. 25: Graeci cessationem pugnae pactiniam ἐχεχειρίαν dixerunt, exemta una litera sonitus vastioris, & subiuncta lenioris. nam quod eo tempore non pugnetur & manus cohibeantur, ἐχεχειρίαν appellarunt. HUDS. Ms. Οἶον καὶ ἐχεχειρία. Suidas, apud quem in ἐχεχειρία haec leguntur, ἐχεχειρία τις οὐσα.

Pag. 493. l. 4. *Ωρου) Asteriscus appositus indicio est, eos, qui haec ediderunt, putasse hanc vocem corruptam esse. Si quid emendandum est, putem legendum esse *Ωρος, & designari *Orum* Grammaticum, cuius testimonium Scholiastes Thucydidis etiam alibi, & veteres Critici saepe advocant. Suidas: 'Αδραμύτειον. οὕτως Εὐπολις, καὶ 'Αδραμυτηνός. ὁ δὲ Θουκυδίδης 'Ατραμύττειον.

ead. l. 15. Τὸ καινόν) Defunt.

ead. l. 18. Τὸ μέρος δηλ.) *Ἡ τὸν περίβολον. τὸ μέρος δηλ. Ms. Baf.

ead. l. 31. Εἰς τὴν πόλιν) Εἰς τὴν πολιτείαν.

ead. l. 33. Τῶν Λεοντίων) Non habet Ms.

Pag. 494. l. 1. Πρασίης) Πρασίας, & paulo post Βρικιννίας.

ead. l. 9. *Ὠμίλησε) *Ὠμίλησεν. ἔταξε δοῦναι χρήματα ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας. Posterior interpretatio aliena est ab hoc loco. Vid. ad V, 61, & VI, 62.

ead. l. 12. Σικελιῶται λέγονται) Verius Ammonius in libello de *similibus & differentibus vocabulis*: Σικελὸς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς Σικελίας ὢν. Σικελιώτης δὲ, ὁ Σικελὸς μὲν μὴ ὢν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν. HUDS. Nulla est pugna inter Scholiastē & Ammonium. Barbari indigenae sunt Σικελοί: Graeci, & alii, qui aliunde in Siciliam venerant, Σικελιῶται. Eodem modo Ammonius distinguit Ἰταλοὺς & Ἰταλιώτας. Ms. in fine huius annotationis recte, οὕτω καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν καὶ Ἰταλῶν.

ead. l. 14. Συνήεσαν) Συνήεσαν Cass. Συνήεσαν, εἰρήνην ἐποίησιν Ms. Baf.

ead. l. 22. *Ἀντὶ τοῦ) Deest.

ead. l. 25. Τῇ ἀργίᾳ) Τῇ ἀργότητι.

ead. l. 31. *Ἀναλογίστως) Ἀλογίστως.

Pag. 495. l. 9. Συγκλύδων) Ἐπηλύδων.

ead. l. 11. *Ἡ αἶψα πρόβλεψος. ἥγουν οὕτως — τὸ καταφρονήσεως τοῦ ὄντος) Omnia absunt a Ms.

ead. l. 18. *Ὤετο) Deest.

ead. l. 30. Ἀτολμίαν παράσχη. ὑμῖν δηλώνει) Ἀτολμίαν. δειλίαν.

ead. l. 38. Ἀρμοττομένου) Ἀρμοττόμενος.

Pag. 496. l. 1. Παρέχει) Hoc inter versus recenti manu scriptum erat. Κλέμματα, quod l. praecedenti dicit Thucydides, exponitur στρατηγήματα.

ead. l. 3. Ἀπαράσκευοι εἶναι) Ἀπαράσκευοι εἰσίν.

ead. l. 4. Πρὸ τοῦ οὖν ταχθῆναι) Πρὸ τοῦ συνταχθῆναι.

ead. l. 9. Φαίνονται) Deest.

ead. l. 10. Ὅμηρος) Iliad. ε', v. 531.

ead. l. 37. Περιττός ὁ καὶ) Suspicio, annotatiunculam non respicere verba, quibus adscripta est, sed suo loco motam, retrahi debere ad antecedentia haec καὶ δις ἢ τρις προσβαλόντα. Hic enim poterat ratione quadam (quamvis & isto loco fallente) cogitare Grammaticus de superflua praepositione καὶ, cum ne species quidem πλεονασμοῦ in verbis, quae vulgo indicantur. GRAMM. Recte Grammius. Mf. περιττός ὁ καὶ σύνδεσμος. Hoc manus vetus nota quadam apposita ad καὶ δις retulerat. Eam deinde recentior cancellaverat, & ad alterum καὶ, cui in edd. haec annotatio adscribitur, apposuerat. Add. H. Stephanum ad Scripta de Dial. pag. 33.

Pag. 497. l. 30. Οἱ δ' αὖ Λακ.) Ad haec Mf. Bas. ἀπὸ κοινοῦ εἶχον τὴν γνώμην πρὸς τὴν εἰρήνην ρητέον. Mox ad ξυνέβαινε in Thucyd. p. 227 l. 4 idem habet: ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις τῆς ὅλης ἀντιφάσεως ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον.

ead. l. 35. Μήπως αὐτομόλησιν) Ἡ δὲ ἔννοια, μήπως αὐτομ.

Pag. 498. l. 3. Μετὰ σπονδῶν ποιεῖσθαι) Μετὰ σπ. ποιῆσαι.

ead. l. 13. Ἦτοι προσδεχομένους, δηλοῦσι τὴν εἰρήνην) Προσδεχομένους. λείπει τὴν εἰρήνην.

ead. l. 15. Προσδεχομένους) Thucydides: ἀπιστότερος διαβάλλων. Scholiastes: διαβάλλων) προσδεχομένους, λείπει τὴν εἰρήνην. Loquitur auctor de Cleone, quod paci ideo adverteretur, quod putaret in illa flagitia sua manifestiora fore, suamque imminutum iri auctoritatem in obrectando. An igitur legerat Scholiastes in suo Thucydidis exemplari διαβάλλων προσδεχομένους; ita quodammodo videtur. cur enim ellipsin indicaret suppleretque hic non auctoris, sed suae locutionis? nisi recentior fortasse Grammaticus antiquioris glossam suppleverit. Sed rem ipsam inspiciamus. Sane qui ad τὸ διαβάλλειν intelligi debet accusativus, non tam erit τοὺς προσδεχομένους τὴν εἰρήνην, quam potius in genere quosvis τοῖς πράγμασι προσεστώτας καὶ τοὺς στρατηγούς. Hos enim bello durante, impune insectari promptum erat Cleoni, & nunquam deficere poterat occasio obrectandi, prono scilicet ad credenda quaevis eius generis Atheniensium vulgo: πολέμου γὰρ καθεστώτος, αἰὲν ἀνάγκη εἶναι τοὺς προύχοντας ἀπὸ τῶν συμφορῶν διαβάλλεσθαι, dicit, ex sententia Plistoanactis Noster c. 17. Talis etiam describitur character Cleonis lib. 4, c. 28. At restituta pace cessatura haec omnia esse prospiciebat facile ἀνδρὶ κακούργος. GRAMM. Mf. non habet hoc scholion. Et apertum est temere repetitum esse ex iis, quae ad l. 5 anno-

tata sunt. Non raro eandem expositionem bis aliis atque aliis locis scriptam inveni, primum a vetustiore, deinde a recentiore librario, qui scholia ex aliis Codicibus suppleverat, nec statim animadverterat, quaedam iam adscripta esse.

ead. l. 20. Ἦγουν ὑβρίζοντες) Deest Cass. In Reg. ad ὑβρίζοντες haec manu vetusta scripta sunt: Πλειστοάναξ ὁ Πανσα-
νίου βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, δὲ φεύγων κάθοδον εὔρετο. ἔφου-
γε δὲ, διὰ τὸ ποτὲ πρότερον δόξαι δῶρα παρ' Ἀθηναίων λαβὼν
ἀπαχωρῆσαι τῆς Ἀττικῆς. In Thucydide est ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

ead. l. 23. Ἦγουν, τὴν προαγαρεύουσιν ἐκ μαντείας) Non est in Cass. nec quae ad l. 4. & 5 ἀναφέρειν, & ad l. 13 annotantur.

ead. l. 37. Οἱ μὲν τὴν δόκησιν) Luisse operam prolixiore hac annotatione Scholiastes censendus, cum hodierna lectio δοκοῦσαν pro δόκησιν, sensum loci ponere extra dubium videatur. Infolens enim nimis, dura atque infuavis foret locutio, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δῶρων δόκησιν ἀπαχωρῆσιν. GRAMM.

Pag. 499. l. 2. Μᾶλλον) Abest.

ead. l. 4. Ἰν' οὕτω νοῦται) Ἰνα ᾗ.

ead. l. 7. Ἐν Λυκαίῳ) Ἐν Λυκαίῳ e Thucydide scribebat Aem. Portus.

ead. l. 9. Ἐτι ἐνδὲς δέοντι) Amplectamur potius emendationem Fr. Porti ἔτε, legentis pro ἔτι, quam & ex duobus Codd. Mss. Anglicis confirmatam dedit Oxoniensis editor, & nos damus ex Hafnienſi Roſtgardiano. GRAMM.

ibid. Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ. Ἦγουν μετὰ τὸν χρόνον τῆς προρρήσεως τῆς μαντ. προτρέψαι τοὺς Λακ.) Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους. Non necessaria sunt, quae in edd. interponuntur. Sententia est, illa τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον ἔτει ἐνδὲς δέοντι εἰκοστῷ καταγαγεῖν, & cetera, quae in Thucydide inter Λύκαιον & ἔτει sunt, διὰ μέσου poni.

ead. l. 14. Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξῃ) Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξῃ. Sic Thucydides in infinitivo, ἀνεπίληπτος εἶναι, non εἰόμενος.)

ead. l. 25. Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας) Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλῳ συντελοῦντας. recens manus super ἄλλῳ scripserat ἄλλοις. Sed haec non ad verba τὴν Νίσαιαν, verum ad αὐτοτελεῖς, quod pag. 232 l. 14 in Thucyd. legitur, pertinent. Vide ibi.

ead. l. 27. Ἦγουν, τοῖς καθ' αὐτοὺς νόμοις χρομένους) Desunt.

ead. l. 29. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν αὐτοτελεῖς) Παρ' αὐτοῖς δι-
κας διδόντες καὶ λαμβάνοντες, καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι. α-

πρὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν ὑποτελεῖς. Cetera post αὐτοτελεῖς desunt. In omnibus, quas vidi, edd. nec minus in Ms. hic perturbatus est ordo scholiorum, qui ita restitui debet. Thucyd. p. 232 l. π. Τὴν Νίσαιαν) Ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἔχειν. lin. 11 & 14, ut in edd. ibid. Καὶ αὐτοτελεῖς) αὐτοτελεῖς αὐτοῦς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. ibid. Καὶ αὐτοδίκους) αὐτόδικοι ἄνθρωποι, οἱ ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκη λύοντες, καὶ μὴ μετάγοντες αὐτὴν εἰς ὑπερορίους ἀνθρώπους.

Pag. 500. l. 10. Παρελθουσῶν) Πρὸς ἀκρίβειαν. παρελθουσῶν. ead. l. 11. Ἦγουν, ἀκριβὲς ἢ ἀλήθεια ἐστίν) Absunt a Ms. Sed puto ad ἀκριβὲς annotatum fuisse, quod paulo ante ad παρεγκουσῶν legebatur.

ead. l. 21. Τὸ αἴτιον τοῦτό ἐστι τοῦ τὸν Θουκυδίδην) Αἰτία δὲ τούτου ἐστὶ τοῦ καὶ τὸν Θουκυδίδην.

ead. l. 36. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Deest.

Pag. 501. l. 16. Τὴν ἐπελθούσαν πόλιν) Ita καταλύειν esset evertere. Sed non puto hanc sententiam esse, & potius cum interpretibus supplendum τὸν πόλεμον; ut infra cap. 47 in foedere inter Athenienses, Argivos, Mantineneses, & Eleos: καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἢ μὴ ἀπάσαις δοκῇ. Neque tamen alibi apud Thucydidem hac significatione καταλύειν sine accusativo πόλεμον positum inveni. Stephanus hic annotat, Scholiasten verbum καταλύειν aliter accepisse, quam Vallam, & de hoc loco aliquid dicturus fuerat, si ultra librum secundum annotationes produxisset.

ead. l. 19. Ἦγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων) Non est in Ms.

ead. l. 23. Ὡς μετεῖχον καὶ οἱ σύμμαχοι) Et hoc deest, & sequens scholion.

Pag. 502. l. 5. Προσγόμενον) Λεγόμενον.

ead. l. 15. Μετὰ τοῦ πολέμου κατέστη) Desideratur una cum scholio sequenti.

ead. l. 30. Οἱ συντεταγμένοι τοῖς Ἀργείοις, ἤγουν συνθέμενοι) Οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις.

Pag. 503. l. 7. Τους καρπούς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες) Huc respicere potuit Suidas: ἐκκαρπώσασθαι προσόδους μεγάλας λαβόντες.

ead. l. 30. Ἦγουν ἡτιῶντο) Hoc inter versus scriptum erat super εἰ Ἀργείοις. Significare voluit scriba, repetendum esse e praecedentibus ἡτιῶντο.

Pag. 504. l. 5. Τοῖς ἐπὶ Θράκης) Additum est, ἀντὶ τοῦ, ἄλλους ὅρκους: quo exponitur ἰδίᾳ.

ead. l. 26. Τῆς δίκης δηλονότι) Deest.

Pag. 505. l. 12. Οἱ Μαντινεῖς) Οἱ Μαντινεῖς, οἱ Παρράσιοι, ἤτοι τοὺς Παρράσιους, οἱ ἦσαν ἐν Κυλλήνῳ. Mf. Bas.

ead. l. 32. Τοῦ λῦσαι τὰς σπονδὰς) Haec manu vetusta ad verbum γυγνώσκειν adscribebantur; cetera, quae ibi leguntur, recenti inter versus.

ead. l. 36. Οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον) Οὐκ ἔστι κατάλληλον conicit H. Stephanus in Proparascue pag. 16 & 18. Sic Mf.

Pag. 506. l. 1. Τὸ μὲν Πάνακτον ἐ. Β. οὕτω ποιῆσαι) Το μὲν τοι Πάνακτον ἐ. Β. οὕτως ποιῆσαι.

ead. l. 7. Φησὶ δηλονότι) Desunt. Stephanus in Proparascue dicit, Scholiasten ad nauseam usque uti τῷ δηλονότι. A Mf. quamplurimis locis abest, ut & φησί.

ead. l. 12. Γράφεται παρακινῶντες) In Mf. tantum παρακινῶντες inter versus recenti manu super προκαλούμενοι scriptum erat; pro interpretatione scilicet τοῦ προκαλούμενοι, ut multa alia.

ead. l. 30. Ἄλλ' ἐλπίζοντες. ἤτοι φροντ.) Ἀντὶ τοῦ, ἐλπίζοντες. Pro διανοίᾳ ἐπηρμένη puto legendum διανοίᾳ ἐπηρμένοι.

Pag. 507. l. 12. Πιστοὶ ἦσαν πείθοντες) Πιστοὶ sine dubio corruptum est. Non invenio nunc, quod in locum illius substitui possit, nisi forte πολλοί.

ead. l. 13. Τὸ γένος τῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου προγόνων) Haec deinde ad voc. πάππου annotantur.

ead. l. 15. Αὐθὶς τε ὁ Ἀλκιβιάδης) Αὐθὶς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης.

ead. l. 30. Γράφεται ἀποστῇ) Etiam si utraque ferri potest lectio, ἀποστῇ vel ἀπωσθῇ, & commodè, utramvis elegeris, hic exponi, non dubito tamen, quin qui verba totius loci, alius paulo repetiti, accuratius expendant, ἀπωσθῇ alteri anteponan. L. Valla nobiscum facit, vertens, ne Argivorum societas respueretur: quam interpretationem retinere placuit H. Stephano & Ae. Porto. Sed ἀποστῇ exprimit Enenckelius: ne Argiva ad irritum caderet societas, pag. 242. GRAMM. Mf. hoc non habet.

Pag. 508. l. 6. Γράφεται, ὥσπερ γ' αὐτοὺς) Ignorat Mf.

ead. l. 7. Τὸ ἐπὶ Ἀθηναίους cet.) Haec quoque desunt.

ead. l. 14. Οἱ ἐπιδημοῦντες ἄρχοντες) Mf. ita: ἐν Ἀθήναις ἡ βουλὴ, αἱ ἀνδρικοὶ ἄρχαι, οἱ Πρωτάνεις. ἐν Ἀργεὶ ἡ βουλὴ, οἱ ὀγδοηκοντα, αἱ ἀρτυναί. ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ, ἡ βουλὴ, αἱ ἄλλαι ἄρχαι, οἱ Δεωροὶ, οἱ πολέμαρχοι. ἐν Ἠλιδι οἱ δημιουργοὶ, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, οἱ ἑξακόσιοι, οἱ Δεσμοφύλακες.

ead. l. 22. Γράφεται, ἦν ἔκτω Ὀλυμπικῷ) Desunt.

Pag. 509. l. 8. Βεβαιότερους ἐποίει) Βεβαιότερον ἐποίει.

ead. l. 9. Μετὰ βοηθείας δραμόντες) Sic rursus l. 28 ἐβλήθησαν exponit μετὰ βοηθείας ἦλθον. Sed hoc & hic & ibi a Mf. abest. Et rectius dixisset μετὰ βοῆς δραμόντες, & μετὰ βοῆς ἦλθον ut II, 4, βοηθήσαντες, μετὰ βοῆς συνδραμόντες. Monet etiam supra alicubi Stephanus.

ead. l. 24. Γράφεται ἡμολογεῖν) Deest.

Pag. 510. l. 13. Τοῖς ἰδίοις συμμιῖξαι συμμαχίαν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐστράτευσαν) Τοῖς ἰδίοις συμμιῖξαι συμμαχοῖς, τ. κ. ἂ. ἐξεστράτευσαν.

Pag. 511. l. 6. Προσθεθεῖον) Ad ἔχοντες, quod paulo post in Thucydide legitur, adscriptum erat, σημειῶσαι τὴν σύνταξιν nempe τὸ στρατόπεδον ἔχοντες ἀνεχώρουν καὶ διελύθησαν.

ead. l. 12. Περ' Ὀμήρῳ) Iliad. β', v. 605. Vide supra p. 440.

ead. l. 16. Ἡμέλουν τῶν κατὰ τὴν πόλιν πραγμάτων) Haec non est sententia verborum Thucydidis, quam recte expresse-
runt interpretes. Nec Mf. hanc expositionem habet. Auctorem illius deceptum credo alia significatione τοῦ ἐνδύναι pro cedere, remisse agere. Sed Thucydides saepe ἐνδύναι urbem dici pro tradere, etiam per proditionem.

ead. l. 28. Γράφεται καὶ ὡς οὕτω) Absunt a Mf. ut & mox γράφεται ἐς Ὀρίσειον.

Pag. 512. l. 8. Διὰ τὴν ἐξ Ἀργεῦς δηλονότι ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενομένην) Διὰ τὴν ἐ. Ἀ. ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενομένην. Hoc praefero vulgatae scripturae. Ἐν αἰτίᾳ εἴναρ & αἰτίαι ἔχουσιν infinitis locis dicitur homo, qui inculpa est.

ead. l. 11. Ἀπὸ τοῦ) Non habet Mf. hoc scholion.

ead. l. 21. Ἐπὶ τῶν ὀπλιζομένων) Ἐπὶ τῶν πλοῖζομένων. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ὁρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς. πρώτος) Defuncti, & deinde omnia nomina numeri, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος.

ead. l. 36. Διὰ τούτων χωρῶσι) Διὰ τοῦτο χωρῶσι.

Pag. 513. l. 17. Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιος γίνεται ἀνδρῶν πεντακλῶσιον καὶ δυοκαίδεκα) Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιος (voluit τετραπλάσιον) γίνεται ἀνδρες πεντακκαί 1 β. Cass. Τετραπλάσιος Mf. Baf.

ead. l. 19. Λόχοι, ἄνδρες) Ante ἄνδρες aliquid scriptum fuerat, sed vetustate ita detritum, ut legi non posset.

ead. l. 20. Μετὰ τῶν ἑξακλῶσιον Σκιριτῶν γίνονται ἄνδρες εἰ πάντες Λακεδαιμονίων) Μετὰ τῶν Σκιριτῶν χ' γίνονται ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων. Plerique alii numeri quoque non integris

vocabulis, sed literis, notis numerorum, scripti erant. Numerum militum in singulis λόχοις varie ab antiquis tradi, docet Spanhemius ad Iuliani Oration. I, p. 236.

ead. l. 21. Τετρακισχίλοις ἑκατὸν ὀγδοηκοντατέσσαρες) Χίλιοι σ. Mf. Baf.

ead. l. 23. Πρωτοστάτας) Πρωστάτας Mf. Baf.

ead. l. 27. Καὶ γίνονται τῶν ζ λόχων ἐνομοτίαι ριβ.) Καὶ γ. τῶν κη' πεντηκοστῶν ε. ριβ. Res eodem redit. Sed non videtur debuisse redire ad λόχους, cum proxime praecedat ἑκάστη πεντηκοστής.

Pag. 514. l. 6. Ἡ γράφειν προτροπτικά) In his nullus sensus est Mf. ἢν δὲ προτροπτικά.

ead. l. 7. Ἐμβατήρια.) Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 11. HUDS.

ead. l. 8. Μεμνησθαι & μεμαθ.) Μεμνησθαι ὡς μεμαθήκεσαν.

ead. l. 11. Ἐκ πολλοῦ γέγονυιαι) Additur, ἢ ὑπὸ τῶν καλῶν (fortassis καλῶς) ῥηθέντων λόγων.

ead. l. 21. Ἐκ τοῦ ἀπάγειν. ἀποστέλλειν) Ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀποστέλλειν.

ead. l. 23. Τῷ πεπυκνῶσθαι ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι) Τῷ πεπυκνῶσθαι καὶ ὑπ' ἄλλ. πεφρ.

ead. l. 28. Τὸ μέσον κενόν) Τὸ ἐν μέσῳ κενόν.

Pag. 515. l. 6. Πεντελόχοις) Πεντελόχοις. ὡς ἀρχιλόχοις.

ead. l. 15. Ἀποθῆναι) Vix credo, ἀποθῆναι dici ea significatione, quam hic locus postulat, in quo apertum est ἀπογενέσθαι pro μορί, vel, ut hic interpretes, pro desiderari, poni. Itaque pro ἀποθῆναι puto scribendum ἀποθανεῖν. Thucydides paulo post, ἐλέγαντο δὲ περὶ τριακοσίου ἀποθανεῖν. Suidas: ἀπεγάνετο. ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν: οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. Et ἀπογενέσθαι ἢ ὑστερῆσαι σημαίνει, ἢ ἀποθανεῖν. ἀμφω Θουκυδίδης. Pro μορί, etiam II, 34 & 51 ἀπογενέσθαι dicit Thucydides.

ead. l. 22. Φίλοι) Φίλοι.

ead. l. 30. Αὐτῆς τῆς γῆς) Αὐτοῖς τῆς γῆς.

ead. l. 31. Στέλλειν) Στέλλειν. τέλος τῆς δαριστὶ ὁμιλίας.

ead. l. 34. Διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες) Διοικονομοῦντες.

Pag. 516. l. 3. Ἀρμοζόντως) Deest.

ead. l. 5. Τοῖς ἐναντίοις ἐλεγαρχ.) Τοῖς ἐν αὐτοῖς ἐλεγαρχοῦσι.

ead. l. 20. Τῶν εἰσαγωγίμων ἢ τῆς θαλάσσης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν) Τῶν εἰσαγωγίμων τῆς θαλ. α. ἀπ. Mf. Pro αὐτοὺς in marg. ed. Wechel. scripta est coniectura Ποῦ αὐτοῖς errore operarum, opinor, pro αὐτόν.

ead. L. 24. Γράφεται, μεθ' ἑτέρων) Deest.

ead. L. 35. Ἐκαστον γὰρ δὲ λέγομεν δακνύμενοι) Ἐκαστον γὰρ ὃν λέγομεν δακνύμεν.

ead. L. 36. Πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδεύειν ἔχειν ἀποκρίνεται) Πρὸς τὸ μ. δ. ἐπ. ἔχειν ὑποκρούετε. Non sine ratione fuscipari quis possit, pro hoc substitutum verbum usitatus ἀποκρίνεται. Ὑποκρούειν ea significatione, quam hic locus postulat, non raro apud Aristophanem legitur.

Pag. 517. L. 1. Ἐτόλμωσε συνθεῖναι) Ἐτόλμωσε συνθεῖναι, ἐπὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν μάλιστα διὰ τὸ δύσκριτον τοῦ παρ' ἑκατέρων λόγου, διαιρετέον κατὰ πρόσπα τὴν ῥῆσιν.

ead. L. 3. Βούλεται. τοῦτ' ἐστὶ σκοπὸς τῆς εἰς Ἑλλήνας προαγωγῆς) Deest & hoc & sequens scholion. Ἑλλήνας hic plane locum habere non potest. Non enim hos, sed τοὺς ἑλλήνας dicit Thucydides.

ead. L. 14. Καθ' αὐτῶν) Καθ' ἑαυτῶν.

ead. L. 22. Τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ εἴπερ) Διαζευκτικὸς σύνδεσμος. Et mox ad verba ἢ ἐκ τῶν παρόντων, ἀντὶ τοῦ ἦπερ.

ead. L. 23. Καὶ ἐπινοοῦντας) Καὶ ὑπονοοῦντας.

ead. L. 24. Καὶ οὐ συγγινώσκετε) Καὶ συγγινώσκετε.

ead. L. 25. Λέξων εὐπρεπῶν) Additum erat: Τὸ ἐξῆς. ἡμῶν τοίνυν οὔτε λόγων μῆκος ἀπιστον παρέξομεν. Nec multo post ad verba οὐθ' ὑμᾶς ἀξιούμεν τὸ ἐξῆς, οὔτε ἀξιούμεν οἶσεσθαι λέγοντας ὑμᾶς πείσειν ἡμᾶς. Et ad διαπράσσεσθαι ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιούμεν.

ead. L. 32. Ἡμῖν προσήκειν) Ὑμῖν προσήκειν. Vide annotata ad Thucydidem.

ead. L. 38. Παράδειγμα πάντως τοῖς ἄλλαις) Deest, ut & paulo post verba καὶ αὐτοὶ τοὺς. Ad τὸ κοινὸν ἀγαθόν, L. 11 in Thucyd. adscripta est expositio, τὴν ἐλευθερίαν οὕτω φησί.

Pag. 518. L. 8. Οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσὶν) Οὗτοι γὰρ, ἅτε οὐκ εἰσὶν.

ead. L. 11. Τοῦ πολέμου δηλονότι) Scholiastes cepit τῶν ἀρχόντων eo sensu, ut sit eorum, qui bellum incesperint. Verum nihil certius, quam denotari hic τοὺς ἀρχοντας, qui aliis imperant, quod & interpretes viderunt Latini & vernaculi. GRAMM. Τοῦ πολέμου. Ἀθηναῖοι γὰρ πρεσβεύουσι. Mf.

ead. L. 15. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι πρεσβεύουσι) Deest.

ead. L. 18. Χρήσιμον ὥσπερ ὑμῖν) Χρήσιμον ἐστὶν ὥσπερ ὑμῖν. Et mox τὸ δουλεύσαι.

ead. L. 20. Εἰ μὴ διαφθείρωμεν ὑμᾶς, ἔχομεν ὑμῖν εἰς δόξαν χρῆσθαι) Μὴ διαφθείρωμεν ὑμᾶς ἢ ὑ. ἢ δ. χρῆσθαι, καὶ γὰρ βεταὶ κέρδος ἡμῖν ἢ ὑμετέρα σωτηρία.

Pag. 519. l. 7. Καταστρέφεισθαι) Καταδουλοῦσθαι Mf. Baf.
ead. l. 31. Τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀρχῆς. ἤγουν τῇ δουλείᾳ) Deest.

Pag. 520. l. 2. Οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε. καὶ γὰρ ἐλάσσονες ἡμῖν ὄντες αἰσχροὺς ἠγήσασθε) Γὰρ ἐλάσσονες absunt Mf. Fortassis οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε ἡμῖν, καὶ ἐλάσσονες ὄντες αἰσχροὺς ἠγήσασθε pro οὐκ αἰσχροὺς, ut οὐκ repetatur e superioribus. Μὴ, quod in Thucydide ante αἰσχρὴν ὄφλειν est, exponebatur ὥστε.

ead. l. 7. Προσέχετε δὲ, καὶ τοῦτο γιγν.) Προσέτι δὲ κ. τ. γ.

ead. l. 11. Αὐτὸ μόνον παρηγοροῦσιν) Sensus apertus est, sed verba corrupta: quae probabiliter emendare non possum.

ead. l. 21. Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγουσι, μαντικὴν τε καὶ χρησμὸν δηλαδὴ) Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται (& alio loco καταφεύγουσι) μαντικὴν τε καὶ χρησμούς.

ead. l. 22. Καὶ ὅσα τοιαῦτα λυμαίνεται ἀνθρώπους ἐν ἐλπίδι ποιοῦντες) Καὶ ὁ. τ. μετ' ἐλπίδων λυμ. ἀ. ἑ. ἐ. ποιοῦντας.

ead. l. 28. Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, καθὰ καὶ τὸ προτεθὲν Ὅμηρον δηλοῦν, ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς. τουτέστι) Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, τουτέστι. Homeri verba alio loco scripta erant, ita, Ὅμηρος, ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς. Sunt Iliad. κ', v. 173. Ῥοπῆς exponebatur κινήσεως.

Pag. 521. l. 1. Ἦγουν ἀντιστάμεθα) Deest.

ead. l. 21. Τὰ πλείστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι) Ad ἀρετῇ, quod est in Thucydide pag. 346 l. 5; adscriptum erat scholion εὐταξία.

Pag. 522. l. 5. Διὰ συγγένειαν) Apparet, hic deesse quaedam, quibus exponebantur verba Thucydidis πιστότεροι ἐτέρων ἐσμέν.

Pag. 523. l. 3. Ἀντὶ τοῦ, ἀνοήτους αὐτοὺς συνέβη νομίζεσθαι) Μετὰ τοῦ ἀνοήτους αὐτοὺς νομίζεσθαι.

ead. l. 28. Καὶ ἔρυμα ἔχοντες) Addita erat & alia expositio, ἐπιτρέψαντες παραβόλως.

Pag. 524. l. 1. Ἐν εἴκοσι σταδίοις) γράφεται) Haec non habet Mf.

ead. l. 11. Περὶ τὸ Λιλύβαιον καὶ ἀκρότερον τῆς νήσου) Περὶ τὸ Λιλύβαιον, ἀκρωτήριον τῆς νήσου.

ead. l. 13. Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας δηλοῦν) Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας Σικελοὶ δηλοῦν.

ead. l. 14. Ἀντὶ τοῦ ἀποτειχ.) Totum scholion deest.

ead. l. 19. Τοῖς μεσημβρινοῖς τῆς Σικελίας) Deest aliquid post Σικελίας, forte quod significaret, haud procul aberant, vel oppositi erant. Cluver. Sicil. p. 42. HUDS.

Thucyd. Vol. VI.

R

ead. l. 21. Καὶ Κορίνθιοί εἰσι) Κορίνθιοί εἰσι.

ead. l. 24. Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σικελία, ἔξω πόλιν) Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἔξω πόλιν. Puto insuper legendum ἢ ἔξω πόλιν.

ead. l. 32. Εὐβοίας) Paulo post, ubi de ratione nominis Zancles agit Thucydides, annotatum erat, σημείωσαι ὅτι τὸ δρέπανον ζάγκλον οἱ Σικελοὶ καλοῦσι.

Pag. 525. l. 5. Οἱ Χαλκιδεῖς) Post haec ad verba Thucydidis ἀσπῆμου ἀργυρίου scriptum erat, σημείον μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ μαζία τινά. Eadem leguntur ad II, 13. Vide du Cange Glossar. Graec.

ead. l. 7. Ψευδῆ μὲν, ἱκανὰ δὲ) Ψ. μ. πιθανὰ δέ. & ad ἐπαγωγὰ alio loco ἐφεκκυστικά.

ead. l. 11. Ἡ μάλα τοι μεγάλων) Ἡ ῥα νύ τοι μεγάλων Mf. ut in Homero Iliad. κ', v. 401.

ead. l. 28. Ἡμᾶς δηλονότι) Deest una cum duobus sequentibus scholiis.

ead. l. 38. Αὐτὸν διαβάλλειν) Ἐαυτὸν διαβάλλειν.

Pag. 527. l. 16. Δηλονότι τῶν πολεμίων) Verba Niciae sunt in concione ad Athenienses: χρὴ δὲ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, παρρῆϊν. Ibi Scholiastes: ἀλλὰ τὰς διανοίας, δηλονότι τῶν πολεμίων. Non potest negari quidem, quin sententiam aliquo modo ferendam, multo minus absurdam, pariat expositio fundamento isto nixa. Talis est Acacii Enenckelii: *verum non in adversa hostium fortuna tollere animos oportet: sed si consiliis superemus ipsos, ibi spiritus gerere decet.* Is certe Scholiastae opinionem secutus, istam textui impressit emphasin, quam, si Graeca tantisper seposueris, non incongruam neque inelegantem dixeris. An vero & eadem prorsus auctor noster cogitaverit, dubitare licet. Scopus Niciae tantummodo, ut iniecto civibus suis ex Spartanorum vicinia, quantumvis victorum nuper, metu aliquo, diffuadeat longinquam expeditionem, quam in insulam longe diffitam Athenienses meditabantur: hortatur igitur eos, ne propter adversam Lacedaemoniorum fortunam effervant animo, sed ut moderate sentiant potius, cohibeant cogitationes & vana consilia de imperio latius proferendo, recte scilicet facturi, si affectus suos atque spiritus reprimendo, gaudeant acquisitis, & fiduciam virium suarum potius & prudentiae, quam insolentiam ex secundis rebus ostendant. Hoc enim illud est, quod appellat noster, τὰς διανοίας κρατήσαντας, παρρῆϊν. Dico διανοίας, non quidem τῶν πολεμίων, sed τὰς αὐτῶν. Atque hoc vocabulo proprie tales cogitatio-

nes & consilia, quae ex cupiditate, superbia, ambitione, & istiusmodi affectibus oriuntur, denotare consueverunt. Κρατεῖν autem & κατέχειν tales dicitur, qui imperat iis, continendo scilicet & reprimendo. Thucydides lib. 1: καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἐδύνατο. Additur his θαρρῆν verbum fortitudini proprium, ac timiditati aequae, & insolenti temeritati oppositum, quo innuat orator, haud se omnem opinionem potentiae atque virium animis civium suorum evellendam cupere; perquam sapienter sane: nempe quibus τὸ ἐπαίρεσθαι & ὑπερφορεῖν dissuadet maxime, iisdem τὸ θαρρῆν, ne virium & magnanimitatis suae obliviscantur, cum continentia tamen & consiliorum maturitate coniunctum commendare vult. GRAMM.

ead. l. 25. Τοῖς Ἐγχεσταιοῖς τὸ καλῶς πρόσκειται cet.) Τὸ καλῶς πρόσκειται διὰ τὸ μὴ πεφορᾶσθαι ψευδόμενον. Paulo inferius ad χάριν μὴ ἀξίαν εἶδέναι in Thucydide, adscribebatur, Ὀμηρος, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθεν. Ex Odyss. δ', v. 695.

ead. l. 27. Διὰ τὸν στρατηγὸν Ἀλκιβ.) Haec bis erant scripta, primum minio & vetusta manu, quae scripserat ταῦτα δ. τ. συστρατηγὸν Ἀλκιβ. deinde recentior atramento exprefserat id, quod est in edd.

ead. l. 30. Ἀλαζονεύεσθαι) Ἐναλαζονεύεσθαι.

ead. l. 33. Ὀμηρος) Iliad. α', v. 156.

ead. l. 36. Δευτέρας ψήφους τίθει) Male exponit ἐπιψήφισε per δευτέρας ψήφους τίθει, cum hoc sit ἀναψήφισεν. HUDS. Vide Notas ad Thucydidem. A Ms. abest haec annotatio.

Pag. 528. l. 14. Ἦτοι ἐν τῷ διαπρέψαι ἐμὲ τῇ Ὁ.δ.) Διαπρέψαντος ἐμοῦ ἐν τῇ Ὁ.δ.

ead. l. 18. Ἀναλώσιμα) Ἀναλώμασι. & paulo ante ad φθονεῖται. Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἔρπει.

ead. l. 21. Οὐκ ἀχρηστός μου ἐστὶν ἡ ἀγνοία) Οὐκ ἀχρηστός ἐστὶ μου ἡ ἀγνοία. De hoc dictum est ad Thucydidem.

ead. l. 23. Εὐπραγοῦντα) Mox ad verba Thucydidis οὐ προσγορευόμεθα annotatum erat: ἀντὶ τοῦ ὑπερορώμεθα τέθηκεν. ἐπεὶ συμβέβηκε τοὺς παρορωμένους ὑπὸ τῶν πέλας μὴ προσγορευέσθαι.

ead. l. 27. Καταφρονήση) Καταφρονεῖτω.

Pag. 529. l. 18. Οὐ ταῖς νομιζόμεναις) Thucydides: οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς. Scholiafles: οὐ ταῖς νομιζόμεναις, ἀλλὰ ταῖς ἱκαναῖς. οὕτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν ἀλλήτην φαμέν. Non repugnabo, quin per νομίμους κατασκευὰς tales intelligantur, quae ἱκαναὶ sint. Sunt tamen νόμι-

μοι proprie αἰ νομιζόμεναι, eiusmodi scilicet, quales respublica requirit a bonis civibus, communis patriae legibus, ut eam rite instructi defendant, obligatis. Clara etiam satis auctoris verba, quod non aliam voci significationem addant, haec scilicet, ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις, hoc est, in ipsa illa regione usitatis, ut recte Aem. Portus vertit. Voluit tamen Enenckelius Scholiaften potius sequi, sic transferendo, aut alio in regione apparatu, sufficienter est instructus; nulla ratione, ut puto. Et, ut ad Grammaticum nostrum revertamur, neque δ νόμιμος ῥήτωρ alio modo est ἱκανός, quam quatenus τοῖς τῆς πολιτείας νόμοις exacte obsequi non minus quam τῆς ῥητορικῆς studet. Bene igitur monuit eruditiss. Iungermannus ad Pollucem l. 4, c. 4: *Notandum hoc νόμιμος de rhetore bono & legum observante, quod forte sic in Lexicis non reperias.* Ita ille. GRAMM.

Mf. τὸν νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανόν, καὶ νόμιμόν ἀθλητὴν φαμέν. ead. l. 24. Ἐμφαίνεται γὰρ καὶ ἐντεῦθεν) Ἐμφαίνει δὲ ἐντεῦθεν.

Pag. 530. l. 6. Καὶ ἐπιχειροῦσιν) Καὶ προεπιχειροῦσιν.

ead. l. 30. Οὐ λόγων κομπέυσει, ἀλλ' ἔργων ἔξει) Οὐ λόγων κομπάσει, ἀλλ' ἔργων ἔξειν.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ, τοῖς αὐτοῖς χρώμενον λόγοις) Deest. Oratio postulat χρώμενος.

Pag. 531. l. 7. Τὰς πόλεις) Τὰς ἐπτὰ πόλεις.

ead. l. 16. Χρήσιμον εἰς τὴν ἡπείρου στρατὸν) Nec hoc, nec duo sequentia scholia habet Mf.

ead. l. 27. Οὐχ ὁμοίως ἐμέλλετε) Οὐχ ὁμοίως εἰ μέλλετε. δε ποχ τοῖς ὑπηκόοις συμμαχοῦντες.

ead. l. 31. Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτισθέντες, ἀπελαθέντες) Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτηθέντες, ἀπελθόντες.

Pag. 532. l. 1. Λόγῳ, φησὶν, ἔτοιμα εἶναι, ταῖς δ' ἀληθείαις οὐ) Λόγῳ, φησὶ, ταῖς δ' ἀληθείαις οὐκ εἶναι.

ead. l. 4. Παρασκευαζόμεθα) Παρασκευασόμεθα.

ead. l. 8. Οὐς, ἤγουν — πλείοντας) Deest.

ead. l. 18. Τῷ Νικίᾳ) Paulo post ad haec Thucydidis, καὶ ἔρως ἐπέπεσε τοῖς πᾶσι, adscriptum erat: Ὀμηρος, τοῖσι δ' ἄφας πόλεμος γλυκίων γένετο. Ex Iliad. β', v. 453.

ead. l. 19. Ἔρως ἐνέσκηλεν) Ἔρως ἐνέπεσεν.

ead. l. 26. Περίττος δ' μὲν) Thucydides: ὁ δὲ ἄκων μὲν εἶπε. Coniunctio μὲν superflua hic non censenda: habet enim empha sin necessariam, & refertur ad ἄκων, non vero ad verbum sequens. Ergo recte hic recentior (&, ut videtur, priorem corrigens) Glossator: καίτοι, δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δέ. GRAMM. Μὲν hic quidem non supervacuum esse, sed tamen in hac an-

notatione aliquid turbatum esse, credo: nam μὲν hic pro δὲ accipi posse non liquet. In Mf. posterior pars expositionis καί-ται δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δὲ, ad μέντοι, quod paulo inferius legitur, referebatur. Sed ne ibi quidem locum aptum habere potest.

ead. l. 32. Ἐπεὶ φασὶ τὸν Ἑρμῆν) Totum hoc scholion prope iisdem verbis legitur in Suida v. Ἑρμῶν.

ead. l. 36. Ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ) Ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ αὐτῇ. Mf. Ὁ. ἑ. π. αὐτῇ αὐτῇ. Suidas.

ead. l. 37. Καὶ πολυσχιδές) Addunt iidem καὶ αὐτῷ μάλιστα ἀσύμφωνον.

ead. l. 38. Πausanias) Huius Pausaniae Lexicon Atticum saepenumero commemorat Eustathius, cum in Commentariis ad Homerum, tum etiam ad Dionysium. HUDS. Vid. Fabricium IV Biblioth. Graec. 34, 4, & Maußacum in Dissertat. Critica pag. 393.

Pag. 533. l. 3. Ἑρμοκοπίδας) Suidas h. v. & Scholiastes Aristophanis Avib. v. 767, ad Suidam laudatus a Kußtero, ac rursus Scholiastes ad Lyßistrat. v. 1095.

ead. l. 8. Ἀντὶ τοῦ, ὑπόθεσιν) Desunt.

ead. l. 29. Εὐριπίδης ἐν Μῆδειᾳ) Vers. 60. Habet etiam Suidas v. μεσῶ.

Pag. 534. l. 33. Ἦγουν ὁμῶς οὐ — ὑπεilhῆθαι. Οὐ καταφοβ,) Ἦγουν, οὐ καταφοβηθεὶς. Quae in medio sunt, desiderantur.

Pag. 535. l. 6. Ταπεινώσωμεν) Desst.

ead. l. 16. Δι' ἀπορίαν ἐπιτηδεύων) Δι' ἀπορ. τῶν ἐπιτηδεύων.

ead. l. 19. Ἐν ἐλπίσι) Ἐν ἐλπίδι.

ead. l. 20. Τῆς νίκης ἕτερον) Τῆς νίκης ὥς σφαλισσομένων τῶν Ἀθηναίων περὶ αὐτοὺς, ὃν περὶ τρόπον ἐσφάλισαν οἱ Μῆδοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ἕτερον.

ibid. Τὸ μόνον Συρακουσίους) Τὸ μόνους Συρακουσίους.

ead. l. 21. Τοὺς Ἀθηναίους· τρίτον δὲ) Τοὺς Ἀθηναίους· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐπὶ Συρακουσίους ἐκείνοι προηγουμένως στρατεύονται. καὶ γὰρ τὸ μῆδ' (τὸν Μῆδον puto scripsisse) ὑπὸ πάντων νενικημένων (potius νενικημένων) τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ μέγαν τῶν Ἀθηναίων ἡττῆσθαι νενομίσθαι· διὰ τοῦτο ὅτι ἐπ' Ἀθήνας λόγος ἦν στρατεύειν αὐτόν.

ead. l. 22. Συρακουσίους) Συρακουσίους· ἐπεὶ γὰρ καταπεπλήγασιν ἀκοῇ τοὺς Ἀθηναίους νενικηκότας τὸν Μῆδον, παραδείκνυσιν αὐτοῖς ὅτι ὁ Μῆδος αὐτὸς περὶ αὐτοῦ πταίσας τὰ πλείω τὴν δόξαν τῆς νίκης ἐκείνοις προσέθηκε.

ead. l. 30. Φοβοῦνται Καρχηδόνιοι μὴ) Προσδοκῶσι γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι καὶ φοβοῦνται μὴ.

ead. l. 34. Λάβρα τῶν Ἀθηναίων πέμψαντες) Λάβρα τ. Ἀ. πέμψαντες. ἐν δὲ τῷ, ἢ ἐξ ἐνός γε τρόπου, περιττὸς ὁ ἢ σύνδεσμος. παρὰ γὰρ τὸ ἢ κρύφα ἢ φανερώς ἀμύναι τρίτον οὐδέν ἐστι.

ead. l. 36. Τὰ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους) Non habet Mf.

Pag. 536. l. 13. Ἐκπεσεῖσθαι εἰς καιρὸν) Ἐκπεσεῖσθαι τὸν καιρὸν.

ead. l. 15. Εἰς ἀξιομαχίαν) Paulo inferius ad verba Thucydidis πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γινῶμαι annotatum erat: Ὀμηρος, τοιοῦτος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἡμᾶς ἀγῆσι. Odyss. σ', v. 135.

ead. l. 21. Μᾶλλον ἂν) Ante haec ad παρὰ γράμην τολμήσαντας est expositio, παρὰ τὴν δόξαν αὐτῶν διαρρήσαντας.

ead. l. 23. Τὸ ἀντεξορμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους) Τὸ ἀντεξορμῆσαι ἐπὶ τοὺς Ἀθην.

ead. l. 24. Παντὶ ἀνθρώπῳ) Deest.

ead. l. 34. Θαυμάζω δηλονότι) Ἐνεκα θαυμάζω δηλονότι.

ead. l. 36. Ἐπιλυγάζονται) Ἐπιλυγάζονται.

Pag. 537. l. 1. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγγελίας) Non est in Mf.

ead. l. 2. Ἀλλ' ἐξ ὧν) Τὸ ἐξ ἧς, ἀλλ' ἐξ ὧν.

ead. l. 22. Ψευδεῖσι λόγοις συντίθεσι) Abest a Mf.

ead. l. 33. Εἴπερ καὶ πᾶσχει τις κακῶς πρὶν αἰσθῆται ἂν) Non habet hoc scholion Mf. neque posterius ex iis, quae hic leguntur ad l. 14.

ead. l. 38. Ὁ δὲ νόμος κωλύων ἐτέθη διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς ἀρχεῖν, μᾶλλον ἥ περ) Ὁ δὲ νόμος ἐτέθη δ. τ. μ. δ. ὑμᾶς ἀρχεῖν κωλύων ἥ περ.

Pag. 538. l. 4. Τουτέστι τὴν ἀριστοκρατίαν) Deest.

ead. l. 5. Ἀπὸ κοινοῦ — βούλοσθε) Haec non habet Mf. in quo pro his est ισότημαι εἶναι μετὰ τῶν πολλῶν.

ead. l. 18. Ἀντὶ τοῦ προαισθησόμενον) Thucydides: καὶ τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὥς προαισθησόμενοι καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας ἀπαλλαγῆτε. Scholiafles: ἀντὶ τοῦ προαισθησόμενον καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας ὑμῶν. Habet suffragantes sibi Scholiafles H. Stephanum ac Melanchthonem apud Winsemium, minus autem Aem. Portum & Acacium Enenckelium, quorum posterior sic transtert: *Quin & ab nuntiis talibus abstinete, praesensimus enim nos, & haud quaquam patiemur.* Recte hoc, ut omnino credimus, & elucescere ex iis, quae hac tota oratione dicta sunt, sensum istum putamus. Accusativus autem, quem per Atticismum absolute hic poni censent, regitur ab intellecta praepositione πρὸς, q. d. ἀπαλλαγῆτε τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὥς πρὸς ὑμᾶς προαισθησόμενοι, (ut qui istam praesensimus, non veto

προαισθησόμενους, ut Scholiastes vult,) καὶ μὴ ἐπιτρέφοντας
(*nec permittemus vobis cogitata perficere.*) Confer etiam Aem.
Porti paraphrasin, quam & notulis suis inseruit Oxoniensis.
GRAMM. Ms. ἀντὶ τοῦ, ὡς προαισθησόμενων, κ. μ. ἐπιτρέφον-
των ἡμῶν. Vide ad Thucydidem annotata.

ead. l. 22. Αὐθαίρετον δουλείαν) Deest.

ead. l. 34. Διμέσι) De hoc actum est ad hunc locum Thucyd.

ead. l. 38. Ὀλκάδες) Ταχεῖαι hic in Ms. exponuntur πρὸς
ναυμαχίαν ἐπιτήδαιοι.

Pag. 539. l. 2. Στρατιώτας τοὺς πεζομαχίῃσοντας ἀγρῶσαι)
Haec nihil faciunt ad explicanda verba Thucydidis ὀπλίταις
δὲ τοῖς ξύμπασι. Ms. ea recte refert ad praecedens vocabulum
στρατιώτιδες. Scholiastes ad I, 116: στρατιώτιδες, στρατιώ-
τας ἀγρῶσαι τοὺς μέλλοντας πεζομαχεῖν.

ead. l. 16. Φρούρια, ἃ περιπλέοντες εἰσῆγον εἰς αὐτὰ φρου-
ροὺς) Φρούρια τῶν περιπόλων. Cetera defunt.

ead. l. 23. Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ) Haec sine ratione re-
petita sunt ex annotatione praecedente. Nec habet ea Ms.

ead. l. 27. Ἐν τριήρεσιν) Ἐν ταῖς τριήρεσιν.

ead. l. 35. Κινδυνεύειν ἐν τῇ πόλει. ἤγουν κίνδυνον προξενεῖν τῇ
πόλει) Κινδυνεύειν τῇ πόλει. Reliqua desiderantur.

ead. l. 38. Χειρώσαμένους) Deest. Nec χειρώσασθαι idem est
quod προσαγαγέσθαι; cuius significationem interpretes Latini
bene expressit.

Pag. 540. l. 13. Καὶ οὐ διαστήσειν) Καὶ οὐ διατάσειν.

ead. l. 18. Συντόμως) Thucydides: ἐπὶ Συρακούσας ἔπλεον,
ἐπικαίρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς. Scholiastes: ἐπικαίρως,
συντόμως, τεταγμένως. L. Valla: *classe opportune digesta*. Quam
versionem H. Stephanus emendare in animo habens, ad an-
notationes suas hic, ut alibi, nos remittit, quas vero nun-
quam in hunc librum, aut ceteros, excepis prioribus duo-
bus, edidit. Praestitit, quod is omisit, aliquatenus Aem. Por-
tus; lectionem ἐπὶ κέρως, neglecta altera in versione sua ex-
primens h. m. *agmine longo ceteris navibus instructis*. Optime.
Confirmant lectionem ἐπὶ κέρως Codd. Arund. & alter Oxon.
teste Hudsono, Hafniensis item in Bibliotheca illustr. Rost-
gaardii, & si nulli firmarent, res ipsa loqueretur tamen, &
argueret errorem scriptionis, ex confusione αι & ε ortum.
Quales librariorum lapsus admodum frequentes sunt in vocibus,
quas sive recte scribas, sive tali modo corrupte, Graece
tamen aliquid significare possunt, quod textui sensuique
convenire iudicet lector aliquis, non multa aut sufficienti e-

ruditione instructus, quales exscriptores plerumque fuisse constat. Exemplo sit, quod prae manibus habemus, ἐπικαίρως, non tantum hoc loco vitiosum, sed & in Suida: Ἐπικαίρως παραπλέοντας, τουτέστι μίαν παρακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. & in Maximo Tyrio Dissert. XC, quando cernas ait natat ὥσπερ στρατόπεδον ἐπικαίρως βαδίζον, ubi (etsi inemendatum reliquit Heinsius) omnino legendum ἐπὶ κέρως. apud Athenaeum quoque, in Eubuli versibus lib. 13, pag. 568, γυμνὰς ἀφελῆς ἐπικαίρως τεταγμένας. nec enim dubitamus & hic similiter rescribere, quamvis erudita sint, quae de ἐπισχερὰ & ἐνσχερὰ affert Casaubonus. ac denique in nonnullis Codicibus Thucydidis nostri lib. 6, ubi rectius hodie: καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεούσαντες. Quid vero locutio ipsa denotet, exposuit alibi Scholiastes, nempe ad haec II, 90, ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας. Scholiastes: ὥσαντι ἕλσυν μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρως δηλοῖ. Non ergo fuit ratio, cur Acacius Enenckeliius Porti interpretationem, quam sibi ignotam non fuisse fateatur in notis, negligeret, hancque substitueret pag. 289, cum opportune ceterae quoque naves venissent. Winsemius ad tempus futurum, pugnaeque opportunitatem spectare ἐπικαίρως, iudicans, talem dedit: reliquarum navium acie ad dimicandum instructa. At Ablancurtius plane novam finxit: le reste demeurant près de là pour la plus grande sûreté. Ita nimirum ille τὸ ἐπικαίρως ἔχειν τὰς ἄλλας vertendum censuit p. 48. GRAMM. Adde, quae annotat Kusterus ad Suidam v. ἐπικαίρως. Ms. non habet hoc scholion: quod argumento est, in Cod. illo Thucydidis, e quo librarius scholia descripsit, non ἐπικαίρως, sed ἐπὶ κέρως fuisse.

ead. l. 22. Πολεμεῖν δυνατόν ἔσοιτο) Hoc quoque abest a Ms. Nec est cur aliter interpretemur πολεμητέα, quam alia verbalia in τέον & τέα.

ead. l. 27. Ναῦς ναυτῶν πληροῦσιν) Ita edidi ex auctoritate Ms. & coniectura Aem. Porti. Ante erat ναῦν ν. π.

Pag. 541. l. 2. Τοὺς ἐναντία γενομένους ἀπολῦσαι ἀνεξετάστως) Hoc non potest intelligi, nec ea est verborum Thucydidis, τινὰ αἰτιαθέντα ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν, sententia. Scribendum videtur τοὺς ἐν αἰτία γενομένους, vel γινομένους, ἀπολῦσαι ἀνεξ.

ead. l. 4. Γενομένην ἐν τελευταίοις χρ.) Ἐν τοῖς τελευταίοις χρ.

ead. l. 24. Τοῖς πρὶν) Ante haec ad διέφερον annotatum erat διήνου, & ad τὰ δὲ ἄλλα, ad indicandam ellipsin, κατὰ

ead. l. 26. Προσοικοδομήσας) Super Πυθίου, quod paulo ante in Thucydide legitur, scribitur τῷ τόπῳ.

Pag. 542. l. 27. Ἐτη τρία) Ad epigramma praecedens hae interpretationes adscriptae erant: Ἀριστεύσαντος, ἀρίστου γενομένου. Ἰππίου) Συγατέρα. Ἀτασθαλίην) Αὐθάδειαν, ἀλαζονείαν.

ead. l. 29. Ὡς Ἰππίας — ἀπέδραμε) Defunt. Et sine ullo damno abesse possunt. Saepe quaedam huius generis scripta sunt in margine librorum vett. cum notabile aliquid narrat scriptor.

ead. l. 34. Ζήτησιν ποιῆσαι) Καὶ ζήτησιν ποιῆσαι.

Pag. 543. l. 1. Οὐ γὰρ ὑπώπτειν ἐτι ἀλλήλους) Haec nihil commune habent cum ἐπιστιμώρητο, cui exponendo adhibentur. Videntur in alienum locum venisse, & ad sequens ὠφέλητο referenda esse.

ead. l. 2. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἢ πόλις) Hic locus mihi de mendo suspectus. HUDS.

ead. l. 4. Ὑποπτεύοντας ἐπιτίθεσθαι τοῖς Ἀργείοις) Ὑποπτευθέντας ἐπιτ. τ. Ἀρχ.

ead. l. 26. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στρατόπεδον) Post στρατόπεδον adde e Mf. καταλαβεῖν. Sed refertur ad sequens δυνηθέντες, non ad καθ' ἡσυχίαν, εἰδότες.

Pag. 544. l. 17. Φύλαγμα) Deest.

ead. l. 19. Λογάδας) Vide hic ad Thucydidem annotata.

Pag. 545. l. 3. Ἐμπροσθεν τῆς στρατηγίας ἐσφάζοντο) H. Stephanus in Thes. Ling. Gr. voc. σφάγιον emendat, ἔμπροσθεν τῆς στρατείας ἐσφαγιάζοντο; & in προφέρω melius, ἐ. τ. στρατιᾶς ἐσφαγιάζοντο. Ἐσφαγιάζοντο etiam Mf.

ead. l. 16. Ἦτοι συνελθόντες ἐγγύς) Priore interpretatione admissa, posteriore carebimus. GRAMM. In Mf. erat συνελθόντες & συνελθόντων. hoc melius.

ead. l. 23. Οὐχ ὥς οὐ τὸ σύνολον, ἀλλ' ὥς τότε οὐχ ἡττημένοι) Οὐ τὸ σύνολον, ἀλλὰ τότε οὐχ. ἡττ.

ead. l. 33. Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῶν) Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ. Pertinet potius ad verba praecedentia Thucydidis μετὰ κινδύνων μελετωμένῃν.

ead. l. 38. Εἰδὼς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων) Defunt. nec iis hic locus est. Vide ad pag. 116 l. 7.

Pag. 546. l. 2. Τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι περὶ Ἀλκιβιάδου τοῦ διώκοντος) In Mf. haec tantum annotabantur pro expositione, τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι. Περὶ Ἀλκιβιάδου seorsim, in margine exteriori, scriptum erat, ut multa alia. Vid. ad p.

542. Τοῦ διώκοντος alio loco in margine interiore, sed non apparebat, quo referendum esset.

ead. l. 4. Ἦγουν εἰδὼς τὸ μέλλον) Cum hoc coniungitur in Ms. sequens scholion.

ead. l. 7. Οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους) Credam excidisse ex verbis Scholiastae, exscribentis culpa, particulam μὴ ante haec, οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι. Secus enim contrarium auctoris textui erit Scholion. GRAMM. Addidi μὴ ex Ms. in quo est οἱ μὴ βουλόμενοι δέχεσθαι, non, ut vel meo, vel operarum errore expressum est, οἱ βουλόμενοι μὴ δέχεσθαι. Idem habet Μεσσηνιοί, non Μεσσήνιοι.

ead. l. 10. Οὐδὲν ἠκούετο ὑπ' αὐτῶν) Pro ἠκούετο puto scribendum ἠνύετο. Paulo post ad voc. σταύρωμα in Ms. haec annotatio erat: ὅρια περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι. οἱ μὲν τὰ νεώρια ἠκούσαν ἀκολουθήσαντες Ὀμήρῳ εἰπόντι, οὐρούς τ' ἐξ-εκάθειρον· οἱ δὲ ἀποθήκας. Duae posteriores expositiones tuto reiici possunt. Non est obscurum, quid sit σταύρωμα. Vide Thucydidem VI, 64, 100 & 101. Est in Homero II. β', v. 153.

ead. l. 11. Οἱ Καμαριναῖοι τοῖς Ἀθηναίοις) Addit Ms. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ. Significat, ante προσχωρῶσι repetendum esse μὴ e superioribus μὴ οὐκέτι βούλωνται.

ead. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ δέισαντες) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δέισαντες.

Pag. 547. l. 3. Ὅτι ὁ φοβούμενος αὐτοὺς μᾶλλον ἀπολέσαι σπουδάζει) Ὅτι ἄρα ὁ φοβ. αὐτοὺς πολὺ μᾶλλον ἀπολ. σπ.

ead. l. 12. Ἰκα σωφρονισθῶμεν) Ad φοβεῖσθαι adscriptum erat: τὸ τὸ φοβερὸν εἶναι, καὶ φοβεῖσθαι. ὡς καὶ Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φόβος ἔρπει. Aiac. v. 157.

ead. l. 13. Τοὺς Συρακουσίους τῷ πολέμῳ) Τοὺς Συρακουσίους περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ. & μοχ καθυπέρτεροι τῶν Ἀθ. γέν.

ead. l. 21. Βουλήσεται μὲν) Totum hoc scholion desideratur. Deinde ad ea, quae sequuntur in Thucydide, λόγῳ μὲν γὰρ τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζειν ἂν τις, annotata sunt, quae pag. sq. l. 3 leguntur, τοῦτο ἐξήγησίς ἐστι ταῦ προτέρου. ὁ μὲν γὰρ & seqq. usque ad finem illius annotationis. Et plane illi loco conveniunt; ab hoc aliena sunt.

ead. l. 29. Καὶ δέεσθαι ἂν ἡμῶν) Ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν. fortassis καὶ ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν.

ead. l. 30. Ἐπὶ ταῦτα τὰ εἰρημένα) In hoc scholio nihil est, quod ad verba ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου pertineat, praeter postremam partem, τὸ ἐξῆς, ἐκ τοῦ ὁμοίου φαίνεσθαι παρακλενομένης. Nec illa ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύοντα cum praecedentibus cohaerent, & haud dubie perperam repetita

sunt ex iis, quae ad l. 6 annotantur. Illa, τῷ λόγῳ μὲν συμμαχεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς Συρακουσίοις, possunt referri ad verba Thucydidis, καὶ μὴ μαλακῶς, ὥσπερ νῦν, συμμαχεῖν. Mf. hic nihil nos iuvat. In eo pro ἔργῳ δὲ, ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς — παρακελευομένους, legitur ἔργῳ δὲ ἑαυτῶν εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος. E quibus illa, εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος, avulsa videntur ab iis, quae ad l. 6 scribuntur, καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύοντας.

Pag. 548. l. 4. Οἴσεται σώζειν) Οἴησεται σώζειν.

ead. l. 7. Σωτηρίαν σώζειν) Σωτηρ. σώζοι.

ead. l. 8. Λεῖπει) Thucydidēs: καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ, ὥσπερ νῦν, τοὺς πέλας ἀδικῶσι. Scholiastes: ὅταν ὑπ' ἄλλων. λεῖπει τὸ, ἐπιόντων, ἀδικούντων. Sed quis tali indigeret explicatione? quod si ellipsin supplere velit Grammaticus, dicat potius, λεῖπει τὸ, ἀδικῶνται. GRAMM.

ead. l. 22. ἢ κεν γηθῆσαι Πρίαμος) Quae hinc sequuntur, a Mf. absunt, ex more veterum citandi testimonia scriptorum, de quo supra dictum est. Est tritum ex Iliad. α', v. 255.

ead. l. 32. Καὶ γὰρ ὥσπερ λεγόμενον δικαιοφανές ἐστι) Por-tus coniicit καὶ γὰρ οὐχ ὥσπερ. Ita legendum liquet e verbis Thucydidis. Nec dissentiam, si quis putet articulum τὸ ante λεγόμενον addendum esse.

Pag. 549. l. 11. Πρὸς μὲν τῷ δέομεθα, ὅτι προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν Ἰωνῶν πρὸς δὲ τῷ μαρτυρόμεθα) Πρὸς μὲν τὸ δ. ὁ. ἐπιβουλεύομεθα ὁ. τ. ἰ. πρὸς δὲ τὸ μαρτ. Τὸ postulat ratio linguae Graecae, ἐπιβουλεύομεθα sensus, & ita ipse Thucydidēs.

ead. l. 16. Καὶ οἷον ἐπινίκιον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑμεῖς γεγενῆσθαι αἴτιοι δουλωθέντες τῆς νίκης) Καὶ ὁ. ἐ. οὐ. ἀ. ἢ ὁ. γενήσεσθαι δουλωθέντες, οἱ τῆς νίκης αἴτιοι. Recte, si pro γενήσεσθαι scribatur γενήσεται, vel γενήσεθε. Sed potius puto γενήσεται.

ead. l. 19. ἢ δουλεύειν τοῖς Ἀθηναίοις) ἢ εὐθὺς δουλεύειν τοῖς Ἀθ. Voluit τῷ εὐθὺς exponere Thucydidis αὐτίκα.

Pag. 550. l. 6. Ὡς ξυγγενῶν ὄντων φασὶ δεσπόζειν ἡμῶν Συρακούσιοι) Ὡς ξυγγενῶν ὁ. φ. δ. ἡμᾶς οἱ Συρακουσίοι. Pro ὥς etiam malim ὄν. Thucydidēs enim οὐς ξυγγενεῖς φασὶν ὄντας.

ead. l. 15. Ὑπὲρ τῆς Ἰωνικῆς ἐλευθερίας) Ὑπὲρ τῆς τῶν Ἰωνῶν ἐλευθ.

ead. l. 18. ἢ ἄνω κείμενον) Quae ἀπὸ κοινοῦ adsciscuntur, e superioribus plerumque sumuntur: & tamen verbum ἀποφαίνομεν non ἄνω, sed κάτω videmus κείσθαι, ait, & se hoc loco de eo monitum promittit Stephanus in Proparascue p.

10. Ille quidem non praestitit, quod in animo habebat : sed mihi verbum ἀποφαίνομεν, neque ad praecedens ὁρῶμεν, neque ad sequentia commode referri posse videtur.

ead. l. 24. Φοβερόν τι) Φοβερώτερόν τι.

ead. l. 32. Ἡμεῖς ἀπόντας καταδουλώθηται) Thucydides : μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες. Recte, ut quidem opinamur, reddit L. Valla, immo potius, ut ne hoc patiantur, prohibeamus. Nec culpandus Aem. Portus, secunda persona utens, ne hoc vobis accidat. Pari modo Acacius & Ablancurrius. Intelligent hic nempe Siculos, quos μὴ παθεῖν sinerent Athenienses. Scholiastes contra patientem personam facit populum Atheniensium hisce : μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες) ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλώθηται καὶ δοκεῖ τὸ ἐπιφερόμενον τούτῳ μᾶλλον συνέδειν. Immo dicam, non debere sequentia hic multum respici, (in quibus non negaverim aliquid esse pro Scholiasta,) dum praefens periodus sensum parit tam congruum, tam rotundum. Persuadere enim istis conatur verbis Euphemus, Siculorum rempublicam & libertatem nec a suis (Atheniensibus) aliquid damni passuram esse, nec aliorum iniuriis & oppressioni exponendam, paratis Atheniensibus quemvis ab ea attentanda hostem arcere. Non dissimulandum interim, Phil. Melanchthonem cepisse locum eo modo, quo Scholiastes, ac vertisse ita : sed potius ut impediamus eos, qui nostrae libertati insidiantur, vel qui nobis formidabiles sunt. Alteram tamen, ut dixi, sententiam praefereendam puto. GRAMM.

ead. l. 34. Οὐδεμιᾶς συγγενείας οὐσης) Thucydides : ὑπολάβη δὲ μηδεὶς ὥς οὐδὲν προσήκον ὑμῶν κηδόμεθα. Scholiastes : οὐδὲν προσήκον. ἤγουν, οὐδεμιᾶς συγγενείας οὐσης. Verum nulla hic cognatio indicatur, sed necessitudo talis, quae in conservanda utriusque reipublicae salute communi studio versari debet, hancque συμμαχίαν adeo non minora, quam cognitionem, iura exposcere, orator innuit, ea propter his iam insistent, quia Hermocrates Syracusanus praecedente oratione τὴν συγγένειαν suorum & Camarinaeorum crepabat identidem, ad invidiam Atheniensium. Igitur concludit quoque periodum (quam allegata inceperunt verba) h. m. καὶ ἐν τούτῳ προσήκατε ἥδη ἡμῖν τὰ μέγιστα. IDEM.

Pag. 551. l. 20. Εἰσφέρειν εἰς τὸν πρὸς Πελοποννησίου πόλεμον) Εἰσφέρειν πρὸς πόλεμον.

Pag. 552. l. 27. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαμέν) In Ms. annotatur ad σύμμαχοι, quod est pag. 135 l. 2 in Thucyd. & paulo post rursus ad μήθ' ὥς σωφρονισταὶ ibid. l. 5.

ead. l. 31. Ὑπερβατὸν) Deest. In fine huius expositionis est χαλεπὸν δὲ ἢ δὴ ἐστὶ τὸ ἀποτρέψαι ἡμᾶς.

ead. l. 34. Καὶ πολλάκις) Καὶ πολλάχϋ.

Pag. 553. l. 22. Διὰ τὸ υποπτεύειν με) Additum erat manu recenti τῇ κατ' ἐμαυτὸν ὑποψία.

ead. l. 24. Κακῶς ὀργιζόμενος) Κακῶς ὀργιζετό μοι.

ead. l. 26. Τῶν Ἀθηναίων δηλονότι) Deest.

ead. l. 32. Ὁμολογουμένην ἀγνοίαν) Thucydides: ἀλλὰ περὶ ὁμολογουμένης ἀγνοίας οὐδὲν καινὸν λέγοιτο. Scholiastes: ὁμολογουμένην ἀγνοίαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Recte de Democratia. Sed quod ἀγνοίας legerit, quodque editores praestantissimi H. Stephanus, Aem. Portus, Hudsonus in textum receperint, non laudamus. Potiorem iudico lectionem marginis, quae & edd. Aldinae, Florentinae, Hervagianae, & Codicum trium Anglicorum nostratisque Rossgaardiani est, ἀνοίας nempe. Hinc Valla, quem ex Aldina vertisse verisimile, *amentiam* reddidit, quod retinuerunt Stephanus, Portus, Acacius. *Stultitia* Philippo dicitur. Aptius forte *vãdecordia*. Vide Casaubonum ad Theophr. Char. p. 177. GRAMM. Mf. ὁμολογουμένην ἀνοίαν. Add. quae hic annotantur ad Thucydidem.

ead. l. 36. Ἦγουν ἀποπειρασόμενοι) Non habet Mf.

Pag. 554. l. 1. Ὡστε εὐπωρότερον ἂν εἴη σίτου καὶ χρημάτων) In his nullus sensus est. Videtur aliquid excidisse.

ead. l. 6. Εἰς Σικελίαν δηλονότι) Deest. Mox ad φανερότερον scribebantur haec, ἥτοι φανερώς πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐπιφανῶς καὶ μεγάλως, quae ad pag. 147 lin. 8 non suo loco leguntur.

ead. l. 17. Δωροδοκίας) Vide Petitum in Leges Attic. p. 313.

ead. l. 27. Ἦτοι φανερώς) Non pertinent huc, ut modo dixi.

ead. l. 29. Διὰ τὸ μὴ προθυμῆσθαι με φεύγειν) Particula μὴ abest a Mf. Rectius, ni fallor, quam in edd. Nec tamen ita optime exprimitur sententia verborum Thucydidis, quam bene affectus est Portus.

Pag. 555. l. 13. Μὴ ἐπὶ τοῦ ἐξηρτῆσθαι καὶ μετεωρῆσθαι ἀκονέσθω) Μὴ ἐ. τ. ἐ. καὶ μετεωρίσθαι ἀκούειν. Bene μετεωρίσθαι. ἀκούειν accipi potest, ut in aliis, in quibus Infinitivus pro Imperativo poni dicitur: quae κατ' ἑλλειψιν τοῦ χρὴ dici dudum ostenderunt alii.

ead. l. 22. Περὶ τὸν Λάβδαλον) Περὶ τὸ Λάβδαλον. Ita Thucydides VII, 3.

ead. l. 25. Πορρώτερον προΐεναι) Πορρώτέρω προΐεναι.

ead. l. 28. Ἐπὶ χερρόνησον) Ἐπὶ χερσησῶ.

Pag. 556. l. 5. Ὀλίγα γὰρ ἐπιβασιῶναι δυνάμενα) Ὀλίγα δὲ τὰ ἐπιβασιῶναι δυνάμενα.

ead. l. 13. Πρὸς τὴν Συράκουσαν) Πρὸς τὴν τῶν Συρακουσίων.

ead. l. 19. Οὐ καθὼς τὸ ἔλος ὑδατῶδες ἦν) Καθὼς τὸ ἔλος οὐχ ὑδατῶδες ἦν.

ead. l. 21. Γράφεται — μετ' ὀλίγων) Non est in Mf.

ead. l. 25. Κατεφρόνουν) Thucydides: οἱ πρότερον περιεωρῶντο. Scholiastes: ἤγουν κατεφρόνουν. Non inepte adeo quoad sensum. Sed probem tamen magis paraphrasin hic Aem. Porti, ut & H. Stephani, cuius ad hunc locum atque praecedentem annotationes, ad quas in margine remittit, desiderantur. Sufficere interim debent, quae idem diligentissimus vir in Thesauro observavit de alio auctoris nostri loco, (quem habes hoc ipso libro 6, c. 93) ubi eiusdem facit erroris reum Scholiasten, quod περιεωρῶμενοι exponat καταφρονοῦντες, pertracto in partes suas Enenckelio, temere hic a Valla & Ae. Porto discedente, sed qui (Acacius nempe) accuratiorem se praestat in ultimo loco, (οἱ πρότερον περιεωρῶντο) eleganter transferens, qui prius dubii eventum expectaverant. Winsemius utrobique nobiscum sentit, neglectis Scholiis. GRAMM.

ead. l. 26. Τῆς φιλιώσεως) Deest.

Pag. 557. l. 29. Ὁ Γύλιππος) Θέμενος praeterea exponitur ἀποθέμενος.

ead. l. 35. Τὴν ἐφόρμησιν) Ita ed. Oxon. Τὴν ἐφόρμωσιν Baf. Steph. 2. Port. & Mf.

Pag. 558. l. 5. Ἐπιθέσεως τῆς πολεμικῆς) Ἐφοδος, ἐπιδρομή, ἐπιβουλή, ἢ μηχανή.

ead. l. 13. Ἦδη τε ἔγγυς ἦν) In Mf. hic est ordo verborum: τὸ τεῖχος τὸ ὑπὸ τῶν Σ. Ὑ. Ἐ. κ. τ. τ. Ἀθ. διατειχίσματος ἤδη ἔγγυς ἦν παρεληλυθέναι καὶ Ὑ. τ. τ. τ. τ. Ἀ. διατειχίσματος.

ead. l. 17. Μὴ παραλλάξαντος) Μὴ delendum putat Aemil. Portus.

ead. l. 19. Ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμελλον ἔσεσθαι) Ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμ. ἔσ. σθαι. & paulo post εἴτε μάχοιντο, non εἴτε μάχοισιν.

ead. l. 22. Ἦγουν τοὺς ἵππους τῶν Συρακουσίων) Deest & repugnat sententiae verborum Thucydidis.

ead. l. 25. Ὑπ' αὐτῶν Ἀθηναίων) Ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 32. Γραμματέα λέγει τὸν εἰσθότα) Οὐ κυρίως γραμματέα λέγει τὸν ἀρχὴν ἔχοντα, ἀλλ' ὑπηρέτην τὸν εἰσθότα.

ead. l. 33. Ἀναγιν.) Ἀναγινώσκειν. τοῦτο δὲ οὐκ ἐντιμον ἦν.

Pag. 559. l. 4. Τὸ πολιορκεῖσθαι μᾶλλον) Hoc scholion, ut & ea, quae ad pag. 189 l. 1, 4 & 11 leguntur, non habet Mf.

ead. l. 15. Σεσηπυΐαι) Thucydides: νῦν δὲ αἱ τε νῆες διάβροχοι. Scholiastes: διάβροχοι. σεσηπυΐαι. Non sequitur, quia διάβροχοι, ideo putrefactae. Σεσηπυΐα vix amplius utilis aut πλώϊμος, utpote διερρώγυια, ut interpretatur Hesychius. Διάβροχος vitium quidem fecit, sed quod emendari potest, modo exsiccetur navis, quod & indicatur verbis mox in nostro sequentibus: τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνεκλύσαντας διαλύξαι. Id & non longe post ἀποξηρᾶναι. auctor vocat. Opponuntur ergo naves διάβροχοι, hoc est, madore penitus hausso vitiosae, ταῖς ξηραῖς, nec non ταῖς διεψυγμέναις. Consul. de istis doctorum virorum annott. ad Polluc. lib. 1, § 121. GRAMM.

ibid. Ὀμηρος) Iliad. β', v. 135. Addit Mf. ex eodem loco, καὶ σπάρτα λέλυνται.

ead. l. 16. Ἦγουν ἐν θαλάττῃ οὔσαι) Deest, cum iis, quae ad pag. 190 l. 1, διὰ τὸ ἀντιπάλους, pag. 191 l. 7, & pag. 193 l. 1 scribuntur.

ead. l. 25. Πόλεων) Πόλεως legit Holstenius ad Stephanum. HUDS. Πόλεως pro πόλεων reposui e Mf.

ead. l. 32. Ἀντὶ παθητικοῦ) Ἀντὶ ἀρχθῆναι παθητικοῦ. Ad-dendum fuerat τοῦ ante ἀρχθῆναι.

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ κατεργασθῆσεται) Ἀντὶ τοῦ κατεργασθῆσεται αὐτοῖς, διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος.

ead. l. 36. Ὡν ἕνεκα ἤλθομεν) Ὡν ἕνεκεν ἤλθομεν.

Pag. 560. l. 1. Ἀντέχειν αὐταρκούντων, ἥτοι δυναμένων) Ἀντέχειν δυναμένων.

ead. l. 34. Φοβεροὺς φαν.) Φοβερωτάτους φαν.

ead. l. 38. Εὖ εἰδέναι) Ante haec ad voc. ὑποσχεῖν annotatum erat: ὑποσχεῖν. ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ἢ ὑποβάλλειν.

Pag. 561. l. 3. Διὰ τὰς ἐμπειρίας εἰς τὴν π. τ. ν.) Διὰ τῆς ἰδίας ἐμπειρίας εἰς τ. π. τ. ν.

ead. l. 13. Ἦγουν, κατὰ τὴν πρώτην εἰσβολὴν) Haec non sunt in Mf. Nec omnino necesse est ita exponi πρῶτον, etiam Thucydides deinde dicit illud ῥᾶδίως ληθῆναι.

ead. l. 17. Οἱ ἐκ τῶν τεύχων τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ τῷ Πλημυρίῳ) Perperam hoc loco ponitur. Referendum est ad illa, quae paulo post dicuntur, οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾶον παρέπλευσαν. ubi Mf. non habet τῶν Ἀθηναίων, quod ibi in edd. legitur.

ead. l. 30. Καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων) Thucydides: πλοία γέμοντα χρημάτων. naves pecunia onustas plerique vertunt interpretes. Scholiastes χρήματα non hac vulgari & re-

centiore (ceu putat) significatione videtur accipere h. l. sed vix attendendus, nisi quis utramque coniungere velit, cum Acacio, *naves pecunia omnique rerum copia plenas.* pag. 326. GRAMM.

ead. l. 38. "Ονευος μηχανή ἐστὶ περιαγωγῆς) Quid sit μηχανή περιαγωγῆς, ab aliis doceri velim.

Pag. 562. l. 1. "Ονευος, ἐστὶ μηχανή) Totus hic articulus legitur apud Suidam in ὄνευον ubi pro ὄνευος est ὄνος, quod non immerito praefert Kusterus. Nam & ὄνοι, non ὄνευοι, aliae quaedam machinae dicuntur.

ead. l. 2. Περιβάλλοντες βρόχας, τοὺς σταυροὺς ῥαδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων.) Suidas: περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς, ῥαδίως ἐκ τ. β. ἀνέσπων. Sic quoque emendandum putem Scholiaften: nam & ita Mf. Βρόχη pro βρόχος invenio annotatum e Tzetze ad Lycophron. v. 61, βρόχαις ἀπαγχεῖσα.

ead. l. 5. Καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαιλίχοντας ἔχοντες ἀλιεῖς ἡλεκάτην) Suidas: καλοῦσι δ. τ. μ. οἱ τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἔκοντες ἀλιεῖς ἡλεκάτην. Quid sit χαμαὶ λείχοντας, vel χαμαιλίχοντας, non magis intelligo, quam Por-tus & Kusterus. Nam de χαμουλλοῖς hic vix cogitari posse arbitror, quod hi non sunt piscatorum. Sed cum de machina loquatur, praefendum videtur ἔκοντες. Et sic etiam scholion Cod. Camerar. Ἠλεκάτην quoque apud alios video scribi, non ἡλεκάτην. Ἠλεκάτη autem etiam est inter instrumenta mulierum nentium, quemadmodum & ὄνος apud Pollucem VII, 32, & X, 125.

ead. l. 7. Ὅταν καὶ πρὸ αὐτῆς τεθεῖν) Apertum est, hic aliquid deesse. Suidas: ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθεῖν.

ead. l. 14. Θαῖρρύντων ἄλλη στρατιά, ἐλευσομένη δὴλ.) Θαῖρρύντων ἄλλην στρατίαν ἐλευσομένην δὴλ.

ead. l. 18. "Ἡ τὸν χ') Quid hoc fit, non assequor.

ead. l. 21. Τῆς ἐνδ' εὐς) Deest, ut & tria sequentia scholia.

ead. l. 26. Γράφεται τῶν Δακικοῦ) Haec non sunt in Mf. qui pro iis habet, τοῦ Διακοῦ γένους. Δίοι Θρακῶν γένος, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ λέγει. Ab eodem abest expositio ad l. 3.

ead. l. 28. Μετὰ τὸ πλεῦσαι δὴλ. τὸν Δημοσθένην) Μετὰ τὸ ἀποπλεῦσαι δ. τ. Δ.

ead. l. 29. Πολυδάπανον, δαπανηρὸν, πολλὰ τελούν. ἐξ οὗ καὶ πολυτελὲς δεῖπνον) Δαπανηρὸν, πολλὰ τελούν, omiffis ceteris.

ead. l. 33. Ἀδιαστάτως ἐπικαθημένων τῶν Λακεδαιμονίων) In Mf. tantum est Λακεδαιμονίων.

ead. l. 34. Τῆς τετ. δηλοῦντι φησὶν) Ἰσὴς τεταγμένης λέγει.

Pag. 563. *l.* 2. Εἰσαγωγίμων ἐξ ἁλλοδαπῆς) Non est in Ms. Ad ea, quae paulo post dicit Thucydides, ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι, adscripti sunt duo iambici senarii, quos vide in Notis ad hunc locum.

ead. *l.* 7. Γράφεται, οὐδὲν ἐλάσσῳ) Deest.

ead. *l.* 21. Ὑστεροῦντο Δημοσθένους. ἐλθόντας καὶ μὴ φθάσαντας τὸν Δημοσθένην) Ὑστερον τοῦ Δημοσθένους ἐλθόντας, καὶ μὴ φ. τ. Δ. Praecedens scholion non habet Ms.

ead. *l.* 22. Ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν) Deest & hoc, & quae ad *l.* 11 h. p. & ad p. 218 *l.* 2 καὶ αἰρεῖ, *l.* 3 ἐπιπλέον, p. 219 *l.* 3, 11 & 13, leguntur.

Pag. 564. *l.* 1. Ἀξιοί, φησιν, ὁλοφυρμού τὸ) Ἀξίον, φ. ὁ. τό.

ead. *l.* 12. Ἦγουν τοὺς Κερκυραίους) Immo Demosthenem & Eurymedontem, ut recte Aem. Portus.

ead. *l.* 15. Συνῆρχε γὰρ ἥδη Δημοσθένης) Ita rescripti e Ms. & ipso Thucydide, pro eo, quod edebatur, συνῆρχαν ἥδη Δημοσθένης.

ead. *l.* 38. Τὸ κατὰ τὴν πρῶραν) Suidas eadem habet in παρ-εξεῖρεσία. sed pro ὡς ἂν εἴπῃ τις, apud eum & in Ms. est, ὡς ἂν εἴποι τις.

Pag. 565. *l.* 1. Ἐπωτίδες εἰσι) Haec quoque leguntur in Suida, v. ἐπωτίδες.

ead. *l.* 8. Ὡς εἶδον πλέον τὶ σχήσοντες. τουτέστι πλεονεκτή-σοντες) Desunt. pro iis ad σχήσοντες scriptum est: σχήσει, χαθήξει. σχήσουσι, καλύσουσι. σχήσεσθαι, κατασχεθήσεσθαι. σχήσεται, ἐπισχεθήσεται.

ead. *l.* 16. Γράφεται ἐπισκευασάμενοι, ἤγουν) Absunt a Ms. una cum scholiis ad *l.* 2, 3, 6, 7, 11 & 12.

ead. *l.* 21. Οὐκ ἀντίπρωροι ἐνέβαλον ταῖς ἐναντίαις ναυσὶν) Οὐκ ἀντίπρωροι ὁρμαῖς ἐνέβαλλον τῶν ἐναντίων ναυσὶν. Haec non sine vitio sunt. Sed ἐνέβαλον est error operarum ex ed. Oxon. in hanc propagatus. Basf. Steph. 2. & Porti, itidem ut Ms. ἐνέβαλλον.

ead. *l.* 24. Τῶν Συρακουσίων) Ad ἐμβόλοις, quod paulo ante in Thucydide legitur, adscripta erat expositio: ἔμβολον χάλκωμα ὥραιον περιθέμενον κατὰ πρῶραν ναυσὶν. Pro ἔμβολον Suidas habet ἔμβολος sed ἔμβολος & ἔμβολον dici, docet Eustathius in Odyss. ω', pag. 1959. Maior discrepantia est in eo, quod in Suida pro ὥραιον est πεπυρωμένον. Portus & Kusterus id corruptum putant. Idem de voc. ὥραιον dicendum videtur.

ead. *l.* 26. Ἑρμηνεία τοῦ διεκπλεῖν — εἰς τοὐπίσω γενέσθαι) Haec omnia desiderantur in Ms. In Suida v. περιπλεῖν ad ver-
Thucyd. Vol. VI. S

bum leguntur, nisi quod in eo pro καθίσταται est καθίστασθαι, & pro τεμώντων τεμόντα; utrumque melius, quam in Scholiaste. Vide Kuhnium ad Pollucem I, 123. De διεκπλεῖν confer, quae habet Scholiastes ad I, 49, & II, 89.

ead. l. 33. Περιττὴ δὲ πρὸς τὸ μὴ περιπλεῖν ἢ μία ἀπόφασις) Nimirum quia καλύειν ipsum est verbum ἀποφατικόν, super-
vacuum erat alteram negationem μὴ apponere τῷ περιπλεῖν. Ita haec verba fortassis possunt exponi. Videndum tamen, an rectius sit, περιττὴ δὲ πρὸς τὸ περιπλεῖν ἢ μὴ ἀπόφασις. Non multo post ad verba Thucydidis ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσσεσθαι, adscriptum erat: ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρῆμναν κρούειν. In quibus articulum τὸ ante ἐπὶ excidisse puto.

Pag. 566. l. 1. Τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ) Neque hoc, neque quidquam eorum, quae deinceps hac pagina usque ad l. 22 leguntur, habet Mf. praeter id, quod ad p. 237. l. 8 annotatur.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ αὐτῶν) Deest itidem. Ad κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, in princ. c. 41 Thucydidis, annotabatur: εὐχὴ κατὰ κράτος ναυμαχῆσαν (pro ἐναυμαχῆσαν, vel ναυμαχοῦντες) ἀλλὰ κατὰ κράτος ἐνίκησαν. Vult κατὰ κράτος non cum ναυμαχοῦντες, sed cum ἐνίκησαν iungendum esse.

ead. l. 29. Συνταττόμενον πρὸς τοῖς Συρακουσίοις) Συντ. πρὸς τὸ τοῖς Συρακ.

ead. l. 31. Ἦγουν κατεφρονήθη) Ex omnibus scholiis hinc sqq. Mf. tantum ea habet, quae ad l. 4 & 11 leguntur.

Pag. 567. l. 1. Οἱ Συρακουσιοὶ) Omnia defunt usque ad lin. 25, praeter scholia ad p. 242 l. 1 αὐτὸ, l. 2 ἡπείγετο, a quo tamen etiam absunt verba ἦγουν ἐγχειρῆσαι, & p. 244 l. 11.

ead. l. 8. Τροπαιονχῆσας) Thucydides: ἢ γὰρ κατορθώσας ἔξειν Συρακούσας. Scholiastes: ἦγουν τροπαιονχῆσας. Metonymice nimis interpretatur. nihil aliud est κατορθώσας in se & proprie sua emphasi, quam *secunda fortuna usus, re prospere gesta*, quod vulgare fatis. GRAMM.

ead. l. 25. Οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων) Προσεγένετο οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων. Annotationes ad l. 14, ad p. 247 l. 5 καὶ πᾶν, l. 7, 10, 13, & p. 248 l. 2 non habet Mf.

ead. l. 33. Ἦγουν τραπέντων) Deest.

ead. l. 37. Διέφυγον αὐτοὺς πολέμιοι) Διεφ. αὐτοὺς οἱ πολ.

ead. l. 38. Γράφεται, ἐκείνων ἐπιστάντων) Lectionem ἐπισταμένων, vel ἐπιστάντων, quam habuit in suis exemplaribus Scholiastes, reiciunt facile sensus & constructio ipsa huius loci. GRAMM.

Pag. 568. l. 6. Ἀλλὰ καὶ εἰς φόβον ἐπιστάντες ἀπὸ τῆς τῶν
 Επιπ. δ. α.) Ἀλλὰ κ. ε. φ. καθίστασαν τῆς ἀπὸ τ. Ἐ. δ. α.

ead. l. 7. Ἐπὶ τῶν Συρακουσίων) Deest, cum iis, quae legun-
 tur ad l. 13, & ad pag. 249 l. 8 & 13.

ead. l. 23. Τῶν Ἀθηναίων) Non habet Ms. nec scholia ad lin.
 10, 12 h. p. & ad pag. 252 l. 2, 9 & 12.

ead. l. 35. Ἀπὸ τῶν Συρακουσίων δηλονότι) Et hoc, & scholia
 ad p. 253 l. 5 & 8, p. 254 l. 1 & 5, & p. 255 l. 8, absunt a Ms.

Pag. 569. l. 3. Περιδρομοῖς) Τὰ περιπόλια interpretatur
 Scholiastes hoc loco περιδρομούς. Satis imperite. Ergo eundem
 hunc non esse Grammaticum credam, ac qui supra ad lib. 6,
 c. 45, pro corrupta in textu voce περίπλοια, meliorem indi-
 cavit hanc περιπόλια, ac interpretatus est τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρού-
 ρια. Est quidem περιδρομος etiam inter vocabula munitionum.
 Hesychius, περιδρομούς· τείχους (scribe τεῖχος) περὶ τοὺς
 βεβλημένους τοίχους κύκλῳ. Sed ista significatio nequaquam
 conveniens huic loco, ubi, neglecto Scholiasta, recte vide-
 runt Winslemius, Portus, Acacius. Loca alia, ubi περιπο-
 λίων meminit auctor noster, indicavit praeclarus Commenta-
 tor Godofr. Iungermannus ad Polluc. lib. 9, c. 4, § 16. Cete-
 rum haud abs re erit animadvertere, non adeo certam posse
 & constantem etymi rationem dari huius vocabuli, ac viden-
 tur existimasse Sylburgius in annott. ad Dionys. Halic. An-
 tiq. lib. 9, c. 56, p. 612, ut cui displicet περιπόλια verti *sub-
 urbia*, cum sit potius *circumfusa urbis castella*; & Henr. Vale-
 sius in nott. ad Maussac. p. 318, asserens Dionysio ita vocari
 castella, in quae se recipiebant περίπολοι τῆς χώρας τῶν Ῥω-
 μαίων. Nempe legerat vir doctissimus memoratos aliquoties
 eidem historiae Rom. scriptori περιπόλους τῆς χώρας, τῆς γῆς,
 τῶν ἀγρῶν, quod ille vocabulum ex militari Atheniensium re
 desumptum Romanis accommodaverat. Sit ergo περιπόλιον a
 περίπολος, neque hoc negare est animus; nam & Thucydides
 lib. III quod περιπόλιον τῶν Λοκρῶν appellaverat, τὸ ἐπὶ Ἀ-
 λικι ποταμῷ, alibi vocat τὸ Λοκρῶν φρούριον, & περίπολοι,
 φρουροὶ Hesychio, nempe qui λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ πα-
 ρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατριβουσιν ἐν τοῖς
 φυλακτηρίοις, ut describit Aristoteles apud Harpocrat. vid. &
 Maussac. observata ibid. An vero semper περιπόλια istam no-
 tionem obtineant, dubitare licet. Videntur simpliciter sic di-
 cta interdum *suburbia*, aut *minores urbes* in regione ac agris
 maioris alicuius sitae, nempe a πόλις. Sic interpretor Stra-
 bonis locum lib. 17, p. 837, τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια,

ἦτε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ Τεύχειρα, καὶ Βερενίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον. Certe enim πόλεις hae ipsae vocantur quoque Ptolemaeo lib. 4, c. 4, qui τὰ φρούρια Συραναicae regionis seorsim antea recensuit. Addatur Maccaebaeor. auctor lib. 1, c. 11, v. 4 & 61, καὶ ἐνεπύριζε τὰ περιπόλια αὐτῆς πυρί· ubi de suburbis aut oppidis circumiacentibus, quibus imposita non semper praesidia, capi putem. Omnino ita quoque acceperunt, qui 1 Paralip. 6, v. 56 & seqq. τὰ περισπόρια constanti immutatione transformarunt in περιπόλια plus quadragies, sicuti repraesentant edd. Complut. & Aldina, atque ex hac expressae: etsi enim genuinam lectionem agnoverim potius περισπόρια, quemadmodum in Iosua semper legitur, tamen fatendum, Graecos illos, qui mutationis 1 Paralip. 6 fuere auctores, suburbia voluisse appellare περιπόλια, vel ut Hieronymus in Quaest. Hebraicis loca ista reddit, suburbana eius. GRAMM.

ead. l. 5. Μισθοφόρων τῶν Συρακουσίων ὄντων) Μισθοφόροι τοῖς Συρακουσίοις ὄντων.

ead. l. 9. Γράφεται, χρήμασιν ὡς πολὺ) Deest.

ead. l. 11. Τῷ καιρῷ δηλονότι) Deest cum tribus sequentibus scholiis.

ead. l. 15. Δεισிடαιμονήσαντες) Ἀποδεισிடαιμονήσαντες.

ead. l. 18. Παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας) Παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας.

ead. l. 19. Γράφεται, πρὶν ὥς οἱ μάντις) Omnia, quae hic usque ad lin. 33 ὁ μὲν συνδ. περ. leguntur, in Ms. desiderantur.

ead. l. 38. Τῶν Ἀθηναίων) Melius Portus τῶν Συρακουσίων. Ms. non habet. Quae paulo ante ad verba Thucydidis πολλῶ δὴ μᾶλλον ἠθύμουν annotata sunt, vide in Notis ad Thucyd.

Pag. 570. l. 2. Δέξασθαι) Deest.

ead. l. 8. Κατὰ μιᾶς πόλεως τῶν Συρακουσίων) Haec non leguntur in Ms. ut nec ea, quae in sequenti annotatione sunt, ἔχουν πολλοὶ — συγκτήσασθαι χώραν. Pro iis ad verba ἔβη γὰρ πλείστα δὴ haec scribuntur: πλὴν ὅσα συνήλθεν ἔθνη πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐν παντὶ τῷδε πολέμῳ. πλὴν γὰρ τοῦ ξύμπαντος λόγου τὰ ἐν παντὶ τῷδε τῷ πολέμῳ ἔθνη πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πόλιν συνελθόντα, τοῦτέστι, πλείστα ἔθνη περὶ Συρακουσίων μαχόμενα ἦλθε, πλὴν γὰρ δὴ οὐ τοσαῦτα ὅσα πρὸς Ἀθηναίους καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους προσενημήθη.

ead. l. 18. Ἀποικοὶ ἦσαν, Ἐρετριεῖς) Ἀποικοὶ ἦσαν. Ἐρετριεῖς.

ead. l. 26. Συμμαχήσαντες ἀλλήλοις) Abest a Ms. cum

scholiis ad pag. 267 l. 8, 9, 11, & pag. 268 l. 10. & 12.

Pag. 571. l. 3. Παροιμία, Πιπράσκει) Haec ad sequentia ἄμα μὲν κέρδει annotabantur, & post ἀργύριον, τοῦ Καλλιμάχου. Si hoc Callimachi est, eo augeri possunt fragmenta illius.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ συγκτίσαι) Ἀντὶ τοῦ συγκτίσασι.

ead. l. 7. Ἐπεσπάσαντο) Absunt omnia a Mf. usque ad l. 20, praeter scholia ad l. 1 p. 271, & l. 1 p. 272.

ead. l. 10. Κατὰ Ἀθηναίων) Addit Mf. Συρακόσιοι, Καμαριναῖοι, Γελῶοι, Σελινούντιοι, Ἰμεραῖοι.

ead. l. 12. Νεοδαμώδης) Sic & Suidas h. v. sed caute apponens, ἦτοι ἐκ τῶν Εἰλώτων.

ead. l. 20. Ἀπλουτέρας οὐ — ἱσταμένας) Suidas in ἀπλουστέρας. Sed quod ἀπλουστέρας dicit a Thucydide vocari has naves, nullius Mf. auctoritate confirmatur: omnes enim tam scripti, quam editi libri Thucydidis hic habent ἀπλωότερας. Idem pro τὰς ἀπλους παντάπασι habet τὰς ἀπλους παντελῶς. Et deinde διὰ πληρώματος ἔνδειαν καὶ ἀπλούς ἱσταμένας in quibus praefero scripturam, quae est apud Scholiastem.

ead. l. 24. Νεότητος) Omnia, quae hinc sequuntur, scholia usque ad l. 30 ἔπειτα, absunt a Mf.

ead. l. 34. Ξυρὸς Ἐνυάλιος) Hoc solum habet Mf. sine altera parte versus. Desunt etiam expositiones ad l. 14 h. p. & ad p. 277. l. 12, 13, 14 & 15. Locus Homeri est Iliad. σ', v. 309.

Pag. 572. l. 10. Ἀντὶ τοῦ καταβάλῃτε — ἀποστήσῃτε) Eis τὴν δάλασσαν καταβάλῃτε.

ead. l. 12. Τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικόν) Thucydides: καὶ ταῦτα τοῖς ὀπλίταις οὐχ ἦσαν τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν ἀνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο. Scholiastes: τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικόν, ἀλλὰ διασαφητικόν. οὐ γὰρ οἱ ναῦται τοῦ ἀπαράττειν τοὺς πολεμίους συναίτιοι. At, quod si μᾶλλον non debeat hic esse συγκριτικόν, neque erit antecedens ἦσαν, sed utrumque est. Neque enim iuvat, quod nautis non incumberet τὸ ἀπαράττειν, ut militibus, cum haec, ταῦτα παρακελεύομαι, non solum hoc opus spectant, sed omnia munia illa ac officia, a singulis, nautis aequae ac militibus, instanti pugna totis viribus exsequenda. Conceditur quidem, militum maiorem hic operam exspectari, idque his orator innuit, ὅσῳ μᾶλλον &c. at quin nautae quoque suis defungi deberent partibus, ἐν τῷ μὴ ἐξωθεῖσθαι, μὴ ἀνακρούεσθαι, μὴ πρότερον ἀπολύεσθαι, ἢ μὴ οἱ πολέμιοι ἀπαραχθῶσι, quis negaverit? GRAMM. Adde Stephanum ad Scr. al. de Dial. Attic. p. 103.

ead. l. 13. Οὐ γὰρ οἱ ναῦται) Οὐ γὰρ καὶ οἱ ναῦται.

ead. l. 18. Ἀξίον ὅτι δεῖ διαφυλάσσασθαι) Ἀξίον ἔστω ὅτι δεῖ διαφυλάσσασθαι.

ead. l. 29. Ἀνδρῶν δηλωτέ) Hoc cum quatuor sequentibus scholiis a Ms. abest.

ead. l. 30. Ἡ ἀντίληψις) Thucydides: προηγέληθι δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν. Testatur Hudsonus ἐπιβολὴ legi in Cod. Ms. Oxon. additque sic legisse videri Scholiasten atque Vallam. De posteriore non dubito. De Scholiasta haud aequae res certa est, cum in omnibus impressis sic exstant ipsius verba: καὶ ἡ ἐπιβουλὴ) ἡ ἀντίληψις. Sed quia ἐπιβολὰς supra l. 7 reddiderat ἀντιλαβὰς, atque hoc ἀντίληψις, putat Hudsonus ipsi eandem utrobique vocem in textu lectam. Fortasse: neque tamen accurate adeo rem egerunt semper Grammatici isti: Quod ad Thucydidem vero, optima fane ratione retinebitur antiqua lectio, ἐπιβουλὴ. quid enim, si in prioribus ἐπιβολὰς dixerit, an debuit ea propter necessario idem vocabulum usurpare hoc loco, qui nescio cur respuat istud ἐπιβουλὴ; Potius consilium hostium ac τέχνημα ita exprimitur, cui apte convenit. Transtulit ergo Winseimius: *indicata enim eis erat insidiosa illa manuum ferrearum machinatio.* Nec dissentit Acacius. Quin, si ἐπιβουλὴ maneat, non alius tamen erit loci sensus, quam qui percommode expressus in versione Gallica: *on avoit déjà eu avis de l'invention des harpons de fer*, pag. 158. etiamsi alteram lectionem praeferant H. Stephanus & uterque Portus. GRAMM.

Pag. 573. l. 3. Ἀντὶ τοῦ ἡσθάνεσθαι) Si hoc non corruptum est, Scholiasten errare puto, qui hic ἀντιλαβέσθαι exponat αἰσθάνεσθαι. Thucydides saepe ἀντιλαμβάνεσθαι dicit ea significatione, quam hic expressit interpres.

ead. l. 4. Ἦτοι κατὰ τῆςδε τῆς χώρας) Non habet Ms. nec id, quod annotatur ad l. 9 h. p. & ad l. 2 p. 283.

ead. l. 8. Οὐδὲ ὅλως τι κατ' ἀρχ.) Εἰ μὴ δὲ ὅλως τι κατ' ἀρχ.

ead. l. 12. Τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως ἡμῶν) Ἡμῶν hic locum habere non potest. Nam est generale effatum de omnibus, quibus idem accidit, quod tum Atheniensibus, ut, cum vident se spe, quam conceperant, excidisse, etiam minus praestent, quam possint, & abiectionibus sint animis, quam pro viribus, quae iis supersunt.

ead. l. 26. Τοὺς ἀπείρους θαλασσῶν φησὶν) Τοὺς ἀπείρους θαλάσσης λέγει.

ead. l. 32. Ἐκαστος ἐπὶ τῶν νεῶν κινούμενος) Ἐκαστος ἐπὶ τ. ν. κινεύμενοι.

Pag. 574. l. 15. Ὅμηρος) Iliad. κ', v. 68.

ead. l. 18. Τοῦτο καθ' ὑπερβατόν. συντακτέον δὲ τῷ πατρόθεν ἐπιονομάζων) Hoc longe petitum est. Melius in verbis Thucydidis cum interprete ἀπὸ κοινοῦ repetetur ἀξίων, per ellipsin pronominis, hoc modo, καὶ ἀξίων μὴ ἀφανίζειν τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ἐκείνους, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι.

ead. l. 28. Πρὸς τὴν παρουσᾶ ὑπόθεσιν) Πρὸς τ. π. περίστασιν.

ead. l. 35. Μετὰ βίας ἐξελθεῖν) Abest a Mf. cum tribus sequentibus scholiis, & iis, quae leguntur ad p. 290 l. 11 & 13.

Pag. 575. l. 11. Συμπεπλέχθαι) Ἡρτῆται, κρέματα, ἢ δέσεται.

ead. l. 17. Ὑπὲρ τῶν κελευστῶν) Ὑπὸ τῶν κελευστῶν.

ead. l. 19. Ἦν γὰρ κ. φ. τὸ, πολλὰ γὰρ δὴ ὁ κ. παρεκελεύοντο) Ἦν γὰρ κ. φ. π. γ. δ. ὁ κ. ἀλλήλους (leg. ἀλλήλοις) παρεκελεύοντο.

ead. l. 22. Μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιεῖσθαι) Deest, ut & ea, quae ad p. 292 l. 3, 11 & 14 annotantur.

ead. l. 28. Μετὰ πόνου κεκτ.) Μετὰ πολλοῦ πόνου κεκτ.

ead. l. 32. Ὁ Συρακούσιος στρατηγός) Ὁ Συρακούσιος στρατὸς recte legit Portus.

Pag. 576. l. 10. Ἄλλοι δὲ, φησὶ, τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἰδόντες) Ἄλλοι δὲ τῶν ἀ. τ. γ. ἰδόντες.

ead. l. 12. Πότερον νικῶσι) Πότερον νικῶσι.

ead. l. 16. Ἰσα) Mf. ignorat & hoc, & scholia ad l. 13.

ead. l. 17. Ὅμηρος) Iliad. δ', v. 450. sequens locus Homeri est Iliad. χ', v. 409.

ead. l. 23. Παρεβαῖνον) Nihil eorum, quae hic leguntur usque ad l. 28, habet Mf. nisi scholion ad l. 9 h. p.

ead. l. 24. Τὸ ἐξῆς ὑπερβατόν, καὶ οἱ διαβεβληκότες) Τὸ ἐξῆς, καὶ οἱ διαβεβληκότες. Perperam quidem διαβεβληκότες. Sed neque recte edd. διαβεβληκότες nam cum dicat τὸ ἐξῆς, id est, series, five ordo verborum, legendum est διαβεβηκότες, ut in Thucydide, cuius verba in ordinem redigit.

ead. l. 29. Τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον. τ. ὁ. ἢ. ἀ.) Haec tantum, & quae ad p. 300 l. 8 annotantur, sunt in Mf.

ead. l. 37. Ὁ καὶ περιττ.) Ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός. De hoc pleonasmō τοῦ καὶ vide Stephanum ad Corinthum Art. XLV.

ead. l. 38. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀλγεῖν) Deest, ut & scholia ad p. 302 l. 13, p. 303 l. 3, p. 304 l. 1 & 5.

Pag. 577. l. 1. Παράκλησιν. ἀντιβολία, δέσις, ἰκεσία) Ab sunt a Mf. Et mox idem δάκρυα, καὶ στεναγμός melius, quam in edd. δάκρυα, καὶ σταλαγμός.

ead. l. 3. Θεῶν ἐπικλήσεων) Θεῖας μὲν, εὐχὰ καὶ μαντείας. Suidas, locum Thucydidis laudans v. ἐπιθειασμὸς, eadem verba habet, quae Scholiasτες vulgatus.

ead. l. 10. Ἰσομοιρεῖν κακῶν) Ἰσομοιρεῖν τῶν κακῶν. Paulo ante δηλονότι, & δηλαδὴ non habet Mf. Et ita saepissime alibi.

ead. l. 24. Ἀγεγνέσιν, ἤγουν ἀνάνδροις) Non habet Mf. nec ea, quae ad p. 305 l. 4, 5, 7, & 10 ἢ φθόνου scribuntur.

ead. l. 26. Πεπολίτευμαι νομίμως) Deest, ut & l. 28 ἀνεπαίσχυντος.

ead. l. 36. Ἦγουν οἴκησιν ἀδιάδοχον σχόντας) Omnia desiderantur in Mf. usque ad p. 278 l. 2, praeter τὸ σύνολον.

Pag. 578. l. 2. Ὀμόπεδον) Pro hoc Suidas v. ἄπεδον, ut ad Thucydidem annotavit cl. Wasse, habet ἰσόπεδον. Illa, ὡς καὶ ἄλοχος, ἢ ὁμόλεχος, non sunt in Suida.

ead. l. 4. Πῶς χρῆται τῇ ἀπὸ ἐπιτατικῶς) Πῶς χ. τ. ἀ. ἐπιτατικῶς γάρ.

ead. l. 12. Ἦγουν οὕτω) Hoc scholion cum sequenti abest a Mf.

ead. l. 19. Ἀντὶ τοῦ, ἐκύκλουν ἐς ἐλάχισον χωρ.) Εἰς ἐλάχιστον χωρ.

ead. l. 23. Ὡς ἐν φανεράς οὔσης τῆς εὐπραγίας) Hoc solum paginae 315 scholion habet Mf.

ead. l. 32. Ἦγουν, διελθόντες τοὺς φύλακας σὺν βία) Deest cum scholiis ad p. 318 l. 8, p. 319 l. 7, & p. 320 l. 6.

ead. l. 35. Ἀντὶ τοῦ, συμπλεκόμενοι κατέπιπτον. ἐτοίμως ἐπιπτον) Ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον. Suidas exponit ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ.

ead. l. 37. Ἦγουν σπουδαιότατον) Thucydides: καὶ περιμάχῃον (τὸ ὕδωρ) ἢ τοῖς πολλοῖς. Scholiasτες: περιμάχῃον. Ἦγουν σπουδαιότατον. Castigavit hanc expositionem H. Stephanus in Thes. ad voc. περιμάχῃος. cuius sententiae non tam firmandae, quam illustrandae, adscribemus saltem Scholion interp. veteris ad Aristoph. Thesmophor. v. 326: περιμάχῃον λέγεται τὸ περιτίμιον, περὶ οὗ τινες ἀλλήλοις διαμάχονται, ἵνα τούτου κρατῶσι καὶ τούτο κτῶνται. GRAMM.

Pag. 579. l. 5. Ἐμοὶ δὲ φαίνεται γεγράφθαι — ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ ἐγένετο) Thucydides: πλείστος γὰρ δὴ φόνος οὕτως, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. Arbitratur Scholiasτες, Thucydidem potius hic scripsisse ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ, & rationem affert, quia in fine historiae huius scribit auctor, bellum hoc omnibus fuisse maius funestiusque iis, quae Graeci antea sustinuerunt. Imbecillis admodum ratio, immo nulla. Etenim adversatur opinioni isti

um allatus iam locus auctoris, in quo τῶν ἐν Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ non alias pugnas, quam quae hoc ipso bello Siculo pugnae, indicant; tum is, quem Scholiastes pro se allegat, similia quippe repraesentans: συνέβη τε ἔργον τοῦτο (pugna haec) Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε (in hoc bello, hoc est, ipso hoc Siculo) μέγιστον γενέσθαι. quibus cum subiicitur, δοκεῖ δὲ ἔμοιγε, καὶ ὧν ἀκοή Ἑλληνικῶν ἴσμεν, apparet factis, Ἑλληνικά ἔργα cetera s. πολέμους distingui a praesenti bello in Sicilia ab Atheniensibus gesto. GRAMM. Sequens scholion; ἦγον φυλακὴν, non habet Ms.

ead. l. 16. Διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν Thucydides: ἡκιστα δὲ ἄξιός ὢν (Nicias nempe) ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν. Scholiastes interpretatur, διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, διὰ τὸ πᾶσαν ἀρετὴν νομίμως ἐπιτηδεύκεναι. οὐ γὰρ δὴ νενομισμένην ἀρετὴν τὴν δοκοῦσαν φησί. Quis feret, quaeso, talem expositionem? An pro synonymis habenda ἡ εὐσέβεια, vel ἡ εἰς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσις, & πᾶσα ἀρετή; an etiam, quod νενομισμένον, in oppositione sic dicitur ad τὸ δοκοῦν; dico vero, auctorem unius tantum virtutis, non πασῶν ἀρετῶν, laudem & gloriam Niciae hic tribuere. Multis quidem dux ille ornamentis animi insignis, integritate, continentia, fortitudine bellica, liberalitate & aliis, haud tamen omni culpa absolvendus erit, si Plutarchum in parallelis audiamus. Qua vero maxime excelluit, interque suos ferebatur virtute, ea ubique tum ab auctore nostro, tum Plutarcho commendatur, istiusque ipsius fit mentio Thucydidis loco nunc allato. Erat ea religio, & sacrorum patriorum summum studium. Νενομισμένον enim dicitur, quod ex patriae legibus fit rite ac reverenter, speciatim in sacris rebus Deorumque cultu. Talium autem observantissimus, si quis unquam Atheniensium, δεισιδαιμόνων sat omnium fuit Nicias. Hinc de se ipse praedicat in concione sua ultima: πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα (ex patris institutis) δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. H. Stephanus autem ad laudatum Thucydidis locum, quem examinandum sumimus, probe videns, adhaesisse temere Scholiastae interpretationi Vallam, sic vertentem, ob studium virtutis, quod omne in illam conferebat, annotat in margine: vocat hic fortasse Thucydides τὴν ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν, quod antea θείας μὲν, de eodem Nicias loquens, dixit: eamque ulterius sententiam, sed imbecillius, ut apparet, probare nititur voc. θείας μὲν. Ast non de-

bet confundi specialis haec τοῦ Θείου, quatenus in praedictionibus & μαντείαις occupatur, observantia, cum generali Θεοσεβείᾳ. Nec, quae congeffit Iul. Pollux capite illo, quod respexit Stephanus, omnia pro synonymis, accurate dictis, accipienda. Θειασμός semper id denotat, quod neminem Graece doctum latere potest, nunquam adeo late patet, ut ea omnis significetur εἰς τὸ Θεῖον ἐπιτήδευσις. Et cum Θειασμός προσκείμενος Nicias nostro dicitur, fit hoc in narratione illa eclipseos lunaris, quam ominosam is prae ducibus ceteris, factis & iis prodigio hoc territis, habebat. Nec aliter Plutarchus, quidquid dixerit Stephanus, intelligendus, quando phrasi ista ex Thucydide desumpta utitur. Quin ille vitarum scriptor, eodem respiciens in parallelismo ducis huius atque Crassii, prope fin. describit Niciam, ut μηδὲν ἀπὸ μαντικῆς καταστρέφοντα. Ceterum in quo spectabatur maxime tantum eius Divinatum sacrarumque rerum studium, idque νενομισμένον praeferim, exponit idem Plutarchus pag. 540, ubi ἀνὴρ Θεοφιλὴς, καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα λαμπρυνόμενος πρὸς τὸ Θεῖον appellatur: eiusque λαμπρότητος partem quandam specialius attingit infra pag. 565, ἀναθήμασι καὶ γυμνασιαρχίαις καὶ διδασκαλίαις χορὴν φιλοτιμούμενος. Hoc autem erat πολλὰ νόμιμα διατᾶσθαι, haec ἐπιτηδεύσεως pars magna, τῆς ἐς τὸ Θεῖον νενομισμένης, ut alias taceamus, in vita eius apud utrumque scriptorem obvias. Igitur deferendi Scholiastes & Valla h. l. nec attendendus multum H. Stephanus. Melius sane defunguntur hic partibus suis interpretes ceteri, praesertim Winsemius, sic transferens: *propter studium & pietatem erga religionem legibus patris constitutam*. GRAMM. Partem primam huius scholii, nempe verba διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, non habet Mf. Quae in fine sunt, ita leguntur: οὐ γὰρ δὴ νομιζομένην τὴν δοκοῦσαν λέγει.

ead. l. 22. Ἦγουν ὠκονόμησαν) Deest.

ead. l. 25. διὰ τὸ δύσφημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ἰνομαστὶ εἰπεῖν) Haec annotatio non suo loco ponitur. Pertinet ad ea, quae paulo ante dixit Thucydides, πάντα τε ποιοῦντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ quae bene illustravit dar. Wasse.

ead. l. 30. Μεγάλως κακοπαθήσαντες) Additum erat in Mf. οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες. οὐδὲν ὥς ὅτι οὐχ ἀπόλετο. Posterius ad πανωλεθρίαν referendum est.

Pag. 580. l. 3. Δηλονότι ἐπὶ ἡλπίσαν) Ἐν ἐλπίδι ἐποίησαν.

ead. l. 9. Τοὺς πολίτας εὐτελέστερον εἶναι βιοῦν) Τοὺς π. ε. πεῖσαι βιοῦν.

ead. l. 10. Ἦγουν ἕως ἀν) Deest.

ead. l. 24. Ἦγουν, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων) Thucydides: μάλιστα δὲ τῶν συμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσωνται. Pronomine σφῶν velim intelligas hoc loco solos Athenienses, (non, ut Scholiastes iubet, Lacedaemonios pariter ac Athenienses) tum quia proxime fit mentio eorum, quae circa ναυπηγίαν & munitiones, etiam in ditio- ne Laconica, curaverant Athenienses, quae continua serie excipiunt verba modo allata; tum etiam, quia paulo ante cautia exstat huius Atheniensium cautionis, μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, nimirum propter acceptam cladem Siculam diffidentes potentiae illorum, quod & ne facerent οἱ ἑυμάχοι, iam prospectu opus erat. Verum fortasse nulla hic culpa Scholiaetae, sed librarii alicuius, qui annotationem, haud suis ver- bis appositam, debuisset adiicere his sequentibus, πρᾶσσύν- των δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων. GRAMM. His apponitur in Ms. & Aem. Portus quoque videtur animadvertisse eo pertinere.

ead. l. 26. Ταῦτα ἐτοιμαζόντων) Ἐκαστα ἐτοιμαζόντων.

ead. l. 32. Ἀντὶ τοῦ, φοβερὸς τοῖς Λεσβίοις) Ἀντὶ τοῦ φοβε- ρός. Ms. Cetera inepte assuta sunt e sequentibus.

Pag. 581. l. 7. Κλεινίας δὲ ὁ Ἀθηναῖος) Alcibiadis stemma sic deducit Meurfius. Primi Alcibiadis filius erat Axiochus, eius Clinias, eius Alcibiades secundus, eius Alcibiades tertius. Quatuor vero fuisse Alcibiadas, tradit Scholiastes ad Aristophanis Ranas: hisce ideo tribus quartus addendus Lacedaemonius, cuius meminit Polybius Legat. Ecl. XLII. Quin hoc sciendum, Laconicum proprie illud nomen fuisse, & maiori Alcibiadi a patre impositum, quia is Alcibiadis Spartani hos- pitio usus esset. Errat ergo Scholiastes, qui minorem Alci- biadem a Thucydide hic loci designari putat. Quomodo enim per minorem nomen illud in familiam illatum est, cum iam proavus eius id habuisset? certe maior Alcibiades fuit, qui ius hospitii cum Lacedaemoniis & inter eos cum Alcibiade exercebat: cui postea renuntiavit Axiochus filius, Alcibiadis secundi avus; quodque secundus renovare animum induxit. Vide Meursii Attic. Lect. lib. 6, c. 12. HUDS. Adde Notas ad hunc locum Thucydidis.

ead. l. 9. Φιλίαν) Deest, cum scholio sequenti. Ad περίοι- κον autem, quod mox est in Thucydide, scriptum est: περίοι- καὶ εἰσιν οἱ ὑπήκοοι γείτονες τῆς Σπάρτης.

ead. l. 19. Περιττός ὁ καὶ) Π. ὁ καὶ σύνδεσμος.

ead. l. 26. Θεωροὶ ἐγίνοντο) Ἐπεμπον θεωροῦς. Sic θεωρεῖν exponit V, 18. Ad ἐπηγγέλθησαν annotatum est αἰ σπονδαὶ δηλονότι.

ead. l. 29. Ὅπως εἰς τὸ πέλαγος προκαλέσωνται) Ὅπως ἑ. τ. π. ἐκείνους προκ.

ead. l. 37. Οἰονεὶ κοπιᾶσαι) Καὶ οἰονεὶ κοπιᾶσαι.

Pag. 582. l. 3. Ἀπὸ τοῦ, τὰς ἐπὶ τοῖς χιλίοις ταλάντοις ἐπικειμένας ζημίας) Sed non erat pecuniae imposita poena, sed pecuniae ingratum usum fuadentibus. Ergo erit, τὰς ἐπὶ τῷ εἰπόντι κινεῖν τὰ χίλια τάλαντα ἐπικειμένας ζημίας, scil. ἐλυσαν. Constructio clara satis in auctore. GRAMM.

ead. l. 6. Προσέδεξαντο) Tollatur omnino e verbis auctoris, huic scholio praemissis, οἱ Ἀθηναῖοι. Non enim Athenienses recipiebant, sed Teii, idque post Atheniensium fugam. Textum Thucydidis inspicienti res liquida. IDEM.

ead. l. 11. Τὸ — ἀφιστῶντ.) Totum hoc scholion abest a Mf.

ead. l. 23. Εἴτι (φησὶ) παρὰ λόγον ἐσφάλησαν) Εἴτι παρὰ λόγον ἐσφάλησαν. Et mox τὸ τὴν ἀμαρτίαν συνέγνωσαν.

ead. l. 25. Ἦγουν ἀποτίθενται) Mallem exponi στρατοπεδεύουσι. Vide Annot. ad II, 2. HUDS.

ead. l. 29. Προσταχθέντος τῷ Θηραμένει — τὰς ναῦς) Deest.

Pag. 583. l. 7. Ἀπὸ τοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ) Τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ.

ead. l. 35. Ἠπέλυσεν τοῖς χίλοις, ἥτοι μὴ ἐπιβονθήσειν αὐτοῖς) Mf. non habet ἥτοι, nec ei hic locus est. ἢ μὴν recte dixisset, ut Thucydides cap. 33, de hac re agens.

Pag. 584. l. 2. Οὐ γὰρ ἐστὶ καὶ ἄλλη, ἀλλὰ μόνη αὐτὴ) Ἄλλη γὰρ οὐκ ἐστὶ Κῶς.

ead. l. 7. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Paulo post ad Καμείρω adscriptum erat: Κάμιρος Ἡρώδ. καὶ Χοιροβ. Puto eum significare, Herodianum & Choeroboscum Grammaticos Κάμιρος voluisse scribi, non Κάμειρος. Κάμιρος etiam in Thucydidē quidam libri scripti habent. Sed variat scriptura. Vide Holtenium ad Stephanum.

ead. l. 18. Ὡστε δόντα χρήματα) Τὸν Τισσαφέρην δηλονότι. Ἡ σύνταξις οὕτως, ἐδίδασκεν ἔτι τὸν Τισσαφέρην ὥστε δόντα χρήματα αὐτὸν πείσαι καὶ τοὺς τριπράρχους καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν πλοίων, πλὴν τῶν Συρακουσίων, συγχωρῆσαι αὐτῷ ταῦτα. Mf. Baf. Paulo ante ad verba Thucydidis, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπόντες in Caff. scribebatur: οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπῶσιν οὐχ ὑπολείποντες (pro ὑπολείποντες) εἰς ὁμηρίαν τὴν προσοφειλόμενον μισθόν. Non male, si οὐχ demas.

ead. l. 23. Τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκειν) Διὰ τὸ ἐκ τῶν ἰ. ἀ.

Pag. 585. l. 25. Ἡ ἄλλοι ἄν) Οἱ ἄλλοι ἄν.

ead. l. 28. Γράφεται οἰκεῖν) Deest. Tamen recentiore manu ad οὐκ οὐν annotabatur οἰκεῖν.

ead. l. 35. Μὴ ὑπεναντίως τῇ γνώμῃ κατελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης κακῶς) Μὴ ὑπεναντίως τῇ γ. αὐτοῦ κ. ὁ Ἀ. κ. αὐτόν. Φησὶ quoque, ut saepe alibi, deest.

ead. l. 38. Δεξίωσιν φιλικὴν) Ad ἄλλως τε Mf. haec habet: ἄλλως τε οὐδὲ διανοεῖτο τιμωρεῖσθαι καὶ ταῦτα οὐδὲ συμμίσγοντα αὐτῷ.

Pag. 586. l. 2. Τοῦ περὶ ἀδύλων) Τοῦ περὶ τῶν ἀλλήλων. Sed male ἀλλήλων. Post διαταίνεσθαι additur: τὸ δὲ προσέθηκεν, ἀντὶ τοῦ προσέθετο.

ead. l. 5. Ἦγουν ἢ πῶς) Ἦγουν πῶς. Aem. Portus coniiciebat ἤγουν ὅπως.

ead. l. 12. Κατεψεύσθαι δὲ ταύτης Φρυγίχου) Κατεψεύσθαι δὲ ταῦτα Φρυγίχου.

ead. l. 20. Ἦγουν κεφαλαίως καὶ ξυντετμημένως λέγοντες) Desunt.

ead. l. 22. Ὁ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δὴ κεῖται) Vide Stephanum Animadversum in lib. de Dial. p. 27. HUDS. Stephanus ibi putat orationem ita suppleri posse, καὶ ἄλλα μὲν τινα, μάλιστα δέ:

ead. l. 28. Δυσανασχετῶν ἦν) Additur in Mf. σκληρὸς ἦν καὶ ἀνένδετος. leg. ἀνένδοτος.

ead. l. 32. Πάντες ἐν αὐτῷ) Πάντες ἐν αὐταῖς.

ead. l. 38. Ἦγουν ἐμελέτων) Deest.

Pag. 587. l. 8. Τῇ αἰτήσῃ δηλονότι) Non habet Mf.

ead. l. 10. Καίπερ διδόντας τὰ αἰτούμενα) Paulo post ad ἤξιον annotatum erat, Ἀλκιβιάδης δηλαδὴ καὶ Τισσαφέρνης. Sic quoque Aem. Portus.

ead. l. 11. Τῇ Ἰωνίᾳ) Mox ξυνόδῳ exponebatur συνελεύσει, ὁμιλίᾳ.

ead. l. 17. Εἰς τροφὴν δηλονότι τῶν νεῶν, καὶ εἰς ἄλλην δαπάνην) Haec nihil faciunt ad interpretationem verborum Thucydidis, ἐπὴν αἱ βασιλεῖς νῆες ἀφίκονται, quibus adscripta sunt. Rectius referentur ad ea, quae non multo post dicuntur, τὰ χρήματα Τισσαφέρνει ἀποδοῦναι, ὅποσα ἂν λάβωσιν.

ead. l. 20. Γράφεται τοῖς Ἀθηναίοις) Abest a Mf. ut & φησί.

Pag. 588. l. 8. Εἰς τὴν Λακεδαιμόνα δηλονότι) Hoc repugnat sententiae totius loci apud Thucydidem: nam exsules

Thasii, qui apud Lacedaemonios erant, non id agebant, ut auxilia navium Lacedaemoniarum Lacedaemonem, sed in Thasum mitterentur. Itaque pro εἰς τὴν Λακεδαίμονα, vel legendum est εἰς τὴν Θάσον, vel, quod voluit Portus, ἐκ τῆς Λακεδαίμονος.

ead. l. 12. Ἄλλως οὖ — σχόντες) Deest.

Pag. 589. l. 7. Βουλὴν) Non legitur in Ms. nec ea, quae ad p. 103 l. 2 annotantur.

ead. l. 28. Ἦγουν διὰ κλήρου ἀποκατ.) Non sunt in Ms.

ead. l. 35. Διὰ στάσιν) Διὰ τὴν στάσιν.

Pag. 590. l. 1. Διὰ τὸ αἰετὸς πρὸς ὑπερορίους πολεμίους πολέμους εἶναι) Portus omisit πολεμίους. Nec id e Ms. cum quo illius editionem contuli, annotaram. Mox pro ἐπηγείλαται ποιήσειν Ms. ἐπαγγέλλοντο.

ead. l. 16. Τὸ ἀξίωμα) Τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ.

ead. l. 19. Ἄλλως ἐν τούτῳ) Ἡ ἐν τούτῳ.

ead. l. 22. Καὶ εἰ μὴ εἶναι τυχερὸν) Καὶ εἰ μὴ εἶναι τύχοι.

ead. l. 33. Γράφεται — καὶ οὐδὲν) Haec omnia desiderantur in Ms.

Pag. 591. l. 3. Ἦγουν ἐκ τῆς Σάμου) Recte Portus, ἐκ τῆς Ἀθηνῶν. Sequens scholion, γράφεται, διήλθε τὸ Ἀθηναίων, non habet Ms.

ead. l. 15. Χείρους ἐκείνους νομίζειν) Χείρους ἐκείνων νομίζειν.

ead. l. 24. Ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἐξ ἧς οὕτω) Ante hoc scholion ponenda sunt verba, quae paulo post in Thucydide leguntur, καὶ αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους.

ead. l. 35. Μετὰ ὀλοφυρμῶν διηγῆσάτο) Est error operarum pro διηγήσάτο, quod est in Camer. Steph. 2. Port. & Oxon. Et tamen id quoque vitiosum esse, ac διηγῆσάτο legendum puto. A Ms. totum scholion aberat.

ead. l. 36. Οἱ Πελοποννήσιοι) Ms. Ἀθηναῖοι, ni fallor: nam non accurate satis annotaram. Sed ita omnino scribendum est.

ead. l. 38. Ἦγουν, κομπωδῶς λέγων) Deest haec & sequens annotatio.

Pag. 592. l. 2. Μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους) Haec in fine sequentis scholii scripta erant.

ead. l. 3. Ὁ Τισσαφέρνης δηλονότι, πιστοὺς κρίνη τοὺς Ἀθηναίους) Ἄν Τισσ. π. κ. τ. Ἀθηναίους, οὐκ ἀπορήσειν αὐτοὺς τραπεῖας, μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους.

ead. l. 24. Βροτοῖς σώφροσι) Βροτοῖς σώφροσιν. ἀντὶ χαρίζεται τοῖς σώφροσι. leg. ἀντὶ τοῦ χαρ.

ead. l. 25. Τῷ Ἑρμοκράτει) Fallitur. Vide Hudsonum in

Var. Lect. ad hunc locum Thucydidis. Ms. non habet hanc expositionem.

ead. l. 26. Ἐπαντείνετο πλήζων) Ἐπαντείνετο ὡς πλήζων.

ead. l. 37. Γράφεται, πέμπουσι πρέσβεις) Deest.

Pag. 593. l. 8. Παρέσχεν ἂν βασιλεὺς) Παρέσχεν ἂν βασιλεῖ.

ead. l. 15. Ὡς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε) Ita haec edidit Hudson. Basf. & Steph. 2. ὥς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Portus, vitio typographorum, ὥς λ. τὶ οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Ms. ὥς λέγομεν οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Nec possunt abesse illa ἀλλὰ τόδε, quae in ed. Oxon. errore operarum videntur intercidisse.

ibid. * Ἔστι δὲ παρακελευστικὸν) H. Stephanus ad Corinthum Art. XXXVII nihil ob stare putat, quo minus hic usitata significatione accipiat. Homeri locus est Iliad. v, v. 292. Ms. Basf. exhibet παρακελευσματικὸν, ὡς παρ' Ὁμήρου.

ead. l. 22. Μὴ τι κακὸν ἐργάζονται τὴν πόλιν) Μὴ τι κ. ἐργάζονται τ. π.

ead. l. 31. Τοῖς ἰσχυροτάτοις) Immo ἐναντίοις οὔσι. Vid. Stephanum Append. ad Scripta al. de Dial. Attic. p. 182.

ead. l. 32. Ἦγουν ἐν Ἀθήναις) Hoc tantum refertur ad verba τὰ αὐτοῦ. Itaque tollenda sunt illa καὶ ἐκ τῆς Σάμου. A Ms. abest hoc scholion.

Pag. 594. l. 14. Εἰς ὀλιγαρχίαν ὄντες) Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ὄντες.

ead. l. 29. Καὶ οὐκ ἀμαθῶς) Καὶ οὐκ ἀληθῆς. Sequens scholion non est in Ms. Vide, quae dicta sunt ad Thucyd.

Pag. 595. l. 4. Μεθέξων αὐτῆς) Μεθέξων αὐτοῖς.

ead. l. 21. Ἦγουν ἀπέχουσιν) Hoc nonnihil suspectum est. Fortassis ἐπέχουσιν, vel κατέχουσιν, ut cap. 100.

ead. l. 23. Ἦγουν, ἐτοίμοις ναυσὶν) Nulla ratio est, cur hic πληρώματα magis voluerit interpretari ναῦς, quam VII, 12, ubi exponit ναύτας neque enim hic de navibus agit Thucydides, sed de iis, qui eas conscendunt.

ead. l. 27. Ἀντὶ τοῦ λαμβάνοντες) Deest, una cum scholio ad l. 11.

ead. l. 32. Ἦγουν, τὸ μήνυμα τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ γενομένων) Haec quoque absunt a Ms.

Pag. 596. l. 2. Ἐπολιόρουν οἱ Κορίνθιοι, παραλαβόντες) Ἐπολιόρουν οἱ Κ. τὴν Οἰνόνην, παραλαβόντες.

ead. l. 6. Πεφδρηκότες οἱ Κορίνθιοι) Πεφρουρηκότες οἱ Κορίνθιοι.

ead. l. 17. Ἦγουν μαθὼν) Non est in Ms. Καθέξουσιν exponitur ἐνδιατρίψουσιν.

ead. l. 21. Ἐπιχώρια) Καὶ ἐπιχώρια.

ead. l. 24. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἔλαβον τοὺς ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας) Qui haec non inspecto Thucydide legat, facile putare possit, Atheniensium sedecim naves fuisse, quae Lacedaemoniorum erant, Atheniensium autem duodeviginti, ut ipse Thucydides scribit. Itaque illa ἐν ταῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν, si non legendum est ἡ, nam haec notis numerorum scripta fuisse e Mf. colligo, in quo est ἰστ, coniungenda sunt cum sequentibus, & verba ita ordinanda, οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαβον τοὺς ἐν ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας.

ead. l. 30. Πρώτερον συμμίζαι) Πρώτεροι συμμίζαι.

ead. l. 35. Μὴ ἐπὶ τάξει προϊέμενοι) Μὴ ἐπὶ τάξει προϊέναι.

ead. l. 36. Ἐφεδρευούσας) Melius Aem. Portus: ἐπεχούσας, ἑαυτὰς δηλονότι, τουτέστιν παυσάμενας τοῦ σφίσιν ἐπικεῖσθαι καὶ προσπεσεῖν, καὶ οὐκέτι σφίσιν ἐπιπλεούσας, ὥς πρότερον. Nec aliter scholion vetusta manu & minio in Mf. ad ἐπεχούσας τὰς ἐπικειμένας ναῦς. Ἐφεδρευούσας, quod est in edd. recenti & atramento scriptum erat.

ead. l. 38. Ἦγουν ιδιωσάμενοι) Deest cum scholiis ad pag. 173 l. 1 & 6.

ead. l. 44. Διὰ τοῦ εἰρηκέναι) Διὰ τὸ εἰρηκέναι. & mox διὰ τοῦ ὄρους, δηλονότι ἔστι. Fort. διὰ τοῦ ὄρους, τουτέστι.

ead. l. 46. Ἦγουν διέσφαξε δι' ἀκοντίων) Non est in Mf.

ead. l. 47. Ἐβρισθῆναι) Et hoc abest.

I N D I C E S.

INDEX RERUM

IN

HISTORIA THUCYDIDIS

ET IN SCHOLIIS GRAECIS

MEMORABILIMUM.

Prior numerus volumen, posterior paginam designat.

A.

A*BDERA*, Abderorum urbs II, 157 sq. vide Herodotum I, c. 168.

Abronychus, Lyficlis fil. I, 128. huius meminit Herod. I, 8, c. 21.

Abydus, Milefiorum colonia V, 94. in Hellesponto sita, *ibid.* vide Strabonem I, 13. deficit ab Atheniensibus ad Dercylidam & Pharnabazum, *ibid.*

Acamantis tribus III, 175.

Acamas, Schol. ad lib. I, p. 19, l. 10.

Acanthus Lacedaemonius III, 236.

Acanthus, Andriorum colonia III, 124. ubi sita, vide Herodotum I, 6, c. 44. ei bellum infert Brasidas III, 124. deficit ab Atheniensibus III, 130.

Acarnania ab Acarnane Alcmaeonis filio dicta II, 170. olim Curetis appellata, *Schol. ad lib. II, p. 170, l. 4.* ubi sita, vide Palmerii Graec. ant. p. 366. ad eam subigendam Cnemum mittunt Lacedaemonii II, 124 &c. Acarnanes optimi funditores II, 129. vincunt Ambraciotas II, 329. pacem cum eis faciunt II, 338. in Atheniensium societatem veniunt II, 106.

Acefines, Siciliae fl. III, 38. Plinio, aliisque dicitur *Afines*. Vide Cluverii Sicil. p. 92, 93.

Achaia, quot urbes habeat, *Schol. ad lib. II, p. 16, l. 9.* vide Herod. I, 1, c. 149, & Strab. I, 9. Achaia, quae in Peloponneso, in Atheniensium societatem assumpta I, 154. Peloponnesiis reddita ab Atheniensibus I, 158. eam reposcunt III, 32. Achaei Phthiotae V, 7. Vid. *Hellenes*.

Acharnae, maximus Atticae pagus II, 34. Vide Meursium *Thucyd. Vol. VI.*

I N D E X

de Pop. Att. p. 18. obsidentur II, 35 &c. magna pars civitatis Atheniensis, *ibid.*

Achelous fl. ex Pindo monte per Dolopiam, Agraos &c. fluit II, 168. *Schol. ad lib.* II, p. 168, l. 5. Vide Strabonem l. 10, & Palmerii Graec. ant. p. 423.

Acheron agri Thesprotici fl. I, 67.

Acherusia palus, *ibid.* Vide Strabonem l. 7, Livium l. 8, & Palmerii Gr. ant. p. 281.

Acrae urbs Siciliae IV, 11.

Acraeum Lepas IV, 308.

Acragas urbs & fluvius Siciliae IV, 9. vide *Agrigentum*.

Acrothoi urbs III, 162.

Astatae civitates III, 77.

Aste regio III, 162. quas urbes contineat, *ibid.*

Astium agri Anactorii, ubi templum Apollinis I, 45. Vide Polybium l. 4, Strab. l. 10, & Palmerii Graec. ant. p. 373, 377.

Adimantus l. 84, & *Schol. ad lib.* I, p. 84, l. 2.

Admetus rex Molossorum I, 191. profugum Themistoclem recipit I, 192.

Adramyttium. vide *Atramyttium*.

Aeanides tyrann. Lampfacenus IV, 92 sq.

Aegaleos mons Atticae II, 34. vide Herodot. l. 8, c. 90.

Aegina. vide Strabonem l. 10, & Pausaniam in Corinthiacis. oppugnatur ab Atheniensibus I, 145 sq. iisdem per deditionem tradita I, 151. incursionibus infestatur V, 145. Aeginae sinus, V, 146. Aeginetae classe olim valuerunt I, 24. bellum adversus Athenienses suadent I, 92. ab Atheniensibus navali proelio victi I, 145 sq. quomodo & cur ex Aegina ab Atheniensibus expulsi II, 44. Thyream a Lacedaemoniis incolendam accipiunt, *ibid.* capta Thyrea, quomodo ab Atheniensibus tractati III, 83 sq. Aegineticus obolus III, 282. Aeginetica drachma, *ibid.*

Aegitium in Aetolia II, 312. vide Palmerii Graeciam p. 465.

Aegyptus ab Artaxerxe deficit I, 144 sq. ea aliquando potius Athenienses I, 151. iterum in ditionem regis Persarum concedit I, 153. in eam classem mittunt Athenienses I, 155. Aegyptiorum qui sint pugnacissimi I, 153.

Aemus mons Thraciae II, 156. vide Strabonem l. 7.

Aeneas Ocytae fil. III, 176.

Aenesias Spartaephorus II, 4.

Aenus urbs III, 46. Vide Herodot. l. 4, c. 90, l. 7, c. 58, & Appian. l. 4 Civilium, ut & Valesii notas ad Ammianum Marcell. l. 23, c. 8. Aenienses III, 289. iisdem Straboni dicti *Aenianes*. Aenii, Aeoles sunt IV, 267. Atheniensium vestigiales, *ibid.*

R E R U M.

Aeoladus Pagondae pater III, 134.

Aeolis, quae & Calydon II, 318. vide Palmerii Graec. p. 438. Aeoles Atheniensium vestigiales IV, 267. ante Dorienſes poſſederunt Corinthum, *Schöl. ad lib. IV, p. 64, l. 14.* Athenienſibus in bello Syracuſano naves ſuppeditant IV, 267. Boeotorum colonia, *ibid.* Aeoli inſulae II, 339. v. Cluver. Sic. p. 395.

Aerarium Athenienſium ubi I, 136.

Aefimides navarchus Corcyraeorum I, 68.

Aefon legatus Argivorum III, 269.

Aetheenſes I, 141.

Aethiopia ſupra Aegyptum II, 71. vide Strabonem I. 2.

Aetna, mons Siciliae II, 341. flammas eructat, *ibid.*

Aetolorum gens qualis II, 308 ſq. Aetolis bellum inferunt Athenienſes II, 310. ſuperant Athenienſes II, 313 ſq. de Aetolia vide Palmerii Gr. p. 423 &c.

Agamemnonis claſſis I, 14. eiſdem imperium & potentia I, 15 ſq. *Schol. ad lib. I, p. 16, l. 5.*

Agatharchidas dux Corinth. II, 132.

Agatharchus claſſis Syracuſanorum praefectus, IV, 208. 289.

Agſander I, 197.

Agſippidas Laced. III, 294.

Agis Archidami fil. rex Laced. II, 300. dux expeditionis in Aticam aliaque loca, *ibid.* & III, 4 ſq. 291. 296. eiſ contra Argivos res geſtae III, 297 ſq. Argivos incluſos e manibus dimittit III, 300 ſq. ob id a Lacedaemoniis accuſatur III, 305. iterum in Argivos proficiſcitur III, 308 &c. eiſ ſtratagema III, 315. Argivos eorumque ſocios proelio vincit III, 318 ſq. Deceleam in Attica communit IV, 198 ſq. inde bellum contra Athenienſes ciſ IV, 214. eiſ ad Deceleam poteſtas & auctoritas V, 10. Athenas nequidquam tentat V, 109.

Agnon I, 162. Niciae filius, in praetura Periclis collega II, 85. Athenienſium dux, *ibid.* & 155. Potidaeam oppugnat II, 85. Amphipolia condit III, 152. *Schol. ad lib. II, p. 155, l. 13; lib. V, p. 223, l. 12.* eiſ monumentum deiciunt Amphipolitani III, 223. Agnon pater Theramenis V, 104.

Agraeorum terra II, 326. Agraeorum rex Salynthius II, 333. Agrais regio, *ibid.* vide Strabonem I. 10, & Palmerii Graec. p. 431. Agrai II, 168. Agrianes II, 156. vide Herod. I. 5, c. 16.

Agri quomodo a priſcis Graeciae incolis colerentur I, 5. agrorum habitatio quam vetuſta II, 27.

Agrigentum a Gelois conditum IV, 9. vide Cluverii Sicil. p. 202. ſeditione laborat IV, 250. quae poſtea in amicitiam converſa eſt IV, 256. Agrigentini Niciae iter per agrum ſuum dare

I N D E X

nolebant IV, 223. bello Syracusano se medios gerunt IV, 224
&c. ubi siti IV, 271.

Aimnestus II, 247.

Albus murus tertia pars Memphidis I, 145.

Alcaeus, Athenis archon III, 236. 243. v. Diodor. Sic. l. 12.

Alcámenes Lacedaemonius, *Schol. ad lib.* II, p. 57, l. 6. Alcámenes Sthenelaïdae fil. V, 9. dux classis Pelop. V, 15. ab Atheniensibus ad Piræum victus & interfectus V, 19.

Alcibiades, nomen Laconicum V, 13. *Schol. ad lib.* VIII, p. 33, l. 2. Alcibiades Cliniae fil. III, 273. eius genus clarum, *ibid.* cur infestus Lacedaemoniis, *ibid.* eorum legatos deludit III, 276 sq. eius in Peloponnesum expeditio III, 290. & in Argos III, 334. unus e ducibus in Siciliam mittendis IV, 16. expeditionem arget IV, 26. orationem habet IV, 27 sqq. taxatur a Nicia IV. 23. Niciae adversatur IV, 26. eius ingenium, vita, mores &c. *ib.* sq. & IV, 46. eius in ludis Olympiacis magnificentia IV, 28. accusatur de Hermis violatis, & mysteriis profanatis IV, 45. 83. 95. vide Plutarchum, Nepotem & Iustinum. paratur ad se purgandum IV, 46. abit in Siciliam IV, 47. eius de bello Siculo sententia IV, 77. ad causam dicendam revocatur IV, 83. 97. non paret, sed in exilium abit IV, 97 sq. capite damnatur ob desertum iudicium IV, 98. exsul ex agro Thurio in Peloponnesum proficiscitur, *ibid.* exsul Spartae, oratione Lacedaemonios ad bellum Atheniensibus inferendum excitat IV, 140 sqq. Endio Ephoro hospes paternus V, 13. Lacedaemonios ad classem in Chium mittendam hortatur, *ibid.* in Chium cum Chalcideo mittitur V, 20 sqq. res in illa insula & circa Miletum ab eo gestae V, 22. 26. 41. Peloponnesius suspectus ad Tissaphernem se confert V, 67. illisque plurimum suis consiliis nocet, *ibid.* & 69. 71. reditum sibi in patriam struit V, 72. 74. eius cum Phrynicho contentio V, 77 sqq. Tissaphernem Atheniensibus conciliare studet V, 80. ei reditus in patriam decernitur V, 123 sq. 158. illi summa rerum committitur V, 125. militum in Quadringentos iram compescit V, 132. Aspendum ad Tissaphernem cur profectus V, 137. ad classem redit V, 172.

Alcides navarchus Lacedaemoniorum II, 193. in Lesbum missus, *ibid.* & in Mitylenen II, 207. eius consilium II, 212. res gestae II, 213. & turpis fuga II, 214. Peloponnesum redit II, 273. adversus Corcyram navigat II, 281. triumvir coloniae Heraclaeam deducendae II, 305.

Alcinadas vel *Alcinidas* III, 236. 242.

Alcini vel *Alcinoi* fanum II, 275.

Alciphron, hospes Lacedaemoniorum III, 390.

R E R U M.

- Alcisthenes* pater Demosthenis II, 303. III, 96. IV, 194.
Alcisthea mater Pausaniae, *Schol. ad lib. I*, p. 188, l. 8.
Alcmaeon Amphiarai fil. II, 169. matrem interficit, *ibid.* &
Schol. ad lib. II, p. 104, l. 14. ei redditum oraculum II, 169.
Alcmaeonidae Pisistratidas eiiciunt Athenis IV, 93.
Alexander pater Perdiccae I, 80. 192. ex urbe Argis oriundus.
 II, 162. *φικέλλων* dictus, *Schol. ad lib. I*, p. 192, l. 8. vid. an-
 not. in *Schol.* p. 108 & 154.
Alexarchus Corinthiorum dux IV, 200.
Alexicles unus e Quadringentis in vincula coniicitur V, 146
 sq. Deceleam profugit V, 158.
Alexippides Ephorus Laced. V, 89.
Alicycaei IV, 223.
Alluviones olim in variis terrae partibus II, 300 sq.
Almopia, Almopes II, 162. vide Ptolemaeum & Plinium.
Alope II, 44. vide Palmerii Graec. antiq. p. 584.
Atyria IV, 221.
Ambracia II, 124 sq. 325. vide Polybium l. 4, Pausaniam l.
 7, Strabonem l. 7, Livium l. 38, & Palmerii Gr. ant. p. 307 &c.
 Corinthiorum colonia II, 125. eam Acarnanes & Amphilo-
 chi cur expugnare noluerint II, 337. ad eam praesidium a Corinthiis
 missum II, 339. Ambraciotaе auxilium ferunt Corinthiis con-
 tra Corcyraeos I, 42. initium inimicitiarum inter eos & Argivos
 II, 104 sqq. bellum inferunt Amphilochis II, 105. & Acarnani-
 bus II, 124. a quibus repelluntur II, 129. aliam adversus Am-
 philochos & Acarnanes expeditionem suscipiunt II, 324. Olpas
 capiunt, *ibid.* ab Acarnanibus vincuntur II, 329 &c. tandem fo-
 dus ineunt II, 338. Syracusanis contra Athenienses auxilia dant
 IV, 272. Ambracius sinus I, 78. vide Strabonem l. 7, Poly-
 bium l. 4, & Palmerii Gr. ant. p. 305 &c.
Ameinias III, 199.
Ameiniades Philemonis fil. II, 102.
Aminocles naupepus Corinthius I, 22. Samiis quatuor na-
 ves facit, *ibid.*
Ammaeus Coroebi fil. II, 200.
Amorges Pisisthinae filius nothus a Persarum rege deficit V,
 111. a Peloponnesiis captus Tissapherni traditur V, 44.
Ampelidas III, 239.
Amphiaraius pater Amphilochi II, 104. pater Alcmaeonis
 II, 169.
Amphias Eupaeidae fil. III, 176.
Amphidorus pater Menecratis, *ibid.*
Amphilochia II, 104. vide Strabonem l. 10, & Palmerii Gr.

I N D E X

ant. p. 440. ab Amphilocho Amphiarai fil. condita, *ibid.* Amphilochoi quinam & quales II, 105. urbe ab Ambraciotis pulsi &c. *ibid.* Amphilochicum Argos. vide *Argos*.

Amphipolis urbs, olim *Novem-viae* I, 140. III, 151 sq. vide Herodotum l. 7, c. 117. ubi, quando, & a quibus condita, *ibid.* cur ita appellata III, 152. ei bellum infert Brasidas, III, 151 sq. auxilium poscit a Thucydide III, 155. Brasidae se dedit III, 157. ab Euetione Atheniensi oppugnatur IV, 187.

Amphissenfes II, 316. De Amphissa vide Herodotum l. 8, c. 32, Strabonem l. 9, & Palmerii Gr. ant. p. 546 &c.

Amyclaeum templum Apollinis III, 236. 241. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 4, c. 2.

Amyntas Philippi fil. II, 155. 164. Vide Herodotum & Diodorum Siculum.

Amyrtaeus rex paludum Aegypti I, 155. Vide Herodotum l. 2, c. 140.

Anaceum, templum Castoris & Pollucis V, 150.

Anactorium, in ore sinus Ambracii situm I, 78. vide Palmerii Gr. ant. p. 377. capitur a Corinthiis, *ibid.* recuperant Athenienses & Acarnanes III, 74. Anactorius ager I, 45.

Anaea II, 213. III, 111. eo se conferunt Samiorum exsules III, 111. & Chii V, 29. Anaeitae Lysiclem interficiunt II, 196.

Anapus Acarnaniae fl. II, 129. vide Palmerii Gr. ant. p. 385, 421. Siciliae fl. IV, 153. 307. vide Cluverii Sic. p. 157.

Anaxarchus Thebanus V, 162.

Anaxilas Rheginorum tyrannus IV, 10. Messanae conditor; *ibid.* vide Herodotum l. 6, c. 23, l. 7, c. 167, Pausaniam l. 4, Strabonem l. 6, & Diodorum Sic. l. 11.

Andocides Leogori filius navarchus Athen. I, 74. De eo vide Plutarchi Niciam, & Nepotis Alcibiadem.

Androcles, acerrimus status popularis propugnator V, 99. auctor Alcibiadis expellendi, *ibid.* ab adversa factione caesus, *ibid.*

Androcratis fanum II, 204. vide Herodotum l. 9, c. 25.

Andromenes III, 271.

Androsthenes Arcas, Olympionices III, 285.

Andrus insula II, 83. vide Strabonem l. 10. Andrii Atheniensium socii III, 64. subditi & tributarii Athen. IV, 267.

Aneristus II, 102.

Anoblacha, Schol. ad lib. II, p. 168, l. 5.

Antandrus urbs III, 77. v. Strab. l. 13. eius munitionem cur impediverint Athen. III, 111. Antandrii Aeolenses genere V, 173. cur Arfaci Persae praesidium ex arce sua expulerint V, 174.

Anthemus II, 163 sq. vide Strabonem l. 14.

R E R U M.

Anthena Cynurii agri oppidum III, 270. vide Pausaniam in Corinthiacis.

Anthippus Laced. III, 236. 242.

Anticles I, 162.

Antigenes pater Socratis II, 40.

Antimachus, Schol. ad lib. I, p. 19, l. 10.

Antimenidas Laced. III, 271.

Antimnestus pater Hierophontis II, 325.

Antiochus Orestarum rex II, 126.

Antiphemus, Gelae conditor IV, 9. v. Cluver. Sic. l. 1, c. 75.

Antiphon, orator praestantissimus V, 103. auctor mutati status popularis V, 104. optime capitis causam dicit, *ibid.*

Antissa Lesbi urbs II, 195. V, 34. vide Strabonem l. 13. frustra oppugnatur a Methymnaeis II, 195. capitur ab Atheniensibus II, 210.

Antisthenes Spartanus V, 57. 93.

Antitanes II, 126. Vide Appianum, & Livium l. 45. Vide Palmerii Graec. ant. p. 247 &c.

Apia, Schol. ad lib. I, p. 14, l. 14.

Aphrodisia III, 82.

Aphytis I, 89. Schol. ad lib. I, p. 89, l. 12. vide Herodotum l. 7, Pausaniam l. 3, & Strabonis Epit. in fine lib. 7.

Apidanus Thessaliae fl. III, 118. vide Strabonem l. 8, 9.

Apodotii, gens Aetolica II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 437.

Apollinis Archegetae ara IV, 7. Apollinis Pythii ara a Pisistrato dedicata IV, 86. Apollinis templum in Actio I, 45. & apud Leucadios II, 308. & apud Triopium V, 52. & prope Naupactum II, 148. Apollinis Pythii templum II, 29. III, 291. Apollinis oraculum II, 169. Apollinis Maloëntis festum II, 176. Apollini Delio consecrata Rhenia I, 24. II, 321.

Apollodorus pater Chariclis IV, 201.

Apollonia, Corinth. colonia I, 40. Vide Palmerii Gr. ant. p. 149 &c.

Aqua sacra Delii III, 144.

Ara Apoll. Archegetae IV, 7. Pythii IV, 86 sq. Eumenidum I, 176.

Arcades ab Agamemnone ad Troiam naves acceperunt I, 16. bello Syrac. ab utraque parte mercede militarunt IV, 269 sq.

Archedice Hippiae filia IV, 92.

Archelaus Perdiccae fil. & res ab eo gestae II, 163 sq.

Archestratus Lycomedis fil. I, 81, & Schol. ad lib. I, p. 81, l. 8. Chaereae pater V, 113.

Archetimus Eurytimi fil. I, 45.

I N D E X

Archias Camarinensis III, 38. *Archias* Corinthius ex Heraclidarum familia Syracusarum conditor IV, 7.

Archidamus Zeuxidami fil. Lacedaemoniorum rex, vir prudens & modestus I, 113. orationem habet, *ibid.* sqq. dux expeditionis in Atticam II, 18. orationem habet, *ibid.* sqq. legatum Athenas mittit II, 21. in Atticam exercitum movet II, 22. Periclis hospes II, 23. ob Oenoën non expugnatam in gravem suspicionem apud Laced. incidit II, 33. cur tanta cunctatione usus, *ibid.* in Atticam irrumpit II, 34. cunctatur circa Acharnas II, 35. dux alterius expeditionis in Atticam II, 70. 173. & alterius adversus Plataeam II, 109. eius ad Plataeenses responsum &c. II, 110 sqq.

Archippus. vid. *Aristides.*

● *Archonides* in Sicilia regnans, amicus Atheniensibus IV, 175. Huius meminit Diodor. Sic. l. 14.

Archontes novem I, 176. eorum potestas, *ibid.*

Arturi exortus II, 120.

Argentea metalla in Laurio monte. vide *Laurium.*

Argilus urbs III, 234. vide Herodotum l. 7. *Argilii* Andrium coloni III, 153. ad Brasidam deficiunt, *ibid.* *Argilii* cuiusdam commento proditur Pausanias I, 186.

Arginum V, 51. *Argennum* Straboni, quem vid. l. 13.

Arginusae V, 163. vide Strab. l. 13.

Argos. vide Pausan. in Corinthiacis. *Argis* conflagrat Iunonis templum III, 199. constituitur oligarchia III, 330. urbem oppugnant Lacedaemonii, sed frustra III, 296. *Argos* Amphilochicum II, 104. vide Palmerii Gr. ant. p. 380 &c. unde dictum II, 105. eius amplitudo & potentia, *ib.* ab Atheniensibus capitur, & ab Amphilochis rursus incolitur, *ib.* & 106. ab Ambraciotis oppugnatur II, 106. *Argivi* hostes Lacedaemoniorum I, 143. foedus ineunt cum Atheniensibus, *ibid.* quando foedus tricennale inter eos & Lacedaemonios exierit III, 227. excitulantur a Corinthiis contra Laced. III, 246 sq. principatum Peloponnesi affectant III, 248. cum Mantineis societatem ineunt III, 248 sq. & cum Eleis III, 252. & cum Corinthiis & Chalcidensibus III, 254. eorum amicitiam ambiunt Laced. III, 262. foedus inire cupiunt cum Corinthiis & Boeotis III, 263. amicitiam Lacedaemoniorum ambiunt III, 270. Atheniensium societatem petunt III, 275 sq. & cum illis foedus faciunt III, 279. populari imperio reguntur III, 274. bellum gerunt cum Epidauriis III, 291 sq. in eos bellum parant Laced. III, 296. inclusi a Laced. Agidis beneficio evadunt III, 299 sq. Orchomenum capiunt III, 304. iis rursus bellum inferunt Laced. III, 306. pugnae se parant III, 309 sq. congregiuntur III, 318. vincuntur a Laced.

R E R U M.

III, 319 sq. pacem accipiunt a Laced. III, 324. de statu populari abolendo clam agunt cum Laced. *ib.* foedera ineunt cum Laced. III, 325 sqq. eorum plebs, pulsus oligarchicis, Atheniensium amicitiam repetit III, 331 sq. inter eos & Laced. bellum renovatur III, 333. 353. IV, 14. Orneas solo aequant IV, 15. a Milesiis superantur V, 39. Argivum agrum a Laconico determinat Thyrea II, 45. III, 82.

Arianthides Lysimachi fil. III, 134.

Ariphron pater Hippocratis III, 96.

Aristagoras Milesius III, 151.

Aristarchus fautor paucorum dominatus V, 140. 147 sq. profugiens Athenis Oenoën Boeotia tradit V, 159.

Aristeus Pellicae fil. I, 44. Adimanti fil. I, 84. res ab eo gestaë, *ib.* sqq. Aristeus Corinthius II, 102. Aristeus Athenas delatus, & capitali supplicio affectus II, 103. Aristeus Lacedaemon. III, 199.

Aristides iustus, *Schol. ad lib. I, p. 136, l. 5.* III, 233. Aristides Archippi fil. III, 75. Aristides Lysimachi fil. I, 128. Aristides Atheniensium dux III, 111.

Aristocles frater Plistoanactis regis Laced. III, 230. Aristocles praefectus belli apud Laced. III, 317. in exilium pulsus, *ibid.*

*Aristoclide*s Hestiodori pater II, 108.

Aristocoetes Athen. III, 237.

Aristocrates III, 242. Aristocrates Sicelii vel Scellii fil. V, 139.

Aristogiton civis Athen. IV, 84 sq. Hipparchum perimit. I, 31. IV, 84 &c. & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 11.*

Ariston Pyrrichi fil. optimus navium gubernator IV, 236.

Aristonous Larissaeus II, 39. Agrigenti conditor IV, 9.

Aristonymus pater Euphamidae II, 50. III, 176.

Aristophon V, 134.

Aristoteles Timocratis fil. II, 324.

Arma cur olim Graeci gestarint I, 10. quinam primæ ea depulerint I, 11.

Arna Thessaliae urbs I, 21. in agro Chalcidensi sita III, 152. & Boeotiae urbs, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 2.* vide Strab. l. 9.

Arnissa Macedoniae op. III, 192. v. Palmer. Gr. ant. p. 128 sq.

Arrhiana V, 167.

Arrhibaeus Lyncestarum rex III, 119. Bromeri fil. III, 122. ei bellum inferunt Brasidas & Perdicas III, 183.

Arfacus Tissaphernis praef. V, 173.

Artabazus Pharnacis fil. I, 180. Huius meminit Herod. l. 7, 8, 9.

Artaphernes Persa III, 75.

Artas IV, 225.

I N D E X

- Artaxerxes* Xerxis fil. Persarum rex I, 144. vide Herod. l. 6, 7. regnare incipit I, 193. moritur III, 76.
- Artemisium* II, 250. v. Strab. l. 14. Artemisius mensis III, 136.
- Artynae* Argivorum magistrat. III, 283.
- Arx* Athenarum capta a Cylone &c. I, 175. olim erat urbs &c. II, 29.
- Asine* III, 20. 80. IV, 150. *Schol. ad lib.* IV, p. 20, l. 7. Vide Strabonem l. 8.
- Asopius* Phormionis pater I, 89. Asopius Phormionis fil. II, 181. res ab eo gestae, *ibid.* occiditur II, 182.
- Asopolaus* pater Astymachi II, 247.
- Asopus* fluvius II, 10. vide Strabonem l. 9.
- Aspasia*, *Schol. ad lib.* I, p. 93, l. 1. vide Plutarchi Periclem.
- Aspendus* V, 125. 135. 173. vide Strabonem l. 14.
- Assinarus* Siciliae fl. IV, 318.
- Atacus* II, 48. vide Palmerii Graec. ant. p. 417 &c. urbs Acarnaniae, *Schol. ad lib.* II, p. 48, l. 6. ab Atheniensibus capta II, 48. ei postea ab Atheniensibus bellum inferitur II, 167.
- Astydamia* mater Eurysthei, *Schol. ad lib.* I, p. 15, l. 3.
- Astymachus* Asopolai fil. II, 247.
- Astyochus* Lacedaem. navarchus V, 30. 32. in Chium venit V, 33. Lesbium tentat, *ib.* eius expeditiones V, 47 sqq. periculum ad Corycum V, 50. Chiis auxilium ferre recusat V, 57. apud Lacedaemonios a Paedarito accusatur, *ibid.* Phrynichum prodit V, 79. mortem evitat, confugiendo ad aram V, 128. Spartam revertitur V, 130.
- Atalanta* insula II, 50. muro cincta, *ib.* ubi sita II, 300. vide Strabonem l. 9. Atalanta urbs Macedoniae II, 164. III, 234.
- Athenae* ut ad tantam magnitudinem creverint I, 6. 137. quomodo post barbaros e Graecia fugatos instauratae I, 124 sqq. earum thesaurus II, 24. copiae militares II, 25 sq. ambitus II, 26. muri, *ib.* earum frequentia II, 31 sq. peste laborant II, 70 sqq. 298. earum laus II, 61 sq. status popularis in paucorum dominatum mutatur, cur, quomodo, per quos &c. V, 69 — 100 &c. tempus huius mutationis notatur V, 95. 105. Athen. advenas omnes civitate donant I, 6. colonias emittunt, *ib.* & 21. primi ferro deposito vitae genus delicatius coluerunt I, 11. Delum lustrant I, 13. II, 320. cum Aeginetis bellum gerunt I, 25. quando effecti nautici I, 29. urbe relicta naves conscendunt, *ib.* & 104. quando a Lac. dissociari &c. inter se bellum gerere coeperint I, 29. quomodo sociis imperarint I, 30. 108. 138. IV, 119. Corcyraeis in amicitiam acceptis auxilium mittunt I, 44 &c. cum Corinthiis manus conferunt I, 70 sq. quas res circa Potidaeam gesserint I,

R E R U M.

79 sq. Perdiccae bellum inferunt I, 83. postea societatem cum eo ineunt I, 85. pugnant cum Corinthiis & Potidaeatis I, 87. & victoria potiuntur, *ib.* Potidaeam obsident I, 89 sq. eorum ingenium, mores &c. I, 70. 142. IV, 191. 253. omnibus diebus totius anni, uno excepto, sacra faciebant, *Schol. ad lib. II, p. 57, l. 15.* male audiebant ignaviae, luxus, & otii nomine, *Schol. ad lib. II, p. 60, l. 1.* reditus eorum e iudiciis, *Schol. ad lib. VI, p. 146, l. 12.* eorum legati respondent orationi Corinthiorum I, 103 sq. urbem & moenia instaurant I, 125 &c. duce Pausania cum Persis bellum gerunt I, 133. tributum exigunt a sociis I, 135 sq. Medos ad fl. Eurym. superant I, 139. Thasiis bellum faciunt, *ibid.* eosque subigunt I, 140. propter Laced. suspicionem se iungunt Argivis I, 142. Helotas recipiunt & Naupacti collocant I, 143. bellum gerunt in Aegypto I, 144. pugnant cum Corinthiis & Epidauriis I, 145. & cum Aeginetis, *ibid.* & cum Corinthiis I, 146. longos muros aedificant I, 148. pugnant cum Laced. *ibid.* &c. Boeotos & Locros subigunt &c. I, 150 sq. Pelop. depopulantur I, 151. Egypto pulsi I, 152 sq. adversus Pharsalum expeditionem suscipiunt I, 154. Sicyonios proelio vident, *ib.* & 150. foedera quinquennalia ineunt cum Pelop. I, 155. in Cyprum facta expeditione, Cyprios aliosque superant, *ibid.* Chaeoneam recuperant I, 156. ad Coroneam victi, Boeotiam amittunt I, 157. Euboeam subigunt I, 158. cum Laced. tricennalia foedera percutiunt, *ibid.* Sami statum pop. constituunt I, 159. bellum gerunt cum Samiis I, 160. eosque subigunt I, 161. deliberant de bello Pelop. I, 198. tyrannis parent IV, 84. eorum socii in bello II, 17. ex agris in urbem commigrant II, 27. pagatim habitantes a Theseo primum in urbem coacti II, 27 sq. pugnae avidi a Pericle reprimuntur II, 37 sq. classem circa Pelop. mittunt II, 40. Methonem oppugnant II, 42. Locridem invadunt II, 44. Aeginetas ex insula pellunt, *ibid.* cum Siracle societatem ineunt II, 46. Solium capiunt & Astacum &c. II, 48. Megaridem invadunt II, 49. Atalantam communiunt II, 50. exsequias faciunt bello caesis II, 51 sq. gravi peste affliguntur II, 70 sq. classem in Pelop. mittunt II, 83. Potidaeam frustra oppugnant II, 85. Pericli succensent II, 87. postea mitigantur II, 96. post mortem Periclis ambitioni & quaestui dediti II, 98. intercipiunt Pelop. ad Persas legatos II, 103. Potidaeam capiunt II, 108. naves ad Naupactum & in Cariam mittunt II, 106 sq. eorum ad Plataenses responsum II, 113. bellum inferunt Chalcidensibus &c. II, 121. vario Marte II, 122. pugnant cum Pelop. II, 131. iterum se parant certamini II, 136 sq. pugnam committunt II, 146 sq. Astacum navigant & in Acarnaniam digrediuntur.

I N D E X

tur II, 167. eorum resp. qualis II, 55. eius optimum temperamentum V, 158. classem in Lesbum mittunt II, 176. Mitylenae obsidione cingunt II, 180. 196. & capiunt II, 208. eorum in Mitylenaeos saevum decretum II, 218. 242. Minoam insulam occupant II, 244. in Sicil. naves mittunt II, 296. iterum peste laborant II, 298. in Aeoli insulas expeditionem suscipiunt II, 299. quas res in Sicilia gesserint II, 302 sq. 315. 320. 339 sq. classem in Pelopon. & Melum &c. mittunt II, 303. in Acarnania res gestae II, 308. pugnant cum Aetolis II, 313. vincuntur II, 314 sq. novam classem instruunt II, 340. & in Siciliam mittunt III, 5. Pylum occupant & muniunt III, 6 sq. Eionem capiunt III, 10. pugnant cum Laced. circa Pylum III, 14 sq. eosque superant III, 21 sq. inducias faciunt III, 24. quibus solutis, bellum rursus gerunt cum Laced. III, 34. pugnant cum Syracusanis III, 35 sq. Pylum obsident III, 40 sq. pugnant cum Laced. III, 51 sqq. Corinthios invadunt III, 64 sq. Anactorium capiunt III, 74. Chiorum murum deiciunt III, 76. Cythera occupant III, 78 sqq. agrum Lacon. populantur III, 79. Thyream capiunt, & Aeginetas perimunt III, 84. longos muros Megarensium capiunt III, 102 sq. & Nisaeam III, 103. pugnam cum Brasida detrectant III, 108. Antandrum recipiunt III, 112. Boeotiam ingressi, Delium communiunt III, 132. proelium ineunt cum Boeotis III, 141. vincuntur III, 142 sq. Delium amittunt III, 149. Amphipoli capta trepidare coeperunt III, 159. inducias faciunt cum Laced. III, 171 sq. Mendam capiunt III, 196 sq. Scionem obsident III, 197. societatem ineunt cum Perdicca III, 198. Delios insula pellunt III, 205. expeditionem in Thraciam suscipiunt III, 206. legatos in Siciliam mittunt III, 209. ad Amphipolin a Brasida fugantur III, 219 sqq. ad pacem inclinant III, 226. foedera ineunt cum Laced. III, 232. 240. Scionem expugnant III, 254. eorum in Laced. ira III, 272. foederis solvendi occasionem capiunt III, 273. foedus faciunt cum Argivis & eorum sociis III, 279. in Melum classem mittunt III, 334. eamque obsident III, 352. & expugnant III, 353. in Siciliam expeditionem suscipiunt IV, 3. quam ob causam IV, 12. de bello Siculo deliberant IV, 16. eius apparatus IV, 43. 49 sq. 70. ab Egestaeis decepti IV, 74. inquirunt de sacris violatis IV, 83 sq. Alcibiadem e Sicilia revocant IV, 97. quas res in Sicilia gesserint IV, 98 sq. Syracusas invadere coeperunt IV, 100. proelio se parant cum Syrac. IV, 105 sq. pugnant & vincunt IV, 110 sq. Camarinensium societatem petunt IV, 118. sunt Iones genere IV, 127. 266. Siculos & Etruscos belli socios faciunt IV, 138. Epipolas capiunt & Syracusanos vincunt IV, 154 sqq. 161 sq. Syracusas obsidione premunt IV, 165.

R E R U M.

pacem cum Lacedaemoniis rumpunt IV, 168. cum Gylippo vario Marte pugnant IV, 182 sqq. novum exercitum in Siciliam deernunt IV, 194. naves 30 in Pelop. & novam classem in Siciliam mittunt IV, 201. post Deceleam muro conclusam consternati IV, 213 sq. Thraces domum remittunt IV, 217. cum Corinthiis pugnant ad Erineum IV, 226 sq. pugnant cum Syrac. & vincuntur IV, 237 sq. magnam cladem ad Epipolas accipiunt IV, 244 sq. de discessu a Syrac. cogitant IV, 251 sq. discessuri lunae lesione absterrentur IV, 258. vincuntur a Syrac. IV, 260 sqq. quinam eorum focii in bello Syrac. IV, 266 sq. ultimi proelii fortunam experiri statuunt IV, 274 sq. dimicant IV, 289 sq. & superantur IV, 294 sq. miserabilis eorum discessus IV, 300 sq. noctu profugiunt IV, 311. eosque insequuntur Syrac. IV, 313. captivi in lapidicinas coniecti IV, 323. eorum post hanc cladem consternatio V, 3. fociorumque defectio V, 5 sq. classem Pelop. fugant obsidentque V, 18 sq. eorum apparatus ob fociorum defectiorem V, 23 sq. Mitylenen capiunt V, 33. Clazomenios subigunt V, 35. Chios acie victos obsident V, 36. Milesios superant V, 39. a Miletu Pelop. metu abscedunt V, 43. expeditionem suscipiunt adversus Miletum & Chium V, 47. ad Chium naufragium patiuntur V, 51 sq. pugnant cum Pelop. & vincuntur V, 62 sq. amicitiam Tissaphernis frustra tentant V, 87. pugnant cum Chiis V, 93. quo anno post exactos tyrannos libertate privati V, 105. opprimunt optimates in Samo V, 111. pugnant cum Pelop. & profligantur V, 154. post Euboeam amissam consternati V, 155. stivale certamen ineunt cum Pel. V, 168 sq. & victoriam obtinent V, 170. animo confirmantur V, 171.

Athenaeus Pericleidae fil. III, 176. 180.

Athenagoras Syracusanus populo ob facundiam gratiosissimus IV, 61.

Athletae in certam. Olymp. subligacula circa pudenda gestabant I, 11. quando primum se nudarint, *ibid.*

Athos mons ubi situs, & quot urbes contineat III, 162. Vide Herodotum l. 7, c. 22.

Atintanes. vid. *Antitanes.*

Atramyttium in Asia situm III, 206. vide Strabonem l. 13. a Delii habitatum V, 173.

Atræus Pelopis fil. regnum Mycenarum ab Eurystheo accipit I, 15.

Attagnus, Schol. ad lib. III, p. 261, l. 13. meminit Herod. l. 9.

Attica cur olim seditionibus immunis I, 6. ab iisdem incolis semper habitata, *ib.* sterilis, *ib.* hominum multitudine quomodo aucta, *ib.* cur in Ioniam colonias miserit, *ibid.* quomodo olim

I N D E X

incoleretur II, 27. invaditur I, 157. II, 18. 22. 32. 34. 70. 173. 207. III, 4. IV, 198.

Aulon III, 152. vide Palmerii Graec. ant. p. 163 &c.

Aurigam coronavit in Olymp. Lichas Lacedaem. III, 288.

Autocles Tolmaei fil. III, 78. 177.

Axius fl. II, 162. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7.

B.

Bacchi in Limnis templum II, 29. eius in honorem celebrantur Bacchanalia, *ibid.*

Balneis, praeterquam Eurota fluv. non utebantur Lacedaemonii, *Schol. ad lib.* II, p. 58, l. 13.

Barbari nomen ignotum Homero I, 7. barbari ferrum gestare perpetuo solebant I, 10. Graeciam magna classe invadunt I, 28.

Battus Corinthius dux III, 65.

Bellum Peloponnesiacum quantum &c. I, 3. 36. eius causae I, 37. 79. 91. 123. & apparatus ex utraque parte II, 13. & initium II, 3. primus eius annus absolutus II, 70. secundus II, 109. tertius II, 170. quartus II, 207. quintus II, 300. sextus II, 341. septimus III, 76. octavus III, 171. nonus III, 202. decimus III, 243. undecimus III, 268. duodecimus III, 289. decimus tertius III, 295. decimus quartus III, 330. decimus quintus III, 334. decimus sextus IV, 15. decimus septimus IV, 150. decimus octavus IV, 198. decimus nonus V, 14. vicesimus V, 92. vicesimus primus V, 175. eius duratio III, 244. praedicta ab oraculo III, 245. per aestates & hiemes a Thucydide descriptum II, 3. III, 237 sq. 244. cum primo gestum per decem integros annos duravit III, 237. 242 sq. redintegratum &c. III, 244. bellum inter Chalcidenses & Eretrienes I, 26. cum Medis gestum I, 35. inter Corcyraeos & Corinthios I, 37 &c. inter Ambraciotas & Amphilochoos II, 104. inter Lacedaemonios & Argivos III, 333. IV, 14 sq. 152. inter Epidaurios & Argivos III, 291. bellum sacrum I, 156. Reliqua vide suis in locis, scil. in nominibus eorum, a quibus gesta sunt.

Berrhoea I, 85, & *Schol. ad lib.* I, p. 84, l. 14. Vide Strabonem l. 16, & Antonini Itiner.

Bisaltia II, 163. III, 163. vide Herodotum l. 7, c. 115.

Bithyni Thraces III, 112. v. Herod. l. 7, c. 75, & Strab. l. 12.

Boeoti ex Arna eiekti I, 21. Cadmeidem regionem occupant, *ibid.* ab Athen. victi ad Oenophyta I, 150. liberi fiunt I, 157. Phocensibus contermini II, 310. Delium oppugnant III, 148. vincunt Athenienses ad Delium III, 142 sq. Panactum capiunt III, 208. societatem cum Lacedaemoniis ineunt III, 268. Syra-

R E R U M.

cufanis auxilia mittunt IV, 199. & Athenienses ad Syracusas superant IV, 245. eorum magistratus *Boeotarchae* dicti II, 4. III, 134. 264. undecim numero, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 8.* eorum quatuor confilia III, 265 sq. Boeotii & Lesbii confanguinei, utriusque Aeolenses, *Schol. ad lib. III, p. 175, l. 3. VI, 210.*

Boeum I, 148, & *Schol. ad lib. I, p. 148, l. 8.*

Bolbe, palus in agro Mygdonio I, 82. III, 152.

Bolissus V, 36. eius meminit Herod. in vita Homeri c. 23 sq.

Bomienses II, 312. vide Palmerii Gr. ant. p. 502.

Boriades Eurytanes II, 316.

Bottia, unde dicti Bottiaei II, 162. Bottiaea II, 164. vide Herod. l. 7. Bottiaei in Thracia I, 81. ad defectionem sollicitati, *ibid.* colonia Macedonum, *Schol. ad lib. II, p. 122, l. 2.* iis bellum inferunt Athen. II, 121. & dubio Marte pugnant II, 122.

Brasidas Tellidis fil. Methonen servat; & Spartae collaudatur II, 42. Alcidae consiliarius II, 273. ad Pylum rem strenue gerit III, 18 sq. graviter vulneratur III, 19. Megarensibus succurrit III, 104 sq. copiam pugnae facit Atheniensibus III, 107 sq. in Thraciam copias ducit III, 116. Thessaliam pertransit III, 126 sq. eius laus III, 122. 160 sq. 213. in Lyncestas expeditione III, 122 sq. Acantho bellum infert III, 124. orationem habet III, 125 sqq. ad eum deficit Acanthus III, 130. & Stagirus III, 131. contra Amphipolin copias ducit III, 151. occupat Argilum III, 153. & Amphipolin III, 157. ab Eione repellitur III, 158. deditione accipit Myrcinum, Gapselum, & Oesymen, *ib.* exercitum ducit in Acten III, 162. Toronen occupat III, 166. Lecythum oppugnat & capit III, 169 sq. ad eum deficit Scione III, 177. a Scionaeis, ut Graeciae liberator, aurea corona donatur III, 179. ad eum deficit Menda III, 181 sq. alteram in Lyncestas expeditionem suscipit III, 183 sq. deseritur a Perdicca III, 185. milites cohortatur III, 187 sqq. hostes insequentes repellit III, 190 sq. hostis iudicatur a Perdicca III, 192. Potidaeam nequidquam tentat III, 201. Cleoni castra opponit ad Cerdylum III, 212 sq. Athenienses aggredi statuit III, 215 sq. milites adhortatur III, 216 sqq. in Athenienses erumpit III, 219 sq. viator in proelio cadit III, 221. honorifice sepelitur III, 223.

Braure Pittacum interficit III, 158.

Bricinniae, arx in agro Leontino III, 210.

Brilessus mons II, 40. vide Strab. l. 9.

Bromerus pater Arrhibaei III, 122.

Bromiscus III, 152.

Bucolion Arcadiae op. III, 201. dictum forte a Bucolione rege, cuius meminit Pausanias l. 8.

Thucyd. Vol. VI.

V

I N D E X

Budorum propugnaculum II, 152. *Budorum promont.* *Schol. ad lib.* II, p. 152, l. 12, & *ad lib.* III, p. 244, l. 12 & 14.

Buphras III, 173.

Byzantium Medis eripiunt Athen. ductu Pausaniae I, 133. a Pausania priore adventu captum, & Gongylo Eretriensi commissum I, 179. Byzantii ab Athen. deficiunt I, 160. cum illis compositionem faciunt I, 162.

C.

Cacyparis fl. IV, 312. vide Cluverii Sicil. p. 183.

Cadmeis, quae postea Boeotia I, 21.

Caduceum praeferebant ad hostes venientes, *Schol. ad lib.* I, p. 210, l. 8, & *ad lib.* II, p. 3, l. 9.

Caecadas locus cuius usus erat pro carcere apud Laced. *Schol. ad lib.* I, p. 189, l. 4.

Caicinus fl. II, 320.

Calex fl. III, 112.

Callias pater Callicratis I, 44. pater Hipponici II, 303. *Calliadis* fil. dux Athen. I, 84. in proelio cadit I, 89. *Hyperochidae* fil. IV, 87.

Callicrates Calliae fil. dux Corinth. I, 44. vide Herod. l. 9.

Callienses Aetoli II, 312. vide Palmerii Gr. ant. p. 502.

Calligetis Laophontis fil. V, 11. Megarensis V, 57.

Callimachus pat. Phanomachi II, 108. pater Learchi II, 102.

Callirhoe fons II, 29.

Calydon olim Aeolis II, 319. vide Strab. l. 10.

Camarina, civitas Dorienfis II, 297. a Syracusanis condita &c. IV, 11. vide Cluverii Sicil. p. 192. ab Archia prodita III, 38. *Camarinaei* bis sedibus suis pulsi IV, 11. quomodo se gesserint erga Athenienses & Syracusanos IV, 136 sqq.

Cambyfes Cyri fil. Persarum rex I, 23. vide Herodotum.

Cameirus V, 65. vide Herod. l. 1, Strab. l. 14.

Canastraeum III, 164. vide Herod. l. 7, Strab. Epit. l. 7, & *Livium*, l. 44.

Canis-sepulcrum. vide *Cynossena*.

Capaton pater Proxeni II, 320.

Capita-quercus, loci nomen II, 205.

Carcinus Xenotimi fil. II, 40.

Cardamyla V, 36. vide Strab. l. 8, & Pausaniam in Lacon.

Caria I, 160. II, 17. Cares insulas olim habitabant, & latrocinia exercebant I, 13. in Delo sepulti, & quomodo ex armorum genere agniti, *ib.* Cares invenerunt umbones clypeorum, & cristas galearum, *Schol. ad lib.* I, p. 13, l. 3. Caricum mare. v. *Mare*.

R E R U M.

Carnea, festa Laced. III, 292. 322 sq. Carneus mensis III, 292;
in eo a militia abstinere Laced. *Schol. ad lib. V, p. 292, l. 5.* vide
Meursii Miscell. Lacon. l. 3, c. 8.

Caromalis, olim Taenarus. v. Annot. in *Schol.* pag. 149.

Carpatus, *Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.*

Carthaginenses a Phocaenis victi I, 24.

Caryes III, 293.

Carystii victi ab Athen. I, 137. Dryopes sunt IV, 267.

Casmenae a Syrac. conditae IV, 11. vide Cluverii Sic. p. 358.

Castoris & Pollucis templa. vide *Templum.*

Casus, *Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.*

Catana quando & a quo condita IV, 8. vide Cluverii Sic. p.
116 &c. Catanaei regionem sub Aetna monte incolunt II, 341.
in Atheniensium potestatem redacti IV, 82.

Caulonia IV, 208.

Caunus I, 161. V, 59. 62. 88. 172. vide Strab. l. 14.

Cecalus pater Nicasii III, 176.

Cecropia II, 34.

Cecrops Athen. rex II, 27. sub eo ut incoleretur Attica, *ibid.*

Cecryphalea I, 145, & *Schol. ad lib. I, p. 145, l. 9.*

Cenaeum Euboeae prom. II, 306. v. Palmerii Gr. ant. p. 578.

Cenchrea III, 65. 68. Cenchreae V, 17. 30.

Centoripa, Siculorum op. IV, 151. vide Cluverii Sic. p. 308.

Centoripes incolae IV, 223.

Cephalenia, *Schol. ad lib. I, p. 42, l. 9.* vide Palmerii Gr. ant.
p. 519 &c. ubi sita II, 48. quot urbes habeat, *ibid.* ab Arhenien-
sibus capta, *ibid.*

Ceramicus IV, 90. *Schol. ad lib. II, p. 52, l. 8.* vide Meursii
Ceramicum.

Cercine mons ubi II, 160.

Cerdylum III, 212 sq. 215. 219.

Ceryces V, 82.

Cestrine I, 67. vide Palmerii Graec. ant. p. 273 &c.

Chaereas Archestrati fil. V, 113. res ab eo gestae V, 114. 132.

Chaeronea Boeotiae urbs I, 156. III, 113. vide Strab. l. 9, &
Pausaniam in Phocicis. ab Athen. capta I, 156.

Chalce V, 62. 66. 85. vide Strab. l. 10.

Chalcedon colonia Megarensium, in Ponti faucibus sita III;
112. vide Strab. l. 12.

Chalcideus classis Laced. praefectus V, 15. res ab gestae V,
19 - 34. ab Athen. caesus V, 35.

Chalcioecae Minervae templum I, 188.

Chalcis Corinthiorum urbs I, 151. vide Herod. l. 7, & Strab.

I N D E X

l. 10. ab Athen. capta, *ibid.* Chalcis Euboeae IV, 217. Chalcis nomen erat variis urbibus, *Schol. ad lib. I, p. 151, l. 7.* Chalcidenses in Euboea, *Schol. ad lib. I, p. 81, l. 2.* cum Eretrienfibus bellum gerunt I, 26. Athenienfibus fubditi IV, 119. Chalcidenses in Thracia, *Schol. ad lib. I, p. 81, l. 2.* ab Athenienfibus deficiunt I, 82. vincunt Athenienfes II, 122. cum Argivis foedus ineunt III, 254.

Chaones barbari II, 106. 126. quali utantur imperio II, 124. bellicofiffimi II, 128. ad Stratum cladem accipiunt II, 129.

Charadrus, locus apud Argivos, ubi de caufis militaribus cognofcunt III, 302.

Charicles Apollodori filius IV, 201. 211.

Charminus Athenienfium dux IV, 46. cladem a Pelop. accipit V, 62 fq. oligarchicos in Samo adjuvat V, 111.

Charceades Euphileti fil. II, 296. caefus a Syracufanis II, 302.

Charybdis III, 36. vide Cluverii Sic. p. 62 &c.

Cherronefus Thraciae I, 19. Peloponnefi III, 64.

Chimerium Thefprotidis I, 47. 67. v. Palmerii Gr. p. 279 &c.

Chionis Laced. III, 242.

Chius obfidetur V, 56 &c. abundat fervis V, 59. Chii de rebellionem fufpecti, novum murum Athenienfium iuffu demoluntur III, 76. ab Athen. deficiunt V, 23. proelio vincuntur, variisque cladibus ab Athen. afficiuntur V, 36 - 52. Graecorum opulentiffimi V, 36. 68. urbs ab Athen. circumvallata V, 85. Aftyochum cur in urbem arceffiverint V, 38. ab Aftyochus auxilium petunt V, 59.

Choerades infulae IV, 225.

Chromon Meffenius II, 314.

Chryfis Iunonis facerdos Argis II, 4. eius imprudentia conflagravit Iunonis templum III, 199 fq. Phliuntem confugit III, 200.

Cicadas aureas olim geftarunt Athenienfes I, 11.

Cilices pugna fuperati ab Athenienfibus I, 155.

Cimmon vel *Cimon* pater Laced. I, 66. Cimon Miltiadis filius Eionem capit I, 137. Perfis ad Eurym. fl. vincit I, 139. in Cypro expeditione moritur I, 155, & *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.*

Cithaeron II, 115. 205. vide Herod. l. 9, Strab. l. 9.

Citium Cypri urbs I, 155, & *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.* vide Meurfii Cyprum. obfidetur, *ibid.*

Clades quaenam omnium maxima in bello Pelop. II, 337. clades Athenienfium in Sicilia. vide *Athenienfes* & *Syracufani*.

Clarus infula II, 214 fq.

Classis quaenam antiquiffima I, 4. quaenam olim omnium potentiffima I, 24. Graecorum claffes quales I, 25. claffis ad Tro-

R E R U M.

iam profecta quanta & qualis I, 16. classis in Siciliam missae apparatus &c. IV, 47 sq.

Clazomenae V, 23. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 13, 14. ab Athen. deficient, *ibid.* Polichnam muniunt, *ibid.* in Athen. ditionem concedunt V, 35.

Cleaenetus. vid. *Cleon.*

Cleandridas pater Gylippi IV, 149.

Clearchus Rhamphiae filius V, 15. 58.

Clearides Cleonymi filius Amphipol. praefectus III, 199. 213. 216. Cleonem cum Brasida vincit III, 221 sqq. pacem turbare conatur III, 238.

Cleippides Diniae fil. II, 176.

Cleobulus ephorus Lacedaem. III, 262 sqq.

Cleombrotus pater Pausaniae I, 133. & Nicomedis I, 148.

Cleomedes Lycomedis fil. III, 335.

Cleomenes Laced. I, 177. rex Laced. *Schol. ad lib. I, p. 177, l. 2.* Pausaniae patruus II, 207. alterius Pausaniae fil. *Schol. ad lib. III, p. 207, l. 9.*

Cleon Cleaeneti fil. II, 219. eius ingenium, mores & facundia *ib.* & III, 32 sq. orationem habet II, 220. Pylum cum exercitu mittitur III, 45 sq. res ab eo gestae III, 49 sqq. eius arrogantia III, 43 sq. 213 sq. in Thraciam contra Brasidam copias ducit III, 206. Toronen capit III, 207 sq. & Galepsum III, 212. ad Amphip. a Brasida victus III, 222. a quodam Myrcinio caeditur, *ibid.*

Cleonae, urbs ad Athon III, 162. v. Herod. l. 7. Cleonae in Argiva regione IV, 152. v. Strab. l. 8, & Pausan. in Corinth.

Cleonymus pater Clearidae III, 199.

Cleopompus Cliniae fil. II, 44. 85.

Clinias, *ibid.*

Clypei. in clypsos captivi deponebant pecuniam, quam secum habebant IV, 316. clypeorum umbones. vide *Cares.*

Cnemus Spartanus classis in Zacynthus missae praef. II, 101. in Acarnaniam a Laced. mittitur II, 125. pugnat cum Athen. ad Stratum II, 130.

Cnidus V, 52. 63 sqq.

Colloquium Atheniensium & Meliorum III, 336 sqq.

Coloniae agri Troiani I, 183. vide Strab. l. 13.

Coloniae deducendae mos priscus I, 37 &c. coloniae & metropolis mutua officia quatenam I, 39. 58 &c.

Colonus, locus editus in agro Attico V, 102.

Colophon II, 215. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 13. Colophonii Notium se conferunt &c. *ibid.* & sqq.

I N D E X

Columnis incisa foedera. vide Foedus.

Cometes, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.

Commercia inter priscos Graecos qualia fuerint I, 4 sq.

Concio Corcyraeorum I, 32 sqq. Corinthiorum I, 56. 93. 165 sqq. Peloponnesium I, 76. Atheniensium I, 76. 103 sqq. Periclis I, 198. II, 53. 87. Archidami I, 113. II, 18. 110 sq. 114. Sthenelaidae I, 121. Plataeensium II, 109. 247. Cnemi ceterorumque ducum Lacedaemoniorum II, 138 sqq. Phormionis II, 142. Mitylenaeorum II, 182. Teutiaphi Elei II, 211. Cleonis II, 220. Diodoti II, 230. Thebanorum II, 260. Demosthenis III, 15 sq. Lacedaemoniorum III, 26 sq. Hermocratis III, 85 sq. IV, 54. 108 sq. Brasidae III, 125 sq. 187. 216 sq. Pagondae III, 134 sq. Hippocratis III, 140. Niciae IV, 17. 36. 107. 276. 304. Alcibiadis IV, 27. 140. Athenagorae IV, 61. Euphemi IV, 127. Gylippi & ceterorum belli ducum IV, 282.

Conon IV, 222.

Copaeenses III, 139. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeot.

*Corcyra Epidamni metropolis I, 38. eam olim tenuerunt Phaeaces I, 39. & insula & urbs I, 57. vide Palmerii Gr. ant. l. 2, c. 10. quomodo sita I, 55. 66. 94. Corcyraei Epidamnium condiderunt I, 37. Corinthiorum coloni I, 38. bellum Epidamniis inferunt I, 41. mari Corinthios vincunt I, 45. societatem Atheniensium implorant I, 48. orationem habent, *ib. sqq.* societatem ab Athen. impetrant I, 66. proelium navale committunt cum Corinthiis I, 69 &c. vincuntur I, 72. Corcyraei beneficio affecti a Themistocle, *Schol. ad lib. I, p. 190, l. 10.* eorum discordiae & seditio II, 274 sqq. a classe Pelopon. vincuntur II, 282 sq. plebis in opimates saevitiae II, 286 &c. in bello Syracul. Atheniensibus auxilia dant IV, 268.*

*Corinthus I, 22. Corinthii navium formam primi immutarunt, *ibid.* opulenti I, 23. Epidamnios in fidem & clientelam recipiunt I, 39. Corcyraeos odio prosequuntur, *ibid.* Epidamnium praefidia mittunt adversus Corcyr. I, 40. bellum contra Corcyr. parant I, 42 sq. cum Corcyr. navale proelium committunt & vincuntur I, 45 sq. praefidiis Leucadem ceterasque civitates amicas tuentur I, 47. bellum adversus Corcyr. instaurant, *ibid.* & cum illis & Athen. rursus pugnant I, 69 sqq. exitus proelii I, 72 sqq. auxilium mittunt Potidaeatis I, 83. Athenienses vincunt I, 87. Athenienses odio habent I, 144. cum illis aequo Marte pugnant I, 146. gravissimam cladem accipiunt I, 147. sq. a Phormione proelio navali superantur II, 134. cum Athen. pugnant & ab illis vincuntur III, 66 sq. maximum tumultum in Peloponneso excitant III, 246 sqq. a Lacedaemoniis abalienati III, 250 sq. so-*

R E R U M

cietatem faciunt cum Eleis III, 252. & cum Argivis, *ib.* Syrac.
contra Athen. suppetias ferunt IV, 149 sq. 196. 200. Corinthio-
rum concio I, 56 sq. 93 sq. 165 sq. Graeciae emporium I, 23.

Coroebus II, 200.

Coronaei III, 139.

Coronea Boeotiae I, 157. vide Strab. l. 9.

Coronta Acarnaniae II, 167 sq. vide Palmerii Gr. ant. p. 419.

Cortya III, 82.

Corycus V, 22. 50. 51. vide Strab. l. 13.

Coryphasium III, 6. 173. 234. vide Pausaniam in Messeniis.

Cos Meropis V, 61. vide Herod. l. 1, Strab. l. 10.

Cranaea Cephalleniae, *Schol. ad lib.* I, p. 42, l. 9.

Cranii Cephalleniae II, 48. 51. III, 261. 295. vide Strab. l.
10, & Palmerii Gr. ant. p. 530.

Cranonii II, 39. vide Strab. l. 9.

Crataemenes IV, 10.

Craterii Rhocaidis V, 163.

Cratefices pater Thrasymelidae III, 17.

Crenae Amphiloehiae II, 324.

Crestonica gens III, 163.

Creta II, 274. Cretenses cum Rhodiis Gelam condunt IV,
270. mercede militant, *ibid.*

Crissaeus sinus I, 149. vide Palmerii Gr. ant. p. 608.

Cristae galearum. vide *Cares*.

Crocylum Aetoliae op. II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p.
466, 506, 517.

Croesus I, 26.

Crommyon in agro Corinth. III, 65. 68. vide Strab. l. 8, &
Pausan. in Corinthiacis.

Crotoniatis regio & Crotoniatae IV, 229.

Crustis regio II, 122.

Cultus priscus Graecorum qualis I, 10 sq.

Cuma Aetolica II, 212. Cuma V, 48. 162. Cumae urbs Chal-
cidica IV, 9.

Cupressus cariem non sentit, *Schol. ad lib.* II, p. 52, l. 2. cu-
presseis arcis Athenienses condebant ossa mortuorum II, 52.

Curetis, postea Aetolia, *Schol. ad lib.* II, p. 170, l. 4. vide
Palmerii Gr. ant. p. 446, 525.

Cyclades insulae I, 8.

Cyclopes IV, 4.

Cydonia urbs Cretae II, 136, & *Schol. ad lib.* II, p. 136, l. 9.
vide Meursii Cretam. Cydoniatae, *ibid.*

Cyllane I, 46. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Eliacis. a Cor-

I N D E X

- cyraeis incensa, *ibid.* Eleorum navale, *ib.* & II, 135. IV, 139.
Cylon & Cylonium piaculum I, 174.
Cynes Theolyti fil. II, 168. in Coronta reducitur, *ibid.*
Cynossena prom. V, 168. 169. 171. vide Strab. l. 13.
Cynurius ager III, 82. in confiniis Argivi & Laconici agri,
ibid. vide Pausan. in Corinthiacis. controversus inter Laced. &
 Argivos III, 270.
Cyprus I, 133. multae eius urbes a Graecis subactae, *ibid.* ei
 bellum inferunt Athenienses I, 155.
Cypsela castellum III, 257.
Cypselus, Schol. ad lib. I, p. 22, l. 12.
Cyrene I, 152.
Cyrrhus II, 164. vide Plinium l. 4.
Cyrus primus Persarum rex Cambyssae pater I, 23. Croesum
 superat I, 26. Cyrus Persarum regis fil. Pelopon. favet II, 101.
Cythera insula ubi III, 78. IV, 212. vide Strab. l. 8, & Pau-
 san. in Lacon. ei bellum inferunt Athen. III, 79 sq. Cytherii ab
 Athen. ex suis sedibus in alias translati, *ibid.*
Cytherodices quis III, 78.
Cytinium I, 148, & Schol. ad lib. I, p. 148, l. 8. II, 309. vi-
 de Strab. l. 9, 10.
Cyzicus V, 171 sq. vide Strab. l. 12.

D.

- Daimachus* pater Eupolpidae II, 197.
Daithus Laced. III, 236.
Damagetus Laced. *ibid.*
Damagon Laced. II, 305.
Damotimus Naucratis fil. III, 176.
Daphnus V, 35. 48. vide Palmerii Gr. ant. p. 569.
Darius Persarum rex Cambyssae succedit I, 24. Phoenicum
 classe insulas in suam potestatem redigit I, 27. in Marathone pu-
 gnat cum Atheniensibus IV, 93. alter Darius Artaxerxis filius V,
 11. foedus cum Lacedaemoniis iungit V, 28. 54.
Dardanum V, 167.
Darius. vid. Persarum reges. Daricus stater V, 45.
Dascon Camarinae conditor IV, 11.
Dascon sinus & castell. IV, 105. vide Cluverii Sicil. p. 180.
Dasyclitis provincia I, 180.
Daulia urbs in agro Phocensi II, 46. vide Strab. l. 9, Pausan.
 in Phocicis, & Palmerii Gr. ant. l. 6, c. 12.
Daulias avis, *ibid.*
Decleia in Attica IV, 149. Alcibiadis suasu communita IV,

R E R U M.

196. 199. maximo Atheniens. damno IV, 213 sq. quantum distet ab Athenis IV, 199.

Decemviri Athenis creati V, 102.

Defectio Graecorum ab Athen. qua de causa I, 138.

Defectus lunae IV, 258. solis I, 35. II, 45. III, 76.

Delium Apollinis templum in agro Tanagraeo III, 114. vide Herod. l. 6, Pausan. in Boeoticis, & Strab. l. 9. ab Athen. munitum III, 132. a Boeotis oppugnatum III, 148. & expugnatum, *ibid.*

Delphi I, 156, & *Schol. ad lib. I, p. 156, l. 2.* Delphicae urbes viginti duae, *Schol. ib. v.* Herod. l. 8, Strab. l. 9. Delphos spolia mitti solita III, 201. Delphica vates a Plistoanacte corrupta III, 230. Delphicum templum Delphis a Laced. traditum, Phocensibus ab Athen. I, 156. Delphicum oraculum. v. *Oraculum.*

Delphinium in Chio V, 38. vide Strab. l. 9. ab Atheniensibus munitum, *ibid.*

Delus ab Athen. lustrata I, 13. II, 320. aerarium Athen. I, 136. mora ante bellum Pelop. II, 15. Deliaci ludi & conventus II, 321. Delii ab Athen. ex insula summoti III, 205. quonam se receperint III, 206, & V, 173. quando & cur ab Athen. in patriam reducti III, 255.

Demaratus Athen. IV, 169, & *Schol. ad lib. I, p. 194, l. 12.*

Demarchus Syrac. V, 113.

Demeas pater Philocratis III, 354.

Demiourgi III, 283.

Democratia Athenis sublata V, 95 sqq. & Argis III, 330.

Demodocus III, 111.

Demosthenes Alcisthenis fil. II, 303. Aetolis bellum infert II, 308. cladem ab iis accipit II, 314. ob quam Athenas redire non audet, sed apud Naupactum manet II, 315. totius socialis exercitus dux electus II, 327. res ab eo gestae II, 327 sqq. circa Py-lum quomodo se gesserit III, 6 sq. milites hortatur III, 15 sq. Megara tentat III, 96 sqq. Megarensium longos muros capit III, 99. Nisaeam occupat III, 102. ad bellum Syracusanum mittitur IV, 194. traiecit in Siciliam IV, 211 sq. Syracusas cum classe venit IV, 241 sq. Epipolas aggressus, magna cum clade repellitur IV, 243 sq. discessum e Sicilia suadet IV, 251. non probat Niciae consilium IV, 255. ultimum navale proelium infeliciter tentat IV, 288 sqq. Syracusis discedit IV, 300 sqq. cum suis se dedit Syracusanis IV, 315 sq. & ab illis interficitur IV, 321.

Deiniadas. vide *Diniadas.*

Demoteles III, 39.

Dercylidas Spart. Abydum & Lampfacum occupat V, 92. 94.

I N D E X

- Derdas* I, 80, & *Schol. ad lib.* I, p. 80, l. 11. I, 83. res ab eo gestae, *ibid.*
- Derfaei* II, 166. vide *Herodot.* l. 7, c. 110.
- Derus.* al. *Lerus* V, 41.
- Deucalion* I, 7.
- Diacritus* pater *Melesippi* II, 21.
- Diacum* genus. vide *Dü.*
- Diana* *Ephesia* II, 321. V. 175..
- Diasia*, maximus *Iovis* *Milichii* dies festus I, 175.
- Distadienses* *Thysson* capiunt &c. III, 259. in monte *Atho* habitant III, 331. ab *Atheniens.* ad *Chalcidenses* deficiunt, *ibid.*
- Distum* *Lacedaem.* acutum III, 62.
- Didyme* insula II, 299. vide *Strab.* l. 6, & *Cluverii Sicil.* p. 396 & 414.
- Diemporus* *Onetoridae* fil. II, 4.
- Dii* ex *Diao* genere II, 156. IV, 213. *Schol. ad lib.* VII, p. 213, l. 2, & annotat. ad *idem.*
- Diutrepes* *Athen.* IV, 217.
- Diluvium* circa *Orobias* & *Atalantam* II, 300.
- Diniadas* V, 32.
- Dinias* pater *Cleippidae* II, 176.
- Diodotus* *Eucratis* fil. II, 230. orationem habet, *ibid.* & *sqq.*
- Diomedes* patria pulsus a *Comete* *Liburnidas* inf. tenuit, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 1.
- Diomedon* *Athen.* dux V, 29 sq. *Chios* victos obsidet V, 36. *democratiae* favet V, 84 sq.
- Diomilus* *Andrius* IV, 154. in proelio interfectus IV, 155.
- Dion* *Macedoniae* op. III, 118. *Dion* ad *Athon* III, 162 sq.
- Dionysia* III, 237. 241. *Dionysiacum* theatrum ubi V, 150.
- Diotimus* *Strombichi* fil. I, 66.
- Diotrepes* pater *Nicostrati* II, 279. III, 177. *Diotrepes* in *Thraciam* missus V, 97.
- Diphilus* *Athen.* dux IV, 227.
- Discordia.* vide *Seditio.*
- Dissensio* inter *Laced.* & *Athen.* I, 142. eiusque causa, *ibid.*
- Doberus* urbs *Paeonica* II, 160. 161. 164. vide *Palmerii Gr.* ant. p. 211.
- Dolopia* II, 168. vide *Strab.* I, 9, 10. *Dolopes* *Scyrum* incolunt I, 137.
- Dorcis* *Laced.* I, 135.
- Dares* sive *Dorienses* *Peloponnesum* tenent I, 21. *Lacedaemona* condunt I, 28. *Dorion* *Lacedaemoniorum* metropolis I, 248. II, 304. *Caribus* finitimi II, 17. a *Phocensibus* bello pre-

R E R U M.

muntur I, 148 &c. Ionum perpetui hostes IV, 126. bellicosi
Iones imbelles, *Schol. ad lib. I, p. 172, l. 4.*

Dorieus Diagorae fil. Rhodius Olympionices II, 182. Thu-
rinarum navium praefectus V, 52. 128.

Dorus III, 116.

Drabescus Edonica I, 140. III, 151.

Dragameste, *Schol. ad lib. II, p. 168, l. 2.*

Drimyssa insula V, 48. vide *Livium l. 38.*

Droi Thraces II, 166.

Dryopes IV, 267. vide *Palmerii Graec. ant. p. 313.*

Dryoscephalae. vide *Capita - quercus.*

Dyme Achaiae op. II, 134. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in*
Achaicis.

Dyrrachium, olim Epidamnus, *Schol. ad lib. I, p. 36, l. 15.* ma-
le a nonnullis Δοράκειον scribitur. vid. *Annot. ad idem Schol.*

E.

Ebrus fl. II, 157.

Eccritus Spartanus IV, 199.

Echecratides rex Thessalorum I, 154.

Echetimides pater Tauri III, 176.

Echinades insulae II, 168. vide *Strab. l. 10.*

Edoni I, 140. II, 162, & *Schol. ad lib. II, p. 162, l. 12.*
III, 151 sq. 163. Edones, non Edoni. vid. *Annot. ad Schol.*
pag. 245.

Eetionea V, 141. 146.

Egesta urbs Elymorum IV, 5. vide *Cluverii Sic. p. 255 &c.*
Egestaei bellum cum Selinuntiis gerunt IV, 12 sq. Athenien-
sium opem petunt, ib. eorum in Athenienses fraus IV, 74.

Eion I, 137, & *Schol. ad lib. I, p. 137, l. 8.* III, 75. 152:
157 sqq. vide *Herod. l. 7.* a Medis occupata I, 137. Mendaeco-
rum colonia III, 9.

Elaeatis agri Thesprotici pars I, 67, & *Schol. ad lib. I, p.*
67, l. 10.

Elaeus V, 165. 172. vide *Palmerii Graec. ant. p. 225, 475.*

Elaphebolion mensis III, 175. 236.

Eleus insula V, 40.

Eleusin Atticae op. I, 158. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in At-*
ticis. Eleusini contra Erechtheum bellum gerunt II, 28. Eleu-
sinium templum II, 31. Eleusiniis Deabus consecratus ager in-
ter Megara & Atticam, *Schol. ad lib. I, p. 197, l. 10.*

Elis II, 43, & *Schol. ad lib. II, p. 43, l. 2.* II, 101. vide
Strab. l. 8, & Pausan. in fine Eliacorum. Elei victi ab Athen. II,

I N D E X

43. societatem faciunt cum Corinthiis & Argivis III, 252. agrum Lepreatarum vastant III, 253. de eo contendunt cum Laced. III, 252. foedus ineunt cum Athen. &c. III, 279 sqq.

Ellomenum II, 307.

Elymi IV, 6. vide Cluverii Sicil. p. 34.

Embatus Erythraeae II, 210. *Schol. ad lib.* III, p. 210, l. 12.

Empedias Laced. III, 236.

Endius ephorus Spart. Alcibiadis fil. V, 13. hospes Alcib. ib. ad Athen. legatus III, 275. eius cum Agide simultas V, 20 sq.

Enipeus fl. III, 117. vide Herod. l. 7, Strab. l. 8.

Enneacrunos fons II, 29.

Entimus Cret. Gelae conditor IV, 9.

Eordia regio II, 162. Eordi, *ibid.* Vide Strab. l. 7.

Ephefia solemnia II, 321.

Ephori Laced. I, 183. eorum potestas, *ibid.* & I, 122.

Ephyra urbs Thesprotidis I, 67, & *Schol. ad lib.* I, p. 67, l. 10. Ephyra altera, *Schol. ibid.* vide Palmerii Gr. ant. p. 284, 432.

Epicles pater Proteae I, 66. II, 40. V, 172.

Epicurus pater Pachetis II, 195 sq.

Epicydidas Laced. III, 224.

Epidamnus ubi sita I, 37. vide Palmerii Gr. ant. p. 118 &c. a quibus condita, *ib.* Epidamnii seditione laborant, *ib.* a finitimis vexantur, *ibid.* Corcyraeorum auxilia implorant, sed non impetrant I, 38 &c. ex oraculo urbem Corinthii dedunt I, 39. eorum exsules orant Corinthios ut se in patriam reducant I, 41. obsidentur a Corcyraeis, *ib.* ad deditionem redacti I, 45.

Epidaureus Pelop. urbs II, 84. vide Strab. l. 8. Epidaureus Limera III, 82, & *Schol. ad lib.* IV, p. 82, l. 10. IV, 169. 212, & *Schol. ad lib.* VII, p. 212, l. 3. vide Pausan. in Laconicis. Epidaureum Alcib. & Argivi occupare conantur III, 291. 294. in eius agrum irrumpunt Argivi III, 292. invaditur ab Eleis & Athen. III, 323. Epidaureii Corinthii naves praebent contra Corcyraeos I, 42. Epidaureii & Corinthii vincunt Athenienses I, 145.

Epidemioutgi, quales magistratus I, 79 sq. & *Schol. ad lib.* I, p. 79, l. 15.

Epipolae IV, 117. ubi sitae & unde appellatae IV, 153 sqq. vide Cluverii Sic. p. 142 &c. obsessae ab Athen. IV, 242 sqq.

Epirotica gens II, 319.

Epistola Pausaniae ad Xerxem I, 180. Xerxis ad Pausan. I, 181. Themistoclis ad Artaxerxem I, 193. regis Persarum ad Laced. III, 75. Niciae ad Athen. IV, 187.

Epitadas Molobri fil. III, 13. 50. defunctus III, 59.

Epitelidas Hegesandri fil. III, 199.

R E R U M.

- Erae* urbs V, 29. vide Strab. l. 13. deficit ab Athen. *ibid.*
Erasinides Corinth. IV, 184.
Erasistratus pater Phaeacis III, 209.
Eratocles pater Phalii I, 37.
Erechtheus rex Athen. II, 28.
Erefus vel *Eressus* urbs Lesbi II, 195. vide Strab. l. 13. ab Athen. deficit, *ibid.* reducta a Pachete II, 217. iterum deficit V, 34. 161.
Eretrienes cum Chalcidensibus bellum gerunt I, 26. subditi & tributarii Athen. IV, 267. Eretrienfium urbs &c. V, 153.
Erineum Doricum I, 148, & *Schol. ad lib.* I, p. 148, l. 8. vide Strab. l. 9. Erineum Achaicum IV, 226. v. Pausan. in Achaïcis.
Erineus fl. IV, 229. 313. 316. vide Cluverii Sic. p. 183.
Erinnyes I, 176.
Eriphyle uxor Amphiarai & mater Amphilochoi & Alcmaeonis, *Schol. ad lib.* II, p. 104, l. 14, & p. 169, l. 8.
Erythrae Boeotiae II, 205, & *Schol. ad lib.* III, p. 205, l. 6.
Erythraea Ioniae II, 214. vide Herod. l. 1, & Strab. l. 13.
Erythraei deficiunt ab Athen. V, 23.
Eryx urbs Siciliae IV, 5. 75. vide Cluverii Sic. p. 238.
Eryxidaïdas III, 176.
Eteonicus Laced. V, 34.
Eualas Spartanus V, 32.
Euarchus tyrannus Astaci II, 48. ab Atheniensibus eiectus, *ib.* a Corinthiis restitutus II, 50. Euarchus alter IV, 7.
Euboea ab Athen. deficit I, 157. ab iisdem tota subacta I, 158; iterum deficit V, 9. 154.
Eubulus V, 34.
Eucles dux Athen. III, 155. Eucles dux Syrac. IV, 166.
Euclides, unus e conditoribus Himerae IV, 10.
Eucrates pater Diodoti II, 230.
Eustemon V, 46.
Euenus fl. II, 131. vide Strab. l. 10.
Euesperitae IV, 257.
Euetion dux Athen. IV, 187.
Eumachus Chrysidis fil. II, 51.
Eumenidum arae I, 176.
Eumolpidae V, 82. *Schol. ad lib.* II, p. 28, l. 4.
Eumolpus cum Erechtheo bellum gerit II, 28.
Eupaeidas pater Amphiae III, 177.
Euphamidas Aristonymi fil. II, 50. III, 176.
Euphemus Atheniensium legatus IV, 118. orationem habet ad Camarinenses IV, 127.

I N D E X

- Euphiletus* pater Charoecadae II, 296.
Eupolium urbs Locr. II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 540.
 a Pelop. capitur II, 317.
Eupolpidas Daimachi fil. II, 197.
Euripides pater Xenophontis II, 108. 122.
Euripus Euboeae IV, 217. 219.
Europus oppugnatur II, 164.
Eurotas fluvi. Schol. ad lib. II, p. 58, l. 13.
Eurybatus I, 68.
Euryelus vel *Euryalus* IV, 154. 243. vide Cluverii Sic. p. 144 &c.
Eurylochus Spartanus II, 316 sq. Locros subigit II, 318. defunctus II, 329.
Eurymachus Leontiadae fil. II, 5. a Plataeensibus interficitur II, 12.
Eurymedon fil. I, 139. vide Strab. l. 14.
Eurymedon Theucis fil. II, 285. Corcyraeis auxilio mittitur, ibid. dux Athen. II, 303. in Siciliam mittitur III, 5. 70. bellum infert Corcyraeis III, 70. ob reditum ex Sicilia pecunia mulctatur III, 95. iterum in Siciliam mittitur IV, 194. Syracusas venit IV, 239 sq. discedere cupit IV, 256. cadit in proelio IV, 260.
Eurystheus rex Mycenarum ab Heraclidis caesus I, 15.
Eurytanes II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 436.
Eurytimus pater Archetimi I, 45.
Eustrophus Laced. III, 269.
Euthycles pater Xenoclidis I, 67. II, 339.
Euthydemus Athen. III, 237. 242. bello Syrac. dux creatur IV, 194. ultimo proelio cum Syrac. infeliciter pugnat IV, 288.
Euxinus pontus II, 157.
Execestus pater Sicani IV, 115.
Exequiae bello caesis ab Athen. factae II, 51 sq.
Exercitus Athen. quisnam maximus II, 49. quisnam Graecorum pulcherrimus III, 301. Lacedaemon. qualis III, 310 sq.
Expeditio Troiana qualis & quanta I, 14 sqq. expeditiones superiorum seculorum quales I, 16. 25. reliquas vide in nominibus eorum, a quibus factae sunt.

F.

- Fabulam* semel tantum refert Thucyd. Schol. ad lib. II, p. 46, l. 5. fabula Alcmaeonis II, 169.
Fames in obsidione Potidaeae II, 107.
Ferrum gestandi mos barbaricus quando desierit I, 11.
Festus dies maximus Iovis Milichii I, 175. festorum dierum

R E R U M.

nimis superstitiosa observatio quot clades Lacedaemoniis attulerit III, 8. 331. festum diem Athenienses quid esse ducerent I, 99. festum Apollinis Maloëntis II, 176.

Flammarum eructatio ex Aetna quoties tempore Thucydidis contigerit II, 341.

Foedus quinquennale inter Pelopon. & Athen. I, 155. tricennale inter eosdem I, 158. quamdiu duraverit II, 4. aperte ruptum II, 13. inter Acarnanes & Amphilochos II, 338. inter Athen. & Laced. III, 232. eius formula, *ibid.* & sqq. quando ruptum III, 244. aliud inter eosdem III, 239. eius formula III, 240 sq. inter Athen. & Argivos Eleosque &c. III, 278 sq. eius formula III, 279 sqq. inter Argivos & Laced. III, 324. eius formula III, 325 sq. aliud inter eosdem III, 327. eius formula, *ib.* inter Eleos & Corinthios atque Argivos III, 252. inter Laced. & Tisaphern. &c. V, 27. eius formula V, 28. aliud inter eosdem V, 54. eius formula V, 54 sq. & rursus aliud V, 89. eius formula, *ibid.* sq. foedera iureiurando caesis hostiis confirmata III, 283. columnis lapideis incisa III, 284. 294.

Fons Έννεάκρονος, antea *Callirhoë* dictus II, 29.

Fontes, locus in Amphilochia II, 324. 326.

Fossa regis Persarum III, 162.

Fretum Siculum III, 36.

Funeris oratio Periclis II, 53.

G.

Galepsus sive *Gapselus*, Thasiarum colonia III, 158. 212. ad Brasidam deficit III, 158. a Cleone expugnata III, 212.

Gauletes V, 129.

Gela fl. IV, 9. vide Cluverii Sic. p. 197. Gela urbs, quando & a quibus condita, *ibid.*

Gelo rex Syrac. IV, 8, & *Schol. ad lib. I, p. 24', l. 11.*

Geloi Acragantem condunt IV, 9. vide Cluverii Sic. p. 202. Syrac. opem ferunt contra Athen. IV, 224. ubi habitent IV, 271.

Gerasius mensis Laced. III, 176.

Geraestus II, 177, & *Schol. ad lib. III, p. 177, l. 1.* vide Strab. l. 10.

Geranea I, 146, & *Schol. ad lib. I, p. 146, l. 5. v.* Pausan. in Atticis. mons in agro Megar. III, 104. transitu difficilis &c. I, 150.

Getae Scythis finitimi, cultu similes &c. II, 156.

Gigonus I, 85, & *Schol. ad lib. I, p. 85, l. 12. v.* Herod. l. 7.

Glauce in agro Mycalefio V, 120.

Glaucôn Leagri filius I, 74. Leagri Glauconis fil. meminit Herodot. l. 9, c. 74.

I N D E X

- Goaxis* liberi Pittacum interficiunt III, 158.
Gongylus Eretrienfis I, 179. *Gongylus* dux Corinth. IV, 175.
 vide Plutarchi Niciam.
Gortynia urbs II, 164.
Gortys urbs Cretae, *Schol. ad lib. II, p. 136, l. 9.* vide Meursii Cretam.
Graeci II, 157.
Graecia instabiliter olim habitata I, 4. qualis ante bellum Troianum I, 6. & post bellum Troi. I, 20. unde & quando Hellas nominari coepta I, 7. colonias emittit I, 21. a Tyrannis impedita ne illustre aliquod facinus ederet I, 27. quanta mala ex bello & seditionibus passa sit II, 287 sqq. Graeciae urbes ubi olim conditae I, 12. Graeci prisca quo vitae genere & cultu usi sint I, 9. 10 sq. quomodo ad Troianam expeditionem profecti sint I, 14 sq. ad Troiam appulsi quid gesserint I, 19. rei navali operam dare coeperunt I, 22. latrocinia sustulerunt I, 23. quomodo bellum olim gesserint I, 25 sq. quando partim ad Athenienses partim ad Laced. divisi transierint I, 29. Graecorum duces exstiterunt Lacedaemonii in bello Medico I, 28 sq. Athenienses autem post Pausaniae iniurias I, 134.
Grestonia II, 163 sq. vide Herodot. l. 7.
Gylippus Cleandridae fil. praefectus Syracusanis a Laced. missus IV, 149. Syracusas venit IV, 173 sqq. vincitur ab Athen. IV, 182. eosdem postea vincit IV, 183 sq. Plemmyrium capit IV, 204. nova Syrac. auxilia adducit IV, 256. pugnat cum Athen. eosque vincit IV, 286 sqq. eorum fugam impedire statuit IV, 299 sq. Niciam capit IV, 319. naves ex Sicilia domum reducit V, 22.
Gymnopaidiae Laced. III, 331.
Gyrtonii Thessaliae II, 39.

H.

- Halex* fl. II, 315.
Haliae I, 145. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Corinthiacis.
Haliensis ager II, 84.
Haliartii III, 138. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeoticis.
Halicarnassus V, 63. vide Herod. l. 1, Strab. l. 14.
Halys fl. I, 26. vide Herod. l. 1 & 7.
Hamaxitus V, 164. vide Strab. l. 13.
Harmatus V, 164.
Harmodius adamatus ab Aristogitone IV, 84 sq. sollicitatus ab Hipparcho IV, 85. ab eodem contumelia affectus IV, 89. Hipparchum perimit I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 11.* IV, 84 sqq.
Harmostes Laced. V, 10. vid. Meursii Misc. Lacon. l. 2, c. 4.

R E R U M.

Harpagium V, 171. vide Strab. l. 13.

Hegefander pater Epitelidae III, 199. Thespianfis IV, 200.

Hegefandrides Hegefandri fil. V, 143. 151.

Hegefippidas Laced. III, 290.

Helena I, 14.

Helimiotae pop. Maced. II, 161.

Helixus Megarenfis V, 123.

Hellanicus Historicus I, 137.

Hellas qualis ante bellum Troi. I, 6. Helladis nomen olim
iiverfae Graeciae non erat commune, *ib.* unde deductum I, 7.

Hellen Deucalionis fil. I, 7. in Phthiotide imperat, *ibid.* Helle-
es, qui circum Pharfale habitant, qui & Achaei, *Schol. ad lib.*
I, p. 116, l. 10.

Hellenotamiae, quaeftores Graeciae I, 136, & *Schol. ad lib.*
p. 136, l. 3.

Hellefpontus I, 125. V, 94.

Helorina via IV, 112. 312. vide Cluverii Sic. p. 183, 186.

Helos urbs III, 80. *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 14. vide Meurfii
lifc. Lacon. l. 4, c. 6.

Helotes unde dicti, *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 14. a Laced. de-
cipientes Ithomen fecerunt I, 141. cur Melfenii vocati, *ib.* iis
ellum intulerunt Laced. *ib.* timentur a Laced. III, 120. eorum
ooo clam fuftrulerunt, *ib.* fub Braſida militantes libertate do-
antur III, 258. quam iis polliciti funt Laced. III, 41.

Heraclea in agro Trachinio II, 304. III, 116. 289. condita a
aced. II, 304. 306. vide Strab. l. 9. in Boeotorum fidem re-
epta III, 289 ſq. Heracleotae a Melienſibus &c. proelio ſupe-
ati III, 289.

Heracidae Eurysſtheum interficiunt I, 15. Peloponneſum ten-
ent I, 21. oraculum conſulunt, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 6.

Heracles Lyſimachi fil. dux Syrac. IV, 115. 166.

Heracenfes III, 311. vide Polyb. l. 4, & Pauſan. in Arcad.

Herculis liberi. vide *Heracidae*. Herculis ſacra apud Syracu-
anos IV, 297. eius templum in agro Mantimico III, 307.

Hermiae Athenienſium quales IV, 44, & *Schol. ad lib.* VI, p.
14, l. 9. praeciſae IV, 44. de iis inſiſitio facta IV, 83 ſq.

Hermæondas Thebanus II, 179.

Hermione, *Schol. ad lib.* I, p. 179, l. 1. vide Strab. l. 8, &
Pauſan. in Corinth. Hermionis triremis I, 179. Hermionenſis
ager II, 84.

Hermocopidae, *Schol. ad lib.* VI, p. 44, l. 12.

Hermocrates Hermonis fil. pacem Sicilienſibus ſuadet III,
85 ſq. Syracuſanos hortatur ad ſe praeparandos contra infe-

Thucyd. Vol. VI,

X

I N D E X

stum Atticae classis adventum IV, 53 sq. vir prudens & fortis IV, 113. Syracus. post cladem acceptam consolatur & confirmat, *ibid.* imperator factus a Syrac. IV, 115. ad Camarinenses orationem habet IV, 118 sqq. quo commento usus sit ad decipiendos hostes IV, 298. in exilium a Syrac. mittitur V, 130.

Hermon pater Hermocratis III, 85. IV, 53. *Hermon* circitorum praefectus V, 146.

Herodotus a Thucydide notatus, *Schol. ad lib. I, p. 32, l. 9, & p. 34, l. 6 & 10.*

Hesiodus in Iovis Nemeaei templo creditur obiisse II, 311.

Hesii II, 317.

Hesliaea, *Schol. ad lib. I, p. 158, l. 8.* vide *Strab. l. 9.* *Hesliaeenses* sede pulsi ab Atheniensibus I, 158. Atheniensium coloni in Euboea IV, 266.

Hesiodorus Aristoclidæ fil. II, 108.

Hetrusci iuvant Athen. IV, 138. 165. vincunt Syrac. IV, 261.

Hiera insula, Vulcani officina II, 299. vide *Cluverii Sic. p. 396 & c.* *Hierenfes* II, 304.

Hieramenis V, 89.

Hieron, *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 11.*

Hierophon Antimnesti fil. II, 324.

Himera IV, 10. 99. a quibus condita IV, 10. vide *Cluverii Sic. p. 280, 281.*

Hippagogae naves III, 64. vide *Schefferum de militia nav. l. 4, c. 1.* quando primum factae ab Atheniensibus II, 83.

Hippagretes Laced. III, 59. vide *Meursii Misc. Lac. l. 2, c. 4.*

Hipparchus Hippiae & Thessali frater, Pisistrati fil. I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 6.* sollicitat Harmodium IV, 85. & contumelia irritat IV, 88 sq. ab eodem interficitur I, 31. IV, 90.

Hippias pater Pisistrati IV, 86. alter Pisistrati fil. natu max. I, 31. IV, 85. Hipparchi & Thessali fr. IV, 87. principatum obtrinet IV, 85. 88. quomodo se gesserit in tyrannide IV, 92 sq. imperio spoliatus ad Aeantidem est profectus & c. IV, 93. *Hippias* Arcadium dux a Pachete fraude interemptus II, 217.

Hippocles Lampfacenus tyrannus IV, 92. Menippi fil. V, 22.

Hippocrates Ariphronis fil. Atheniensium dux III, 96. quas res gesserit circa Megara III, 97 sq. Delium communit III, 132. Megara tentat III, 96 sqq. Megarensium longos muros capit III, 99. Nisaeam occupat III, 102. pugnaturus cum Boeotis milites adhortatur III, 140. in proelio caesus III, 150. *Hippocrates* Gelae tyrannus IV, 11. *Hippocrates* Spartanus V, 52. 160.

Hippodromus Byzantii, *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 12,*

Hippolochidas III, 116.

R E R U M.

- Hipponicus* Calliae fil. II, 303.
Hipponoidas Laced. III, 317.
Hippotoxotae II, 26. 156.
Histiæus, Schol. ad lib. I, p. 194, l. 12. vide Herodotum.
Historia Thucydidis qualis I, 32 sq. Attica Hellanici I, 137.
Homerus I, 7. 16. 18. eius versus citantur II, 322 sq.
Hyacinthia Laced. III, 241.
Hyæi II, 317. vide Palmerii Graec. ant. p. 544.
Hybla urbs IV, 100. v. Cluverii Sic. p. 333. *Hyblaei* IV, 151.
Hyblon rex Siculus IV, 8.
Hyccara oppidum Sicanicum IV, 99. vide Cluverii Sic. p. 172. est & piscis nomen apud Athenaeum.
Hyllas fl. IV, 229.
Hyllaicus portus II, 277. 286.
Hyperbolus, civis Athen. a quibus interemtus V, 111.
Hyperochidas IV, 87.
Hyssæ II, 205, & Schol. ad lib. III, p. 205, l. 6. III, 333. vide Herodot. l. 9, & Pausan. in Corinthiacis.
Hystaspes pater Pissuthnae I, 159.

I.

- Iapygia* prom. IV, 48. 72. 225. Iapyges, *ibid.* & Schol. ad lib. VII, p. 225, l. 3.
Iasus Ioniae op. V, 44. 45. vide Strab. l. 14, & Polyb. l. 16.
Iasicus sinus V, 41.
Iberia, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1. IV, 4. Iberi, *ibid.* bellicofissimi IV, 143.
Icarus II, 210. V, 161. vide Strab. l. 10 & 14.
Ichthys prom. II, 43. vide Strab. l. 13.
Ida III, 77. V, 173. vide Herodot. l. 1, 7, Strab. l. 12.
Idacus V, 167.
Idomene Macedoniae a Thracibus capta II, 164. Idomene Amphilochoiae II, 333.
Iege, Siculorum munitio IV, 176.
Ielysus urbs Rhodi V, 66.
Ignis ex Aetna erumpit II, 341. vide Aristot. de mundo c. 4 & 6. ignibus signum dari solitum II, 153. 202. 285.
Illyrii I, 41. III, 184.
Imbrii II, 179. III, 46.
Imera. vide *Himera*.
Imeraem iuxta Amphipolin IV, 187.
Inarus Psammetichi fil. Afrorum rex I, 144. Aegyptum ad defectionem a Persis concitat, *ibid.* in crucem actus I, 153.

I N D E X

- Incendium* magnum Plataeae II, 119 sq.
Induciae annuae inter Athen. & Laced. III, 24. earum formula, *ibid.* & sqq. inter eosdem III, 171. earum formula III, 172 sqq. induciae decemdiales inter Athen. & Boeot. III, 245, 255. inter Chakid. & Athen. IV, 15. 19. vide etiam *Foedus*.
Inessa. vide *Nessa*. Inessaei IV, 151.
Inquisitio Atheniensium de sacris violatis IV, 83 sq.
Inscriptio Pausaniae in tripode Delphico I, 185.
Insulae continenti adiunctae II, 168.
Inundatio circa Euboeam &c. II, 300.
Iolaus I, 86.
Iolcius Athen. III, 237.
Iones Atheniensium coloni & consanguinei I, 6. 21. 134. II, 29. 297. III, 88. magnam classem Cyri temporibus sibi compararunt I, 23. maris imperium obtinent, *ib.* a Cyro subacti I, 26. a Persis ad Athenienses deficiunt I, 133. perpetui Doriensium hostes IV, 127. Ionum in Delo conventus II, 321. Ionius sinus I, 37. vide Palmerii Gr. ant. p. 99.
Iovis templum. vide *Iuppiter*.
Ipnaenses II, 317.
Irruptio Laced. in Atticam. vide *Lacedaemonii*.
Isarchidas Isarchi fil. I, 45.
Ischagoras Laced. III, 198. 236. 238.
Isocrates dux Corinth. II, 132.
Isolochus pater Pythodori II, 339.
Ister fl. II, 156.
Isthmia, sive Isthmici ludi V, 17. Isthmica foedera, *ib.* & 16.
Isthmionicus Athen. III, 236.
Isthmus Pallenes I, 79. Isthmus Leucadius II, 285. III, 10.
Istone mons II, 296. III, 70.
Italia unde dicta IV, 5. eius pleraque oppida a Pelop. condita I, 21.
Italus Arcadum rex IV, 5.
Itamanes II, 215. res ab eo gestae, *ibid.* & in sqq.
Ithome I, 141, & *Schol. ad lib. I, p. 141, l. 5.* a Lacedaemoniis obsidetur I, 141 sq. deditur Laced. I, 143.
Ithomita Iuppiter. vide *Iuppiter*.
Itonenses III, 211.
Itylus, *Schol. ad lib. II, p. 46, l. 10.*
Itys II, 46.
Iunonis templum I, 38. II, 204. 272. 284. 286. III, 199. 323.
Iuppiter Ithomita I, 143. Iuppiter Milichius I, 175. eiusque festum, *ibid.* Iuppiter Liberator II, 109. Iuppiter Nemeaeus,

R E R U M.

eiusque templum II, 311. Iuppiter Olympius III, 253. 287.
eius templum II, 29. 190. Iovis (nescio cuius) templ. V, 29.

Iurisiurandi formula inter Lacedaem. & Athen. III, 235. alia
iurisiurandi formula III, 283.

L.

Labdalum IV, 155 sq. vide Cluverii Sic. p. 147 &c.

Lacedaemon qualis urbs I, 16 sq. a Dorienfibus condita I, 28.
seditionibus diuturnis conflictata, bohis legibus usa, tyrannidis
semper immunis, *ibid.* servis abundat V, 59. Lacedaemonii duas
Peloponnesi partes colunt, & totius ditionem tenent I, 17. La-
ced. qualis cultus & vestitus I, 11. primi corpora nudarunt &
unxerunt certaturi, *ibid.* plerisque tyrannos ex Graecia sustule-
runt I, 27. Graecorum duces electi I, 28. eandem reip. formam
servarunt, *ib.* ab Atheniensibus dissociati bellum cum iis gerere
coeperunt I, 29. quomodo focius imperarint I, 30. quaenam eos
impulerint ad bellum suscipiendum contra Athen. I, 36 sq. 79.
91. 124. 130. bellum illaturi conventus sociorum indicunt I, 92.
post conciones utrinque habitas sententiam ferunt, Athenienses
iniuste agere, decernuntque foedera esse rupta I, 113. 122 sq.
164. voce non calculis suffragia dant I, 122. in suffragiis feren-
dis quot calculis utantur reges Laced. I, 32, & *Schol. ad lib. I, p.*
32, l. 1 & 2. bellum gerendum esse decernunt I, 124. per lega-
tos postulant, ne Athenienses muros rescicerent I, 126. a Themis-
tocle illuduntur, *ib.* & in sqq. Pausaniam ad causam dicendam ar-
cessunt I, 134. 178 &c. Themistoclem accusant I, 190. in At-
ticam irrupturi terrae motu impediuntur I, 140. contra Helotas,
qui erant Ithomae, bellum gerunt I, 141 & in sqq. palam dissen-
tiunt ab Athen. I, 142. mari pugnant cum Athen. & vincuntur
I, 145. suppetias ferunt Dorienfibus, eorum metropoli I, 148.
superant Athen. ad Tanagram I, 150. foedera quinquennalia
ineunt cum Athen. I, 155. bellum sacrum suscipiunt, & tem-
plum Apollinis Delphis tradunt I, 156. irrumpunt in Atticam I,
158. cum Athen. tricennalia foedera percutiunt, *ibid.* ad bellum
tardi I, 163. de bello Athen. inferendo oraculum consulunt I,
164. socios iterum convocant, & cum iis deliberant de bello,
ibid. tandemque bellum decernunt I, 173. legatis ab Athen. mis-
sis imperarunt, ut scelus Cylonium expiarent I, 174 &c. iis vi-
cissim imperant Athen. ut piaculum ad Taenarum admissum ex
urbe pellerent I, 178. per legatos postulant ab Athen. ut Poti-
daee obsidione recederent &c. & ut decretum de Megarensi-
bus rescinderent I, 197. hisce respondent Athen. I, 209. eorum
ad bellum apparatus II, 13 sq. & socii II, 16 sq. Atticam inva-

I N D E X

dunt II, 32. Oenoën frustra oppugnant II, 33 sq. Atticam depopulantur II, 35. 40. domum revertunt II, 41. Aeginetis pulsus eiectisque Thyream incolendam dederunt II, 44. iterum in Atticam irrumpunt II, 70. bellum inferunt Zacyntho II, 101. eorum legati ab Athen. intercepti II, 102 sq. copias ducunt versus Plataeam II, 109. eamque oppugnant II, 115 sq. & obsidione cingunt II, 119. Acarnaniam invadunt II, 124 sqq. pugnant cum Athen. II, 131. & superantur II, 134. iterum se parant certamini II, 135 sq. duces eorum milites adhortantur II, 138 sqq. proelium committunt vario Marte II, 146 sq. Pyraeum nequidquam tentant II, 152. in Atticam irrumpunt II, 173. Mitylenaeis succurrere volunt II, 191. classem in Lesbum mittere statuunt II, 193. in Atticam irrumpunt II, 207. eorum classis in Asiam traiecit II, 210. in Pelop. se recipit II, 214. eamque prosequuntur Athen. II, 215. Plataeam deditione accipiunt II, 246. eorum de civibus & urbe Plataeensium iudicium II, 271 sq. in Corcyram classem mittere statuunt II, 274. Corcyraeos vincunt II, 283. metu Athen. ab Corcyra fugiunt II, 285. Atticam invasuri terrae motibus absterrentur II, 300. Heracleam coloniam deducunt II, 304. cum Ambraciotis expeditionem suscipiunt contra Amphil. II, 324. post cladem ab Acarn. acceptam Ambraciotas deferunt II, 330 sq. in Att. irrumpunt III, 4. post Pylum captam domum redeunt III, 9. ad Pylum exercitum admovent III, 10 sq. Sphaeriae praefidium imponunt III, 12. Pylum terra marique oppugnant III, 17 sq. superantur ab Athen. III, 22 sq. inducias faciunt cum Athen. III, 24. legatos mittunt Athenas III, 26. eorum ad Athen. oratio, *ibid.* sqq. re infecta & pace non impetrata redeunt III, 33. in Sphaeria obsidentur III, 40. eosque aggrediuntur Athen. III, 50 sqq. deditionem faciunt III, 60. captivi Athenas deferuntur &c. III, 62 sq. epistola missa ad Laced. a rege Persarum, intercepta ab Athen. III, 75. consternantur post clades acceptas III, 80 sq. Helotas ablegandi causas quaerunt III, 120. Amphipolin capiunt III, 157. inducias annuas faciunt cum Athen. III, 171 sqq. ad pacem inclinant III, 226. foedera ineunt cum Athen. III, 232 sqq. 240 sq. accusant Corinthios III, 250 sq. in Arcadiam expeditionem suscipiunt III, 257. Helotas sub Brasidae ductu pugnantes libertate donant III, 258. suspecti sunt ab Athen. III, 259. cum Boeotis societatem instituunt III, 268. Panactum Athen. reddunt III, 271. aditu ad Iovis Ol. templum ab Eleis prohibiti III, 285. Epidauriis succurrunt III, 294. contra Argivos arma movent III, 297. Agidi succensent III, 305. 308. Tegeatis opem ferunt III, 306. in agrum Mantinicum irrumpunt III, 307. aciem instruunt

R E R U M.

contra Argivos III, 310. exercitus ordo III, 311 sq. ad tibicinum cantum incedunt ad proelium III, 315. Argivos ad Mantineam vinctum III, 320. atque hac victoria infamiae notam, ob cladem in Sphaacteria acceptam sibi ab universis Graecis iniustam, delent III, 322. iis pacem dant III, 325. & foedera ineunt III, 327. oligarchiam Argis instituunt III, 330. muros Argivorum diruunt III, 333. Hylas capiunt, *ibid.* agrum Argivum depopulantur IV, 14. suppetias Syracus. ferre decernunt IV, 149. Syracusas veniunt IV, 176. vario Marte pugnant cum Athen. IV, 182 sqq. bellum contra Athen. instruunt IV, 196. Atticam ingressi Deceleam communiunt IV, 198 sq. navalia in Siciliam auxilia mittunt, *ibid.* Syracusas adveniunt IV, 202. Chios adjuvant V, 12 sq. in Chium proficiscentes fugantur ab Athen. V, 18. foedus faciunt cum rege Persarum V, 28. 54. 89. ab Athen. obsessi erumpunt V, 30. Iasum capiunt V, 44. novam classem in Asiam mittunt V, 58 sq. pugnant cum Athen. & vinctum V, 62 sq. Rhodum occupant V, 65. partem classis ad Pharnabazum mittunt V, 122. cum Athen. pugnant, eosque profligant V, 154. navali proelio decertant cum Athen. & superantur V, 166 sqq. 170. Lacedaemoniorum ingenium I, 96. 97 sq. 118 sq. V, 156. in re nautica tyrocinium II, 135. breviloquentia III, 26. *Schol. ad lib. I, p. 119, l. 9, & p. 121, l. 5. ad lib. IV, p. 125, l. 1.* Carnea III, 323. Gymnopaediae III, 331. eorum agrum ab Argivo determinat Thyrea III, 82. Lacedaemoniorum disciplina severa, *Schol. ad lib. I, p. 119, l. 8.* eorum & Atheniensium disciplina diversa II, 56 sqq. Aristocrata, *Schol. ad lib. II, p. 56, l. 10.* reges ab Hercule orti, *Schol. ad lib. II, p. 56, l. 14, & ad lib. V, p. 230, l. 3.* reges in exercitu summum imperium habent III, 310. Lacedaemonii peregrinos civitate pellebant II, 58. *Schol. ad lib. I, p. 111, l. 9, & ad lib. II, p. 58, l. 8.* concionibus habitis seorsim consultabant, *Schol. ad lib. I, p. 113, l. 2.* concilia sociorum plenilunio habebant, *Schol. ad lib. I, p. 92, l. 11.* cum duabus partibus sociorum ad bella proficiscebantur, tertia domi relicta, *Schol. ad lib. II, p. 18, l. 9, p. 22, l. 10, & ad lib. III, p. 191, l. 11.* hostes fufos non longe persequabantur III, 320. omnia in republ. occulta habebant III, 312. *Schol. ad lib. V, p. 312, l. 12.* Carneis a militia abstinebant III, 292. 322 sq. *Schol. ad lib. V, p. 292, l. 5.* item propter terrae motum I, 140. II, 300. III, 289. pueros recens natos clypeo, iuxta quem hasta posita erat, imponebant, *Schol. ad lib. II, p. 58, l. 13.* διαμαστίγῳ puerorum, *Schol. ad lib. II, p. 58, l. 13.* balnea. vide *Balneum.*

Lacedaemonius Cimmonis fil. I, 66.

Laches Melanopi fil. dux classis in Siciliam missae II, 296. 349.

I N D E X

- IV, 3. 12. 118. Mylis bellum infert II, 302. Locros acie vincit II, 320. eorum castellum capit II, 341.
- Laches* Athen. III, 237. 242.
- Lacon* Aeimnefti fil. II, 247.
- Lada* insula Mileto adiacens V, 27. 35. vide Herodot. l. 6; & Pausan. in Atticis.
- Laespodias* dux Athen. IV, 169. V, 134.
- Laestrigones* IV, 4. vide Cluverii Sic. p. 15.
- Lamachus* Xenophanis fil. unus e tribus ducibus Athen. expeditionis in Sicil. III, 111 sq. IV, 16. classem amittit III, 112. eius de bello Siculo sententia IV, 78. occumbit in proelio IV, 163. Lamachus Athen. III, 237. 242.
- Lamis* condit Trotilum IV, 8.
- Lamphilus* Laced. III, 236. 242.
- Lampon* Athen. *ibid.*
- Lampfacus* Themistocli datur ab Artaxerxe I, 196. vini feracissimum, *ibid.* ab Athen. deficit V, 94. a Strombichide recipitur, *ibid.* de eius situ vide Strab. l. 13.
- Laodicea* in Orestide sita III, 200.
- Laophon* V, 11.
- Laphilus*. vide *Lamphilus*.
- Larissa* V, 164. vide Strab. l. 13. Larissaei II, 39.
- Latmos* insula. in al. Codd. *Patmos* II, 215.
- Latomiae* Syracusanorum IV, 321. vide *Lithotomiae*.
- Latrocinia* tam a Graecis, quam barbaris, olim exercebantur I, 9. 13. a Minoë e mari sublata I, 8. & a Graecis postea I, 23.
- Laurius* mons II, 82. IV, 146. vide Pausaniam in Atticis, & Meurfii de pop. Att. p. 69.
- Leaei* II, 156.
- Leager* pater Glauconis I, 74.
- Learchus* Callimachi fil. II, 102 sq.
- Lebedus* V, 29. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 14. ad defectionem inducitur a Chiis, *ibid.*
- Lectus* V, 164. vide Strab. l. 14.
- Lecythus* III, 166 sq. oppugnatur a Brasida, ac expugnatur III, 169 sqq. Palladi dedicatur ab eodem III, 171.
- Legati* Laced. ad Persarum regem ab Athen. capti & supplicio affecti II, 102 sq. Corcyr. ab Athen. in custodiam dati II, 277. undecim Laced. Astyocho adiuncti V, 57. legatum Archidami pacis causa missum in urbem non admittunt Athen. II, 21. legationes invicem inter Laced. & Athen. ante bellum missae I, 174.
- Lelantius* ager, *Schol. ad lib. I, p. 26, l. 6.*
- Lemnus* insula III, 162. V, 165. Athen. subiecta I, 159. mor-

R E R U M.

bo Attico afflicta II, 70. Lemnii II, 179. III, 46. 215. focii Athen. in expeditione Sicil. IV, 266. eadem cum Athen. lingua, iisdemque institutis utuntur, *ibid.*

Leocorium fanum I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 12.* IV, 90.

Leocrates Stroebe fil. I, 145.

Leogorus pater Andocidis I, 74.

Leon Laced. II, 305. Leon pater Paedariti V, 45. Leon dux Athen. V, 35. 85. Leon dux Spart. V, 93. Leon vicus IV, 154. vide Cluverii Sic. p. 147, 171.

Leonides pater Plistarchi I, 184, & *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 7.*

Leontiades pater Eurymachi II, 5.

Leontini a Chalcidensibus conditi IV, 7. 124. vide Cluverii Sic. p. 126, 128. Leontini cum Syrac. bellum gerunt II, 297. quinam eorum focii, *ib.* seditione laborant III, 209. eorum potentissimi Syracusas migrant &c. *ib.* Atheniensium cognati IV, 81. Chalcidenses origine IV, 124.

Leos quidam filias suas immolat, *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 12.*

Leotychides rex Laced. I, 124.

Lepas Acraeum IV, 308.

Lepreum III, 252 sq. 258. 285. 287. vide Pausan. Eliac. 2. Lepreae bellum gerunt cum Arcadibus III, 253. eorum cum Eleis contentio, *ibid.* & in sqq.

Lerus. al. *Derus* V, 41.

Lesbus ab Athen. ad Laced. deficit II, 174. ab Athen. recepta II, 244. V, 10. a Chiis tentata V, 32. Lesbii ut imperarint Athen. I, 30. Lesbii in societatem recepti a Laced. II, 191. quomodo mulctati ab Athen. II, 243 sq. Lesbii & Boeoti consanguinei. vide *Boeoti.*

Leucas Corinthiorum colonia I, 46. eius agrum populantur Corcyr. *ibid.* ubi sita sit urbs II, 48 & 308. eam infesta classe petunt Athen. II, 308. Leucadii Corinthiis contra Corcyr. naves praebent I, 42. se adiungunt Ambraciotis II, 125. Leucadius Isthmus II, 285. III, 10.

Leucimna Corcyrae prom. I, 47. 68. 74. II, 284. v. Strab. l. 7.

Leuconium V, 36.

Leucos Tichos, pars Memphidos I, 145.

Leutra III, 291. vide Strab. l. 9.

Lex Odryfarum de muneribus accipiendis II, 159. leges maelae & immotae utiliores bonis & mobilibus II, 221.

Liberi eorum, qui pro patria pugnantes ceciderunt, olim Athenis ad pubertatem usque publicis sumtibus alebantur II, 69.

Liburnides insulae, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Libya peste afflicta II, 71. Libyes Aegypto finitimi I, 144.

I N D E X

- Massarius.* vide *Macarius.*
Massilia a Phocensibus condita I, 24, & *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 3.*
Mecyberna III, 267. vide Herodot. l. 7, Plinium, l. 4, & Strab. Epit. l. 7. capta ab Olynthiis, *ibid.* *Mecybernaei* III, 234.
Medeon II, 326. v. Livium l. 36, & Palmerii Gr. ant. p. 676.
Medi pugnant cum Athen. vide *Marathonia pugna.* a Graecis victi ex Europa discedunt I, 124.
Megabates I, 180.
Megabazus Persa I, 151. *Megabazus* Zopyri fil. I, 152.
Megacles pater Onasimi III, 176.
Megara Siciliae urbs IV, 8. 150. *Hyblaea* dicta IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 131.
Megara Graeciae I, 144. tentata ab Athen. III, 97 sqq. conservata a Brasida III, 104 sqq. oligarchia ibi constituta quamdiu duraverit III, 111. *Megar*is sive ager *Megaren*sis quotannis ab Athen. vastatur II, 49. III, 95. *Megaren*ses Corinthiis contra *Corcyraeos* opem ferunt I, 42. foro & portubus Atticis arcentur I, 93. se Atheniensibus iungunt I, 144. ab eis deficiunt I, 157. de urbe Athen. prodenda agunt &c. III, 96. & ex ea fugiunt, qui proditionem moliebantur III, 110. eorum exsules in urbem redacti III, 96. quomodo se gerant, *ib.* longos muros diruunt III, 162.
Melaei III, 211.
Melancrides Laced. V, 13. 14.
Melanopus pater Lachetis II, 296.
Melanthus Laced. V, 9. *Messenius*, *Schol. ad lib. I, p. 6, l. 6.*
Meleas Lacon II, 179.
Melesander dux Athen. occiditur in Lycia II, 107.
Melesias V, 134.
Melesippus legatus Laced. I, 197. *Diacriti* fil. II, 21. ab Archidamo Athenas missus, *ibid.* re infecta redit II, 22.
Melienses in tres partes distincti II, 304. pugnant cum *Hercleotis* III, 289. *Meliensis* sive *Meliacus* sinus II, 312. III, 148. vide Herodot. l. 4.
Meligunis ins. quae deinde *Lipara*, *Schol. ad lib. III, p. 299, l. 6.*
Melitia Achaiae III, 116. vide Strabonem l. 9.
Melus insula, una ex Cycladibus II, 17. III, 334. vide Strab. l. 10. *Melii* Lacedaemoniorum coloni III, 335. colloquia habent cum Athen. legatis III, 336 sqq. classe infesta ab Atheniensibus petuntur II, 303. vallo circumdantur III, 352. & expugnantur III, 354. deditione facta quomodo ab Athen. tractati, *ibid.* coloniam eo deducunt Athen. *ibid.*
Memoriam quidam ex morbo Attico amiserunt II, 75.

R E R U M.

Memphis I, 145, & *Schol. ad lib. I, p. 145, l. 3.* ab Athen. capta &c. *ibid.*

Menander Athen. ad Syracusas dux IV, 194. 243. ultimo proelio cum Syrac. infelicitèr pugnat IV, 288.

Menas Laced. III, 236. 242.

Menda in Pallene sita III, 181. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7. Eretrienfium colonia, ab Athen. ad Laced. deficit III, 181. ab Athen. per vim captà ac direpta III, 196 sq. Mendacii colonos Eionem mittunt III, 10.

Mendesium Nili cornu I, 153. vide Herod. l. 2, & Strab. l. 17.

Menecolus Camarinae conditor IV, 11.

Menecrates Amphidori fil. III, 176.

Menedatus. al. *Menedaeus* II, 316. 329.

Menestheus post excidium Troiae a Thefidis pulsus in Iberiam venit, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Menon Pharsalius II, 39.

Mercuriales statuæ. vide *Hermae*.

Meriones, *Schol. ad lib. I, p. 18, l. 12.*

Messana, vel *Messena*, urbs Sicil. IV, 10. condita ab Anaxila; *ibid.* vide Cluverii Sic. p. 181 &c. quomodo sita III, 3. IV, 77. Atheniensibus dedita II, 302. ab iis deficit III, 3. a Locrenfibus tenetur III, 211. ab Athen. frustra tentatur IV, 116. Messanii vel Messanenſes Naxiis bellum inferunt III, 37 ſqq. maximam cladem a Naxiis accipiunt III, 39.

Messapia gens IV, 225. Messapii II, 317.

Messene in agro Lacon. III, 63. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Messen. Messenii e Pelop. a Laced. pelluntur I, 141. 144. ab Athen. Naupaſti locantur I, 144. Phiam capiunt II, 43. in Py-lum reverſi agrum Laconicum infeſtant III, 63.

Metagenes III, 236. 242.

Metapontium IV, 225. Metapontini, *ibid.* & IV, 270.

Methone in agro Lacon. II, 42. Methone inter Epidaurum & Troezenem III, 69. Methone urbs Macedoniae finitima IV, 15. Methonaei III, 194.

Methydrium Arcadiae III, 297. vide Pausan. in Arcadicis.

Methymna Lesbi urbs II, 174. fida Atheniensibus, *ibid.* Methymnaei gravem cladem ab Antiffaeis accipiunt II, 195. naves Athen. praebent, cetera liberi IV, 131. 267. Methymnaei exſules Methymnam adoriuntur &c. V, 162.

Metropoli quid debeat colonia I, 38. metropolis & coloniae mutuum officium quod ſit I, 52. 58.

Metropolis urbs II, 326. vide Palmerii Gr. ant. p. 397.

Metus memoriam excutit II, 140.

I N D E X

- Miciades navarchus* I, 68.
Migrationes olim frequentes in Graecia I, 4.
Miletus I, 160. V, 26. ab Athen. deficit V, 27. tentata ab Athen. V, 38 sq. 47. Milesii cum Samiis bellum gerunt I, 158. Argivos superant V, 39. castellum a Tisapherne Mileti extructum capiunt V, 128 & praesidium, quod illic erat, eiciunt, *ib.*
Milichii Iovis festum I, 175.
Militaris Laced. disciplina III, 310 sq.
Miltiades pater Cimonis I, 139.
Mimas V, 52. vide Strab. l. 14.
Mindarus navarchus Laced. V, 129. in Hellespontum navigat V, 160 &c. proelio vincitur V, 167 sqq.
Minervae Chalcioecae templum I, 188. Minervae signum in arce Athen. II, 25. eius fanum in Lecycho III, 170.
Minoa inf. II, 244. III, 97 sq. 173.
Minos primus sibi classem comparat I, 8. mare piratis liberat I, 9. Cycladarum imperium obtinet I, 8.
Mitylene Lesbi urbs II, 175. 177. vide Strab. l. 13. ab Atheniensibus deficit II, 174 &c. ab Athen. obsidetur II, 180. 196. deditur Athen. II, 209. Atheniensium de ea crudele decretum II, 218. 242 sqq. rursus ab Athen. deficit V, 32. ab illis recipitur V, 33. Mitylenaei festum Apollinis Maloentis celebrant II, 176. eorum triremes ab Athen. derentae &c. *ibid.* proelium navale cum Athen. committunt & fugantur II, 177. factis induciis legatos Athenas mittunt II, 178. legati re infecta Athenis redeunt II, 178 sq. rursus pugnant cum Athen. II, 179. legatos Lacedaemona mittunt II, 178. 182. ad Laced. orationem habent II, 182 sqq. Methymnam adoriuntur II, 195. in magnum discrimen veniunt II, 243. quomodo ab Athen. tractati, *ibid.* sq.
Molobrus Eritadae pater III, 13.
Molossi II, 126. vide Palmerii Graec. ant. p. 322.
Molycrium II, 134. vide Palmerii Gr. ant. p. 484 &c. Corinthiorum colonia II, 318.
Monumenta illustrium virorum qualia II, 66.
Morbus Atticus II, 70 sqq.
Morgantina III, 94. vide Cluverii Sic. p. 335.
Motus belli Pelop. quantus I, 4.
Motya IV, 6. vide Cluverii Siciliam p. 249, 254.
Multa Laced. ab Eleis indicta III, 285.
Munera dandi & accipiendi mos apud Odrysas aliosque Thracas II, 158 sq.
Munychia II, 26. V, 146. 150. vide Meursium de Pop. Att. eiusdemque Pyraecum.

R E R U M.

Muri longi I, 95. 148. 151. II, 26. vide Meurfii *Pyraeum*. longi muri Megarensum ab Athen. aedificati I, 144. III, 96. ab Athen. ab urbe Megarensum abrupti III, 103. postea a Megarenfibus solo aequati III, 162. longi muri ab Argivis aedificati III, 332. a Laced. diruti III, 333. Atheniensibus, ut muros demolirentur, persuadent Laced. I, 126. muri, quo Plataeenses a Laced. cingebantur, descriptio II, 120. murus albus tertia Memphidis pars I, 145.

Mycale I, 24. V, 120. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 14.

Mycaleffus urbs IV, 217. vide Pausan. in Boeoticis. a Thracibus capta & direpta IV, 218.

Mycenae I, 16. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Corinthiacis. *Mycenaeorum* regnum I, 15.

Myconus insula II, 210.

Mygdonia II, 162. 164. *Mygdonius* ager I, 82.

Mylae Messeniorum op. II, 302.

Myletidae IV, 11.

Myonenses II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 542.

Myonesus II, 213. vide Strab. l. 14.

Myrcinus urbs Edonensis III, 158. vide Herod. l. 5. *Myrcinii* III, 213. 222.

Myronides dux Athen. I, 146. 150. III, 141.

Myrrhina Hippiae coniux IV, 87.

Myrtilus Athen. III, 237. 242.

Myscon Syrac. V, 130.

Mysteria Athen. violata IV, 45 sq. 83. 93 sqq.

Myus II, 196. vide Strab. l. 14. ab Artaxerxe Themistocli pro opsonio data I, 196.

N.

Navis longa I, 24. navis quinquaginta remigum, *ibid.* sq. & *Schol. ad lib.* I, p. 24, l. 7. navis hippagoga III, 64. navis hoplitagoga IV, 43. navis Salaminia, & Paralus II, 214. 282. IV, 83. navis piratica qualis olim I, 18, & *Schol. ad lib.* I, p. 18, l. 13. navis olim Neptuno consecrata post victoriam II, 150. navium ad Troiam profectarum numerus & magnitudo I, 18. navium formam quinam primi immutarint I, 22. navium praesidio res Graecae conservatae I, 105. navium Athen. numerus initio belli Pelop. II, 26. navium numerus, quem Laced. sociis imperarunt II, 14. 193. navium ab Athen. in Siciliam missarum numerus IV, 43. 49 sq. 70 sq. navalia Laced. ab Athen. accensa I, 151. navalis rei studiosa Graecia I, 22.

Nautilides Plataeensis II, 4.

I N D E X

- Naucrates* pater Damotimi III, 176.
- Naupactus* urbs I, 143. II, 106. 148. 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 497 &c. a Locris Ozolis occupata I, 144. ab Athen. recepta, *ibid.* Helotibus incolenda data I, 143.
- Naxos* insula ab Athen. obsessa I, 192. subacta I, 138. Naxos urbs Chalcidica III, 38. IV, 7. vide Cluverii Sicil. p. 90 &c. Naxii Atheniensium partes fovant IV, 80. 270. Messanenſes gravissima clade afficiunt III, 38.
- Neapolis* Africae IV, 257.
- Nemea* II, 311. III, 297 sqq. Nemeaeus Iuppiter II, 311.
- Neptuni* templum I, 178. V, 102. Neptuno navis consecrata post victoriam II, 150.
- Nericus* Leucadis II, 181. vide Strab. l. 10.
- Nessa*. forsitan *Inessa* II, 320. vide Cluverii Sicil. p. 122.
- Nestus* fl. II, 157. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7.
- Nicanor* Chaonum dux II, 126.
- Nicasus* pater Cecali III, 176.
- Nicias* Cretensis Gortynius II, 136. Nicias Nicerati fil. II, 303. III, 64. religiosus & prodigiorum observationi deditus IV, 258. 304 sqq. 322. eius laus IV, 322. eius orationes IV, 17 sqq. 36 sqq. 107 sqq. 276 sqq. 304 sqq. Minoam insulam capit II, 245. Melium frustra oppugnat II, 303. Tanagraeos vincit II, 304. Locridis oram populatur, *ibid.* Corinthios acie vincit III, 64 sqq. Cleoni imperio cedit III, 45. Cythera capit III, 79. & Mendam III, 196. Scionem obsidione cingit III, 197 &c. ad pacem cum Laced. faciendam propensus III, 229. foederis & pacis cum Laced. auctor III, 273. 277 sqq. IV, 322. bello Syrac. praeficitur IV, 16. bellum dissuadet IV, 17 sq. eius de bello Siculo sententia IV, 76. milites ad proelium hortatur IV, 107. Syrac. acie vincit & obsidet IV, 109 sqq. eius stratagema IV, 164. deſuncto Lamacho solus imperium habet IV, 166. literas Athenas mittit de ſtatu rerum in Sicilia IV, 185. 187. cunctatus adoriri Syracusas in contemptum venit IV, 240 sq. Syracusis discedere recusat IV, 252 sq. postea discedit IV, 300. Gylippo se dedit IV, 319. interficitur IV, 322.
- Niciae* insula, olim Prosopitis, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 7.*
- Nicolaus* Laced. II, 102.
- Nicomachus* Phocensis III, 131.
- Nicomedes* Cleombroti fil. I, 148.
- Nicon* Thebanus IV, 199.
- Niconidas* III, 116.
- Nicostratus* Diotrephes fil. III, 177. 302. Corcyraeorum plebi contra optimates auxilium fert II, 279 sqq. Cythera capit &c.

R E R U M.

II, 78 sq. Mendam capit III, 193 sqq. Scionem obsidet III, 195. 197.

Nili fl. septem ostia, *Schol. ad lib. I, p. 153, l. 8.*

Nisaea I, 157 sq. II, 50. III, 32. 231. Megarensium navale I, 152, & *Schol. ad lib. I, p. 46, l. 11. ad lib. II, p. 50, l. 1.* vide Strab. l. 8 & 9. portus Megarensium III, 96, & *Schol. ad ib. I, p. 144, l. 5.* octo stadiis a Megaris distat III, 96. ab Athen. obfessa & capta III, 102 sq.

Nisi Sacellum III, 173.

Notium urbs Colophoniorum II, 215. vide Livium l. 37. seditione laborat II, 216.

Novem-fistulae II, 29.

Novem-viae, postea Amphipolis I, 140.

Nudi certarunt in Graecia I, 11.

Nuptiarum solemnibus aqua Callirhoës utebantur Athenienses II, 29 sq.

Nymphodorus Pythae fil. II, 45.

O.

Obsidio. vide in nominibus locorum obsessorum.

Ocytus pater Aeneae III, 176.

Odomanti II, 166. III, 212. vide Herodot. l. 7, c. 112.

Odryae II, 46. 156. eorum regnum a Tere amplificatum II, 47. eorum imperium quantum II, 157. eorum tributum II, 158. & lex de muneribus, *ibid.* & sq.

Oeanthii, sive *Oeantheses* II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 539 &c.

Oeneon II, 310. 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 504.

Oeniadae I, 155. II, 168. 338. vide Palmerii Gr. ant. p. 398 &c. frustra oppugnatae ab Athen. II, 181. iis bellum inferunt Athen. *ibid.* recipiuntur in Atheniensium societatem III, 115.

Oenias postea Dragameste, *Schol. ad lib. II, p. 168, l. 2.*

Oenoë Atticae II, 32, & *Schol. ad lib. II, p. 32, l. 9.* vide Herodot. l. 5. a Laced. frustra oppugnatur II, 33. eam occupat Aristarchus V, 158 sq.

Oenophyta Boeotiae I, 150. III, 141.

Oenussae insulae V, 36. vide Herod. l. 1.

Oesymae Thasiorum colonia III, 159.

Oetaei II, 304 sq. V, 7. vide Strab. l. 9.

Oligarchi. Sami constituitur I, 159. quam mutare laborant Samii V, 31. Argis etiam obtinet III, 330. Athenis sublata V, 158. oligarchiae vituperatio II, 261. IV, 64 sqq. V, 75 sq.

Olophyxus III, 162. vide Herodot. l. 7.

Thucyd. Vol. VI.

Y

I N D E X

- Olorus* pater Thucydidis III, 153.
- Olpa* II, 324. 326. Olpa, in singulari II, 327. 332. 335. vide Palmerii Graec. ant. p. 384. *Olpa*i II, 317.
- Olympia* II, 182. vide Strab. l. 8. Olympia in Peloponneſo celebrata I, 175. & in Maced. & Athenis, *Schol. ad lib. I, p. 175, l. 1.* Olympiaca foedera, ſive induciae Olympiacorum cauſa factae III, 285. Olympiacis in ludis victor Cylon I, 174. Androſthenes III, 285. Lichas III, 288. Olympici athletae ſubligacula olim geſtabant I, 11. Olympius Iuppiter III, 253. 287. vide *Iuppiter*.
- Olympicum* IV, 102. 104. 112. 117. 234. vide Cluverii Sicil. p. 178 &c.
- Olympus* mons III, 118. vide Herod. l. 7, & Pauſan. Eliac. 2.
- Olynthus* I, 87. II, 122, & *Schol. ad lib. II, p. 122, l. 8.* III, 182. vide Herod. l. 8, & Strab. Epit. l. 7. quantum a Potidaea diſtet I, 88. Olynthii capiunt Mecybernam III, 267.
- Omophagi* II, 309.
- Onaſtimus* Megaclics fil. III, 176.
- Oneius* mons III, 68.
- Onetorides* pater Diempori II, 4.
- Onomacles* dux Athen. V, 38.
- Ophioneſes* II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 434.
- Opici* IV, 5. ager Opicus IV, 9. vide Strab. l. 5.
- Opuntii*. vide *Locri*.
- Opus* II, 50. vide Strab. l. 9.
- Oraculum Delphicum* I, 38 ſq. 43. 143. 164. 171. 174. 189. II, 31. 82. 169. 311. III, 172. 255. oracula multa ante bellum Pelopon. edita II, 37.
- Oratio*. vide *Concio*.
- Orchomenus* Boeotiae I, 156 ſq. II, 298, & *Schol. ad lib. III, p. 298, l. 14.* vide Strab. l. 9, & Pauſan. in Boeoticis. ante Minyeius, poſtea Boeotius dictus III, 113. Orchom. Arcadicus III, 303. v. Pauſan. in Arcadicis. ab Athen. oppugnatur III, 303 ſq.
- Ordo exercitus Laced.* III, 310 ſqq.
- Oreſtae* II, 126. vide Strab. l. 7, & Steph. Byzant.
- Oreſtes* Echecratidae Theſſalorum regis fil. I, 154.
- Oreſtis* III, 200. vide Livium l. 31, & Strab. l. 7.
- Oreſtium* Maenaliae III, 306. vide Pauſan. in Arcadicis.
- Orcus* V, 154, & *Schol. ad lib. I, p. 158, l. 8.* vide Strab. l. 9, & Livium l. 9.
- Orneae* IV, 14. vide Pauſan. in Corinthiacis, ab Argivis oppugnantur &c. IV, 15. Orneatae IV, 14.
- Orobiae* II, 300. vide Strab. l. 9.
- Oroedus* rex II, 126.

R E R U M

- Oropia* III, 134.
Oropus II, 40. 303. III, 143. V, 152 sqq. v. Strab. l. 9. a Boeo-
 is per prodicionem capitur V, 91. Oropii Athen. subditi II, 40.
Orsippus Megarensis, *Schol. ad lib. I, p. 11, l. 12.*
Ofcius fl. II, 157.
Ostracismus Athen. I, 190.
Otiosos verberabant Ephori Laced. *Schol. ad lib. I, p. 119, l. 8.*
Ozolae, Locri I, 10. vide Palmerii Gr. ant. p. 532 &c.

P.

- Paches* Epicuri fil. dux Atheniens. II, 195. adversus Mityle-
 ien mittitur, *ib.* eam capit II, 209. & Notium II, 216. Pyrrham
 & Ereffum ad deditionem redigit II, 217. Salaethum captum
 Athenas mittit, *ibid.*
Paean, cantus militaris I, 73. II, 148. III, 66. IV, 248.
Paedaritus Leontis fil. V, 45. 50 sq. 56. 59. caesus ab Athen.
 V, 86. Scribitur & *Pedaritus*.
Paeones II, 156. 160. vide Palmerii Gr. ant. p. 72.
Pagae. vide *Pegae*.
Pagondas Aeoladi fil. Boeotarchus Thebanus III, 134. Boeo-
 tos adhortatur III, 134 sqq. cum Athen. congregitur III, 141 sqq.
Pale Cephalleniae urbs, *Schol. ad lib. I, p. 42, l. 9.* vide Pal-
 merii Gr. ant. p. 528 &c. Palenses, vel Pallenfes I, 42. II, 48.
Palirenses II, 48. vide Palmerii Gr. ant. p. 415.
Pallene I, 79. 89. III, 170. 193. vide Herodot. l. 7, c. 123.
Pallenes isthmus I, 79.
Pammilus Megarensis, Selinumii conditor IV, 8.
Pamphylia I, 139.
Panaetum Atticae castellum, a Boeotis captum III, 208. &
 dirutum III, 271.
Panaei II, 166.
Panaerus III, 116.
Panathenaea magna III, 283. IV, 89. Panathenaea pompa
 I, 31. IV, 89. vide Meursii Panathenaea.
Pandion rex Athen. II, 46.
Pangaeus mons II, 162. vide Herod. l. 5 & 7.
Panormus Achaicus II, 137. vide Strab. l. 9, & Polyb. l. 4.
Panormus Siciliae IV, 6. vide Cluverii Sic. p. 273 &c. Panormus
 agri Milesii V, 35.
Pantacius fl. IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 130.
Papaver mellitum III, 42.
Paralius ager II, 82 sq. Paralii II, 304.
Paralus, navis Athen. II, 214. 282. V, 113. Parali dicti, qui
 Y 2

I N D E X

in navi illa vehebantur V, 112. Paralis navem illam auferunt
 Quadringenti V, 113.

Parasii II, 39; & *Schol. ad lib. II, p. 39, l. 12.*

Paravaei II, 126. vide *Palmerii Graec. ant. p. 334 &c.*

Parii III, 155.

Paris, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Parnes mons II, 40. III, 143.

Parrhasii Artades III, 257. vid. *Parasii*. iis bellum inferunt
 Laced. *ibid.* eosque in libertatem asserunt, *ibid.*

Pasitimidias dux Laced. III, 207. captus ab Athen. *ibid.*

Patrae II, 131. 134. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in Achaicis.*
Patrenses III, 290.

Patrocles. vide *Procles*.

Pausanias Cleombroti fil. Graecorum dux I, 133. Cyprum
 subigit & Byzantium expugnat, *ib.* imperium tyrannicum exer-
 cet, *ibid.* a Lacedaemoniis revocatur I, 134. 178. accusatur &
 privatarum iniuriarum damnatur, *ibid.* publicarum absolvitur, *ib.*
 & 178. privatus abit in Hellespontum I, 179. Xerxis benevolen-
 tiam conciliare studet, *ib.* Gongylum ad Xerxem mittit cum epi-
 stola, *ib.* cui respondet Xerxes I, 181. post Xerxis epistolam ac-
 ceptam superbus ac insolens factus I, 182. Byzantio ab Athen.
 pulsus I, 183. in carcerem conicitur, *ib.* & liberatur, *ib.* eius ge-
 nus I, 184. tutor Plistarchi regis Leonidae fil. *ib.* ab Argilio de-
 fertur ad Laced. magistratus I, 186 &c. in templo Palladis Chal-
 cioecae conclusus fame moritur I, 188. mortui cadaver in Caea-
 dem deiectum I, 189. postea translatum ad Pallidis templum, &
 in fani vestibulo sepultum, *ibid.*

Pausanias Plistoanactis fil. rex Laced. II, 207. *Pausanias* filius
 aut frater Derdae, *Schol. ad lib. I, p. 85, l. 10.*

Pecuniae quantum in aerario Athen. initio belli Pelop. II, 24
 sq. pecuniam quando primum Athen. in usum publicum contu-
 lerint II, 196.

Pedaritus. vide *Paedaritus*.

Pegae Athen. subiectae I, 144. 149. 154. ubi sitae, *Schol. ad*
lib. I, p. 144, l. 4. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in Achaicis.* resti-
 tutae Peloponnesus I, 158. III, 32.

Peiraica regio II, 40.

Peithias senator Corcyraeus, Athen. hospes II, 275. occidi-
 tur II, 276.

Pela insula V, 48.

Pelagica gens vaga I, 7. vide *Palmerii Gr. ant. p. 57 &c.*
Pelagici Tyrrheni III, 162. v. *Palmerii Gr. ant. p. 46.* Lemnum
 & Athenas olim incoluerunt, *ibid.* *Pelagicum* templum Athenis

R E R U, M.

I, 31. cur in eo non liceret habitare: habitatum tamen, *ibid.*

Pella Macedoniae II, 162. 164.

Pellene, Schol. ad lib. II, p. 16, l. 9. in Isthmo sita III, 177.
ellenenses Achaei II, 16. socii Laced. *ibid.* & V, 8.

Pellicae pater Aristaei I, 44.

Pelops in Peloponneso opibus potens regioni nomen dedit I,
4. Pelopidae Perfidis potentiores facti I, 15.

Peloponnesus unde dicta I, 14. (olim Apia, Schol. ad lib. I, p.
4, l. 14.) eius divisio I, 17, & Schol. ad lib. I, p. 17, l. 3. eam
Dores olim incoluerunt I, 21. Peloponnesii quo & quando co-
nias emittant, *ib.* inopes & agrestes I, 201. ad diuturna & ma-
ritima bella rudes &c. *ibid.* & in sqq. Dorientes origine IV, 127.
bellum gerunt cum Athen. vide *Lacedaemonii* & *Athenienses*. Pe-
oponnesiacum bellum. vide *Bellum*.

Peloris prom. III, 37, & Schol. ad lib. IV, p. 37, l. 7. vide
Cluverii Sic. p. 88.

Peneus fl. Schol. ad lib. II, p. 168, l. 5. vide Strab. l. 7, 9.

Pentacostiumdimni, Schol. ad lib. III, p. 192, l. 10.

Petecontates in exercitu Laced. III, 310.

Peparethus insula II, 301, & Schol. ad lib. III, p. 301, l. 3.
vide Strab. l. 9. ibi restagnatio maris exorta II, 301.

Peraebia III, 118. Peraebi, *ibid.* vide Palmerii Gr. ant. p. 325.

Perdiccas Alexandri fil. Macedonum rex I, 80. II, 47. 161.
frater Philippi & Derdae I, 80. pater Archelai II, 163. Athenien-
sibus hostis ex amico & socio factus I, 80. bellum inter Athen.
& Pelop. suscitatur, *ibid.* Chalcidenfibus suadet, ut relictis urbibus
commigrarent Olynthum I, 82. societatem init cum Athen. I,
85. deficit paulo post I, 86. per Sitalcen Athen. conciliatur II,
47. & cum illis societatem init, *ibid.* & arma infert Chalcidenfi-
bus, *ib.* ei bellum infert Sitalces II, 154 &c. sororem Seuthae
dat in matrimonium II, 166. copias ex Peloponneso ad se evo-
cat III, 118. illum Athen. hostem denuntiant III, 122. eius cum
Brafida expeditiones in Arrhibaeum III, 122 sqq. 183 sqq. Bra-
fidam postea hostem iudicat III, 192. compositionem facit cum
Athen. III, 198. iterum Athen. hostis declaratur III, 334. eius-
que regionem infestant Athenienses IV, 15.

Pertander Cypseli fil. Schol. ad lib. I, p. 22, l. 12.

Pericleides pater Athenaei III, 176.

Pericles Xanthippi fil. dux Athen. I, 154. in Pelop. & Acarna-
niam expeditiones facit, *ib.* & sq. Euboeam subigit I, 157. & Sa-
num I, 160 &c. eius genus maternum I, 177. potentia Athenis
I, 178 & 198. inimiticia cum Laced. I, 178. prudentia II, 23.
38 sq. 96. 101. & elogium egregium II, 97 sq. quomodo Cylo-

I N D E X

nio piaculo obnoxius I, 177. cur agros suos, Laced. exercitu in Articam irrupturo, reip. dono dederit II, 23. quomodo exercitum a pugna continuerit II, 38. se ipsum laudat II, 88 &c. pecunia ab Athen. multatur II, 97. quomodo in reip. administratione se gesserit, *ibid.* & sq. quando mortem obierit II, 98.

Perieres Zanclos conditor IV, 10.

Perinthus, Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.

Peripolium II, 315.

Perrhaebia. vide *Peraebia*.

Perseae nomen honoratum, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 4.* Persarum reges: Cyrus I, 23. Cambyfes, *ib.* Darius I, 24. Xerxes, *ib.* & 180. Artaxerxes I, 144. 193. Darius V, 11. 54. Persarum pugna ad Thermopylas III, 58. Persae libentius dant, quam accipiunt II, 159. *Schol. ad lib. II, p. 159, l. 1.*

Persidae Pelopidis inferiores I, 15.

Pessis Athen. gravissima II, 70 sqq. iterum vehementer graffatur II, 298. valde affixit Atheniensium vires I, 36. II, 85. 298 &c. quot Atheniensium millia absumserit II, 86. 298.

Petra agri Rhegini IV, 230. vide Cluverii Sic. p. 367.

Phacium III, 118.

Phaeaces Corcyram olim tenuerunt I, 39, & *Schol. ad lib. I, p. 39, l. 14.*

Phaeax Erasistrati fil. III, 209 sq.

Phaedimus Laced. III, 271.

Phaeinis sacerdos Iunonis III, 200.

Phaenippus scriba III, 175.

Phagres II, 162. *Niphrages* Herod. l. 7.

Phalerum I, 148. vide Meursium de Pop. Att. p. 136, & de Pyraeeo c. 10. Phalericus murus II, 26.

Phalius Eratoclidae filius I, 37. Epidamnum condit, *ibid.* & *Schol. ad lib. I, p. 38, l. 12.*

Phanae V, 36. vide Livium l. 14, & Strab. l. 14.

Phanomachus Callimachi fil. II, 108.

Phanotis III, 113. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Phocicis. Phanoteus III, 131. vide Palmerii Graec. ant. p. 673.

Pharax pater Styphonis III, 59.

Pharnabazus Pharnabaci filius V, 12. 122. 174. pater Pharnacis II, 102.

Pharnaces III, 206. fil. Pharnabazi II, 102. pat. Artabazi I, 180.

Pharsalus Theffaliae I, 154. III, 116. vide Strab. l. 8. Pharsalii II, 39.

Pharus I, 144, & *Schol. ad lib. I, p. 144, l. 11, & ad lib. II, p. 168, l. 12.*

R E R U M.

Phaeëus II, 107. V, 138. 160.

Phaia. vide *Phia*.

Pheraci II, 39. vide Strab. l. 9.

Phia Eleorum II, 43. IV, 221. vide Strab. l. 8. a Messeniis capta II, 43.

Philemon pater Ameiniadis II, 102.

Philippus frater Perdiccae, Alexandri fil. I, 80. 83. II, 155.

Philippus Eaced. V, 137. 160.

Philocharidas Eryxidaïdae fil. III, 176. 236. 242. 275.

Philocrates Demeae fil. III, 354.

Philostetes I, 18. quot naves miserit ad bellum Troianum, *ib.* propter Paridis necem νόσον ἤλυσαν nactus relicta patria Makhiam condit, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Phlius III, 200. 296 sq. vide Strab. l. 8. Phliasii I, 42. III, 298. ager Phliasius IV, 169.

Phocaea urbs Ioniae V, 48. vide Herod. l. 1, & Strab. l. 14. Phocaenses Massiliam condunt I, 24. Carthaginienfes pugna navali vincunt, *ibid.*

Phocaeæ, arx in agro Leontino III, 209.

Phocis Graeciae, *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 3. I, 150.* Phocenses Dorienfibus bellum inferunt I, 148 sq. templum Delphicum ab Athen. accipiunt I, 156. amici Athenienfium II, 310. Phocenses a Troia in Lybiam delati, dein in Siciliam IV, 5.

Phoenice II, 107.

Phoenices olim latrocinia exercebant I, 13. infulas Graecas incolunt, *ib.* & Siciliam IV, 6. commerciis dediti, *ib.* Phoenicum classis I, 17. 139. 153. 161. V, 69. 125. 135. 175.

Phoenicus portus V, 52.

Phormio Asopii fil. dux Athen. I, 89. Potidaeam oppugnat I, 90. Chalcidenfem & Botticum agrum populatur I, 91. navium dux in bello Samio I, 162. arma movet contra Chalcidenfes II, 47. Acarnanibus auxilium fert II, 105. 167. classis Atticae praef. II, 125. pugnat cum Peloponnesiis II, 130 sqq. eosque superat II, 134. quo stratagemate usus fit II, 132 sq. ad secundum proelium se instruit II, 136. milites adhortatur II, 142 sqq. vincitur a Pelop. II, 147. tandem eos vincit II, 149 sq.

Photius Chaonum dux II, 126.

Phrygia, locus Att. II, 39, & *Schol. ad lib. II, p. 39, l. 2.*

Phrynichus dux Athen. & res ab eo gestae V, 38. 41 &c. prudens V, 43. Alcibiadi succenset V, 74. eiusque consilia improbat, & stratagemata eludit, *ib.* & 77 sqq. ad Astyocho aduersus Alcibiadem scribit V, 77 sq. ab Astyocho proditur V, 78 sq. eius conatus ad capitis periculum vitandum, *ib.* imperio privatur V,

I N D E X

84. oligarchicos adiuvat V, 104. 140. pacis causa Lacedaemona mittitur V, 141. reversus a circitore quodam interficitur V, 144 sq.
- Phrynus* Perioecus V, 13.
- Phthiotis* I, 7. vide Strab. l. 9. Phthiotae Achaei V, 7.
- Phylides* pater Pythangeli II, 4.
- Phyrus*, munitio III, 285.
- Physca* II, 163.
- Phytia* II, 325. vide Palmerii Graeci ant. p. 391 &c.
- Piaculum* Cylonium I, 174 &c. piaculum ad Taenarum admissum &c. I, 178 &c. Chalcioecum, *ibid.*
- Pieria* II, 162. 164. vide Strab. l. 9, & Herod. l. 7. Pieres II, 162. Piericus finus, *ibid.*
- Pierius* mons Thessaliae III, 225.
- Pilei* Lacedaem. in proeliis III, 55. *Schol. ad lib. IV, p. 55, l. 7.*
- Pindus* mons II, 168. vide Herod. l. 7, & Strab. l. 9, & Palmerii Graeci ant. p. 337 &c. 341.
- Piraeus*, portus Athen. I, 132. 148. vide Meurfii Piraeum. eius partes non munitas Themistocles muniri iussit I, 131. tres portus natura munitos habet, *ib.* eius cum Munychia ambitus II, 26. tentatur a Pelop. II, 151. olim nullo praesidio custoditus, nullisque catenis clausus, *ib.* eum incipiunt Athen. diligenter tutari II, 154. in Piraeo Eetionea V, 142. in eo murus exstruitur, *ibid.* & 146. idem diruitur V, 148.
- Piraeus* portus Corinth. V, 18.
- Piraeica* regio II, 40.
- Piraei* Thessaliae II, 39.
- Pisander* Athenas dissolvendae democratiae causa missus V, 76 sq. 81 sq. Atheniensibus suadet, ut Alcibiadem revocent, & dominatum popularem tollant &c. V, 81 sqq. statum popularem evertit V, 98. 103. Deceleam profugit V, 158.
- Pisces* promontorium II, 43.
- Pisistratus* tyrannus, pater Hippias, Hipparchi & Thessali I, 31. IV, 85. 87. Delum lustrat II, 320. senex in tyrannide decedit IV, 85. Pisistratus Hippias fil. avi nomen referens IV, 86. aram duod. Deorum & Apollinis dedicat, *ib.* Pisistratidarum tyrannis a Laced. eversa IV, 84. vide Herod. l. 5, c. 63. eorundem laus IV, 86.
- Pissuthnes* Hystaspis fil. I, 159. II, 212.
- Pitanates* cohors nulla apud Lacedaemonios I, 32.
- Pithias*. vide *Peistias*.
- Pittacus* Edonorum rex III, 158.
- Plataea* urbs Boeotiae II, 40 sq. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeoticis. a Thebanis occupata, *ib.* & in sqq. quantum a Thebis

R E R U M.

distet II, 10. in eam Athen. frumentum important &c. II, 13. eam infesto exercitu petunt Laced. II, 109. obsident, omnique oppugnationis genere tentant II, 115. 117 sqq. condita a Thebanis II, 260. ab iisdem evertitur, soloque aequatur II, 272. Plataenses socii Atheniensium II, 4. 273. Thebanos invadunt II, 7. se Pelop. dedere recusant II, 113 sq. obsessi, pars noctu erumpit II, 197 sq. se dedunt Laced. II, 245. Scionen ab Athen. habitandam accipiunt III, 255. Plataensium perfidia II, 11. obsessorum sedulitas & stratagemata II, 116. oratio ad Laced. II, 109 sq. 247 sqq. captivi a Laced. interficiuntur II, 272.

Pleistoanax. vide *Pleistoanax.*

Plemmyrium promont. IV, 180. vide Cluverii Sic. p. 180. a Nicia munitum, *ibid.* eius munitiones a Gylippo occupatae IV, 204 sq. earumque expugnatio valde afflixit Athenienses IV, 207.

Pleuron II, 319. vide Palmerii Gr. ant. p. 445, 472 &c.

Plistarchus Leonidae fil. I, 184.

Pleistoanax Pausaniae regis fil. rex Laced. I, 148. 158. II, 36. III, 228 sqq. 257. 322. *Schol. ad lib. III, p. 207, l. 9.* res ab eo gestae, *ibid.* in exilium eiicitur II, 37. vid. *annot. in Schol.* pag. 251. ad pacem cum Lacedaemoniis faciendam propensus III, 229 &c. in patriam redit ab exilio, *ibid.* Pleistoanax pater Pausaniae II, 207.

Plistolus Ephorus Lacedaem. III, 236. 243.

Pnyx V, 157. vide Meursium de Pop. Att. p. 105.

Poenae peccatorum quales olim, & cur paulatim auctae II, 235 sq.

Poëtae res in maius extollunt I, 32.

Polemarchi in exercitu Lacedaem. III, 310.

Polichna agri Troiani urbs V, 23. vide Strab. l. 13. ab Athen. capta V, 35. Polichnitae Cretenses II, 136. vide Herodot. l. 7.

Polis Argivus II, 102.

Polis vicus Hyaeorum II, 317.

Polles rex Odomantum III, 212.

Pollucis & Castoris fanum II, 280.

Polyanthes Corinthius IV, 227.

Polycrates Sami tyran. tempore Cambyſis classe pollebat I, 23 sq. Rheneam Apollini Delio consecrat I, 24. II, 321.

Polydamidas Laced. III, 183. 194.

Polymedes Larissaeus II, 39.

Popularis dominatus. vide *Democratia.* popularis levitas II, 219 sqq.

Portae Thraciae III, 221.

Portus magnus Syrac. IV, 161. 180. 204. 231. 264. 273.

I N D E X

vide Cluverii Sic. p. 144 &c. portus parvus Syrac. IV, 204. vide Cluverii Sic. p. 168.

Potamis Syrac. V, 130.

Potidaea in Pallenes isthmo sita I, 79. vide Herodot. l. 7. ab Athen. deficit I, 83. stadiis ferme 60 Olyntho distat I, 88. obsideretur ab Athen. I, 90. acriter oppugnatur II, 85 sq. deditionem facit II, 108. eam Atheniensium colonia de suis civibus missa incolunt, *ib.* a Brasida frustra tentatur III, 201. Potidaeatae Corinthiorum coloni I, 79. Dorienſes I, 172. cum Athen. pugnant & vincuntur I, 87.

Potidania Aetoliae II, 311. v. Palmerii Gr. ant. p. 466, 504.

Prasiae agri Lacon. op. II, 84. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Laconicis. ab Athen. dirept. *ibid.* Prasiae in Attica IV, 197. V, 152. vide Strab. l. 9. Prasiarum ager IV, 169.

Pratodemus Laced. legatus II, 102.

Priapus urbs V, 171. vide Strab. l. 13.

Priene I, 158, & Schol. ad lib. I, p. 158, l. 15. vide Herod. l. 7, & Strab. l. 14.

Proci Helenae I, 14.

Procles Theodori fil. dux Athen. II, 303. eius caedes II, 315. Procles Athen. III, 237. 242.

Procle Pandionis filia II, 46. uxor Terei, *ibid.*

Proditio Boeotiae cum Athen. constituta III, 113. in irritum cadit III, 131 sq. proditio Megarorum conflata, detecta, discussa III, 96 sqq. proditio Amphip. III, 153 sq. proditio Toronae III, 163 sqq.

Proelium inter Corcyraeos & Corinthios navale, omnium antiquissimum I, 22. aliud inter eosdem I, 45. 69 sq. inter Athen. & Corinthios I, 86. 145 sqq. II, 130 sq. III, 66. IV, 226 sqq. inter Athen. & Persas I, 139. inter Athen. & Thasios, *ibid.* inter Athen. & Pelop. I, 140. 145. II, 137. 146 sq. inter Athen. & Aeginetas I, 145. inter Athen. & Laced. I, 150. III, 17 sqq. V, 166 sqq. inter Athen. & Phoenices I, 150. inter Athen. & Boeotos I, 156. III, 137 sqq. inter Athen. & Samios I, 161. inter Athen. & Chalcidenses II, 121 sqq. inter Chaones & Stratios II, 128 sq. inter Pelop. & Corcyraeos II, 282 sq. inter Ambraciotas & Acarnan. II, 329 sqq. inter Athen. & Syracusanos III, 36 sqq. IV, 111. 204 sqq. 234 sqq. 243 sqq. 260 sqq. 288 sqq. 309 sq. inter Mantineos & Tegeatas III, 200 sq. inter Laced. & Argivos eorumque socios III, 307 sqq. quod proelium omnium maximum III, 321. inter Athen. & Milesios V, 39. inter Athen. & Chios V, 94. signum proelii, Schol. ad lib. I, p. 69, l. 13. *Profectio* classis Atticae in Siciliam IV, 47 sqq.

R E R U M.

- Pranaei* Cephalleniae II, 48. vide Strab. l. 10.
Propylaea arcis Athen. II, 24.
Proschion Aetoliae II, 319. 325. vide Palmerii Gr. ant. p. 453 &c.
Protopitis insula I, 152. postea Niciae insula dicta, & a Megabazo in continentem redacta, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 7.*
Prote insula III, 21.
Proteas Epiclis fil. dux Athen. I, 66. II, 40.
Protesilai delubrum V, 165.
Proverbia III, 308. *Schol. ad lib. V, p. 308, l. 4. ad lib. I, p. 113, l. 10. & ad lib. VII, p. 270, l. 1.*
Proxenus Capatonis fil. II, 320.
Prytanes Athen. III, 175. 283. IV, 25. V, 107. *Schol. ad lib. II, p. 27, l. 15.*
Prytania, *Schol. ad lib. IV, p. 175, l. 7.*
Prytanium, *Schol. ad lib. II, p. 27, l. 15.*
Psammetychus pater Inari I, 144.
Pteleon urbs III, 234. V, 36. 48. vide Strab. l. 8.
Ptoeodorus exsul Theban. III, 113.
Ptychia insula III, 70 sq. vide Palmerii Gr. ant. p. 362.
Pydius fl. V, 170.
Pydna I, 84, & *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.* vide Strab. l. 10. obfessa ab Atheniens. *ibid.* urbs Alexandri I, 192.
Pylus ubi sita III, 6. 63. vide Pausan. in Messen. eius a Sparta distantia III, 6. Demosthenis suafu munitur, *ib.* & 13 sq. oppugnatur a Laced. III, 13 sq. 17 sqq. eius custodia Athen. laboriosa III, 40. res ad Pylum gestae inter Laced. & Athen. III, 6 sqq. apud Pylum accepta ciades a Laced. qualis nulla prius in Sparta III, 226. Messenios e Pylo educunt Athenienses suafu Laced. III, 261. Pylum Lacedaemoniis facta pace restituere nolunt Athenienses III, 260.
Pyra, vel *Pyrrha*, urbs Lesbi II, 195. 206. 217. V, 33. vide Strab. l. 13.
Pyrrius Aristonis pater IV, 236.
Pytilus conditor Agrigenti IV, 9.
Pythangelus Phylidae fil. II, 4.
Pythen Corinthius IV, 167. 173. 289.
Pytheus pater Nymphodori II, 45.
Pythia III, 205. Pythium oraculum I, 143. Pythius Apollo III, 291.
Pythodorus archon Atheniens. II, 4. Pythodorus Ifolochi fil. Atheniens. dux II, 339 sq. IV, 169. ab Atheniens. exsilio mulctatus III, 95.

I N D E X

Q.

Quadringerorum apud Athen. dominatio V, 96 sqq. 103 sqq. eorum tyrannis V, 107 sqq. cum Laced. pacem facere tentant, *ibid.* & in sqq. ad exercitum Athen. legatos mittunt V, 109 sq. 131. muniunt se contra populum V, 141 sq. 144. imperio deiciuntur V, 157 sq.

Quaestores Graeciae I, 136, & *Schol. ad lib. I, p. 136, l. 3.*

Quercus - capita. vide *Capita - quercus.*

Quingentorum senatus olim Athenis erat V, 133.

Quinque millium imperium illi *Quadringerorum* succedit V, 157.

R.

Reges Laced. in bello summam potestatem habent III, 310. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 4, c. 4.* Lacedaemoniorum duo reges erant III, 312. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 2, c. 2.* in carcerem ab Ephoris duci possunt I, 183. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 4, c. 8.*

Regna olim hereditaria, & certis honoribus definita I, 22. in tyrannides immutata, *ibid.*

Religio neglecta Athenis dum ingruerat pestis II, 80.

Respublica Athen. describitur II, 56 sq. resp. Laced. quibus vitis laboret I, 201 &c. reip. forma quaenam optima secundum Thucydidem V, 158.

Rhamphias Laced. I, 197. III, 224 sq. vid. *Clearchus.*

Rhegium Italiae op. II, 298. seditionibus agitata III, 4. Rhegium Italiae promont. proximum Messanae, quae est in Sicil. III, 36. IV, 72. Rhegini Italiae pop. II, 297. 299. Leontinorum consanguinei II, 297. IV, 72 sq. & Ionum, *ib.* Chalcidenses sunt IV, 73. 124. a Locrensis oppugnantur III, 4. 35. bello Syracusano se neutros gerunt IV, 73. eorum ager a Locris vastatur III, 4. 35. eorum tyrannas Anaxilas IV, 10. eos odio prosequuntur Locrenses III, 4. 35.

Rheiti, vel *Rhiti*, aquarum alvei in Attica II, 34. vide Pausan. in Atticis & Corinthiacis.

Rheitus III, 64.

Rhenea insula I, 24, & *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 2.* II, 321. vide Strab. l. 10, & Pausan. in fine Messenicorum. a Polycrate subacta & Apollini consecrata &c. *ibid.*

Rhium promont. II, 134. Rhium Molycrium, *ib.* & II, 137. Achaicum, *ibid.* & II, 150. III, 290. vide Palmerii Gr. ant. a p. 486 ad p. 492.

Rhodope mons II, 156.

R E R U M.

Rhodus insula, *Schol. ad lib. II, p. 17, l. 6.* ab Athen. deficit V, 66. ab iisdem infestatur, *ib.* Rhodii Dorienfes, Argivorum coloni IV, 268.

Rhoetium III, 77. V, 164. vide Strab. l. 13.

Rhypticus ager IV, 226.

Rivus ignis ex Aetna monte erumpit II, 341.

Romani imperatores, *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 12.* apud Romanos nihil nisi pecunia data perfici potest, *Schol. ad lib. II, p. 159, l. 1.*

S.

Sabylinthus Tharypis regis adhuc pupilli tutor II, 126.

Sacerdotes summos a metropolibus accipiebant coloniae, *Schol. ad lib. I, p. 39, l. 9.* a sacerdotibus annos numerabant Argivi, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 2.*

Sacon Himerae conditor IV, 10.

Sacrum bellum a Lacedaemoniis susceptum I, 156.

Sadocus Sitalcae fil. II, 47. 102. sit civis Athen. II, 102 sq.

Salaethus Laed. Mylenen missus II, 206. populum armat &c. II, 208. captus ab Athen. & interfectus II, 217. 218.

Salamina navis Athen. II, 214. 282. IV, 83.

Salamis Cyprj urbs I, 155. vide Meursij Cyprum. Salamis insula I, 104. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Atticis.

Salynthius Agraeorum rex II, 333. III, 115.

Samaea Cephalleniae, *Schol. ad lib. I, p. 42, l. 9.*

Samaei Cephalleniae II, 48.

Saminthus III, 298.

Samos, sive *Samus* ab Athen. expugnata I, 160 sq. eius opes ac potentia V, 111 sq. 116 sq. eius a continente distantia V, 121. in ea statum popularem constituunt Athenienses I, 159. Samii ab Athen. deficiunt I, 61. in eorum potestatem Corinthiorum opera redacti I, 62. cum Milesiis bellum gerunt I, 158. navali proelio ab Athen. vincuntur I, 160. 162 &c. sese dedunt Athen. *ibid.* e Zancle eiiciuntur IV, 10. eorum seditio ob dominatus mutationem V, 31. 110 sqq.

Sanaei III, 234.

Sandius collis II, 196.

Sane Andriorum colonia III, 162 sq. vide Herod. l. 7.

Sardes urbs I, 159. vide Strab. l. 13.

Sargeus Sicyonius IV, 200.

Scandea Cytheriorum urbs III, 79, & *Schol. ad lib. IV, p. 78, l. 13.* vide Pausan. in Lacon.

Scelus Cylonium I, 174. Taenarium I, 178. Chalcioecum, *ibid.* scelera e peste Athen. exorta II, 78 sqq.

I N D E X

Schola Mycaleſſi IV, 219.

Scione, urbs apud Pellenen ſita III, 177. 195. 197. vide Herod. l. 7, & Strab. Epit. l. 7. ab Athen. ad Braſidam deficit, *ibid.* ab Athen. circumvallatur III, 200. expugnatur III, 254. Plataenſibus datur III, 255. Scionaei Pellenenſes ex Peloponneſo oriundi III, 177. Braſidam, ut Graeciae liberatorem, aurea corona redimunt III, 179. ab Athen. poſt urbis expugnationem crudeliter tractantur III, 254.

Sciritae Laced. III, 311. erant ſexcenti III, 313.

Sciritis in agro Laconico III, 257.

Scironides dux Athen. ad Miletum vincit Pelop. V, 38 ſq. imperio privatur V, 84.

Scirphondas Thebanus, a Thracibus interfectus IV, 220.

Scolus urbs III, 234. vide Strab. l. 9.

Scomius mons II, 157.

Scriba publicus IV, 187. ſcribae decem Athenis creati V, 102.

Scyllaeum III, 291. vide Strab. l. 8.

Scyruſ inſula ab Athen. capta & direpta I, 137. vide Strab. l. 9, & Plinium l. 4.

Scytale Lacon. *Schol. ad lib.* I, p. 183, l. 9.

Scythae II, 156. eorum potentia quanta olim II, 159.

Seditio apud Epidamnios I, 37. & Corcyraeos II, 274. 286 ſq. III, 73. & per Graeciam, & inde nata mala II, 287 ſq.

Selinus urbs IV, 8. 257. quando & a quo condita IV, 8. vide Cluverii Sicil. p. 225 & c. Selinuntii Megarenſes IV, 269. ubi habitent IV, 271. cum Egeſtaeis bellum gerunt IV, 12.

Senatus fabae apud Athen. V, 100. imperio deiectus ab oligarchicis V, 106 ſq. Senat. quatuor Boeotorum ſummam poteſtatem habent III, 265.

Senes avari, *Schol. ad lib.* II, p. 68, l. 10.

Sepeliendi mos apud Cares & Phoenices, *Schol. ad lib.* I, p. 13, l. 3. & apud Athenienſes, *Schol. ad lib.* II, p. 51, l. 11. neſas in agro Attico ſepelire proditiſionis reos I, 196. ſepulcrum illuſtrium virorum quod eſſe ſoleat II, 66. ſepulturae modus, quo Athen. humarunt eos, qui primi in bello Pelop. mortem obierunt II, 51 ſq. ſepulturae lex violata in peſte Athen. II, 78 ſq. ſepulturae eorum, qui in proeliis ceciderant, cura, *Schol. ad lib.* I, p. 73, l. 1.

Sermylis urbs, *Schol. ad lib.* I, p. 90, l. 14. Sermylis III, 235. Sermyliorum urbs I, 90.

Servi Laced. vide *Helotes*. ſervorum multitudo apud Chios V, 59. & apud Athenienſes IV, 214.

Sefſus ubi ſita V, 95. vide Strabonem l. 13. a Medis occu-

R E R U M.

pata I, 124. V, 95. obseſſa & capta ab Athenienſ. I, 124.
Severae Deae I, 176.

Seuthes Sparadoci fil. II, 166. III, 151. Odryſarum regno poſt
 Sitalcen poſitus II, 158. III, 151. ſororem Perdiccae ducit II, 167.

Sicania antiquum Sicil. nomen IV, 4. unde deductum, *ibid.*
 vide Cluverii Sic. l. 1, c. 2.

Sicani Iberiae pop. *ibid.*

Sicanus Iberiae fl. *ibid.*

Sicanus Exceſti fil. IV, 115. 250. 256. 289.

Sicilia prius Trinacria & Sicania dicta IV, 4 ſq. eius magni-
 tudo IV, 3 ſq. & incolae IV, 4 ſqq. eius a continente diſtantia
 III, 36. IV, 4. a Siculis Italiae incolis ita appellata IV, 6. eius
 partem incolunt Graeci IV, 271. ei bellum cur intulerint Athen.
 III, 87 ſqq. IV, 12 ſq. 42. 54. 143 ſqq. 282. Siculi ex Italia in
 Sicil. traiecere IV, 6 ſq. Sicilienſes & Siculi IV, 223. Siculi Her-
 mocratis ſuaſu inter ſe compoſitionem faciunt III, 85. 94. Sicu-
 lorum alii Syracuſanis, alii Athenienſibus ſe iungunt IV, 137.
 221. Siculum fretum III, 36. vide Cluverii Siciliae l. 1, c. 4.

Sicyon I, 154. vide Pauſan. in Corinthiacis. ſtatus eius pop.
 in paucorum dominatum redactus III, 330. Sicyonii victi ab
 Athen. I, 151. 154. eoſdem invadentes ſuperant III, 150.

Siduffa V, 36.

Sigeum V, 164. vide Strab. l. 12.

Sigillum regis Perſarum I, 181.

Silva in Sphacteria cremata III, 48.

Simonides dux Athen. III, 9.

Simultates inter Athen. & Pelop. I, 79.

Simus, unus e conditoribus Himerae IV, 10.

Singaei III, 234. vide Herodot. l. 7.

Sintii pop. II, 160, & Schol. ad lib. II, p. 160, l. 7. Sintii, *ibid.*
 vide Livium l. 44.

Sinus Ambracius I, 78. Criſſaeus I, 149. Iſicus IV, 41. Io-
 nius I, 37. Maliacus III, 148. Piericus II, 162. Terinaeus IV,
 167. Tyrrhenus IV, 98 ſq.

Siphae III, 113. vide Pauſan. in Boeoticis. per prodicionem
 tentatae, *ibid.* & 150. a Boeotis conſervatae III, 131 ſq.

Sitalces Terae fil. Thracum rex II, 46. cum Athen. ſocietatem
 init II, 47. Macedonibus & Chalcidenſibus bellum inferit II, 154
 ſq. cum exercitu domum redit II, 166. eius regnum & potentia
 &c. II, 156 ſqq. a Triballis acie victus occumbit III, 150 ſq.

Societas inter Athen. & Laced. III, 239 ſq. eius formula III,
 240 ſq. inter Laced. & Perſarum regem V, 27. 54. 89. eius for-
 mula V, 28. 54. 89. inter Sitalcem & Athen. II, 47. Reliquas

I N D E X

vide in nominibus eorum, qui societatem inierunt. Socii Athen. & Laced. in bello Pelopon. II, 16 sq. Athen. & Syrac. in bello Siculo IV, 266 sqq.

Socrates Antigenis fil. II, 40.

Solis defectus I, 35. II, 45. III, 76.

Solium, vel *Sollium* urbs Corinth. II, 48. 310. III, 251. ab Athen. captum &c. II, 48. urbs Acarnaniae, *Schol. ad lib. II, p. 48, l. 4.*

Solois, vel *Solus* IV, 6. vide Cluverii Siciliam p. 278.

Solygia vicus, s. castellum III, 65 sqq. *Solygius* collis III, 64.

Sophocles Sostratidae fil. II, 340. in Siciliam missus III, 5. ad Corcyram tendit III, 6. Corcyraeos exules captos plebi tradit III, 70 sq. ab Athen. exilio mulctatur III, 95.

Sortium usus in publicis foederibus III, 238.

Sostratides: vid. *Sophocles*.

Sparadocus, sive *Spardocus* pater Seuthae II, 166.

Sparta. vide *Lacedaemon*.

Spartolus urbs Bottica I, 122. III, 234.

Sphaeteria insula, eiusque situs III, 12. vide Pausan. in Messenicis. a classe Athen. circumdatur III, 23. incendium patitur III, 47. rerum ad Sphaeteriam gestarum tempus & diuturnitas III, 61. in eam milites transmissi a Laced. III, 12. victus in eam quomodo importetur III, 41. in ea Laced. expugnati &c. III, 50 sq. cives Laced. in ea capti post restitutionem quomodo a Laced. tractati III, 258.

Stagirus III, 131. vide Herod. l. 7. Andriorum colonia, *ibid.* ab Athen. deficit, *ibid.*

Stater Phocaicus III, 77. Doricus V, 45.

Status popularis Athenis sublatus &c. V, 72 sqq. 98. quor & quanta mala inde nata V, 99 sqq. de populari statu iterum constituendo agi coeprum &c. V, 114 sqq. 138 sqq.

Stesagoras I, 161. *Schol. ad lib. I, p. 161, l. 7.*

Sthenelaidas Ephorus Laced. I, 121. eius concio I, 121 sqq.

Stipendium peditum & equitum apud Graecos III, 282. stipendium ab Athen. suis datum II, 194. V, 67. cur imminutum, *ib.* & sqq. stipendium Thracum mercenariorum IV, 213. a Tisapherne militibus datum V, 45. 67. magistratibus apud Athen. datum V, 106. 157.

Stratagema militare Aristei & Calliae I, 86 sq. Stratorum adversus Chaones II, 128. Plataeensium contra Pelop. II, 116 sq. Phormionis contra classem Pelop. II, 132 sq. Peloponnesiorum contra Phormionem II, 145 sqq. eorundem in tentando Pyraeo II, 151 sqq. Demosthenis contra Ambraciotas & Pelop. II, 326

R E R U M.

qq. eiusdem in expugnandis Laced. in Sphaacteria III, 51 sq. & eiusdem ad Epidaurum III, 329. Megarensium in urbe pro-
lenda III, 98. Brasidae contra Athen. ad Megara III, 107 sq.
eiusdem contra Cleonem ad Amphipolin III, 212 sqq. 219 sq.
Boeotorum in Delio expugnando III, 148 sq. Atheniensium
contra Syracusanos IV, 102. 104. eorundem in discessu a Sy-
racusis IV, 307 sqq. Niciae in defendendis castris IV, 164.
Hermocratis in expedienda fuga Athen. IV, 297 sq. Aristarchi
in occupanda Oenoe V, 158 sq. stratagema politicum Athen. le-
gatorum ut Laced. a bello decernendo averterent I, 103 sqq. The-
mistoclis contra Laced. in moenibus instaurandis I, 126 sq. eius-
dem, fuga in Atticam classem delati I, 192 sq. Alcibiadis con-
tra Athen. legatos V, 86 sqq. & contra oligarchicos & Tissaph.
V, 125 sqq. & apud milites V, 137 sq. 172 sq. Atheniensium
in subiiciendo imperio Graecis I, 130 sqq. 135 sq. Argilii cu-
iusdam in detegendis Pausaniae consiliis I, 186 sq. Periclis ut
sibi privatim a periculo caveret II, 23. Lacedaem. ne Plataeam
reddere aliquando cogerentur II, 246. III, 231. eorundem con-
tra Helotas III, 119 sq. eorundem ne socii ipsorum ad Athen.
deficerent III, 239 sq. Alcibiadis in deludendis legatis Laced.
III, 276 sq. Corcyraeorum adversus exfules captivos III, 71 sq.
Niciae in dissuadenda Siciliensi expeditione IV, 36 sqq. Egesta-
norum contra Athen. IV, 74 sq. Hippiae in opprimenda coniur-
ratione Aristogitonis IV, 91. captivi cuiusdam ob Hermarum
praecisionem IV, 94. inter Phrynichum & Alcib. V, 77 sqq.

Stratonice soror Perdiccae & uxor Seuthae II, 167.

Stratus urbs Acarn. II, 126. 167 sq. vide Palmerii Gr. ant.
p. 385 &c. Stratii Chaonas superant II, 128 sq. tropaeum eri-
gunt II, 130.

Stroebus Atheniensis, pater Leocratis I, 146.

Strombichides Diotimi fil. dux Athen. V, 24. res ab eo gestae,
ibid. & 46 sq. 94.

Strombichus pater Diotimi I, 66.

Strongyla, una ex Aeoli insulis II, 299. vide Cluverii Sic.
p. 396 &c.

Strophacus III, 116.

Strymon fl. I, 140, & *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 2. II, 157, &
Schol. ad lib. II, p. 157, l. 1. II, 162. ex Scomio monte per Grae-
cos ad Leaeos fluit II, 157.

Styphon Pharacis fil. III, 59.

Styrenses IV, 267. vide Strab. l. 10.

Subligacula olim in certaminibus gestarunt athletae I, 11.
quando gestari desierint, *ibid.*

Thucyd. Vol. VI.

Z

I N D E X

- Subsolanus* ventus II, 204.
Successum fruuntur maxime, qui non concedunt aequalibus, & erga interiores modeste se gerunt III, 350.
Suffragium Laced. voce dant, non calculis I, 122.
Sunium IV, 215. vide Strab. l. 9, 10. ab Athen. munitum V, 8.
Supplices occidere nefas II, 256.
Sybaris fl. IV, 229. vide Strab. l. 6.
Sybota portus Thesprotidis I, 73, & *Schol. ad lib. I, p. 73, l. 1.* portus in continente II, 281. portus in Sybotis inf. I, 75. 77.
Sybota insulae I, 68, & *Schol. ad lib. I, p. 68, l. 6.* vide *Palmerii* Gr. ant. p. 276 &c.
Syca, five *Tycha*, pars Syracusarum IV, 156.
Syma insula V, 62. 63. vide Strab. l. 14.
Symaethus fl. IV, 103. vide *Cluverii* Sic. p. 124.
Synoeicia II, 28. vide *Meursii* Graec. feriat.
Syracusae conditae ab Archia Corinthio IV, 7. vide *Cluverii* Sic. p. 139 &c. intestinis dissensionibus saepe afflictae IV, 65. obsessae ab Athen. IV, 157 sq. obsidione premuntur IV, 165 sq. Syracusani cum Leont. bellum gerunt II, 297. pugnant cum Athen. & vincuntur III, 35 sqq. se contra Athen. instruunt IV, 73 sqq. 100. proelio se parant IV, 106. congregiuntur cum Athen. & funduntur IV, 110 sqq. eos consolatur Hermocrates IV, 113 sq. urbem muniunt IV, 117. legatos Camarinam mittunt IV, 118. & Corinthum Spartamque IV, 115. 139. Cata-naeorum agrum populantur IV, 117. rursus se contra Athen. instruunt IV, 153. pugnant & superantur IV, 154 sqq. obsessi murum Atheniensibus obiciunt IV, 158 sqq. 179. de compositione cum Nicia agere coeperunt IV 165 sq. rem navalem praeparant contra Athen. IV, 202 sq. Athen. terra marique adoriuntur IV, 204. mari succumbunt IV, 206. naves in Italiam mittunt IV, 208. eorum auxilia a Siculis caeduntur IV, 223. iterum se navali certamini parant IV, 230 sq. terra marique aggrediuntur Athen. IV, 233. eosque superant IV, 238. duo tropaea statuunt IV, 249. ob imperatum successum animis eriguntur IV, 250. ad Athen. invadendos rursus se praeparant IV, 257. eos discessu prohibere statuunt IV, 259. proelio fundunt fugantque, *ibid.* & 260. 262 sq. tropaeum erigunt IV, 262. animis valde confirman-tur IV, 264 sq. loci eorum & auxiliarii IV, 267 sq. ultimo proe-lío se parant IV, 281. dimicant IV, 292 sqq. & victoria potiun-tur IV, 295. Athen. discessuros quo stratagemate deceperint IV, 298 sq. eos ab itinere morantur IV, 308 sq. fugientes insequun-tur IV, 313 sq. quomodo tractarint Athen. captivos IV, 323. Peloponnesiis auxilia contra Athen. mittunt V, 40. 169.

R E R U M.

T.

Taenarus Lacon. prom. I, 178. 187. IV, 200. vide Pausan. in Laconicis.

Tages Tissaphernis propaetor V, 26.

Talenta mille, non expendenda nisi extrema necessitate cogente, cur seposuerint Athen. II, 41. haec mille talenta quando & cur lege abrogata tetigerint V, 23.

Tamus Ioniae praetor V, 48. 135.

Tanagra Boeotiae I, 150. II, 303. vide Strab. l. 9. eius muros demoliuntur Athen. I, 150. Tanagraei ab Athen. proelio superati II, 304.

Tantalus Patroclis fil. dux Lacedaem. III, 85. in vincula coniectus ab Athen. *ibid.*

Tarentum IV, 72. 167.

Taulantii, gens Illyrica I, 37. v. Palmerii Gr. ant. p. 110 & c.

Taurus Echetemidae fil. III, 176.

Tegea urbs potens in Pelop. III, 255. vide Herod. l. 6, Polyb. l. 4, & Pausan. in Arcadicis. ad defectionem a Corinthiis frustra sollicitatur, *ibid.* ab Argivis obsidetur III, 306 sq. Tegearum cum Mantineis pugnant III, 200.

Tellus Laced. III, 236. 242. Brasidae pater II, 273.

Tellias dux Syracus. IV, 166.

Telluris fanum. vide in *sqq.*

Temenidae (unde reges Laced.) primi possederunt Macedoniam II, 162. Argis oriundi, *ibid.* vide Herod. l. 8, c. 138. expellunt Pieres, *ibid.*

Temenites pars Syracusarum IV, 117. 160. vide Cluverii Sic. p. 151. Temenites collis IV, 178. vide Cluverii Sic. p. 149.

Templum Apollinis I, 45. II, 148. 308. III, 232. IV, 212. Apoll. Amyclaei III, 236. 241. Pythii II, 29. III, 172. 291. IV, 86. Bacchi II, 29. 287. V, 151. Castoris & Poll. II, 280. III, 163. V, 150. Dianae IV, 72. Eleusinium II, 31. Herculis III, 307. 310. Iovis Nemeaei II, 311. Iovis Olympii II, 29. Iunonis I, 38. II, 272. 281. 284. 286. III, 199. 323. Mercurii IV, 217. Neptuni III, 173. Palladis III, 170. 219. Palladis Chalcioecae I, 188. Pelasgicum II, 31. Pollucis. vide *Castoris*. Protefilai V, 165. Telluris II, 29. Thesei IV, 96. Veneris in Eryce IV, 75. templum Iunonis Argis deflagrat III, 199. templa morbo Attico profanata II, 79. templa eorum sunt, qui regionem obtinent III, 145. templis hostium temperandum III, 144.

Tempora apud Argivos quomodo numerata, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 2.*

I N D E X

Tenedii II, 174. subditi Athen. IV, 267.

Tenii V, 106.

Teos urbs V, 25. 30. *Teii* II, 213. IV, 267. *Teiorum* urbs V, 26. 29. eius muri diruti V, 30.

Teres pater *Sitalcae* II, 46. primus *Odrysarum* regnum per vim obtinuit II, 47. quantum illud amplificaverit II, 46. *Teres* & *Tereus* diversa regum nomina, nec in eadem regione regnarent, *ibid.*

Tereas fl. IV, 151. *Terias* IV, 80. v. *Cluverii Sic.* p. 125 &c.

Tereus rex *Thracum* II, 46. *Procnes* maritus, *ibid.* in urbe *Daulia* habitabat, *ibid.*

Terinaeus sinus IV, 167. vide *Cluverii Italiam.*

Terra a mari absorpta circa *Orobias* II, 300. terrae motus *Spartae* I, 178. eius causa, *ibid.* terrae motus maximi tempore belli *Pelop.* I, 35. II, 298. 300. III, 76. 277. 289. V, 13. terrae motu orto concio solvebatur apud *Athenienses* III, 277. *Lacedaemonii* a militia abstinebant. vid. *Lacedaemon.*

Tessaracostae *Chiae* V, 163, & *Schol. ad lib.* VIII, p. 163, l. 10.

Tessera militaris IV, 247.

Teucer post *Troiae* excidium in *Cyprum* venit, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 1.

Teuglussa insula V, 63.

Teutiaplus *Eleus* II, 211. *Alcidem* & *Pelop.* adhortatur, *ib. sq.*

Thalamii III, 51.

Thapsus peninsula IV, 154. 158. *Thapsus* (oppidum in ea situm) quando & a quo conditum IV, 8. vide *Cluverii Sic.* p. 137 & 138.

Tharyps *Molossorum* rex II, 126. eius tutelam gerit *Sabylinthus*, *ibid.*

Thasus insula I, 140, & *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 10. *Pariorum* colonia III, 155. ubi sita, *ib.* in *Thaso* res gestae V, 97 sq. *Thasii* ab Athen. deficiunt I, 139. victi ab Athen. *ib.* *Laced.* auxilium implorant I, 140. tandem se Athen. dedunt I, 141. urbem muris cingunt V, 97. *Thasiorum* metalla I, 139.

Theaenetus *Timidae* fil. vates *Plataeensis* II, 197.

Theagenes *Megarensis* I, 174. add. *Theogenes.*

Theatrum *Dionysiacum* *Athenis* V, 150.

Thebae I, 126. vide *Strab.* l. 9. quantum distent a *Plataea* II, 10. *Thebani* *Plataeam* noctu ingrediuntur II, 5. plurimi a *Plataeensibus* caesi II, 8. reliqui se dedunt II, 9. *Thebani* (qui extra urbem) suis succurrunt II, 10. *Plataeens.* insidias struunt, *ibid.* foederum tempore & feriis menstruis *Plataeam* occuparunt II, 251. concioni *Plataeensium* respondent II, 260 sqq. merita in

R E R U M.

Graeciam ostentant &c. II, 261 sqq. victores ad Coroneam II, 262. muros Thespiensium diruunt III, 199. Thraces Mycalessos digressos prosequuntur IV, 219.

Themistocles rei navalis studii auctor Athen. I, 25. 105. 131. *ναύπαρχος* dictus, *Schol. ad lib. I, p. 132, l. 10.* dux prudentissimus I, 105. eius suasu proelium navale in maris angustiis cum barbaris commissum, *ib.* maximis honoribus a Laced. ideo affectus, *ib.* Atheniensibus suadet, ut se legatum ad Laced. mitterent I, 126. vastrum eius consilium ad aedificandos urbis muros I, 126 sq. & 128 sq. eius hortatu ambitus Pyraeei absolvitur I, 131. annuo magistratu fungitur, *ibid.* Laced. olim amicus & apud eos gratosus I, 128. per ostracismum patria pulsus, Argis habitat I, 190. a Laced. accusatur quod cum Medis sensisset, *ib.* Corecyram profugit, *ib.* non recipitur, *ib.* ad Admetum Molossorum regem divertit I, 191. varii casus & pericula, in quae incidit I, 193. ad regem Persarum confugit, *ib.* eius ad regem literae, *ib.* eius apud eum auctoritas &c. I, 194 sq. peritia in lingua Persica, *ib.* eius encomium ampliss. *ib.* eius mors & monumentum I, 196. Artaxerxis in eum munificentia, *ibid.*

Theocles. vide *Theucles.*

Theodorus pater Proclis II, 303.

Theogenes, Athen. III, 44. 237. 242.

Theolytus pater Cynetis II, 168.

Thera una ex Cycladibus II, 17.

Theramenes Laced. classem in Asiam adducit V, 40. foedus cum Persis init V, 54 sq. & 64. eius interitus V, 56. Theramenes Athen. Agnonis fil. V, 104. unus ex iis, qui statum pop. everunt &c. *ibid.* iterum ei favet V, 139 sqq.

Therma, vel *Therme* Maced. I, 84, & *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.* capta, *ibid.* reddita Perdiccae II, 47.

Thermon Spartanus V, 20.

Thermopylae II, 165. 306. III, 58. v. Herod. l. 7, & Strab. l. 9.

Thesaurus Atheniensium II, 24 sq.

Theseus rempubl. Athen. constituit &c. II, 28. eius templum IV, 96.

Thespicus ager III, 113. Thespienses III, 139. eorum in pugna contra Athen. clades III, 142. eorum muri a Thebanis destructi III, 199. eorum plebs insurgit contra magistratum IV, 152.

Thesprotis I, 67. vide Palmerii Gr. ant. p. 259 &c. Thesproti regio non subfuit dominatui II, 126.

Thessalia sine duce transitu difficilis III, 116. eius plebs Atheniensibus amica, *ibid.* Thessali ex Arne Boeotos eiiciunt I, 21. Atheniensium foederati I, 143. Athen. auxilia mittunt I, 150.

I N D E X

II, 39. cum Boeotis pugnant, *ibid.* Theffali circa Heracleam dominantes II, 306. Theffali paucorum dominatu potius, quam statu pop. utuntur III, 116.

Theffalonice, olim Therme, *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.*

Theffalus Pisistrati fil. Hippiae & Hipparchi frat. I, 31. IV, 87.

Theucles pater Eurymedontis II, 285. 303. IV, 194. Theucles dux coloniae, quae Naxum condidit IV, 7.

Thmuis, *Schol. ad lib. I, p. 153, l. 8.*

Thoricus V, 152. vide Strab. l. 9, 10.

Thracia I, 140. II, 155. III, 151. Thraces Athen. profligant I, 140. III, 151. Thraces inter Aemum & Rhodopen II, 156. Machaerophori & Dii appellati, *ibid.* & II, 161. IV, 213. suis legibus vivunt II, 46. 156. 160. Phocidem olim incolebant II, 46. accipere potius quam dare consueverunt II, 159. barbari & avidi caedis IV, 218. pugnant cum Thebanis IV, 220. Mycaleffum crudeliter diripiunt, *ibid.* Thracum res gestae in Macedonia II, 164. Thracum gens trans Strymonem II, 166.

Thraciae portae ad Amphipolin III, 219.

Thrafsybulus Lyci fil. V, 115. Democratiae studiosus V, 112. 115. dux a militibus in Samo creatur, *ibid.* Alcibiadem ab exilio reducit V, 124. Pelopon. in Hellesponto navali proelio vincit V, 169.

Thrafsicles Athen. II, 237. 242.

Thrafsyllus Argivus III, 300. ab Argivis lapidibus paene obrutus III, 302. quomodo evaserit, *ibid.*

Thrafsyllus Athen. V, 115. statui populari favet V, 112. 115. dux a militibus in Samo factus, *ibid.* Pelop. navali proelio superat V, 169.

Thrafsymelidas Spartanus, Cratesiclis fil. classis ad Pylum praefectus III, 17.

Thriasii campi I, 158. II, 34. vide Strab. l. 9, & Herod. l. 8. eos depopulantur Pelop. *ibid.*

Thronium Locridis II, 44. v. Palmerii Gr. ant. p. 172, 563 &c.

Thucles. vide *Theucles*.

Thucydides Olori filius I, 155. ex Pisistratidarum familia, *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 6.* quando, qua occasione, in quem finem, & quomodo conscripserit bellum Pelop. I, 3. 30 sqq. III, 237 sq. 244. peste correptus II, 72. auri secturas & officinas in Thracia possidet, ac opibus inter illius regionis primores ideo valebat III, 155 sq. Thraciae regioni ab Athen. praefectus, *ib.* Amphipolin defensurus tardus venit III, 157 sq. Eionem contra Brasidam defendit III, 158 sq. vitam per 20 annos in exilio traduxit III, 245. magis utitur coniunctionibus, quam alii Attici,

R E R U M.

Schol. ad lib. II, p. 62, l. 8. ubique recedit a consuetudine aliorum scriptorum, *Schol. ad lib. V, p. 336, l. 3.* quos imitatus sit. vid. *annotationes in Schol. pag. 248.* Thucydides alius, Agnonis & Phormionis collega I, 162. vide notas ad vitam Thucydidis. Thucydides alter, Pharsalius, & hospes Athen. V, 142.

Thuria, vel *Thurii*, urbs Italiae IV, 97. 225 sq. 229. vide Cluverii Ital.

Thuriatae in Laconica. vide *Thyreatae*.

Thyamis fl. I, 67. vide Palmerii Gr. ant. p. 273 &c.

Thyamus mons II, 326. vide Palmerii Gr. ant. p. 422.

Thymocharis V, 152.

Thyrea III, 82. 270. vide Pausan. in Arcadicis. Aeginetis incolendam dederunt Laced. II, 44. III, 83. eam capiunt Athen. III, 84. *Thyreatae*, vel *Thyriatae* I, 141. *Thyreaticus* ager II, 45. III, 82.

Thyffus urbs III, 162. 259. vide Herod. l. 7.

Tibicinum ad cantum proelium ineunt Laced. III, 315.

Tichium Aetoliae II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 476.

Tichiussa agri Milesii V, 41. 43.

Tilataei II, 157.

Timagoras Athenagorae fil. Cycicenus V, 12. 57.

Timagoras Tegeates II, 102.

Timanor Timanthis fil. I, 44.

Timidas pater Theaeneti II, 197.

Timocrates Laced. II, 135. 150. gladio se transigit, *ibid.*

Timocrates Athen. pater Aristotelis II, 324.

Timocrates Corinth. pater Timoxeni II, 51.

Timoxenus II, 50.

Tintinnabula in urbium custodiis circumferri solita III, 201.

Tisamenus Trachinius II, 304.

Tisander Apodotus II, 316.

Tisias Tisimachi fil. III, 335.

Tistmachus, *ibid.*

Tissaphernes Asiae maritimae a Dario praefectus V, 11. Peloponn. ad bellum Athen. inferendum instigat, *ibid.* stipendium ipsis pollicetur, *ib.* foedus cum Pelop. init V, 27 sq. 54 sq. 88 sqq. ad Miletum vincitur ab Athen. V, 39. Iasum praesidio munit V, 45. menstruum stipendium navibus Laced. numerat, *ibid.* iratus discedit a consiliariis Laced. V, 65. Alcib. suasu stipendium Laced. promissum imminuit V, 67. 71. sibi metuens in gratiam cum Pelop. redire studet V, 87. 88. in eum invehuntur classarii milites Pelop. V, 119 sq. cur classem Phoenicum ad Pelop. non ad-

I N D E X

- duxerit V, 124 sq. 135. Laced. se purgare conatur V, 130. 175.
 Ephesum profectus Dianae sacrificat V, 175.
Ilepolemus I, 162.
Tolmaeus III, 78. Tolmidæ pat. I, 151. 156. pater Autoclis
 III, 78.
Tolmides Tolmaei fil. dux Athen. I, 151. 156. res ab eo gestaæ, *ibid.*
Tolophonii II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 543.
Tolophus Ophionensis II, 316.
Tomeus moris III, 173.
Toxona urbs Chalcidica III, 163. 178. vide Palmerii Graec. ant. p. 566. a Brasida capitur III, 164 sq. ab Athen. recepta III, 207 sq.
Torylaus III, 116.
Trachinii II, 304. ager Trachinius, *ibid.* & III, 116.
Tragia insula I, 160, & *Schol. ad lib.* I, p. 160, l. 11.
Treres II, 157.
Triballi, ib. vincunt Sitalcen, Odrysarum regem III, 150 sq.
Tributum quantum Athen. a sociis quotannis recipiebant II, 24. tributum primum Graecis ab Athen. impositum, quantum &c. I, 136. ab Aristide descriptum III, 233. vide Var. Lect. ad eand. pag. tributum quod Seuthae Odrysarum regi pendebatur II, 158.
Trierarchi Athen. IV, 50. 292.
Trinacria antiquum Siciliae nomen IV, 5. vide Cluverii Sic. I, 5, 2.
Triopium prom. V, 52. 92. vide Palmerii Gr. ant. p. 265.
Tripodiscus agri Megar. III, 104. v. Pausan. in fine Atticorum.
Tripodes Delphicus I, 184. II, 254, & *Schol. ad lib.* III, p. 254, l. 6. tripodes duo, *Schol. ad lib.* I, p. 184, l. 12.
Tritacenses II, 317. vide Pausan. in Achaicis.
Troas I, 183.
Troezen I, 158. III, 174. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Corinth. Troezenii duas naves praebent Corinthiis contra Corcyraeos I, 42. Troezenius ager vastatus II, 84.
Trogilus, vel *Trotilus* IV, 8. 157. 177. vide Cluverii Sic. p. 131, 148, 152.
Troiae obsidio I, 20. Troiana expeditio I, 14 sqq. Troianae res minores fama I, 17. Troiani cur & quomodo Graecis per decem annos restiterint I, 19. Troiani post urbem captam Siciliam appulsi ibi sedes posuerunt IV, 5. e Troia profecti Scironaeorum maiores III, 177. e Troia in Libyam delati Phocenses, & inde in Siciliam IV, 5.

R E R U M.

Tropaea Acarnanum II, 330. 335. Atheniensium I, 88. 147. II, 134. 150. III, 19. 23. 40. 60. 68. 107. 197. 208. IV, 112. 151. 157. 165. 182. 206. 229. 263. V, 35. 40. 171. Boeotorum III, 243. Brasidae III, 184. 221. 223. Corcyraeorum I, 46. 77. Corinthiorum I, 77. IV, 228. Mantineorum III, 201. Perdiccae III, 184. Pelop. II, 39. 150. III, 321. V, 63. 154. Sicyoniorum III, 150. Stratiorum II, 130. Syracusanorum IV, 207. 239. 249. 263. 296. Tegeatarum III, 201.

Troilus. vid. *Trogilus*.

Tyca vel *Tycha*. vid. *Syca*.

Tydeus Ion V, 56.

Tyndareus iureiurando obstringit Helenae procos I, 14.

Tyranni in Graecia I, 27. a Laced. sublatis, *ibid.* sq. Tyranni in Sicilia ad magnam potentiam evecti I, 27. diu imperium obtinuerunt, *ibid.* Tyrannides in Graeciae civitatibus quando & quomodo constitutae I, 22. Tyrannis Pisistratidarum qualis IV, 84 sqq. 92.

Tyrrheni Pelasgici Lemnum & Athenas olim incoluerunt III, 162 sq. Tyrrheni cum Athen. militant in Sicilia IV, 261. 263.

V.

Vates multa canebant sub initium belli Pelop. II, 15. 37. illis irati Athenienses V, 3.

Veneris fanum apud Erycen IV, 75.

Ventus subsolanus II, 204. ventus continuo spirans e sinu Crissaeo II, 133.

Verborum usitata significatio mutata II, 289.

Veritatis investigatio difficilis I, 32.

Vestes Laced. & Athen. quales I, 11.

Victimae ex farinae subactae massa ad verarum similitudinem factae, ac immolatae I, 175.

Vita, quam prisca mortales in Graecia degebant, qualis I, 4 sq. 10 sq. vitae genus delicatius quinam in Graecia primi coluerint I, 11.

Ulysses per Charybdim dicitur navigasse III, 36.

Unguento usi sunt veteres athletae I, 11.

Urbes in Graecia quales olim I, 5. recentiores in litoribus conditae I, 12. vetustiores longius a mari, *ibid.*

Urinatores III, 42.

Vulcanus in Hiera aerarium exercere creditus II, 299.

X.

Xanthippus pater Periclis I, 154. 177.

INDEX RERUM.

- Xenares* ephorus Spartae III, 262. Laced. Heracleotarum
dux, in proelio caesus III, 289.
Xenocles Euthyclis fil. I, 67. II, 339.
Xenon Thebanus IV, 199.
Xenophanes pater Lamachi IV, 16.
Xenophantidas Laced. V, 85.
Xenophon Euripidis fil. II, 122.
Xenotimus pater Carcini II, 40.
Xerxes I, 163. 180, eius ad Pausaniam epistola I, 181. pater
Artaxerxis I, 193. III, 76.

Z.

- Zacynthus* insula ubi sita II, 101. *Zacynthii* Achaeorum co-
loni, *ibid.* Athen. socii in bello Sic. IV, 268.
Zancle urbs quando & a quibus condita, & unde dicta IV, 9.
vide Cluverii Sicil. p. 81 &c. postea Messene dicta IV, 10.
Zancleon Siculi falcem appellant IV, 10.
Zeno philosophus, Citienſis, *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.*
Zeuxidamus Archidami pater II, 70.
Zeuxidas Laced. III, 236. 242.
Zopyrus pater Megabazi I, 152.
-

I N D E X

DICTIONUM ET LOCUTIONUM

Q U A E I N

Γ Η Υ C Υ Δ Ι Δ Ε

vifae sunt memorabiliores.

A.

A. α. πλοία δὲ ἑκατὸν ἀ ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῶν ὀλκάδων ζυν-
ται IV, 71. vid. αί.

AB. ἀβασανίστως. οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημέ-
ων ἀβασανίστως δέχονται I, 31.

ἀβασίλευτοι II, 126. D. Halic. 61, 23.

ἀβλαβής. σπονδὰς ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς III, 233. 280.

ἀβουλία. αἰτίαν ἐπιφερομένην, ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ
καθυπὶτητα III, 322. περίεστηκεν ἡ δοκούσα σωφροσύνη, ἀβου-
ία καὶ ἀσθένεια φαινομένη I, 49.

ἀβροδιαίτον. διὰ τὸ ἀβροδιαίτον, χιτῶνας λινοῦς ἐπαύσαντο
οἰοῦντες I, 11. Aeschylus Persf.

ΑΓ. ἀγαθός. αὐτὸς ἀγαθὸς ἀνὴρ γίγνου III, 218. ἀγαθὸς κα-
ὶ πάντα III, 122. οἷς βεβαίως τι πρόσεστιν ἀγαθὸν III, 188.

τῷ τι ἐστὶν ἀγαθὸν, εἴτῳ τὰ ἐναντία III, 90. ἀγαθοῦ οἷς ἐλ-
λὲς οὐκ ἔστι II, 66. κοινοῦ τινος ἀγαθοῦ αἰτία III, 129. τύχη

γαθὴ τῇ Ἀθηναίων, ποιῆσαι τὴν ἐκ χειρὶαν, formula sole-
nis in foederibus III, 175. ἐπ' ἀγαθῷ ἦκον οὐ πείθω III, 129.

, 148. ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. ἀγαθῷ
αὐτὸν ἀφανίσαντες II, 64. ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν

I, 57. εἴτι Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν τι εἰργασμένοι εἰσὶν II, 247.
λακεδαιμονίους ἀγαθὸν πεποιήκαμεν II, 249. ὃ γὰρ ἡμεῖς φύ-
ει ἔχομεν ἀγαθὸν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδασχῇ I, 168. κα-

αλυεῖν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν III, 338. ἀγαθοὶ τιμῶνται ταῖς προσ-
κουσιν ἄλλοις τῆς ἀρετῆς II, 141. ἀγαθοὶ πρὸς τὸν Μῆδον I,

21. II, 249. ῥᾶν οἱ πολλοὶ κακοῦργοι ὥντες δεξιὸι κέκληνται,
ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ II, 291. ὅσα ἐν τῷ τοῦς πολεμίους ἀμύνεσθαι

γαθὰ ἔνεστιν II, 65. ἀγαθὰ, ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα δεσ. II,
33. ἀγαθοῖν λογιζομένοις θυεῖν τοῦ ἐτέρου τεύχεσθαι, ἢ δεσ.

II, 46. θυεῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν III, 94. ἀνδρῶν ἀγαθῶν
ἔργα γενομένων, ἔργα δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. ἀνδρῶν ἀ-

γαθῶν ἐστὶν ἀδικουμένους ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν I, 166. τῶν ἐν τῇ

I N D E X

Σικελία ἀγαθῶν ἐφιέμενοι III, 88. ἀγαθοὶ τὰ πολέμια III, 187. ἀγαθοῖς τῶν συμμάχων II, 253. ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι αἱ τι-
λαις ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι II, 288. τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ἐ-
λοφυρθεὶς ταχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ποτὲ βουλευθεὶς
φθονῇσαι IV, 122. πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας δύναται ἡ παρὰ
νέσις III, 140. IV, 306. III, 62. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ συ-
πείτε III, 31. μηδὲν οἰκειοτέρα ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ
καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων II, 58.

ἀγάλλομαι. ἢν ἕκαστος πατρίδα ἔχων ἀγάλλεται III, 140.
τοῖς ὅπλοις κοσμηθῆναι ὁ πόλεμος ἀγάλλεται IV, 69. τῷ τιμῷ
μένῳ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε II, 93. ἀγάλλονται τούτῳ μά-
στα II, 261. κάλλιον ἢ λαμπρύνομαι Magister. Utroque positi-
us est. τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται II, 291.

ἀγαλμάτων περικοπαὶ τινες IV, 45.

ἄγαν. μὴ ἐκπεπλήχθαι τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν IV, 279.
305. καταμémψασθαι ὑμᾶς ἄγαν IV, 304. ἄγαν ξυνετοὶ τι
ἀχρεῖα I, 119. οὐκ ἄγαν θερμὸν, οὔτε χλωρὸν σῶμα II, 73. ἄ-
γαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλύσαι V, 69.

ἀγανάκτησιν ἔχει (πόλις) ὑφ' οἷον κακοπαθεῖ II, 62.

ἀγαπᾶω. ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν IV, 34.
ἀγαπᾶν οἰομαι αὐτοὺς ὅτι οὐκ ἐρχόμεθα IV, 62. Vid. D. Hal. 4.
λεσδεῖς inquit Ulpian. ad Dem. p. 322 b. ἀγάπησιν ex postula-
laudat Corinthus. ita Plut. alii. Aristoph. Σφ. 682 ἀγαπᾶς.

ἀγγελία. ἦλθεν ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἀφεστᾶσι I, 84.
τάχῃ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται V, 23. ἀγγελίας καθ' ἑαυ-
αὐτοῖς ρηθείσης περὶ τῶν γεγεννημένων II, 9. κατὰ τὴν πρώτην
ἀγγελίαν ἐπιβουθεῖν II, 331. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δεῖναι IV,
166. ἀγγελίαι δύναται τὴν πόλιν ἐς ἐκπληξιν καθιστάται IV,
62.

ἀγγέλλω δε ἀγγέλλομαι. σαφῶς ἀγγέλλουσι V, 3. περὶ ὅ-
χομενοῦ ἡγγέλλετο, ἐαλωκέναι III, 305. ἀγγελοῖμεθα δ' ἂν
εὐοῖδ' ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖον IV, 59. ἐπὶ τοῖς ἡγγελεμένοις ναῦς -
ἐπλήρου V, 157.

ἀγγελμα. πρὸς τὸ ἀγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα IV, 299
Herodian. VII.

ἄγγελος. πρῶτος ἄγγελος ἐξήει II, 12. νομίζων γνώμῃ με-
δὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. προπέμψας ἀγγέ-
λῳς ἥξων III, 49. πέμπουσιν τριήρη ἀγγελον τῶν δεδογμένων
II, 218.

ἀγείρω. τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀγείροντες ἐρέτας I, 47. τὸν στί-
λον ἀγείραι I, 14.

ἀγήρως. τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον II, 68. τὸν ἀγήρῳν ἔτα-
γον ἐλάμβανον II, 66. ἀγήρων. κύδος Pindar.

V E R B O R U M.

ἄγνοια. φοβούμενοι μή τις τὴν ἄγνοιαν σφαλῇ V, 149. οὔτε γὰρ
 ἰατροὶ ἤρκουσι τοπρῶτον θεραπεύοντες ἄγνοιαν II, 71. Euripid.
 ἄγνως, (α γινώσκω, ἔγνωσμαι.) ἄγνως ἦν τοῖς ἐν τῇ νηὶ I,
 12. Homer. Od. εἰς ἄγνώτες ὄντες ἀλλήλων II, 248.
 ἀγνωσία. διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν V, 101. ἀγνωστότα-
 τος γλῶσσαν II, 309. V, 442.
 ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ I, 174. ὡς ἄγος αὐτοῖς τὸ πεπραγμέ-
 νον I, 189. τοῦ θεοῦ ἄγος κρίναντος, ibid.
 ἀγορά. ἡ ἀγορὰ παρεσκευάσθη IV, 236. Xenoph. 653. πό-
 των οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὄρ-
 ρῳ IV, 72. ἀγορὰν αὐτοῖς παρείχον, ibid. ἀγορὰν ἔξω τῆς πό-
 λεως ἐπεποιήντο I, 85. IV, 236. ἐς ἀγορὰν δέμενοι τὰ ὄπλα II, 5.
 ἀγοράζω. ἐσελθόντες ἠγοράζον ἐς τὴν πόλιν IV, 81.
 ἀγριώτερον. καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μάλλον ἐς τὸ ἀγριώτε-
 ρον IV, 94.
 ἀγχιστροφον τὴν μεταβολὴν ὀρῶντες II, 79. ἀγχιστροφος
 γῶνος τύχαι, D. Halic. 349, 6. Herodot. VII, 13.
 ἀγχώματα. ἕως ἀγχώματα ἐναυμάχουν IV, 294. D. Ha-
 c. 109, 29. Ioseph. 1270.
 ἀγχώματος. ἀγχώματος τῆς μάχης γενομένης III, 201.
 γχώμαλοι ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ II, 242.
 αγω. ἄγων τὴν πολιτείαν I, 178. οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι ἀλλ'
 ἱάγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ἠρθῶς ἔχοντα II, 251. ἄγοντες τὴν ἡμέραν
 αὐτὴν III, 292. Αἰγινήτας, ὅσοι μὴ ἐν χειρὶ διεφάρησαν, ἄ-
 γοντες III, 84. ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι IV, 97. ἀγα-
 γεῖν πόλιν ἐς ξύμβασιν II, 5. ἄγοντες πεμπτοὺς πρέσβεις IV,
 34. ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες IV, 158. λάρνακας κυπαρισσί-
 ας ἄγουσιν ἄμαξαι II, 52. πλοῖα, ἐς πεντακῶσια τάλαντα ἄ-
 γοντι μέτρα III, 174. στρατιὰν ἄγειν III, 334. ἄξαντα μισθοῦ
 δράκας III, 212. μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν
 I, 166. ἦγον τὴν ἐορτὴν III, 322. τὰς γυμνοπαιδίας ἦγον III,
 131. ἵνα τιμιώτερον αὐτὸν ἄγοιεν V, 124. ἡσυχίαν ἦγον II, 165.
 γρὸς τὸ πλῆθος οὐκ ἦγαγον III, 335. τοὺς ὀχετοὺς αὐτῶν, οἱ ἐς
 τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν
 V, 159.
 ἀγωγή. ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή III, 336.
 ἀγωγός. διῆεναι ἀνευ ἀγωγοῦ III, 116. ἀγωγὸν ἀπῆλθον III,
 118. ξυμπέμπουσιν ἀγωγούς, ὅπως μὴ δὲν ξυγγένηται II, 22.
 ἡγωγὸς ὁ κομίζων, Schol. Euripidis Hec. 536. Aristid.
 ἄγων. μήτε μαλακισθῆτε, ὀρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἄγων ἐστίν
 III, 219. ἄξιος ἦν ὁ ἄγων IV, 265. ἄγων ἐποιεῖτο γυμνικὸς καὶ
 μουσικὸς II, 321. περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἄγων II, 234.
 III, 140. ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἄγων ἐστὶ IV, 282. ἐπὶ

I N D E X

τὸ ἴσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν III, 135. δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. Vid. ἀγώνισμα. ναυτικῷ ἀγῶνι ξυνεστῶτες III, 81. οὐ λόγων ἀγῶνας προθήσονται ἀλλ' ἐργῶν II, 270. περὶ τῶν δεινотάτων εἶναι τὸν ἀγῶνα II, 247. τὸν ἀγῶνα ποιῆσαι III, 134. πολὺν τὸν ἀγῶνα τῆς γνάμης IV, 292. ἐς δῆμον οὐ παριῶν, οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἐκούσιος οὐδένα V, 103. μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα II, 63. ἀδελφοῖς ὁρῶμεν γὰρ τὸν ἀγῶνα II, 68. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκὼν εἶναι παῖσομαι II, 144. ῥήτορες ἔξουσιν ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα II, 228. προσελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, in stadium III, 288. ἐς ἀγῶνα τῆς δόξης ἦλθον II, 242. στέφανον τοῖς λειπομένοις τῶν τοῖσδε ἀγῶνων II, 69. πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες IV, 276. ἐν μεγάλῳ ἀγῶσι IV, 87. δύο ἀγῶνας μεγίστους ὑπέστημεν II, 254. ἀγωνίζομαι. δεδιότες μὴ τὸ στράτευμα εὖνουν ἔχῃ, ἢ ἡδὲ ἀγωνίζεται IV, 47. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετάπτωπον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. περὶ δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι II, 93. ἀγωνίσασθε τοῖς Ἕλλησι κρῆται πρώτοι ἐλευθερίας III, 130. ναυσὶν ἀγωνίζεσθαι I, 56. μὴ τρυφᾶν, ἀλλ' ἀναγκαζεσθαι περὶ τοῦ βίου καθ' ἐκάστην ἀγῶνιζεσθαι τὴν ἡμέραν, Isocrat.

ἀγωνίσις. κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως III, 288.

ἀγώνισμα. κτήμα ἐς αἰὶ μᾶλλον, ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34. μὴ Ἀγίδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι V, 21. εἰ δύναιντο κρατῆσαι Ἀθηναίων, καλὸν ἐς τοὺς Ἕλλησι ἀγώνισμα φανῆσθαι IV, 264. 321. D. Halic. 606, 12. ἀπάτη περιγενόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε II, 291. τὸ ἀγώνισμα προσδεῖναι V, 27.

ἀγωνισμός καὶ ἀντιτέχνησις IV, 289.

ἀγωνισταί. κριταὶ ὄντες μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ II, 221.

ΑΔ. ἀδέες. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδέες καὶ ἀνεπιβούλευτοι πρὸς ἀλλήλους II, 220.

ἀδέεστερον. οὕτω γὰρ οἱ ἐνδοιάζοντες, ἀδέεστερον προσίσταται IV, 145. ἀδέεστερον ἐγχειρῆσαι III, 72. εἰκότασιν οἱ ἰσχυροὶ δρᾶσαι ἐπὶόντες, τὸν ἡσυχάζοντα ἀδέεστερον ἐπιστρατεύει III, 136.

ἄδεια. εἰ τοῖς σόμασι σφῶν ἄδεια ἔσται V, 144. ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς III, 160. Herodot. I. Demosth. ἄδειαν τῶν σωματικῶν ποιῶντες II, 255. ἢν ἄδειαν καὶ κάθοδον ποιήσωσιν αὐτῶν V, 118. 124. πυλῶν διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεωγμένων IV, 218.

ἄδесμος. ἀδέσμῳ ἐν φυλακῇ εἶχεν II, 216. & D. Halicarn. 70, 29.

ἀδεῶς καὶ ἀδόλως χρῆσθαι I, 172. Demosth. Ol. 1. μηδὲν ἀδεῶς τὸν βουλευόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ θεῶν IV, 45.

V E R B O R U M.

ἄδελος. ἄδελον ὃν ὁπότε ἀφαιρήσεται I, 5. — ὁπότε σφίσσῃ αὐτοῖς ξυρράξουσιν V, 155. ἔχθραν προσποιούμενος ἄδελον V, 173. ἄδελα τὰ τῶν πολέμων II, 19. Phocylid. Vid. κινδυνεύω. ἄδελότατα. προεῖπον ὡς ἡδύνατο ἄδελότατα ἔκπλου IV, 251.

ἄδῆλως τῇ ὕφει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν IV, 91. τῆς βουλήσεως ἁμαρτάνοντες, ἄδῆλως ἤχθοντο I, 130.

ἄδικέω. ἤκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ IV, 120. ἂ ἡδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς III, 251. πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς III, 335. εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι δεῖ II, 241. 11. τὴν γῆν Πλαταῖδα μὴ ἀδικεῖν II, 110. πάνυ ἀδικοῦντας ἦν ἀποφῆναι II, 234. εἰ πῶς ἦσαν ἀδικεῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων II, 236. τιμωρίας μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας III, 91. οὔτε ἀδικῆσαι οὐδὲν οὔτε βλάψαι III, 145. τιμωρία οὐκ εὐτυχ εἰ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται III, 91. ὡς ἀδικουμένοις ὀξέως βοηθοῦμεν IV, 20. τῶν νόμων ἀκροάσαι, ὅσοι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται II, 57. ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προσέειπαι ἀδικουμένου II, 113. χρόνου διατριβὴν ἐμποιεῖν πρὸς τῶν ἡδικοῦντων μᾶλλον ἔστι II, 222. 224. ἀδικεῖσθαι νομίζοντες III, 272.

ἀδικήμα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν III, 34. τὰ μέγιστα τῶν ἀδικημάτων ἀπολύεται I, 134 sq.

ἀδικία. χαλεπώτερος ἐν ἀδικίαις κολαζόμενοι διὰ τὸ πλεῖθος V, 59. προυπάρξαντας ἀδικίας II, 229. τρεῖς ἀδικίας πράξαντες II, 268.

ἄδικος. οὐκ ἄδικος ἡ ἀξίωσις II, 183. ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν III, 126. μετὰ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. οἱ εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἀπίασιν III, 90. ἦσαν τις ἐπ' ἀδικοῖς ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσῃ II, 271.

ἄδικος στρατεῦσαι II, 110.

ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε IV, 67.

ἀδοκήτος. ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. ἢ μή τι δὲ ὀλέγου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου οἰοῖτε ὅτι ὠφελῆσαι IV, 77. καταπλαγέντας τῷ ἀδοκήτῳ IV, 59. D. Hal. 562, 32. τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε III, 57.

ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι III, 27.

ἄδολος. Vid. ἀβλαβής.

ἄδολως. δικαίως καὶ ἀδολως III, 235. ταῦτα δὲ εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδολως III, 240. Vid. ἀδεῶς.

ἀδυνασίαν καταφρονήσαντες V, 16. Vox huic, inquit Magister, peculiaris: fallitur. vid. Herodot. III, 79. κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν IV, 186.

ἀδύνατος. ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν, οὔτε γινῶναι ἀδύνατος V, 105.

I N D E X

τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι III, 127. ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι
 Ναύπακτον ἐρήμον ἀπολιπεῖν II, 127. ἀδύνατος εἰμι διὰ νόσον
 νεφρίτιν παραμένειν IV, 193. ἀδύνατος ἐνόμιζεν εἶναι τιμωρεῖν
 III, 193. δέσας μὲ πᾶν φωραθῇ ἀδύνατος ὦν V, 88. ἐβούλετο
 δοκεῖν μὴ ἀδύνατος εἶναι πείσαι V, 87. ἀδύνατον ἦν τιμωρεῖν
 τοῖς &c. III, 24. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐπθείας, ὅστις οἰεῖται
 ἀποτροπὴν τινα ἔχειν &c. II, 237. ὁρῶντες τῶν τε ἐπιτηδεύει
 κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην III, 43. οὐκ ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνε-
 σθαι πόλιν ἐρχόμεθα II, 20. V, 101. ἦσον, ναυβατῶν πλήθει
 οὐκ ἀδύνατον, προσάξουσιν V, 65. ἐχθροὶ διὰ τὴν βῶμην τῶν
 φίλων ἀδύνατοι IV, 131. ἀδύνατοι ἦσαν ἀποθῆναι III, 19. ἐξ-
 ηρτύοντο τὸ ναυτικόν, καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι I, 40. ἀδύνατοι τῇ
 νῦν παρασκευῇ ἀντισχεῖν IV, 144. ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρί-
 μασι IV, 216. ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προσελθόντας IV,
 243. III, 4. ἀδύνατα ἦν μὴ μεγάλα βλάπτειν V, 91. δεδωγμέ-
 νον αὐτοῖς, ἀδύνατα εὐθὺς ἐπιχειρεῖν I, 173. ἀδύνατα ποιεῖν
 ἢ προσκαλεῖται II, 112. διὰ θέρους ἀνδρῶν ἀδύνατα ἦν ἐπι-
 στρατεύειν II, 299. ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς πολίτας II,
 232. ὡς ἔγω ἀδυνάτους ἄλλω τρόπῳ περιγενέσθαι IV, 164.
 ἀδυνατώτατος. ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατώτατων I, 9.
 ἀδω. vid. αἰδω.

ἀδωρότατος. χρημάτων διαφ. ἀδωρότατος γενόμενος II, 99.
 AE. αἰ. ναὺς αἰ πληρουμένης ἐξέπεμπον II, 282. τῆς αὐτῆς
 γνώμης αἰ ἐχόμενος I, 198. V, 123. αἰ τοῦ πλεόνος ἐλπίδι
 ὀρέγονται III, 27. περὶ τῶν αἰ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα
 εἰπεῖν I, 33. βιάζόμενοι ὑπὸ τῶν αἰ πλειόνων I, 4. ἀπὸ Μηδικῇ
 ἐς τόνδε αἰ τὸν πόλεμον I, 29. τὸ τῆς τύχης αἰ μεθ' ὑμῶν ἐστ-
 εῖναι III, 28. διὰ τὴν αἰ ἐρημίαν III, 47. ut heri semper leni-
 tas. κατὰ τὸ αἰ παρήκον του κρημνώδους τῆς νήσου III, 57. αἰ
 ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὑποπτοί III, 153. ἐπικαλέσαντες Ἀτ-
 τικισμὸν βουλόμενοι καὶ αἰ III, 199. Et quandoque αἰ pro
 αἰ, Herodotus, Hippocrates, nescio an Codicum vitio. ἢ
 παραντίκα (λαμπρότης) καλὲς τὸ ἔπειτα αἰ II, 96. εὐεργεσία
 ἐσαεὶ ἀνάγραφτος I, 181. & sic Magister. διὰ τὴν αἰ ποτε
 ἐχθραν III, 84. v. παραχρῆμα. αἰ III, 259. 262. IV, 33. 190.
 276. V, 112. II, 141. 223. 57. III, 99. II, 146. In his aliisque
 locis ubique reponendum αἰ.

αἰδω. πολλὰ ἦδον χρησμολόγοι II, 15.

αἰμνηστος. ἢ παραντίκα λαμπρότης αἰμνηστος καταλείπα-
 ται II, 96. μετὰ αἰμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθήσκει I,
 50. αἰμνήστ. κλέος, Xenoph. δόξα, Isocrat. τάφος, Sophocl.

AH. ἀήθεια. ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81.
 Demosth. c. Mid. & Hippocrat. 210, 7.

V E R B O R U M.

ἀήθης. ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης III, 55.

ἀήθης. vid. πάσχω.

ἀήσσητος. ἰππεῖς πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσσητοι IV, 111. τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσσητοι ἐχώρου IV, 246. Vid. Suidam, & Pol-
lucem 1, 157.

ΑΘ. ἀθλητής. ἐταίριον, καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ III,
179.

ἄθλον, τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινα λήφονται ἢ &c. IV, 126.
ἄθλα ἀρετῆς μέγιστα κείται II, 69. τὰ κοινὰ, λόγῳ θεραπεύον-
τες, ἄθλα ἐποιοῦντο II, 292.

ἄθρεω. τοῖς ἔργοις ὡς διηρηται ἀθρεῖται III, 244. Eurip. Hip.
300. Homer.

ἄθροίζω. τὸ ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη III, 213. τὸ ἀθροί-
σθαι τοῦ στρατεύματος IV, 320. I, 73.

ἄθροισις. ἐς χρημάτων ἀθροισιν IV, 44.

ἄθροος. στρατόπεδον τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο II, 49.
οὐκ οὕτως ἀθρόας τῆς δυνάμεως III, 114. ἀθρόα τῇ δυνάμει ἡ-
μῶν οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχεν II, 59. III, 80. ἀναστήσας
τον στρατὸν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον III, 165. πόλιν καθ' ἐκα-
στον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην II, 87.
τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον I, 203. οὐδὲν δι' ἀμειξίαν ἀθρόοι ἔ-
πραξαν I, 8. 20. III, 93. 54. IV, 48. αἱ νῆες ἀθρόαι γενομεναι
II, 283. οὐ ῥάδιον ἦν μὴ ἀθρόοις διελθεῖν &c. III, 307. ἀθρόαις
(ναυσὶ) οὐ προσέπιπτον II, 283. V, 122. ἀθρόους τοσούτους οὐ
ῥάδιον λαβεῖν III, 305. vid. εὐπραγέω. ἐν ὅπλοις ἀθρόους γενέ-
σθαι IV, 89. 125. Vid. D. Halic. 350. 36. Pindar. ἀθρόαις πέν-
τε νυκτέσσιν, totis, continuis: non αθρους, Th. Mag.

ἀθυμέω. ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ παυσθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν
τελευτήν III, 339. πρὸς τὴν παροῦσαν ὅφιν ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυ-
μοῦντας II, 142. IV, 202. 275. οὐ χρὴ ἀθυμεῖν IV, 276. 125.

ἀθυμία. δεινότατον δὲ παντὸς τοῦ κακοῦ ἦν ἡ ἀθυμία II, 77.
Herodot. 1. & Synes. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν IV, 263. ἀθυ-
μίαν πλείστην ὁ χρόνος παρέιχε III, 41. ἀθυμίαν παρέσχε τῷ
στρατεύματι IV, 208. Vid. αἰσθάνομαι.

ΑΙ. αἰ. εἰσι δ' αἰ τῶν νεῶν &c. V, 164. ἐστὶν αἱ καὶ πολίσματα
εἴλε I, 91. IV, 218. Vid. αἰ.

αἰδῖος. πάτριον οὐδὲ αἰδῖον τὴν ἐμπειρίαν τῆς θαλάσσης ἔ-
χειν IV, 202. αἰδῖον ἔχθραν πρὸς τῇ κοινῇ κατ' ἰδίαν ἔχειν III,
30. μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν αἰδῖα ξυγκατοικήσαντες II,
63. — ἐς αἰδῖον ξυμβῶμεν III, 92.

αἰεῖ. III, 81. II, 308. 310. III, 137. 145. v. αἰ. πρὸς γνώμην
αἰεῖ ἔστασαν III, 83. Eurip. Hec. 1182. Or. 515. 604. &c. ἐσάει
Or. 828. Saepe Nofter ἀρχαίως. D. Halic. Pindarus passim.

Thucyd. Vol. VI.

A a

I N D E X

- αἰδώς σωφροσύνης πλεῖστον μέτεχει I, 119.
 αἰκία ἄλλη καὶ ἰσομοῖρία τῶν κακῶν IV, 302. D. Haflc. 402;
 23. v. Schol. Sophocl. Steph. Gr. 104.
 αἱμασίᾳ. ὑπερχωρήσαντες πρὸς αἱμασίαν III, 66. Ioseph.
 150. Herodot. Demosth. Moeris Attic. Theocrit. V, 93.
 αἰρέω. στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο &c. IV, 115. I, 86. IV, 17.
 I, 126. IV, 23. ὕπνον καὶ σῖτον αἰρεῖσθαι II, 115. III, 41. ἀπὸ
 τῶν δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν II, 119. αὐτοβοεῖ ἐλεῖν &c. II, 128.
 ὕπνον ἡρῶντο κατὰ μέρος II, 242. κατὰ πόδας αἰρούντες, re-
 dum velocitate affecuti. κατὰ κράτος III, 196. II, 105. V, 44.
 εἰπὼς ὁσάμενοι ἔλοιεν τὸ τεῖχος III, 18. ἀντὶ πολέμου εἰρή-
 νην ἐλώμεθα III, 31. II, 258. ita Sallust. ξυνέδρους σφίσιν ἐλέ-
 σθαι III, 33. κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν τὴν πόλιν III, 166.
 ὃν ὤετο μᾶλλον ἂν ἐλεῖν τῶν λόφων III, 191. 197. προάστειον εἵ-
 λον III, 195. αἰρήσειν οἰκοδόμημα III, 11. τοῦσδε ἀποπέμπει,
 δορί ἔλων I, 180. εἰλόμεθα γὰρ ἂν πρὸ τούτου, τῷ αἰσχίστῳ ὁ-
 λέθρῳ τελευτήσαι II, 258. ἐκόντες εἰλεσθε τὰ τῶν Ἀθ. II, 263.
 Iq. Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως II, 253.
 πρὶν ἢ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ἦρτο, obtinuiisset, crederet
 eoepiffet. Vid. ἀλίσκω. ἐπειδὴ καὶ στρατηγὸς ἦρτο V, 826.
 αἵρεσις. οὐ προὔχῳρει αὐτοῖς ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως ἀξίως II;
 85. ὡς εἶη ῥαδία ἡ αἵρεσις II, 312. οἷς μὲν αἵρεσις γεγένηται
 II, 89. αἰρέσεως γυγνομένης V, 140. αἰρέσεως δοθείσης πολέμου
 πέρι III, 350. ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν
 II, 115.
 αἶρω. ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην. Epigr. IV, 93. πόλεμον αἰρο-
 μένων ἡμῶν III, 87. ἄραντες ἐκ Ποτιδαιίας ταῖς ναυσὶ III, 193.
 ἦρτο τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα II, 116. I, 127, ἄραντες τὴ
 παρασκευὴ ταύτῃ, περιέπλεον II, 40. ἦρθη τὰ σημεῖα I, 69.
 88. II, 153. III, 65. 164. ἄρασθαι τὸν πόλεμον I, 114. IV, 18.
 ἦρτο (Παυσανίας) καὶ οὐκέτι ἡδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ
 βιοτενεῖν I, 182. Plut. in Fabio, ὁ δῆμος ἦρτο. φρυκτοὶ ἦρτον
 πολέμοι II, 153. κεραεῖαι ἀπὸ τῶν ὀλκάδων ἠρμέναι IV, 239.
 αἰσθάνομαι. ὁφεί αἰσθάναι καὶ τὴ γνώμην αἰσθάνεσθαι IV, 300.
 αἰσθόμενοι τὸ γεγεννημένον III, 68. ὡς ἦσθε τοῦ τειχῶν τὴν
 ἄλωσιν III, 103. I, 68. 72. II, 6. 154. III, 214. V, 47. 72. 81.
 εἰτίς μὴ ἐφ' ὅσον δεῖ ἦσθται, σημαίνουмен IV, 282. αἰσθόμενον
 πείρα III, 122. ὡς ἦσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἀμάρτημα III,
 132. αἰσθάνοντο αὐτοὺς μέλλοντας, Priscian. 1174. περὶ ὧν οὐκ
 αἰσθάνεσθαι ὑμῖν γε δοκεῖτε I, 97. αἰσθάνόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ
 καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἰσθῆναι III, 245.
 οὔτε πρὸς θεῶν τῶν ὀρκίων, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανόμε-
 νων δρῶμεν ἀδίκον οὐδὲν I, 101. ὁ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς

V E R B O R U M.

οἶσμεν IV, 69. αἰσθόμενοι δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε δια-
ναυμαχεῖν V, 120. δεινότατον δὲ ἦν ἡ ἀθυμία ὁπότε τις αἰσθού-
το κάμνων II, 77. οὐδέτερον τῶν στρατοπέδων ἥσθετο τῆς μά-
χης II, 129. I, 102. III, 333. ἀκοῇ αἰσθάνομαι IV, 31. αἰ-
σθόμενοι τὸ μέλλον I, 125. ἥσθοντο πάντα σαφῶς I, 187. IV,
254. Ἀθηναῖοι ἥσθοντο τὰ τῶν Χίων μάλλον V, 16.

αἰσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο II, 8. οἱ κύνες μᾶλλον αἰσθησιν
παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος II, 76. τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἡδὴ αἰ-
σθησιν ἐκάστω II, 90. ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρούμενα πρὸς ἀλλη-
λα αἰσθησιν παρέχοι II, 200.

αἰσχίον. ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἰσχίον πλεονεκτῆσαι, ἢ βία ἐμ-
φανεῖ III, 128. II, 159. ἐκ τοῦ αἰσχύονος ἡ ξύμβασις ἐγένετο
IV, 19. αἰσχίον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχεῖν
II, 92. μὴ αἰσχίον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν
I, 117. αἰσχίον pro αἰσχροτέρων, Th. Mag. αἰσχύνην αἰσχύια
προσλαβεῖν III, 349.

αἰσχίστα τῷ ὀλέθρῳ λιμῶν τελευτῆσαι II, 258.

αἰσχρὸς, δι' αἰσχρόν. σώφρονα ἀντὶ αἰσχροῦς κομίσασθαι χά-
ριν II, 255. πρὸ αἰσχροῦ τινος, καὶ ξυμπορᾶς μετρίως κατατι-
θεμένης, διαλλαγῶμεν III, 30. αἰσχροῦ ὀνειδεῖ εἰς V, 42. τὸ
αἰσχρόν τοῦ λόγου ἐφυγον II, 64. μηδὲν αἰσχρόν ποιοῦντας III,
60. μηδὲ Λακεδαιμονίους ἄλλο τι ἠγήσασθαι, ἢ, διὰ τὸ αἰ-
σχρόν, σκοπεῖν ὅτῳ τρόπῳ τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὐδῆσονται IV,
22. ἐν τοῖς αἰσχροῖς κινδύνοις III, 349.

αἰσχροῦς. μὴ αἰσχροῦς δεσπότης λαβεῖν IV, 127.

αἰσχύνη ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν II, 77. αἰσχύνη ἐμμένειν οἷς
ξυνέθετο III, 30. αἰσχύνη βοηθεῖν III, 345. ὅσοι (νόμοι) ἀγρα-
φοὶ ὄντες αἰσχύνην ὁμολογουμένην φέρουσι II, 57. μοχθηρὸν ἀν-
θρώπου, διὰ αἰσχύνην τῆς πόλεως ὡστρακισμένον V, 111. τὴν
ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ προὔπτοις κινδύνοις πλεῖστα διαφθεῖρου-
σαν ἀνθρώπους αἰσχύνην III, 349. αἰσχύνην μετὰ τύχης προσ-
λαβεῖν, *ibid.*

αἰσχύνομαι. νομίζατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν,
καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι III, 218. ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι II,
65. αἰσχυθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας II, 190. τὸ
ἔραδ' καὶ μέλλον, δ' μέμφονται, μὴ αἰσχύνεσθε I, 118. αἰσχύ-
ναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς III, 137. γένος πατέρων αἰσχυνέ-
μεν, *Iliad.* ζ. *vid.* ἀγάλλομαι.

αἰτέομαι. αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς ἐπιβοώμενοι II, 257. αἰτή-
σαντα μὴ τυχεῖν II, 159. ἠτησάμεθα τοὺς μὲν λόγους εἰπεῖν II,
260. αἰτήσων ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν II, 335. αἰτήσας χρήματα
καὶ οὐ τυχῶν V, 130. δοῦναι δ' οὖν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα
III, 27.

I N D E X

αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν ἀμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων I, 97.

αἰτία δ' ἢ ἡ τῶν πλειόνων εὐπραγία III, 95. ἀποβαινόντων ἐπ' ἀμφοτέρα τῆς αἰτίας I, 118. ἡγεῖται τῆς αἰτίας ὁ πρωτοστάτης δ.κ. III, 316. τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμωρίαν ὑφείξετε IV, 129. δι' αἰτίας ἔχετε II, 88. πολὺ ἐν πλείοσι αἰτία ἔχομεν I, 53. III, 302. ἐν πολλῇ αἰτία εἶχον κατ' ἀλλήλους III, 301. ἐν αἰτία εἶχον ὥς πείσασθα σφᾶς II, 86. κοινῷ τινὸς ἀγαθοῦ αἰτία III, 129. τοιαύτῃ ἢ ὅτι ἐγγυτάτῳ τούτων αἰτία ἐτεθνήκει IV, 322. αἰτίαν οὐκ ἐλαχίστην ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ II, 33. αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς δ.κ. II, 287. χαλεπὸς ἦν ἐς τοὺς περὶ μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας IV, 93. ὥς ἐκάστοις τιὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῇ ἐπεσεγκόντες IV, 120. τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς τε μαλακίαν δ.κ. III, 322. πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν δ.κ. IV, 76. αἰτίαν εὐπροφάσιστον IV, 169. τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα III, 125. αἰτίαν οὐχ ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύει III, 126. τῷ αὐτῷ μεταβολῇς ἰκαναὶ αἰτίαι II, 72. ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας III, 305.

αἰτιάζω. οὐκ ἂν ἐτι αἰτιασαίμεθα ὥς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι τὸν πόλεμόν εἰσι I, 165.

αἰτίαμα. διὰ τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν III, 317.

αἰτιάομαι. βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον ἢν τι μὴ ὅμοιον ἐκβῇ IV, 192.

αἰτίον ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν V, 17.

αἰτίος. ἡγούντο οἵπερ καὶ αἰτίοι τῆς πείρας ἦσαν II, 199. αἰτίους εἶναι τοῦ πολέμου II, 44.

αἰτιωτέρους ἡγήσονται ὑμᾶς III, 31.

αἰφνίδιος. κατελθόντος τοῦ ῥεύματος αἰφνιδίου III, 112. ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου V, 160. καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλιγοαἰφνιδίῳ ἀναχωρήσει III, 309. αἰφνίδιον ἐπέκπλουν ποιησάμενοι V, 30. καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν III, 186.

αἰφνιδίως. φθάνει προσπεσὼν αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι IV, 205.

αἰών. δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος μετὰ πόνων πάντα μοχθοῦσι I, 99.

αἰωροῦμαι τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις IV, 304. Plutarch. Cic. D. Halic. 298, 8. 522, 19. Ioseph. 809.

ΑΚ. ἀκαιρος. δηλῶν τῆς ἐξ Ἀργεῶν ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παρούσαν ἀκαιραν προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308.

ἀκάτιον ἀμφηρικὸν III, 98.

ἀκέραιος. τῆς γῆς ἐτι ἀκεραίου οὔσης II, 33. Diodor. 408 b. ἀκεραῖον ἔχουσαν δύναμιν II, 175. πεισθῆναι μεταμέλειν κακουμένους ἀκεραίοις. D. Hal. 252, 13. Ioseph. 184. Demosth. Plato. Xenoph.

V E R B O R U M.

ἀκηρυκεῖ ἐπεμύγνυντο παρ' ἀλλήλους II, 3. V. Ulpian. ad Dem. 361, 2. Schol. Sophocl. 332.

ἀκινδυνός. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τουτο ξυμβαίνειν III, 229. τὸ ἀκινδύνον εἰρήνην παρέχει, ib. Pindar. ἀκινδύνον δόκησιν ξυνέσσω καταλιπεῖν III, 29.

ἀκινδύνως πόλιν ὀρθοῦσθαι V, 98. ἀκινδύνως ἀπελθεῖν κέρδος νομίσαι IV, 285.

ἀκινδυνωτέρας τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

ἀκίνητα νόμιμα ἀρίστα I, 100.

ἄκλητος καὶ παρακαλούμενος, αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι I, 164. οὐκ ἄκλητοι παράκληθέντες δέ, ἦκειν IV, 135.

ἀκμάζοντες ἐς πόλεμον παρασκευῇ τῇ πάσῃ I, 3. ἦκμαζε τὰ ναυτικὰ IV, 189. 279. D. Halic. 118, 22. ὅσον περ χρόνον ἢ νόσος ἀκμάζοι II, 74. τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος II, 34. ἀκμάζοντάς τε νεότητι πολλῇ II, 35. ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι II, 173. D. Halic. 175, 42. Iof. 996. πολέμου ἄρτι καθισταμένου καὶ ἀκμάζοντος II, 175.

ἀκμή. ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν II, 65. ἀκμή καιροῦ, Aeschylus 20, & Scholiast. v. Herodot. I, 29.

ἀκοή. ἀκοῆς κρείστων II, 62. ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι II, 224. ἀκοὴ νομισάντων III, 122. εἰκάζω τε καὶ ἄλλων ἀκοὴ ἐπίσταμαι III, 188. Herodot. I, 61. ὅφει δὲ καὶ ἀκοὴ κατὰσπέρχον III, 189. ἀκοὴ ἴσμεν I, 8. ἐπιστάμενος ὁ δῆμος ἀκοῇ IV, 84. εἰδὼς ἀκοῇ IV, 87. ἀκοῇ αἰσθάνομαι IV, 37. τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων ἀβασανίστως δέχονται I, 31.

ἀκολουθεῖν. ἠκολούθουν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν II, 161. ἀκολουθεῖν τῇ γνώμῃ II, 223.

ἀκόλουθος. κήρυκι καὶ πρεσβεΐᾳ καὶ ἀκολούθοις ὁπόσοις ἂν δοκῇ III, 174.

ἀκουσίῳ ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 346.

ἀκούω. ἡ Λακεδαιμόνων μάλιστα κακῶς ἤκουσε III, 248. δρᾶσαι τι ὧν ἤκουσε II, 54. εἴτι ὑπὲρ τὴν φύσιν ἑαυτοῦ ἀκούοι, ib. τὸ δεασθὲν πρότερον λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223. παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότες ἀκηκοέναι IV, 149. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. ἦν, πρὶν γενέσθαι, ἠπίσθησεν ἂν τις ἀκούσας IV, 215. πάντα ὁμοῦ ἀκουσαι, ὁλοφύρμδς, βοῇ &c. IV, 294. προσπελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκουσεσθαι IV, 298. λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου III, 33.

ἄκρα. ὑπερβεβλήκει τὴν ἄκραν V, 168. ἐπ' ἄκραν λέβητα ἤρτησαν ἄλυσέσι, καὶ ἀκραφύσιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σιδηροῦν &c.

I N D E X

III, 148. οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων III, 38. τὰς ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοπονν. III, 6. ἐπὶ ταῖς ἀνεχούσαις ἄκραις IV, 227. κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν III, 166.

ἀκραιφνής. μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν I, 30. D. Hal. 156, 13. Iof. 4, 811. Lycophr. 1288. Clem. Alex. ἀκραιφνώς, ubi male veritur. Philo & Diof. ἀκραιφνέστατον.

ἀκράτου διαρροίας ἐπιπιπτούσης II, 74.

ἀκρατία cit. T. Mag. v. Aretaeum, & Not. Thucyd. VII, 8.

ἀκριβεία. τὴν ἀκριβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημοεῦσαι χαλεπὸν I, 33. τὴν ἀκριβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφήρηται IV, 191.

ἀκριβές. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς III, 338. ἀκριβῇ τὴν πρόφασιν γενέσθαι III, 71. ἐς τὸ ἀκριβές εἰπεῖν IV, 128. τό τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πᾶν ἀκριβές ἂν ξυγκραθῇ, μάλιστα ἂν ἰσχύειν IV, 35. αἰσθανόμενος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι III, 245. ἀκριβές οὐδὲν λέγοντας IV, 85.

ἀκριβέστερον. εἰδὼς μὲν ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι IV, 87.

ἀκριβῶς. τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη I, 137. ἀκριβῶς ἀκούσαντες I, 188. ἀκριβῶς αἰσθόμενος τὰ ἐν Συρακ. IV, 254. ἀκριτος. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι ἀκριτοι ἀποδνήσκειν V, 76. v. Ulpianum ad Dem. 344, 1. ἀκρίτων ὄντων III, 30.

ἀκρίτως. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυσχῆς τῆς ἀμίλλης IV, 293.

ἀκροάομαι ὑμῶν II, 220. ὦν ἠκροάτο ὥς ἕκαστος ὤρμητο II, 37. ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσῃς IV, 140.

ἀκροάσις. τῶν ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει II, 57. τὸ προσαγωγώτερον τῇ ἀκροάσει I, 32. D. Halic. 282, 26. ὑπεύθυνον τὴν παραινέσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν II, 234.

ἀκροατῆς. εὖνους ἀκροατῆς τάχ' ἂν τι ἐνδεεστέως νομίσειη δηλοῦσθαι II, 54. ἀκροαταὶ τῶν ἔργων II, 223.

ἀκροβολίζω. χρόνον μὲν οὖν τινα ὀλίγον ἠκροβολίσαντο III, 54. II, 278.

ἀκροβολισμὸς περὶ τῶν σταυρῶν ἐγένετο IV, 209. ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο IV, 210. Ioseph. 646. D. Halic. 574, 4.

ἄκρος. ἐπ' ἀκροῖς τοῖς κρημοῖς τῶν Ἐπιπολῶν IV, 155.

ἀκροτελεύτιον, Pollux II, 161. ex II, 17.

ἀκροφύσιον ἐς αὐτὸν νεῦον III, 148.

ἀκρωτηρίων. ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμεν II, 75. IV, 72.

ἄκων σωφρονεῖν IV, 136. ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται III, 124. ἔκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων II, 263. προσεπιβουλευόντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους II, 220.

V E R B O R U M.

ΑΛ. ἀλγείνός. ἀλγεῖνὰ τῇ ὄψει καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθάνεσθαι IV;
 30. ἀλγηδόνας σφι ὀφθαλμῶν, Herodot. V, 18. μέλλουσιν ἀλ-
 γείνους μὴ προκαμίνειν II, 59. Homer. δι' ἀλγεῖνός.

ἀλγέω. περὶ τὰ οἰκεία ἕκαστος ἥλγει II, 97. Herodot. III;
 3. VI, 47.

ἀλγιστα ἀνδράσι προσέθεσαν IV, 285.

ἀλείφεσθαι λίπα III, 100. ἀλημιμένων αὐτῶν, oleo inun-
 ti III, 101.

ἀλεξέμεναι III, 326. in Foed. Laced.

ἀλήθεια ἔργων ἐστὶν λόγων ἐν τῷ παρόντι κύμπος II, 62. εἴ-
 ῃ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως III, 181. ἡ δόκησις τῆς ἀ-
 ληθείας βεβαιούται II, 54. πιστοτάτους τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι
 ὑτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους III, 178.

ἀληθής. διδᾶχῃ ἀληθής προσγενομένη περὶ αὐτῶν III, 188.
 οὐδὲν ἀληθές ἐν νῷ ἔχουσι III, 276. τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς
 οἰσμοῦ II, 198. τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει IV, 60. μετὰ
 τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω IV, 141. τὸ ἀληθές δηλῶσαι
 ἰσφαλέστερον ἡγησάμεν IV, 193. ἐξελέχθη ἐς τὸ ἀληθές II, 265.
 ἀ ἀληθῇ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται II, 248.

ἀληθῶς. τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας V, 136.

ἀληπτότερος. ὅσῳ ἀληπτότεροι τοῖς πέλας I, 57. hoc est;
 ἱκατηγορητότεροι. εἰ νησιώται ἤμεν, τίνες ἂν ἀληπτότεροι ἦ-
 γαν; I, 206. ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέρους
 χεῖν I, 117.

ἀλμίνῳ χωρίῳ II, 43. III, 12. 43. D. Halic. 183, 1. v. Pol-
 ucem. τὰ εὐλίμενα τῶν χωρίων Aristot. Animal. V.

ἀλίσκω, ἔλω. ἐς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἐλεῖν II, 84. παντὶ τρόπῳ
 πειρῶντο ἐλεῖν II, 85. ἐάλω (ἡ πόλις) ὅτε &c. II, 215. κόπῳ
 διαμέλλοντας ἀλίσκεσθαι IV, 237. Vid. αἰρέω. ἐκ μὲν τοῦ πρώ-
 του ἀλόντος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι κατέφυγον IV, 205. ἐπειδὴ
 ἀ τειχίσματα ἠλίσκετο IV, 206. ὥστε ἂν τις ἀλῶ ἀποδιδρά-
 κων III, 71.

ἀλιτήριοι καὶ ἐναγεῖς τῆς θεοῦ I, 176. Ulpian. ad Dem. 355,
 D. Halic. 502, 16. Ioseph. 1020.

ἀλκή. πρὸς τοὺς Πελοποννησίους παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκή I,
 14. τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπίνοντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δεικνυ-
 θαι IV, 60. ἐς ἀλκὴν ὑπομεῖναι II, 328. ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλ-
 κὴν III, 52. Vid. Homerum. κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα
 ῥέπεσθαι ὑπὸ τῆς ταραχῆς II, 134.

ἀλλά. πότερον ταῖς ναυσίν; ἀλλ' ἥσους ἐσμέν I, 114 &c;
 ῥ τέρπει τὸ κερδαίνειν μᾶλλον, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68. κα-
 τὰ τοι οὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ προφέρων, ἀλλ' ὁρᾶτε δὴ ὡς διάκει-
 ται ὑπὸ τῆς νόσου IV, 304.

ἀλλήλων πειράσαντες IV, 234. χρόνον μὲν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων φυλασσόμενοι IV, 237. διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἀπασιν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων IV, 228. ἀλλήλοις ἀντίχον ἐπιπολὺ IV, 205. ἐνδιδόντες ἀλλήλοις III, 67. ἐν ἀλλήλοις ἐποιοῦντο λόγους, ὡς χρὴ &c. III, 96. πόνον παρασχόντες ἀλλήλοις διεκρίθησαν III, 23. ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις III, 85. ἀλλήλοις ὑποπτοι ὄντες III, 154. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίμεν III, 89. προμηθεῖα μάλ' ἢ ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. πολλὴν οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν III, 29.

ἀλλοιοῦται ἐγένοντο τὰς γνώμας III, 156. ἀλλοῖον Herodot. V, 40.

ἀλλοιοῦσθαι. ἡλλοίωντο τὰς γνώμας II, 86.

ἄλλος οὐδ' ἂν εἴς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ὁπλῖται, καὶ νῆες, καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἀφθονος IV, 272. ἡ ἄλλη Ἑλλάς I, 111. ἄλλο τι ὄν, ἢ τῶν ξυντρόφων τι II, 75. 73. 142. 185. ὄντες οὐδ' ἄλλο ἢ νησιῶται III, 178. τοῦτε Γυλῖππου, καὶ εἰ τοῦ ἄλλου πειθόντων IV, 203. ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. ἄλλω τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανὴν προσήγαγον, ibid. νομίσας ἄλλω τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ γενέσθαι III, 171. οὐκ ἄλλω τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν III, 187. τῷ δὲ ἄλλω τοῦ κύκλου IV, 177. ἄλλω στρατῷ ἡσύχαζεν III, 164. ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ὤχετο IV, 185. πετόμεναι δὲ πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατίαν IV, 189. αἰσδομένοις τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν IV, 274. διδόντες εἰρήνην, καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην πολλὴν φιλίαν ὑπάρχειν III, 29. ζητοῦντες ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν II, 224. οἱ Πλαταιῆς ἐβουλεύοντο εἴτε αὐτοὺς κατακαύσουσιν, εἴτε τι ἄλλο χρήσονται II, 9. τοὺς ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα διέταξαν &c. IV, 179. κινεῖν τὰ χρήματα ἐς ἄλλο τι, ἢν μὴ &c. II, 41. γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον V, 132. ἄλλοι δὲ ἄλλη τῆς πόλεως σποράδην ἀπάλλυντο II, 8. ὅσα ἄλλοι τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες V, 145. ἄλλαι (νῆες) ἀφικνούνται ἄλλοθεν ἐς τὴν Χίον V, 49. ἐγὼ εἰκάζω τε καὶ ἄλλω ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. ὃ καὶ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις κατὰ τὴν νόσον γεγένηται II, 90. ἄλλους ἔδησαν τοὺς δὲ καὶ μετέστησαν V, 107. Sine copula, ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομήν, ἄλλω οὐκ ἀξιόλογα III, 34. δι' ἄλλα τοιούτιστα V, 129. τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν (νόσος) προσέπιπτεν ἐκάστῳ II, 75. vid. ἀμάρτημα.

ἄλλοσέποι τῆς Σικελίας καθεζομένους IV, 259.

ἄλλοτρίου οὐκ ὄντος τοῦ κινδύνου III, 106. διὰ τῆς ἄλλοτρίαι ὄντες III, 126. ἄλλοτρίας γῆς περὶ οἰκεῖον κίνδυνον ἔξιν II, 189.

V E R B O R U M.

ἄλλοτριῶν ἱεροῖς ἐπελθόντας, οἰκεία νῦν κεκτῆσθαι III, 145.
ἄλλοτριῶν. Σάμον τοῖς Ἀθηναίοις ἄλλοτριωθεῖσαν IV, 112.
τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἄλλοτριούντες II, 267.

ἄλλοτριωτάτοις μὲν σώμασι χρῶνται, ceu alieniffimis, ὑπὲρ
τῆς πόλεως I, 98.

ἄλλοτριώτερον τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ II, 290.

ἄλλοφυλον στρατὸν ἐπελθόντα ἀμύνεσθαι III, 135. 93. ἀλ-
λοφύλου ἀρχῆς χαλεπωτέρα III, 128.

ἄλλως τε I, 18. ἄλλως τε καὶ I, 97. 115. 118. 120. II, 6.

30. 183. 185. III, 154. 288. V, 4. 168. χωρίον ἄλλως τε ἐκ
γῆς καρτερὸν καὶ λιμένας ἔχον V, 56. ἐν ὀλίγασι, ἢ πλοίοις, ἢ

ἄλλως ὅπως ἂν προχωρῇ IV, 185. ἐπεὶ δὲ ἀπέραντον ἦν, ἄλλως
ἔφη ποιεῖν σφᾶς III, 57.

ἄλμυρῷ ὕδατι χρώμενος III, 41. Aretaeus 50, 29.

ἄλογία. πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε III, 349.

ἄλόγιστος τέλημα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιέους ἐγένετο IV,
92. τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες &c. III, 342.

ἄλογος. τυράνῳ οὐδὲν ἄλογον, ὃ, τι καὶ συμφέρον IV, 131.
Herodot. IV, 150. Vid. Aretaeum 33, 9, 6. τετύχηκε τὸ αὐ-

τὸ ἐπιτήδευμα πρὸς τε ὑμᾶς ἐς χρεῖαν ἡμῖν ἄλογον I, 49.

ἄλόγως. οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυβέβηθα III,
345. ἀλόγως ἡμᾶς δουλασμαμένους IV, 130. ἀλόγως σωφρονου-

σιν IV, 124.

ἄλογώτερα τῷ Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ &c. IV, 74.

ἄλφειον δύο χοίνικας ἐκάστῳ Ἀττικᾷς III, 25.

ἄλφ. Vid. ἄλσικω.

ἄλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι III, 15. Ioseph. 926. Ae-
schylus Steph. 102. Sophocl. Sch. 414 Steph.

ἄλωσις. ἀλώσεως γιγνομένης III, 166. ὡς ἦσθε τοῖν τειχῶν
τὴν ἄλωσιν III, 104.

ἄλωτοί. ταῦτ᾽ ἄλῳτον ἄλωτοί εἰσιν IV, 121. Sophocl. Sch. 154.

AM. ἅμα ἤρι ἀρχομένῳ II, 4. IV, 139. V, 92. ἅμα τῇ ἐσθλῇ
II, 12. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. οὐχ ὁμοίως

διδάχην ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιοῦμεν III, 187. ἅμα ἔφ
γι-
γνομένη III, 51. ἅμα ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐν στρατοπέ-

δεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ &c. II, 35. χωρίον ἅμα ἐλώδες IV, 250.

ἅμα γενομένοι III, 49. δίκαιον γὰρ καὶ πρέπον δὲ ἅμα &c. II,

55. βουλλόμενος τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα εἰ δύναίτο ἔργῳ τῆς Νισαίας

πειράσαι III, 104. ἅμα αὐτῷ II, 338. βεβοηθηκότων τῶν Πελο-

ποννησίων φρουρῶν, καὶ Μεγαρέων ἅμα III, 148. βεβαίους ἅμα

τοῦ χωρίου φύλακας ἔσεσθαι III, 7. ἐορτὴν ἀγόντες, καὶ ἅμα

πυθαινόμενοι &c. III, 8. τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴν ἀδύνατον ἐσο-

μένην, ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ III, 43. ἡμέρα εἰρητο ἢ ἔδει ἅμα

Thucyd. Vol. VI,

Bb

I N D E X

ταῦτα πράσσειν III, 115. καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων ἐπλή-
τας ἔχοντες συμμάχους &c. V, 98. αἱ τριπρεῖς τῶν Συρακου-
σίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος &c. IV, 204. in fine sentent. πα-
ρασκευάζεσθε τὸν πόλεμον ἅμα I, 120. οἱ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέ-
ρος γῆς ἐπέσχον I, 35. ἅμα ἔφ' πλείοντες I, 69. διὰ μέγεθος οὐκ
ἐδύναντο ἐλεῖν, καὶ ἅμα, simul etiam, μαχμώτατοί εἰσι &c.
I, 153. 191. III, 81. ἅμα μὲν — ἅμα δὲ IV, 181. ἀνδρας ἅμα
ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας III, 314.

ἀμαθέστατος. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστα-
τοι ἐστὲ τῶν &c. IV, 67.

ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροφίας παιδευόμενοι I, 119.
τῶν νόμων ἀμαθέστεροι II, 221.

ἀμαθής. ῥᾶον κακούργοι δεξιολογία κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί
II, 291. ἀμαθεῖς τῆς ληστείας III, 63.

ἀμαθία θράσος φέρει II, 61. ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὀρε-
λιμώτερον &c. II, 221. αὐχμηρὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχῶς καὶ
δειλῶ τινὶ ἐγγίγνεται II, 92. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἀμαθίᾳ ἀναγ-
κάζεται αὐτὸ δρᾶν, οὔτε φόβῳ III, 86. τὴν ἀμαθίαν πλήθει θρα-
σύοντες I, 204. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατητιώντο &c. II, 231.

ἀμαθῶς. τὰς συμφορὰς τῶν πραγμάτων ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ
καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199.

ἁμαξία. λάρνακας κυπαρισσίνας ἀγούσιν ἁμαξίαι II, 52. ἔ-
τρεψαν, καὶ ἐξέσωσαν ἐς τὰς ἁμαξίας III, 318. φορμίδον αὐ-
τοὺς ἐπὶ ἁμαξίας ἐπιβαλόντες III, 74.

ἁμαρτάνω, &c. ἁμαρτάνω. τῆς γνώμης ἁμαρτάνει I, 51. τῆς
βουλήσεως ἁμαρτάνοντες I, 130. In Margite apud Clem. Alex.
p. 330 ed. Okon. — πάσης δ' ἁμαρτάνει τέχνης. ἁμαρτῶν τοῦ
χρησμοῦ, oraculo haud obsecutus. Herod. III, 81. v. Ho-
mer. Odyss. λ. λυψέως οὐκ ἂν ἁμαρτάνειν V, 108. πᾶν δ', τι κινή-
σειαν, ὄντο ἁμαρτήσεσθαι III, 81. ἄλλα πολλὰ ἁμαρτήθη, καὶ
ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς II, 100. ὅσα ἁμαρτομεν πρότερον, νῦν προσ-
γεγόμενα, διδασκαλίαν παρέξει II, 140. μηχανὰς οὐκ ἔχον,
ἁμαρτάνειν ἐδόκει III, 215. ἁμαρτάνειν ἅπαντες πεφύκασι II,
236. σκέψασθε ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε, Κλέωνι πεφύ-
μενοι II, 240. οὐκ ἄξιον ὀνειδίσαι ὅτι μὴ μετὰ νόμον ἁμαρτεν II,
262. οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι II, 269. ἐξ ἐκείνων ὡς ἁ-
μαρτησομένων ἔχειν τὰς ἐλπίδας I, 120. εἰ ἄρα ἁμαρτηταί τι
II, 252. τὸ παρανόμημα ὅπερ ἁμαρτητο IV, 198. ἢ γραφὴ ἡ-
μάρτηται, corrumpitur. Marcellinus.

ἁμαρτήμα. γνώμης ἁμαρτήμα II, 100. οὐκ ἔφη τὸ ἁμαρτή-
μα ἐκείνων ἀλλ' αὐτοῦ γενέσθαι IV, 182. ὡς ἡσθοντο οἱ πρᾶ-
σσοντες τὸ ἁμαρτήμα III, 132. ἔξω δὲ τούτων, καὶ ἐς ἄλλα ἁ-
μωτέροις ἁμαρτήματα ἐγένετο III, 244. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτη-

V E R B O R U M.

μάτων καταφυγήν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146. τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου καταφυγήν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα III, 48.

ἁμαρτία. δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτία τολμῶμεν I, 50. ἐν οὐδεμιᾷ πῶ τοιαύτη ἁμαρτία (pro ἀβουλία) ὄντες I, 112. ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι II, 238. ἁμαρτίας. vid. Marcellin. D. Hal. ἁμαρτάδα ἀζήμιον Procop. Herodotus. Phocylid. τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας, καὶ παρασκευὸν, οὐκ ἄν ὁμοίως δηλα εἶναι III, 47.

ἁμαρτυρον τὴν δύναμιν παρασχεῖν II, 62. Demosth. Isocrat. D. Lucas Aët. XIV, 17. συμβολαία D. Halic. 134, 22. ἁμαρτυρίτους Antiphanes.

ἁμαχεῖ. ἀπιέναι ἐνδομίζεν, ἐπτόταν βούληται, ἁμαχεῖ III, 214. ἁμαχεῖ ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν IV, 192. ἐς φόβον τὰς πλείους ἁμαχεῖ καθίστασαν V, 169.

ἁμαχητή. ὥστε ἁμαχητὶ ἂν περιγενέσθαι III, 108. D. Halic. 144, 29.

ἀμβλύνομαι. τῷ ἀποβάντι τῆς συμφορᾶς ἀμβλύνεσθαι II, 139. vid. ἀμβλύτερος.

ἀμβλύτερος. ὁ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων II, 61. ὦν περὶ τὰ οἰκεία ἕκαστος ἡλγει, ἀμβλύτεροι ἦδη ὄντες II, 97. τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποικύν. Diodor. alicubi ἀμβλυτέρους ποιῆσαι πρὸς τὸ κολύειν. & 461, 16. Ioseph. 869, 1141. Aeschylus Steph. 113. Plutarch. Caes. τοῦτον ὀρμήσαντα ἀμβλύνον αἰτῆμα &c. Scholiaft. Sophocl. 143. ἀπαμβλύνει Pindar. Aretaeus. Diodor. Herodot. III, 134.

ἄμεινον. ἂν τι δοκῇ ἄμεινον ταῖς πόλεσι III, 284. ἄμεινον τὴν φυλακὴν τοσέπειτα παρεσκευάζοντο III, 353. ἄμεινον εἶναι πέμψαι IV, 57. ἄμεινον φραξαμένων V, 53. ἄμεινον ἡγούμενοισι ἀμφοτέροισι μὴ διακινδυνεύεσθαι III, 29. ἐκπρώτων τὸν δεῖον εἰς πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται. Homer. Iliad. λ, 469. ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἐτι προσώρα μάλιστα I, 195. ἄμεινους τὰ ἀξία ἔχειν II, 266.

ἀμέλεια δὲ τις ἐστίν, καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. D. Halic. 205, 11. ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἶεται βλάψαι I, 203.

ἀμελέστερόν τι παρασκευασμένους χωρεῖν II, 19. ἀμελῶς φυλάσσοντας IV, 159.

ἀμηχανήσιν. τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἐτι ἀμηχανήσιν IV, 254. Vid. schol. Sophocl. 87, 217, & Euripid. Med. 392. Pindar. Herodot. 1. ἀμήχανος, Marcellin. & Aeschylus ibid.

ἀμικτα τὰ καθ' ὑμᾶς νόμιμα ταῖς ἄλλοις ἔχετε I, 111. ἀμικτος γαῖα Euripid. Isocrat.

I N D E X

ἄμιλλα. πολλή ἄμιλλα ἐγένετο V, 12. διὰ τὸ ἀκρίτως ζυγῆσαι τῆς ἀμίλλης IV, 293. ἐπὶ κέρως τοπρῶτον ἐκπλαύσαντες, ἀμίλλαν ἤδη ἐποιοῦντο IV, 53.

ἀμιλληθέν. τὸ πεζὸν ὅπλων μεγάλη σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους ἀμιλληθέν IV, 51.

ἀμιξία. δι' ἀμιξίαν ἀλλήλων οὐδὲν ἄθροοι ἔπραξαν I, 8.

ἀμνημονέω. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὀποτεροιοῦν III, 236. τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινὸν ἀμνημονοῦντες II, 230. ὣν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν II, 250. ἀμνημόνευστον παρελθεῖν D. Hal. 199, 35.

ἀμνηστούμενα χροῖα I, 31. Schol. Sophocl. 104.

ἀμύβη pariter. Foed. Lac. III, 326.

ἀμπελος. τῇ ἀμπέλῳ, καὶ τοῖς ξύλοις ὠκοδόμητο III, 148.

ἀμυδροῖς γράμμασι IV, 87.

ἀμύνω, ἀμύνασθαι. ἐχθροὺς ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι III, 314. ὅφ' ὧν ἀδικούμεθα, ὅτι μέλλομεν ἀμύνεσθαι IV, 20. ὁράτε ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἀμύνεσθαι IV, 55. τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνατε σωθῆναι IV, 125. πάσι προθυμῖα ἀμύνειν IV, 139. ἀμύνασθαι τὸν πεζόν IV, 14. ἀμφοτέρωθεν ἐκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἡμύνοντο III, 17. ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ῥᾶστοι εἰσιν ἀμύνεσθαι III, 16. τὸ πρῶτον ἀντισχόντες, ὀλίγοι ἡμύνοντο III, 99. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνόμεθα III, 92. βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῷ ἀμύνεσθαι III, 54. ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι III, 186. ἡμύνοντό τε ἐκ φαύλου τειχίσματος III, 169. τοὺς ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἄθροοι ἀμυνόμεθα III, 93. μὴ ὀλίγαι (νῆες) ἀμύνειν ὥς I, 73. πολέμου ἄρχοντας ταῦτη ἢ ἀν' ὑψηλῆς ἀμύνεσθαι I, 112. πρόσχημα ἦν ἀμύνεσθαι ὃν ἔπαθον I, 136. τοὺς δὲ ἀμύνεσθαι ἀξίως τῶν προειργασμένων II, 145. παρσκευάζοντο ἀμυνόμενοι II, 148. ἀδύναται ὄντες διὰ πολυληφίαν ἀμύνασθαι II, 184. τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ παραβαθέντι ἀμύνατε II, 270. οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρηρὰ ἀμυνόμενους σωθῆναι III, 55. ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι κατεκόπην III, 142.

ἀμφορικὸν ἀνάτιον III, 98.

ἀμφίβολος. τάγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο II, 28. μὴ ἀμφίβολοι γίνωνται τῷ πλήθει III, 52. ἀμφίβολοι ὄντες οὐκέτι ἀντεῖχον III, 58. Aeschyli Schol. 298, 84. Herodot. V, 74.

ἀμφιδήριτος νίκη ἐγένετο III, 200. Moeris cit. ἀμφιδήριτον, τὸν ἀγχώμαλον, ut ἀμφιδόξος κίνδυνος Diodor. 758 d. ἀμφισβητήσιμος vertit Hefychius. Sic ἀμφισεικῆς & ἀμφιμάχησσι apud Schol. Sophocl. 349.

ἀμφίλογα. αἱ δὲ τινι τῶν πολιῶν ἢ ἀμφίλογα III, 328. τὰ ἀμφίλογα δίκη διαλύοντας III, 174. ἀμφιλέκτως Aeschyli Schol. 111, & Schol. Sophocl. 218.

V E R B O R U M.

ἀμφισβητέω. τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητούμενων IV, 197. ἐν αὐτῇ πολλὰ ἀμφισβητούμενα ἔχομεν IV, 19.

ἀμφισβητήτου περί γῆς IV, 12. D. Halic. ἀμφισβητήσιμος γῆ 729, 45.

ἀμφοτέροι, ἀμφοτέρα. ἀπὸ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὦν IV, 248. ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137 & 199. ἡν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ βασιλεῖ καὶ τοῖς συμμάχοις V, 28. ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἔαν διχᾷ τὴν ἀρχὴν V, 69. ἀποβαινόντων ἐπ' ἀμφοτέρα τῆς αἰτίας ἔχομεν I, 118. ἐπ' ἀμφοτέρα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαϊς I, 198. φθονεῖ καὶ φοβεῖται, ἀμφοτέρα γὰρ τὰδε πάσχει τὰ μείζω IV, 122. κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε δις. V, 99. ἐπ' ἀμφοτέρα ἔχων καὶ διασκοπῶν IV, 252. III, 27. 85. 130. 152. καλῶς σφίσιν ἀμφοτέρα ἔχειν III, 108.

ἀμφοτέρωθεν. ὅπως ἀμφοτέρωθεν δορυβῶνται IV, 204. βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν III, 4. ἀμφοτέρωθεν ἐκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἡμύνοντο III, 17. στρατόπεδον ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο III, 67. ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη III, 158.

AN. ἂν V, 55. οὐκ ἂν ποτέ τις ᾔετο V, 101. 125. III, 25. 28. ἡδῶν μὲν ἂν εἶχον IV, 192. ἀσθενὴς ἂν μου ὁ λόγος εἴη IV, 18. 82. βλάπτειν ἂν μεγάλα IV, 101. bis, ὅποι ἂν, καὶ ὅσαις ἂν βούληται V, 88. vid. Schol. Sophocl. 61, 62, 176. — παυοίμεθ' ἂν, εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγομεν ἂν III, 337. Colloq. Meliens. τροφῆς ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν I, 5. οὐκ ἂν πολλὰ εἴησαν I, 16. 19. 51. ἑτοίμα ἂν βλάψαι I, 98. bis, ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν I, 113. σχολαίτερον ἂν παύσαισδε I, 118. ἐκείνον δ' ἂν — σαυρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερήσαι I, 191. 200. IV, 145. III, 86. V, 5. ὥς ἂν τις παρατύχη διαφυγῇ V, 19.

ἀναβαίνειν. κατὰ θέαν δὲ μάλλον ἔφη ἀναβαίνειν III, 214.

ἀναβάλλω. Ulpian. ad Dem. 330, 337. ἀναβαλόμεθα ἐς αὐθις διαφοράς III, 92. τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι III, 277. ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη, ibid.

ἀναβολή. ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο II, 64. εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193. v. Herodot. VI, 88, & Herod. Op. 410.

ἀναγινώσκω. ἀνεγνώκεναι τὸ ψήφισμα II, 243. D. Halic. 143, 20.

ἀναγκάζω. ἀναγκάσαντες πολέμιους γενέσθαι IV, 147. περὶ τούτων ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον III, 111. ἀναγκάζεται κατὰ τι ἄπορον παρὰ Ἀδμήτον καταλύσαι I, 191. ἐν ᾧ ἀναγκασθῇ χωρὶς μάχεσθαι IV, 306. ὥς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι, δρουντες τὴν γῆν III, 335. ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ IV, 277.

ἀναγκαῖος. καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς ἐπικρατεῖν I, 5.

I N D E X

- D. Halic. 450, 36. ἐξ ἀναγκαίου καὶ τοιαύτης διανοίας &c. IV, 275. ἀναγκαῖον ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι IV, 306. τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους III, 342. ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὔσαν III, 215. ἀναγκαίαν δόκῃσιν παρέχεται ὥς &c. III, 128. ἀναγκαῖον εἶναι μὴ περιορᾶν παροικοδομοῦμενον τὸ τεῖχος IV, 183. ἀναγκαῖον ξυμφέρων διαναστᾶς III, 192.
- ἀναγκαιοτάτος. ἀναγκαιοτάτης ἐνδεία διαίτης IV, 315. ἀπὸ ἀναγκαιοτάτου ὕψους ἀπομάχεσθαι I, 127. — κρατίστοι εἶναι ὅστις ἐν ταῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται I, 120.
- ἀναγκαιότερος. διαλλακτὰς τῶν ἐμῶν λόγων ἀναγκαιότερους τοὺς Ἀθηναίους νομίσαι III, 87.
- ἀναγκαιῶς. φέρειν χρὴ τὰ δαμόνια ἀναγκαιῶς, τὰ τε ἀπὸ τῶν πολέμιων ἀνδρείως II, 94.
- ἀναγκαστός. οἱ ἀναγκαστοὶ κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν IV, 191. 272. εἶχον ἐπιβάτας τῶν ὅπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστοὺς V, 36.
- ἀνάγκη. διὰ τὸν πόλεμον γίγνεται ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκίσεως II, 31. ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης, ib. δίκαια μὲν ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται III, 338. ἐξ ἀνάγκης καθεστῶτας αἰεὶ πολέμιους II, 228. ἀνάγκη οὐδεμιᾷ τὰ ὅπλα παραδοῦναι III, 62. ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀνάγκῃ III, 15. ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς III, 146. ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τὶ παθὼν, χαλεπότερος &c. II, 229. ἀνάγκῃ ἴοντες ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν IV, 267. ἐν τῇ ἀνάγκῃ III, 146. κατ' ἀνάγκην IV, 291. III, 29. τὴν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερατέρην ἤγησάμενοι τῶν πολέμιων IV, 108. οὐκ ἀπέμειναν ἀτολμία ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι περὶ τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ III, 178. Αἰολεῖς Αἰολεῦσι κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο IV, 268. ἀνάγκαις τοιαύταις στασιωτικῶν καιρῶν κατελλημένων &c. IV, 269. 270. ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν II, 288. προσεῖπαι κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλόγον III, 129. vid. & in initio.
- ἀνάγραπτος κείσεται σοὶ εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ I, 181.
- ἀναγράφαι ἐν στήλῃ III, 284.
- ἀνάγω. — ἐς τὴν ἥπειρον, ὅθεντες ἀνηγάγοντο II, 284. ἀναγομένης ὀλκάδος τυχὼν I, 192, & alibi. βιαιότερον ἀναγαγεῖν ἐκομίσθησαν II, 91. 83.
- ἀναγωγή ἐγένετο ἐς τὴν Σικελίαν IV, 47. ἀναγωγὴν δὲ τάχους ἐποίητο III, 47.
- ἀναγόνιστοι III, 137. Xenoph. & Plato de Legib.
- ἀναδάσασθαι τὴν γῆν III, 209. D. Halic. 608, 21. Attice pro ἀναμερίσασθαι Moeris & Thom. Mag.
- ἀναδέω. (Βρασιδαν) χερσὶ στεφάνῳ ἀνέδθησαν III, 179. ἀνέδθησε τὸν ἡνίοχον III, 288.
- ἀναδραμόντες πρὸς τὰ μετέωρα II, 300.

V E R B O R U M.

ἀναδιδάσκοντες τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥαδία ἢ αἵρεσις II, 312.
ἀναδιδάσκοντας καὶ παραμυθησομένους &c. V, 131.

ἀναδίδωμι. ὅσα ἡ γῆ ἀνεδίδου ὥραια II, 256. φαίνεται (ἴε-
α) πῦρ ἀναδιδούσα πολὺ II, 299. pro scaturire D. Hal. 351, 11.

ἀνάδοτος μὴ ἂν εἴη Πλάταια II, 246.

ἀναδούμενοι ὠνευον τοὺς σταυροὺς IV, 210. νεῶν τινὰς ἀνα-
ρούμενοι II, 147.

ἀναβαρσῆσας ὁ δῆμος III, 331. διὰ τὸ πλῆθος ἐκάστων ὧν ἐώ-
ων, τῇ ὅψι ἀνεβάρσον IV, 49. ἀνεβάρσῃσαν, καὶ πρὸς ἀνάκλη-
σιν τῶν θεῶν ἐτρέποντο IV, 293.

ἀνάβημα. ἐν ἀναβήμασιν II, 24.

ἀναθρέματι. ἀναθρούμενα ἔργα ἐκ τῶν λόγων III, 128. Ho-
per. ἀθρήσειε &c. ἐσαθρήσειαν. διὰθρεϊ Aristoph. Nub.

ἀναίρεσις. ἀναίρεσιν αἰτήσεων τῶν νεκρῶν II, 335. ἐς ἀναίρε-
σιν II, 52.

ἀναίρεω. ὁ δ' αὐτοῖς ἀνείλε, respondit Deus I, 38. ita Hero-
orus, Plato, Xenophon, Plutarch. 64, 17. apud Antiphon-
a cum ἔχρησεν coniungitur. ἀνείλοντο ἀσπόνδους II, 39. τῶν
ηκῶν ἀναιρεθεισῶν I, 13.

ἀναισθήτος θάνατος II, 67. Ios. 487. Demosth. Aretaeus
1, 25. διὰ τὸ ἀναισθητὸν ὑμῶν, stuporem I, 95. — τολμῶσιν
γαρκαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθητοὺς IV, 133.

ἀναισχυντέω, impudenter nego I, 57.

ἀναισχυντούς ἐς θήκας ἐτρέποντο II, 79. V, 68.

ἀνακαλεῖ Ἀχαιοὺς I, 7. Schol. Sophocl. 412. δι' αὐτὰ ταῦ-
α ἀνεκάλεσαν αὐτὸν I, 183.

ἀνακείμενα ἐν τοῖς ἱεροῖς II, 338.

ἀνακλάω. ἄλλας δὲ (μηχανὰς) προσῆγον, αἱ βρόχους περι-
άλλοντες ἀνέκλων &c. II, 118.

ἀνάκλησις. πρὸς ἀνάκλησιν τῶν θεῶν ἐτρέποντο IV, 293.

ἀνακοίνωσον τοῖς φίλοις. Moeris.

ἀνακρινούντες ὧν περὶ ἐπυνθάνοντο I, 134.

ἀνακρουόμενοι ἀλλήλων IV, 234.

ἀνακρούσας οὐκ οὔσης αὐτοῖς IV, 278. 232.

ἀνακτᾶσθαι I, 167. ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν, Suidas.

ἀνακῶς V, 165. Vox poetica, ut vult Marcellinus.

ἀνακῶχ' ἄσπονδος III, 256. τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακῶχ' V,
36. οὐδὲ δι' ἀνακῶχ' ἡς πώποτ' ἐγένεσθε I, 61. 91. ἀνακῶχ' ἡς
ἐκὼν γενομένης III, 172. 59. ἀνακῶχ' ἡν ποιησάμενοι II, 178.
ἀνακῶχ' ἡς ποιεῖν. D. Halic. 152, 45. Chrysoft.

ἀναλαμβάνων ἐθεράπευον ὑμᾶς IV, 140. ἀνελιφότες τὰς κα-
σκευὰς II, 30. ἀνορτιστάς τε καὶ τριήρεις ἀναλαβόντες παρ-
γλευσαν IV, 225. τοὺς τραυματίας ἀναλαβόντας V, 42.

I N D E X

ἀναλγητότεροι. καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῇ ἐπιβουλευσάντων φανῆναι II, 229. ἀναλγησίας ἔργον D. Halic. 357, 10. Schol. Sophocl. 55; 338.

ἀναλέγων, solus Thucydides, pro ἀπαγορεύων Th. Magist. ἀνάληψις. τῆς ἐπατίου ἀναχωρήσεως τὴν παρούσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308. Aret. 137, 17.

ἀναλίσκω. χρήματα ἀναλωθέντα, κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι I, 162. πολλὰ ἀναλώσας τῶν βασιλέως V, 137. ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα ἀποδοῦναι IV, 316. V, 48. χίλια τάλαντα χωρὶς δέσσαι καὶ μὴ ἀναλοῦν II, 41. ἐν περιπολοῖς ἀναλίσκοντας IV, 254. Aeschyli Schol. 324. πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πόντους ἀναλωκεῖν πολέμῳ II, 95.

ἀναλογίζω. τῶν στρατιωτῶν ἀναλογιζομένων τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν &c. II, 213. ξυγιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους οἵαπερ καὶ πρότερον οἱ στρατιῶται ἀναλογίζοντο V, 127.

ἀναλογισμός. μετάνοιά τις ἢν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς II, 219. ὅτων δὲ αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ V, 128. Pro ἀναλογία Philo.

ἀναλομάτων μεγάλων προσπιπτόντων IV, 216.

ἀνάλωσιν δημοσίαν ἐλογίσατο IV, 51.

ἀνάλωτος. οἰόμενος Νίσαιαν ἔτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον III, 104.

ἀναμένω. οὐκ ἀνέμενον ἡμέραν γενέσθαι III, 202. οὐκ ἀνέμεναν ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι &c. III, 178. Th. Magist. in βούλομαι.

ἀναμιξ τεταγμένοι II, 328. D. Hal. 348, 40. Ioseph. 476.

ἀναμφισβήτητος. μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτην, ἄνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων βουλευσαί τι ἀνήκεστον I, 186.

ἀνάνδρῳ μὴ ἐνὶ δοκεῖται εἶναι, πολλοὺς μιᾷ πάλαι μὴ ἐπικθεῖν I, 117. ἀνάνδρως φεύγειν D. Halic. 648, 3. & Polyb. pag. 14. Diodor. 31 C. Aelian. V. H. XII, 12. ἀνάνδρους Aeschyli Schol. 138, & Sophocl. 334.

ἀνάνδρος. τὸ δὲ σωφρον, τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα II, 289.

ἀνανεῶ. ὄρκον ἀνανεοῦσθαι III, 235. agn. Suidas I, 172. Plutarch. Cratinus. ἀνανεωσάμενοι φιλίαν IV, 225. τὸν ἄνθρωπον Aretaeus 80, 12. Ios. 994, & V. διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι III, 273. Th. Mag. in βούλομαι. πένης Diod. 13 b.

ἀνανεώσκει. ἀφίκομαι ἐπὶ ἀνανεώσει τῆς πρότερον οὕσης συμμάχιας IV, 127. D. Halic. 216, 10.

ἀνανταγώνιστος. τὸ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοία τι τήνεται II, 69, & ex eo Herodian.

ἀναπαύλα. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας II, 115. τῶν πέντε πλεῖστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπαρισάμεθα II, 57. πολέμῳ

V E R B O R U M.

- D. Halic. 526, 41. & πόνων 90, 28. ἔργου οὐδὲ ἀμβολῇ Aret. 23, 15. Libanius Epist. ἀναπαύλης ἐδέσμευ, cit. Th. Mag. ἀναπαυσιν καλῶν III, 31. D. Hal. 246, 35. Pindar. N. 7, 76. ἀναπειθῶ. ἢν τις ἄρα ζῶν κατηγορία παραζῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπίσθημεν I, 119. τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους παλεμῆν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας I, 198. μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθεσθε IV, 134. μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθεσθῶ IV, 141. τοῖς λόγοις ἀνεπαίθοντο II, 96. ἀναπίπτω. νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι I, 98. ἀναπληρῶ. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε καὶ ἀνεπληρώθη II, 45. Virg. *De seclis solis varius*. — Ovid. *Luna implet orbem*. ἀναπράσσω. τὴν Κύζικον προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀνέπραξαν V, 172. ἀνάρκτους νησιώτας III, 342. ἀνάρμοστοι πρὸς τὴν ἐκάστην (ναῦν) αὐτῶν ἐσόμεθα IV, 283. Aristoph. N. 905, Τυφογέρον εἰ κἀνάρμοστος. Lucian. ἀνάρμοστον καὶ δυσκόλλητον τοῦ πράγματος, inepte. ῥῆμα πρὸς τὴν προσκειμένην χρεῖαν. ἀναρπασθεῖς ὑπ' ἀνέμου IV, 167. ἀναρρήγειναι τὰς παρεξαιρέσεις IV, 227. ἀναρρίπτειν. ὥς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ οὐ προσήκον τοσούτους ἀναρρίπτουμιν κίνδυνον III, 140. 126. τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρρίπτουσι III, 343. ἀναρρίπτούσης πατρίδος ὥς μεγίστον δὴ τῶν πρὶν κίνδυνον IV, 24. ἀναρρῶσθέντες ἐπὶ ἀπροσδοκῆτι εὐπραγίᾳ IV, 249. ἀνερρώσθη τὴν γνώμην, Aelian. IV, 8. ἀναρχία. μέγα δὲ βλάψαι τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν, καὶ τὴν πολυαρχίαν, τῶν τε πολλῶν ἀξύντακτον ἀναρχίαν IV, 114. ἀνασειῶ. ἀνέσειςαν τὰς χεῖρας, δηλοῦντες προσέεισθαι τὰ κεκρυγμένα III, 59. ἀνασκευασάμενοι, hoc est, τὰ σκεύη ἀναλαβόντες I, 29. ἀνασκοπῶν IV, 241. ἀνασπᾶσαντας ὑδρεύεσθαι III, 144. 13. ἀνάστασις. ἡ ἀνάστασις τοῦ στρατεύματος ἐγέγνητο IV, 300. κἀκείνου ἀναστάσεως ἐκ τοῦ ἱεροῦ πίστιν διδόντος I, 187. vid. ἀνίστημι. ἀνάστατος. Καμαριναίων ἀναστάτων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακ. IV, 11. Aelian. III, 43. πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν IV, 119. ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτη χωρία V, 36. vid. ἀνίστημι. ἀναστρέφω, ομαι. ὁπότε ἐς καρδίαν (νόσος) στηρίξαι, ἀνέστρεψε αὐτὴν II, 73. ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου ταύτη ἀνεστρέφεται V, 151. διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι III, 56. ἀναστροφή. δίσκλοι οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ ἀναστροφῆ II, 144. Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

- ἀνασχιστὸν οὐκέτι ἐποιοῦντο, non amplius ferendum I, 163.
- D. Halic. 52, 34.
- ἀνατίθημι. οὐ δικάως παρὰ λόγον τι ἔμοι ἀναθήσετε, tribuat^{is} II, 94. ἀνατεθῆναι σκῦλα πρὸς ἱεροῖς II, 254. πάντα τὰ πράγματα ἀνετίθεσαν V, 125.
- ἀνατολικὴν χώραν κατεδύον ex VIII Suidas I, 678.
- ἀναφέρω. τὰς κώπας ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν II, 134. τοὺς κινδύνους ἀναφέρει II, 223. ἐκ ποτηρῶν πραγμάτων τοῦτο ἀνήνεγκε τὴν πόλιν V, 158. ἀνήνεγκαν. ἐς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον III, 247.
- ἀναχράω. ἀνεχρήσαντο pro διεχρήσαντο citat Poll. IX, 153.
- ἀναχωρέω. ἀναχωρήσαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον IV, 310. ἀπρακτοὶ ἀνεχώρησαν III, 33. ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν II, 22. φεύγοντες γὰρ ἐκράτουν καὶ ἀναχωροῦσιν ἐπέκειντο III, 52. ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ III, 352. τὰς μετὰ Χαριδέως (ναῦς) διώξασαι καὶ μὴ καταλαβοῦσαι ἀναχωρήκεσαν V, 24, & III, 45. V, 143.
- ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου I, 20. ὠφέλιμον ἂν εἶναι εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαϊστέρα III, 51. τοῦτοίς ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάβην IV, 321. ῥαδίᾳ ἀναχωρήσεως οὔσης III, 16. προσφέρει λόγον περὶ ἀναχωρήσεως II, 330. οἶα ἐν νυκτερινῇ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν συμβῆναι III, 192. τῇ ἀναχωρήσει καταπλαγύντες III, 309. ἐν τῇ ἀναχωρήσει IV, 220. χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχωρήσιν II, 37. vid. σπένδω.
- ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε II, 265. ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι II, 64. Ioseph. p. 2.
- ἀνδραγαθίζω. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι II, 229. D. Halic. 421, 45. ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεσθαι II, 93.
- ἀνδράποδα ἀνταμβιβάζει ὑπὲρ σφῶν IV, 191.
- ἀνδραποδισμός. ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ ἔχθραν ἐποίησαντο II, 106.
- ἀνδρεία. καὶ μὴ μετὰ νόμων τοπλεῖον ἢ τρόπον ἀνδρείας ἐβόλομεν κινδυνεύειν II, 59. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσους ἐς ὅσον ἢ ἐπιστήμη ἀντέχοι IV, 109. ἐπιστήμη ἀνδρείαν ἔχουσα II, 139.
- ἀνδρείος. ἀπαθεῖν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον ἐπικομποῦσιν III, 189. ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ὡς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι II, 142. τοὺς ἀνθρώπους ταῖς γνωμαῖς ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι II, 139 & sq.
- ἀνδρείως ἄλλο τι τῶν μεγίστων ὑπομεῖναι III, 178. ἀκολουθήσατε ἀνδρείως III, 218.
- ἀνδρία. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη II, 289.

V E R B O R U M.

ἀντιμέμενος διακτόμενοι II, 58. vid. ἀνίημι.

ἀνειπεῖν. ὁ κήρυξ ἀνείπεν II, 5. κάλλιον, inquit Magister, quam ἀνηγόρευσεν· sic D. Halic. 363, 42. Pollux III, 152, & passim. ἀνειπὼν κήρυγμα τόδε III, 156. ἐξεῖναι Ἀθηναίων ἀνειπεῖν γνώμην ἢν αὐτὶς βούλεται V, 102.

ἀνεκβάτους ἐσπίπτοντες ἐς χαράδρας II, 314.

ἀνεκτός. ἀνεκτοὶ μέχρι τοῦδε ἐπαινοὶ περὶ ἑτέρων λεγόμενοι II, 54. ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπασοῦν ἀνεκτός ξυναλλαγῆναι πρὸς Λακεδαιμονίους V, 141. ὁσμαι οὐκ ἀνεκτοὶ IV, 323. Schol. Sophocl. 300. ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305.

ἀνέλεγκτος. μὴ αἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἀπατηθῶσι III, 336.

ἀνελκύσαι τὰς ναῦς V, 19.

ἀνέλπιστος. τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς, ἀνέλπιστον μετὰ δὲ τοῦ δραμένου ἐτι καὶ στήναι ἔλπις III, 343. ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι IV, 55. 56. ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι IV, 295. οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀεὶ διὰ φόβου εἰσὶ IV, 57. γεγενημένου πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου III, 80. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. πρὸς τὸ ἀνέλπιστον τραπόμενοι τῇ γνώμῃ II, 77. οὔτε ἀνέλπιστον καταστήσασιν τοῖς ἀποστᾶσιν, ὥς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι II, 238. ἀνέλπιστοὶ ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθήσεσθαι V, 4. καὶ νῦν οὔτε ἀνέλπιστοὶ πῶ μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐρχέοντο IV, 32. ἢ (δαλάσση) ἐκείνοι ἀνέλπιστοὶ ἐπιγενέσθαι II, 211.

ἀνελπιστότερα ὄρων τὰ ἐκ γῆς IV, 180. Diodor. 467 c. Arctaeus 43, 3. Dem. 356. ἀελπτία βαλὼν Pind. Theocrit. IV, 42.

ἀνεμος. ἦν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους ὁ ἀνεμος οὐρμος IV, 262. ὁπότε ἀνεμος εἶη III, 34. ἀνέμου κατιόντος μεγάλου II, 43. ἀντιπαταγούντος ἀνέμου II, 200. διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπασιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος IV, 282. ἀνέμῳ τοιούτῳ ὑπονοιφόμενη ἡ νύξ II, 204. φύκτα χειμέριαν ὕδατι καὶ ἀνέμῳ II, 199. χειμασθεῖς ἀνέμῳ V, 161.

ἀνεξέυρετος ἀριθμὸς II, 298.

ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ὅντα ἀνεξέλεγκτα I, 32. Ioseph. 135. Diodor. p. 26 c.

ἀνεπαχθῶς τὰ ἴδια προσομιλοῦντες II, 57. non gravate, apud Hermogenem, non invidiose. ἀνεπαχθῆς Ioseph. 815.

ἀνεπιβουλευτον. διὰ τὸ ἀδεεῖς καὶ ἀνεπιβουλευτὴν πρὸς ἀλλήλους II, 220. ἀνεπιβουλητὸν Ioseph. 841.

ἀνεπισικέστερον τὶ πράξαι II, 267.

ἀνεπικλήτως ἀπῆλθον I, 130.

ἀνεπίληπτος τοῖς ἐχθροῖς εἶναι III, 231. v. D. Halic.

ἀνεπιστημοσύνη. πρὸς οἷαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ αἰας

I N D E X

ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας (ἡ γαμονία) γενήσεται III, 213.
Xenoph. Plato. Themist. Philo.

ἀνεπιστήμων. (τὸ ὑπάρχον πρότερον) ὅπερ καὶ ἀνεπιστήμωνες ἔτι ὄντες ἀπετολμήσαμεν IV, 283. οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὑμῖν III, 348. πρὸς ναῦς ἀνεπιστήμονας ναυσὶν ἐμπείρους πλοῦσαις ἢ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει II, 144. Plato. ἀνεπιστημονεστέρη Herodot. II, 22.

ἀνεπιτάκτου τῆς ἐς τὴν δίαίταν ἐξουσίας IV, 287.

ἀνεπιτήδειος. μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν II, 277.

ἀνεπίθοτος. πᾶσι ἀνεπίθοτον τὰ ξυμφέροντα μεγίστον πέρι κινδύνων εὖ τίθεσθαι, non vitio vertendum I, 108. ἀνεπίθο-
νότατον Ulpian. ad Dem. 363, 2. ἐς αἰθράπους δίκαια καὶ ἀνε-
πίθοτα IV, 305.

ἀνερθεῖζω. παντὶ τρόπῳ ἀνερθεῖστο ἡ πόλις II, 38.

ἀνευ. ἀδικεῖν ἔφασαν, ἀνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενοι III, 117. ἀνευ ὁλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς IV, 301. ἀνευ
ληστείας I, 20. ἀνευ τοῦ πλήθους σπεισάμενους III, 302. ἀνευ
τῆς τῶνδε ἵππου III, 140. διέναι ἀνευ ἀγωγῷ III, 116. ἀμ-
φιλόγα δίκη διαλύοντες ἀνευ πολέμου III, 174. ἀνευ ἀναμνησι-
βητῆτων τεκμηρίων I, 186. v. Schol. Sophocl. 109. 208. 298.
ἀνίας Pindar.

ἀνεύθυνος. πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκράσιν ὑπεύθυνον
τὴν παραινέσιν ἔχοντας II, 234. pro ἀνυπαύθῳ. D. Hal. 370,
45. Herodot.

ἀνεχέγγυος. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ
τῆς πρὶν ἀπειρίας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81. ἀνέγγυος, Anacreon.

ἀνέχομαι. ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι II, 73. ἀνέχεσθαι
τὴν γῆν τεμνομένην II, 114. τὸ σημείον τοῦ πυρὸς ἀνέσχω III,
165. ἐπ' ἀμφοτέρα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνείχε IV, 252. δυσ-
τυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐκ τῶ ὁμοίῳ τις ἀνεχέσθω ὑ-
πὸ τῶν οὐπραγούντων ὑπερφοροῦμενος IV, 29. ἐν ταῖς ἀνεχού-
σαις ἀκραῖς παρετέτακτο IV, 227.

ἀνήκεστον. κατέχεται ὑπ' ἀνήκεστον τινας κρείττονος II, 237.
ἀνήκεστον μηδὲν παθεῖν II, 227. βουλευσάι τι ἀνήκεστον I, 186.
πρὶν τι ἀνήκεστον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. ξυμφοραῖς ἀνήκέ-
στοις περιποσεῖν III, 349. V. Theogn. 76. Herodotum. v. Are-
taeum. D. Hal. 175, 40. Ioseph. 3. Demosth. 337, 2. & Schol.
Aeschyl. 315. Sch. Sophocl. 120, 153.

ἀνηκουστέω. τῶν νόμων ἀνηκουστεῖν I, 119. Homer. — οὐδ'
ἄρα Πάτρως ἀνηκούστησεν Ἀπὸλλων. ἀνήκουστα Antipho, pro
non concedenda. Herodot. VI, 339. Schol. Sophocl. 140. &
Euripid. Hip. 362.

ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου III, 218. ἀνὴρ καλῶς φερόμενος τὰ καλ'

V E R B O R U M.

ἐαυτὸν II, 88. ἀνὴρ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ V, 140. ἀνὴρ ἡλικία νέος III, 273. ἀνὴρ δημαγωγός, καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος III, 32. ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης I, 174. ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο V, 150. ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς III, 208. — Θεαινέτου, ἀνδρὸς μάντεως II, 197. τὸ ἐμπλήκτως ὅξυ, ἀνδρὸς μοῖρα προσετέθη II, 289. ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοντι II, 67. ἀνδρὶ τυράννῳ οὐδὲν ἄλογον IV, 131. τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστ' εἶδῃ παρέχεσθαι II, 61. ἄνδρα δοκοῦντα δραστήριον III, 121. ἀνέφξαν τὰς πύλας Πλαταιέων ἄνδρες II, 4. οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέρχονται καὶ ἐν πλῶ ἤδη εἰσὶ IV, 60. ἄνδρες πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει II, 266. εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ III, 44. ἄνδρες στρατιῶται II, 142. φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν συχ' ὑπηρετήσαν αὐτῷ III, 161. I, 198. περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας III, 26. II, 22. 29. 35. 43. 44. πέντε ἔλαβον (ναῦς), καὶ μίαν αὐτοῖς ἀνδράσι III, 22 & 23. Ἀστυόχον, ἣν δοκῇ τοῖς ἑνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας V, 58. ἄνδρας τῶν πολιτῶν σφίσι ὑπερναντίους βουλόμενοι διαφθεῖραι II, 4. κατ' εἰκοσιν ἄνδρας — ἐς μὲν ἄνδρας ἐξήκοντα III, 72, & III, 24. ἄνδρας αὐτῶν δυνατωτάτους V, 72. II, 5. ἄνδρας φιλοὺς, ἐγχειρίδια ἔχοντας III, 164. τῶν ἡβόντων αὐτῶν ἄνδρας ἐξήγον III, 199. Vid. ἄνθρωπος.

ἀνθάπτομαι. τῶν πραγμάτων ἀνθάπτεσθαι V, 158. μαλακότερος περὶ τῆς μισθοφορᾶς ἀνθήπτετο, levius increpuit V, 78. Herodotus. ἔργου Plato Epist.

ἀνθεκτέα. τῆς θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνθεκτέα ἐστὶ I, 131. vid. ἀντέχω.

ἀνθέλω. τῶν νεῶν ἀντιλαμβανόμενοι ἀνθεῖλον III, 22.

ἀνθίω. μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν I, 30. D. Halic. 13, 35.

ἀνθησάομαι. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησάσθαι μεθ' ἡδονῆς III, 30.

ἀνθίστημι. ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι I, 133. τοῖς πρώτοις τῶν ἐναντίων ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι III, 186. ἐπεὶ δὲ ναυτικὸν τε καὶ τὰλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστῶτα ὀρῶσιν IV, 191. ἀντέστησαν πρώτη ὁρμῇ III, 190. ἀπροσοδότητος πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι IV, 203. ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος III, 210. τὸ πρᾶγμα ἀντέστη III, 266.

ἀνθος αὐτῶν ἀπολάλει III, 199. ἀνθος ἦβης, Simonides.

ἀνθορμέω. μελετῶντες τὴν ναυμαχίαν ἀλλήλοις ἀνθώρμουν II, 138. ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεσπότερος ἀνθώρμουν τῷ ναυτικῷ — ταῖς ναυσὶ V, 136. IV, 200.

ἀνθρώπειος. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπὶ III, 89. ἀδύνατον, ἄνθρω-

I N D E X

πείας φύσεως ὁρμωμένης τι πράξει, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν II, 238. νομίσας ἄλλω τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ γενέσθαι III, 171. δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἰσῆς ἀνάγκης κρίνεται III, 338. τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρας ἢ κατ' ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστῳ II, 75. ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παρὰ λόγους ἐσφάλησαν V, 37. ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305.

ἀνθρωπείως. οἷς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι III, 344. ἀνθρωπείως ἁμαρτεῖν II, 227.

ἀνθρώπος. ἐνδέχεται ἁμαθῶς χωρῆσαι τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199. πρὸ ἀνθρώπων. ἀνθρώπον μοχθηρὸν, ὡστρακισμένον V, 111. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερικόεττω διδόναι III, 160. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς μὲν ἐνδούσιν ἀνθισσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχ οὖντα διακινδυνεύειν III, 30. ἄνθρωποι ἀδικούμενοι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι I, 110. τετράποδα ὅσα τῶν ἀνθρώπων ἄπτεται II, 75. τὸ ἀχρεῖον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων II, 121. τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων V, 72. τῶν ἀξίων λόγου ἀνθρώπων V, 127. πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν IV, 206. τῶν ἀνθρώπων φθορὰ IV, 213. οἱ τῶν ἀνθρώπων ἀπειρότατοι IV, 276. ἀνθρώπων ὀλίγη ἐνότων III, 11. V, 142. ἀσμένους ἐγίγνετο τοῖς αἰφροσι τῶν ἀνθρώπων III, 46. ἀνθρώπους ἐπισκεῖς V, 150. ἀπολείψει τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς V, 127. ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην, μόλις αἱ στρατηγοὶ κατέσχον ὥστε μὴ τοὺς ἀνθρώπους διαφθείρεσθαι III, 196. vid. ἀνὴρ.

ἀνθυπάγω. ὃ δὲ ἀποφυγὼν, ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους, φάσκων δεσ. II, 275.

ἀνίημι. αἰεὶ ἐπιβουλεύουσιν, καὶ ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστου, οὐκ ἀνιάσιν IV, 133. τοῖς Ἀθηναίοις οὐκ ἀνεῖναι ἐφορμεῖν III, 36. ἀνιέντας Μήδου τὴν ἔχθραν II, 184. σφῶν ἀνέντων τὴν φυλακὴν III, 43. 254. Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, Hom. II. ε. ἐγεγερμένοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων IV, 259. οὐκ ἀσφαλὲς τοῖς πολλοῖς ἀπηχθημένους, ἀνέντας (ἀρχὴν), κινδυνεύειν I, 108. ἐν τῇ ἀνειμένῃ τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ζυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217. Ioseph. 820. Herodotus II. τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους, qui vacant. ἀνειμένη τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν I, 11. ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν, πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε II, 119 sq. καὶ σε μήτε νύξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν τι δεσ. I, 181. τὸν πόλεμον ἀνιέναι IV, 196.

ἀνίστημι. ἀνίστη αὐτοὺς καὶ παρημυθεῖτο II, 280. ἀνισταμένη Ἑλλάς I, 21. ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη III, 115. πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον ἀναστήναι V, 67. μετεμέλορτα οὐκ ἀναστὰς.

V E R B O R U M.

τες IV, 258. ἀναστήσας Ἀκαρῶνας πανδημει II, 181. III, 132.
165. I, 86. ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, surgat & discedat I,
123.

ἀνίσσωσις. ἀνίσσωσης ἕνεκα V, 136. ἀνίσως Sch. Sophocl. 170.
ἀνοια, (scribitur & διάνοια) οὐκ ἄχρηστος, ὅστις ἂν ἐαυ-
τὸν τε καὶ τὴν πόλιν ὠφελῇ IV, 28. οἱ μὲν αἵρεσις γεγένηται
πολλὰ ἀνοια πολυμῆσαι II, 89. αἰσχύνῃ μετὰ ἀνοίας προσλα-
βεῖν III, 349. ὅστις εὖ βουλεύεται, πρὸς ἐναντίους κρείσσων
ἐστίν, ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιὼν II, 242.

ἀνοητία, cit. Thom. Magister.

ἀνοίγω. τὸ ἐαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες II, 266. ἐσπεσόντες ἐς
πόλιν οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνωχθεῖσαν III, 196.

ἀνοιξις. ἀσφάλεια τῆς ἀνοίξεως αὐτοῖς ἐγγίγντο III, 100. τε-
ραπευκότες τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν III, 98.

ἀνολή. πρὸς λίβαν ἀνολήν III, 165.

ἀνολοφύρομαι. ὁ Ἄλκιβ. ἀνωλοφύρατο V, 124. Xenoph. Paed.

ἀνομία. ἤρξε τῇ πόλει ἀνομίας ἐπιπλεῖν τὸ νόημα II, 79.

ἀνορθώσαντες τὸ στρατόπεδον IV, 138.

ἀνοσον ἔτος II, 72. Anacreon, ἀνοσοὶ δέμας δεσπὸν, integri
ἀνταίρω. εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρουμένους, οὐ-
τε πολεμίους II, 213.

ἀνταίτεω. τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας ἀνταίτουντες III, 29.

ἀνταλλάσσω. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα
ἀντήλλαξαν II, 289. θόρυβος ἀντηλλαγμένος τοῦ ἐκατέρων τρό-
που III, 22. τὴν τε παραυτίκα ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς
τῶν τετρακοσίων τιμωρίας, οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο V, 125.

ἀνταμύτομαι. ὀφείλων μὴ ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθεῖς, ἀλλὰ
&c. III, 30. ἀνταμυνόμενός τις ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῇ III, 29.

ἀντανάγω. ἀντανήγοντο, φράξαι τοὺς ἔσπλους III, 21. ἀ-
θρόαις ταῖς ναυσὶν ἀντανήγοντο V, 122. ἐπεὶ μὴ ἀντανάγοισεν
V, 57.

ἀνταναμείνω. σαφῶς εἰδέναι ἀνταναμείναντες II, 187.

ἀντάνειμι. ἀντανῆι τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον αὐτῷ II, 116.

ἀνταξιόω. τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω IV, 29.

ἀνταπαιτέω. δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι, αὐτοὺς μὴ κτείνειν II,
255. agn. Suid. Demosth. ἀνταπαιτούντων Πλάταιαν III, 231.

ἀνταποδίδωμι. ὁ ἐναντίος ὀφείλων ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν ἐ-
τοιμότερός ἐστιν III, 30. νῦν ἀνταπόδοτε II, 230.

ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων ξυμβαίνειν βουλόμενοι
III, 121.

ἀνταποφαίνομαι. ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτο
II, 222. ἀνταποφαίνομεν δεινότερα παθοῦσαν τὴν ἡλικίαν ἡμῶν
διεφθαρμένην II, 269.

I N D E X

- ἀντειπεῖν ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ἔργον II, 99. οὐδαμοῦ ἀντι-
πον ὡς οὐκ ἀδικοῦσι I, 121. ἡ βουλή οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπεξήλ-
θε V, 106. ἀντειπεῖν ἐστὶν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολι-
τείαν V, 114. εἴτι ἄρα αὐτὸς ἀντειπεν αὐτῷ Ἀθ. δεομένη I, 191.
ἀντεκπλεῖν σφίσι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν III, 21.
ἀντεμβιβάζω. ἀνδράποδα ἀντεμβιβάζει ὑπὲρ σφῶν IV, 191.
ἀντεπανάγω. περὶ πλοίου διατλ. ἀντεπαναγόμενοι III, 37.
ἀντέπαμι. οὐκ ἀντεπήσαν, ἀλλ' ἡσύχασον III, 53. 141. D.
Halic. 552, 33.
ἀντεπεξάγω. ἥ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναι-
πίοι, ἀντεπεξῆγον V, 168.
ἀντεπεξέμι. οἱ δὲ πρὸς ἐπ' ἑαυτοῖς καὶ ἀκοντιστὰς ἀντεπεξή-
σαν IV, 234.
ἀντεπεξέρχομαι. οἱ δὲ ἀντεπεξεληθότες ἰδρῶθησαν ἐπὶ καρ-
τεροῦ λόφου III, 197.
ἀντεπιβουλεύω. προεπιβουλεύειν μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν
I, 52. ἀντεπιβουλεύσαι ἐκ τοῦ ὁμοίου μεταλάβετε IV, 136. δύ-
ναται ἐκ τοῦ ἴσου ἀντεπιβουλεύσαι II, 188.
ἀντεπιμελῆσαι II, 188. Xenophon. Paed. V.
ἀντεπιτειχίζω I, 203.
ἀντεπιτίθει, ἐπιστολὴν ὡς τάχιστα διαπέμψαι I, 180.
ἀντερῶ. τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόνων ἀντερούντες I, 103.
δαυμάζω καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν II, 222.
ἀντέχω. οὐκ ἀθροῖ ἀντεῖχον I, 20. τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀν-
τεῖχοντο I, 22. οὐκέτι ἐδύνατο ἀντέχειν I, 143. τῷ κακῷ οὐκ
ἀντεῖχον II, 77. τὸ σῶμα ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ θαλασσιᾷ
II, 74. ἀνδρεία οὐχ ἥσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχει IV, 109.
ἀμφίβολοι ὄντες οὐκέτι ἀντεῖχον III, 58. οὐκέτι ἐδύνατο ἀν-
τεῖχον πολιορκούμενοι II, 107. ἀλλήλοις ἐπιπολὺ ἀντεῖχον IV,
205.
ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέτειναν πρὸς τείχους IV, 230.
ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς ἐπιδόουσι III, 18. —
σταυράματός, ὃ ἀντὶ λιμένος κλειστοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐπεπύ-
γει IV, 235. II, 115. ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἐλάμβανον III, 31. ἀν-
τὶ τοῦ πλεονέχειν, προσκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν III, 91. ἀντὶ τῶν
πόνων οὐκ ἂν χάρις καθίσταται III, 128. ἀντ' εἰρήνης πόλεμον
ἔχοντες II, 97.
ἀντιβάλλω. οἱ Συρακούσιοι ἀπὸ τῶν πελοποννησίων ἄβαλλον, οἱ δ'
ἐκ τῆς ὀκλύδος ἀντέβαλλον IV, 210.
ἀντιβονθέω. τοσάδε μετὰ Ἀθηναίων ἐστράτευσεν Συρακούσιαι
δὲ ἀντεβόησαν οἱ δισ. IV, 271.
ἀντιβολία. πρὸς ἀντιβολίαν τραπόμενοι IV, 301. Eupolis apud
Eustathium.

V E R B O R U M.

ἀντιδίδωμι. ὁμοίως χάριτας ἀντιδιδόναι II, 264. δίκην ἀντιδιδόναι II, 268.

ἀντικαθεζομαι. τοῦτο τὸ θέρος ἀντικαθεζόμενοι I, 47.

ἀντικαθήμαι. ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ ἀντεκάθητο III, 212.

ἀντικαθίστημι. τοιαύτης πόλεως ἀντικαθεστηκυίας διαμέλλετε I, 99. ἀντικαταστάντες ταῖς ναυσὶ IV, 236. ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν II, 99.

ἀντικελεύω I, 178.

ἀντικρούω. ἀντεκεκρούκει αὐτοῖς τοῦτο IV, 74.

ἀντικρὺς. ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98. οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἀντικρὺς δουλείαν, manifeste I, 170. ἀντικρὺς πολεμοῦσι IV, 19.

ἀντικτᾶομαι. ἀντικτᾶσθαι τῇ ἀπουσίᾳ οἴονται, (editur ἂν τι κτᾶσθαι) I, 98.

ἀντιλαβὴν μὴ ἔχει ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη, apprehensionem IV, 281. fig. pro ansa reprehendendi, Plato Phaed.

ἀντιλαμβάνω. ἀρχόμενοι πάντες ὁξύτερον ἀντιλαμβάνονταί II, 14. ἀντιλαμβάνόμενοι τῶν νεῶν, ἀνθίλκον III, 22. περὶ τῆς σωτηρίας νῦν, εἴποτε καὶ αὐθις, προθύμως ἀντιλάβεσθαι IV, 291. ἦν τοῦ φίλιου χωρίου ἀντιλαβόμεθα IV, 306. τῶν μετεώρων ἀντελάβετο III, 192. II, 202. τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι II, 90. Theognis 108. οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμως ἀντελάβεσθε IV, 282.

ἀντιλέγω. πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας ἀντιλεγόντων V, 82. ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτείνει II, 230. ἀντιλέγον ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρους V, 68.

ἀντίλεκτος. εἰς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγίσσεται III, 136.

ἀντίληψις τῶν ἀκροτηρίων II, 75.

ἀντιλογία. ἡ πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν ἐγένετο I, 103. ἀντιλογίαν τινὰ ἔχον ἐν αὐτῷ II, 139. καταστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον I, 48. παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν V, 82. δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι III, 86. agn. Suidas. v. Herodot. IX, 87.

ἀντιμίμησις. τὰ τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν IV, 283. vix alibi.

ἀντιναυπηγέω. πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων παχύτητας ἀντιναυπηγεῖσθαι IV, 277. ἀντιναυπηγημένας ναὺς IV, 231.

ἀντίπαλος. πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ τὸ ἐλεύθερον καθίσταται III, 135. ἀντίπαλον ναυτικὸν III, 32. τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πίστον ἐς ξυμμαχίαν II, 185. ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι σγυγυτάτω κείμενον ἀντίπαλον ὄν, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 222. ἀντίπαλου τριήρους ἐπιγενομένης III, 178. ἀπὸ ἀντιπαλοῦ παρασκευῆς I, 129. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν

Thucyd. Vol. VI.

Dd

I N D E X

ἀντίπαλον II, 69. μὴ ἀντίπαλον μόνον παρασκευασάμενοι πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν, ἀλλὰ δισ. IV, 40. ἀντίπαλον ἐς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι I, 8. & ἐναντίον δι' ἴσον valet. ἀντίπαλον εἶναι σφίσι κινδυνόν III, 109. πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες IV, 293. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους τῇ δυνάμει τοπλεόν πισυνοὶ ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται II, 143. ῥηθειςὼν δὲ γνώμων πρὸς ἀλλήλας ἀντιπάλων II, 242. ἐν ἡβασιν ἀντιπάλους αὐτῇ τεθραμμένους II, 90. τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλῆθει III, 16. ἐπὶ μείζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος III, 172. ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας IV, 235. ἀντίπαλα ναυμαχῆσαντες IV, 227. adverbialiter. ἐπεὶ δὲ ἑς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, οἱ δεραπεύοντες αὐτομολοῦσι IV, 190. v. Schol. Aeschyli, 35. Ulpian. in Dem. 362, 2. Pindar. & Marcellin. pro eo πολέμιον Herodot. I, 96. Diodor. 491 c. Pallada Anthol. I, 72, λογισμὸν εἶχε γσητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεστέρας τῷ ναυτικῷ ἀνθρώμουν V, 136.

ἀντιπαρακαλέω. ἐπὶ ἀληθεστέραν σωτηρίαν ἀντιπαρακαλοῦμεν IV, 139. Xenophon.

ἀντιπαρακελεύομαι IV, 24. Xenophon Paed. III.

ἀντιπαραλυπέω. ἡλπιζόν μάλιστα ἀποτρέψαι, εἰ ἀντιπαραλυποῖεν III, 119. vix alibi.

ἀντιπαραπλέοντες II, 131.

ἀντιπαρασκευάζομαι. εἰ δὲ μελετήσομεν, καὶ ἀντιπαρασκευασθῆσόμεθα, χρόνος ἐνέσται I, 114.

ἀντιπαρασκευῇ. πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι πολεμεῖν I, 202.

ἀντιπαρασχω. μὲ ἀντιπαρασχωσῃ ἡμῖν ἵπτικόν IV, 38. D. Halic. 651, 29.

ἀντιπαρατάσσω. τοῖς προσιούσι ἀντιπαρατάσσοντο IV, 234.

ἀντιπάσχω. ἀνθ' ὧν καὶ πολλὰ ἀντέπασχον, II, 261. Diodorides III, 70. Aristot. Pol. II. τὴν δὲ δράσειαν αὐτοῦς, ὅ, τι οὐκ ἂν μείζον ἀντιπᾶθοιεν IV, 61.

ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου II, 200. Plutarch.

ἀντιπέμπω. μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοῦς τῆς στρατιᾶς IV, 158. ἀντέπεμψαν στρατηγούς V, 84.

ἀντιπέραις Ἡλίδος καίται II, 101.

ἀντιπληρώσαντες τὰς ναῦς IV, 204.

ἀντιπροσβέω IV, 118.

ἀντιπροσεμῖ. ὥς οὐκ ἀντιπροσέσω αὐτοῖς IV, 105.

ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι IV, 232. ἀντίπρωροι ταῖς ἐμβολαῖς χράμασσι IV, 231. ὅττ' αὖ (νῆες) ἀπλοὶ ἐγένοντο, ἀντίπρωροι

V E R B O R U M.

ἐμβαλλόμεναι IV, 227. τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορμούντων V, 115. διὰ τὸ μὴ τοῖς ἀντιπρώροις μάλλον ἢ ἐκ περιπλοῦ ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι IV, 231. ἀντιπρώρους ταῦς V, 82. ἀντιπρώρους προσπεσόντες καὶ μετεώρους ἤδη ἐς φυγὴν κατέστησαν III, 22. Schol. Sophocl. Steph. 339. Polyb. pag. 32. Herodot. VIII, 11.

ἀντισθῶ. τοῦ ἡμετέρου μόνου ἀντισουμένου II, 185. ἀντισωθῆ Nazianz.

ἀντιστρατήγους κομίσαι IV, 321.

ἀντίσχω. διὰ τὴν ληστείαν ἐπιπολὺ ἀντισχούσαι I, 12. ἀντισχόντες ἡμύνοντο III, 99. ὅπως ἐπιπλέον ὁ σῖτος ἀντίσχη I, 90. εἰ δ' ἀντίσχοιεν I, 168. Homer. Od. X. ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας IV, 294.

ἀντισχυριζόμενος τὰναντία γινώσκω II, 235. Plutarch. περὶ Δυσσωπ. pro obliuio.

ἀντίταξις. πρὸς σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριτηρῶν τὴν φυλακὴν ποιούμενοι IV, 196.

ἀκτιτάσσω. τινὰ ἀρετὴν τῇ ἑέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II, 252. ἀντιτάξασθε πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν II, 140. ἀθρόα τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο III, 80. ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως II, 293. βραχέα (τὰ ὑπάρχοντα) πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι III, 349.

ἀντιτέχνησις πολλὰ IV, 288. ἀντιτεχνῶν φθόνος, D. Halic. 204, 44.

ἀντιτείχισμα τῷ χώματι ἐγίγνετο II, 118. Athen. XIII.

ἀντιτίθημι. τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας μελέτης οὐκ ἀντιθέοντες II, 235. τῆς νῦν ἀμαρτίας ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν II, 252. Aeschines Ctesiph. Demosth. in Mid. Levitic. XIV.

ἀντιτιμωρήσασθαι τινὰ II, 290. D. Halic. 501, 31.

ἀντιτολμάω. πρὸς ἀνδρας τολμηροὺς ἀντιτολμώντας IV, 203. μέγα τὴ τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν II, 143. Aeschyl. Schol. 291.

ἀντιφυλακῇ πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι II, 133. ut ἀντίφρουρος. ἀντιφυλακτῶμεθα Xenophon An. II.

ἀντιχειροτονῶν IV, 42.

ἀντοφείλων ἀμβλύτερος II, 61. Xenophon.

ἀνυδρία ἐξέρους II, 299. Diodor. 18 b.

ἀνυποπτότερος. τάχαθὰ ἐκ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα τῶν κακῶν II, 233.

ἀνύτειν. εἴτε ἀνύτειν μέλλοι II, 115. ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἦσον ἀνύτειν II, 117. ἀνύττειν ex lib. III Corinthus.

ἄνω. ὁ κοινοῦ τὸς ἐχώρει παλὺς ἄνω III, 55. τὴν ἄνω πόλιν II,

I N D E X

71. μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω I, 193. τροπαῖον ἄσπησαν τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως IV, 263. τὰς πύργους, καὶ τῆς νεῆς τὰ ἄνω κατεβύρσασαν IV, 281.

ἀνῶθεν. πύργων ἀνῶθεν στεγανῶν II, 199. ὕδατος ἀνῶθεν γενομένου III, 112. τῶν ἀνῶθεν τὸ ἔργον IV, 278. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἀνῶθεν, de Thucyd. Marcellin.

ἀνώμαλον ἔποφιν τῆς ναυμαχίας IV, 293.

ἀνώσαι εἰς τοὺς πολεμίους V, 150.

ἀνωφελής. τῇ κατὰ γῆν ἰσχυὶ ἀνωφελεῖ πιστεύοντες III, 181. ὅσα πρὸς ἱεροῖς ἰκέτευσαν πάντα ἀνωφελῆ ἦν II, 71.

ΑΞ. ἄξια. ταῖς παρὰ τὴν ἄξίαν κακοπαθείαις ὑμᾶς αὐτοὺς καταμύμψασθαι IV, 304.

ἀξιόλογος. οὐκ ἔταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι III, 321. ἀξιόλογον ἔργον I, 27. ναυτικὰ ἀξιόλογα I, 24. ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν — καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα III, 34-74.

ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων (πόλεμον) I, 3. ἀξιολογώτατων πόλεων III, 321.

ἀξιόμαχος. οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοιτο V, 122. ἀξιόμαχοι ἐπικούροι V, 56.

ἄξιος, ὁ ἀγὼν IV, 265. οὐκ ἄξιον φανεράν ἔχθραν πρὸς τοὺς Κορινθ. κτήσασθαι I, 63. ξυμπεσοῦσης νῆϊ νεῆς, οὐκ ἄξιον ἀπὸ λυεσθαι, ἢν μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὀπίστας ἀπαράξῃτε IV, 278. πλείστου ἂν ἄξιον γένοιτο III, 86. 121. ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐξῆλθεν (ἢ νόσος.) ὃ, τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν II, 82. πάθει ὀλοφύρασθαι ἄξιόν IV, 220. πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι ἀτρακτον εἰ καὶ τοὺς ἀγαθοὺς δισγίγνωσκε III, 62. ἄξιαν χάριν ἀπομνήσσεσθαι I, 192. τί ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάζεσθαι IV, 202. μέλλοντας τι ἄξιον τοῦ παραπλήλῳ πράξειν II, 143. ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν IV, 234. ἄξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν IV, 38. ἄξιον λόγου ἀνθρώπων V, 127. οὐδ' ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων ποιεῖτε II, 109. ἄξια τῆς προσδοκίας ἐπεπρόνθεσαν III, 54. τοὺς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχον II, 266.

ἀξιόχρεως. σφαλέντων ἀξιόχρεω δυνάμει IV, 19. D. Halic. 569, 7. Sophoclis Schol. 122. Xenoph. Gloss. Leuncl. 197 d. παρασκευὴ ἀξιόχρεω ἐπιέναι IV, 38. κατὰ δέαν ἥκειν, ὥς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἀπιστον διάνοιαν IV, 49. πόλιν ἀξιόχρεων παρσχομένους III, 126. ὥς ἐπ' ἀξιόχρεων, μᾶλλον σπουδᾶν ποιεῖσθαι III, 49. ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι III, 225.

ἀξίω. ἀξίω δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν IV, 193. ἀξίω τὰ μὴ δεῖν ἐν ὁρῶν διαῆχειν II, 142. ναυμαχίσαντες ἀντίπαλα, καὶ ὥς αὐτοὺς ἐκατέρωθεν ἀξιοῦν νικᾶν IV, 228. ἐπεσθᾶν ἢ

ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσθῶσι IV, 282. ὁ Δημοσδ. ἡξίου τειχε-
σθαι τὸ χωρίον III, 6. ἀξιούντος διάγειν τὴν στρατιάν III, 116.
οὐ μέντοι ἀξιούν γε εἰργασθαι III, 117. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πο-
λεμίοις γεγενῆσθαι ἀριστοὶ III, 120. οὐκ ἀξιώ ὑποπτεύεσθαι
δsc. III, 127. εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν III, 244. ξυν-
εχώρησαν ἐφ' οἷς ἡξίου III, 271. ἀξιοῦτε ἀπὸ τούτων ὠφελεῖ-
σθαι II, 264. τὴν πόλιν τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιούντες στερί-
σκεν II, 65. 66. τὰ παλαιὰ τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι II, 250.
ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδύναμι δίκην II, 268. ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνη
μαχίματοι εἶναι II, 128. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶ-
ναι II, 221. οὐκ ἀξιώ ὑμᾶς τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ (λόγου) ἀπώ-
σασθαι II, 235. 255. οὐκ ἐκ παρατυχόντος ἡξιώσα γράφειν I,
33. ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι I, 63. οὐκ ἀξιώσαντες
ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦτο παθεῖν, non ita se meritos existiman-
tes I, 142. ἀξιώντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, oravit I, 187.
οὐκ ἀξιοὶ φεύγοντα τιμωρεῖσθαι I, 191. ταχέας τὰς ἐπαυρέ-
σεις πρὸς τὸ τεργνὸν ἡξίου ποιεῖσθαι II, 89. ὄργην ποιούμενοι,
εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. εἰ μὴ
ἀξιώσουσι ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες ἐξελάσασθαι ἐκ
τῆς χώρας, vellent IV, 182. V, 64. ἰσχύει ἀξιώσαντες τοῦ δι-
καίου προθεῖναι II, 225.

ἀξίωμα. οὐδ' αὖ, ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξίωμα-
τος ἀφανεία κεκάλυται II, 57. ὢν ἐν μεγάλῳ ἀξίωματι ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων I, 182. ἀξίωματι προγόνων τιμώμενος III, 273. ἐν ἀξί-
ωματι ὑπὸ ἀστών IV, 26. ἀνὴρ — δς καὶ ἀξίωματι προήκη II,
53. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξίωματι καὶ τῇ γνῶμῃ II, 99. ἀξίωμα
μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες II, 27.

ἀξίως. κολουσθήτωσαν νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας II, 226. ἀξίως
προσπαυτῆσαι I, 96. ἀξίως τῆς Σπάρτης ψηφίζεσθαι τὸν πόλε-
μον I, 122. χωρήσατε οὖν ἀξίως ἐς αὐτοὺς τῆς τε πόλεως καὶ τῶν
πατέρων III, 140. οὐ προὔχωρει αὐτοῖς ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως
ἀξίως II, 85. τοῦσδε ἀμύνεσθε ἀξίως τῶν προειργασμ. II, 145.

ἀξιώσις, χάριτος I, 62. οὐκ ἀδικὸς αὕτη ἡ ἀξιώσις ἐστίν II,
183. ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὄργην ἀντιπεῖν II, 99. ἐν σφίσιν αὐ-
τοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, hanc opinionem animis
conceperant II, 141. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ
ἔργα ἀντήλλαξαν II, 289. dignitatem. D. Halic. 693, 40. V.
Magistrum. ἀξιώ.

ἀξιώτατος. φάσκων ἀξιώτατους εἶναι αὐτοὺς ἐπαίνου III, 178.

ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας II, 262.

ἀξυγκρότητος. κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκρότητοις πληρώμασιν
ἀναγκασθέντες χρήσασθαι V, 152. ξυγκρότημα, conspira-
tio, apud Demosth. hic, qui ad manum erant ἐτοίμοις.

I N D E X

- ἀξύμβατος. διὰ τὸ ἀξύμβατον II, 239. ἀξύμβατον τραῦμα,
 Aretaеus 109, 15.
 ἀξύμφορον ἐς τὰ ἡμέτερα αὐτῶν I, 49.
 ἀξυνεσία. θαυμάζω τῆς ἀξυνεσίας αὐτῶν, εἰ μὴ οἶονται ἔθνη-
 λοι εἶναι IV, 61.
 ἀξυνετος. ἐς ὅσα ἄλλα φρήνυχος κατέσθη, ἔδοξεν οὐκ ἀξύνε-
 τος εἶναι V, 43. γνώμη οὐκ ἀξυνετος II, 52. ὡς ἀξύνετοι διδα-
 σκόμενοι III, 26.
 ἀξυνετώτατοι IV, 67.
 ἀξύντακτον ἀναρχίαν IV, 114.
 ΑΟ. ἄοκνοι πρὸς τοὺς μελλήτας I, 98. Sophocl. Sch. 34. 361.
 ἀοκνοτάτην προθυμίαν παρεχόμεθα I, 105.
 ἄοπλος. τὸν τε ἀόπλων καὶ ὠπλισμένων III, 14. ἄοπλοι D.
 Halic.
 ἀορίστου τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς I, 197. Aretaеus 48, 19.
 ΑΠ. ἀπαγγέλλω. ἐπὶ τὰ κοινὰ ἀπαγγεῖλαι III, 263. ἀπ-
 αγγειλάντων τά τε ἄλλα καὶ τέλος εἰπόντων III, 278.
 ἀπάγω. ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην II,
 96. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἡπιάτερον
 καταστήσαι II, 87. τῷ ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν IV,
 252. ἐν Ἐπιδάμνῳ φρουροὺς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν I, 44
 IV, 298.
 ἀπαθεῖς. προσῖπον τῶν Ἐπιδάμνιων τε τὸν βουλόμενον καὶ
 τοὺς ξένους, ἀπαθεῖς ἀπιέναι I, 44. Diodor. 108 d.
 ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι II, 294.
 ἀπαίρω. εἴποι ἀπάροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν V, 85.
 αἱ νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος V, 123. πρὸς τὸ πέλαγος θα-
 λασσῶν ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι V, 166. ὥσπερ ἀπὸ τῆς Πελο-
 πονήσου ἀπῆραν IV, 200.
 ἀπαλγῆσαντας τὰ ἴδια τοῦ κοινοῦ σωτηρίας ἀντιλαμβάνε-
 σθαι II, 90.
 ἀπαλλαγή. τάχιιστα δ' ἂν ἀπαλλαγή αὐτοῦ γένοιτο, καὶ
 πρὸς ἀλλήλους συμβελήμεν III, 89.
 ἀπαλλάσσω. τοῦ Μηδικοῦ πολέμου ἀπαλλαξείοντες I, 135.
 Moeris pro ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες. τῶν μεγίστων συμφορῶν
 οὐκ ἀπῆλλακται I, 170. ὃν εἰπ ἀπειρος, κρίναι ἱκανῶς οὐκ ἀπῆλ-
 λακτο I, 195. πενίας τῆς εὐθυίας ἀπαλλαξείοντες II, 294. καὶ
 δύνων ἂν τοιούτων ἀπῆλλάχθαι V, 7. IV, 262. ἐπιπλέον ἢ πρὴν
 ἀπαλλάξασθαι V, 6. ἀπαλλαγέντας πᾶσιν ἀσφαλῶς τοῦ πράγ-
 ματος V, 138. τὸ ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν V, 139.
 ξυνηνέχθησαν γνώμη ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου ἔχο-
 ντες ἃ ἔχουσι III, 94. ἀπῆλλάγησαν ἅμα ἀμὴ τῆς δόξης II,
 65. χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδ' αἰσχύνης ἀπῆλλαγήμεν II, 263.

V E R B O R U M.

πηλλάγησαν τοῦ σφᾶς αὐτοὺς καταμέμφεσθαι V, 170. Σικε-
 ῖαν Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι, καὶ οἰκείου πολέμου III, 94.

ἀπαναλωκυίας τῆς φυλακῆς μέρος τὶ τοῦ ὀπλιτικοῦ IV, 188.

ἀπανίστημι. Ποτιδαίας ἀπανίστασθαι καλεῖουσι I, 200.

ῥήματα οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, οὐ χαλεπῶς ἀπαν-
 γταντο I, 5.

ἀπαντᾶω. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας ἀπαντησόμενος III,
 15. ὡς αὐτοῖς αἱ τε ἐκδρομαὶ ὅπῃ προσπίπτοιεν ἀπῆντων III,
 90.

ἀπαξιόω. ἐρωτῶντες εἰ λησταί εἰσιν, οὐδὲ ὧν πυθάνονται ἀπ-
 ξιούντων τὸ ἔργον I, 10.

ἀπαραιτήτως καὶ ὁμῶς ἐπέλθοιεν II, 294. Ioseph. 4. & D.
 Halic. 96, 7 &c. Diodor. 347 d. exp. οὐκ ἀπαράβατον, Th.
 Magist. pro ἀπαράβατον.

ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν II, 160.

ἀπαράσσω. ὥς ἂν ἀπαράξητε ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώ-
 ματος τοὺς ὀπλίτας IV, 278.

ἀπαριθμῶσιν τῶν ὀνομάτων III, 237. agn. Pollux. ἀπαριθμή-
 ρειν Xenophon Paed. III.

ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν IV, 88.

ἀπαρχὴ εἰσφέρεται IV, 37. πάντων ὅσα ἡ γῆ ἀρεδίδου ὠραΐα,
 ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες II, 256.

ἀπας. Herodotus. Hippocrat. Demosth. Plato. D. Halic.
 Noster, II, 26. 68. 124. 218. 302. 320. 330. III, 33. 100. 216.
 219. 323. 333. IV, 69. 104. 193. 272. 276. V, 51. 53. 64. 81.
 84. 101. 103. 118. 154. III, 313, &c. passim alibi.

ἀπατᾶω. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶσθαι II, 223. πολέ-
 μιοι ἀπατήσας III, 277.

ἀπάτη. ὥστε ἀπάτη παράγεσθαι ὑπ' αὐτῶν I, 52. Ἀνακτό-
 ριον εἶλον ἀπάτη I, 78. ἀπάτη περιγενόμενος II, 291. ἀπάτη
 εὐπρεπεῖ ἢ βία ἐμφανεῖ III, 128. 127. νομίσαντες οὐκ ἀπάτην
 εἶναι IV, 299.

ἀπαυστω τῇ δίψῃ ξυνεχόμενοι II, 74. ἀπαυστος πόλεμος,
 D. Halic. 455, 1. φορὴ, Aretaeus 59, 7.

ἀπαυτομολέω. ἀπνυτομολήκεσαν γὰρ πάλαι τε καὶ οἱ πλεῖ-
 στοι παραχρῆμα IV, 302.

ἀπάχθομαι. κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε II, 93.

ἀπειδὸν ἐς χωρίον κατέβησαν IV, 308. Herodot. I, 110.

ἀπειδῶ. πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες IV,
 293.

ἀπειθεστέρας τοῖς κυβερνήταις τὰς ναῦς παρεῖχον II, 134.

ἀπεικότεως οὐκ ἔχομεν ἀκεκτῆμεθα I, 103. τὸ ἔργον οὐκ ἀπ-
 εικότεως προύχρησε V, 105. vid. ἀπεικότεως.

I N D E X

- ἀπειλέω. πολλά ἀπειλήσας τοῖς Χίοις V, 50.
 ἀπειλή. ἡ ἐπανάσεις τῶν ὕπλων ἔχει τινὰ δῆλωσιν ἀπειλῆς
 III, 188.
 ἀπειμι. τροφήν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπὴ διδόναι V, 135. ἀπολο-
 φυράμενοι ἄπιτε II, 70.
 ἀπειπόντων προξενίαν ὑμῶν III, 273. IV, 140. D. Hal. pro
 interdicere & abdicare. Ioseph. 448. Schol. Sophocl. p. 359.
 ἀπείργω. οὐδὲ ξηνηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ
 δαμάματος II, 58. δαῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεις ἀπείρ-
 γει II, 80. 236. ἔπαισαν τὴν μάχην, καὶ τοὺς αὐτῶν ἀπείρξει
 III, 58. D. Halic. 62, 2.
 ἀπειρία. ἡ ἀπειρία ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν II, 139. οὐδ' ἡ
 ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε, ibid. ἀπειρία
 μὴ ἐπιθυμῆσαι τοῦ ἔργου I, 113. ὑπὸ ἀπειρίας ἤπτετο τοῦ πο-
 λέμου II, 15. οὐς νῦν ἀπειρία δέδιτε III, 187.
 ἀπειρόκακον. τὸ ἀπειρόκακον ὑμῶν μακαρίσαντες, οὐ ζηλού-
 μεν τὸ ἄφρον III, 346. ἀπειροπόλεμον D. Halic. 910, 16.
 ἀπειρος. διαποντίων πολέμων ἀπειροί I, 201. ἀπειροί ἐν σὴ-
 τῷ τῶν διόδων II, 8. πολέμων ἀπειροί II, 18. μέλλησιν ἔχουσι
 τοῖς ἀπείροις φοβεράν III, 188.
 ἀπειρότατοι τῶν ἀνθρώπων IV, 276.
 ἀπειοκότης. πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα. οὐδὲ τῷ
 το ἀπειοκότης &c. IV, 88. agn. Thom. Mag. pro ἀπεικότης.
 ἀπέραντος ἦν III, 57.
 ἀπερέω. χρήματα φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν I, 168. ἀπεροῦ-
 τα μὴ πλεῖν I, 45. Herodot. ἀπερέων Κύρῳ ῥήσιν. ita Aristot.
 Plato. αἱ σπονδαὶ τούτου ἕνεκα οὐκ ἀπείρηντο, renuntiavunt
 III, 284.
 ἀπερίοπτος. οἱ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους ἴσ-
 τετε ἀπερίοπτοι εἰσι ἀπάντων παρὰ τὸ νικᾶν I, 62.
 ἀπερίσκεπτος. εἰσθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλ-
 πίδι ἀπερίσκεπτῷ διδόναι III, 160. D. Hal. 348, 47. Ioseph.
 1163. Aeschyli Schol. 19, 86.
 ἀπερίσκεπτότερον τῷ ἀνθρώπῳ ἐπίστουςαν IV, 103.
 ἀπέρχομαι. εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἀπρακτοὶ ἔασετε ἀπελθεῖν IV, 114.
 ἀπέφθου χρυσοῦ ἀγαλμα II, 25. hoc est, πολλάκις ἐ-
 φθότες, purissimi. v. Esai. XIII, 12.
 ἀπέχω. πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει IV,
 154. δυοῖν ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς ἀπέχει IV, 257. III, 155.
 163. 36. IV, 313. II, 168. IV, 79. τεσσαράκοντα σταδίου ἀ-
 ποσχωῶν III, 208. ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἀπέσχωτο III, 190. σφῶν
 αὐτῶν ἀπέσχωτο V, 148. ἀπέσχωτο ἀλλήλων φυλασσόμενοι
 IV, 237. — μὴ ἐπὶ τὴν ἐκατέρω γῆν στρατεύσαι III, 243.

V E R B O R U M.

ἀπιάλλειν οἰκᾶς III, 326. Schol. ἐπιπέμπειν. v. Hefych.
ἀπιθανοτάτους &c. Harpocrat. pag. 75. ed. Lugd. B. 1683:
cit. non exstant.

ἀπιστεύω. ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἦξειν II, 165. οἱ ἀπιστοῦν-
τες τῇ ἐξ αὐτῶν ξυνέσει II, 221. τὴν γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖ-
σθαι IV, 246. ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας IV, 215. τῷ Τισσα-
φέρνει ἀπιστοῦντες V, 126. ἀπιστοῖν ἂν τις μὴ γινέσθαι τὸν
στόλον τοσούτον ὅσον οἱ ποιεῖται εἰρήκασιν I, 16.

ἀπιστία. πολλὰν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως τοῖς ἔπειτα εἶναι I,
17. βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες
V, 101. Herod. II, 152.

ἀπιστος. ἀρᾶν οὐκ ἔγραψα, διότι ἄπιστον τὸ πλῆθος λέ-
γεται ἀπολέσθαι, ὥς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως II, 337. τὸ
ἀπιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς μέγιστον ἐποίησαν, ut nulla fides
haberetur populo V, 101. ἀπίστα ἴσως δέξω ὑμῖν περὶ τοῦ
ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λόγῳ IV, 54.

ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις III, 27.

ἀπισχυρισάμενοι δὲ, σαφὲς ἂν καταστήσετε αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ
ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέρεσθαι I, 200.

ἀπλοία. ἡσύχᾳ ζεν ὑπὸ ἀπλοίας III, 7. IV, 39.

ἀπλοος. ἐπτα δέ τινες (νῆες) ἀπλοι ἐγένοντο IV, 227. 228.
ἀπλοον ὕδωρ, Musaeus 204.

ἀπλους. περιτείχιζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῷ τείχεϊ II,
196. Ulpian. in Dem. 347. 351. 356. 362.

ἀπλῶς. Ἀθηναίων κατέδ' οὐδέ μιν ἀπλῶς (ναῦς) IV, 227. ἀ-
πλῶς τε II, 237. 290.

ἀπὸ, de numero, ὅλγῳ ἀπὸ πολλῶν ἀπενόστησαν IV, 324.
II, 335. de temporis spatio, ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους III, 48.
de loci spatio, ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν III,
173. ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχιζον τὸν κρημνὸν, a muri ambitu IV,
161. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, τὰ μὲν φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀν-
δρῶν, τὰ δὲ &c. III, 161. ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἦκετε III,
187. ἀπὸ τῆς αὐτῶν ὁρμῶνται III, 89. ἀπὸ προειρημένου τινὸς
αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γινέσθαι III, 196. ἀπὸ τοῦ ἀδοκῆτου IV,
77. ἀπὸ τε τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρσκευάστο ἀμφοτέροις
III, 97. ἐγίγνωτο ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον III, 98. σκύλα
πρὸς ἱεροῖς ἀπὸ ἡμῶν ἀνατεῖναι II, 254. ἀπὸ τούδε, hinc I,
179. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι I, 33. ἀπὸ παρασκευῆς, ex
composito I, 187. γίγνεται μέγας ἀπὸ τοῦ πείραν διδούς ξυ-
εῖς φαίνεσθαι, I, 195. εὐθὺς ἀπὸ παλαιοῦ I, 6. ἀπὸ τῆς ἴσης
κοινᾶς στρατείας ἐποιοῦντο I, 26. οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον ὥς
προσεδέχετο ἀπέβαινεν III, 154.

ἀποβάθρα. ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν III, 19. Lucian.

Thucyd. Vol. VI.

E e

I N D E X

ἀποβαίνω. κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν I, 60. quae res gestas sequuntur. τῶν ἀποβαινόντων τοπλίον ἐπ' ἀμφοτέρα τῆς αἰτίας ἔχομεν I, 118. τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάτῳ ἀμβλύνεσθαι, calamitatis eventu II, 139. αἰσθῆσιν παρίχον τοῦ ἀποβαινόντος II, 76. προσδέχτο πειράσειν ἀποβαίνειν III, 14. ὑκείλαντας δὲ, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας III, 19. ὅς οὐδ' ἐν αὐτῷ ἀπέβαιναν III, 154. II, 306. — ὑποπτέυμεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε II, 247. ne aequi inter partes incedatis, evadatis, sitis.

ἀποβάλλω. ἀλίγους μὲν τινὰς ἀπαβαλὼν, τοὺς δὲ πλείους σάσας I, 88.

ἀπόβασις. ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὔσης III, 20. ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς I, 151. II, 315. ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικήν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν III, 17. τὴν ἀπόβασιν ἐς τὴν νῆσον διαρρεῖσθαι, exscensum III, 47. 52. ἐκείνοις βιαζομένοις ἀπόβασιν III, 15. 18. ἀπόβασιν ποιησάμενοι II, 51. 320. 339. III, 69. λαθόντες τὴν ἀπόβασιν III, 51. νῆσον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν III, 12. προσσταύρωσαν πανταχῇ ἢ ἀποβάσεις ἦσαν IV, 117.

ἀποβλέφατε ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων δῆκας II, 256.

ἀπογίγνομαι. τῶν ἀμαρτημάτων ἀπογενόμενοι I, 60. τὰ ἴσθ' αὐτῶν ἀπογενόμενον II, 51. 77. ἀπεγίγνετο μὲν οὐδ' ἐν τοῦ στρατοῦ, εἰ μὴ τι νόσῳ, decessit II, 160. οἱ μὲν ξυμμαχοὶ οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥστε ἀξολογόν τι ἀπογενέσθαι III, 321. pro decedere apud Hippocrat. de Morbo. & τὰ γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα, quae nascuntur & intereunt. Lib. περὶ ἑπταμ. ἀπογινόμενοι decedentes 220, 41. ἀπογίνεσθαι ἐξ ἀνθρώπων, Ioseph. p. 178. Aretaeus 47, 14. pro cessisset quasi mortuus, Demosth. & Ulpian. 336. Herodot. III, 111.

ἀπόγνοια. ὅπως ἀπόγνοια ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς II, 296. ἀπόγνοσις D. Hal. 140, 23. utrumque Attic. Th. Mag.

ἀποδείκνυμι. φανερώς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122. τοὺς πεντασχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι ἀποδεικνύται V, 139. τὴν αἰτίαν οὐχ ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύται III, 126. ἐν βουλευτηρίῳ ἀποδείξας, constituto, ξυνόκισε πάντας δις. II, 28. τῆς γῆς ὅρους, καὶ δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμέτερα ἀποδείξατε II, 112. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τίς ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοῖοτροπα δισσέμενον I, 12.

ἀπόδειξις. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περὶ ἐσεσθαι πῶ πολέμῳ II, 27. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῶν Ἀθηναίων (Ἑλλάνικος) I, 137. v. Herodot. I, 207.

ἀποδέοντες. τούτων ἐκομίσθησαν ὅκτ' ἀποδέοντες τριακῆσιοι III, 61. τριακοσίῳ ἀποδέοντα μύρια II, 24.

ἀποδέχαμαι. μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι

V E R B O R U M.

IV, 46. 68. οὐκ ἀπεδέχοντο τοπρῶτον τὰς κατηγορίας II, 175. οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μνηντάς, ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀποδέχόμενοι IV, 84. ταῦτα οὐκ ἀποδέχονται IV, 253. cum gerit Plato.

ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους I, 98.

ἀποδιδράσκω. ὥστε ἂν τις ἄλῳ ἀποδιδράσκων III, 71. ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει III, 309. ὅτι κράτιστον αὐτοῖς εἴη ὥς τάχιστα, ἀποδιδράναι, fugam capeffere III, 71. Aretaeus 42, 6.

ἀποδίδωμι. ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα ταῦτα ἀποδοῦναι IV, 317. ἀργύριον τακτὸν ἀποδοῦσι III, 94. τὰς ναῦς ἀποδοῦναι δολοφίας οἷα σπερ ἂν παραλάβωσιν III, 26. πῶλιν, δυνατὴ οὐσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. τοὺς ἀνδρας ἀποδώσειν I, 11. ἀποδώσειν τὴν καταδίκην III, 287. τοὺς νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ἀποδόντες ὑποσπόνδους V, 171. 117.

ἀποδοχὴν καὶ ἀνταπόδοσιν χωρίων III, 121.

ἀποδύω. ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες I, 11. Plato de Leg. Plutarch. Aelian. V. H.

ἀποζῶ. νεμόμενοι τε τὰ ἐαυτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῇν I, 5. v. Th. Magist. Lucian. Plato διαζῇν huius contrarium ἐπιζῇν.

ἀποθήκη τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασι IV, 156.

ἀποικία. ἐς Ἐπίδαμνον ἀποικίαν ἐκήρυσσον I, 42. Ἡϊόνα, Μενδαίων ἀποικίαν III, 9. IV, 10. ἀποικίας ἐξέπεμψε I, 21.

ἀποικίζει. ταύτην (Ἐπίδαμνον) ἀπώκισαν οἱ Κερκυραῖοι I, 37.

ἀποικοδομῆσαι τὰς ὁδοὺς IV, 297.

ἀποκαθάρσεις χολῆς ἐπῆσαν II, 73.

ἀποκαυλίζω. τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς ἀπεκαύλιζε II, 118.

ἀποκεκλημένοι τῇ ὥλει τοῦ προορᾶν III, 55. Mff. ἀποκεκλησμένοι.

ἀποκινδυνεύω. πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους ἀποκινδυνεύειν IV, 314. ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τὰ τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαὶ II, 227.

ἀποκλείσις. θαυμάζω τῇ ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν III, 129.

ἀποκλείω. ταύτῃ ἀποκλειόμενοι, τοῦτο ἐπέσχον II, 117. τοῦτο τῷ λογισμῷ ἡγοῦμαι ἀποκλειομένους αὐτοὺς IV, 59.

ἀποκληρώω. διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὀπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων III, 13. οἱ Πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν V, 107.

ἀποκνέω. πείθει μὴ ἀποκνῆσαι τὸν πλοῦν V, 20. μὴ ἀποκνέω τὴν ἐς τὴν Σικελίαν καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν IV, 148. ἀποκνούντας καὶ φυλασσομένους δεξ. III, 18. ἀποκνοίμεν IV, 32. μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον II, 211. non ideo, Thom. Magist. ἀπώκνησάν πως, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι II, 197.

I N D E X

- ἀπέκνησιν τῶν στρατειῶν I, 138.
 ἀποκολυμβέω. μίαν ναὺν αὐτοῖς ἀπάλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβήσαντων III, 37.
 ἀποκομιδὴ ἐν ἐπικινδύνῃ ἐγγίγντο I, 193.
 ἀπόκλημον. Πύλον, ὃ ἦν ἐκ θαλάσσης ἀπόκλημον III, 50.
 ἀποκρίνω. λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137. ἀπεκρίναντο βραχέως τὸ ἐρωτηθέν II, 260. ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι II, 248. εἰ δέ τις προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη II, 72. ἐν τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες, ἀπεκρίθησαν III, 107. οὐδὲν συμβατικῶς ἀπεκρίνατο V, 108. αὐθαδέστερόν τι ἀπεκρίνατο V, 128. διὰ τὸ μὴ δὲ Ἑλληνας πῶς ἀντίπαλον εἰς αὐτὸ ὄνομα ἀπεκακρίσθαι I, 8.
 ἀπόκροτος. ἐν γῇ ἀποκρότῃ τάλαιπωροῦντες IV, 214. Xenophon 943 e. ποσσίκροτον Orac. apud Herodot. I, 66.
 ἀποκρούω. ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς φρουροὺς V, 162. Iof. 1004. D. Halic. 36, 32. ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη III, 158. δις μὲν καὶ τρίς ἀπεκρούσαντο II, 7.
 ἀποκρύπτω. ῥᾶν ἐτόλμα τις ἂν πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν II, 79.
 ἀποκτείνω. οὐς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείναντο II, 267. ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα II, 271 sq. ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους II, 230.
 ἀπολαμβάνω. τοὺς ἱσθμοὺς ἀπελαμβάνον I, 12. ἐν μέσῳ ἀπειλημένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι III, 299. τὴν νῆσον ἐν φυλακῇ εἶχον, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημένων III, 23. II, 9. ἀπολαβὼν τείχει, muro completitur III, 152. οὐκ ἂν ὁμοίως αὐτοὺς νομίζων ἀπολαβεῖν, interceptum iri, εἰ τύχοι ἐλθούσα αὐτοῖς ἡ βοήθεια III, 216. κυκλοῦνται αὐτὸν, ὥς ἀποληφόμενοι III, 191.
 ἀπόλαυσις. οἰκισιότερα ἀπολαύσει τὰ ἀγαθὰ καρποῦσθαι II, 58. πλούτου ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη II, 64.
 ἀπολαύω. τοῦ βίου τὴν ἀπολαῦσαι II, 81. οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ (Θουκυδίδῃ) οὔτε Βρασίδας λοιδορίας ἀπέλαυσε &c. Margellin.
 ἀπολείπω. ἀπέλιπον βραχὺ διακρίσαι γενέσθαι IV, 290. οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθαιασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολείπομνοι IV, 301. οὐδὲν ἀπολείποντες προθυμίας V, 32. ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, relictis Syraculis III, 209. ῥαδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες I, 4. ἀπολιπόντων ὑμῶν ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου II, 184.
 ἀπολέω, ὀλλυμι. ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα V, 85. μίαν μὲν ναὺν ἀπολλύασι ματέρων V, 18. 171. ἐκ τοῦ πάντας ὄραν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους II, 80. καλὰ κτήματα οἰκοδομαῖς καὶ πολυτελεῖσι κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες II, 97. V, 118. ὃ, τι ἦν αὐ-

V E R B O R U M.

τῶν ἄνθος ἀπολώλει III, 199. ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πώλεως σπο-
ράδην ἀπόλλυντο II, 9. οἱ ζῶντες ἀσθενεῖς τῶν ἀπολωλότων
ἀβλιώτεροι IV, 301.

ἀπολισθάνοι. ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀκτιλαβὴν ἢ
χεὶρ ἐπιβαλλομένη IV, 281.

ἀπολογέω. ὅπως τὰς διαβολὰς ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογή-
σῃται V, 175. τῶν ἐγκλημάτων περὶ μηδὲν ἀπολογησαμένους
ὧν ἐνεκάλουν I, 102. τὰ ἐς τὸν Μηδισμόν τοσαῦτα ἀπολογού-
μεθα II, 262. δίκην ἐπὶ-περὶ-πρὸς D. Halic. ἀπολογησόμενος
26, 331.

ἀπολογία. ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαὺν ὧν ἡ πόλις ἐνεκάλει IV, 83.

ἀπολοφύρομαι. — ἀπολοφυράμενοι ὧν προσήκει ἐκάστῳ, ἀπι-
τε II, 70.

ἀπολύω. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. pro
quo D. Halic. ἀπολύειν, 681, 44. ῥητοῦ ἀργυρίου ἀπολυθῆναι
III, 103. τὰ μέγιστα τῶν ἀδικημάτων ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν
I, 135. τῶν δεινῶν μηδέποτε οἰεσθαι ἀπολυθήσεσθαι I, 98. cum
accusat. Aristides. φόβου ἀπολύεσθαι IV, 265. ἐς χεῖρας ἐλθόν-
τες, μέλεις ἀπελύοντο IV, 248. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μα-
λακίαν, ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο III, 322. v. D. Halic. Dio-
dor. 325 a.

ἀπομάχομαι. ὥς ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος αἴρωσιν, ὥστε ἀπομά-
χεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαιστάτου ὕψους I, 127. D. Halic. saepe.
Ioseph. 110. 561. Xenoph. 127. 375. 609.

ἀπομιμνήσκω. πειθομένῳ δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἐξίαν
I, 192.

ἀπομισθώω. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, καὶ ἀπομισθώσαντες
ἐπὶ δέκα ἔτη II, 272.

ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες II, 209.

ἀπονοέω. ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους IV,
314. Ioseph. 174.

ἀπνόοια. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας, ἐς ἀπνόοιαν
καθεστήκασιν IV, 284. ἐς ἀπνόοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς, ἀ-
ληπτοτέρους ἔχει I, 117. D. Halic. 359, 4.

ἀπόνως ὑμῶν ἀρξαι III, 339. — πατέρες ἡμῶν, — ὅσῃν ἔχο-
μεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον II, 55. Are-
taeus 95, 27.

ἀπονώτερον. πολιορκία δ' ἂν προσκαθεζόμενοι, — ἀπονώτερον
τὴν Τροίαν εἶλον I, 20.

ἀπόπειρα. ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν IV, 202. Poly-
bius ἀνάπειραν. Herodian. ἀπόπειραν ποιήσασθαι. Noster alibi
πρόπειραν. Plut. διάπειραν. ὑπόπειρα, Ios. 190. Herod. III, 119.

ἀποπειράω. ναυμαχίας ἀποπειράσθαι ἐβούλοντο III, 35. IV,

INDEX

196. ταῖς ναυσὶν ἀποπειράσαι IV, 230. μηχαναῖς ἀποπειράσαι τοῦ ἀποτειχίσματος IV, 242.

ἀποπέμπω. τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ἀποπέμπωμεν, amandemus III, 92. τὴν ἱκετίαν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀπράχτους ἀπέπεμψαν I, 38. οἱ Ἀθηναῖοι ἐγνώσαν οὐκ ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι I, 142. τὰς ναῦς ὁμολογία τῇ ἐπικεικί ἀποπέμψασθαι II, 178. Orpheus H. 2, φόβους ἀπὸ πειμπε νικαυγείς. πεμπάζειν Aeschylus.

ἀποπλῆθω. πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, saturare IV, 285.

ἀπορέω. ὑπισχενέτο, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς V, 125. ἐπεριπολίοις ἅμα ἀναλίσκοντες, καὶ ναυτικὴν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσῃν IV, 254. ἀπορήσαντες θπῃ καθορμίσωνται III, 21. ἠπόρησε μὲν ὁποτέρωσι διακινδυνεύσει χωρήσας I, 87. ἀποροῦντες ταῦτα, cum his difficultatibus premerentur III, 269. ἀπορῶν, μεγάλης ἥσσης γεγεννημένης II, 330. — σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, τὰ τε πρὸ αὐτῶν ἠποροῦν IV, 264. V, 93.

ἀπορία. ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ἦ τοῖς πολεμίοις πανταχόθεν κεκυκλωμένοις III, 52. ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδούσαν τὴν σφετέραν ἀπορίαν IV, 185. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο IV, 245. χρημάτων ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρυχάσειν IV, 252. βιαζόμενοι ὑπὲρ τῆς παρούσης ἀπορίας &c. IV, 284. τὸν πηλὸν, ἀγχοῖαν ἀπορία, ἐπὶ τοῦ νότου ἔφερον III, 7. τὸ πλῆθος αὐτῶν κατ' ἄλγος μαχεῖται, ἀπορία τῆς προσορμίσσεως III, 16. Vid. πλῆθος. τῆς τροφῆς ἀπορία τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον I, 19. τὴν παρούσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἠγνισάμενοι τῷ πολεμίων IV, 108. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν ἐπέκειτο II, 74.

ἀπορος. ἀπορον ἐγίγνετο περιορμεῖν III, 42. κακὸν, Herodot. III, 52. ἀπορον ἦν ἰδεῖν τὰ πρὸ αὐτοῦ III, 55. ἀπορα νομίσαιτες V, 88. IV, 298. τὸ ἀπορον τῆς ὁδοῦ III, 191. ἀποροι ἐς τὴν πόλεμον καθίσταντο I, 139. πλῆθει χρημάτων, ἐς ἀνθρώπους ἀπύρους δύναμιν περιποιισάμενον I, 14. ἐν ἀπύρῳ εἶχοντο θέσσαι τὸ παρὸν I, 38. ὁρῶντες σφίσι πολλὰ τὰ ἀπορα ζυμβεβηκότα I, 75. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἀποροι καθεστῶτες II, 87. 248. νομίσαντες ἀπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν II, 119. ἐν τῷ ἀπύρῳ ἡ ἰσχυρὸς II, 93. ἐν ἀπύρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον II, 202. D. Hal. 720, 19. Ulpian. ad Dem. στεφ. 351, 2.

ἀπορρήγνυμι. οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μακρὰ τεῖχην ἀπορρήξαντες, παρεσκευάζοντο III, 103.

ἀπορώτατος. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατος, τὸ &c. IV, 191. οἱ ἀπορώτατοι III, 52.

V E R B O R U M.

ἀπορώτερος. — διὰ τὸ πέλαιγος, τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ληΐς, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων, ἡ σωτηρία III, 348. μὴ αἰσχυρὰ καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν I, 117. τὰ δυνατὰ ἴσω καὶ τὰ ἀπορώτερα κατεργάζεσθαι III, 95.

ἀποσαλεύω. ὁ ναύκληρος ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου I, 193.

ἀποσημαίνω. ἐς Νικίαν ἀποσημαίνειν, innuebat III, 44.

ἀποσιμῶ. ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβαλόντων, chol. ὑπαναχωρησάντων III, 37. V. Marcellinum. v. Herodot. I, 73, & Steph. in αἰσιμῶ.

ἀποσπᾶω. τὸ δὲ Δημοσθ. (στράτευμα) τὸ ἡμῶν μάλιστα αἰ τὸ πλέον ἀποσπᾶσθαι τε, καὶ ἀτακτότερον ἔχῳρει IV, 312.

ἀπόστασις. μετὰ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας III, 330. ἐλπίζων τοὺς Μινθυμναίους παρρησίῃσιν, καὶ ἐμμένειν τῇ ἀποστάσει V, 34. εἶχε δὲ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ἢ &c. III, 181. ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται II, 175. τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι II, 174. 218. Μελέας καὶ Ἑρμαιῶνας, οἱ προκαπεστάλησαν τῆς ἀποστάσεως II, 179.

ἀποστατέον. οὐκ ἀποστατέον ἐτι τοῦ πολέμου V, 6.

ἀποσταυρῶ. κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀποσταύρουσιν ἡ πη δέοιτό τι III, 102 εὖρον φυλακὴν τινα ἀποτεριχίζουσαν καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν πόντον IV, 312.

ἀποστέλλω. ἡ ἰσχυρότατος ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τὴν θάλασσαν, amandare II, 301. de terrae motu. v. Ulpian. ad Dem. 331, i. v. Herodot. I, 21.

ἀποστερέω. τοὺς ὑπ' ἐκείνων δεδουλωμένους τῆς ἐλευθερίας ἀποστεροῦντες I, 95.

ἀποστέρησις. τὸν κύπον μέγα ἀπὸ τῶν νεῶν ξυμπικτουςῶσιν τὴν ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσται φθέγγονται παρ᾽ ἔχειν IV, 291.

ἀποστολή. αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν, οἱ &c. V, 17.

ἀποστρέφω. μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη ἀποστρέφῃ IV, 35.

ἀποστροφή. ληστευομένης τῆς γῆς, καὶ οὐσης ἐκάστοις διὰ βραχέος ἀποστροφῆς III, 114. ἀποστροφὴν σωτηρίας οὐκ αὐτοῖς εἶναι V, 116.

ἀποσχών. vid. ἀπέχω.

ἀποτείχισις. vid. ἀποτείχισμα.

ἀποτείχισμα. μηχαναῖς ἀποτειράσαι τοῦ ἀποτείχισματος IV, 242. ἀποτείχισις alibi. v. Marcellin. Sic Thucydides ap. Pollucem IX, 7, οἰκισις, & ξένισις, quod eadem VI, 7, διπλῶσις, δικάσις, κατὰκρισις, ἀξίωσις.

I N D E X

ἀποτελέω. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὸ τεῖχος ὁσονοῦν ἀπετετέλεστο III, 102.

ἀποτίθημι. ἀποθέμενοι τὸν νόμον I, 110.

ἀποτρέπω. ὅτι τὰς ναῦς ἀποτρέψαις ὥστε μὴ ἐλθεῖν V, 172. ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἔτι ἀποτρέψαις IV, 36. ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας IV, 65. περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο II, 273. ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῆς κινδύνων II, 61. — ἐσβαλοῦντας ἐς τὴν Ἀττικὴν, σεισμῶν διγενομένων, ἀπετράποντο πάλιν II, 300.

ἀποτροπή. ἀδύνατον, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμημένης πρὸς θυμῶς τι πράξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν II, 238.

ἀποφαίνω. ἀπέφαινε πολλὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων III, 6. τὴν δοκοῦσαν βελτίστην γιῶμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 86. ἀποφαίνω Μιτυληναίους ἡδίκηκτάς ὑμᾶς II, 224. 91. 263. IV, 84. 120. 129. ἢν ἀποφῆναι πᾶν ἀδικούντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω II, 234. pro affirmare, D. Halic. III, 44. vid. Xenophon 260 a.

ἀποφέρω. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας ἀποφέρουσαι τὰ σφέτερα αὐτῶν III, 145. τάλαντον ἔταξαν ἀποφέρειν, pendere III, 253. Herodot. II, 109, τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι. paulo supra Arch. τίξα reffe.

ἀποφράσσω, & ἀγνυμι. οἱ Ἀθηναῖοι, γρόντες ἢ μὴν ἐβούλοντο ἀποφράσσαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, περιεγύγοντο τῇ πλῃ V, 168. τὰς ἐδοὺς ἀπεφράγνυσαν IV, 299.

ἀποφυγῆ. στενὸς γὰρ ὦν ὁ Ἑλλήσποντος βραχεΐας τὰς ἀποφυγὰς παρείχετο V, 170. Plato Epist. VII κακῶν ἀποφυγή.

ἀποχράσμαι. ὥς ἐγὼ τε ἀκμάζω, καὶ ὁ Νικίας εὐτυχὴς δὲ καὶ εἶναι, ἀποχρήσασθε τῇ ἐκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ IV, 30. ἐβόηλετο ὅτι τῆς ἀποχρήσασθαι τῇ παρουσίᾳ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει IV, 241.

ἀποχρώντως ἢ δὴ τετιμωρήμεθα, satis poenarum iam dedimus IV, 305. εὐρῆσθαι ἡγησάμενος, ὡς παλαιὰ, ἀποχρώντως I, 33. Hesych. αὐτάρκως, ἀρκούντως. Auctor apud Suidam, παιδείας ἀποχρώντως ἔχων.

ἀποχωλῶ. ἀποχωλοῦντο ἐν γῇ ἀποκρότη, de equitatu IV, 214.

ἀποχωρεῖω. κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ ῥαδίως ἀποχωρεῖν IV, 108. καὶ ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενος ἀποχωρεῖν IV, 299. ἰπότε μὲν ἐπίοισεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδουσιν, ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκερτο II, 123. οὐκ ἂν ἀποχωρήσειέ τις ἐν δέοντι, πειεζόμενος II, 144.

ἀποχώρησις. φυγὴ καὶ ἀποχώρησις, οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ III, 320. εἶναι αὐτοῖς τοσοῦτον ἔχουσι ναυτικόν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πύλεις καὶ γῆν εὐρήσουσι V, 118.

V E R B O R U M.

ἀπραγμόνως. οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ διάφορα ἀπραγμόνως παύονται III, 90. ἀπραγμόνως σώζεσθαι IV, 136. ἀπραγμοσύνη. εἴτις ἐν τῷ παρόντι δεδιώς ἀπραγμοσύνην ἀνδραγαθίζεται II, 93. μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνην ἀποστρέψῃ IV, 35. ἀπραγμοσύνης μεταβολὴ διαφθαρῆναι IV, 35. Ioseph. p. 8.

ἀπράγμων. ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν II, 95. ἀπράγμονα ἡσυχίαν peius ducere, ἢ ἀσχολίαν ἐπιπονοῖν I, 99. τὸν μηδὲν τῶνδε (πολιτικῶν) μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν II, 60. τὸ ἀπράγμων οὐ σώζεται οὐ μέγα τοῦ δραστηρίου τεταγμένον II, 94. πόλιν μὴ ἀπράγμονα IV, 35. Ioseph. 600. πολιτεία ἀπράγμων, D. Halic. 178, 25. Aristoph. ὄρν. in Argum.

ἀπρακτος. οὐκ ἐδέξαντο τὴν ἰκετείαν, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν I, 38. ἀπράκτους ὧν ἐφίενται ἀπώσωμεν IV, 55. ἀπρακτοὶ γενόμενοι, ἀπέπλεον IV, 83. ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἀπρακτοὶ III, 33. εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἐπιάσι II, 90. ὁ κήρυξ ἀπῆλθεν ἀπρακτος III, 147. Diodor. 435 a. 717 c. ἀπρακτ. μεληδόνες. Simonides.

ἀπρεπές. ἀνδρῶν ἀγαθῶν περὶ ἀπρεπές τι ἐπιγινῶναι II, 254. ἵκτου ἀξιώτεροι οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων II, 169. σφίλαντες ἡμᾶς τὸ σφέτερον ἀπρεπές εὖ δῆσονται IV, 22. οὐκ ἀπρεπές νομιεῖτε πόλεός τε τῆς μεγίστης ἡσσᾶσθαι III, 149.

ἀπρεπέστατος. παισὶ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα προσέεσαν IV, 285.

ἀπρόθυμος. οἱ ξύμμαχοι ἀπρόθυμοι ἦσαν, διὰ τὸ πρότερον γόαλμα V, 49. εἴτις, δεδιώς ἄρα μὴ καὶ ἐγὼ τισὶ προσδῶ τὴν γόλιν, ἀπρόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα πιστευσάτω III, 127.

ἀπροσδόκητος. δουλοῖ φρόνημα, αἰφνίδιον, καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. κατασκευὴ ἦν, οἷα ἀπροσδόκητου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γεομένου II, 10. γενομένου τούτου τοῦ ἀπροσδόκητου, καὶ παραλόγου II, 148. ὥς ἐπὶ ἀπροσδοκῆτι εὐπραγία πάλιν αὐτὰν ἀνὰ ὤψαντες IV, 249. οἱ Συρακοῦσιοι ἀπροσδόκητοι ἦσαν ὡς ἡδὴ ἰαχούμενοι IV, 108.

ἀπροσδοκῆτως πρὸς τὸ ναυτικὸν ἀντιστῆναι IV, 203. Diodor. 819 d.

ἀπροφάσιτος. προθυμίαν ἀπροφάσιτον παρεχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας IV, 128.

ἀπροφασίστως ἄπτεσθαι διεννοοῦντο τοῦ πολέμου V, 7. οἱ Ἀθηναῖοι ὁρῶντες τοὺς Κερκυραίους πιεζομένους, μάλλον ἢ δὴ ἀπροφασίστως ἐπεκούρου, minus diffimulanter I, 71. ἀπροφασίστως γαρασκευασθῆναι IV, 115. τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἐταιρικοῦ ἔλλοι.

Thucyd. Vol. VI.

FF

I N D E X

τριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ὀτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν II, 290.

ἀπροφυλακτος. πανταγῶθεν σφᾶς περισσῶτος πολέμου ταχίως καὶ ἀπροφυλάκτου III, 81.

ἄπτομαι. ἀπροφασίστως ἄπτεσθαι τοῦ πολέμου V, 7. 20. Diodor. 314 b. — χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι V, 24. τὸ μὲν ἔξω ἀπτόμενοι σῆμα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν II, 73. τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἥπτοτο II, 32. V, 146. τετράποδα ὅσα ἀνθρώπων ἄπτοται II, 75. νεῖσι. κακοπαθεῦντες· οἱ ἄνθρωποι, τῶν λόγων ἄπτονται I, 112. τούτων ἥψατο ἐν τῇ Ἀττικῇ συγγραφῇ Ἑλλάνικος I, 137. ὑπὲρ ἀπειρίας ἥπτετο τοῦ πολέμου II, 15.

ἄπτω, accendo. — Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχρον τινὰ θεῖσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδερθούσης· ὥστε ἔλαθεν ἀφέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα III, 199 sq. ἥψε τῷ τείχους III, 149.

ἀπῶθεν, μὴ ὑπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἀλλ' ἀπῶθεν περιμένειν V, 105. τοῦ ἀπῶθεν ζυνοίκου προαπολλυμένου IV, 121.

ἀπῶθῃ. τὰς προσβολὰς ἢ προσπίπτοιεν ἀπῶθῶντο II, 7. τὰς σπονδὰς ἀπέῶσαντο, reiecerunt III, 239. δέσεις, D. Halic. 678, 40. 569, 47. Ioseph. 738. ἀπεσάμεθα Κορινθίους I, 50. 53. τὴν τῶνδε χρεῖαν ἀλογίστως ἀπέσπεσε I, 56. οὐκ ἀξιώμας τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου, τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπῶσασθαι II, 235. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀπῶθονται, ἢ εὐδαμονίαν διασῶζονται II, 226. κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν, πάντας ἀνχοῦσιν ἀπεῶσασθαι II, 59. δομένον συμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεῶσασθε II, 250. 269. τὴν παρούσας ἀσφαλείαν μὴ ἀπέσπεσε IV, 136. Simonides, λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται Ἐχθρὸν συνοικητῆρα. ἀπῶστοι, Herodot. 1.

AP. ἀρα. εἴποτε ἀρα πολέμησονταί I, 94. ἀρ' ἀξιοί ἐσμεν, ἀρχῆς ἧς ἔχομεν ἕνεκα, οὕτως ἐπιφθόνως διακεῖσθαι I, 107. εἰ ἀρα τοι κοινοῖτο αἰνῆς V, 161. ἐν νῶ εἶχον, ἦν ἀρα μὴ πρότερον ἔλασι, τοὺς ἐσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, nisi forte prius III, 11. ἦν ἀρα μὴ πειθόμενοι σφαλῶτε III, 28. εἰτι ἀρα μὴ προχωροῖ II, 9.

ἀργότερος. ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται (αἰνῆς) IV, 284.

ἀργύριον τακτὸν ἀποδοῦσιν III, 94. τὸ ἀργύριον δ' εἶχον ἄπαι κατέθεσαν IV, 316. ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν, τὰ τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας II, 14. ἀργυρίον τι ῥητὸν ἔχοντας ἐφῶδιον II, 108. τάξαντες ἀργυρίου πολλοῦ τὸ βρῶμα III, 41. ῥητοῦ ἑκάστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι III, 103.

ἀργυρολογέω. ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ &c. II, 107.

Xenophon 429 c. τὰ τῶν ξυμμάχων ἡργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυ-
τικὸν V, 7.

ἀργυρολόγων νεῶν, αἱ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους
III, 75. οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοὶ III, 111.

ἀρέσκω. — δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ ἂν ἀρέσκοντα ᾖ, ἡκεῖν δις.
III, 271. γιγνομένης τῆς ἀλώσεως, οἱ μὲν πρᾶσσοντες, καὶ οἱ
ταῦτα ἡρέσκε, μετὰ τῶν ἐσελθόντων εὐθὺς ἦσαν III, 166. I, 111.
180. τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σου ἀρέσκομαι I, 181. οὐκ ἀρεσκό-
μενος τῇ καταστάσει II, 104. Herodot. I, 8. ὥστε, ἢν μηδὲν
ἀρέσκον λόγῃ, καταστήσειν δις. II, 216. οὐδὲν ἡρέσκον V, 74.

ἀρετὴ. ἀνὴρ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ οὐδενὸς ὑστερος V, 103. τὰς
πατρικὰς ἀρετὰς ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν. οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν
IV, 287. ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν III, 30. ἀρετῇ νικήσας III, 29.
τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἰσου ἀρετῇ ἀμυνοῦμεθα III, 92. φαι-
νοίμεθα ἐχθροῖα ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν κατακτώμενοι III, 128.
πειράσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσήκουσας ἀρετὰς III, 137. ἐν
ἐνὶ ἀνδρὶ πολλὴν ἀρετὰς κινδυνεύσθαι II, 54. ἡμῶν τὰς ἀρετὰς
ὑσσοὺς εἶναι τῶν ὑμετέρων II, 248. μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀ-
ρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγη χεῖρους κριθεῖσθε II, 69. γυναικείας
τὴν ἀρετῆς II, 69. οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι II, 77. οἱ ἀγαθοὶ
τιμῶνται τοῖς προσήκουσιν ἀθλοῖς τῆς ἀρετῆς II, 141. τὰ ἐς
ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς II, 61. ἐκείνων διαπρεπὴ τὴν
ἀρετὴν κρίναντες II, 52. διὰ ἀρετὴν ᾗς στάσεις ἐνεποιοῦν I, 5.
ὅσω καὶ διὰ πλείστου δόξαν ἀρετῆς μελετῶμεν IV, 22.

ἀριθμός. ὥς, ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, πεντακοσίων νεῶν ἰσομέ-
νων II, 14. γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καθ' ἑνὸς ἀριθμῷ τὰ ὑμέ-
τερα, καὶ ἄλλο εἴτι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. τοῦ ἄλ-
λου ὄχλου ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ II, 298. ἐπὶ τὰς ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ
ἔχοντες V, 18. φίλων καὶ σκευοφόρων πολλὸς ἀριθμὸς III, 150.

ἀριθμέω. οἱ Ἕλληνες οὐ διεφάνησαν τοσοῦτοι ὅσοι σφᾶς αὐτοὺς
ἠριθμοῦν, quot se ipsos iactabant IV, 31. ἠριθμοῦντο τὰς ἐπιβο-
λὰς II, 198.

ἀριστος. ἐκ ἀγαθός. ἡ ἀρίστη τῆς γῆς ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν
οἰκητόρων εἶχεν I, 5. τῶν τε ἄλλων ἐνεπιμελεῖσθαι ἢ μέλλει ἀρι-
στα εἶχειν, ut quam optime haberent curare V, 58. βουλευσείν
τῇ πόλει τὰ ἀρίστα III, 110. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις
γεγενῆσθαι ἀριστοὶ III, 120. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶ-
σθαι ἀριστοὶ II, 223. ἀρίστα φρονούντας II, 38. ναῦς τὰς ἀρίστα
πλεούσας II, 146. ἢν ἐπακούσῃ τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦ-
τα ἀρίστα I, 116. οἱ Ἀργεῖοι ἀρίστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, optime
se habebant in omnibus III, 248. ἀρχεῖν ἀρίστα — κρίνειν ἀρι-
στα IV, 66. τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ἐσκόπουν ὅτῃ τρόπῃ
ἀρίστα προσοίονται IV, 73.

I N D E X

ἄριστον ἐπισιτιζέμενοι, prandium V, 153. περὶ ἀρίστου ἄρην IV, 313. ἡμέραν εἰργάζοντο τὴν τρίτην, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης μέχρις ἀρίστου III, 133. v. D. Halic. 44, 13.

ἀριστοποιουμένους τηρήσας V, 174.

ἀρκέω. αὐτοὶ ἀρκεῖν πρὸς τοὺς πολεμίους IV, 130. ἀκρεῖτα ὑμῖν ἐκείνα ἐν οἷς ἀπέδειξα &c. II, 91. οὐτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκευ θεραπεύοντες ἀγνοοῖα II, 71.

ἀρκούντως. ὅσοι βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὐτοῖς, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ, ἀρκοῦντως ἔξει I, 34. ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα τε ἐσταυράθη καὶ ἀποδομήθη IV, 159.

ἀρκετοῦρου περὶ ἐπιτολᾶς II, 120.

ἀρμοστήν διδούς, praefectum a Lacedaem. V, 10.

ἀρνέω. βεβαιωτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας, ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν IV, 94.

ἀρπαγή. ἐφ' ἀρπαγὴν τῇ στρατῷ τραπέσθαι III, 154. ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν II, 160.

ἀρρωστία. πρὸς τὴν παρούσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν IV, 250. ἐν ἀρρωστίᾳ ἦσαν τοῦ στρατεύειν II, 192.

ἀρρωστότερος. πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρην ἀρρωστότερον γινόμενον V, 127.

ἄρσος. καὶ ἡς ἂν (γυναικὶς) ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἀρσσι κλέος ἢ II, 69. vid. Var. Lect. ad h. I.

ἀρτάω. δοκοῦς μεγάλας ἀρτίσαντες ἀλύσσει σιδηραῖς II, 118.

ἄρτι. ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκείθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

ἄρτος. δόντος βασιλέως αὐτῷ, Μαγνησίαν μὲν, ἄρτον, Λάμψακον δὲ, οἶνον &c. de Themistocle I, 196.

ἀρτύναι, magistratus Argis III, 283. v. Annotat.

ἀρχαιολογέω. πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν IV, 287. ἀρχαιολογουμένη ἱστορία alibi. D. Halic. & Diodor. 89 c.

ἀρχαῖος. ξυμβεβήκει τοῦτο ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου II, 27. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29.

ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτοὺς ἐστίν, nimis antiqua, simplicia I, 100. ἀρχαιόπλουτα Sophocl.

ἀρχή. ἐγγίγνέτο τε, λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δ' ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή II, 99. ἢ ἀρχή imperium Odrysarum, μέγεθος ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα II, 157. γενομένης κατ' αὐτὴν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V, 69. τὸν Νικίαν παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς IV, 194. ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς III, 45. τῶν ἐν ἀρχῇ ὄντων &c. II, 57. ξυμφορώτερον ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241. ἀφικνεῖται ἐς Ἀρμισσαν, τῆς Περδικίου ἀρχῆς III,

V E R B O R U M.

192. τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν II, 220. ἅπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν II, 302. καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν V, 107. τὴν ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο I, 163. τοῦ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποίησαντο I, 179. initium: — τοῦ πολέμου II, 104. ἐν μεγάλῃ πύλῃ καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ II, 100. οὐ προσήκει πρὸς τὰς ἀρχάς, magistratus I, 127. III, 247. IV, 86. αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283. 314. IV, 132. Διοτρέφῃν ἀπέστελλον ἐς τὴν ἀρχὴν V, 97.

ἀρχικὸς. Χαδὼν ἡγοῦντο ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτιος καὶ Νικάνωρ II, 126.

ἀρχομαι. ξυνέγραψε τὸν πόλεμον, ἀρχάμενος εὐθὺς καθιστάμενου, ab eo bello moto I, 3. ἀρξαι ἐλευθερίας. IV. Th. Magist. τοῦ ἐπιγίγνομένου χειμῶνος ἀρχομένου III, 323. II, 4. III, 131. ἀρχεται ὁ πόλεμος ἐνθὲν δὲ ἡδὴ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων II, 3. ἦρξε καὶ ἐς τὰλλα τῇ πύλῃ ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα II, 79. fuit initium. ἡ νόσος πρῶτον ἦρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις II, 70. ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἀρχάμενοι II, 117. ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἀρξεί II, 22. ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον III, 92. ἀρχομένην τὴν αὐξήσιν τῶν ἐχθρῶν καταλύοντες I, 96. ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται II, 14. III, 31. I, 115. IV, 182.

ἀρχω. νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν — τοῖς ἀρχοῦσι πείθεσθαι III, 218. βουλόμενοι ἀπόνως ὑμῶν ἀρξαι III, 339. νεώτερος ὢν ἐς τὸ ἀρχεῖν IV, 23. 27. 66. τῶν ξυμμάχων ὧν ἀρχοῦσιν III, 280. προσεπιβουλευόντας, καὶ ἀκοντας ἀρχομένους, parentes II, 220. τῆς πόλεως τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν II, 93. ἀρχὴν ἀρχεῖν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου V, 102. 104. III, 59. χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἀρξαι IV, 191. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιδὼν III, 89. μωρία ἡ γεῖσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ ἥς οὐκ ἀρχω τύχης III, 93. ἄνδρες τῶν πόλεων ἀρχοντας καθιστάναι III, 199.

ἀρωγὰ. ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος στενότητι; ἡτοιμάσται, profutura IV, 277. Pindar. Olymp. 2, 81.

ΑΣ. ἀσαφής. τὸ δὲ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160. ἀσαφὴ τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν III, 127: ἔπος ἀσαφὴ τὰ σημεῖα τῆς φροντικρίας τοῖς πολεμίοις ἢ II, 202.

ἀσαφῶς. πολεμοῦντα ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων III, 31. φιλεῖ μεγάλη στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι III, 185. Vid. Hippocrat. & Aretaeum.

ἀσέβημα. εἴτις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγεννημένον, μνηύειν ἀδεῶς &c. IV, 45.

ἀσημος. ἄγοντες ἐξήκοντα τάλαντα ἀσήμον ἀργυρίου IV, 16.

I N D E X

ἀσθενεία. ἵνα μὴ οἱ ναῦται, ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, τὰ σώματα χεῖρα ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. ὅπως μὴ μόνος (Νικίας) ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωροῖη IV, 194. τὸ ἔτος ἀνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύχασεν ὃν II, 72. πένητες αὐτῶν ὑπὸ ἀσθενείης βίου, Herodot. II, 46. Bodl. βίους ex interpret.

ἀσθενέστατος. ἦσαν ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ II, 246. τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος III, 14.

ἀσθενέστερον. ἄνδρες ἐπειδὴν ὧ ἀξιούσι προὔχειν κολουσῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ εἰ μὴ δ' ᾤθησαν τοπρῶτον IV, 283.

ἀσθενής. πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους ἀσθενής ἂν μου ἰλόγος εἴη, εἰ τὰ &c. IV, 18. ξυνδεσμος ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τῷ μὴ, ὑψηλὸν γιγνόμενον, ἀσθενές εἶναι τὸ οἰκοδόμημα II, 116. τείχους ἀσθενούς ὄντος, ἔστιν ἢ καὶ πεπτωκός IV, 218. ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης II, 89. οἱ πολέμοι οὐκ ἀσθενεῖς, ἀλλ' ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλάψαι I, 54.

ἀσκέπτως. αἰσχρὸν — ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, τοπρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους IV, 38. Ioseph. 664.

ἀσκησις. ἐπιπὼν ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται II, 58. ἢ πόλις ἀσκησιν τὸν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρεῖχε III, 312.

ἀσμενος αἰρεθεὶς ἀρχειν IV, 23. ἀσμένους ἐγγίγντο τοῖς σάφορσι τῶν ἀνθρώπων III, 46. ἀσμένους ὑμῖν ἀφίγμαι III, 125. Xenophon.

ἀσπίς. ἡ ἀσπίς περιεῖρήν ἐς τὴν θάλασσαν III, 19. de Brada. εὖρον στρατίαν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων IV, 309. τὸ δὲ ἄλλο (στρατόπεδον) ὠθισμῷ ἀσπίδων ξυνεστήκει III, 141. τοὺς ναύτας ὠπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσυνίαις III, 13. ἐπ' ἀσπίδας πέντε μὲν καὶ εἰκοσιν οἱ Θηβαῖοι ἐτάξαντο III, 139. κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκείνοι ῥᾶον προσβαίνοιν II, 201.

ἄσπονδος. καὶν τούτῳ τὸ εὐπρεπές ἄσπονδον, οὐχ ἵνα &c. I, 57. ἀνείλοντο αὐτοὺς ἄσπόνδους II, 39. Κορινθ. ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς τοὺς Ἀθ. III, 256. Homer. D. Paul. ad Rom. I, 31.

ἀστάθμητος. τὸ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος ὡς ἐπιπλείστον κρατεῖ III, 91. II, 257. σφαλερὸν &c. ἀστάθμητον synonyma. Euripides, Βροτῶν ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν. Demosth. ὕχλος ἀσταθμητότατον πρᾶγμα. Aristophan. Ὀρνιθ. Ἄνθρωπος ὅρις ἀσταθμητος πετόμενος, Ἀτέκμαρτος. σταθμητόν, est quod neque dependet neque propendet, Plaut. Hefychius. ἀνισος. D. Halic. ἀστάθμητον ἔστιν εὐτυχία πρᾶγμα.

ἀστασίαστος. τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ λεπτόγειον ἀστασίαστον εὔσαν, ἄνθρωποι ἔκουν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ I, 6.

V E R B O R U M.

ἀστέγαστος. οἱ ἥλιοι τοπρῶτον καὶ τὸ πνίγος ἐτι ἐλύπει, διὰ τὸ ἀστέγαστον IV, 323. in arg. orationis cuiusdam Stephan. ἀστεγος LXX. vid. Pollucem I, 80.

ἀστικῶν Διονυσίων διελθόντων III, 237. D. Laërt. VIII, 90, & Not.

ἀστυγείτων. νομίσαντες τῶν ἐγγυὲς ἀστυγείτων βοήθειαν ἐπιέναι III, 68.

ἀστός. ὢν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστών IV, 26. ὅσα ἐν τῇ πόλει χορηγίαις, ἢ ἄλλῃ τῇ λαμπρύνομαι, τοῖς ἀστοῖς φρονεῖται φύσει IV, 28.

ἀσφάλεια, πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης II, 19. ὅπως ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγαῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περιπλου V, 8. δι' ἀσφαλείας τὰς πόλεις ὥκουν I, 27. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν I, 167. τὴν ἀσφάλειαν εἶναι μὴδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεῶς, ita salvos fore si dicit. διεσκοπεῖτο, εἶποθεν ἀσφαλείαν τινα ὁρῶν ὑπαρχουσάν οἱ IV, 92. 136. II, 116. ὁποτέροις ἀσφάλεια θράσος πρᾶσσοι, οὗτοι dicit. II, 187. ἀσφάλεια αὐτοῖς ἐγίγνετο τῆς ἀνοξείως III, 100. κατ' ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰδὼν III, 192. τὰ τῶν συμμαχῶν ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι V, 5.

ἀσφαλέστατος. κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἐν κόσμῳ χαρμένους φαίνεσθαι II, 21. ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν I, 59. πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι II, 20. σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύονται I, 149. Ἀθηναίους, ὁπόσους ἔλαβον, κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην νομίσαντες εἶναι τὴν τήρησιν IV, 321.

ἀσφαλέστερος. τὴν Αἰγιναν ἀσφαλέστερον. ἐφαίνετο τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην II, 44. ἀσφαλέστερον ἠγησάμην τὸ ἀληθές δηλῶσαι IV, 193. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχούντα ἀσφαλέστερα, ἢ παρὰ δόξαν II, 226. ἀσφαλέστερον ἐς κίνδυνον, Aetaeus 5, 2.

ἀσφαλής. μήτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τινα (τοῦ πολέμου), μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλές νομίσαι I, 113. οὐκ ἀσφαλές ἐφαίνετο αὐτοῖς πορεύεσθαι dicit. I, 149. ὅπως εἴη κατάφευξις ἀσφαλής IV, 235. — III, 189. πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφύρει, διὰ τὰς — οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους I, 10. — ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐμοὶ ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο I, 193. — κατὰ θεῶν ἀνέβαινον τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν περιέμεινεν, οὐχ ὥς τῷ ἀσφαλεῖ περισχύσαν, ἀλλ' dicit. III, 214. βούλομαι παρασκευῇ ἀσφαλῆς ἐκπλεῦσαι IV, 41. διὰ τὸ πρότερον ζήτησες, τοῖς μὲν πολίταις φοβερὸν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές, πολλῶ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε, de Hippia IV, 88. πρὶν σφῶν

I N D E X

οἱ ἄνδρες διαφύγοιεν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλαμβάνοντο II, 202.
ὑποσχομένοις τοῖς ἐν Σάμῳ ἀσφαλῇ καὶ μεγάλῃ χάριν V, 137.
τὸ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσφαῖ, ἢ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160.
τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὕξει ἐνδείκνυνται III, 189.

ἀσφαλῶς. ἐπακολουθήσαντες ἀθροοὶ ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε IV,
111. ὅπως τὰ ἐν τῇ Ἱόνι καθιστάμενα — τοῖς πεῖτα ἀσφαλῶς
ἔξει III, 158. — σόφρονες ἄνδρες τάγαθὰ ἐς ἀμφίβολου ἀσφαλῶς
ἔθεντο III, 28. ἡ δ' εὖς ἂν ἀπαλλαγέντας πῃ ἀσφαλῶς τοῦ πράγ-
ματος V, 138. οὐκ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρεται, ἀλλ' ἐν ὑπικνῳ,
ἀσφαλῶς δουλεύειν II, 94.

ἀσχολία. ξυμφορὰν οὐχ ἦσσαν (ἡγεῖσθαι) ἡσυχίαν ἀπράγ-
μονα, ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον I, 99. ἀσχολίας τινὸς οὐσης I, 127.
διὰ τὰς στρατείας καὶ ὑπερόριον ἀσχολίαν V, 110. ἀσχολία, ἢ
περὶ τι ἀναστροφή, Thom. Magist. Diodor. 107 c.

AT. ἀτακτος. προσβαλόντων — κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐς τὴν
γῆν ἀπεβάτων, Δορυβος ἐγένετο πολὺ καὶ ἀτακτος V, 18.

ἀτάκτως. τοὺς ἐναντίους — ἀτάκτως κατὰ θῆαν τετραμμέ-
ρους ὀλιγωρεῖν III, 217. D. Halic. 567, 11. ἀτάκτως καὶ οὐδε-
νὶ κόσμῳ προσπίπτοντες II, 329.

ἀταλαίπωρος. οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἢ ζήτησις
τῆς ἀληθείας I, 32. Sic etiam D. Halic. 234, 35. Et 550, 41.
ἀταλαίπωρον ἐν τοῖς πόνοις, Ioseph. 125.

ἀτασθαλίην. — οὐκ ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην, Epigr. IV, 93.

ἄτε. ὁ Ἀλκιβιάδης, ἄτε περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθύ-
μως τῷ Τισσαφέρνῃ θεραπεύων προσέκειτο, utroque qui &c. V,
81. D. Halic. 659, 38. 440, 9. 449, 12. ἐσπεύοντες ἐς τὴν πό-
λιν, ἄτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, quippe quare, &c.
III, 196. 139. ξυνέβη αὐτῷ, ἄτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφύδα III, 317. Dio-
dorus 644. 646. Aelian. V. H. III, 19.

ἀτείχιστος. αὐτοβοῇ Λάμψακον ἀτείχιστον οὔσαν ἐλὼν V,
94. 53. &c. passim alibi.

ἀτέκμαρτος. — διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος III, 91. D. Halic.
583, 39. 357, 43. ἀ. πρόνοῆσαι. Pindar. Herodot. V, 92, 3. vid.
αστάδμητος.

ἀτελής. ἐφοβεῖτο μὴ πάντα ἀτελεῖ ἔχον ἀπέλθῃ III, 279. ἀ-
εσπέρως, ἀτελεῖ τῇ νίκῃ, — ἀνέστησαν V, 43. Diodor. 46 d.
190 b. ἀτελέστατα καὶ ἀμήχανα κλαίειν, Stefichorus. τειχι-
ζομένου τοῦ Δελφινίου, καὶ ἀτελοῦς ὄντος V, 60.

ἀτερπέστερον. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως διὰ τὸ μὴ μυθῶδες
αὐτῶν, ἀτερπέστερον φανεῖται, de auctoris Histor. I, 34.

ἀτιμος. πατέρας τοὺς ὑμετέρους — ἀτίμους γεράων, ὧν νῦν
ἴσχουσι, καταλείψετε II, 256.

ἀτιμώρητος. περιεσμένθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δὲ

V E R B O R U M.

ναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι II, 255.
v. Thom. Magistrum in τιμωρῶν. vid. τιμωρία.

ἄτμητος. ὁρῶντες τὴν παρασκευὴν, καὶ τὴν γῆν ἔτι ἄτμητον
ἔχοντες, μᾶλλον ἂν εἰκοιεν I, 117.

ἀτολμία. οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμία ἀνάγκην σφίσι προσγενέ-
σθαι &c. III, 178. ἵνα μὴ τὸ κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κιν-
δυνεύειν, ἐνδεὲς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχη III, 217. Xe-
nophon Ἑλ. V. & Philo Lib. 1. V. Mosis.

ἀτολμος. οἱ μὲν ὀξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς, οἱ μὲν ἐπιχειρηταί, οἱ δὲ
ἀτολμοὶ V, 156.

ἀτολμότερος. — ἀτολμότεροι δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν
III, 81. ἀτολμοτέραν ἐς τοὺς πολεμίους ἰδιάνοιαν ἔχειν II, 65.

ἀτοπος. τὰ ὄντως, εὐθὺς αἰματώδη ἦν, καὶ πνεῦμα ἀτοπον καὶ
δυσώδες ἦφίει, de peste II, 73. δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων,
ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων II, 223. Aelian. V. H. II, 8. IX,
12. IX, 40. Diodor. 750 a.

ἀτρακτος. πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἀτρακτον, εἰ τοὺς ἀγα-
θοὺς διεγίνωσκε III, 62. Hippocrates. Aeschyl. Schol. 241.

ἀτραπός. κατὰ ἀτραπὸν τινὰ τοῦ λόφου πειρώμενος προσβῆ-
ναι III, 194. ἐν Θερμοπύλαις — οἱ Λακεδαιμόνιοι, τῇ ἀτραπῷ
περιελθόντων τῶν Περσῶν, διεφάρησαν III, 58. Lycophr. 123.

ἀτριβής. ὑλώδης καὶ ἀτριβής πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, de Pylo
III, 12. 47. D. Halic. 425, 46. 344, 6.

ἄττα. — Χαιρώνειαν, καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία τῆς Βοιωτίας,
alia quaedam. Attice pro ἄτινα I, 156.

ἄττικίζειν II, 261. ἤχθοτο αὐτῷ (Ἀλκιβιάδῃ) Πελοποννή-
σιοι, ὥς φανερῶς ἦδ' Ἀττικίζοντι V, 134.

ἀτυράννευτος. ἡ Λακεδαιμόνιος ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν I, 28. ο-
mitt. πόλις.

ἀτυχεῖν. αἰσχίον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἡ κτωμένους ἀτυχεῖν-
σαι II, 92. vid. Aretaeum 36, 26.

ΑΤ. αὐ. τῇ Ὀμήρου αὐ ποιήσει εἰ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν
I, 18. in principio sentent. οὐδ' αὐ πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρ-
ξαντες &c. I, 108. καὶ ὅσα αὐ μετ' ἐκείνων βουλευέσθαι, οὐδε-
νὸς ὕστερον γνώμη φανῆναι I, 129. neque vero, οὐδὲ ὀφείλομεν
οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς μὴ βουλομένους ἐλευθεροῦν, οὐδ' αὐ ἀρ-
χῆς ἐφειμέθα III, 129. κατὰ τοιαύτην δὲ διαφορὰν ὄντων τῶν
Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὐ βου-
λόμενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς, εὐθὺς ἐνέκειντο III, 273. καὶ οὐδ'
αὐτοὶ αὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν &c. IV, 265. — μόνους αὐ
τῶν Βοιωτῶν ἀττικίσαι II, 261. ὥς ἐπὶ ἀπροσδοκήτῳ εὐπραγίᾳ
πάλιν αὐ ἀναρρῶσθέντες IV, 249. pro vice versa, Demosth.
pro iura vero praecedente καὶ, Plato. Glossae certe reddunt. a-

Thucyd. Vol. VI.

G g

I N D E X

pud Aristophan. A. 903. I. 207 : contra. Aelian. V. H. II, 13. πορτο.

αὐθαδέστερον ἀπεκρίνατο καὶ ὑπέειπεν V, 128.

αὐθαίρετος. ὥς ἐτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἢ εὐβακλία I, 112. hoc est αὐτεξούσιος. κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι I, 207. V, 42. D. Halic. 334, 1. αὐθαιρετον δουλείαν IV, 68.

αὐθένταις. ἐν πολεμίᾳ καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις τοὺς ὑμετέρους ξυγγενεῖς καταλείψετε II, 256. v. Harpocrat. Aeschyli Schol. 279. Steph. Euripid. Androm. 172.

αὐθημερόν. ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων εἶναι αὐθημερόν II, 22. HI, 192. πάντες γὰρ αὐθημερόν (quo regum potiuntur) ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ &c. V, 139. D. Halic. 156, 39. Aeschyli Schol. 122. — ὅπως — αὐθις καὶ αὐθημερόν ἀπροσδοκίτοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσι IV, 236. pro eodem αὐθημερόν, D. Halic. 412, 9.

αὐθις. τὸ στρατόπεδον δ' κατεκαύθη — αὐθις ἀπορρώσαντες IV, 138. καὶ πρὸς ἅπαντας αὐθις ὥς εἰπεῖν τοὺς ἄλλους αὐτοὶ πλείω ἐπορίσαντο διὰ μέγεθος πόλεως IV, 272. κῦν, εἴποτε καὶ αὐθις, προθύμῃς ἀντιλαβέσθαι IV, 291. τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὐθις ἀναβαλάμεθα III, 92. πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὐθις ὕστερον καὶ τὴν ξυμμαχίαν III, 324. αὐλητῶν. βραδέως, καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων, in proelium ibant Lacedaemonij III, 315.

αὐλιζομαι. ὑπὸ ἄνκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἀπώθη IV, 15. αὐλιζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει IV, 102. 80.

αὐξάνω. — τρώεσθαι τοῖς ἡλθοῦσι ἐπὶ τὰ πράγματα ἐν οἷς νύξθησαν I, 124. νύξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης, ἣν &c. I, 139. τὸ τῆς πόλεως ξύμπασιν κοινὸν αἰξεῖται IV, 67.

αὕξησις. τὴν αὕξησιν τῶν ἐχθρῶν διπλασιουμένην καταλύουσιν I, 96.

αὐτάγγελος αὐτὸν ἰδοῦσαι ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία — ἔφρασαν II, 214. Musaeus. 132.

αὐτάρκестατος. πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πλεῖον καὶ ἐς εἰρήνην αὐτάρκестάτην II, 55.

αὐτάρκης. σῶμά τε αὐτάρκης ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς &c. II, 76. — τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστον εἶδη, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστα ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὐτάρκης παρέχεσθαι, idoneos II, 62. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη δέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι &c. I, 57.

αὐτεπάγγελτος, αὕτη (δύναμις) πάρεστιν αὐτεπάγγελτος, ἀνευ κινδύνου καὶ δαπάνης διδούσα ἐαυτὴν I, 51. αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. Demosth. στεφ. & Ulpian. 348, 2. Herodot. VII, 29.

VERBORUM.

αὐτερέτης. στρατιὰν πέμψετε τοιαύτην ἐκείσθαι, οἷτινες αὐτερέται κομισθέντες, καὶ ὁπλιτεύσουσιν εὐθύς IV, 145. — χιλίους ἑπλίτας — οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν, ἀφικνούνται &c. II, 196. αὐτερέται καὶ μάχιμοι I, 18.

αὐτήκοοι δὲ βουλευθέντες ἐτι γενέσθαι αὐτοῦ Πausανίου τὴν λέγοντος I, 186. Plutarch. de Lib. educand.

αὐτίκα. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. IV, 240. αὐτίκα βοή ἦν II, 201. φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν, praefens discrimen I, 172. Ulpian. D. 343, 2. τῷ μέλλον ὀpponitur: μαχόμενοι περὶ τῆς ιδίας, τὸ μὲν αὐτίκα, σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον, ἐλευθερίας IV, 110.

αὐτοβοεῖ ἐλὼν V, 94. II, 337. 128. ὁ πεζὸς ἐπισπώμενος αὐτοβοεῖ III, 207. damnat Marcellinus.

αὐτοδεκαετῶν διελθόντων III, 237.

αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν III, 233.

αὐτόθεν. τῶν αὐτόθεν ζυμμάχων III, 193. — ἐπὶ Καρίας καὶ Αἰκίας, ὅπως τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ εἴωσιν, αὐτόθεν ὀρμώμενον &c. II, 107. αὐτόθεν δὲ διανοήθητε, ἢ ὑπακούειν, ἢ &c. hinc statuite I, 201. αὐτόθεν pro παραχρῆμα Suidas I, 385. ita Polybius.

αὐτόθι. ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομένων V, 48. III, 144.

αὐτοκράτωρ. τῆς οἰκίας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ τῆς τύχης III, 93. αὐτοκράτορες ὄντες III, 92. αὐτοκράτωρ μάχῃ III, 189. D. Halic. ἀρχή, 160, 47. — ὁ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. αὐτοκράτορες ἡκουσι περὶ πάντων ζυμβῆναι τῶν διαφόρων III, 275. αὐτοκράτορες ἐσόμεθα ζυμπάντων Σικελιωτῶν IV, 43. Ioseph. 119. 206. Συγγραφέας αὐτοκράτορας V, 102.

αὐτόματον. οἷς γὰρ ἡ χώρα κατεσκευάσται, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, τὰ μὲν ληφθέντα, τὰ δ' αὐτόματα ἥξει IV, 146. Demosthen. στεφ. Herodot. II, 67, ἀποθνήσκει ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου.

αὐτομολέω. τῶν Εἰλώτων αὐτομολούντων III, 227. οἱ Ξερσέπειοντες αὐτομολοῦσι IV, 191.

αὐτομολία. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται IV, 191. αὐτομολία ἐχρήσατο πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς V, 59. pro αὐτομολησις Aristides.

αὐτόμολος. ὡς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομολῶν ὅτι &c. II, 85.

αὐτονομία. ζυμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες III, 130. αὐτονομία Synesii Schol. 525 c.

αὐτόνομος. οὐχ ὑποτελεῖς ὄντες φόρου, αὐτόνομοι ξυνέσποντα IV, 267. εἶπου ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκίσαιεν II, 94. γῆν καὶ πόλιν τὰν σφετ. ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν II, 110. αὐτονό-

I N D E X

- μους εἶναι III, 232. τῶν *ξυμμάχων* οἱ *αὐτόνομοι* IV, 110. I, 136.
αὐτοπόλιες. *αὐτόνομοι* καὶ *αὐτοπόλιες* III, 327.
αὐτός. ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι II, 89. Ἀθη-
 ναίων τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων I, 17. — διὰ τὴν ἐν πεζῷ ἐμπει-
 ρίαν, ταπλεῖω κατορθοῦντες, οἶονται καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιῆ-
 σαι τὸ αὐτὸ II, 142. αὐτός ἐγὼ IV, 114. αὐτὸς τρίτος ἐφηρή-
 μενος ἀρχεῖν III, 59. ἐστρατήγει Νικίας τρίτος αὐτὸς III, 64.
 — ἔλεγον ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐ-
 τοὺς IV, 316. τὰς ναῦς ταύτας, ἢ αὐτὰς, ἢ πλείους, ἢ καὶ ἐλάτ-
 τους ἀποπέμπειν V, 58. οἱ Πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαι
 V, 107. ἡσυχασαι, καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχορτο V, 148. χῆρ
 τὰ ὕπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρώτον,
 κομισθῆναι Ἀθηναῖζε III, 32. αἱ νῆες αὐτῶν οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ
 εἰσιν V, 119. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέ-
 λειαν ἐποιοῦντο IV, 264. ἄπορον ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ αὐτοῦ III, 55.
 εἶχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι, *ibid.* κελεύουσιν ὑμᾶς
 αὐτοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν βουλευέσθαι III, 60.
αὐτοσχεδιάζειν. *κράτιστος*, δὲ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέ-
 οντα ἐγένετο I, 195.
αὐτοτελεῖς III, 232.
αὐτουργός. *σώμασί* τε ἐτοιμότεροι οἱ *αὐτουργοὶ* τῶν ἀνθρώπων
 ἢ *χρήμασι* πολεμεῖν I, 202. *αὐτουργοὶ* εἰσι Πελοποννήσιοι, καὶ
χρήματα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς I, 201. D. Halic. X, 48. *στρατη-
 γεία* Aeschylus p. 37. Steph. Ioseph. 1384. Euripides Orest.
 922. Diodor. 103 b.
αὐτοφρεῖς λιμένας ἔχον τὸ χωρίον I, 131. τροφὰς & χορη-
 γίας, Diodor. 6 d. 98 d.
αὐχέω. κρατήσαντες τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεώ-
 σθαι II, 59.
αὐχῆμα μὲν γὰρ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τι ἐγ-
 γίγνεται II, 92. τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι
 IV, 283. ἀπὸ οἷας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς
 αἶαν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο, *de expedit. Sicul.* IV,
 303. D. Halic. 471, 23. 451, 45. Pindar. Pyth. 1, 179.
 ΑΦ. ἀφαιρέω. ἀγχομάλου τῆς μάχης γενομένης, καὶ ἀφελο-
 μένης νυκτὸς τὸ ἔργον III, 201. — τῆς ἵππου καὶ τῶν ἀκοντι-
 στῶν τὴν ὠφέλειαν, τῇ τάξει ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας,
 ἀφελέσθαι IV, 182. τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο V,
 71. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρνται IV, 191.
 ἀφάνεια. οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων τὶ ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν
 πόλιν, ἀξιώματος ἀφάνεια κεκώλυται II, 57.
 ἀφανέστατος. τὴν μὲν ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην
 δὲ λόγον, ἡγοῦμαι &c. I, 36.

ἀφανής. ὅπως ἀφανής εἴη ἡ φυλακὴ III, 98. τὸ μέλλον τοῦ πολέμου ἐν ἀφανεί ἐτι κεῖται I, 63. IV, 302. εἰ μὲν ἀφανεῖς που ὄντες ἡδίκουν τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν δις. I, 94. νεύματα ἀφανεῖ χρησαμένου I, 188. τό, τε ἀμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεί ἐτι προσώρα μάλιστα I, 195. ἐλθόντες — μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος V, 106. τῷ στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου προσβάλλοντας δις. III, 47. περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον III, 142. III, 91. ἐπεὶ δ' αὖ αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται III, 344. περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν IV, 18. ἐν τόπῳ τινὶ ἀφανεί IV, 85. ἐν τῷ ἀφανεί ὄντες ἦσσαν καθεωρῶντο II, 204. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν, mortuorum non exstantium. mos in funerib. Athen. II, 52. οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τῆνδε, non obscurum II, 253. vid. D. Hal. 204, 46.

ἀφανίζω. Θεραμμένης, ἀποπλέων ἐν κέλῃτι ἀφανίζεται V, 56. νομίζων, οὗτος ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μὴ δὲν ἐν τῷ ἀγυγέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287. ἠφάνισαν αὐτούς, καὶ οὐδεὶς ᾔσθετο ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη III, 120. ἀφανίσαντες εἴτι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι III, 223. ἠφάνισε τοῦ πύγμαμα IV, 86. ἀγαθῷ κακὸν ἀφανίσαντες II, 64. τὴν ἀξίωσιν ἀφανίζειν II, 90. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. τὸ εὐθὲς καταγελασθὲν ἠφανίσθη II, 293. Ioseph. 155.

ἀφειδής ὁ κατὰ πλους καθεστήκει III, 42. alibi ἀφειδεῖν τοῦ βίου II, 66. Aristot. Ethic. IV. ἀφειδήσαν βασιλεῖος, Apollon. Rhod. II, 98.

ἀφθονος. — νῆες καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἀφθονος ξυνελέγη IV, 272. ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἀφθονα IV, 143. ὕδωρ — οὐκ ἀφθονον ἦν IV, 308. Herodot. III. Diodor. 73 c.

ἀφθόνοι. τοξέμασι καὶ λίθοις ἀφθότως ἐς αὐτὴν ἐχρῶντο IV, 290.

ἀφίημι. οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι III, 45. οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι εὐρήσουσι, emittere IV, 284. κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι III, 157. evadere. ἔργων, D. Halic. κακοῦ, Aretaeus. ἀφείς τὸ ἐς τὴν Χίον (πλεῖν) V, 61. Vid. Corinth. 150. τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ τὰς οἰκίας ἦν ἄρα μὴ δηλώσωσιν οἱ πολέμιοι, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι II, 23.

ἀφικνέομαι. νῦν ὅτε παρέσχεν ἀφηγμένοι, cum facultas data est, venimus III, 125. — δοῦναι ἐφ' ἃ νῦν ἀφηγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα III, 27. θαυμάζω δὲ — εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφίγμαι

I N D E X

- III, 125. ἀπὸ οἷας λαμπρότητος, ἐς οἷαν ταπεινότητα ἀφῆκτο IV, 303. παραινούτων τῶν ἀφιγμένων, qui nuntios attulerant, κατασπόμενος πέμψαι III, 44. ἐς τὰς Ἀθῆνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται V, 23. ἀφικνούνται ἄλλαι (νηες) αλλοθεν &c. V, 49. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίκται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται III, 15. ἥκιστα δὲ ἄξιος ὢν, τῶν γε ἐπ' ἑμοῦ Ἑλλήνων, ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322. πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι III, 125. ἐς ἄλγιστον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων νικηθῆναι, parum abfuit quin vinceretur III, 194. II, 277.
- ἀφίστημι. — ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας III, 331. οἱ ἀποστάντες βασιλέως, &c. οἱ συμπολεμήσαντες, oppon. I, 29. ἀφιστηκότες ἀπὸ βασιλέως I, 124. ἐβούλετο τῷ μεγέθει καὶ τῇ πᾶχει τοῦ τείχους ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβόλὰς I, 132. ῥάδιον ἦν αὐτοῖς προσάγεσθαι τοὺς ἀφισταμένους I, 138. οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δυνάμει αὐτῶν ἀφίστασθαι V, 6. 171. III, 181. σίτις τῶν πόλεων πατάσας ἐπὶ ἀφιστήκει τοῦ πολέμου IV, 185. Ἀβυδὸν ἀποστήσων, ad defectionem inducens V, 92. II, 274. V, 122. οὐδέ τις ἀποστήσεται ὅσα ἂν δίκαια λέγητε III, 175. recusabunt.
- ἀφνω. τῆς διαβάσεως ἀφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένης, inopinus III, 154.
- ἀφόρητος. βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι III, 188. D. Halic. 52, 32. 631, 67. Hippocrat. Aretaeus. Herodot. IV, 28. Diodor. ὕβρεις, 392 b.
- ἀφορμᾶς, τῇ ἐκπλαῖν opponitur: ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπισημιασιν ἀφορμαῖς, discedere IV, 303.
- ἀφορμή. τὴν Πελοπόννησον πᾶσιν ἀναχώρησιν καὶ ἀφορμῇ ἱκανὴν εἶναι I, 126. D. Halic. 233, 35.
- ἀφράκτος. πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφῶρει, διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις I, 10. ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες I, 161. ἀφ. τῶν φίλων, Sophocles Steph. 54. v. Schol.
- ἀφύλακτος. ἔστι δὲ αὐτοῦ (τοῦ ἀστεως) δ καὶ ἀφύλακτον ἢ II, 26.
- ΑΧ. ἀχείρωτοι. οἱ τοσαῦτα ἔτη ἀφεστῶτες ἡμῶν ἔτι ἀχείρωτοί εἰσι IV, 20.
- ἀχθιδόν. ἐρομένου τινὸς τῶν Ἀθηναίων, δι' ἀχθιδόνα, ἢ τῶν ἐκ νήσου αἰχμαλώτων, εἰ &c. ut dolorem inureret III, 62. id quod animum corpusve gravat. D. Halic. 572, 22. ἀχθιδ. παρέχειν, Plato Crat. λυπηρὰς τῇ ὕλει ἀχθιδόνας προστίθμενοι II, 57. Aretaeus, ἀχθιδόνι τοῦ θέρμου ἐξέμας δ' στήμαχος &c. ὑπ' ἀχθιδόνος ἀπάντων μῖσος. gravis oppon. gratio pulj Ciceron. Virgil. — gravior ne nuntius aures vulneret.

V E R B O R U M.

*gravio*re verbo appellare, Cicero. Poët. inquit D. Hal. T. II, p. 133. Arætaeus 71. Pollux III, 99. Plato V Leg. & Cratylo.

ἀχθόμεαι. ἑώρων — τοὺς στρατιώτας ἀχθόμενους τῇ μονῇ, in Sicilia, IV, 250. III, 213. τοῖς ἐπιτηδύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες, in fensu IV, 27. 45. ἀχθόμενος τῇ διαβολῇ ταύτῃ III, 230. ἦν τις ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπίσδημεν I, 119. βιαίου ὄντος αὐτοῦ (Παυσανίου) οἱ Ἕλληνες ἤχθοντο I, 133. — καὶ ἄρα ἀχθόμενος εἰ Φαρνάβαζος ἐξ ἐλάσσονος χρόνου — κατορθώσει τι V, 174. τῷ πάθει Arætaeus 79, 33. D. Hal. 440, 6. 63, 5. Herodot. II, 18. Mf. Bodl. omitt. τουτέων. εἰργασθαι, Theocrit. V, 35.

ἀχρεΐας. σκεδασθέντες ἀχρεῖοι γενέσθαι I, 106. τὰ ἀχρεΐα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες I, 119. ἐν τῷ ἀχρεΐᾳ τῆς ἡλικίας II, 68. τὸν μηδεὲς τῶνδε (πολιτικῶν) μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον τοιμίζομεν II, 60. τὸ ἀχρεῖον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων II, 121. Herodot. III, 81.

ἀχρεϊάτατος. ἀνθρώπων ἐνόμιζεν τῶν ἀχρεϊοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακὴν I, 132.

ἀχρηματία I, 19. δι' ἀχρηματίαν τὰ πρὸ τούτων ἀσθενῇ ἦν I, 20. ἀχρημάτοις Schol. Aeschyli 132.

ἀχρηστος. οὐκ ἀχρηστος ἦδ' ἡ ἀνοία IV, 28. v. Mf.

ἀχρι semper, non ἀχρις apud Nostrum: Eustath. & Thom. Magister, μέχρι non μέχρις. at Noster μέχρις οὐ πεμφθῶσι, & sic Herodorus, at quandoque μέχρι οὐ. hunc Noster auctorem habet. μέχρις ἐμοῦ V, 104. Th. Mag. in ἀχρι.

ΑΨ. ἄψαυστον. ὕδωρ, δ' ἦν ἄψαυστον σφίσι, πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χερσὶν χρῆσθαι, attrectare nefas III, 144.

B.

BA. βάβος. ἐπὶ βάβος ἐτάξαντα οὐ πάντες ὁμοίως III, 313. βαδεῖα φάλαγγι, Diodor. 575 c.

βακτηρίαν ἐπανήρατο V, 128.

βάλλω. παρήλθε παρὰ τὴν χιλὴν, βαλλόμενος χαλεπῶς I; 88. προκαλύμματα εἶχε, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους πυρφόροις οἰστοῖς μὴ βάλλεσθαι II, 116. ὤρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον, ὥστε βάλλειν V, 128. ἐβάλλοντο περισταδὸν IV, 314. οἱ φίλοι ἐκατέρωθεν βάλλοντες εἶργον III, 53.

βαρβαρικοῦ. τὸ γένος τῶν Θρακῶν, ὅμοια τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ — φοινικώτατόν ἐστι IV, 218.

βάρβαρος. — Ἰβήρας, ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχημάτων IV, 143. βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον laudat Th. Mag.

βαρβαρώτατος. λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρώτατους V, 158.

I N D E X

βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις τὸ παρὸν I, 111.
βαρύνονται. ἐβαρύνοντο καὶ χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας καταλ-
πόντες II, 30. ἐνδ'ηλοῖ ἔστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι II,
96. μὴ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθήμενος βαρύν-
σθαι III, 214. στερβήμενοι τῆς ἡλικίας, ἐβαρύνοντο, afflictaban-
tur V, 4.

βαρύτης. — διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύ-
τητι τῶν νεῶν IV, 277.

βασανίζομαι. δεισαντες, μὴ βασανιζόμενος — παραχὴν σφί-
σιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ IV, 322. χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι
βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὐρεῖν, ἢ τινα — ἀνέλεγκτον διαφυ-
γεῖν IV, 84. Arittoph. Chrysofom. de Sac. βεβασανισμένη ἔ-
ρυνα. Syrac. IV, 19. Aelian.

ΒΕ. βέβαιος. — δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε II, 255. Χροσίους
τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται III, 320. οἷσθε
ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τὴν βέβαιον IV, 19. μί-
γα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες II, 143. βέβαιον ἡμῖν μη-
δὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξη περὶ II, 221. κρείσσους ὄντες ἀπαί-
τες λογισμῶ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου, προσεκόπουν &c. II,
293. μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἐκουσίαν — ἐπιχειρεῖν V,
42. οὐ γὰρ αὐτῷ πᾶν τὰ ἀπὸ Τισσαφέρους βέβαια ἦν V, 86.
βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς αὐτὸν καταστήσαντες V,
101. οὗτοι ἡμῖν διὰ τὸ Συρακουσίαν δέος ἔτι βέβαιοι εἰσι IV, 306.
βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσσεσθαι III, 7. τοῖς ὁπλίταις
ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον III, 99. πρῶτος
ἐξελθὼν, καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός, ἐλπίδα ἐγκατέ-
λιπε βέβαιον ὥς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι III, 122. κρύσταλλός
τε ἐπεπῆγυε οὐ βέβαιος II, 204. πρὸς Ἀθηναίους, ὥς βέβαιοι ὦν,
ἀνεχώρουν I, 6. τὴν χάριν βέβαιον ἔχουσιν I, 49. τὸ δὲ ὑμέτεροι
τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πράξαι, τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαί-
οις πιστεῦσαι I, 98.

βεβαιότατος. ταῦτα τῇ ἑυμπασίᾳ πόλει βεβαιότατα ἡγούμεναι
IV, 41. βεβαιότατα φύσεως ἰσχὺν δηλώσας I, 195. βεβαιότα-
τα δ' ἂν τοὺς πολεμίους βλάπτοι, εἰ &c. IV, 146.

βεβαιότερος. τὴν ἀρχὴν βεβαιότεραν καὶ μείζω ἔχουσι III,
314. τοὺς κινδύνους ἡμῶν ἑνεκα μᾶλλον ἡγούμεθα ἐγχεῖν εἰρῆ-
σθαι αὐτοὺς, καὶ βεβαιότερους ἢ ἐς ἄλλους νομιεῖν, ὅσῃ &c. III,
347. βεβαιωτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀ-
δείας, ἢ ἀρνηθέντι &c. IV, 94. πόλεμον βεβαιότερον ποιεῖσθαι
ἐκ τοῦ προφανούς IV, 115. τὸ κράτος τοῦ πολέμου βεβαιότερον
ἔχετε II, 190. καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι βεβαιότερα
II, 195. τὴν κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιοῦμενοι, βεβαιότερον ἔχουσι
I, 13. εἰ καταλαμβάνοι, ἀναχώρησις βεβαιότερα III, 51. ἐλευ-

V E R B O R U M.

θερίαν βεβαιωτέραν παραδύναι IV, 286. v. D. Halic. βίβαιοτέρα πρόνοια II, 93.

βεβαιότης. ἐνδεήλῳ τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρας III, 198. ποιησάμενοι πρὸς Ἀθηναίους πίστεις καὶ βεβαιότητα III, 76. — ἐφοῦρουν, βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων III, 97.

βεβαιῶν. χαλεπὸν μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μάλιστα καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦνται II, 54. ὃ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὐνοια πίστιν βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε II, 187. — ἐς τοὺς Σικελοὺς πέμποντες, τοὺς μὲν, μᾶλλον βεβαιωσώμεθα, τοῖς δὲ φίλῳν πειρώμεθα ποιεῖσθαι IV, 56. 20.

βεβαίως. φαίνεται Ἑλλὰς — οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη I, 4. φανερὸν εἶχον οὐδ' ἐν, ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο ἄνδρα &c. I, 184. βεβαίως ἤδη εἰδότες I, 188. ἐξ οὗ περιγεγόμενοι τῇ μάχῃ, οὐδέπω καὶ νῦν βεβαίως θαρσοῦσι IV, 30. Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ἐμποδὼν ὅτι σφίσιν αὐτοῖς μὴ τοῦ δήμου βεβαίως προστάται IV, 45. τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους, ἐπ' ἄλλον οὐκ ἐλάσσω εἰσεῖν IV, 62. ὁρῶντες, εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' εἴη, βεβαίως περίξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσαντες II, 14. — εἴτι ἄλλο βεβαίως κληίστον ἦν II, 31. ὥς πάνυ πονηρὰ σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἴη V, 37. βεβαίως τὶ πράξῃ III, 90. V, 59. III, 29. 31. οὐ — μέντοι ἐν τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν III, 107. 166. βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης III, 167. οἷς βεβαίως τὶ πρόσκειται ἀγαθόν III, 188.

βεβαίως. οὐκ ἂν μείζω πρὸς τοῖς ὄρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε, ἢ &c. III, 128.

βέβηλος. — Δήλιον τειχίσαντας ἐνοικεῖν, καὶ ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα γίνεσθαι αὐτόθι III, 144.

βέλος IV, 284. Thom. Magister.

βέλτιστος. τῷ βελτίστῳ τοῦ ὀπλητικοῦ βλασθῆναι III, 109. vid. βλάπτω. τὴν δοκοῦσαν μοιβελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαννόμενος III, 85. ἐπ' ἡνῶντ' ἐτε μᾶλλον, ἐθέλοντες τολμᾶν μετὰ κινδύνῳ τὰ βέλτιστα II, 253. ὥς τὰ βέλτιστα βουλευόντες, ἰσχυρίζοντο III, 101. μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων V, 72.

βελτίων. ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι I, 142. κλυεόντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίῳ κατασκευάζεσθαι II, 135. τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίῳ ἡγγελλον IV, 195. ὁρῶντες — τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρουντα IV, 257.

BH. βύξ. κατέβαιναν ἐς τὰ στήθη ὁ πόντος, μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ II, 73. at βαρεῖα Aristides cit. Th. Mag.

BI. βία. μήτε ξυμμάχους δέχνησθε βία ἡμῶν, nobis invitis I, 64. 94. ἐντὸς γενόμενοι βία ἐξεκρούσθησαν πάλιν IV, 160. βε-
Thucyd. Vol. VI. H h

I N D E X

βλάβος τὴ ἡ τῷ δικαίῳ ἡ βία πράξειν III, 91. τὴν πόλιν βία λαβεῖν III, 102. ἀπάτη αἰσχίον πλεονεκτῆσαι ἡ βία III, 128. φοβεθεὶς μὴ βία προσαγαγῆται αὐτὸν IV, 85. ἡ βία ἡ ξυμβάσει IV, 76.

βιάζομαι. ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπὸ
τινων αἰε πλειόνων I, 4. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προ-
βολῆς IV, 318. τοὺς νόμους βιασάμενος V, 82. ὕπως, εἴτις βιά-
ζοιτο ναῦς, εἰη κατὰθευξίς ἀσφαλὲς IV, 235. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς
παρούσης ἀπορίας IV, 284. βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω IV,
288. 296. III, 18. ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθεῖς III, 30. χαρισα-
μένοις μᾶλλον ἢ βιασασμένοις III, 31. 57. 73. ἐβιάσαντο πρὸς τὴν
λῆψιν ἐλθεῖν ἀποτετελιχισμένον, per vim tentarunt IV, 309.

· βίαιος. βιαιού ὄντος αὐτοῦ I, 133. αἱ περισυῖαι τοὺς πολέ-
μους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ ἀνέχουσι I, 202. ἡ ἀποχώρησις
οὐ βίαιος — ἦν III, 320. ὁ δῆμος εἶχε κατὰπληξιν τοιαύτην, ὥς-
τε κέρδος, ὁ μὴ πάσχωι τὶ βίαιον, εἰ καὶ σιγῇ, ἐνέμιζε V, 100.
ἐκ βιαιού τις δουλείας ἄσμενος ἐς ῥῶν μετὰστασιν χωροῖται IV,
37. βίαιον οὐδὲν δρᾶν IV, 85. ...

βιαιότατος τῶν πολιτῶν II, 219.

βιαιότερον ἀναγαγόμενοι ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου II, 51.

βίος. πολὺ δὲ μαιζὼ τὴν ᾧ δὴ κατελθούσιν (τιμωρίαν) σφῶν
ἐπιπικρασθῆναι, ἣν σπὴν ἀμπεαῖν, εἰδὼς εἶναι τοῦ βίου τὴ ἀπο-
λαῦσαι II, 81. de peste. ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις
ἐσφάλησαν V, 37. II, 294.

βιοτεύω. τῆς τροφῆς ἀπορία τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἤλιπζον αὐτὸθεν πελαγοῦντα βιοτεύειν I, 19. πολλῶν τότε μᾶλλον ἦτο, καὶ οὐκέτι ἐδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν I, 182.

βίωμι. τῶν δὲ ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ θανάτου
γενέσθαι βίους ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδούνηι Π, 80.

· ΒΛ. βλάβη. — οὐδεμία βλάβη τὸ κοινὸν κοσμοθῆναι IV, 69. τῇ πύλει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο II, 98. αὐτὴ βλάβος ἐπὶ οὐδετέρου δοκιμώτερον inquit Thom. Magist. βλάβος Herodot. I. Aristoph. βαρὺ βλάβη ἐπὶ τῇ πόλει οὐκ ἔστιν ὁλιγαρχία κατέστη V, 110. οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τεύχουσιν III, 290.

βλάπτω. — ἀδύνατον ἦν — μὴ οὐ μέγαρα βλάπτειν τὴν Ἐ-
ρετρίαν &c. V, 91. D. Hal. 487, 29. διὰ τὸ βλάπτειν αὐτὸ τῆς
ἐπιστήμης τῇ βαρύντηι τῶν νεῶν IV, 277. ἐν ὀλίγῳ πολλὰ (νῆες)
ἀργότεραι — ἔσονται, ῥᾶσαι δὲ ἐς τὸ βλάπτεισθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν
παρεσκευάσται IV, 284. III, 93. τῇ βελτίστῃ τοῦ ὀπλιτικοῦ
βλαφθῆναι III, 109. βλαφθῆναι potius quam βλαβῆναι Thom.
Magist. vid. sequent. haec verba Thucydidis citans, μεγίστῃ
τ. ὁ. &c. legit. ed. Franeq. τοῦ ἱεροῦ οὐδὲν ἐκόντες βλάπτειν III,
145. IV, 25. βλάπτειν πλοῖον ἢ πάσχειν IV, 55. II, 261. IV,

V E R B O R U M.

101. 114. 135. II, 103. βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὀλκάδων II, 107. 296. III, 7. προαγορεύοντων ἡμῶν ἃ ἐμέλλομεν ὑπὸ Ἀθηναίων βλάπτεσθαι I, 93. — οὐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα, καὶ λόγῳ καὶ αὐτοὺς βλαπτομένους I, 122. ὑπακούειν πρὶν τε βλαβῆναι I, 201. IV, 147. οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλαπτοντες (κινδύνοι) IV, 286. τοὺς στρατηγούς ἐφ' ὧν ταῦτα ξυμβῆ ἔπαυσαν, ὡς ἡ δυστυχία ἢ προδοσία τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ζύμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. τὸ γὰρ τῷ ξυνενογκὸν ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε II, 76. quod alteri profuerat, hoc ipsum alteri nocebat. πολλὰ ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους Declea IV, 213. 238. μέγιστον καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν ὁ παιανισμὸς, ἀπὸ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὢν IV, 248. — γνόπτας, ὡς εἰ πολέμιός γε ὢν σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν φίλος ὢν ἱκανῶς ὀφελοίην IV, 148.

βλαστάνω. ἐδήλωσαν τὰ πρότερον τετμημένα, καὶ εἴτι ἐβεβλαστήκει II, 207.

βλέπω. ἐς τὰς βλέψαντες, ἠγήσονται ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἦξιν III, 342. ἐπὶ τὸ ἡσώμενον βλέψαντες ὀλοφυρμῷ ἐχρῶντο IV, 293.

BO. βοεικοῖς ζεύγεσιν III, 192. D. Halic. 525, 54 &c. βοϊκά.

βοή. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα, ὀργίζετο τοῖς ὀπλίταις, voce tenuis V, 148. ὀλοφυρμῷ ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο IV, 293. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. τεθαρσηκότες βοῇ ἐπέκειντο III, 56. ἐχώρουν ἔξω τοῦ τείχους πρὸς τὴν βαλὴν II, 202. βοῇ κρήνουςι, οὐ ψήφῳ I, 122.

βοήθεια. — ἀγγελοῦντα, ὅτι ἦξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται IV, 195. II, 178. ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν ἐπὶ τὴν Χίον V, 25. ἐκ Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σπύλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις III, 291. 306. II, 337. — κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι II, 205. βοηθός Noster passim.

βοηθεῖν. τῆς πόλεως τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν — βοηθεῖν II, 93. τοῖς ἀδικουμένοις δὲξέως βοηθοῦμεν IV, 20. ἐβεβοηθήκεσαν II, 179. ἐκείνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις II, 251. ἐπ' αὐτοὺς βοηθεῖν II, 331. βοηθήσαντες ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας, καὶ ἡ παροῦσα φυλακή III, 207. ὥρμητο ἐς τὸ βοηθεῖν V, 60. — αὐτοῖς ἠπέρει ὅπως βοηθήσοι V, 93. ἐπαγγελλόμενοι ὥστε βοηθεῖν V, 133. IV, 140. III, 10. βοηθεῖν ἐπὶ τὰ Μέγαρα III, 106. 65. V, 19. I, 149.

βολή. μέχρι λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν III, 308.

βορέας. πρὸς βορέαν τῆς πόλεως II, 178. ἄνεμος ἐκπνέει μέγας κατὰ βορέαν ἑσθηκῶς IV, 167.

βόσκοντας ναυτικὸν πολὺ IV, 254.

I N D E X

βοταμίον. — περί τοῦ δύματος, δ' ἀπέπεμπον ὑπὲρ βοταμίον οἱ Ἐπιδάυριοι III, 291.

βούλευμα. — βούλευμα χρυστὸν, οὐπὲρ ἔνεκα πόλις στρατοπέδων κρατεῖ V, 118. μετὰ νοιά τις ἦν αὐτοῖς, ὥμῶν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι II, 219.

βουλευταῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου V, 106. vid. βουλή.

βουλευτέον. — δηλῶσαι, ὥς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἶη I, 102.

βουλευτήριον. καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰ τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς, ἐν βουλευτήριον ἀποδείξας, ξυνώκισε πάντας II, 28. I, 202. βουλευτήριον V, 107. vid. Thom. Magist.

βουλεύω. ἀφ' αὐτῶν ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστ' ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλεύσαι, de se arbitrari suo statuerent III, 354. II, 209. εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον εὖ βουλεύσασθαι IV, 41. πυθόμενοι τὸ σαφές, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων II, 211. οὐ γὰρ οἶόν τε ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύουσι II, 68. ὅστις ἐπὶ μεγίστων τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει ὀρθῶς βουλεύεται II, 96. — μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι II, 230. οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς ὥς τε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλεύομεθα — ὅπως χρησίμως ἔξουσιν, de Mitylenaeis II, 235. οὐ χρὴ τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὥς ἐχεγγύῳ πιστεύσαντας, χεῖρον βουλεύεσθαι II, 238. ὁπότε μὴ τι δείσειαν, οὐ ξυνήσαν ὥς βουλευσόμενοι &c. II, 28. ὅστις εὖ βουλεύεται, πρὸς ἐναντίους κρείσσων ἐστίν, ἢ &c. II, 241. 12. V, 83. 89. 110. 118. IV, 187. βουλεύειν, πρὸς τὸ χρῆμα ὀρῶντας, ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 24. rebus inspectis pro tempore constituere III, 26. 60. μηδὲν περὶ σφῶν νεώτερον βουλεύσειν III, 76. τὰ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευόμενοι δὲ θέσθαι III, 86. 101. 110. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε εὖ III, 130. I, 111. ἐβουλεύοντο πρὸς τὴν γεγεννημένην ξυμφ. IV, 250.

βουλή. ἡ βουλή καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ III, 283. οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, conciliis III, 265. — οὕτω βραχεῖα βουλῇ πόλεμον οὐ προσήκοντα ἀρᾶσθαι IV, 17. τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνῶμων I, 195. ὥς ἐτι βουλῆς ἐστι, Senator II, 275 14. βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο V, 100. 106. vid. βουλευτής.

βουλῆσις. τῆς βουλήσεως ἀμαρτάνοντες I, 130. τῷ ἁλλείπτῳ τῆς ἐπιτήκης, τὴν βούλησιν ἀκοντες προὔδιδον IV, 109. περᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεως τε καὶ δόξης τυχεῖν ὥς ἐπιπλεῖστον, voluntati ac opinioni satisfacere II, 55. τὸ πλεον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160. — ἀνάγκη μὲν, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ, κατὰ ἔχθος εἰποντο, sponte sua IV, 269.

V E R B O R U M.

βούλομαι. ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον III, 207. ἀπιέναι ἐνόμιζεν, ὁπόταν βούληται, ἀμαχεῖ III, 214. βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ δις. III, 229. — ἄνδρες τὰ Συρακουσίων βουλόμενοι, qui favebant IV; 80. τὸ μὲν βουλόμενον καὶ ὑποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες I, 126. βουλόμενοι τὸ σαφὲς εἰδέναι, κατέπλευσαν δις. II, 210. μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἕως ἂν δις. II, 112. νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι II, 221. δεῖν τὸν τὰ δεινότατα βουλόμενον πείσαι, ἀπάτη προσάγεσθαι τὸν δῆμον II, 233. 259. 56. 131. 192. ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἃ εἰπεῖν ἀπέκτειναν πάντας II, 103. — ἔαν — παραπλεῖν τὴν ἐαυτοῦ γῆν ὅποι ἂν καὶ ὅσαις ἂν (ναυσί) βούληται V, 88. ἐλπίσας ταραχθέντας αὐτοὺς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι ἢ βούλονται V, 108. — πρὸς Ἄγιν ἐπεκρηκυέοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι V, 107. 109. — πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν, ἑτοίμοι ἦσαν ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι V, 147. ἦν γὰρ τί καὶ ἐν ταῖς Συρακουσαῖς βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι IV, 252. 254. D. Halic. 399, 35. — τοῦ πολέμου μέρος βούλεσθαι μεταχειρίζειν III, 28. 64. 72. 98. 198. αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι II, 223. τῷ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι II, 6.

BR. βράγχος. ἐξ αὐτῶν πταρυγὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο II, 73. raucitas Cael. Aurelianus VII, 2. Glossae βράγχος raucus. vid. Hesychium. Hippocrat. 839 d.

βραδέως βουλευέσθε, ὡς οὐ περὶ βραχείων I, 111.

βραδύς. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον δὲ μέμφονται μάλιστα ὑμῶν, μὴ αἰσχύνεσθε I, 118. προαισδέσθαι πρόθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα, προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα II, 224. — ἐχάρουν ἐς τὸ πρόσθεν ὅπως τῇ παρουσίᾳ ὁρμῇ τοῦ περαίνεσθαι μὴ βραδεῖς γένωνται IV, 244.

βραδυτέρος. — τῶν ἄλλων βραδυτέρα ἐγίγνετο ἡ ἐφοδος III, 10. γνόντες βραδυτέρους ἦδη τῷ ἀμύνασθαι III, 54. βράδιον ex nostro Phrynichus Nannefii, quod poetikum.

βραδυτής. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν — ἐς τὴν ἀβουλίαν καὶ βραδυτήτα, ἐν ἔργῳ ἀπελύσαντο III, 322.

βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο II, 260.

βραχύς. ἵνα τὰ ἐκεῖ βραχεῖ μαρίῳ συμπαραγενόμενοι μεγάλα σώσητε IV, 148. I, 120. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μαρίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ναυμαχία βραχεῖα ἐγίγνετο, ναυσὶν ὁκτὼ πρὸς ὁκτὼ V, 123. ὡς οὔτε μισθὸν ἐντελῇ πώποτε λάβοιεν, τό, τε δίδόμενον, βραχὺ V, 127. στενὸς ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχεῖας τὰς ἀποφυγὰς παρεῖχε V, 170. τὰ κατὰ βραχὺ σφάλματα, ibid. IV, 310. III, 142. βραχεῖα ἀκμὴ πληρωματος IV,

I N D E X

291. τοῦ τείχους βραχέος φθοροποιημένου, humilis IV, 218. ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτῶ ὁριώμενοι IV, 255. βραχὺ ἀπέλιπον διακρίσεις γινέσθαι IV, 290. τὰ ἐπιτήδεια βραχεὰ ἔχουσιν IV, 306. — ἐπιδιώκοντες, ὡς διὰ βραχέος, ἔτρωσαν πολλὰς III, 22. 114. διὰ βραχείας μελλήσεως ἢ παρασκευὴ ἐγγίγνεται III, 310. βραχεὰ ναυτικά I, 25. βουλευέσθαι οὖν βραδέως, ὡς οὐ περὶ βραχέων I, 111. ἔργοις βραχεῖσι προὔδῃλου ἂν τῇ γνώμῃ μειζόνως ἀσέπειτα ἐμμελλοῦ πράξῃν I, 182. ὑμῶν μηδὲς νομίζειν περὶ βραχεῶς ἂν πολεμῇν — τὸ γὰρ βραχὺ τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν τῆς γνώμης I, 200. de re levi. φυλακὴ βραχεῖα καθιστῇται III, 153. βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παλαινέσει πείθειν III, 187. πᾶν τὸ προὔπαρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ὅρατε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὅψι δὲ κατασπέρχον III, 189. τὰ ὑπάρχοντα βραχεῖα πρὸς τὰ ἥδη ἀντιτεταγμένα III, 349. προφασίς βραχεῖα καὶ εὐπραγεῖ IV, 17. βραχεῖαν ἔχθραν IV, 127. αἱ δὲ (νῆες) ἐς βραχεῖα, χωρίων ἀπειρία, ὥκειλαν II, 149. ἡ πόλις βραχεῖα ἡ στείρα, μεγάλα ζημιώσεται II, 228. 39. 69. οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδάκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι II, 218. βραχὺ γὰρ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι II, 255. — οὕτω βραχεῖα βουλή, περὶ μεγάλων πραγμάτων, πόλεμον οὐ προσήκοντα ἔρασθαι IV, 17.

βραχυτάτος. βραχυτάτην γινέσθαι τὴν ἐσβολὴν ταύτην III, 9. βραχυτάτον Σικελία τῆς ἡπείρου ἀπέχει III, 36. ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι II, 238.

βραχυτέρος. ὦν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐλάττης, ἢν τε πλεόνος, ἢν τε βραχυτέρας, τούτων δεξ. III, 145. ἐκ τῆς Αἰγύπτου βραχυτέραν ἐσσεῖσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαϊον περιπλεῖν III, 291.

βραχυτής. — ἡ ὀργή — μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχυτήτος γνώμης φιλεῖ γίγνεσθαι II, 231.

βρόχος. — ἄλλας δὲ (μηχανὰς) ὡς βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς δεξ. II, 118.

βρῶμα. — οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴτι ἄλλο βρῶμα, οἶον ἂν ἐς πολιορκίαν ξυμφέρει III, 41.

βρώσεως πέρι ἀναγκαίας ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο II, 107.

ΒΥ. βύζην. τοὺς ἔσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπάρους βύζην κληθεῖν ἐμμελλον III, 12. Schol. ibid. ἀθρόως.

ΒΩ. βομούς. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βομούς III, 146.

Γ.

ΓΑ. γαλήνη. ὅσοι γαλήνην κινδυνεύουσιν, ἠλίσκοντο III, 42.

γαμέω. γνῶμην ποιῶμαι — θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι I, 180. εἰκὸς ἢν τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι IV, 87.

V E R B O R U M.

γαμικῶν. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν
ερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. ἐς πόλεμον καθέστα-
τάν περὶ γαμικῶν τιῶν, καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτου IV, 12.

γάρτοι. σχεδὸν γάρτοι πᾶν τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμο-
νίων ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσι III, 311.

ΓΕ. γε. αὐτά γε δὴ ταῦτα ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα
I, 20. εἰ τοῖς γε σώμασι ἄδεια ἔσται V, 144. — ἐπὶ γε ἐμοῦ Ἀ-
θηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες, meo saltem iudicio V, 157.
III, 44. 45. 74. οὐκ εὐπορον ἦν διίέναι ἀνευ ἀγωγοῦ, καὶ μετὰ
ἱπλῶν γε δὴ, praecipue vero III, 116. ξυμβέβηκέ τε, πολιορ-
κεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον ὅσα γε κατὰ γῆν
τοῦτο πάσχειν IV, 188. γέτοι saltem tamen, D. Halic. 385, 9.
409, 30. Schol. Sophocl. 244. vid. γούν.

γεγωνίσκων IV, 304. γεγωνεῖν D. Halic, 31, 35. γεγωνεῖν
Aeschyl. Schol. 41. & Pindar. Moeris Att. Homer.

γέλως. τοῖς Ἀθ. ἐνέπασσε μὲν τι καὶ γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐ-
τοῦ, Cleonis III, 46. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα IV, 61.

γενεά. φαίνεται ταῦτα πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα
τῶν Τρωϊκῶν I, 24. ὑπὸ ξυμφορῶν πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πτε-
ζόμενοι II, 105.

γενναῖος. γενναῖον εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖ-
σθαι I, 191. τὸ εὐηθές, οὐ τὸ γενναῖον πλείστον μετέχει II, 293.

γέρας. πρότερον ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλείαι
I, 72. D. Halic. 87, 6. 447, 5.

γεύομαι. ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτοῖς βρώσεως πέρι
ἀναγκαίας, καὶ τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύοντο II, 107. Plato Leg.
204. Euripid. Pindar. Homer. ἀλλήλων ἐγεύσαντο, Suidas I,
110. legend. ἐγεύοντο.

γέφυρα. vid. εὐθύς.

ΓΗ. γῆ. ἰσχυον οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσὶ I, 79. ἐπικαλοῦν-
τες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, καὶ τῆς ἀορίστου
I, 197. — πῶλον ἐκ θαλάσσης εἰργομένην, καὶ κατὰ γῆν ληστείας
πορθουμένην V, 59. ἦσσαν τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι V, 70. παρα-
πλεῖν τὴν ἑαυτῶν γῆν V, 88. — εἶναι αὐτοῖς πολλὰς ἀποχωρή-
σεις, ἐν αἷς καὶ πόλεις καὶ γῆν εὐρήσουσι V, 118. — ὅσα κατὰ
γῆν IV, 188. 295. III, 181. τὴν πολεμιοτάτην γῆν οἰκισιότα-
την γῆς σταθὲν, terra non expugnata V, 35. 56. III, 145. ὁρῶν
τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνελπισιότατα ὄντα IV, 180. III, 17. 19. 23. 50.
ληστευομένης τῆς γῆς III, 114. τὴν γῆν Πειραιίκην καλουμένην
II, 40. περὶ προσηκούσης καὶ ξυμμαχίδος γῆς ὁ πόνος ἔσται
III, 348. ἐπειδ' ἂν δὲ κρύψωσι γῆ, humarunt II, 52. γῆ οὐ σχή-
θων ἀλλ' ἢ Πελοποννήσῃ II, 214. γῆς ἄτι ἀπεραίου οὔσης II,

INDEX

33. πᾶσαν γῆν ἐμβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ γενέσθαι II, 62. τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν II, 110. γῆς ὅρους ἀποδείξαι II, 112. θεοὶ ὅσοι γῆν ἔχετε II, 114. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπειμίσθωσαν II, 272. ἐν γῇ ἀποκρότω IV, 214. — πρὸς ἄνδρας οἱ γῆν ἐκὰς ἔχουσι I, 114. τοῖς δὲ ἄλλῃ γῆ ἐστὶ πολλὴ ἢς ἀρχουσι I, 115. vid. δῆλω.

ΠΙ. γίγνομαι. ἐγίγνετο ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιαῦτον III, 98. διδάσκαλος πάντων γιγνώμενος V, 67. τῷ στρατεύματι ἐξαγγελος γίγνεται ὡς &c. V, 79. γνώμης ἑλλειπείς γιγνώμενοι IV, 186. οὐκ ἐβούλετο ἐμφανῶς σφᾶς ψηφίζομένους τοῖς πολέμοις καταγγέλλοντας γίγνεσθαι IV, 252. ἅμα ἔω γιγνομένη III, 51. — βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίγνεσθαι τὰ πράγματα IV, 254. ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθύς γίγνοισθε IV, 280. ὅπως ἀφέλεια ἐς τὴν θάλασσαν γίγνοιτο IV, 288. οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνώμενα IV, 295. τὸν δὲ πολέμου παράλογον, πρὶν ἐν αὐτῇ γενέσθαι, προδιαγνώτε I, 112. — βρονταὶ καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους πρὸς μετέωρον ἦδὲ ὅντος φιλεῖ γίγνεσθαι IV, 310. II, 287. ἐνόμιζον ἐπὶ σφετέρῳ ὀλέθρῳ ταῦτα πάντα γίγνεσθαι IV, 310. ὁμολογία γίγνεται ὥστε ὅπλα παραδοῦναι IV, 315. τὴν δυσέμβατον τοῦ χωρίου ξύμμαχον γίγνεται III, 16. — σφῆ τὰ πράγματα ἰσχυρὰ γίγνεσθαι III, 36. στενοχωρία ἐν ὀλίγῃ τοῖς στρατοπεδευομένοις ἐγίγνετο III, 41. 42. 46. ὅπως μὴ ἀμφίβολοι γίγνυνται τῇ πλῃθει III, 52. αἰσδόμενοι τὸ γεγενημένον III, 68. γεγενημένου τοῦ πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου III, 80. ἀσφάλεια αὐτοῖς ἐγίγνετο τῆς ἀνοίξεως III, 100. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι III, 81. Καμαρναῖοι καὶ Γελώοις ἐνεχειρία γίγνεται πρὸς ἀλλήλους III, 85. — οἱ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἂν στερεῖσθαι εὐδίας τῆς πόλεως III, 108. ἐγένετο ἱππομαχία, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἐκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι III, 107. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολέμοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἀριστοὶ III, 120. βαβηθηκότες ἀρτί της τροπῆς γιγνομένης III, 143. 154. 166. φίλοι οὐκ ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει III, 139. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται III, 140. ἰδρῦσθαι ἐπὶ καρτεροῦ λόφου, ὃν εἰ μὴ ἔλοιον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. πολῦται γιγνώμενοι I, 6. 14. 57. ταμνίσαντες Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο I, 196. τοῖς μελλόντων ἐπιπλείστον τοῦ γεγενημένου ἀριστος εἰκαστικὸς I, 195. ἐπ' ἀμφοτέρω γιγνώμενοι ταῖς γνώμαις I, 198. — ὡς δὲ αἰὶνω πλείους ἐγένοντο II, 201. ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνώμενον εἶναι, ἢ τὸ ὄν II, 202. ἐν ἀπὸρρῷ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνώμενον, ibid. — ἐπεὶ γεγενῆται τε πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἢ δὲ (πράγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος κρείσσειν γεγενημένη) II, 94. &c. κατὰ τετραυματισμένοι ἦσαν πολλοί, ἐν πολλῇ

προβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημέναις IV, 311. περιεστῆκει
ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις V, 4. IV, 250.
263. νομηνία ὁ ἥλιος ἐξέλιπε (ὥσπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γί-
γνεσθαι δυνατὸν) II, 45. ὅπως μὴ ἐκ τοῦ ἴσου οἱ πολεμιοὶ σφίσι
γίγνονται II, 7. τοῦ ὕδαρ τὸ γενόμενον τῆς ρυκτὸς, ἐποίησε δις.
II, 10. — μηδεμίαν οἱ ὑποφίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι II, 23.
τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς με γεγέννηται II, 87. οἷς μὲν αἵρεσις γε-
γέννηται, πολλὰ ἄνοια πολέμειν II, 89. 90. τελευτώντος τοῦ
μῆκος τὰ γιγνόμενα ἦν II, 8. 12. κατὰ ξυστάσεις γιγνόμενοι,
ἢ πολλὰ ἔριδι ἦσαν II, 37. ὁρεγόμενοι τοῦ πρώτος ἕκαστος γί-
γνεσθαι II, 99. πολλὰκις τὸ ἔλασσαν πλῆθος δαδὶς ἀμεινονήμυ-
νατο τοὺς πλεονας, διὰ τὸ καταφρονούντας ἀπαρασκεύους γανέ-
σθαι II, 20. V, 21. 22. 62. τοῦτο οὐκ ἔστιν ὑμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ
δς. V, 83. IV, 147. 164. οὐκ ἔφη τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων ἀλλ' αὐ-
τοῦ γενέσθαι IV, 182. 215. βραχὺ ἀπέλιπον ξυναμφοτέρας δια-
κρίσεις γενέσθαι IV, 290. III, 9. ἡ νόσος πρώτον ἤρξατο γενέσθαι
τοῖς Ἀθηναίοις. II, 70. τῶν ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίων μέχρι
τοῦ δίκην γενέσθαι βίους δς. II, 80. 69. 211. ἐνβίωσαν αὐτοβωλ
ἐλέμει τὴν πόλιν, καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι II, 128. IV, 122.
II, 46. 140. — ὥς ἐπὶ διαφορὰ τῆς πόλεως ἡ μεταστάσις γένοι-
το V, 131. ὅσῳκις ἀν' διαφορὰς γένοιτο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς
ἀμφοισβηκουμένων δς. IV, 197. 244. φίλους γενέσθαι βεβαίως
III, 31. γενομένης καθ' ἐν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V,
69. II, 184. εἰδότες οὔτε φιλίαν ιδιώταις βέβαιον γιγνομένην,
οὔτε δς. II, 183. ἀνὴρ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γεόμενος V, 103.
113. 125. — ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας γενόμενα IV,
235. ἀδοκίτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. πρὶν τι ἀή-
κεστον διὰ μέσου γεόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. ἅμα
γεόμενοι III, 49. ἐνδιατριβόντων αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὐτῇ
γεομένη III, 225. ξυνέβη μοι — γεομένῳ παρ' ἀμφοτέροις
τοῖς πράγμασι δς. III, 245. II, 148. 33. 65. 10. — ἀνδρῶν ἀ-
γαθῶν ἔργῳ γεομένων δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. γεόμενος
ὅτι γγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πέσχειν, νῦν ἀκταπόδοτε II, 229.
ξύμμαχοι τοῖς ὁμαίχοις ποτὲ γεομένοις II, 256. οὐκ εἶα τῷ
γεγενημένῳ ἐνδιδόναι IV, 113. ἀ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο —
IV, 116. οὐκ ἔφατο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενησθαι
δέ τινα μαλακίαν II, 135. — τὸ πνεῦμα εἰσθεὶς γίγνεσθαι ἐπὶ
τὴν εἰά II, 133. ἐγεγέννητο πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως πέ-
ρι III, 211. 228. αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου III, 218. 220. —
διὸ δὲ καὶ ἡ φύγῃ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης II, 37. 184. ἰκέ-
ται ὑμῶν γιγνόμεθα, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκηνητάς, μὴ
γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις II, 258. 263. 287. 290. 296. οὐ δοκεῖ
τοιούτῃ ξυμβῆναι γενέσθαι II, 301. 300. δς. II, 305. 306. 330.

Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

III, 14. 15. ἐπειδὴ γένοιτο παρὰ τῷ ποταμῷ IV, 312. ὅς ἡ ἡμ
 ρα ἐγένετο IV, 313. 324. 139. III, 42. 48. 54. 59. 60. 67. 71
 76. 81. οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλεύουσι πρᾶξαι ὃ ἔμελλον III
 101. 102. 104. II, 187. εἰ τις κωλυτὴς γίγνοιτο τῆς διαβάσεω
 II, 203. — λόγους διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι II
 231. τὰ ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται II, 248. οὗ
 οὔτοι κατὰ νότου γίγνονται II, 327. V, 12. 85. 100. IV, 166
 208. 245. 246. 300. III, 10. 24. γέγραπται ἐξῆς ὡς ἕκαστα
 γίγνεται II, 3. τῷ χώματι ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο II, 119. 215
 οὐδ' ἂν εἰς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ξυμφορὰ
 τῶν προσπολεμῆσαι ἐγένοντο V, 156. IV, 139. ἐγεγνήθη τῇ
 ῥάμῃ τοῖς Λακεδαιμονίοις IV, 196. 240. ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ
 διαβάσει IV, 307. βασιλεὺς ἐν κράτει ἐγένετο II, 47. 76. & ali
 bi saepissime.

γινώσκω. τὰς λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνί
 σκω I, 121. — ὁρθῶς γινώσκω περὶ τοῦ μὴ ἐπεξίεναι II, 38
 πολμῶντες καὶ γινώσκοντες τὰ δέοντα II, 65. λεγέτω οὐν πε
 ρὶ αὐτοῦ (de peste) ὡς ἕκαστος γινώσκει II, 12. γινώσκω
 μὲν οὐδὲν ἐν τῷ ἔχοντα δίκαιον αὐτοὺς III, 33. κρατιστὴ τῇ
 ψυχῇ δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεινὰ καὶ ἡδύα γινώσκοντες
 καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτροπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων II, 61. οὐκ
 τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι II, 219. ὡς ἔγνω ὅτι ἡ βοῦθῆ
 διέφθαρται II, 336. περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντι
 σχυριζόμενος, τὰναντία γινώσκω II, 235. ὁ Δημοσθ. τοιαῦτα
 ἐγίγνωσκεν, haec erat Demosth. sententia IV, 251. v. γινώμ.

Γλ. γλώσσα. ἥκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου, ὡς
 ἀπὸ γλώσσης εἰρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. Ἑλληνίσθῃσαι τῇ
 νῦν γλώσσαν ἀπὸ τῶν Ἀμπρακ. ξυνοικησάντων II, 105. Δωρι
 δα γλώσσαν ἰέντας II, 334.

ΓΝ. γνώμη. ἐν τῷ ἀνεμμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης III, 217. τῇ
 τὴν εἰρήνην γνώμῃ ἔχοντας III, 225. 274. παρὰ γνώμῃ II,
 187. III, 30. 62. — ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν III,
 279. II, 276. I, 157. τύχη μὲν, κακίζόμενοι, γνώμη δὲ, οἱ ἐν
 τοῖ ἐτι ὄντες III, 322. vid. συγγενές. τὸν ἀνθρώπου πρὸς τὰ ἐ
 γόμενα αἱ γνώμαι ἴστανται IV, 59. — ἐπὶ τούτοις παρεσκεύα
 ζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ IV, 73. τῇ γνώμῃ ἀναθαρσύνοντας ἀνέ
 πους IV, 78. Λάμαχος μὲν ὅμως προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γν
 μῇ IV, 79. τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσθῆσαι, τῇ δὲ
 ἀταξίαν βλάπτει IV, 114. ταῖς ὑμετέραις γνώμαις κρατήσουσι,
 τῷ δ' αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται IV, 126. ἄλλαι γνώμαι ἐ
 ἑκάστων ἐλέγοντο II, 219. ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ II, 222. με
 βραχυτήτος γνώμης ἡ ὀργὴ γίγνεται II, 231. ῥηθειῶν γνώ
 μων ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας II, 242. σωφρονιστῶν ὄντες τῆς γν

V E R B O R U M.

της II, 267. φαυλότεροι γνώμην περιεγίγναντο II, 293. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης προσπιβουλευόμενοι, *ibid.* ἀποι-
 ῖαν καθίσταντο, ἀπὸ τοιαύτης γνώμης, *hac de causa* II, 304.
 πρότερον μὲν γὰρ αἰὲν αὐταῖς ἔλεγε, καὶ παρσκευάζε τὰς γνώ-
 μας II, 141. τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικῆθαι II, 139.
 δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. — γνώμης ἀ-
 λάρτημα ἦν II, 100. — ὥς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε· τὸ γὰρ βρα-
 χύ τοῦτο πάσαν ὕμῶν ἔχει τὴν πείραν τῆς γνώμης I, 200. γνώ-
 μῃ τῶν ἐναντιῶν προέχειν II, 92. οἵτινες πρὸς τὰς συμφορὰς τῇ
 γνώμῃ ἥκιστα λυποῦνται II, 96. ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ
 εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει II, 183. παν-
 ταχόθεν τῇ γνώμῃ ἀποροὶ καθεστῶτες II, 87. πρὸς τοὺς Ἀθη-
 ναίους ἥσσον εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε συμβαίνειν II, 206. III,
 225. πρὸς ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπεζόμενοι τῇ γνώμῃ II, 77. γνώ-
 μῃ τοιαύτῃ λέγεται μέναι II, 35. γνώμῃ οὐκ ἀξυνετος II, 52.
 χρὴ γὰρ αἰὲν ἐν τῇ πολέμῳ, τῇ μὲν γνώμῃ, θαρσαλέους στρα-
 τεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρασκευάζεσθαι II, 20. 16. *vid.*
νικέω. τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ
 κρατεῖσθαι II, 24. ἥσῳντο ταῖς γνώμας V, 101. εἶπον γνώμῃ
 V, 102. 103. μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης V, 114. αἰὲν τῆς αὐ-
 τοῦ γνώμης ἐχόμενος V, 123. οὐδὲ βῆξιον εἰδέναι τίμιν γνώμῃ
 παρήλθεν ἐς τὴν Ἀσπενδον V, 135. ἦν δὲ τοῦ τείχους ἡ γνώμῃ
 αὕτη, *confilium* V, 141. — τὴν γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ
 ἀφανισθεῖσαν IV, 186. τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον IV, 285. πα-
 λὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξυστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. γνώμην
 ἱποκρίτο βιάσασθαι τὸν ἐκπλουν IV, 296. ὅλῃ ἀλγεῖν καὶ
 γνώμῃ αἰσθῆσθαι IV, 300. ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὁψέως τὴν
 γνώμην ἐδουλοῦντο IV, 293. ἀπὸ τῶν αἰὲν ὑπαρχόντων γνώμῃ
 σφαλέντες III, 28. ὠρμημένους τοπλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν
 III, 44. τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι III, 54. εἶπας ἐπικλασθεῖεν τῇ
 γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδόναι III, 58. πᾶν ὃ, τι κινήσειαν ὄντο
 ἀμαρτήσεσθαι, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι III,
 81. πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην αἰὲν ἔστασαν III, 83. ἄλλαι πολ-
 λαὶ γνώμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφοτέρω III, 85. *Herodot.* I, 96.
 γνώμην ἀποφαινόμενος III, 85. τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης III, 91.
vid. αὐτοκράτωρ. αὐτοὶ κατὰ σφῶς αὐτοὺς συνηνέχθησαν γνώ-
 μῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου III, 94. — ἀλλοιότεροι
 ἐγένοντο τὰς γνώμας III, 156. τὴν γνώμην ὁρῶντες ἐτοίμην III,
 182. τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ συγκαταδυνεύειν I, 49. γνώμης συ-
 ῥεως ἕνεκα I, 107. τῶν πλεόντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι ἔφερον
 I, 113. *i. e.* ὁμοιόουν. φανερώς ἀποδείκνυμένους τὴν γνώμην I,
 122. τὸ βουλούμενον καὶ ὑποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες I,
 126. Θεμιστοκλέους γνώμῃ ἀποκρινάμενοι, *ih.* οὐδ' ἐνδε ὕστερα

I N D E X

γνώμη φανῆναι I, 129. φκοδόμησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους I, 131. προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιεφέμενοι I, 134. εἰ μὴ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον αὐτοῦ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνόμεθα αὐτοὺς, ἀπὸ τῶν χειρώσονται I, 170. γνώμην ποιοῦμαι θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι, habeo in animo I, 180. ἐπ' ἀμφοτέρω γιγνώμενοι ταῖς γνώμας I, 198. γν. ἐσχίσθησαν, Herod. IV, 19.

γνώμι. τὰ πολιτικά μὴ ἐνδεώς γινώσκειν II, 60. δαλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν II, 192. γνούς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν ὑποψίαν III, 43. οὐδεὶς — ἦσσαν οἶομαι εἶναι γινώσκειν τὰ δέοντα II, 88. γινώτε, ὦ ἄνδρες, ἀναγκαῖον ὅτι ὑμῖν ἀγαθοῖς γιγνέσθαι IV, 306. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ὡς γνοίην εἰπεῖν V, 103. πολλὰ κακῶς γνωσθέντα κατωρθώθη I, 166. vid. γυγνώσκω.

γνώμων, i. e. κριτής. τῶν παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων I, 195.

ΓΟ. γοῦν τὴν γοῦν Ἀττικὴν — ἀστασίαστον οὔσας, ἀνθρώποι φέκουν &c. I, 5. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χροῖνου ἡδύνατο. Plato. οὐτοι δὲ Ἀθηναῖοι γε ὅ E. καλοῦσιν. p. 1. & alibi passim. pro καὶ & γὰρ apud Aristoph. Sophocl. Aristid.

ΓΡ. γράμμα. τοῦτο τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεδουρῖναι, conditio adscripta III, 249. ἀμυδροῖς γράμμασι IV, 87. ἐπιστολὰς μεταγραφάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων III, 75. γράμματα λέγοντα, Herodot. I. πέμπει εὐθὺς γράμματα πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας V, 78.

γραμματεύς. ὁ γραμματεὺς τῆς πόλεως ἀνέγνω IV, 187.

γραμματεύω. φαίνιπτος ἐγραμμάτευε, scriba erat III, 175.

γραφῇ. — ὁ γραφῇ στήλαι δηλοῦσι I, 189.

γράφω. γράφας καθ' ἕκαστα, ὅ ἂν τρόπον πράξεις V, 78. ἐπισταμένους ὑμῖν γράφω IV, 191.

ΓΥ. γυμνησία. οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ γυμνησία τῶν Συρακουσίων, levis armatura IV, 233.

γυμνόν. μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀρέχεσθαι II, 73. τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοῦν III, 220. γυμ. ὅπλων Herodian. πρὸς στέλλειν τὰ γυμνὰ III, 316. vid. δίδωμι.

γυμνοπαίδιες τηρήσαντες — ἀναβαλλόμενοι — ἄγοντες III, 331.

γυνή. — σχόντι γυναῖκα II, 46. ζὺν γυναῖξιν καὶ πασιὶν ἐθέλουν II, 321. Δηλιαδὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας II, 322. πασιὶ καὶ γυναῖξιν τὰ ἀπρεπέστατα IV, 285.

ΓΩ. γωνιώδης καὶ ἑξεῖαν τὴν περιβολὴν ἔχοντος V, 168.

Δ.

ΔΑ. δαιμόνια. φέρειν χρὴ τὰ δαιμόνια ἀναγκαίως, τὰ τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως II, 94.

V E R B O R U M.

δαίμων. ἐπικαλουμένους τοὺς ἐμωχέτας δαίμονας III, 144.
δάκρυα. μείζω ἢ κατὰ δάκρυα, πεπονθότας, maiora quam
quae lacrimis defleri possent IV, 302.

δάνεισμα ποιησάμενοι I, 167. foeneratitia pecunia, & foe-
neratio. δανεισμός Plato.

δαπανᾶν. ἵνα μὴ οἱ ναῦται ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, τὰ σώ-
ματα χεῖρω ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια
ξυμβαίνει V, 68. οὐδ' αὖ χρήματα πολλὰ δαπανῶντας εἰκὸς εἶ-
ναι προσκαθῆσθαι IV, 211. τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεία μὴ
κινδυνεύειν IV, 77. πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πε-
λοπον. ἣν βούληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπανᾶν III, 7.

δαπάνη. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὕπλων τοπλέον, ἀλλὰ δαπά-
νης, δι' ἣν τὰ ὕπλα ὠφελεῖ I, 118. D. Halic. μηδὲ χρυσοῦ καὶ
ἀργύρου δαπάνη κακωλύσθω I, 181. πᾶσαν ἰδέαν ἐπενόουν, εἴ-
πως σφίσιν ἀνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθεῖν (ἢ πόλιν)
II, 119. τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. εὐτελέστερα τὰ δει-
νὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ἐξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ
δαπάνης V, 174.

δάπανος γὰρ φύσει (ἡ ἐλπίς) III, 343. & δαπάνη & δαπα-
νηρὸς Th. Mag. δαπανηρὸν Demosth. εἰρ. & Eurip. Phoen. 569.

δασὺ χωρίον III, 48.

ΔΕ. δεῖ. vid. δέω.

δεῖδω. δεδιότες, μὴ τῶν παρόντων ἔτι χεῖρω πράξωσι IV,
292. — μείζω ἢ κατὰ δάκρυα, τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ
περὶ τῶν ἐν ἀφανεί δεδιότας μή τι πάθωσι IV, 302. V, 174. ἐδε-
δοίκεσαν μὴ σφῶν χειμῶν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι III, 43. ἐδε-
δίεσαν III, 226. 268. δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ὅς δίκην κατα-
πλεῦσαι IV, 98. 112. τὸ ἐλασσὸν πλῆθος δεδίδος, ἡμύνατο τοὺς
πλέονας II, 119. timens, vel caute se gerens, quae verecun-
datur. τῇ γνώμῃ, θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας
παρασκευάζεσθαι II, 20. αὐτοὺς παρὰ καιρὸν θαρσύνοντας κατ-
ἐπλησέν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὐ' ἀλόγως, ἀντικαθ-
ίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν II, 99. 283. δεδιότες ἡμᾶς ἐθερά-
πευον II, 187. 259. ὑμεῖς, ἡ μὲν ἐλπίς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι
ἦτε II, 255. 293. ἐξ ἴσου δεδιότες III, 91. δείσας πρὸς τὴν ἐναν-
τίωσιν τῶν λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ V, 77. 88. I, 70. II, 278.

δείλη. περὶ δείλην ὁψίαν II, 278. V, 40. δείλης πρώτης, τὸ
μετὰ ἔκτῃ ὥρῃ, Moeris. δείλης per se ἀνάττικον. Thom. Ma-
gift. Thucyd. ἀφικόμενος περὶ δείλην III, 152.

δεῖμα. — ὑπεπνόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων II, 169.
φιλεῖ πᾶσι στρατοπέδοις φόβοι καὶ δειμάτα ἐγγίγνεσθαι IV,
312. D. Hal. 320, 14. 290, 26. δειμαίνοντες Herodot. I, 149.
Lycophron 215.

I N D E X

δεινός. — οὗς δὲ χεῖρας προῖσχομένους, ὑποσχομένοι ὥστε-
ρον μὴ κτείνειν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἰργασθε
II, 268. δεινὰ ἐποίουν, νομίσαντες ἀδικεῖσθαι, indignabantur
III, 272. IV, 95. οὐχ οὕτω δεινὰ τὸ παρὸν ἐνόμιζον III, 299.
οὐκ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδὲν II, 306. — κἄν μέγχι σφῶν
τὸ δεινὸν προσελθῇ I, 166. — μᾶλλον αὐτοὺς ἐσθὲι τὰ δεινὰ ἢ
ὅτε ἐφθίζοντο πλεῖν IV, 49. οἱ τὰ δεινὰ καὶ ἡδὲα γιγνώσκον-
τες II, 61. ἀξίων τὰ μὴ δεινὰ οὐκ ἐν ὀρώδῃα ἔχειν II, 142. οὐ
γὰρ ἡδεῖ (τὸ στρατόπεδον) ὅ, τι ἦν τὸ δεινὸν, σκοτεινῆς νυκτὸς
ὄντος II, 201. ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο II, 64. ἀπὸ τῶν
παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην II, 96. οὔτε ἡ παρούσα
εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐς τὰ δεινὰ ἐλθεῖν II, 225. ἐπι-
κρημασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονούντες II, 230. δύναμιν γὰρ
ἔχων αὐτὸς ἀκασταχόσας δεινὸς παρῆν V, 10. εὐτελεστέρα τὰ
δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. — πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπει-
δήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη V, 104. αἱ ἀγγελίαι ἐ-
φοίτων δεινὰ IV, 166. δεινὸν IV, 189. III, 15. 126. 54. εἶπως
ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ, καὶ ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος δεινοῦ III,
59. τὰ κέρδη μείζον φαίνεσθαι τῶν δεινῶν III, 86. — ἐδίδασκον
μὴ ὑπεξελθεῖν τῷ Περδίκκῃ τὰ δεινὰ III, 123. — εἰκὸς εἶναι
πᾶν τῷ πολέμῳ ἢ δεινῷ τινι κατειργόμενον ζύγγνωμον γίγνε-
σθαι III, 146. 157. πλήθει ὅλως δεινοὶ III, 188. πᾶν τὸ προὔπ-
άρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ἔργῳ μὲν βραχὺ &c. III, 189.

δεινότατος. τὸν γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκό-
τως ὑποπτεύομεν II, 247. δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ,
ἡ ἀθυμία II, 76. δεῖ τὸν τὰ δεινότατα βουλούμενον, ἀπάτῃ πεί-
σαι II, 233.

δεινότερος. τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν, μὴ ῥαδίᾳς οὔσης
τῆς ἀναχαρήσεως III, 16. τὸ ἐπὶ δὲ ὕστερον, δεινότερον τοῖς πο-
λεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. δεινότερόν τι τοῦ-
του δέος εὐρητέον ἐστὶν II, 236. 225.

δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. ὑπόπτως
τῷ πλήθει διὰ δύξαν δεινότητος διακείμενος V, 103.

δεινώ. ἐπὶ τὸ μείζον δεινώσας πάντα τὰ ἐκ τῶν Ἀθηναίων V,
114. exaggerans, amplific. Plutarch. Virg. — extollere &c pre-
mere arma Latini.

δέκα τῶν νεῶν προὔπεμψαν, πλεῦσαι καὶ κατασκέψασθαι
εἴτι &c. IV, 80.

δεκάπλεθρον προτείχισμα αἰροῦσι IV, 163.

δεκατεύειν Etymol. 254. Diodor. 243 c.

δελφινοφόροι. — κεραῖαι, αἱ ἀπὸ τῶν ῥηλάδων δελφινοφόροι
ῥρμέναι ἐκώλυον IV, 239.

δεῖμαι. δεόμεθα, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα IV, 126. Horat. E-

V E R B O R U M.

pist. I, 7. Obsecro atque obtestor. τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ δέομαι, μὴ ἐκπεπλῆχθαι IV, 278. δεομένων ξυμμαχίας, ὑμεῖς ἀπεώσασθε, precamur II, 250. δεῖσθαι ἐπικουρίας, implorare I, 50. 42.

δέομαι, egeo. vid. δέω. — Ἀθηναίων ξυγχορησάντων κατὰ ξυμφοράς, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τὴ μάλλον σπονδῶν III, 32.

δέον, πράσσειν, quod operae pretium est III, 26. πόλεμος ἐγένετο περὶ τοῦ δύματος, ὃ, δέον ἀπαγαγεῖν, οὐκ ἀπέπεμπον III, 291. ὑπὸ βασιλείῳ πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον III, 310. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὥς χρῆ, μὴ ἔχων τὴν πρόσον τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ, οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι, πιεζόμενος II, 144. οὐδενὸς ἥσσαν — γνῶναι τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα II, 88.

δέος. τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν II, 185. διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος ἐκπλαγύντες III, 91. 159. δέος ἐγένετο μὴ ξὺν ὕλοις ἔλθωσιν III, 288. IV, 306. γίγνεσθε ἄνδρες, οἷουσπερ ὑμᾶς οἱ τε Ἕλληνες ἀξιούσι, καὶ τὸ ἡμῶν δέος βούλεται II, 191. δέει τῶν Κερκυραίων I, 40. II, 187.

δέρρεις. προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε μὴ πυρφόροις εἰστοῖς βάλλεσθαι II, 116.

δεσπότης. μὴ αἰσχροῦς δεσπότης λαβεῖν IV, 127. Lucan. Infelix, (de Scaeva) quanta Dominum virtute parasti! Virgil. — aut Dominos dignabere Teucros.

δεύτερος. εἰκὸς ἦν — ὑμᾶς ὁμόρους ὄντας, καὶ τὰ δεύτερα κινδυνεύσοντας προορᾶσθαι αὐτὰ, secundo loco IV, 123. ἰσχυρὴ δὲ μάχης πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν II, 159. 215.

δέχομαι. τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι II, 21. 145. τὴν πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν οὐκ ἐδέχεσθε II, 265. δέχεσθε δὲ ἀμοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους II, 111. λέγουσι οἱ τὰ σαφέστατα μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι I, 14. Κερκυραίων περὶ τοῦ δέξασθαι σφᾶς λόγον ποιησαμένων, in societatem recipere I, 56. τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδ' ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὕμῳ IV, 72. ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ (πόλεων) ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως IV, 306. — δεξαμένων τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον III, 24. 43.

δεξημέρους ἐπισπονδᾶς III, 255. D. Halic. δεχήμεροι ἀνοχὰ I 52, 21.

δέω. — ὥς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει III, 294. ἀνέχεσθαι τὴν γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὀρῶντας II, 114. — νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμίξαι II, 135. τοῦτο — τοὺς Πλαταιέας ἐλαχίστου ἐδέσσε διαφθεῖραι, propemodum absumpsit II, 120. δεῖν pro δέον D. Halic. 321, 39. & ὀλίγον ἐδέσσαν ἅπαντες ἀπολέσθαι 677, 3. Id. sic, μικροῦ δεῖν. — parum abfuit quin —, μὴ ἀπορήσειεν αὐ-

I N D E X

φους τροφῆς, οὐδ' ἦν δέη τὴν αὐτοῦ στραμὲν ἑξαργυρῶσαι V, 125. φρουρὰς διέπεμψαν, ὡς ἑκασταχόσε ἔδει III, 80. εἴτι που δέοι χειρουργεῖν V, 106. III, 102. μὴ ἐπιβουλεύσειν ἢν τι δέονται V, 50. εἴτις μὴ ἐφ' ὅσον δεῖ ἡσδῆται, σημανοῦμεν IV, 282. III, 131. ὥς δέον εἰκοστὸν ἔτος V, 14. 38. IV, 262. δέοντος ἐνός τριακοστῷ ἔτει.

δέω. — λίθοι, σιδῆρα πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔξωθεν καὶ μελύβδφ δεδεμένοι I, 132. vid. Iosephum. & Th. Magist.

ΔΗ. δῆ. καὶ μὲν δῆ, quidem V, 81. τὰ ἴδια ἑκαστοι εὐ βουλόμενοι δῆ θέσσαι, enim IH, 86. τὸ ξύμπαν τε δῆ, γινώμεν τις. vero III, 92. οὐκ αὐτορον ἦν διῆναι ἀνευ ἐγνωτοῦ, καὶ μετὰ ὁπλων γὰρ δῆ, praecipue vero III, 116. ut μάλιστα γὰρ δῆ. οὐτα γὰρ δῆ τὰς πλείστας τῶν πόλεων ἄκησαι I, 13.

δήλος. πρῶτερόν τε δήλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἡκιστα I, 199. δήλον ἐποιήσατε II, 264. δῆλη ἡ οἰκοδομία ἔστιν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγίνετο I, 130. δήλον δέ in fine sent. I, 19.

δηλώ. ἡ ἀνθρωπεία φύσις ἀσμένῃ ἐδήλωσεν ἀκρατὺς μὲν ὀργῆς οὕσα II, 295. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. ἃ ἡδικοῦντο οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς III, 251. II, 91. εὐρους ἀκρατὺς ταχ' ἂν τι ἐνδεστέρας πρὸς ἃ βουλεταί τε καὶ ἐπίσταται νομίσαιε δηλοῦσθαι II, 54. 192. δηλοῖ δέ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἡκιστα I, 6. 9. 18. καὶ αὐτὰ γὰρ ταῦτα — δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ἅντα τῆς φήμης I, 20. χρήμασι τε δυνατοὶ ἦσαν, ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται I, 23. 92. πόλεμον δηλοῦντας I, 116. 126. ὃ γραφὴ στήλαι δηλοῦσι I, 189. 193. IV, 193. οὐδὲν δηλοῦντες ὅποιόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσέσθαι τὰ κεκρυγμένα III, 59.

δήλωσις. ἡ ἐπανάσεις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δῆλωσιν ἀπειλῆς III, 188.

δημαγωγὸς ἀνὴρ καὶ τῷ πλῑθει πιθανώτατος III, 32.

δημουργοί, Magistrat. Elidis & Mantin. III, 283.

δημοκρατία. — ἐχέγγετο, λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δέ, ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχῇ II, 99. τὰ ἐν Σάμῳ σφῶν ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη V, 141.

δῆμος. πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς (ὑπὲρ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν) ἔταιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. ἐγένετο ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυναταῖς V, 31. ἐνέβη — τὸν ἐναντιωσάμενον δῆμον καταλελύσθαι, ut popularis status dissolveretur V, 98. 103. 104. 100. 105. τῷ ἀπίστῳ δήμῳ συγχωρεῖν V, 107. ὄντες δῆμος V, 111. III, 209. ἐτρέποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ II, 99. 219. 277.

V E R B O R U M.

δημόσιος. — οἷς ἡ πόλις ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρείχετο III, 312. τοῦ δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας διδόντος, τῶν τε τριηράρχων ἐπιφορὰς πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ IV, 50. τὸ δημόσιον σῆμα II, 52. Demosth. στεφ. τάφον δημοσίᾳ παρασκευασθέντα II, 54. 51. τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ καὶ τὰς οἰκίας ἦν ἄρα μὴ δῆώσωσιν οἱ πολέμιοι, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι. II, 23. δημοσία II, 69. 96.

δημοτικὸς. ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν IV, 46.

δῆώ. τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ ἦν ἄρα μὴ δῆώσωσιν οἱ πολέμιοι δισ. II, 23. τὴν γῆν ἐδήουν II, 22. δῆώσῃ II, 23. ἐδήωσαν II, 40. δῆώσῃ II, 109. ἐδήωσαν τὰ τῆς Ἀττικῆς πρότερον τετμημένα II, 207. & passim alibi.

δήπου. ὃ δὲ χάριν ἂν δήπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν V, 136.

ΔΙ. διὰ. τὸν ἰδίον οἶκον αὔξειν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἡδύνατο I, 27. διὰ ταχέων παραπλεύσαντες IV, 164. — καὶ αὗται (ῆγες) οὐπω εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα, in totum, omnino I, 25. διὰ τὸ σῶφρον I, 56. — ἐνσπονδοί, οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτε ἐγένεσθε I, 61. μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεῖνδον, τῆς δι' αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες, diuturnior I, 172. τὸν παραχρήμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνῶμων, cum brevissima deliberatione I, 195. διὰ μικρὸν, levi de causa. διὰ θαλάσσης, οὐδὲ κατὰ γῆν I, 4. ἦν γὰρ ἀποφῆν πάνυ ἀδικούντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτείναι κελεύσω, propterea II, 234. διὰ μάχης ἐλθεῖν III, 143. ὑετοῦ διὰ νυκτὸς ἐπὶ γυνομένου II, 7. δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίνονται III, 140. οἱ ἀπώθεν, καὶ οἱ διὰ πλείστου, remotissimi III, 170. διὰ τὸ cum infinitivo II, 20. III, 130. 56. 27. 28. 81. V, 6. — διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις I, 10. V, 110. διὰ τῆς ἀλλοτριᾶς ἰόντες III, 126. δι' ὀργῆς ἀπεχώρησεν V, 65. ἀτολμώτεροι δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν III, 81. δι' ἀντικογιῶν πειρώμεθα καταλαγῆναι III, 86. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχειν τοῦ εἰκοντος III, 89. διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος III, 91. διὰ βραχείας ἀποστροφῆς οὔσης III, 114. 22. διὰ cum accusat. V, 129. 170. IV, 47. V, 174. παρακομισάμενοι διὰ τῆς ἰδῆς τοῦ ὅρου V, 173. IV, 161. διὰ μάχης ἐγίνοντο αἱ ἐσκομιδαὶ IV, 208. αἰεὶ διὰ φόβου εἰσι IV, 57. 92. δι' ὀλίγου ὠφελῆσαι IV, 77. διὰ δίκης ἐλθεῖν IV, 94. διὰ τοὺς ἀνέμους, propter ventos contrarios V, 48.

διαβαῖνοι. διαβάντες τὸν Ἀχελῶον II, 325. διαβάντες ὡς βασιλέα II, 103. διέβη τὴν γέφυραν III, 154.

διαβάλλω. αἰεὶ ἀνάγκη εἶναι τοὺς προύχοντας ἀπὸ τῶν ξυμ-

Thucyd. Vol. VI,

K k

I N D E X

φορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. μὴ ἐς τοὺς συμμάχους διαβληθῶσιν III, 33. ὥσπερ Χαιρέας διαβάλλον ἀπήγγελλεν V, 132. Πελοποννησίους διαβαλοῖν ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 331. διέβαλεν ex I, ἐξηπάτησεν, Suidas I, 575. ita Aristophan. ὄρν. 1647. Herodot. Terps. vid. Eustath. Od. α', 1406.

διάβασις. εἴ τις κωλυτὴς γίγνεται τῆς διαβάσεως II, 203. ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι II, 305. III, 154. τῶν ρείθρων καὶ τῶν ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσαν IV, 299. ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει IV, 307. 318.

διαβατήρια. — αὐτοῖς τὰ διαβατήρια δομένοις οὐ προύχεται III, 292. 293. τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ἑσίοις οὐκ ἐγγίγντο III, 353.

διαβατὸς. ὁ Ἀσωπὸς ἐρρύη μέγας, καὶ οὐ ῥαδίως διαβατὸς ἦν II, 10.

διαβιβάζω. διαβίβασαν εἰς τὴν νῆσον τοὺς ὀπλίτας III, 12.

διαβολή. ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι IV, 46. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετὰ πemptoi κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. δέισαντες τὸ ἐπὶ τῇ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι IV, 98. — μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπείθεσθαι IV, 134. διαβολὰς μὲν οὐ σώφρον οὔτε λόγιον τινὰς ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι IV, 68. ὅπως μέμψεται τε περὶ τῶν γεγενημένων, καὶ τὰς διαβολὰς ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσεται V, 175. τὰ μὲν ἐς τὰς ἡμᾶς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη IV, 142. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. ἦν δέ τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, καὶ οὐ πάντῃ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου V, 144. διαβολὴν αἶσιν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὥς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου συμφορὰν ἔσται ὁ πόλεμος I, 177. Herodot. III, 66.

διαβόλος. (Ἀλκιβιάδης) βουλόμενος τῇ Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὅτι αὐτοῦ διαβόλος ἐμνήσθη IV, 26.

διάβροχοι. αἱ νῆες διάβροχοι (εἰσί), τοσοῦτον χρόνον ἦδον θαλασσοῦνσαι IV, 189.

διαβοάω. τῶν Ἀλκιβιάδου ἐχθρῶν διαβοώντων, ὡς δεινὸν εἶναι τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι V, 82.

διαβούλομαι, ἀναπείσω Thucyd. Suidas I, 549.

διαγίγνομαι. τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγίνετο III, 229.

διαγιγνώσκω. περὶ σφῶν τὰ ὅπλα παράδόντων τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγιγνώμαι III, 70. οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὀποτέρα μείζων I, 122. 129. διέγνωστο λελύσθαι τὰς σπονδάς, i. e. διαψέφισται I, 164. πολλοῦ ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε III, 62. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθίσταμεθα II, 249.

V E R B O R U M.

Διαγνώμη τῆς ἐκκλησίας, decretum I, 123. προθέντας τὴν Διαγνώμην II, 230. πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσας II, 271.

Διάγνωσις. οὐ ῥαδίως διάγνωσιν ἐποιοῦντο ὅποιοι ἐκράτουν I, 72. D. Halic. διαγνώσεις 470, 12.

Διάγω. — ἀξιούντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν III, 116. ἐν τοῖς χαλεπώτατα διήγον IV, 294. οὐ προσήκει πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ διῆγε, καὶ προῦφασίζετο; hoc est, διῆγε τὸν χρόνον ut apud Xenoph. & Plutarch. 52, 1.

Διαγωνίσασθαι μεγάλη δαπάνη καὶ κινδύνω V, 70.

Διάδηλοι ἐσεσθαι III, 100. φανεροὶ Hefych. Aret. 62, 31.

Διαδιδράσκοντες IV, 321. D. Halic. 276, 25. Ioseph. 847. Arctaeus II, 14.

Διαδίδωμι. — εἰ ἀρχὴν διαδιδόμενην ἐδεξάμεθα I, 108. τοὺς ἀνδρας τοῖς τριπάρχοις διεδίδουσαν ἐς φυλακὴν III, 60. ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἐκάστω διέδωκε V, 45. τῆς φήμης ἐς πάντα τύπον, Diodor. 29 d.

Διαδικαίω. — τῶν πρᾶσσόντων τῷ Βρασίδᾳ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαίουμένων αὐτὰ &c. III, 157. Demosth. Χερρῆ.

Διαδοχή. τὴν χώραν διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν παρέδουσαν II, 55. κατὰ διαδοχὴν III, 9. IV, 213. 215.

Διάδοχος τῆς Ἀστ. ναυαρχίας V, 129. διάδοχον IV, 193.

Διαδύντες διὰ τοῦ τείχους III, 164.

Διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἡγωνίζοντο I, 11.

Διαζώννυμι. — τοῖς βαρβάροις πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι I, 12. athletae. vid. Suidam.

Διαθέω. πρεσβυτέρων διακαλυπνύτων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέοντας, discurrentes V, 147. vid. διατρέχω.

Διαθορυβέω. τοῦτο τὸ γράμμα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει III, 249.

Διαθροέω. — ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, διεθρόσαν ὥς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν IV, 75. ταῦτα ὁ Θηραμένης διεθρόει V, 143.

Διαιρετός. νομίζειν — τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ διαιρετάς. Schol. φανερὰς I, 119.

Διαιρέω. τοῖς ἔργοις ὥς διηρηται ἀθρεῖται, καὶ εὐρήσει &c. III, 244. διελόμενοι τὴν πόλιν περιτείχιζον III, 323. (opus) inter se partiti. IV, 199. III, 352. πυλίδι τινὰ κακῶς ἐνφοδομημένην διελόντες ἔλαθον IV, 81. III, 73. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν, φέρειν, τοὺς δὲ, ὕπνον αἰρεῖσθαι II, 115. κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι III, 18.

Δίαιτα. ἔχων δίαιταν ἐν Ἀργεῖ I, 190. habitabat. — πατρί-

I N D E X

δος ἐλευθερωτάτης, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου ἐς τὴν διαίταν ἐξουσίας IV, 287. — τῆς κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν διαίταν IV, 27. 299. ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν κεχῶσθαι διαίτα τῷ σώματι, de Acheloi alluvione II, 169. ξυνήθη τὴν διαίταν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο I, 10.

διαιτάω. ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι II, 27. 78. πολλὰ ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι IV, 305.

διαίτημα. — σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νομόμενα, τῶν ποτε καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων I, 10.

διάκειμαι. — ἀλλ' ὁράτε ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου IV, 304. τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἀγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι I, 107. ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πᾶν εὖ διακείμενοι V, 56. 103.

διακελευσμός. ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι IV, 294.

διακελεύω. παρὰ τὸ στρατόπεδον πέμψαντες διεκελεύοντο ἀθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων V, 158. Herodot. I, 1. pro adhortati.

διακεῖν. ἡ διακεῖν ἐπαράσεις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δῆλωση ἀπειλῆς III, 188. διακεῖν frustra, D. Halic. 688, 43.

διάκενος. ἐς τὸ διάκενον ἡ πρόσδεσις ἐγένετο III, 201. ἐς τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως δύο λόχους παρελθεῖν, vacuum spatium in exercitu III, 316.

διακινδυνεύω. μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ πολιορκούντες, ὁρμητο διακινδυνεύσαι, ad belli fortunam periclitandam III, 47. 29. IV, 158. πεφύκασιν οἱ ἀνθρώποι τοὺς μὲν ἐνδούσιν ἀνθισσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπερανχοῦντα διακινδυνεύειν III, 30.

διακινέω. οἱ Κορίνθιοι διακινεῖν τὰ πεπραγμένα III, 243.

διακλαπέν. τὸ μὲν ἀθροισθὲν τοῦ στρατεύματος ἐς τὸ κοινόν, οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπέν, πολὺ IV, 320.

διακληρώω. τὰς ἀλλας (ναῦς) ξυνάγαγοντες, ἐβούλοντο, διακληρώσάμενοι, — ἐφορμεῖν V, 47.

διακονία. vid. διάκονος.

διάκονος. — ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο, προτιμηθεῖν δ' ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν I, 187.

διακοσμέω. — ἰππάρχῳ τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι I, 31. IV, 90.

διάκοσμος καὶ παρασκευὴ, aciei instructae ratio III, 139.

διακόπτω. λαθόντες, καὶ διακόψαντες τὸν μοχλόν, ἐξήλθον II, 8. III, 165.

διακρίνω, dirimo, secerno. τότε δὲ ἔργου πᾶς εἶχετο ἥδη καὶ διακρίντο δύδεν ἔτι, nullum amplius erat discrimen I, 71. μάχης γενομένης ἰσορρόπον, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων I, 146. οἱ

V E R B O R U M.

ἀφιστάμενοι, καὶ ἀφ' ὧν διακρίνονται, qui deficiunt; & illi, a quibus defectionem faciunt II, 183. — αἱ νῆες ἐπ' οἴκου ἑκα-
σταὶ διεκρίθησαν III, 39. 23. IV, 228. absolut. V, 19. πρὸς Ἀθη-
ναίους καὶ Λακεδαιμονίους διεκρίθησαν, diverſi concedere.

διακριτέα δίκαις καὶ λόγοις I, 122.

διακωλύω. ὥς τάχιστα πορεύσθαι, καὶ μὴ τὰ πρᾶσσόμενα
διακωλύειν I, 187. διεκώλυσε ἐπὶ τὴν Πειραΐα πλεῖν V, 126. III,
198. καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον τοιόνδε διεκώ-
λυε II, 31. Herodot. VI, 56, εἶναι Σπαρτιατέων διακωλύτην.

διακωχή II, 298. hoc est πρᾶγματος ἐνεστῶτος διάλειμμα,
Th. Mag. Suidas ἐξάλειψις. hic induciae.

διαλαβὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνην II, 206. διαλαβὼν πως
V, 114.

διαλέγω. ὥς εἰδὼν τινα τῶν ξυνωμοτῶν διαλεγόμενον οἰκείως
τῷ Ἰππία IV, 90. πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο V, 150.
διελεγέσθην μὴ ποιεῖν μάχην III, 300. διαλέγου, διορύττου cit.
Suidas I, 723. sic explicat Schol. ad Lyſiſtrat. 723.

διαλείπω. οὐ πολὺ διαλιπὼν ἐτελεύτησε, haud multo tem-
pore interiecto III, 223. II, 278. I, 155. Aristoph. Nub. ἀκα-
ρῇ διαλιπὼν, δικάζομαι. Herodot. III, 157.

διαλλακτὰς πολὺ ἐμῶν τῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τῶν-
δε Ἀθηναίους νομίσαι III, 87. ξυμμάχους οὐδέποτε τοιοῦτον
ἐπαξίόμεθα, οὐδὲ διαλλακτὰς III, 94.

διαλλάσσω. τοὺς Σελινουρτίους ἢ βία ἢ ξυμβάσει διαλλάξαι
αὐτοῖς IV, 76. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ
τῶν ἔργων καθίστανται, in animorum discordia II, 183. λέγον-
τες διαλλαγήναι βούλεσθαι V, 107. III, 30. V, 138. v. D. Hal.

διάλυσις. ὑμᾶς προσκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν τοῦ
πολέμου III, 29. — γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς
ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν I, 194.

διαλυτὴς τῆς ἐταιρίας II, 290.

διαλύω. διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων III, 351. τὸν πόλεμον
διαλύσαι V, 69. III, 29. τὸν ξύλλογον διαλύσας II, 21. IV, 69.
228. II, 151. V, 105. πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα
διαλύεσθαι I, 199. III, 174. τὸ ναυτικὸν διελύθη II, 167. 175.
οὐκ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λόγος ἐχυρὸς, οὔτε ὄρκος φοβερός, inimi-
citas dirimere poterat II, 293. ἵνα αἱ ξυνωμοταὶ διαλυθῇεν V,
124. vid. D. Halic.

διαμαρτάνω. διαμαρτάνοντες τῶν ὀδῶν IV, 249. I, 147.

διαμαρτίας γενομένης τῶν ἡμερῶν εἰς ἃς ἔδει στρατεύειν III,
131.

διαμάχομαι. νῦν διαμάχομαι, μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ δε-
δογμένα II, 227. διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης III, 270.

K k 3

I N D E X

τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἀξύνετός ἐστι, contentiose negat II, 231.

διαμέλλεις. τῷ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλεισιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται III, 342.

διαμέλλω. τῇ τῶν χρημάτων σπάται κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζεσθαι διαμέλλωσι I, 203. οὐ χρῆναι προφασίζεσθαι, οὐδὲ διαμέλλειν IV, 42. ὡς χρὴ κατασκόπους μὴ πέμπειν, μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας III, 44. IV, 237. V, 59.

διαμέμφομαι. τὰ πράγματα διεμέμφοτο V, 138.

διαμέμμενοι τὸν κάχληκα III, 40. Ioseph. 85, 94. Hesych. δίστατες.

διαναυμαχέω. αἰσθόμενοι — δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ἔσται διαναυμαχεῖν, cum, habito concilio, proelium navale committendum censuissent V, 120.

διανίστημι. τῶν ἀναγκαίων συμφορῶν διαναστὰς III, 192.

διανοῶ. τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυριστάμενον, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοοῦμενον, partim quidem statim, partim vero in animo habere I, 4. D. Halic. Antiquit. IV, 50. μηδὲν ὑμᾶς δεῖν οὐκ μῆτε ἐργαζομένων μῆτε διανοομένων. πρὸς αὐτοὺς πέμψαι, καὶ εἰδέναι ὅ, τι διανοοῦνται III, 277. 278. ita fere III, 308. 47. IV, 189. III, 33. V, 60. I, 132. III, 106. V, 71. & alibi. πόλεμον διανοοῦντο προθύμως οἴσιν III, 179.

διάνοια. κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἠδύνατο, cogitata I, 182. ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, ἐκ γυνῶσιν I, 194. τοῦ ὑπαπίνει πλῆθος ἢ τοῦ μένοντος διάνοιαν ἔχουσι, cogitant III, 217. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἢ τοιαύτη διάνοια III, 346. πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε III, 349. ἀξίων τι τῆς διανοίας εἶναι IV, 38. ὁ ὄχλος κατὰ θεῖον ἦκεν, ὡς ἐπὶ ἀξιοχρεῶν καὶ ἀπιστῶν διάνοιαν IV, 49. vid. προαμύνομαι. τοιαύτη διάνοια ὁ Ἀρχιδάμος περὶ Ἀχαρνὰς ἦν II, 36. μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες II, 143. διάνοια III, 77. IV, 274. 297.

διαπειράω. τοιχίζειν χρὴ Δεκέλειαν, ὅπερ Ἀθηναῖοι μάλιστα φοβούνται, καὶ μόνου αὐτοῦ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ νομίζουσιν οὐ διαπεπειρασθαι IV, 146. Synesius Ep. XCVI. Plato. Plutarch.

διαπεραιούται αὐτὸς (Παιδάριτος) καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον V, 49.

διαπλέω. ἠναγκάσθησαν ναυμαχεῖν περὶ πλοίου διαπλέοντος III, 36.

διάπλους. βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς Κήναιον τῆς Εὐβοίας II, 306.

διαπολεμέω. ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμήσαι IV, 62. διαπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεῖ ὁ πόλεμος IV, 192.

V E R B O R U M.

διαπολέμεισιν ξυντομωτάτην ἡγεῖτο IV, 242. D. Hal. 692, 4.
 διαπομπή. ἐπιμέλειαν ἔχουσαν τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἐς κατασκοπὴν IV, 69.

διαπορντίων πολέμων ἀπειροί I, 201. διαπόρντιος ἀρχὴ D. Halic. 475, 8.

διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ III, 290.

διαπράσσω. ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, διαπραξάμενοι ταῦτα, rebus tranfactis I, 123. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τοπρῶτον ὑπὸ τῶν Ἑφόρων, ἔπειτα διαπραξάμενος ἐξῆλθε I, 183. εὐπρεπεῖα λόγου οἷς ξυμβαίνει ἐπιφθόνως τὴ διαπραξασθαι, ἀμεινον ἡκουον II, 292. πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ III, 46. D. Halic. 217, 17 &c.

διαπρεπής. ἐκείνων διαπρεπῇ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν II, 52. μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπιάζε θεορίας ἥτοι ἐν τῷ διαπρέψαι ἐμὲ τῇ Ο. Σ. Scholiast. propter apparatus nostri splendorem IV, 28. Ioseph. 1296.

διαρκής. τὰς νήσους κατεστρέφεοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκὴ εἶχον χάραν I, 25. D. Halic. 382, 36.

διαρπάζω. ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων, τὰ μὲν δῆρπασαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δὲ &c. V, 48.

διαρροΐας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης II, 74.

διασκευάζω. τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο ὡς ἐς πολὺν III, 60.

διασκοπέω. πρὸς τὰ ἔξω διεσκοπεῖτο, εἰποθεν ἀσφάλειάν τινα ὁρῶν ὑπάρχουσαν οἱ IV, 92. ἐπ' ἀμφοτέρω ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνέσχε, in utramque partem mutabat, &c. ancipitem cogitationem habens haerebat IV, 252. τὰ τῶν ξυμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀπαστήσονται V, 9.

διασπάω. ξυνάγων καὶ καθιστὰς τὸ στρατεύμα, εἶπη ὁρῶν διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν IV, 307.

διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν IV, 154.

διασώζομαι. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀπωθοῦνται οἱ ἄνθρωποι, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται II, 226. 92. III, 277.

διατάσσω. τούτων διατεταγμένων οὕτως V, 106. διατάσσει ὡς ἐς μάχην III, 195. ὡδὲ διετετάχατο III, 50.

διατείχισμα. ἐν διατειχίσματι εἶχον II, 216. Plutarch. de malign. Herodot.

διατελέω. διατελοῦντίς μου προθύμου, cum in hoc studio perseverarem IV, 141. Herodot. II, 113. Bodl. διεργασμένος.

διατίθημι. κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου IV, 27. — λεφθεῖς, οὐ ραδίως διετέθη, haud leniter tractatus fuit IV, 91.

διατρέχω. διαδραμὼν τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον II, 14. τούτῳ τῇ τρὸς Βρασιδᾶς Θεσσαλ. διέδραμε III, 118.

I N D E X

διατριβή. ἀμέλειά τις ἐνὴν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. χρόνου διατριβὴν ἐμποιοσάντων II, 222. V, 16. διατριβαὶ καὶ μελλήσεις III, 332. D. Halic. 489, 2.

διατριβῶ. ὥς δὲ κατακαύθησαν αἱ μηχαναὶ, καὶ πολλὰ καὶ προσβάλλοντες ἀπέκρούοντο, οὐκέτι ἐδόκει διατριβεῖν IV, 243. ὅμως δὲ καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετριβὴ I, 173. ἰδὼν τὰ πράγματα, καὶ νομίσας οὐχ οἶόν τε εἶναι διατριβεῖν IV, 240.

διαφαίγω. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη, constat I, 29. φρόνημα D. Hal. 264, 16. σῶμά τε αὐταρκές ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ II, 76.

διαφερόντως τι ἀδικούμενοι I, 58. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τὸ δεῖν ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε &c. hoc prae ceteris eximium habemus II, 60. παρέσχε ἐαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμώτον ἐς τὴν ἐλγυαρχίαν V, 104. διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρου ἄξιος θανύσασαι I, 195.

διαφέρω. πολὺ διαφέρειν οὐ δεῖ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου I, 120. διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους I, 29. πρὸς τοὺς μειζόνους ἐχθροὺς ἢ πρὸς τοὺς τι μέτρια διενεχθέντας III, 30. τοὺς πολέμους διέφερον IV, 86. I, 20. bella administrarunt. τὰ τῶν πολεμίων κοινοτέρως τὰς τιχὰς λαμβάνονται ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἐκατέρων πλῆθος, quae pro diversis utrorumque multitudine III, 343. διαφερόμεν τῶν τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων, praestantiores sumus I, 38. 293. I, 97. τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλου τῶν πραγμάτων, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει, privativum aliquid ipsius interest II, 231. πολλὰ γινώμαι ἐλέγῃ ἐπ' ἀμφοτέρα, διαφερομένων &c. III, 85. μεγάλων τῶν διαφερόντων καθεστώτων I, 97. ἐν τούτῳ διαφερομένων αὐτῶν ἡγήθη, dum ipsi contenderent III, 185.

διαφεύγω. τὴν ἐχθρὰν γενομένην διαφυγεῖν IV, 122. πρὸς διαφύγειν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλαμβάνοιτο II, 102. D. Halic. 256, 21. 655, 19. διαφεύγουσι II, 205. III, 192. IV, 292. 306. II, 120. V, 3. III, 331. τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὲν αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχυρίῃ II, 60. διαπεφευγότες τὸ σῆμα II, 78. vid. διαφυγγάνω.

διαφευξίς ἐγένετο αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος II, 204.

διαφίημι. πέμπει ἐς τοὺς τὴν διόδον ἔχοντας, ὅπως μὴ διαφίησωσι τοὺς πολεμίους IV, 223.

διαφορά. τὴν μετὰ δέκα ἔτη διαφορὰν καὶ ξύγχυσιν πρὸς σπονδῶν ἐξηγήσομαι III, 246. ἐν τῷ διαλλάσσειν τῆς γνώμης αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται II, 183. εἰ δὲ ἔχομεν μὲν

V E R B O R U M.

μᾶλλον τῆς διαφορᾶς I, 115. δικαστὴν τῶν σφετέρων διαφορῶν III, 123. ὁ δὲ, ἀκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς, invito (Perdicca) ac repugnante, ξυγγίγνεται III, 124. κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς πραγμάτων &c. V, 129. τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὐτῆς ἀναβαλόμεθα II, 92. εἰρήνη διαφορὰ ἀπραγμόνως παύεται III, 90. ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστώτας πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 274. κατὰ διαφορὰν Συρακουσίων, propter inimicitias, quas cum Syrac. gerebant IV, 271. διαφορὰ IV, 197. περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορὰν ποιούμεθα, quae nostra maxime interfunt III, 128. Suidas I, 571. apud Th. ἀναλώματα. v. Casaub. ad Theophrast. 229. vid. διάφορος.

διαφορέω. τὸ σταύρωμα ἀνέσπασαν, καὶ διεφόρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτοὺς, transportarunt.

διάφορος, & διάφορον. ὄντες ἤδη διάφοροι Ἑλλείους, hostes III, 258. Herodot. III, 49. διάφορος τὰ πολιτικὰ IV, 26. II, 5. κατὰ τὸ Ἀθηναίων διάφορον, ob odium, quo Athen. prosequerentur II, 45. παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια, πρὸς τὰ Θηβαίων διάφορα, ius nostrum, adversus Theb. simulates III, 249. ἦν τι διάφορον ἢ πρὸς ἀλλήλους III, 233. αὐτοκράτορες ἡκουσι περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφορῶν III, 275. φοβούμενος τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων III, 119. V, 21. μέγιστον τὸ διάφορον τοῦτο τῷ Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, regum commutatio IV, 303.

διαφόρος. τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τοὺτους οἰκεῖν οἱ ἂν ἦιστα διαφόρος πολιτεύσιν IV, 36. οὐκέτι διαφόρος, ἀλλ' ἀπὸ μίας ὁρμῆς πάντες δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295.

διαφθεῖρω. ἡμεῖς δὲ μὴ διαφθεῖραντες υμᾶς, κερδαίνομεν ἂν III, 340. — πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι IV, 35 & 63. ἠπίσθουν μὴ οὕτω γὰρ ἂν πανσυδεῖ διαφθαρεῖν V, 3. οἱ διαπεφευγότες, τῷ παραχρήμα περιχαρεῖ, ἐλπίδος τὴν εἶχον κούφης μὴδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματος ποτὲ ἐτι διαφθαρῆναι II, 78. τοὺς Πλαταιέας ἐλαχίστου ἐδέησε (τὸ πῦρ) διαφθεῖραι II, 120. διαφθεῖρειν III, 190. 166. 84. 53. II, 257. 255. 269. 337. III, 62. διεφθαρμένων, τῷ ζώντων opponit. II, 10. διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐνναταῖοι καὶ ἑβδόμαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος II, 74.

διαφθορά. ὥς ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἢ μετὰστασις γένοιτο V, 131.

διαφράγματι διπλὴν καλύβην σκηνησαμένου, tugurium septo interposito disclusum I, 187.

διαφυγγάνω. ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον IV, 249. vid. διαφεύγω.

διαφυγή. ἕως ἄν τις παρατύχη διαφυγὴ ἐπιτηδεῖα V, 19.

Thucyd. Vol. VI.

L I

I N D E X

διαχειρίσεις. ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων I, 136.

διαχέομαι. ξύλα φορηδὴν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα II, 115.

διαχράομαι. κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι τοὺς Μιτυληναίους II, 219. Herodot. I, 24.

διαφύχω. τὰς ραῦς οὐκ ἔστιν ἀνεκλύσαντας διαφύξαι IV, 190.

διδασκαλείω παίδων ἐπιπεσόντες IV, 219.

διδάσκαλος. αἰσθόμενοι τὸν θρόνῳ τὸν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθέστωτα, καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους γενομένους, *auctores* III, 250. *vid. Didaskal.*

διδάσκω. ὥς ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους, μηδὲς διδάσκειν I, 122. ἢ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, οὐ φέγεται III, 336. περὶ τῶν πεπραγμένων διδάξαντας II, 276. διδάξαντων τῶν Μεγαρέων, *auctoribus Megaren-sib.* II, 151.

διδασχῆ. οὐχὶ διδασχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτοὺς, *non sunt admonendi* I, 165. δ γὰρ ἡμῖς φύσει ἔχομεν ἀγαθόν, ἐκείνοις οὐκ ἀνέγειτο διδασχῆ I, 168.

δίδωμι. δίκας δοῦναι I, 43. 199 &c. III, 247. I, 57. τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοῦναι III, 220. *Sallust. nudum & caecum corpus ad hostes vertere. vid. Waffium ibid.*

διεγγυάω. ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διεγγυημένοι II, 274. D. Halic. 426, 45 &c.

διειλαγμένα *citat Thom. Magister.*

διέκπλοι οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ ῥώμῃ τοπλέον ἐναυμάχουν, ἢ ἐπιστήμῃ I, 70. οὐκ ἔσσεσθαι ἐν στενοχωρίᾳ, οὔτε περίπλουν, οὔτε διέκπλουν, ὅπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον IV, 231. ἐπλεον πρὸς τὸ ζυῖγμα τοῦ λιμένος, καὶ τὸν καταλειφθέντα διέκπλουν IV, 288. *Xenophon. vid. Budaëum.*

διεξέρχομαι. ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι &c. II, 236. *Virgil. roepas traxisse per omnes.*

διορτάζω. οὐ προεθυμήθησαν ξυμπλεῖν πρὶν τὰ ἰσθμια διορτάσασθαι V, 16.

διέρχομαι. οὐ ῥάδιον ἦν μὴ ἀθρόοις διελθεῖν τὴν πόλεμιν III, 307. διελθόντων ἐτῶν δύο καὶ τριῶν I, 116. III, 237. 169. 294. τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἀδιήλθον I, 32. ἐπεὶ δὲ διελθὲν ὁ λόγος ὅτι &c. IV, 76. βουλευμένοι διὰ παντὸς τοῦ μήπω μαχημένου τῶν ἐναντίων διελθεῖν, *pertrumpere* IV, 245. ὅσα ἀρμῆκαι λόγων ἂν τις διέλθοι III, 90.

διέχει — θαλάσσης μέτρον ἐξήκοντα σταδίου V, 153. *Herodot. Th. Mag.*

Διηγασάμενος IV, 84.

Διίημι. ὅπλα μὲν εἶν ἔχοντας διίεναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρης III, 281. 294. 116. διίεργον, pro didodon didόντων, Demosth. pro Corona.

Διίστημι. ἐπαλέμησαν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλ. εἴ τινας που διασταίειν I, 29. ἐξέτασιν ὅπλων ἐποήσαντο, διαστήσαντες τοὺς λόγους III, 110. ζυμπαντες μὲν ἐπιβουλευόμεθα, κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν, dissensionibus divisi sumus III, 88. διέστησαν κατὰ διακοσίους, Schol. ἐτάχθησαν μεμερισμένως III, 51. ὀρῶντες αὐτοὺς, τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διίστάναι, τοὺς δὲ &c. diffociare IV, 121. D. Hal. 576, 39. φιλίαν Diodor. 695 d.

Δικάζω. δίκας ἤθελον δοῦναι παρὰ πόλεσιν· ὅποτερῶν δ' ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀπεικίαν, τούτους κρατεῖν I, 43.

Δίκαιος. τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες III, 341. ὅσοι πρὸς οὐ δικαίους ιστάμεθα III, 344. οὐδὲν δ' ἀποστησόνται ὅσα ἂν δίκαια λέγητε III, 175. ἦν τι διάφορον ἢ, δικαίῳ χρήσθων καὶ ὅρκις III, 233. εἴτι δίκαιον διανοοῦνται III, 278. ἐπειδὴ ὑμεῖς παρὰ τὸ δίκαιον, τὸ ζυμφέρον λέγειν ὑπέβασθε III, 338. πολλὰ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα δεδιήτημας IV, 305. οὐδὲν αὐτοὺς δίκαιον ἐν νῷ ἔχοντας III, 33. τὸ δίκαιον τῆς ζυνθήκης προθύμως παρέσχοντο III, 89. βεβαίως τὶ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν III, 90. παρασχὼν αὐτὸν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις III, 121. τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, prae metu edictum esse iustum existimabant III, 157.

Δικαιότερον. εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιότερον τούτων δοκεῖ, διδάσχετε III, 175.

Δικαιῶν. ὑμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε II, 228. οὐκ ὀρθῶς δικαιώσῃ, haud recte iudicabit III, 244. εἴχῃ ἢ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν III, 181. δικαιοῦντες, aequum censentes IV, 142. τοὺς ἄλλους δικαιοῦ ταυτό μοι ποιῆσαι ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν, aequum esse censeo ceteros vestra sponte idem quod ego facere III, 93.

Δικαιῶμα. τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαιώματος ὑποπτεύοντες IV, 124. δικαιώματα πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανὰ I, 62. οὐκ ἔργῳ ἴσον ὥσπερ τῷ δικαιώματί ἐστιν IV, 125. δικαιώματι αὐδετέρους ἐλείπειν ἡγούνται III, 341.

Δικαίως. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται, ultio non protinus merito succedit, quod iniuriam ab altero acceperit III, 91. αὐτοῖς δικαίως ἂν τὴν νίκην τίθεσθαι III, 108. οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. in foedere: ita alibi δικαίως καὶ ἀδύλως.

I N D E X

Δικαιώσεις, i. e. πρόσταξις I, 201. πολλὰς δικαιοώσεις προεγκόντων ἀλλήλοις III, 231. — τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτ', εἰ ὑποπτεύοντο, δικαιοώσεις ἐγγίνετο V, 100. Poëtic. censet D. Halic. nec tamen respuit Antiquit. vid. 73, 47. 430, 15. 146, 24. Plutarch. defect. Orac. Ioseph. 827.

Δικαστής. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι, μᾶλλον ἢ &c. I, 57. ἑτοίμοι ἂν Βρασιδάμεσφ δικαστῇ ἐπιτρέπειν III, 123.

Δίκη. τὰ διάφορα Δίκη λύεσθαι I, 112. III, 174. **Δίκας** δοῦναι I, 43. 199. III, 247. **Δίκη** κρίνεσθαι — &c. κινδυνεύειν III, 181 &c. οἱ Ἀργεῖοι ἠξίουσι Δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι III, 270. οὐκ ἐκτινοντες τὴν Δίκην ἢ κατεδικάσαντο αὐτοὺς, multam III, 285. ἐρήμη Δίκη θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ, deferro iudicio IV, 98. D. Halic. 217, 18. **Δίκας** αἰτέειν τῆς ἀρπαγῆς, Herodot. I.

Διόδος. — μηδὲ κατὰ θάλασσαν τὴν διόδον εἶναι III, 282. IV, 223. ἀπειροὶ ὄντες, ἐν σκότῳ τῶν διόδων ἢ χρὴ σωθῆναι II, 8. οὐ κατὰ στοιχὸν κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ πέλαγος, Echinades II, 169. D. Halic. 326, 34.

Διοικοδομεῖν V, 142.

Διολέω. παρῖναι, εἰ μὴ βούλονται ξύμπαντα διολέσαι, ὥστα-
χιστα βοηθεῖν V, 41. Plato II Rep. & Ep. 7.

Διορύσσουντες τοὺς κοινούς τείχους II, 6.

Διότι. — οὐδὲ ἰσχύς βέβαιον, διότι καὶ εὐελπί III, 91. διότι δὲ οὐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται V, 135. — καὶ ἔδοξε μᾶλλον (ἢ στάσις), διότι ἐν τοῖς πρώτῃ ἐγένετο II, 287.

Διπλάσιος. — διπλάσιαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς ὕψους τῆς πόλεως, ἡ ἔστιν, de Athenis I, 17. διπλάσιος ζημίας ἀξιοὶ εἰσιν, ὅτι αὐτ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγέννηται I, 121. II, 269. διπλάσια ἐκάστου ἢ ἐλπίς IV, 283. διπλάσιον πόνον ἔχειν II, 118. Herodot. I.

Διπλασίως πάντα παρασκευασμένους V, 4. Polyb. p. 33, διπλασίως ἐπεβρώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς.

Δίς. — τὴν ἡμετέραν πόλιν, τῆς ἐπιούσης στρατιᾶς, καὶ εἰ δις τοσαύτη ἔλθοι, πολὺ κρείσσω εἶναι IV, 63. δις τὸν αὐτὸν οὐκ ἐπ' ἐλάμβανε νόσος II, 78.

Διφθέρας. vid. δέρρεις.

Δίχα. δεδιότες μὴ σφίσι γιγνομένοις δίχα ἐπιθύνονται I, 89. ἔχειν ἀμφοτέρους ἑᾶν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. οὐ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου ἔχειν ἐπίαςιν III, 88. κεραία μεγάλην δίχα πρίσαντες III, 148. διχοστατέω Euripid.

Δίψη ἀπαύστη ξυνεχόμενοι II, 74.

Διωθέω. εἰωθέτες οἱ ἄνθρωποι — ὁ μὲν προσιένται, λογισμῷ αὐ-

τοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. ναῦς νηὶ προσέπιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς διωθόντο II, 133. διωθεῖσθαι III, 129.

διώκω. χωρίων τραχείων ὄντων, οὐκ ἐδύναντο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες III, 54. τὰς τιμὰς διώκειν II, 93. de nave, τῇ Λευκαδία διωκούσῃ ἐμβάλλει, καὶ καταδύει II, 148. vid. φεύγω.

δίωξις οὐδεμία ἐγένετο IV, 228. δρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι V, 166. κατὰ δίωξιν πολλὴν III, 67. ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν II, 215. τοιαύτη ἦν ἡ μάχη, διώξεις καὶ ὑπαγωγαὶ II, 313.

ΔΟ. δοκέω. — μὴ ἐξέστω, ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ V, 28. δοκεῖν ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι πείσαι V, 87. — Κορινθίους ἔχειν, ὥς ἂν ἄλλο τι δόξῃ I, 46. ἀνδρία μὴδενὶ δοκεῖτω εἶναι I, 118. παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν, praeter nostram sententiam I, 119. δεδογμένον αὐτοῖς, εὐθὺς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν I, 173. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι &c. V, 136. ζυμβέβηκε, πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον τοῦτο πάσχειν IV, 188. λέγων ταῦτα & καὶ αὐτῷ ἐδόκει IV, 297. οὐ δοκεῖν ἂν ῥαδίως ἐβέλθαι ὑπακούσαι IV, 298. 304. III, 15. ἐν τούτῳ κωλύσθαι ἐδοκεῖ ἕκαστος, ὃ μὴ τινι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρὴν III, 22. ἐδοξεν αὐτοῖς, τὰ τέλη καταβάνας ἐς τὸ στρατοπέδον, βουλεύειν, ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 24 &c. δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἐφοδον III, 57. εἰ βούλοιντο ὅπλα παραδοῦναι, ὥστε βουλεύσαι ὃ, τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ III, 59. τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 85. δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς III, 122. — δοκεῖν ἥσσον εὐνοὺς σφίσι γενέσθαι III, 168. Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ III, 172. 325. 326. 350. οἱ πῆξ προσ-
ιππεύοντες ἢ δοκεῖ, ἐσέβαλλον II, 123. δοκεῖ τὸ μαρτεῖον τού-
αντίον ζυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο II, 31. δοκοῦσι κράτιστοι εἶ-
ναι τοῦτο ποιεῖν II, 129. ἐδόκει αὐτῷ ἰκανὴ δίαίτα τῷ σώματι,
Acheloi alluvio II, 169. εἰ ἄρα ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον
πρᾶξαι II, 267. φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο, δόξαντι χρήμασι πεισθῆ-
ναι τὴν ἀναχώρησιν II, 37. προσταλαίωρσιν τῷ δόξαντι καλῶ,
οὐδεὶς πρόθυμος ἦν II, 80. ὑπὸ ὀργῆς ἐδοξεν αὐτοῖς τοὺς Μιτυλη-
ναίους ἀποκτεῖναι II, 218. censuerunt. πέμπουσιν τριήρη ἀγ-
γελον τῶν δεδογμένων II, 218. ὅς ἂν γνώμῃ δοκῇ μὴ ἀξύνετός
εἶναι II, 52. V, 80. αἰσθόμενοι τὸν θρῶν, καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ
ξυνόδου ὥστε διαναυμαχεῖν V, 120. ὁρῶντες τοὺς πολλοὺς, τοὺς
δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι, μεταβαλλομένους V, 141.

δόκησις. χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις
τῆς ἀληθείας βεβαιουῖται II, 54. hoc est, ἀλήθεια, inquit Sui-
das I, 613. Simonides, τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται. δό-
κησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν II, 132. φρονησάντες τῆς οὐ
βεβαίου δόκησεως τῶν κερδῶν II, 233. ἥσασα τῇ δόκῃσει ἔχουσα

I N D E X

παρασκευῇ II, 236. τοῖς τῶν Συριακουσίων στρατηγοῖς τῇ δοκίμῃ οὐκ ἦσαν ἐπιτήδειοι IV, 120. δόκησιν ἀναγκαίαν παρ-
έχεται ὡς συμφέρει δισ. III, 128. ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῇ ὄντα
τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, διδαχὴ ἀληθὲς προσγε-
μένη περὶ αὐτῶν, ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους III, 188.
— οἷς τὸ μὴ ἐπιχειροῦμενον αἰεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκίμης τὴ
πράξιν III, 81. τὸ ὑπάρχον πρότερον βεβαιώτερον νῦν, τῆς δο-
κίμης προσγεμένης αὐτῷ IV, 283. Euripid. Androm. 696.
δὲ Schol.

δοκιμάζω. οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μὲν πῦλᾶς ἀλλὰ πάντας ὑπὲρ
πῶς ἀποδεχόμενοι IV, 84. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶ-
σθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπτοσθαι II, 223.

δοκοῦς μεγάλας ἀρτίσαντες ἀλύσει μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ
τῆς τομῆς ἐκτέρωθεν II, 118. κατὰ δοκοῦς τετραγώνους ἐπέ-
πιπτον III, 165.

δόξα. — μὴ μετὰ καλίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἀμαρτία I, 50.
opinionis errore. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε,
gloriae III, 20. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III,
217. κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφίεμενοι III, 157. — ἐν τῷ ἀνεμεί-
νῳ αὐτῶν τῆς γνώμης καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν
III, 217. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμε-
νος V, 103. vid. Th. Magist. 50. προσλαβοῦσι τιμὴν καὶ δόξαν
III, 27. αἰδίοις δόξαν καταθέσθαι III, 130. πόλις ἱκανὴ πρὸς
τὴν λεγομένην δόξαν V, 13. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὴν ὧ ἀξιουσι πρὸς
χρὴν κολουσῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστε-
ρον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστίν, ἢ εἰ μὴ δ' ὤθησαν τοπρώτον IV, 283. ἢ
τε φυγὴ καὶ ἡ ἐφοδος αὐτῶν, ἴσθην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀν-
σέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρείον ἔχει III, 188. ἡ δόξα αὐτῶν αἰ-
μνηστος καταλείπεται II, 66. τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους
ἀπηλλάγησαν II, 65. ἦλθον ἐς ἀγῶνα τῆς δόξης II, 242. οὐ
πρὸς τῆς ὑπετέρας δόξης τάδε II, 257.

δοξάζω. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ
ἄργῳ ἐλλείπομεν, decernimus I, 167.

δοράτια τε ἀναποκέκλαστο τῶν βαλλομένων III, 55.

δορί. — οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνῳ (γῇ) ἔτι εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορί ἐκ-
τήσαντο III, 147. alibi δορί ἐλών.

δόσις. ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκείνον ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει I,
193. Herodot. I.

δουλεία. οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ, οὐδὲ χρήμασι πεισθέντες δρᾶσαι
τοῦτο, ἀλλ' ἐπ' ἀγαθῇ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. ἢ ἡ
δουλεία ἐπανίστηται, servitia III, 241. — οὐ πρὸς τὰς ἀγγε-
λίας καταπλαγῆσα, καὶ ἐλομένη ὑμᾶς ἄρχοντες, αὐθαίρετον
δουλείαν ἐπιβαλεῖται IV, 68. μετὰ γὰρ τῶν ἡμῶν ἐχθίστων ἐπὶ

V E R B O R U M.

δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἦκετε II, 110. ἐπὶ δουλείᾳ στρατεῦσαι, ib. — ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος II, 252. vid. ἀντικρὺς. ἐφίεμενοι τῶν κερδῶν, οἱ ἥσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρείσσων δουλείαν, οἱ τε &c. I, 14.

δουλεύω. οὐκ ἐν ἀρχοῦσιν πόλει συμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ ἀσφαλῶς δουλεύει II, 94. πῶς χρήσιμον ἂν συμβαίη ἡμῖν δουλεύσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἀρξαι III, 340. εἰκὸς Ἀθηναίους φρονήματι, μήτε τῇ γῇ δουλεῦσαι (propriet agrum; subaud. ἐπὶ), μήτε πολέμῳ καταπλαγῆναι I, 115.

δουλόω. δουλοὶ φρόνημα τὸ αἰφρίδιον καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285. τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι III, 54. ἔχοντες παραδείγματα ὡς ἐδουλώθησαν IV, 120. — ἦκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ οὐ δουλωσόμενοι IV, 130.

δούλωσιν. ἐπειδὴ δὲ ἐρωῶμεν αὐτοὺς τὴν τῶν συμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀδεεῖς ἔτι ἦμεν II, 184.

ΔΡ. δραστήριος. προθυμήθησαν οἱ Καλκιδῆς ἄνδρα δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα III, 121. τὸ ἀπραγμον οὐ σάζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον II, 94.

δραχμή. αὐτῷ γὰρ καὶ ὑπερέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας II, 194. δίδραχοι ὀπλίται, ibid.

δράω. εἴπερ βουλόμεθα ἄξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν, καὶ μὴ εἰργεσθαι τῆς γῆς IV, 38. εἰ καὶ ἔλθοιεν, τί ἂν δράσειαν αὐτοὺς ὁ, τι οὐκ ἂν μείζον ἀντιπάθοιεν IV, 61. τὸν ἔχθρον οὐχ ὧν δρᾶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύνεσθαι χρὴ IV, 65. εἴτι τοὺς συμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν II, 271. — ἡδίστα ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν, καὶ πολλοὶ τοῦτο — ἐδράσαν ἐς φρέατα, ἀπαύστῳ τῇ δίψῃ ζυγεχόμενοι II, 74. βίαιον οὐδὲν ἐβούλετο δρᾶν IV, 85. τὸ σαφές οὐθεὶς ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασάντων τὸ ἔργον IV, 94 &c. λέγοντες ὅτι οὐχ ὁσίας δράσειαν, ἐν σπονδαῖς πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν II, 11. ἔχων τὸ ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν II, 57. οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονὴν τι δρᾶ, ἔχοντες, ibid. animi causa. οὐ γὰρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους II, 61. ὁ δράσας τὴν χάριν, ib. ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. νόμῳ μὲν γὰρ, τιμὴ τὰ τοιαῦτα, ἐκ δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται, ex factis &c. potentia cognoscitur IV, 28. τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει III, 311. καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο τι ἂν δρᾶσαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων διασφαρῆναι V, 79. ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται (νῆες), ῥᾶσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι IV, 284. ἀνθρώπειά δράσαντες, ἀνεκτὰ ἐπαθον IV, 305. ἦν παρὶν τὸ αὐτὸ δρᾶ-

I N D E X

σαι, cum liceat III, 29. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἵσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα III, 92. in genere ago, varie per contextum re-
fringitur. πυγμῆς καὶ πάλης ἄλλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι
τοῦτο δρῶσι, pugilatum exercent I, 12. ἔξεστι τοῖς Ἐφόροις τὸν
βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο, nempe κακὸν I, 183. οἶσδε τὸ ξυμφέρου-
μεν, μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύ-
νου δρᾶσθαι III, 347. οὐκ ἀξιόχρεον αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι ὃν
ἀκρίβεις ἐπενόησι III, 225. ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὁφείας τὴν γνά-
μην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο IV, 293.

δρεπανοειδές. — Ζάγκλη κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδές τὸ χα-
ρίον τὴν ιδέα ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν
IV, 10.

δρόμος. ἐχώρου δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου
III, 50. ἐχώρει οὐδὲν ἐπισχὼν δρόμῳ III, 117. ἔθεον δρόμῳ ἐκ
τῆς ἐνέδρας III, 98. ἀντεπῆσαν, καὶ προσέμειξαν δρόμῳ III,
141. ἰδὼν τὸ ξυνημα, ἔθει δρόμῳ III, 165. χωρήσαντες δρόμῳ
III, 190. δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν III, 207.

ΔΤ. δύναμαι. — πυνθανόμενος τὸν Θουκυδίδην κτησίῳ τε-
χεῖν τῶν χρυσεῖων μετάλλων ἐργασίας, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύνα-
σθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἡπειρωτῶν, hinc opibus valere III,
156. πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἴσον δύναται, brevis ac longa oratio
III, 140. βουλόμενος τῷ μὲν λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναίτο, ἔργῳ
τῆς Νισαίας πειράσαι III, 104. ἐπεμύσαν ἐς Καρχηδόνα τριηρη
περὶ φιλίας, εἰ δύναιντό τι ὀφελείσθαι IV, 138. ἔπλει ἐς τὴν
Λέσβον, ὅπως ὀφελοίη εἶτι δύναίτο V, 33. φοβούμενοι τοὺς Ἀθη-
ναίους, μὴ ἐπὶ μείζον δυνηθῶσιν I, 124. αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέ-
γα παρὰ βασιλεῖ Δαρεῖω δύνασθαι IV, 92. auctoritate pollere
τοῦτο δύναται αἱ ἀγγελίαι, eo spectant, id agunt IV, 62. κη-
λάζων αὐτοὺς ὃν βούλονται μὲν, δύνανται δ' οὐ IV, 65. τοὺς λό-
γους ὥς ἔργα δυναμένους κρίνει, quasi idem valeant ac ipsa fa-
cta IV, 68.

δύναμις. ἐλπίσαντες δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσῃ III, 91. ἔ-
λυσμένοις τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως, ἐπὶ τοσοῦτον ὅση ὕστερον
Διεφάνη III, 160. οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ
δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι V, 6. καὶ Ἀθηναίων τὴν τε οὔσαν καὶ
τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλπτε IV, 148. νομίσαντες μὴ ἂν ἐπὶ
ἀπὸ τῆς παρουσίας σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι τὸν
τεργισμὸν IV, 164. ὃ γὰρ ἐκεῖνοι τοὺς πέλας; οὐ δύναμει ἔστιν
ἢ τε προὔχοντες, τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες, καταφοβοῦσι IV,
203. παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ
ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδάσιν IV, 283. τὴν δύναμιν τῆς πό-
λεως, καί περ πεπτωκυῖαν, ἐπανορθώσαντες IV, 307. οὔτε δυνά-
μεως ἐνδεία ἐπάθομεν αὐτὸ, οὔτε δεισ. III, 27. οὐδ' ἐσιεῖναι ἔρα-

V E R B O R U M.

τὰν κατὰ δύναμιν περιόψασθαι οὐδένα III, 73. ἀθρόα τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, frequentibus copiis V, 80. δυνάμεις, hoc est, στρατεύματα I, 5. II, 252. κατὰ δὲρπ δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὑψηλοὶ ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, ἑκα μὲν &c. III, 238. — ἀνθρωπείας δυνάμεως βούλησιν ἐλπίσει IV, 122. ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων II, 306. εἰ δὲ χα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν IV, 19.

δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα II, 261. οὐκ ἔλλα τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν III, 187.

δυναστεύω. κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους, ἐδυναστεύσε II, 170.

δυνατὸς, &c. δυνατὸν. ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31. — ἥξιουν μηδὲν σφίσιν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλη τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστερὰ παρασκευὴ κατεργάζεσθαι III, 95. ἕως ἐτι ἐλπίς καὶ δυνατὸν κωλύσαι, facultas V, 60. ἐνόμισαν ἐτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι V, 171. τὰς ναῦς πάσας πληρῶσαι, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλωότεραι IV, 274. ὅπως ξυσκευάσαιντο ὥς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα IV, 299. χρήμασι δυνατοὶ ἦσαν I, 23. ἀποδείξατε δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμῶν, καὶ ἄλλο εἴτι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. πόλις δυνατὴ οὖσα τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. εἰ δυνατοὶ ἡμεῖς ἐκ τοῦ ἴσου ἀντεπιβουλεύσαι καὶ ἀντεπιμελῆσαι II, 187. προπεῖραν ποιοῦμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι II, 297. ἐκ τῶν δυνατῶν ἔτοιμα ἦν, pro facultate II, 7. γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνητοῦ καὶ δυνατὸς, cum esset vir non solum prudens sed etiam potens II, 28. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. ὁφελεῖν τρόπῳ ὁποῖον ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατὸν III, 240. δυνατὰ οἱ προὔχοντες πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι, per vim, quidquid possunt III, 338.

δυνατώτατος. ἀνὴρ λέγειν καὶ πράσσειν δυνατώτατος I, 198. δυνατώτατα ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν I, 24. ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου II, 5. ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτορας, Argos II, 105.

δύο. προσεῖναι μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλογον III, 129. ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα V, 38. παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν ἐς Χίον V, 95. — ἡ ἐστὶ μετὰ δυοῖν λόφοις στενὴ III, 191. ἀφικνεῖται δύο λόγῳ φέρων, τὸν μὲν &c. III, 324. & alibi. Th. Magister

δυσανασχετέω. οἰμογῇ καὶ σθένει δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295. D. Halic. 596, 22. 379, 47. Ioseph. 297.

Thucyd. Vol. VI.

M m

I N D E X

δύσβατος. ἐπιὼν τῷ λόφῳ ὄντι δυσβάτῳ (δυσπροσβάτῳ αὐτοῦ) III, 194. ita D. Halic. 343, 14. Aeschylus 174. δυσβάτων ἀμαχανίαν Pindar. Lycophron 409.

δυσέμβατον. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω III, 16. Sallust. *pro nobis & contra hostes*.

δυσέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων IV, 24. *perdite amantes*. Theocritus. Xenophon.

δυσεμβολώτατος ταύτη ἡ Λοκρίς II, 317. Ioseph. 6, 6, δυσεμβολώτατος. atque ita Thucyd. Mf. C. δυσεκβολ. leg. Thom. Magister.

δυσκλεια. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίποισι δὲ τὴν δυσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. Demosth. in Epit. δυσκλέα, Homer.

δύσνους τῇ πόλει II, 88.

δύσσοδος ἡ Γεράνεια I, 149.

δυσπρόσδοκον αὐτὸν παρείχε, de Pausania I, 182. χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσδοκον III, 307. D. Hal. 253, 42. Polyb. p. 76.

δυστυχέω. ἐκείνοις δυστυχούσιν, ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεύσαι, *afflictis loco lucri fore armis decernere* III, 278. δυστυχούντες οὐ προσαγορευόμεθα IV, 29.

δυστυχία. τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα IV, 88. ἡ δυστυχία ἢ προδοσία ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322.

δυσχερὲς ποιούμενοι III, 126. δυσχερὲς πλουτοῦντα σωφρετεῖν Eristet. Sent. cap. XXI. Xenophon.

δυσῶδες. πνεῦμα ἀτοπον καὶ δυσῶδες ἡφίει II, 73.

ΔΩ. δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι, *gratiam* II, 255.

E.

ΕΑ. εἰάν. ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὴ εἴρητο, εἰάν καὶ ὅτι οὖν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34.

εἶαρ. χειμῶνος τελευτῶντος, καὶ πρὸς εἶαρ ἦδη III, 201.

εἰαυτός. τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῇ πολλαῖς ναυσὶν οὖσαν, πρὸς εἰαυτῶν ἐσσεσθαι IV, 231. τὸ καθ' εἰαυτὸν ἕκαστος μύχισ οἶδεν IV, 246. παρσήσαντες, καὶ παρακλειόμενοι ἐν εἰαυτοῖς III, 38. ξυνέπεσε τὸν τῶν Ἀθηναίων κήρυκα ἀφ' εἰαυτοῦ γνώμης κηρύξαι, *suā fronte* III, 100.

εἰάω. ἔχουσιν δ' ἀμφοτέρους εἰάν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. Ἀθηναίους τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον εἶναι τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν III, 25. οὐκ εἰά ὑπείκειν ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ὄρμα τοὺς Ἀθηναίους I, 178. — καὶ προσέτι οὐδ' ἐμελετῆσαι ἐασόμενοι I, 204. ὁμόσαι αὐτοῖς τὸ ὄρκιον, ἢ μὴν ἐάσειν ἀρχεῖν ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται IV, 115. εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἀπρακτὸν ἐάσει.

V E R B O R U M.

τε ἀπελθεῖν IV, 134. ὅπως τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἑῶσιν, αὐτόθεν ἐρμώμενον II, 107. IV, 113. II, 56.

ΕΓ. ἐγγηράσσειν πάντων τὴν ἐπιστήμην IV, 35. *senescere Sallustius.*

ἐγγίγνομαι. διατριβῆς ἐγγιγνομένης V, 16. ἐλκώσεως ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης II, 74. αὐχμηρὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχούς καὶ δειλῶ τιμὴ ἐγγίγνεται II, 92, & *passim alibi.* φλεγμονὴ *Aretaeus* 26, 10.

ἐγγύς. ὥς δὲ προσέμιξε ἐγγύς V, 108. πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγύς ἐφορμούσαν V, 115. ὁρῶν οἷος ὁ κίνδυνος, καὶ ὥς ἐγγύς ἦδ' ἢ IV, 286. στρατιὰν μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγύς ζυμμάχων III, 49. νομίσαντες τῶν ἐγγύς ἀστυγειτόνων βοήθειαν ἐπιέναι III, 68. ἐγγύς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων III, 105. τῆς Πελοποννήσου ἐγγύς καίμεθα III, 347.

ἐγγύτατος. ἔτεσι ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν IV, 9. πρῶτοι λέγονται Κορινθιοὶ ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς I, 22. νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέντας, τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίαν ἀφείναι, τῆς δὲ θαλάσσης φυλακὴν ἔχειν I, 206. δι' ἐγγυτάτου ἐθερύβει V, 155. *propter loci propinquitatem.* οἱ ἐγγύτατα τῶν περιοίκων III, 10. ἤσθοντο οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι III, 99. ὅπερ δὲ ἐστὶ νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράντῳ, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα II, 261.

ἐγγύτερος. ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρῳ αὐταῖς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι &c. II, 36.

ἐγεῖρω. καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγεύρομεν, καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα I, 167. *alibi,* ἐγχευόμενοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων. *Herodotus* *alicubi* ἐποιέετο τὴν στρατὸς ἐγεύρουν. *Solon.* II, 19.

ἐγκαθίστημι. (Μίμω) τοὺς Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας, τῶν νύσων ἥρξε I, 8.

ἐγκαλλώπισμα πλούτου II, 92.

ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες IV, 158. v. *Iosephum* 695.

ἐγκαρσίως. δοκοῦς μεγάλας ὑπὲρ τοῦ τείχους ἀνεγκύσαντες ἐγκαρσίως, ὅποτε &c. II, 118.

ἐγκαρτερέω. μεταβολῆς μεγάλης ἐμπεσοῦσης, ταπεινὴ ὑμῶν ἢ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἂ ἐγνατέ II, 90.

ἐγκαταλαμβάνω. κατ' ἀνάγκην ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων III, 29.

ἐγκαταλέγω. πολλαὶ στῆλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργασμένοι ἐγκατελέγησαν I, 131.

ἐγκαταλείπω. τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε II, 170. αὐτοὶ δ' ἐπολιορκούντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι II, 125.

I N D E X

(Βρασίδας) δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βεβηλὸν, ὃς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι III, 122.

ἐγκατάληψις. οὐχ ὑπομείναντες, ἀλλ' ὡς ἐπῆσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθύς εἰδόντας, καὶ ἔστιν οὗς καὶ καταπατηθέντας, τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν III, 319.

ἐγκατασκήψαι. — ἡ νῆσος πρῶτον ἤρξατο, λεγόμενον καὶ πρῶτερον πολλαχόσως ἐγκατασκήψαι, περὶ Λήμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις II, 70. coelitus invasisse (more fulminis). praeivit Herodotus, κατέσκηψε εἰς ἀγγέλους. Aristot. Probl. II κατασκήπτειν τῷ ὀδόντι. κατασκήψαντος ἐξ αἰθρίας ζόφου D. Halic. 118, 26. v. Philonem, Plut. Appian. Sophocl. Schol. 369.

ἐγκλημα. οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκλῆσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον III, 320. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο, λέγων οὐδὲν ἐν νῶ ἔχοντας δίκαιον αὐτοῦς III, 33. πολλὰς Herodot. VII, 158. ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο &c. II, 123. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἀποροι καθεστῶτες, ἐνέκειντο τῷ Περίκλει II, 87.

ἐγκλημα. πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν I, 52. ἄλλοτρίοις γνώμασι καὶ ἐγκλήμασι πεσδέντες οἰκίῳ πόνον πρόσθησθε I, 111. ἐγκλήματα ποιοῦμεν I, 174. οἷς τε τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν, hoc est, ἐπὶ οἷς III, 128. ἐγκλήματα ἔχοντες, (ἐπιδρομὴν nimigum) καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα III, 34.

ἐγκραγόντες ὥρμησαν ἐπὶ τὴν Ἀστυόχον, ὥστε &c. V, 128.

ἐγκρατεστέρην τὴν ἀρχὴν κατεστήσαντο, καὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρῃσαν δυνάμεως I, 163.

ἐγκρατῶς. φιλόπολις ποτὲ δοκῶν εἶναι, νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι IV, 147.

ἐγλίχοντο. — χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι V, 24. D. Halic. 103, 16. 585, 15. Demosth. Philip. 2, πάντες αἰ γλίχονται λέγειν. Ita fere Ilocrates, Plutarch. Philo. Iosephus pag. 625. cupere, affectare &c. Clem. Alex. 3, 45. apud poetas raro.

ἐγχειρέω. σπεύδοντες γὰρ, σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαρασκευοὶ ἐγχειρεῖν I, 118. ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι τοὺς τεχνησαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι III, 72. Schol. Sophocl. 125.

ἐγχειρίδια λαβόντες II, 276. vid. Aeschyli Schol. D. Halic. 555, 45.

ἐγχειρίζω. τοὺς κινδύνους ἐγχειρίσασθαι III, 347.

ἐγχερόνiz. αἱ νῆες οὐχ ἦκαν, ἀλλ' ἐνσχερόνizον II, 208. Aetaeus 53, 8.

ἐγώ. αὐτὸς ἐγὼ πάλιν ἀναλαμβάνων (προξενίαν), ἐθεράπειν ἡμᾶς IV, 140.

V E R B O R U M.

ΕΔ. ἐδάφη. Λακεδαίμονίων εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τὰ τε ἱερὰ καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη I, 16.

ΕΘ. ἐθάς. καὶ λύπη οὐχ ὧν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ ἂν ἐθάς γενόμενος ἀφαιρεθείη II, 67. *expertus. alibi* ἐθάδες πολλῶν ἀγῶνων.

ἐθελονταί II, 197.

ἐθελοντηδὸν προσκαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς V, 159.

ἐθελοντὶ ἰτέον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους V, 6.

ἐθελοπρόξενος II, 275. Pollux *cor.* ἐθελόξενος. *vid.* Hesych.

ἔθνος. Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος I, 37.

ἔθω. ἄλλων ἀρχεῖν εἰσθότα V, 105. τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰσθός μηχανοῦμεν III, 26. εἰσθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι III, 160. πενίας τῆς εἰσθυίας ἀπᾶλλαξίοντες II, 294. Sallustius, *consuetam dimisit.* τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἰσθεν ἐπαινεῖν II, 68.

ΕΙ. εἰ, cum compositis. εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ III, 44.— ὃν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἐφασαν αὐτῶν τοὺς ἄνδρας ἀποκτενεῖν II, 11. οὐκ ἂν νήσων ἡπειρώτης ὢν ἐκράτει, εἰ μὴ τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν I, 16. εἰ μὴ εἴτε πρὸς, nisi si. v. Th. Magistrum. περὶ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον, καὶ ἐμοί, εἴτι πλέον οἶδα, εἰσηγητέον, μάθετε ἥδη IV, 142. τοὺς τριπράρχους ἡνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴτις τι ἐπεπονηκεῖ IV, 235. εἴτω δὲ προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν ἀπολειπόμενοι *dic.* IV, 301. εἴτω θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν IV, 305. εἴτω τι ἐστὶν ἀγαθόν, ἢ εἴτω τὰ ἐναντία III, 90. εἴτε τι ἄλλο τοιοῦτότροπον ζυγέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο II, 15. εἴτι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούει II, 54. *vid.* Waff. ad Sallustium. εἴτι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν II, 21. εἰ μὲν τοίνυν ζυγήκετε, si igitur III, 337. καὶ ἅμα, εἴπερ τινες ἄλλοι, νομίζομεν ἄξιοι εἶναι *dic.* I, 97. εἴπερ καὶ καθ' ἐκάστους βλαπτόμενοι, ζυμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. εὐφυλακτοτέρᾳ αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἴποι ἄπαροι τὸ ναυτικόν, Rhodus V, 85. ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους, εἴποτε ἄρα πολεμήσονται I, 94. εἴποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον IV, 201. εἴπερ ποτὲ IV, 280. εἴπως ὥσάμενοι ἔλοιεν τὸ τείχισμα III, 18. εἴπου II, 94. εἴτω pro τίνι. Xenoph. Dem.

εἶδος. οἱ τῶν τετρακοσίων, μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιοῦτῳ εἶδει, reipubl. formae V, 140. τρέπεται ἐπὶ τοίνυνδε εἶδος, fraudis genus V, 87. ὄρωντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους IV, 121. σκέψασθε ἐν οἷς εἶδει ἐκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἐπραξαν II, 261. γενόμενον κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου II, 75.

εἶδω. οὐ ῥᾶδιον εἰδέσθαι τίνι γνώμῃ παρήλθεν, non facile sciri

I N D E X

V, 135. ἤσθετο οὐδείς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἶδέναι τὴν νύκτα ταύτην III, 97. εἰδὼς ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρτους γνώμην V, 137. νομίσαντες παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότες ἀκηκοέναι IV, 149. σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδὼς λέγειν IV, 54. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστατοι ἐστέ, ἢ ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε IV, 67. ἤκομεν ἀποφανούντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ IV, 120. μέντοι οἶδα, ὅτι &c. II, 337. προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβὲς τι εἴσομαι III, 245. II, 56.

εἰκάζω. διενεσῖτο τὸ πλεον οὕτως, ὅσα γὰρ ἀπὸ τῶν ποιουμένων ἦν εἰκάσαι V, 71. ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζω, καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. ὥς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι III, 58. οὐκ εἶχον ὅ, τι εἰκάσωσιν III, 309. ἐς τοὺς ἄλλους ἐπίδειξιν μάλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας IV, 51. ἐπ' ἀμφοτέρα εἰκάζεται, utrinque sunt coniecturae IV, 94. ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον τοῦ τείχους II, 198. ἐν ἀπὸρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον II, 202. εἰκάζειν δὲ χρὴ ταύτῃ τῇ στρατιᾷ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς I, 16. διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανεράς ὀψews τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν I, 17.

εἰκαστής. τῶν μελλόντων ἐπιπλείστον τοῦ γενησομένου ἀριστος εἰκαστής I, 195. D. Halic. 462, 39.

εἰκός. — εὐρήσει οὐκ εἰκὸς ὃν εἰρήνην αὐτὴν κερθῆναι III, 244. iudicari pacem non consentaneum esse. εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμην, ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι III, 337. τὸ εἰκὸς σκοποῦσι III, 340. ὥς μὲν εἰκὸς, καὶ λέγεται, ut credibile est, & fama fertur IV, 5. ὥστε τί ἂν λέγοντες εἰκὸς, ἢ αὐτοὶ ἀποκνοῖμεν, ἢ πρὸς τοὺς συμμάχους σκηπτόμενοι μὴ βοηθοῖμεν IV, 32. καὶ οὐκ εἰκὸς τὸν τοιοῦτον ὕμιλον οὔτε λόγου μιᾶ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι, οὔτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι IV, 31. neque verifimile est. οὐ μέντοι τοσούτον γὰρ λειθῆναι ὅσον εἰκὸς εἶναι IV, 114. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι III, 31. οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερά ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν συμβῆναι III, 192. — πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ, τὰς μὲν νενικήκατε ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε IV, 282. de Syracusanis. ἀνευ κινδύνου ἐκπολιορκήσιν τὸ χωρίον, κατὰ τὸ εἰκὸς, σίτου οὐκ ἐνόντος III, 13. — ὥς οὐκ εἰκὸς εἶναι ξύλων φειδομένους, τοὺς πολέμιους ἐν τῇ χώρᾳ περιιδεῖν τείχος πεποιημένους III, 18. ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες, λογισθε τὰ εἰκότα IV, 62. τὰ εἰκότα καὶ δίκαια III, 338. vid. Herodor. VI, 83.

εἰκοστὴν μόνον πρᾶσσόμενοι τῶν γιγνομένων, proventuum vicesimam partem exigentes IV, 86. τὴν εἰκοστὴν τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν IV, 216.

εἰκότως ἐδράσαμεν II, 188. ἡμεῖς τε ἀδικούμεν, καὶ αὐτοὶ οὐκ

V E R B O R U M.

εικότως πολεμοῦνται I, 56. *πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως*, Hesychius. εικότως ἐθέλειν *τολμᾶν* III, 109.

εἶκω. — τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον III, 343. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχεῖν τοῦ εἰκοντος III, 89. καλὸν ἦν τοῖς δὲ εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ I, 58. ὁρῶντες ἡμῶν τὴν παρασκευὴν, καὶ λόγους αὐτῇ ὅμοια ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἰκοιεν I, 117. εὐπραγίαις οὐκ ἐφουβρίζομεν, καὶ *ξυμφοραῖς* ἥσσαν ἐτέρων εἰκομεν I, 118. *πενίη* Homer. Od. ξ', 157. τῷ αἰσχυρῷ ὀνειδεῖ εἶξας V, 42. οἱ δ' ἂν εἶξωσιν αὐτοῖς κατὰ πόδας III, 189.

εἶμι, vado. ἐς χεῖρας ἥσαν III, 107. ἡ πνοή, ἰοῦσα στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα, φλόγα ἐποίει *μεγάλην* III, 149. *ιέναι* ἐς τὴν *ξυμμαχίαν* III, 252. μετὰ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἐπαινον, *accedam* II, 56. ἥσαν ἐπὶ τὰ πράγματα V, 145.

εἶμι, sum. ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον III, 109. τὴν πόλιν βία οὐχ οἰοί τε ἔσονται λαβεῖν III, 102. οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους σφίσιν εἶναι *ξυμμαχίαν* ποιήσασθαι III, 268. ἐν *διανοίᾳ* εἶναι *ιέναι* παρασκευάσθαι ἐπὶ *Κατάγην* IV, 103. *in animo esse*. εἰσὶ δ' οἱ καὶ *μισοδόφοροι* *ξυγεστράτευον* IV, 267. ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, *πεντακοσίων* νεῶν ἐσομένων II, 14. οὐκ ἦν ἀνευ ὕλων *κινηθῆναι* II, 129. *licere*. ἐν παρασκευῇ ἥσαν II, 166. ἐλπίδα εἶναι &c. II, 176. πλὴν Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν II, 305. — καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς I, 50. ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμέν I, 93. ἔστιν ἧ, *hoc est*, κατὰ τινὰς τόπους I, 31. ἦν δὲ οὕτως, *verum erat* I, 185. ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξεργασμένα IV, 177. ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, *πυγμῆς* καὶ *πάλης* ἄθλα τίθεται I, 12. *sic est* οἱ, *sunt qui*, *quidam*: ἔστιν ἃ, *quaedam* Demosth. Timocr. ὁ μὲν *Εὐκτῆμων* εἰς *χρήματα* ἐσθ' ἃ κακῶς ἐπάθεν. *vid. cl. Bentleium ad Horatium* I, 1. *Noster* ὑποπτοι ἐγένοντο, ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν *ξυγκειμένων* ἃ εἶρητο, *quod quaedam non praestarent*. *Vid. Ioseph. 854, & Budaëum 1098*. πρὶν τὰ Ἰδῆμια, ἃ τότε ἦν, *διορτάσασιν* V, 16. οἱ ἀφεστῶτες πάντες ἐν *τειχισμῷ* ἥσαν καὶ *παρασκευῇ* πολέμου V, 23. *ita fere Horatius*, *Quid verum atque decens curo & rogo, & omnis in hoc sum*. ὅσοι ἥσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα V, 158. οὐκ ἦν *πελάσαι*, *accedere tutum non erat* II, 120.

εἰπεῖν. *Δάχης* εἶπε, *τύχη ἀγαθῇ* τῇ Ἀθηναίων ποιῆσαι τὴν ἐκεχειρίαν, *foederis exordium* III, 175. διὰ τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν *Βρασίdan* III, 130. ἦν οὐδὲ ἀδύνατος, ὥς *Λακεδαιμόνιος*, εἰπεῖν, *Brafidas* III, 125. τὸν δῆμον *ξυλλέξαντες* εἶπον *γνώμην* V, 102. *κράτιστος* ἐνθυμηθῆναι *γενόμενος*, καὶ, ἃ ἂν γοῖν, εἰπεῖν V, 103. τὸ *ξύμπαν* εἰπεῖν, *in summa* IV, 256. ὥς εἰπεῖν IV,

I N D E X

272. Herodotus III, 82. plenius. οἵ τινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίνεσθαι III, 33. μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν, εἰπόντες, καὶ οὐ τυχόντες, i. e. ὡς εἰπόντες, ibid. τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὐ εἰπόντων σκοποῦντες II, 223. λόγους εἰπεῖν II, 260. ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν, ut vere dicam IV, 128.

εἶργω. ἔταξε τοὺς ὀπλίτας, ὡς εἶρξων, ἦν δύνηται III, 15. ἐκατέρωθεν βάλλοντες εἶργον III, 53. ταῖς κολύμαις ταύταις ἱκανῶς νομίσαντες εἶρχθηναι III, 92. οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἶργεσθαι III, 117. ὑπὸ ὀλίγων νεῶν εἶργεσθαι τῆς θαλάσσης I, 135. ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς προκειμένης ξυμμαχίας εἶρξουσι I, 53. ὅπως εἶργωσι τοὺς ἐκείθεν ἐπιβονθεῖν I, 86. Aeschyl. Sept. Εἶργεῖν τελοῖσιν μητρὶ πολέμιον δόρυ.

εἰρέομαι. εἰρημέον ἐν ταῖς ξυνήκαις, scriptum IV, 197. εἶρητο αὐτοῖς ὀλιγαρχίαν καθιστάναι V, 97. IV, 201. ipsis negotium datum erat. ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. προπέμπετε δ' ὡς αὐτοὺς, καὶ ἀπαντᾶν, εἰρημένον, καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν, hoc est, κελεύσοντο &c. κομίζειν IV, 306. ὑπέφευγε τὸν πλοῦν καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, promissa III, 45. ἰσχυρίζομενοι, ὅτι δὴ εἶρητο, ἐὰν &c. III, 34. οὐκ ἔχων ἴσως τῶν εἰρημένων ἐτι ἐξαπαλαγῇ III, 46. εἰρηται ἐμοὶ λόγῳ ὅσα εἶχον πρόσφορα II, 69. ἐγένετο ἕρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὀνομάσθαι, ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε δὲ λοιμὸν εἰρῆσθαι II, 81. οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἀ εἶρητο III, 243. εἰρημένον διέκας τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι I, 199.

εἰρήνη. — οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνῃ δὲ διαφορὰ ἀπραγμόνως παύονται III, 90. ἐκ πολέμου μὲν εἰρήνῃ μᾶλλον βεβαιούται I, 172. ἀντὶ πολέμου μὲν εἰρήνῃν ἐλώμεθα III, 31. τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνωτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνῃν III, 90. εἰρηναῖος. ὡς ὁ κήρυξ τε ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῷ Κορινθίῳ ἀνταναγαγόμενοι ἐναυμάχησαν I, 45.

εἰρκτή. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, in carcerem coniectus est ab Ephoris I, 183.

εἶς. ἄλλος μὲν οὐδ' ἂν εἶς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. εἶς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται III, 136. εἶς ἑκάστος VIII. Thom. Magister. Aristoph. vid. ἔν.

εἶς. ἐπήρθησαν εἶς τὸ νεωτερίζειν III, 160. saepius ἐς. εἶς ἔφορον τῆς νυκτὸς πλεῖν III, 51. ad stationem. vid. ἐς.

εἰσέρχομαι. ἡ νῆσος ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν II, 82. ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν III, 262. διαλαθὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνῃν II, 206.

εἰσηγητέον. περὶ ὧν ἐμοὶ εἰσηγητέον μάθετε IV, 143.

ΕΚ. ἐκ δὲ τεκμηρίων σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει &c.

I, 4. τὴν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον ἀσταςίαστον οὖσαν I, 5. ἐκ πολλοῦ προπαρασκευασμένους πολαμῆσαι I, 94. νομίζοντες αὐτοὺς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι, ἢ πρὸς τὸ τολεμεῖν I, 102. ἀνδρῶν ἀγαθὸν ἐστίν, ἀδικουμένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολαμῆν, εὐ δὲ παρασχόν, ἐκ πολέμου πάλιν ζυμβῆναι I, 166. οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐσται Πελοποννήσου μέρος τὴν τμηθῆναι, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἀπασαν I, 206. iactura non erit aequalis. — δεομένοις ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν I, 53. statim. εἰκοσε εἰς τὴν δῶξως οὐ παρουσῶν. eleganter abest ἐκ vel ἀπὸ αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι I, 90. vid. D. Halic. 375, 20. εἰσδρόμενος ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμέρων ὅτι ὕστερον ἀφεστήκοιεν III, 180. αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη ἐκ στάσεως μετὰστασις ζυμβεῖν, quae propter seditionem accidit III, 111. προπυθόμενος δὲ Κορίνθιοι ἐξ Ἀργεῶν ὅτι ἡ στρατιὰ ἤξει τῶν Ἀθηναίων, ἐκ πλείονος ἐβοήθησαν ἐς ἰσθμὸν πάντες III, 65. ad προπυθόμενος refert Stephanus, ut ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἀνοξίν τῶν πυλῶν, iampridem III, 98. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ III, 295. — οἱ τὰ δεῖνὰ καὶ ἰδέα γιγνώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν ἀνδρῶν II, 61. πυθόμενοι τὸ σαφές, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων II, 211. καθελόντες ἐκ τῶν δεμελῶν II, 272. — ὥστ' ἐκ βράχεος τὴν διάβασιν γήγενεσθαι II, 305. ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ κλιῆς II, 306. — καὶ αἰ ἐν αὐτῷ (τῷ σήματι) θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων II, 52. ἐτέθη ὁ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ἡμᾶς, quod magistratus gerere nequeatis IV, 66.

ἐκάς. πρὸς ἀνδρας οἱ γῆν τε ἐκάς ἔχουσι, καὶ θαλάσσης ἐμπεριτάτοι εἰσι, πῶς χρὴ ῥαδίως πύλεμον ἀρασθαι I, 114. Pin-dar. ἐκάς ἐὼν εἶδον.

ἐκασταχόθεν. — καὶ νησιωτῶν ὅσοις ἐκασταχόθεν οἶον τ' ἦν πλείστοις χρῆσασθαι IV, 201. 202.

ἐκασταχόσε. κατὰ τὴν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν ὥς ἐκασταχόσε εἶδει, omnibus locis III, 80. δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς ἐκασταχόσε δεινὸς παρῆν V, 10. Aristides Paneg. Cyz.

ἐκαστος. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδία ἐκαστος, καὶ ἡ πῶ-
 λς ἐπλιτῶν πολλῶν, ἐβαρύνοντο. Sallustius, pro se quisque, pri-
 vatim & publice V, 4. οἱ τετρακίσιοι μετὰ ξιφιδίου ἀφανούς ἐ-
 καστος V, 106. ζυνέδρους ἐκέλευον ἐλέσθαι, οἵτινες λεγοντες
 καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου, ζυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν III, 33.
 διὰ τάχους ἀπέπλευσαν ὥς ἐκαστοὶ ἔτυχον ἐς τὰ οἰκεῖα στρα-
 τόπεδα, ita Latini pluraliter III, 37. at ἐβαλλον λίθοις καὶ το-
 ξύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὥς ἐκαστός τι πρόχειρον εἶχε III, 54. καὶ
 οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὥς ἐκαστοὶ, οἱ δὲ δεξ. quo quemque fors
 milis III, 209. θαρσύντες οὖν κυβερνῆται καὶ ναῦται, τὸ καθ' ἑ-
 Thucydid. Vol. VI.

I N D E X

αὐτὸν ἕκαστος ἔπεσδε II, 140. εἴπερ καὶ καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ζύμπαρτες κινδυνεύουмен III, 94. ληστευομένης τῆς γῆς καλούσης ἑκάστοις δὲ βραχέος ἀποστροφῆς, οὐ μενεῖν κατὰ χώραν III, 114. — οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθερῶσαι III, 120. ὧν ἂν ἢ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης III, 145. — ἐνθυμείσδε καθ' ἑκάστους τε καὶ ζύμπαρτες IV, 280.

ἐκάτερος. ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρω γῆν στρατεῦσαι III, 243. ἐγένετο ὁ δρυβος μέγας καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ἐκατέρω τρόπου III, 22. ὃ, τι δ' ἂν τούτων παραβαίνωσιν ἑκάτεροι, καὶ ὅτι οὖν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 26. & passim alibi.

ἐκατέρωθεν. ἦν δὲ λόφος κάρτερος, καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης IV, 308. ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἐκατέρωθεν τῆς πόλεως II, 180.

ἐκατὸν νεῶν ἐπίπλουν τῇ Πελ. παρεσκευάζετο II, 83. ἐκατὸν ἐφύλασσαν, καὶ περὶ Πελοπόννησον ἕτεροι ἐκατὸν ἦσαν II, 194. ἐβαλινω. — ὑμῶν βουλομένων μὲν τὰ ἡδίστα ἀκούειν, αἰτιαμένων δὲ ὕστερον, ἦν τι ὑμῖν ἂπ' αὐτῶν μὴ ὅμοιον ἐβῆ IV, 193. contigerit. D. Halic. 501, 17.

ἐκβιάζω. δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιάσαντες, ex iuris disceptatione detrudere III, 341.

ἐκβοάω. οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων, τοὺς τρωπαῖον ἰστάρτας διαφθεῖρουσι I, 147. Mss. ἐκβοηθήσαντες.

ἐκβοηθείας τινὸς γονομένης II, 195.

ἐκβολή. τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποίησαμεν διὰ τὸδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἡμοῦ ἄπασιν ἐκλιπέε τούτο ἦν τὸ χωρίον I, 137. — Ἐχινάδων αἱ πολλαί, τοῦ Ἀχελώου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσιν II, 168. & D. Halic. 183, 3. — τοῦ ἐπιγυγνομένου δέρου, περὶ σιτου ἐκβολὴν III, 3.

ἐκδεια. αἰτίαι δὲ ἄλλαι ἦσαν τῶν ἀποστάσεων, οἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν ἐκδειαί, καὶ λειποστράτιον, eiturationes I, 138.

ἐκδιδάσκω. — ἐκδιδάσκω μὲν οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς, περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γιγνώσκετε IV, 1261.

ἐκδιδράσκω. ὑπὸ νύκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἀπαθεν, ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρρεῶν IV, 15. I, 176.

ἐκδρομαί, excursiores III, 190.

ἐκδρομούς, εἴπη προσβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς νεωτάτους III, 186. excursiones facerent.

ἐκείνος. τοῦ ἐς χεῖρας ἔλθειν πιστότερον τὸ ἐκφοβῆσαι ἡμᾶς ἀκινδύνως ἡγοῦνται. ἐκεῖνος γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο III, 189. ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι V, 126. ὡς ἢ δυστυχία ἢ προδοσία τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. ὁ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι νομίζοντες ἐκεῖνοι ἰρῆν, εἰ μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἀρχεῖν, ἀναγκαιῶν εἶναι &c. IV, 183. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν III,

V E R B O R U M.

48. οἱ ἐκεῖνῃ ἀνθρώποι, in illa regione II, 299. alibi ἐξ ἐκεῖνου, ab illo tempore. vid. Phrynichum 51.

ἐκεχειρία III, 172. 205. ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν III, 256. ἐκεχειρίαν ἐποίησαντο ἐνιαύσιον III, 171. D. Halic. saepe. Aristoph. Lucian. Synes. Epist. IV. Ioseph. 1089. & alibi.

ἐκκλησία ἀνεβλήθη, concio dilata est III, 277. πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ III, 46. τῶν δικαστηρίων D. Halic. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίει αὐτῶν II, 38.

ἐκκολάπτω. vid. ἐξεκόλασαν.

ἐκκομίζομαι. παῖδας καὶ γυναῖκας — ἐκκεκομισμένοι ἦσαν εἰς τὰς Ἀθήνας II, 121.

ἐκκρεμαννύμενοι τῶν ξυσκηνῶν ἀπιόντων IV, 301.

ἐκκρίνω. τὸ δὲ περὶ καταλόγοις χρηματοῖς ἐκκρίθην IV, 51.

ἐκκρούω. — πειράσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐκκρούσαι τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους III, 191. μάχῃ ἐκκρούσαντες III, 197.

ἐκλέγω. περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνδὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροῖ III, 86.

ἐκλείπω. ἡ νόσος ἐνέπεσε, ἐκλιπούσα μὲν οὐδένα χρόνον τοπαντάπασιν II, 298. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε, defecit II, 45. οἱ δὲ ἐκλείψειν οὐκ ἔφασαν, locum se non deserturos dixerunt III, 167.

ἐκλιπές. πρὸ ἐμοῦ ἐκλιπές τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, locus historiae praetermissus I, 137. τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νομηνίαν III, 76.

ἐκλογίζω. μηδεὶς ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιστῶς ἡμᾶς δεινὸν III, 15. περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι II, 60. D. Halic. 720, 44. εὐροῖτε δ' ἂν τὸν πόλεμον τόνδε οὐκ ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τις αὐτὸν ἐκλογίζοιτο I, 113.

ἐκνικέω. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι, nomen obtinere I, 7. — ὄντα ἀνεξέλεγκτα, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθώδες ἐκνενηκηκότα, ob vetustatem in fabulas abierunt I, 32.

ἐκούσιος. — εἰδέναι χρὴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν· ἦν δὲ ἐκούσιος μᾶλλον δεχόμεθα, ἦσαν ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἔχοντες I, 208. ὡς γὰρ ἐκούσιος οὐ στήσων ἄλλη ἢ Πελαγοννήσῃ I, 214. ἐκουσίῳ κινδύνῳ ἐπεμελεῖτο IV, 186.

ἐκουσίως. οἱ ἄνθρωποι πεφύκασι τοῖς μὲν ἐκουσίως ἐνδύσιν ἀνθησασθαι μεθ' ἡδονῆς δεῖ. III, 30.

ἐκπέμπω. ἐκεῖνον οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα I, 135. ἐκπέμψαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρνανες οἰκήτορας ἀπὸ πάντων, ἔσχον τὸ χωρίον III, 75. — Βρασίδας, ἐν ταῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖ III, 160. τοῖς ἐν τῇ νήσῃ ἀνδράσι σῖτον ἐκπέμπειν III, 25.

I N D E X

ἐκπεμφίς. ἡ μὲν ἐκπεμφίς μου καὶ τῆς στρατιάς γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα, ἣν προείπομεν III, 125.

ἐκπίπτω. οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες I, 6. IV, 225. στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγίγοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἐκτίζον I, 20. νομίζοντες, ἐκπεσόντος αὐτοῦ (Περικλέους), ῥᾶν σφίσι προσχωρήσειν τὰ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, illo expulso I, 171. ὡς τῷ Τισσαφέρνει διαβάλλοιντο, καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτουσιν V, 124 sq.

ἐκπλέω. παραινέει ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ αὐτοῦ μόνον σκοπῶν IV, 23. νομίζων, τῇ πλήθει τῶν πραγμάτων ἢ ἀποτρέφειν, ἢ, εἰ ἀνάγκη αἰσθάνομαι, μάλιστα οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῖσαι IV, 41. ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἔξουσιν, ἣν ἐκπλέωσι V, 165.

ἐκπληγνύσθαι. φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσφαλῶς ἐκπληγνύσθαι III, 185. corr. Hesych. qui ἐκπληγνύσθαι mendose. Suidas ab editis stat. Moeris ἐκπληττεύσθαι reddit. vid. Annot. ἀκπληκτικὸς Δόρυβος V, 147.

ἐκπληξίς ἐγένετο οὐδεμιᾶς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσαν II, 153. εἰ μὲν μὴ ὑπώπτευν ὑμᾶς τῷ μεμονώσθαι ἐκπληξίην ἔχειν III, 187. γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἐκπληξίς ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τῆς τοιαύτης μάχης III, 55. γινώσκων ὅτι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότητός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβούλετο ἐπιτάχως ἀποχρήσασθαι τῇ παρουσίᾳ τοῦ στρατεύματος ἐκπληξεί IV, 241.

ἐκπλήσσω. δέομαι μὴ ἐκπεπληγῆθαι τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαθαι IV, 278. οἱ Ἕλληνες δ' ἂν ἐκπεπληγμένοι εἶεν IV, 21. Diodor. 129 a. Schol. Sophocl. 232. ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένοι IV, 286. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει II, 58. φόβος μνήμην ἐκπλήσσει II, 140. τοὺς μὲν τῷ ἀδοκίῳ ἐξέπληξε III, 57.

ἐκπλοῦν μὲν τινα ἐποίησαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ II, 177. προείπον ὡς ἠδύναντο ἀδηλότατα ἐκπλοῦν ἐκ τοῦ στρατοπέδου πᾶσι IV, 258. παρεσκευάζετο τὸν ἐκπλοῦν ὡς ἅμα τῷ ἡρωισμῷ IV, 195.

ἐκπνέω. ἀναρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου, ὃς ἐκπνέει μέγας κατὰ Βορέαν ἐσθληκῶς IV, 167.

ἐκποδῶν. καίτοι δίκαιοι γ' ἐστὲ, μάλιστα μὲν ἐκποδῶν στήναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μὴ, τούναντίον ἐπὶ τούτους μεθ' ἡμῶν ἵεναι I, 61. ἐκποδὸς ἀκολουθεῖν D. Halic. 615, 8. ἐκποδῶν Ioseph. Diodor. 126 b. 240 d.

ἐκπολιορκεῖν λιμῶν, de Paufania I, 188.

ἐκπονέω. τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονῆσαι II, 222. τὸ ναυτικὸν μεγάλας δαπάναις ἐκπονηθὲν IV, 50.

ἐκπορίζομαι. τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορίζομεθα, *fortunas nostras*

V E R B O R U M.

expromamus I, 116. ἐκπορίζεσθαι ἐδίδκει ἐκάστοις ἂ πρόσφορα ἦν I, 173. parare. πᾶσιν ἀνεπίφθονον τὴν προσηκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι IV, 129.

ἐκπρεπέστερον. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε, οὔτε ἐμελλήσατε II, 250.

ἐκπυστος. ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν II, 211. III, 104. V, 62. Iosephus 804, πύστως γενομένης. ἐκπυστα ἐγένετο τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας Aelian. XIII, 2. Synesius Ep. 143. Plutarch. Camill. Herodian. III.

ἐκπώμασι χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς οἳ τε ἐπιβάται καὶ οἳ ἄρχοντες σπένδοντες IV, 53.

ἐκτειχίζω. ὁρμᾷ ἐνέπεσε ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐξετείχιζε τρία φρούρια IV, 180.

ἐκτίνω. εἰ βούλονται Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό, τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ δ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσιν III, 287. δίκην ἐκτίνοντες Noster alibi. χρήματα D. Halicarn. χάριν Iosephus 437.

ἐκτός. λαβὼν τὰς τῶν Κορινθίων πέντε (ναῦς), καὶ ἔκτην Μεγαρίδα, καὶ μίαν Ἑρμιονίδα, ἔπλει δς. V, 50.

ἐκτός. πόλεις συμμαχίδας ποιούμενοι ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἐαυτῶν δυνάμεως II, 13. ἐκέλευον ἐκτὸς ὕρων εἶναι αὐθημερὸν II, 22. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς III, 338. ἀτίης Herodot. IV, 134.

ἐκτροπή. ἐβούλετο τοὺς ἀπὸ λόφου βοηθούντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπήν δς. ad aquae cursum prohibendum III, 308. Aeschyl. Steph. p. 55. Sophocl. Schol. 98.

ἐκτρυχώ. ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεωκαταστάτοις ἕως ἐξετρώχωσαν II, 307. χρημάτων ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρυχώσειν IV, 252. Homerus τρυχώμεθα, & κατατρώχω. ἀποτρώχειν ἑαυτοὺς Plutarch. Camill.

ἐκφέρω. ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι, immani indignatione longissime provecti II, 294.

ἐκφορά. ἐπειδὴν ἡ ἐκφορά ἦ, λάρνακας ἄγουσιν δς. funeris efferendi dies II, 52.

ἐκφροντίζω. τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων II, 237.

ἐκῶν. ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν ἐκόντες εἶναι III, 146. 145. παραλαβόντες τὴν ἡγεμονίαν, ἐκόντων τῶν συμμαχῶν I, 135. Sallustius, volentibus imperare. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κλάπῳ ἐκῶν εἶναι ποιήσομαι II, 144.

ΕΛ. ἔλασις. ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως, de piaculis tollendis I, 197.

ἐλασσον. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθεισθήκει τό, τε πλέον, καὶ ἔλασσον ποτὺν II, 74. ὁ μὲν πένης, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὁρμώμενος, ἐστέρητο καὶ τούτων II, 97. ex re tenuiori bellum ingressus. ἰππο-

I N D E X

μαχία τις ἄγνοετο, ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσαν ἔσχον οἱ Ἀθ. II, 39. ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετρίβη, ἔλασσαν δὲ, πρὶν τὸν πόλεμον ἄρασθαι φανερώς I, 173. οὐδενὸς ἔλασσαν τὴν πόλιν ὠφελῆσαι V, 132. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας, minoribus sumptibus V, 137. 136. δι' ἐλάσσονος ἐφορμήσειν, breviori intervallo IV, 180. ὃ ἐστὶν ἔλασσαν ἀποθεῖν, quod minus remotum est III, 97. διέφευγει τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, οἱ δ' ἐλάσσους διέφυγον παλιν I, 153.

ἐλασσών. πολλαὶ γυνάμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφοτέρω, διαφερόμενων καὶ ἀξιούντων, ὡς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον III, 85. οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσοῦσθαι III, 86. ἄλλων ὑπακούουσι τὰ προσκεκτημένα φιλεῖ ἐλασσοῦσθαι, imminutum iri II, 92. πάντα πέφυκε ἐλασσοῦσθαι II, 95. ἐλασσούμενοι ἐν ταῖς συμβολαίαις πρὸς τοὺς συμμάχους δίκαις, de iure nostro decedentes I, 109. D. Ha. lic. 713, 8.

ἐλαυνω. πρόσβεις πέμψαντες, ἐκέλευον ἄγος ἐλαύνειν τῆς δεξιᾶς, piaculum pellere I, 174. ὡς ἐπίθετο τὰς τῶν Πελοπονησίων ναῦς πεπλευκυίας, ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Ἴωνας, properavit V, 173.

ἐλάχιστος. τοὺς Πλαταιέας τᾶλλα διαφυγόντας ἐλάχιστον ἐδέησε διαφθεῖραι, propemodum II, 120. ἐς ὀλιγαρχίαν κατέστησαν τὴν πόλιν, καὶ αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη μεταστάσις πλείστον δὲ χρόνον ξυνέμεινε III, 111. οἷς ἂν (γυναιξί) ἐπ' ἐλάχιστον, ἀρετῆς περὶ ἡ φύγου, ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἦ II, 69. κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες IV, 286. ἐλάχιστα πολέμῳ ὀμιληκότες IV, 111. αἰτίαν οὐκ ἐλαχίστην ἔλαβεν, in maximam suspicionem incidit II, 33. ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μὴ δεῖ. II, 214.

ἐλεγγεῖον ἑξέκολλαφεν ἀπὸ τοῦ τρίποδος I, 185. distichum; & apud Pausaniam etiam de versu Hexametro.

ἐλεγχος. Μηδισμοῦ ξυνεπλητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὗρισκον ἐκ τῶν περὶ Πανσανίαν ἐλέγχων I, 190. — τὰ δὲ φευδῆ (ἀποκρίνασθαι) ἐλεγχον ἔχει II, 248. sic Herodot. II, 23. Ms. Bodl. τρίτα, recte.

ἐλέγχω. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν I, 184. ὅτε ταῦτα μὴ δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει IV, 132.

ἐλευθερία. αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. οὐ γὰρ συστασίας ἦκω, οὐδὲ ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ὑποφέρειν III, 127. ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. χαλεπὸν ἦν τὸν δῆμον τῆς ἐλευθερίας παῦσαι V, 105. τῇ Σικελίᾳ βεβαιωτέραν ἐλευθερίαν παραδούναί IV, 286. τοὺς συμμάχους ἐώρων ἤδη τεταλαιπωρημένους, κήρυγμα ποιῶνται, εἰ-

V E R B O R U M.

τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὥς σφᾶς ἀπιέναι, ad se transire, ea conditione, ut liber esset IV, 315. ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98.

ἐλεύθερος. τὸ εὐδαίμων, τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον, τὸ εὐφυχὸν κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους II, 66.

ἐλευθερώ. ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἰδήλου ὥς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖν, de Brasida III, 160. προσῖπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σοῖσιν ἄριστοι, κρίνεσθαι, ὥς ἐλευθερώσοντες — ἡγούμενοι τούτους, οἵπερ ἤξιώσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120 &c. τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς γῆσου ἐλευθερώσας, cum liberam navigationem reddidisset II, 245. ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων II, 109.

ἐλευθέρως. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδωρότατος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλήθος ἐλευθέρως II, 99.

ἐλευθερώτατος. πατρίδος ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου ἐς τὴν δίαίταν ἱξουσίας IV, 287.

ἔλκος. ὑπέρυθρον τὸ σῶμα ἦν, φλυκταίναις μικραῖς ἔλκεσιν ἰζηνοῦκός II, 73.

ἔλκωσις. ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεως αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγεγνημένης II, 74.

ἐλλείπων. ἀλλὰ πολλῶ ἔτι πλέον τούτου (χρημάτων) ἐλλείπομεν IV, 114. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι, τῷ δὲ ἐλλείποντι αὐτῆς, καὶ τὴν βούλησιν ἄκοντες προὔδιδον, eius defectu IV, 109. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν I, 167. Diodor. 208 a. 392 d.

ἐλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμυρακίων ξυνοικήσαντων II, 105.

ἐλλιπής. οὐ γὰρ δὴ προθυμία ἐλλιπεῖς ἦσαν, οὐδὲ τόλμη IV, 109. — πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον αἰεὶ ἐλλιπές ἦν τῆς δοκίσεως τὴν πράξειν III, 81. καὶ ἅμα ἐλλιπὲς σοῖσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως &c. III, 205. τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης III, 91. γνώμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι IV, 186.

ἐλπίζω. ὑμῶν τὰ ἰσχυρότατα ἐλπίζόμενα μέλλεται, sperantur fore III, 349. — οὐκ ἀνθρωπείας δυνάμειος βούλησιν ἐλπίζει, non humanarum virium spem concipit IV, 122. ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμειος, ἐλάσσων δὲ τῆς βουλήσεως II, 225. ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου II, 115. — ὥστε χρὴ πάνυ ἐλπίζειν, διὰ μάχης ἵνα αὐτοὺς, omnino credendum est II, 20. ξυν-

I N D E X

ἔγραψε τὸν πόλεμον, ἱλπίσας μέγαν τε ἕσεσθαι, καὶ ἀξιολογώτατον, exspectans I, 3. D. Halic. 572, 17. Virg. Sperare dolorem; &c. — *Sperare* Deos memores fandi atque nefandi.

ἱλπίς. ἕως ἔτι ἱλπίς καὶ δυνατόν κωλύσαι V, 60. αἱ ὑμέτεραι ἱλπίδες ἤδη τινάς που καὶ ἀπαρασκέυους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἐφθειραν, vestra auxilia sperata I, 97. ὑπὲρ τῆς ἐν βραχείᾳ ἱλπίδι οὔσης (πόλεως) κινδυνεύοντες I, 106. μὴ γὰρ δὴ τῇ ἱλπίδι ἱπαιρώμεθα, ὡς ταχὺ παυθήσεται ὁ πόλεμος I, 115. οὐκ ἐξ ἱκείνων ὡς ἀμαρτησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἱλπίδας I, 120. διὰ τῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱλπίδα, ἣν ὑπατίθει αὐτῷ δουλώσειν I, 194. πολλὰ ἄλλα ἔχω ἐς ἱλπίδα τοῦ περιέσεσθαι I, 207. ὁ μὲν ὄχλος, εἰ καὶ τι παραντίκα ἤχθετο τοῖς πρᾶσσομένοις, διὰ τὸ εὐπορᾶ τῆς ἱλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ ἡσυχάζειν V, 74. περὶ τῶν πολιτικῶν εἰπόν, ἐς ἱλπίδας γε αὐτοὺς οὐ μικρὰς περὶ τῶν μελλόντων καθίστη V, 124. paulo post, τῶν ὑπαρχουσῶν ἱλπίδων ἐκπίπτειν. τὰλλα προὔχωρι αὐτοῖς ἐς ἱλπίδας IV, 165. — πρόσβεις, οἵπερ τὰ σφέτερα φράσωσιν ὅτι ἐν ἱλπίσιν εἰσὶ IV, 208. ἡ ἱλπίδι ὧν τὰ τεῖχη αἰρήσειν βία IV, 250. — τῷ παρ' ἱλπίδα τοῦ αὐχήμετος σφαλλόμενος, καὶ παρὰ ἰσχύιν τῆς δυνάμεως ἰνδιδόασιν IV, 283. πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ μεγίστη ἱλπίς μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται IV, 283. ἱλπίς θαρσεῖα τοῦ μέλλοντος IV, 305. Pindar. ἱλπίδι ἀναιδεῇ αἰεὶ γὰρ τοῦ πλείους ἱλπίδι ὀρέγονται διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι III, 27. εἴτις βεβαίως τί ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἶεται, τῷ παρ' ἱλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνούς &c. III, 91. εἰσθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἱλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι, inconsideratae spei permittere III, 160. ἱλπίς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι, spes est III, 218. οὐκ ἔχοντες τὴν ἱλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι III, 226. ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἱλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίσταται, μαντικὴν καὶ χρησμούς &c. III, 344. διὰ τὸ ἐτοίμῃν ὑπῆναι ἱλπίδα &c. IV, 135. αἰσχυνθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἱλπίδας II, 190. ἱλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσιν ἐπιστρέψαι, incertum &c. eventum spei committentes II, 64. πρᾶγμα τῶν πάντων ἱλπίδος κρεῖσσον γεγεννημένον II, 94. ἀλγεινότερα ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοπῆς ἱλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναισθήτος θάνατος II, 67. — νόμους, ἀφ' ὧν ἅπανσιν ἱλπίς ὑπόκειται H, 295.

EM. ἐμβάλλω. ἑπτὰ νῆες ἅπλοι ἐγένοντο ἀντίπρωροι ἐμβάλλομεναι IV, 227. ταῖς λοιπαῖς (ναυσὶ) ἐνέβαλλον III, 22.

ἐμβιβάζω. ἐδόξεν αὐτοῖς ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας ἄνευ κηρυκίου προπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις I, 76.

ἐμβόαιω. — ἔβη δρόμῳ ἀναστήσας τὸν στρατὸν ἐμβόησαντά

V E R B O R U M.

τε ἀθρόον, καὶ ἔκπληξιν τῇ πόλει παρασχόντα III, 165. D. Hæ-
lic. 718, 41.

ἐμβολή. — οὕτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις (ναῦς, ἐν στενοχω-
ρίᾳ scil.) ὥς χρὴ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων
ἐκ πολλοῦ &c. II, 144. ἡ δὲ (δοκός), ῥύμη ἐμπύπτουσα, ἀπε-
καύλιζε τὸ πρῶχον τῆς ἐμβολῆς II, 118. ἀντιπρώροις μᾶλλον ἢ
ἐκ περιπλοῦ ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι IV, 231.

ἐμβολον, rostrum. — ἀναρρήξειν τὰ πρῶταθεν αὐτοῖς, στερί-
φοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῇ παρέχοντες τοῖς ἐμβό-
λοις IV, 231.

ἐμμένω. ἡμεῖς μέν γε οὕτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν IV,
133. ἐλπίζον αὐτοὺς θαρσύνειν, καὶ ἐμμενεῖν τῇ ἀποστάσει V,
34. αἰσχυρῇ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο III, 30. χρόνον ἐμμενάντες
ὅσον εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν II, 40. ὃ δ' ὄρκος, ἔστω
ὅδε, ἐμμένω ταῖς ξυνθήκαις &c. III, 235. τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη
ἐνέμειναν αἱ τριακοντούταις σπονδαὶ II, 3.

ἐμός. — δεινὸν ἡγείται ὑπὲρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ἐνθυμη-
θεῖτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐν τῇ
ἐμῇ μαχούμενος IV, 122. ἡκιστα δὲ ἄξιος ὢν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ ἐς
τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322. de Nicia.

ἐμπαλάσσομαι. οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσο-
μενοι κατέρρεον IV, 318. v. Suidam. συμπλεκόμενοι Schol. vid.
Annotationes.

ἐμπαράσχω. μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε τῷ τῆς πόλεως κιν-
δυνῷ ἰδίᾳ ἐλλαμπέσθαι, permittatis IV, 23. τὴν σφετέραν
πόλιν ἐμπαράσχοντες προκινδυνεύσαι IV, 265. Plut. Galba.

ἐμπειρία. ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν ἐς ἄλλους ἀ-
πόβασιν III, 16. οὐκ ἠδυνήθησαν προσμῖξαι, οὐδὲ τῇ σφετέρᾳ
ἐμπειρίᾳ χρῆσασθαι III, 53. ὅπως ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες
ἦσσαν ὥσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν II, 7.
ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι'
ὀλίγου μελέτης II, 135. ἀναλογιζόμενοι τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν,
πρὸς οἷαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν, μετὰ οἷας ἀπεπιστημοσύνης
καὶ μαλακίας γενήσοιτο III, 213. τῇ ἐμπειρίᾳ ἐλασσωθέντες,
τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἦσσαν περιγενόμενοι III, 317. προσλή-
ψασθαι τὴν ἐμπειρίαν IV, 35.

ἐμπειρος. καὶ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἐμπειρὸς εἰμι I,
113. ἄπειροι μὲν ὄντες τῶν διόδων ἢ χρὴ σωθῆναι, ἐμπείρους δὲ
ἔχοντες τοὺς δῶκοντας, διεφθείραντο II, 8.

ἐμπειρότατος. πρὸς ἀνδρας οἱ γῆν τε ἐκὰς ἔχουσι, καὶ προσ-
ετι θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, πῶς χρὴ ῥαδίως πόλεμον ἀραι-
ῶσαι I, 114.

ἐμπειρότερος. πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον
Thucyd. Vol. VI. O O

I N D E X

ἐντιτάξασθε II, 140. πολεμοῦντες, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια, καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιοῦμενοι I, 30.

ἐμπίπτω· μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπιπύσας, ταπεινὴ ὑμῶν ἢ διάνοια II, 90. ἡ δοκὺς ῥύμη ἐμπίπτουσα ἀπακαύκιζε τὸ πρόεχον τῆς ἐμβολῆς II, 118. λύγξ τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὰ, σπασμὸν ἐνδιδούσα ἰσχυρὸν II, 73. τοῖς Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μὲν τι γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ III, 46. γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἐκπληξίς ἐνέπεσεν ἀνθρώποις αἰήσας τοιαύτης μάχης III, 55. ὥς ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλῦσαι IV, 41.

ἐμπλήκτως. τὸ ἐμπλήκτως ὁξὺ, ἀνδρὸς μοῖρα προστέθη, inconsiderata audacia hominis amici officio deputabatur II, 289. vid. Schol. Synesii 384 a. 385 c.

ἐμπνους. — καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἀποψύχειν, ἐξάγουσιν αὐτοῦ ἱεροῦ ἔτι ἐμπνουν ὄντα I, 189.

ἐμποδών. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀναταγωνίστῳ εὐνοία τετίμηται, id quod nullis est impedimento II, 69. ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωρομένοις ἐμποδὼν ἴστασθε, ὅπλα ἀνταρβόμενοι I, 76. vid. ἐκποδών. Herodot. I, κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον. Interpr. προχείρως. Suidas. confer Phavorinum. Herodot. II, 158.

ἐμποίω. θαυμάζω τῶν προθέτων αὐθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν, καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποισάτων II, 222. διὰ τὴν ἀρετὴν γῆς, αἱ δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγινόμεναι στάσεις ἐνεποιοῦν I, 5. τὸν πλείστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει, nempe ἀπόγνωσις II, 77. ἡ τότε Βρασιδίου ἀρετὴ καὶ ζήσεις, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς τῶν Ἀθηναίων συμμαχοῖς ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 122. Aretaeus 21, 22. & alibi.

ἐμπολιτεύω. ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας — ἄλλως τι καὶ βραχὺ μὲν Ἀθ. ἐμπολιτεύον, in urbe commorantes III, 156.

ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδὲ ἐπιμιγνύντες ἀδελῶς ἀλλήλοις I, 4. ἐμπρήθω. τὸ νεώριον τῶν Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν I, 151.

ἐμφανής. τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεί II, 37. ἀπάτη ὑπὸ προπῆ αἰσχίον τοῖς ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βία ἐμφανεί III, 128. τῷ ἐμφανεί τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν τὸν στρ. IV, 252. ἔργα D. Hal. 565, 45. ἐκ τοῦ ἐμφάνους Herodot. IV, 120.

ἐμφρων. δύναται μάλιστα σωφροσύνη ἐμφρων τοῦτο (τὸ βραδὺ καὶ μέλλον) εἶναι I, 118. πόλις Sophocl. Plato, Tim.

ἐμψυχός. παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες καὶ προσέτι καὶ ὑποζύγια, καὶ ὅσα ἄλλα ἐμψυχα ἰδοῖεν IV, 218. ἐμψυχα τροπαῖα, Diodorus 345 c.

ΕΝ. ἐν γενομένης καθ' ἑν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V,

69. ἐν γήγνεσθαι, Herodot. εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἔτι τοῖς πε-
λεμίοις, ὥστε &c. si hoc unum hostibus accefferit, ut oppida
sibi adiungant IV, 192. οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἐν πρὸς ἐν οὐκ ἔστιν
ὅ, τι δυνατόν Σκύθαις ἀντιστῆναι II, 159. — ὄνομα ἐν κεκλη-
μένους τοὺς Σικελιώτας III, 93. vid. εἰς.

ἐν. τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ II, 37. ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολ-
λῶν ἀρετὰς κινδυνεύουσαι II, 54. αὐτῶν ἐν ἔργῳ ὄντων III, 197.
ἀφικνούνται αἰφνίδιοι, — καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν
καὶ ἐκπλήξει V, 22. οἱ ἀφαστώτες πάντες ἐν τειχισμῷ ἦσαν καὶ
παρασκευῇ πολέμου V, 23. vid. εἰμί. ἐν τούτῳ, interea V, 60.
ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ, in pri-
mis V, 140. — ἐν ὅσῳ αὐτοῖς ὁ Ἀστύοχος ἠπότερ' ὅπως βοηθήσοι
V, 93. ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ IV, 208. ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ III, 31. ἐν αἷς,
πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφαλαίον ἦν &c. III, 75. inter.
οὗς χρεὼν, ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν, τότε προσίεσθαι, καὶ μὴ ἐν ᾧ
ἡμεῖς μὲν ἠδικήμεθα, οὗτοι δὲ κινδυνεύουσι, in illo tempore,
quo &c. I, 59. δηλῶσαι — ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη,
ἀλλ' ἐν πλέονι σκεπτέον I, 102. ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακώ-
νων ἀποθανεῖν I, 187. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἡμοί, ἐκεῖν δὲ ἐν ἐπι-
κινδύνῳ ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίνετο I, 193. ἡ πόλις ἡ μεταπομψαμέ-
νη, τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ ὁ πόλεμος ᾖ III, 282.
οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν III, 290. νομίζοντες ἐν καλῷ παρατυ-
χὸν σφίσι ξυμβαλεῖν III, 301. cum ipsis opportune cecidisset
&c. — μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι
ἔσται IV, 20. ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτὼ IV, 106. ἐν
κεφαλαίοις ὑπομνήσαντες IV, 134. — πέντε ναῦς σφίσι κατα-
λιπεῖν, ὅπως ἦσόν τι ἐν κινήσει ὥσιν οἱ ἐναντίοι, ut minus se
commoverent II, 280. εἰ μὴ καὶ νῦν ὠρμηνται, ἐν ᾧ οὐκ ἔπαρ-
εσμεν, ἀλλ' ὅταν &c. II, 20. πᾶσι γὰρ ἐν τοῖς ἡμῶσι καὶ ἐν τῷ
παραυτίκῳ ὄρᾳ πάσχοντάς τι ἀπὸ ὅσῳ ὀργῇ προσπίπτει, ib. γί-
γνεσθαι δὲ τι αὐτῶν ἐν ὑμῖν ἔστιν IV, 147. ἐν ἀλλήλοις ἐταρά-
χθησαν II, 100. κατὰ τὴν πόλιν ἐν στάσει ὄντες, ibid. — ὦν ἐγὼ
τὰ ἔργα, — μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλευμένος, ἐάσω II, 56.
ἐναγῆς. ἀπὸ τούτου ἐναγείς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκείνοι τῷ
ἐκαλούντο, καὶ τὸ γένος ἀπ' αὐτῶν I, 177. D. Halic. 159, 8.
Iosephus 306. Herodotus I, 61.

ἐνάγω. ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμεστο, ἐνήγον τὴν ἔξοδον μάλιστα
II, 38. μάλιστα ἐνήγον οἱ Λοκροὶ, κατὰ ἔχθραν III, 35. maxi-
me sollicitabant. ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν IV, 95.

ἐναγωνίσασθαι II, 114.

ἐναλλάσσω. ἡμῶν δὲ ὅσοι Ἀθηναῖοις ἤδη ἐναλλάγησαν, οὐχ ἔ-
διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτοὺς, qui commercium
habuere I, 165. Sophocl. Ai. avertit. vix alibi.

I N D E X

ἐναντίος. Κερκυραίοις ἐναντία πολεμήσαντες I, 44. τῇ πρῳ-
τον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν I, 50. οἱ ἐναντίοι ὄντες τῷ
τοιούτῳ εἶδει V, 140. ἐξ ἐναντίας οὗτοι καθεστήκασαν, ἐκ πλα-
γίου δὲ οἱ φίλοι III, 53. εἴτῳ τὶ ἔστιν ἀγαθόν, ἢ εἴτῳ τὰ ἐναντία
III, 90. ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις II, 251. vid. ἀληθής.

ἐναντιόω. ἠναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδ. I, 178. νομίζοντες
τοὺς Ἀθ. τῶν σπονδῶν ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιουμένων καλύ-
σθαι III, 31. — ἐκείνῳ χρεῖας τινός, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζε-
σθαι, ἐναντιωθῆναι I, 191. τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελυ-
σθαι V, 98. τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς, in iis, quae
ad beneficentiam pertinent, a multis discrepamus II, 61.

ἐναντιώμα. γίνοντες οἱ στρατηγοὶ ὅτι ἐναντιώμα τι ἐγένετο,
quod impedimenti aliquid accidisset III, 101.

ἐναντιώσις. δείσας πρὸς τὴν ἐναντιώσιν τῶν λεχθέντων ὑφ' αὐ-
τοῦ V, 77.

ἐναντιώτατος. νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλία εἶναι, τά-
χος καὶ ὀργή II, 231. νόμοις μὲν ἔστι καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ
ἐναντιωτάτῳ, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράντῳ, δυναστεία ὀλίγων ἀν-
δρῶν II, 261.

ἐναποθνήσκω. δῆκαι ὕσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας
ἀνέϊλον, καὶ τολοιπὸν προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ,
μήτε ἐντίκτειν II, 321. τὰ ἱερὰ νεκρῶν πλεονῶν αὐτοῦ ἐναποθι-
νέοντων II, 79.

ἐναποκλᾶω. οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστωγον τὰ τοξεύματα, δορά-
τιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων III, 55.

ἐνδεής. ἐδόκουν αἱ ξυνθήκαι ἐνδεεῖς εἶναι, καὶ οὐ πρὸς σφῶν
μᾶλλον V, 54. τῇ παρασκευῇ ναυμαχία ἐνδεής ἐγένετο II, 139.
νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔρ-
γα ἔτι σφίσι ἐνδεεῖς εἶναι IV, 287. ἵνα μὴ τὸ, κατ' ὀλίγον καὶ μὴ
ἀπαντας κινδυνεύειν ἐνδεεῖς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ III,
216. τῆς δυνάμεως ἐνδεᾶ πράξαι I, 98. τοῦ πλείονος μὴ στερι-
σόμενοι, — ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς I, 110. οἱ φαυλότεροι γνώμῃν ὡς
τὰ πλείω περιεγίγνοντο τῷ γὰρ δεδιέναι τὸ αὐτῶν ἐνδεεῖς, καὶ
τὸ τῶν ἐναντιῶν ξυνετὸν, τολμηρῶς πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρου II, 293.

ἐνδεέστερος. ἤξιον σφίσι μὴδὲν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ
δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα, μεγάλην τε ὁμοίως καὶ ἐνδεε-
στέρα παρασκευὴν καταργάζεσθαι III, 95.

ἐνδεεστέρος. εὐνους ἀκροατῆς ἐνδεεστέρος πρὸς ἃ βούλεται
νομίζει δηλοῦσθαι II, 54. ἐνδεεστέρος ἑκάστῳ παρῆichen ἢ πρὸς
τὴν ἐξουσίαν III, 61.

ἐνδεία. ὁμολογία γίγνεται, ὥστε ὕπλα τε παραδοῦναι, καὶ
μὴ ἀποθανεῖν μὴδένα, μήτε βιαίως, — μήτε ἀναγκαιοτάτης
ἐνδείᾳ διαίτης IV, 316. δυνάμεως ἐνδεία III, 27.

V E R B O R U M.

ἐνδείκνυμι. — οἱ δ' ἂν εἴωσιν αὐτοῖς, τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφα-
λει ὅξεϊς ἐνδείκνυνται III, 189.

ἐνδεκαταῖος. ὁ δὲ ταξυνταμώτατα ἐξ Ἀβδῆρων ἐς Ἴστρον ἀ-
νὴρ εὐζωνος ἐνδεκαταῖος τελεῖ II, 158. vid. εὐζωνος.

ἐνδέχομαι. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίεται, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδε-
χόμενα, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται III, 15. ἢν ἄρα
σφαλῆτε, ἂ πολλὰ ἐνδέχεται, id quod, ut alia multa, con-
tingere potest III, 28. περὶ τοῦ μὲν προσκαθῆσθαι, οὐδ' ὅπως-
οὖν ἐνδέχετο, nullo modo probabat consilium eius de &c. IV,
255. — ὥς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένοντας, τοὺς μὲν βλάπτει
τῶν ἡδὴ, τοὺς δὲ &c. res postea nullam amplius expectatio-
nem patiuntur &c. I, 172. ἐνδέχεται τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγ-
μάτων οὐχ ἥσπον ἀμαθῶς χωρησαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀν-
θρώπου, ulu venire solet I, 199. ita, ταῖς τύχαις ἐνδέχεται
σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους II, 139. τὸ ναυτικὸν τέχνης ἐστίν,
καὶ οὐκ ἐνδέχεται ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μάλλον &c.
I, 205. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 359, 2. Th. Magist.

ἐνδηλος. καί περ οὐ βουλόμενοι ἐνδηλοὶ εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐ-
πρεσβεύοντο παρ' αὐτοὺς, καὶ ἐπειρῶντο τὴν τε Πύλον καὶ τοὺς
ἀνδρας κομίζεσθαι III, 64. ἐπειδὴν ξυμβεβήκει ἐνδηλὸν τι ποι-
εῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαίωτος περὶ III, 198. τοὺς ἀγγέλλοντας
τὰ τοιαῦτα, καὶ περιφόβους ὑμᾶς ποιοῦντας, τῆς ἀξυνεσίας
δαυμάζω, εἰ μὴ οἴονται ἐνδηλοὶ εἶναι IV, 61. — μήτε ἐνδηλοὶ
ἔστε τοῖς παροῦσι πόνους βαρυνόμενοι II, 96. 219.

ἐνδηλότατος. καὶ μάλιστά τε πάντων καὶ ἐνδηλότατα προὔ-
λεγον, τοῖς τὸ — ψήφισμα καθελοῦσι μὴ ἂν γενέσθαι πόλεμον
I, 197.

ἐνδημος. ὁμνύντων δὲ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283.

ἐνδημότατος. ἄοκνοι πρὸς μελλήτας, καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς
ἐνδημοτάτους I, 98.

ἐνδιατρίβω. τὰς προσβολὰς νῦν τρεπίζοντο, καὶ ἄλλως ἐνδιέ-
τριφαν χρόνον περὶ αὐτὴν (Οἰνόν) II, 33. 210. ἐνδιατρίβοντων
αὐτῶν, ἐτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη III, 225. ἐς μάχην ξυνε-
τάσσετο, ἕως ἐνδιατρίβων κυκλοῦται ὑπ' αὐτῶν IV, 314.

ἐνδίδωμι. χρόνον πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις
III, 67. λυγρὴ ἐνέπιπτε κενὴ σπασμὸν ἐνδιδούσα ἰσχυρὸν II,
73. οὐκ ἐνδώσαμεν πρόφασιν οὐδὲν ἐν κακῷ γενέσθαι II, 141. οἴ-
κτω ἐνδῶτε II, 220. D. Halic. 545, 37. 96, 6. ὥς τῷ — Δημο-
σθένης τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο, cum res essent tradendae
III, 131. ἐπραξεν ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πάλις III, 153. 155. 194.
V, 5. ἢν γὰρ τι βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦ-
ναι IV, 252. παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, παρὰ
ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. πεφύκασιν οἱ ἀνθρώ-
ποι

I N D E X

ποι τοῖς μὲν ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀποθνήσκειν μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ &c. III, 30. — πειρώμενοι, οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μεταβάρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι III, 57. — γνοὺς ὅτι ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδύσουςι, διασθαρνησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρως στρατιᾶς, ἐπαυσαν τὴν μάχην, quo magis cederent III, 58. vid. Not. ἐθάρσυνέ τε, καὶ οὐκ εἰα τῷ γεγεννημένῳ ἐνδιδόναι IV, 114. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἤγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σωθῆσθαι II, 64. ὁ δὲ δήμος — μὴ εἶναι ἄλλη σωτηρίαν δέσας, ἐνέδωκε, cessit V, 83. οὐ πρότερον ἐνέδοσαν ὅ ἐν σφίσι κατὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλησαν II, 101. i. e. ἐμαλακίσθησαν.

ἐνδοθεν. ἐλπίσας μᾶλλον ἂν χειρωθῇαι σφίσι, διὰ τὸν ἐδοθέν τε καὶ ἔξωθεν γενησόμενον ὄρυβον V, 108. τὰ ἐνδοθεν οὐχ ἰπποαστιοῦν ἐκίνησαν V, 109.

ἐνδοιάζω. — οὕτω οἱ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσύνουσι μᾶλλον, καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες, ἀδέεστορον προσίαισι IV, 145. — ὁ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχροῦ τῇ Πελοποννησῇ I, 170. hoc est, λογισμῷ ἀμφιβάλλειν, non, ut vertit Steph. in dubium venire. Philo Vita Mos. οὐκ ἐνδοιάζουσι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπιστοῦσιν. D. Halic. ἐνδοιαζόμενον πρᾶγμα 465, 8. vid. Aretaeum.

ἐνδοιαστῶς. — εἰ οἱ — ἔτη τοσαῦτα ἀφιστῶτες ἡμῶν, ἐπὶ ἀχείρωτοί εἰσι, καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς ἡπείρους, ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται, dubie parent IV, 20.

ἐνδον. ὥς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἐνδον ὥς προσεδέχετο ἀπέβαινον, ἡσυχάζειν III, 154. vid. ἐνδοθεν.

ἐνδύω. οὐκέτι ἡδύνατο ἐν τῷ καθιστώτῃ τρόπῳ βιωτεῦσιν, ἀλλὰ σκευὰς Μηδικὰς ἐνδύόμενος — ἐξήει, cultu Medico ornatus I, 182. ὅπλα D. Halic. 592, 34.

ἐνέδρα. μάχην οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ III, 295. ἔτυχον δύο φυλαὶ — ἐνέδραν τινὰ πεπονημέναι II, 302.

ἐνεδρεύω. — οἱ περίπολοι ἐνέδρευσαν ἐς τὴν Ἐνυάλιον III, 97. Dionys. Halicarn. 606, 9.

ἐνεῖδω. — ὅπερ καὶ ἐν τῷ Πανυσανίᾳ ἐνεῖδον I, 135. ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνεῖδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος στενότητι, πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι, — πάντα ἡτοίμασται IV, 272. Plato.

ἐνείλλω. ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες, ἐσέβαλλεν &c. involventes II, 116. Diodor. 158 d.

ἐνειμι. — ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὐς οὐκ ἂν ποτέ τις ὤετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι, inerant V, 101. ἀμέλειά τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ II, 36. — εἰκός, ἐκπολιορκήσιν τὸ χωρίον, σίτου οὐκ ἐνέντος III, 13. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε III, 31. τὴν πόλιν κατέκλυ-

V E R B O R U M.

αν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπύρθησαν III, 84. περὶ μὲν τοῦ πολεμοῦν;
 ἰς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλεγῶν — μακρηγοροῖν;
 II, 86. — πᾶσιν εἶναι καθεστηκός, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων,
 ὧν ἐνόντων ἱερῶν ἀπέχεσθαι III, 144.

ἐνεκα. διότι οὐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται· οἱ μὲν γὰρ, ἵνα —,
 ἄλλοι δ', ὥς καταβοῆς ἐνεκα τῆς ἐς Λακεδαιμόνα, τὸ λέγεσθαι
 ἰς οὐκ ἀδίκει· ut rumor perveniret ad Lacedaem. ut diceretur
 hi non iniuste fecisse &c. V, 136. οὐδ' ἐν αὐτῷ ἐπράσσετο, ὧν
 νεκα ἐσέβαλε II, 166. III, 91. II, 255. 268. V, 136. ὅσον ἀπὸ
 οἷς ἐνεκα, ὠργίζετο τοῖς ὀπλίταις, voce tenuis V, 148. nuf-
 quam εἶνεκα, inquit Th. Magister. Plato & Demosth. vid. Ho-
 mer. Iliad. α', in init.

ἐνεργός. — νῆες αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, hoc est;
 emiges &c. II, 193. ἐνεργός ἦν περὶ ταῦτα D. Halic. 253, 35.
 ἐνευδαιμονέω. οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευ-
 τῆσαι ζυμετροῦρη II, 67.

ἐνθάδε. ἐν τῇ ἐνθάδε ἡγαγασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ
 τρόσφορα ἔσται (ἡ βαρύτης τῶν νεῶν) IV, 277.

ἐνθεν. ὁδὸς ἐνθεν καὶ ἐνθεν, hinc & inde via; undeque IV, 314.
 ἴθην καὶ ἐνθεν ἀρξάμενοι II, 117.

ἐνθένδε ἀρχεται ὁ πύλεμος τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων;
 hinc II, 1.

ἐνθυμέω. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. ἐνθυμηθέν-
 τες αἱ εἰδὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν II, 229. ἐνθυ-
 μεῖται οὐδεὶς ὁμοία τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται I, 167. —
 οὐκ ἐντεθῆμνται θράσει ἀπίστω ἐπαίρημενος I, 166. ἐνθυμούμε-
 νοι τὰς ἐν ταῖς μάχαις ζυμφοράς, reputantes III, 255. IV, 93.

ἐνθύμησις. δείσας κατὰ ἐνθύμησιν τινα, ὅτι οὐδεὶς &c. suspi-
 rione I, 186.

ἐνθυμία. — Πλειστοάναξ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδ. ἀεὶ προσβαλ-
 λόμενος, ὅποτε τὶ πταίσειαν, quasi religio iniiceretur III, 229.

ἐνθύμιος. ἐτύγχανε πανσέληνος οὔσα, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπι-
 γχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγοὺς, ἐνθύμιον ποιοῦμενοι, hoc est;
 δεισιδαμονήσαντες IV, 258. Antiphon. in Apol. ἡμῖν προστρό-
 πας ἔσται, ὑμῖν δ' ἐνθύμιος γενήσεται. Herodot. ἐνθύμιον οἱ
 ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱερόν. apud Homer. & Sophocl. pro eo,
 de quo multum & cum dolore cogitamus; διὰ φροντίδος
 Schol. Homer. Hefychius σεμνὸν reddit. ἐνθύμιον *chatah* LXX.
 vid. Schol. Sophocl. ed. Steph. p. 334. Herodotus etiam ἐνθυ-
 μιστόν. Π. II, 175.

ἐνιαύσιος. — ἐκ χειρὶαν ἐποίησαντο ἐνιαύσιον Λακ. καὶ Ἀθην.
 III, 171. D. Halic. 119, 47 &c.

ἐνιαυτός. αἱ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται. omitt. praeposit. III;

I N D E X

175. — κατὰ Δέρη καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, εὐρήσει ἐξ ἡμίσεως ἐκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν Δέρη &c. III, 238. κατ' ἐνιαυτὸν ἥρξαι I, 131.

ἐνίημι. μηχανῆς μελλούσης προσάξεσθαι, ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσει διενεοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα III, 169.

ἐνίστημι. — ἡσυχῇ ἀπαθὲν περιμένειν, καὶ ἢν τις ἐνίστηται τοῖς ποιούμενοις, μὴ ἐπιτρέπειν V, 106. D. Halic. 103, 7.

ἐνναταῖος. διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐνναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, intra nonum, aut etiam septimum diem II, 74.

ἐννέα. — μέμνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου, καὶ μέχρι οὗ ἐτελεύτησε, προφερομένον ὑπὸ πολλῶν, ὅτι τρις ἐννέα ἔτη δέει γενέσθαι αὐτὸν III, 245.

ἐννομος. ὀνόματι ἐννόμῳ συμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον εὐπροσπῶς ἐς τὸ συμφέρον καθίστανται III, 87. τί καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἀρχεῖν ἢ δεῖν; ἀλλ' οὐκ ἐννομον &c. IV, 65 sq.

ἐνοικοδομησάμενοι τείχος II, 296.

ἐνοράω. εἴ τις στρατηγὸς ἐν αὐτῷ (πολέμῳ) φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολέμοις ἐνορῶν ἐπιχειροῖν, πλείστ' ἂν ὀρθοῖτο II, 212.

ἐνορκος. ὡς ἐνορκοὶ ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, quod cautum esset de utrifque recipiendis II, 112.

ἐνσπονδος. δεῖνδον εἰ τοῖςδε μὲν ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς, ex foederatis civitatibus classem instruere I, 53. 61. οὐκ εἶδος ἦν αὐτοῦς (Ἀθηναίους), οὐς μὲν ἐνσπόνδους μὲθ' ἡμῶν ἐποίησαντο, καταστρέψασθαι, τοὺς δὲ ὑπολοίπους μὴ δρᾶσαι τοῦτο II, 185. D. Halic. 131, 29.

ἐνστρατοπεδεύω. ὁ χώρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι II, 35. D. Halic. 724, 14.

ἐντελής. τροφὴν οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῇ διδούς V, 120. μισθὸν ἐντελῇ V, 127. τὰ ἐν τῇ πύλει ἐσκόπουν, εἰ ἐντελῇ ἐστὶ, abloluta & integra IV, 74. Plutarch. Pomp.

ἐντέμνω. περιέρξαντες αὐτοῦ (Βρασιίδου) τὸ μνημεῖον, ὡς ἦραι ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν, parentarunt III, 223.

ἐντὶ pro εἰσι, Dorice III, 326 &c. vid. εἰμί.

ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, magno impetu III, 315. Arriaphan. Ach. 666. Clemens Alexand. 178, 9.

ἐντός. — ἔφη, ἐντὸς ἡμερῶν εἰκοσιν ἢ ἄξιον Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν III, 46. ἐντὸς τοῦ τείχους III, 195. οἱ Πελοποννήσιοι οἱ ἐντὸς Ἰσθμοῦ II, 16. vid. ποιεῖν.

ἐντυγχάνω. — ἀπεκρίνατο, πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίνωσκε δῆλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς λίθοις καὶ τοξεύμασι, διεφείρετο, qui incidissent in. III, 62. Aelian. I, 27.

ἐναντιοί III, 313. manipuli.

ΕΞ. ἐξ ἐναντίας καθεστήκεσαν III, 53. ἐξ ἴσου δεδιότες, προμηθεῖα ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρώντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνόμεθα III, 92. φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις III, 161. καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίᾳ αὐτῶν ἀναχωρήσει III, 309. ἡ κρύφα, ἡ φανερώς, ἡ ἐξ ἑνὸς γέ που τρόπου ἀμύναι IV, 57.

ἐξάγγελος. προφθάσας τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται ὡς οἱ πολέμοιοι μέλλουσιν ἐπιθῆσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ V, 79. Euripid. Hip. 776.

ἐξαγγελτος. ὅσας ἐπιτύχοισιν ζυελάμβανον, τοῦ μὴ ἐξαγγελοῖ γενέσθαι V, 22. ἐξαγγελτικὸς τῇ διανοίᾳ, Aristoteles Probl. ἀνεπάγγελτος Polyb. Ioseph. 828.

ἐξαγομαι. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως I, 131. muri ambitus eductus est.

ἐξαίρετος. τριήρεις ἐξαίρετους ἑκατὸν ἐποίησαντο II, 41. ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα II, 272. D. Hal. 489, 6. Ioseph. 509, 1061.

ἐξαίρω. εἰ ἐβουλήθησαν τὴν Ἀμπρακίαν ἐξελεῖν, αὐτοβοεῖ ἂν εἶλον, expugnare II, 337.

ἐξαίρω. τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλῶδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον &c. IV, 41.

ἐξαλείφω. — ἐτυχε πρὸς σφᾶς ἐξαλημιμμένον τὸ τεῖχος II, 198. tectorio carebat. vid. Annotat. — τοὺς πατέρας ἐς τὸν τρίποδα δι' ἀρετὴν ἀναγράφαι, ὑμᾶς δὲ διὰ θηβαίους ἐξαλείψαι, delere II, 254.

ἐξαλλάττω. προθυμούμενος ἐξαλλάττειν αἰετῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν, assidue studens subducere nudam corporis partem &c. III, 316. vid. Scholia Sophocl. 29, 62.

ἐξαναχωρέω. ὑπέφευγε τὸν πλοῦν, καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα III, 45.

ἐξανθῶ. φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκὸς (σῶμα), efflorescens pustulis & ulceribus II, 73.

ἐξανίστημι. πόλις ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως, οὐδ' ἂν ἰδρυθέντας ποῦ ἐξαναστήσειε IV, 306. οὐδ' ἐνὶ τρέπῳ ἔφη ἀρέσκειν ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἦδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι IV, 256. vid. D. Halic. 49, 14.

ἐξαπαλλάσσω. οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ, ὑφίσταται τὸν πλοῦν III, 46.

ἐξαπατάω. οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι, ζυεστρέφοντο, καὶ τὰς προσβολὰς ἀπεωθοντο. opinione deceptos II, 7.

ἐξαπινάιος. προσπεσόντες τρέπουσι τὸ στρατεύμα III, 39. I, 161. D. Halic. 352, 29. 409, 3. Philo. Hippocrat. Aretaeus.

Thucyd. Vol. VI.

P.p

I N D E X

ἐξαργυρώω. — μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐκ ἂν δέητε λευτῶντα τὴν ἐαυτοῦ στραμνὴν ἐξαργυρῶσαι, lectum ad pecuniam inde cogendam vendere V, 125.

ἐξαρτάομαι. τὸ ἄλλο χωρίον ἐξήρτηται, καὶ μέχρι τῆς πλεως ἐπικλινές ἐστι IV, 153.

ἐχαρτύομαι. — οὐδεὶς τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ἐξήρτυται, armis instructus est IV, 31. ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐχαρτυθεὶς IV, 50. ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου πολεμῆσαι, ὅσῳ κατὰ πάντα ἄμεινον ἐξήρτυται IV, 62. πεντεκοντόροις καὶ πλοίοις μακροῖς ἐχέρτυμένα I, 24. D. Halic. 324, 27. — πρὸς ἄνδρας οἱ — θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπαν ἄριστα ἐξήρτυνται, hoc est, εὐτροπισμένοι εἰσὶ I, 114. — καὶν τούτῳ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐχαρτύεσθαι &c. I, 116. Schol. Euripid. Hip. I 186.

ἐξέμαι. ἐξείναι Ἀθηναίων ἀνείπειν γνώμην ἢν ἂν τις βούλεται V, 102. ὥς ἐξόν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι, quasi penes eos fuisset &c. III, 95. ἐκ τοιοῦδε λογισμοῦ ἐξεστὶ τὸ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος III, 312. vid. δόξα.

ἐξείργω. πολέμοις οἰκείοις ἐξειργόμενοι I, 163. ἢν πάντῳ ἐξείργωνται πάντων, si harum usu omnino prohiberentur II, 25. Dionysius Halic. 68, 47.

ἐξεκκλησίασαν, καὶ, δόξαν αὐτοῖς, εὐθὺς ἐχώρουν &c. V, 150.

ἐξελέγχω. ἃ ἢ φύσις ὑμῶν αἰεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὴν ἀληθείαν, apertissime patefacta redarguuntur II, 265.

ἐξεργάζομαι. ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν (περιτείχισμα) ἐξείργαστο IV, 161. ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξείργασμένα κατελείπετο IV, 177. Herodot. I, 165. μὴ γὰρ ἄλλο τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν καὶ οὐχ ἥσσαν, ὅσῳ ἄμεινον ἐξείργασται I, 117. τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι πρὶν ἐπιβοηθεῖν III, 8. οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς μελετῶντες αὐτὸ εὐθὺς ἐξείργασθὲ πῶ. perfecti adepti estis I, 204.

ἐξέρχομαι. οὐδὲ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς ἱππέας ἐξέρχομεθα IV, 189. — ἄνδρα ἐν τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι, καὶ, ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πλείστου ἄξιον γενόμενον, ex quo illic egressus esset; de Brasida III, 121.

ἐξετάζω. πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες, recensentes IV, 229. οἱ Ἀθηναῖοι ἐξετάζοντο, exercitum lustrarunt IV, 154. τὴν ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήταζον II, 14.

ἐξέτασιν ὅπλων ἐποίησαντο III, 110. Ulpian. ad Dem. 356.

ἐξηγέομαι. τὴν ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι III, 246. — ἐκφοβήσαντες τοὺς πολλοὺς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ἃ οὐ καλῶς ἐξηγοῦμενοι II, 307. ἃ μετὰ χειρὸς ἔχει οἷός τε ἐξηγήσασθαι I, 195.

V E R B O R U M.

ἐξῆς γέγραπται ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ μέρος &c. II, 3.
ἐξίκω. ἐργῶ τὰ αναγκαῖα ἐξικέσθαι, peragere I, 97. Sophocl.
Oedip. T. — τὰ πάντ' ἂν ἐξίκαί σαφῆ, pro ἀποβαίνει; & verbis
persequi alibi.

ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις, eadem facientes, quae ceteri mor-
tales facere solent IV, 136. Sch. Sophocl. 170.

ἐξίσταμαι. ἐγὼ μὲν αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, a senten-
tia decedo II, 89. D. Halic. 175, 26. ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ
ἀρχῆς III, 45.

ἐξοδος. ξυνέβαινε — σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι III, 227. —
παρασκευάζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἐξοδῷ ἐκδημον
ἔχειν, ad expeditionem II, 18. ἐξοδῷ ἐποιήσαντο ἐπὶ τὸ στρα-
τόπεδον II, 179.

ἐξορκέω. ἐξορκούντων οἱ πρυτάνεις &c. III, 283. sic, ὑμνύν-
των, κωλύοντων, γελώντων, κρινάντων, ἀποδόντων, ἐνεχέσδων,
Attice.

ἐξορμάω. — ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμώντες τε ναῦν, καὶ ξυν-
έχοντες τὴν εἰρεσίαν IV, 191. Schol. Sophocl. 364.

ἐξυβρίζω. μόνοι γὰρ δι' αὐτὸ (τὴν σωφροσύνην) εὐπραγίαις τε
οὐκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἥσαν ἐτέρων εἴκομεν I, 118. οὐκ
ἂν ἐς τὸδε ἐξύβρισαν, eo petulantiae non progressi essent II,
226.

ἐξω. ἡ φυγὴ αὐτῶν ἐξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελο-
ποννησίοις V, 97. ἐδόκουν ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους, πάντα ἔτι
ἐξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν II, 33. ὁρμι-
τάντων ἐξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. βουλόμενοι βιά-
σασθαι εἰς τὸ ἐξω IV, 288. βουλόμενοι τῆς ἐξω ξυμμαχίας ὑμᾶς
παῦσαι II, 266. I, 17. ἐξω τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες
τὰ πάτρια II, 260. I, 18. sic fere ἐκτός. vid. Th. Magist.

ἐξωθεν. τὸ μὲν ἐξωθεν ἀπτομένῳ σῶμα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν
II, 73. ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἐξωθεν ἦσαν
ὁμογενήμονες, ἦσαν ἐπὶ τὰ πράγματα V, 145.

ἐξωθέω. τὰς ἄλλας (ναῦς) ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσαν πρὸς
τὴν γῆν ὑποφευγούσας II, 147. III, 318. V, 168. Aelian. V.
H. III, 17.

ΕΟ. ἐορτή. μήτε ἐορτὴν ἄλλο τι ἠγχείσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πρά-
ξαι I, 99. vid. Annotat. ὑπέμενον τὴν ἐορτὴν III, 288. καὶ ἅμα
ἐορτῆς αὐτῆς IV, 297. Schol. ἀνεσίμου ἡμέρας.

ΕΠ. ἐπαγγέλλω. τὰ ἴσθμια ἐπαγγέλλησαν V, 17. — λέγον-
τες μὴ ἐπαγγέλλαι πατ' ἐς Λακεδαιμόνα τὰς σπονδὰς III, 286.

ἐπάγω. ξυμμάχους οὐδέποτε τοιοπῶν ἐπαξέμεθα, οὐδ' ἂν
διαλλακτὰς, arcessimus III, 94. σίτω οἰκείῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ
χρῶνται IV, 38. ἀνὴρ D. Halic. 120, 19. ὕμβρος Pindar.

I N D E X

ἐπαγωγή. ἡ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαγωγὰς ποιήσεσθαι IV, 180. ῥαδίως αἱ ἐπαγωγὰι τοῖς νεωτερίζειν τὴ βουλομέναις ἐπορίζοντο II, 288. οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. alibi ἢ κατὰ θάλασσαν ἐπαγωγή. 10-ferph. 1389.

ἐπαγωγός. — διὰ τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασίδαν III, 130. ὅπως μὴ οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἰσάπαξ ἀκούσαντες ἀπατηθῶσι III, 336. ἐπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθὴ IV, 16. D. Halic. 344, 13. τὸ αἰσχρὸν καλούμενον, ὀνόματος ἐπαγωγῶν δυνάμει, ἐπεσπάσατο &c. III, 349.

ἐπαινέτης. οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου ἐπαινέτου, οὔτε &c. II, 62.

ἐπαινώ. ἐπαινέσαντων αὐτῶν, ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν, arprobantibus III, 94. ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη II, 42. τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἶωθεν ἐπαινέειν II, 69. ἐπαινέσαντες τοὺς λόγους, probatis ipsorum postulat III, 264. V, 133.

ἐπαῖνος. — ἀξιοτάτους αὐτοὺς εἶναι ἐπαῖνον, οἵτινες αὐτὸς ἐπαγγέλτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. εἴμι ἐπὶ τῶνδε ἐπαῖνον II, 36. κοινῇ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγῆρων ἐπαῖνον ἱλάμβανον II, 66. τῶν ζῶν ἐπαῖνον ἐποτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ, οὐκ ἐπαίρομεθα ἡδονῇ I, 119. D. Halic. 594, 27.

ἐπαίρω. — ἰλάχιστ' ἂν πταίοντες, διὰ τὸ μὴ τῷ ὀρθομένῳ αὐτοῦ (τοῦ πολέμου) πιστεύοντες ἐπαίρεσθαι III, 28. πῆες ἐπαίρομεναι τῇ νίκῃ IV, 239. ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ ἐπαρθέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, allesti IV, 191. πυνθανόμενοι τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἄλωσιν, τὴν τε (Βρασίδου) πρᾶξι, μάλιστα ἐπῆρθησαν εἰς τὸ νεωτερίζειν III, 160. δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. ἡ τύχη — συμβάλλεται εἰς τὸ ἐπαίρειν, ad homines ad periculum impellendos II, 237. πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθὺς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπῆρμένοι ἦσαν V, 5. II, 19. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα V, 140. χρὴ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, θαρρύνει IV, 22. III, 226. Demosth. στεφ.

ἐπαίτιος. — τῆς ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παρούσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308. v. D. Hal. 72, 2.

ἐπακούω. ἣν μὲν ἐπακούσωσί τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἀρίστα, ἣν δὲ μὴ &c. I, 116.

ἐπακτός. vid. ἐπάγω.

ἐπαληθεύω. ἡ ἐκπεμφίς μου γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύονσα ἣν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προσέπομεν, veram esse causam

declarat III, 125. D. Halic. 47, 47. τὸν λόγον πρότερον εἰρημέ-
νων ἐπιλήθευσεν V, 81. Ioseph. 1314.

ἐπαλξίς. αἰεΐκίαι ἐπάλξεις λαμβάνουσαι ὑπὲρ ἑνὸς ἔρμα III,
102. 169. πρὸς τῇ ἐπάλξει κατὰ διαδοχὴν φυλάσσοντες IV,
215. τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον IV, 244.

ἐπαμφοτερίζοντα V, 130.

ἐπαναβιβάζω. κλίμακας προσδέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς
πύργοις, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἀνδρας πλείους II, 203.

ἐπανάγω. ὁρῶν αὐτοὺς οὐ βεβήκως ξυντασσομένους ἐπανάγει τὸ
στρατόπεδον εἰς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον IV, 178.

ἐπαναίρω. ἠπειλήσεν τῷ Δωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύ-
ταις, καὶ ἐπανάηρατο τὴν βακτηρίαν V, 128.

ἐπανάσεισις. ἡ διακηνὴς ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δὴ-
λωσιν ἀπειλῆς III, 188.

ἐπανάστασις. γένητο ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31.
vid. ἐπανίστημι.

ἐπαναχωρέω. ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαναχωρή-
σασα πρὸς τὰ μετέωρα, ἰδρύθη III, 68.

ἐπανεῖπω. τῶν διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες, ἐπανεῖ-
πον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι IV, 95.

ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους V, 89.

ἐπανίστημι. ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν, bellum po-
tius inferentes, quam defectionem facientes II, 225. ἢν ἡ δου-
λεία ἐπανίστηται, si servitia insurgant III, 241.

ἐπανορθόω. τὴν δύναμιν τῆς πόλεως καίπερ πεπτωκυῖαν ἐπ-
ανορθώσαντες IV, 307.

ἐπάντης. — βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους
ὄντος IV, 309. haud temere alibi invenias. agn. Suidas.

ἐπάρατος. ἐψηφίσαντο — μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμίᾳ ἀρ-
χῇ, εἰ δὲ μὴ, ἐπάρατον ἐποίησαντο V, 157. τὸ Πελασγικὸν κα-
λούμενον — ἐπάρατον ἦν II, 31.

ἐπαύρεσις. — ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερ-
πνὸν ἡξίου. ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρήματα
ὁμοίως ἡγούμενοι, celeriter perfruendum cenſebant &c. II, 80.

ἐπαχθὴς ἦν εἰς τοὺς πολλοὺς IV, 86.

ἐπεὶ, ἐπειδὴ &c. — I, 9. 11. 19. 27. 70. II, 120. 199. III,
57. 98. 121. 137. 138. 166. 199. IV, 82. 137. 139. 159. 161.
182. 183. 191. 204. 206. 212. 223. 229. & passim. ἐπειδὴ ἂν
pro ἐπειδὴ ἂν, ut ἐπὶ pro ἐπεὶ ἂν, coniunctivis adhibetur. De-
mosth. vid. Ulpian. 352 b. Plato pag. 18 D. 3. Francof. 1602.
Apol. 30 E. 8. 31. 37 F. ἐπειδὴ II, 52 bis. 112. III, 323. IV,
282. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ praesertim posteaquam III, 288.
ἐπειδήπερ IV, 226. V, 104.

I N D E X

ἐπειγομαι. παρῖναι αὐτῷ μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλῦσαι V, 69. D. Halic. 162, 11. ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται II, 175. αἰρνιδίως ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι ὥσπερ ἄχιστα συμμίζει III, 218. πῶς χρὴ πρὸς τούτους ῥαδίως πόλεμον ἀραῖσαι, καὶ τίνι πιστεύσαντες, ἀπαρασκευάστους ἐπειχθῆναι I, 114. τῶν συμμάχων ἐγκλήμασι ἐπειχθέντες I, 117. — μηδ' ἐπειχθέντες ἐν βραχείᾳ μορίᾳ ἡμέρας, περὶ πολλῶν σωμάτων βουλευσάμεν I, 120. πάντα ὁμοίως κινούμεντες, ἠπείγοντο I, 131. ἠπείγοντο προκατάσχειν εἰ δύναίτο τὴν πόλιν III, 156. πολλῶν ἐπειγομένων, multis instantibus V, 126. vid. Aelian.

ἐπείπον τοιάδε, haec insuper addiderunt I, 93.

ἐπεισαγωγή. διόπερ τὸ τείχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, ἐτείχιζον πρ. V, 144.

ἐπεισέρχομαι. ἐπεισέρχεται διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα II, 58. Lucian.

ἐπισπλέω. ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπείπλεον, in Siciliam IV, 6.

ἐπείτα. πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι I, 17. θᾶσσον, τό, τε παραυτίκα, καὶ τὸ ἔπειτα τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79. τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες, ἔπειτα διαπαντὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς συμφοραῖς ἔχουσιν IV, 276.

ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις, τρέπουσι IV, 261. ἐπεκβοηθησάντων τῶν Ἀθηναίων V, 86. nescio an alibi.

ἐπέκεινα. ἐν τῷ ἐπέκεινα ἰδρυμένοι, in illis partibus IV, 271. — τοῦ χωρίου περιβολὴν ἔχοντος, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γυγνόμενα μὴ κάτωπτα εἶναι V, 168. τοῦ ποτ. D. Halic. 183, 54. Aristides.

ἐπεκδρομὴν ποιησάμενοι, τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τὸ πάλιν III, 39. ἐπεκδραμεῖν Pausan. Plutarch.

ἐπεκθεῖν ὀξέως ἢ προσπίπτειν (οἱ ἐναντίοι) III, 54. Philo Vit. Mosis I. Xenophon Ἑλ. 1.

ἐπέκπλουν ποιησάμενοι V, 30.

ἐπελπίζω. ὠργίζοντο τοῖς χρησμο λόγοις καὶ μάντεσι, καὶ ὁπίσσοι τί τότε αὐτοὺς δεῖσάντες ἐπήλπισαν ὥς λήγονται Σικελίαν V, 4.

ἐπεξάγω. νομίσας ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας, ταῖς Σιρρίταις ἐσήμηνεν, ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν, ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν. aliqua eorum manu subducta, cornu sumit Mantineis exaequare III, 316. ἐπεξαγαγόντα τῷ πλῶ πρὸς τὴν γῆν μάλλον IV, 260. vid. Budaeum.

ἐπεξαγωγή. παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἥδη τοῦ κέρατος, ἡμύνοντο, omiffa contentione circumagendi cornu V, 169.

V' E R B O R U M.

ἐπέξειμι. ἐς τὴν μάχην ἐπεξίεναι II, 24. πιστεύων ὁρθῶς γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξίεναι, de eruptione non facienda II, 38. τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξίεναι I, 119. III, 195.

ἐπεξέρχομαι. τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐπεξῆλθον, rem magna ex parte confecerunt II, 329. βουλόμενοι τῇ παρουσίᾳ τύχῃ ὡς ἐπιπλείστον ἐπезελεθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχουν III, 23. ταῦτα ἐπεξῆλθομεν, ἵνα ὑμεῖς εἰδῆτε &c. haec longa oratione persecuti sumus II, 268. ἐγὼ τε δείξω οὐ παραινέσαι οἶδός τε ὦν μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτοὺς ἔργῳ ἐπεζελεθεῖν III, 219. ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρα τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. ὅσον δυνατὸν ἀκριβεῖα περὶ ἐκάστου ἐπεζελεθὼν, investigari I, 34. ἂν μὲν ἂν ἐπινοήσαντες μὴ ἐπεζελεθῶσιν, οἰκίαν στέρεσθαι ἡγοῦνται I, 98. Ἀθηναίους ἡλπιζεν — ἐπεζελεθεῖν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιιδεῖν τμηθῆναι II, 35. τοῖς ἐλευθéroις πολλὰ κακότης καὶ θείλεια, μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεζελεθεῖν III, 343.

ἐπεξέτασις. πρῶτον μὲν ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος, καὶ ζύνταξιν — οἱ στρατηγοὶ ἐποίησαντο IV, 69.

ἐπέρομαι. — ἐβούλετο τριώβολον διδόναι, ὥς ἂν βασιλέα ἐπύρηται V, 46. τὸν δεδὸν ἐπύρητο, consuluerunt II, 305. Dion. Halicarn. 19, 31.

ἐπέρχομαι. τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων, ad tantum pervenerunt &c. I, 136. οἱ μὲν ἂν ὑπὸ Συναίουσις εὐθὺς γίγνοιςδε, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἷα γνώμῃ ἐπῆλθετε IV, 180. vid. ἐπηλύτην.

ἐπερωτάω. ἐπηρώτων τὸν δεδὸν εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται I, 164.

ἐπερωτήσις. γενομένης ἐπερωτήσεως δις ἢ τρίς III, 60.

ἐπесβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ζύν τοῖς ὅπλοις ἀνθεῖλκον ἀντιλαμβάνόμενοι τῶν νεῶν III, 22. II, 147.

ἐπηλυγάζομαι. ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζονται, ut publico metu suum occultent IV, 62. vid. Annot.

ἐπηλύτην ὄντα, quamvis peregrinus esset; advenia I, 14. iohētic. Marcellinus. ἐπήλυτος D. Halicarn. 205, 19. nec var. Mss. ἐπηλύδων Herodotus I, Aeschylus, & Sophocl. Steph. 24. ἐπηλύς Lycophron. 947.

ἐπὴν. — ἡ πόλις ἢ πέμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα μερῶν σῖτον, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγγείλασαν βοηθεῖν, ib eo die, quo &c. III, 282.

ἐπήρεια. τοὺς φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτοὺς I, 41. Iosephus 597. 633. Schol. Aeschyli 2. Ulpian. id Demosth. 343, 1. Diodor. 599 b. vid. Annotat.

ἐπί. — βούλονται, ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ζυστήσαντες ὑμᾶς ὑπό-

INDEX

πτω, ἄρξει τῆς Σικελίας IV, 132. — ξυνωμοσίας, αἵτις ἐπὶ
 χαρον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὔσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, *foe-
 tates, quae iudiciis* — *praecerant* V, 84. ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμεναι
 κατηγορίαν ἐποιήσαντο II, 260. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμο-
 ρία Ἄθ. ξύμμαχοι II, 263. εἰμι ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον II, 56
 ἀσθενεῖς καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες III, 344. ἐπὶ σχεδίων τη-
 σαντες τὸν πορθμὸν IV, 5. ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιωτικῇ
 ἔμπορος ἔχων ἔπλει IV, 52. ἐπὶ τούτοις παρσκευάζοντο πάσι
 τῇ γνώμῃ, *propterea* IV, 73. ἡμεῖς οὐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι
 οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ &c. *non adeo infirmam, ut bellum
 illatum propulsa nequeat* II, 20. ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἀργεῖ —
 ἱερωμένης II, 4. — ὡς ἐπὶ διαβολῇ τῇ αὐτοῦ γένηται τούτο II,
 23. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη II, 27.
 αἱ τε ἄλλαι ξυντυχίαι — ἐξάργουσιν ἐς τοὺς κινδύνους· ἢ τε ἐλ-
 πὶς καὶ ὁ ἔρος ἐπὶ παντὶ, *praecipue* II, 237. ἐπὶ πλεῖστον ἀν-
 θρώπων I, 4. 5. 117. οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δούλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὁμο-
 τοῖς λειπομένοισιν εἶναι ἐκπέμπονται I, 52. τὰς πόλεις ἐπὶ τοῖς
 μὴν ὀφείλμον καταστησάμενοι ἐξηγείσθαι I, 108. τῶν πλεόντων
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γνώμῃ ἐφέρον I, 113. ὡς ἑώρων ἀπεθνήσκοντας ἐν
 τῷ ἱερῷ, ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτε-
 ναν I, 176. *vid. ἐφ' ἀπεκομίσθησαν ἐπ' οἴκου* III, 149. ναυς ἐκ-
 πέμπουσι, καὶ Ἀγάθαρχον ἐπ' αὐτῶν ἀρχοντα IV, 208. καὶ
 ζομένους τινας ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς — διεγ-
 σαντο I, 176. ἐπὶ τῷ κινδύνῳ, *ob impendens periculum* I, 201.
 — τὸ στράτευμα ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὅκτῳ I,
 106. — αὐτοὺς πεφυκέναι ἐπὶ τῷ μῆτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν,
 μῆτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἔαν I, 99. φοβούμενοι μὴ ἐπὶ μὴ
 ζῶν δυνηθῶσιν I, 124. οὐκ ἐπὶ καλύμῃ, ἀλλὰ γνώμῃς παραινε-
 ῖται ἐπρεσβεύσαντο I, 130. ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπὶ
 ᾧ ἐξίασιν ἐκ Πελοποννησου ὑπόσπονδοι, *his conditionibus*, &c.
 I, 143 & 157. οὔτε ἐκώλυνον εἰ μὴ ἐπὶ βραχὺ, *aliquatenus*
 I, 163. ἐπὶ μέγα δυνάμειος ἐχώρησαν, *ibid.* ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῷ
 μαρουμένοι τοὺς ἐχθροὺς — οὐκ ἀρα δαπανήσομεν, *pro* τιμῇ
 σασθαι I, 168. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μοῖν ποιούμενος I, 183.
 γνῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει I, 188. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγα-
 ρεῦσι, *Megarenfibz crimini dantes. περιττὴ ἢ πρόθεσις*, *perit-
 quit Schol.* Stephanus ἐπεργασίαν scribit. ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐν
 βραχεῖᾳ ὁμοίως προφάσει μὴ εἰζόντες I, 201. — τὸ ἐφ' αὐτῶν
 καστός σπεύδῃ I, 202. — ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ
 τὰς ἄλλας πόλεις I, 7. ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἐκέρυσσον ἐπὶ τῇ
 καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἰέναι I, 42. — τὸν πρῶτον χρόνον,
 ὅτε ἐμοῦ, Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες V, 157. ἀφ' ἧς
 ἡ τριήρης, ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ χρήματα καὶ ἰστέ

V E R B O R U M.

IV, 150. ἐπὶ κέρως ταξάμενοι V, 166. καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμε-
ζεν οἱ εἶναι (Γύλιππος), ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατή-
γους κομίσαι, si praeter cetera &c. IV, 321. περιεστήκει ἐπὶ
τῷ γεγεννημένῳ φόβος καὶ κατάπληξις μεγίστη δὴ V, 4. βοη-
θῶντες ἐπὶ τὰς ναῦς V, 19. — φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου V,
25. ὅσῳ ἐπεδίδου ἢ πόλιν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μῆζον, τόσῳ καὶ ἔκοσ-
μοῦντο ἐχρῶτερον V, 37. — τὴν Σκάνδειαν τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πό-
λισμα παραλαβόντες III, 80. φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον
σφίσι τι νεώτεροισι τῶν κατὰ τὴν χώραν III, 63. ἐπὶ τὰ σφέτε-
ρα αὐτῶν ἕκαστοι κινούμενοι III, 114. ἐσσιδῆρωτο ἐπὶ μέγα
καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθύς ἐπὶ
τὴν γέφυραν &c. III, 173. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας δι-
δόντας III, 327. alicubi ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ τυραννικῇ πεπράχθαι.
λέγοντες ξυμμαχίαν εἶναι ἢν γε οὐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις ἐποίησας &c.
&c. IV, 124. — τῶν ὑπὸ τοῦ Πεδαρίτου ἐπ' Ἀττικισμῷ τεθνεώ-
των V, 56. ἐπὶ τὸ ἐσχατὸν ἀγῶνος ἔλθειν III, 135. ἐπὶ μείζον
χωρήσας αὐτοῦ III, 172. οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ
τοὺς ἰππίας ἐξέρχόμεθα IV, 189. ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
ποταμοῦ III, 152. ἐπ' ἀμφότερα περιέρρεοντος τοῦ Στρυμόνος,
ibid. vid. ἐπιπλέον-πλείστον-πολύ.

ἐπιβάλλω. — ὅστ' ἐπιβάλλοντας ἦσσαν ἀνύτειν, ὑπαγομέ-
νου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος II, 117. χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβλη-
θεῖσῃ μίαν ναῦν ἀπάλασαν III, 37. ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ ἂ
φέρειν οὐκ ἠδύνατο, ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ V, 174.

ἐπιβάται. ἦν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ ἐπιβάται ὑπουργῶσιν IV, 278.
οἱ ἐπιβάται ἐθεράπευον, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ κατὰστροφάμα-
τος τῆς ἄλλης τέχνης IV, 290.

ἐπιβίβω. ἐπεβίων διὰ παντὸς τοῦ πολέμου &c. III, 245.

ἐπιβλάπτω. — δέισας μὴ καὶ ἄλλο τι ἐπιβλάπτουσι V, 174.
ἐπιβοᾶω. αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινούς
τῶν Ἑλλ. ἐπιβοῶμενοι, implorantes II, 258. πατέρων τε τᾶφους
τῶν ὑμετέρων, καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν ἐπιβοῶμενοι II, 269. ὦν
ἐγὼ ὀρεγόμενος, καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοῶμενος, τὰ δημό-
σια σκοπεῖτε εἴτου χειρὸν μεταχειρίζω, celebris IV, 29. Sui-
das. ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἀγιδί ἐπεβόησεν III, 308.

ἐπιβοηθεῶ. πρὶν δὲ πλεόν τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ναυ-
τικῶν II, 274. πολλὰ ἀπειλήσας, ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν ἦν τι δέ-
ωνται V, 50.

ἐπιβόημα. ὃ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ ἄλλο τι
δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στράτευμα ἀπήγε III, 308.

ἐπιβόητος. ὦν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι; τοῖς μὲν προγόνοις
μου, καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα IV, 27.

ἐπιβολή. τὰ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν
Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

ματιῶν καὶ σιδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μήτ' ἄλλο τι — ἀνέχεσθαι II, 73. ζυμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων τὸ τεῖχος αὐτῶν, contemplantes laterum ordines II, 197. τὴν ἐπιβολὴν ἐκφορτίζων, rei aggrediundae rationem excogitans II, 237. τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει τοῦ τεύχους τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβολὰς ἀφιστάναί I, 132. χειρῶν σιδήρῶν ἐπιβολαὶ IV, 277.

ἐπιβουλεύμα. — καταγορεύει τις ζυνειδῶς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβουλεύμα III, 101. οὐδεὶς πῶ καταγνούς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεῖνδν, — se ex eo periculo non evasurum II, 236. μνηυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος III, 131. D. Halic. 709, 16.

ἐπιβουλεύω. (Σικελίαν) ἐλευθέραν νεμούμεθα, καὶ ὑπὸ ἄλλων ᾧσσαν ἐπιβουλεωμένην, aliorum insidiis minus obnoxiam III, 94. ἀναισθήτως αὐτοὺς τοὺς ζυμμάχους ἡμῶν ἐᾶν βλάπτειν, καὶ ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν I, 116. πρότερον δ' ἦλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν I, 199. δεῖνδν ποιούμενοι εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται IV, 95.

ἐπιβουλή. ἡ μὲν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζετο III, 114. — ὅπως ἢ ὁμήρων λήψει, ἢ ἄλλῃ τῷ τρόπῳ καταπαύσωσι τὴν ἐπιβουλήν, insidias V, 38. προηγγέλη αὐτοῖς ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν IV, 281. vid. Annotat. πληγαῖς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περὶ πάλαν τινὸς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ V, 145.

ἐπιγιγνόμεαι. τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους III, 76. πνεύματος ἐπιγενομένου III, 48. χειμῶν ἐπιγεθόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς ἐς &c. III, 6. ἢ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄν τινα σφίσι πολέμιον, καὶ ἡμῶν ἢ ἄλλῃ τυγχάνει οὐσα, qua parte nullum hostem contra se venturum sperant &c. II, 211. ἐπεγεγόμενοι αὐτοῖς κατὰ νότου, adorti II, 328. III, 40. νύξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ III, 37. αἰσθησις ταχέια ἐπεγένετο II, 8. εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογὶ II, 279. ἐπεγίγνετο ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα μὴ αὐξήσθηναι I, 26. ἀνάγκη δ' ὅσπερ τέχνης τὰ ἐπιγιγνόμενα αἰεὶ κρατεῖν, novissima I, 100. χρόνου ἐπιγιγνομένου, cum tempus protraheretur I, 175. τὴν χώραν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδοσαν II, 55. τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοι τισὶν ἔσονται, futura soboles defunctorum oblivionem afferet II, 48. τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένετο V, 155.

ἐπιγιγνώσκω. οὐ τοσούτον γνώμης ἀμάρτημα ἦν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες, οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες II, 100.

ἐπιγραφή. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σημαίνει ἐπιγραφὴ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ὡγραφὸς μνημῆν II, 66.

V E R B O R U M.

ἐπιγράφων. ἦσαν οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι, οὐδὲ ἐπεγρά-
ψαντο αὐτοὺς ἐς τὰς — σπονδὰς I, 48. — πολίτας ἐπεγράψαν-
το πολλοὺς, multos ad ius civitatis admiserunt III, 209.

ἐπιδείξας. ξυνάβη πρὸς σοῶς ἔριν γενέσθαι, — καὶ ἐς τοὺς ἄλ-
λους Ἑλληνας ἐπιδείξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ
ἐξουσίας, ἢ &c. apud ceteros hoc potentiae potius ac magna-
rum opum ostentatio. Schol. εἰκασμὸν δαῦναι.

ἐπιδημιουργοὺς ἐκπέμπειν I, 79. magistratus.

ἐπιδιὰβας τάφον τινὰ, καὶ μοναθεὶς, ἀποθνήσκει. de Lama-
cho IV, 163. Xenophon Ἑλ. V.

ἐπιδίδωμι. ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιδεδωκέναι V, 127.
ὅσῳ ἐπιδίδου ἢ πόλιν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ &c. V, 37. καθ'
ἡμέραν ἐπιδίδουσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον IV, 94. ἐπιδώσειν
ἀμφοτέρα αὐτὰ, haec ambo progressus esse factura IV, 115. ὁ-
ρῶν ἐπιδιδουσαν πολεμίων ἰσχὺν IV, 185.

ἐπιδοχή. ὄχλοις ξυμμίκταις πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις, καὶ
ῥαδίας ἔχουσιν τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδόχας
IV, 30.

ἐπιδεῖν. — ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν πεμφάντων Λακεδαιμονίων τὰ
πράγματα III, 199. ἦν γὰρ κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσὶν, ἐστὶ
τῷ τὴν ὑπάρχουσαν πού οἰκίαν πόλιν ἐπιδεῖν, revivere IV,
276. D. Halic, 560, 17.

ἐπιδρομή. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. τὸν
ὄχλον τῶν ψιλῶν ἐσκευασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ III, 82. ἐγ-
κλημάτα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν τῷ τειχίσματι παράσπονδον, καὶ
ἄλλα &c. III, 34. Herodot. I, 7.

ἐπιείκεια. μὴδε αἰκτῷ πλέον νείμαντες, μὴτ' ἐπιεικεία, πείθε-
σθέ μοι II, 241. ἢ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλή-
λους, οὐ φέγεται, τὰ δὲ &c. III, 336.

ἐπιεικής. ἦν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικὲς &c. III,
29. ἐπειθὸν οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς, αὐτοὺς τε ἡσυχάζειν,
καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν V, 150.

ἐπιζήμιος. — ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὥς καὶ ξύμ-
φορα δέονται, εἰ δὴ μὴ, ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια I, 49.

ἐπίημι. — πρὸς οὓς ἐπήεσαν IV, 52. vid. ἐπιόν.

ἐπιθαλάσσια τῆς Λοκρίδος ἔτεμε II, 304. ἐμπόριον ἐπιθαλάσ-
σιον alibi.

ἐπιθειάζει. μαρτυρουμένων, καὶ ἐπιθειάζοντων μὴ κατάγειν
&c. per res divinas obtestarentur V, 82. Iosephus 348. Ae-
schylus & Schol. 82.

ἐπιθειασμός. εἴτῳ προλείπει ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ
ὀλίγων ἐπιθειασμῶν ἀπολείπμενοι, ὥστε δάκρυσιν πᾶν τὸ στρά-
τευμα πλησθὲν, μὴ ῥαδίως ἀφορμᾶσθαι IV, 301.

I N D E X

ἐπιθεραπεύω. τὴν ἐαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων V, 72. δουλεύειν τὰ μέτρια, καὶ ἐπιθεραπεύειν, ὥς ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται V, 129.

ἐπιθυμῶ. — ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τοῦ πολέμου I, 113. στρατηγήσαι ἐπιθυμῶν IV, 26.

ἐπιθυμία. ἡ Βρασιδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, — ἐπιθυμίαν ἐνεποιεῖ τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 122. — γινόντας ὅτι ἐπιθυμῶν μὲν, ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοία δέ, πλείστα IV, 24. ταῖς ἐπιθυμίαις μείζουσιν ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ἐχρήτο, maiora appetebat, quam &c. IV, 26.

ἐπικαιρος. ὁ μὲν μάλιστα ἐγὼ νομίζω ἐπικαιρον — εἰρήσεται IV, 57. D. Halic. 319, 44.

ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης ἐπιχρηῆσαι, Potidaea I, 94.

ἐπικαλέω. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι &c. Schol. ἐγκαλοῦντες I, 197. ἐπικαλέσαντες Ἀττικισμὸν βουλούμενοι καὶ αἰεὶ III, 199. τὸ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν III, 34. II, 44.

ἐπικατάγω. — ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται, post aliam appellitur II, 243. vox rara.

ἐπικαταδερβύσης (Χρυσίδος) III, 200.

ἐπικαταψεύδομαι. — καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψεύδμενοι ἔλεγον V, 114. D. Halic. 138, 10.

ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν II, 74.

ἐπικειμαι. — σὺθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπί. τι &c. V, 24. ἐπικείμενοι λαμπρῶς, ἔτρεφαν IV, 294. ἐπεραιώθησαν ἐς τὰς ἐπικειμένας νήσους, adiacentes III, 69. — τὸν λ. μένα παρατείρουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπιπομένη III, 11. II, 44.

ἐπικέλυσσις. — δι' ὀλίγου ἡ παραίτησις — καὶ ὑπέρβλησιν μάλ. λον ἔχει ἢ ἐπικέλυσιν III, 140.

ἐπικηρυκεύω. — αὐτοὺς ἐνέμιζον οὐκέτι σφίσις ἐπικηρυκεύεσθαι III, 43. vid. Ulpianum ad Demosth. 95, c. 151, c. 332, 2. & Schol. Euripid. Med. 738. Diodor. 2362. ἐπικηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀξόλαις II, 316. ἐπικηρυκευομένων ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν, a primoribus viris per praeconem arcessiti V, 65.

ἐπικλάω. φέισασθαι, καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ, οἶκτον σφ. φρονα λαβόντας II, 257. — ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι III, 58. — Callimach. Del. 107.

ἐπίκλησις. — ἀνδράσι τὰ ἀλγίστα προσέθεσαν — πόλει δὲ τῇ πάσῃ αἰσχίστην τὴν ἐπίκλησιν IV, 285.

ἐπίκλητος. — οἱ τ' ἐπίκλητοι εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες &c. III, 90. Herodot. I, 114.

V E R B O R U M.

ἐπικλινές. — ἐξήρτηται τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πῶ-
λεως ἐπικλινές ἐστὶ IV, 153.

ἐπίκλυσις γίγνεται περὶ &c. alluvio II, 300.

ἐπικομπέω. ἀπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομ-
ποῦσιν, inani minarum strepitu fortitudinem ante pugnam e-
minus ostentant III, 189. ὑπισχνεῖτο τάδε μέγιστα ἐπικομ-
πῶν ὁ Ἀλκιβιάδης, cum iactatione V, 125.

ἐπικουρέω. ἢν ἡ δουλεία ἐπανίστηται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους
Λακεδαιμονίοις παντὶ σῴζει III, 241.

ἐπικουρία. — τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ οὐχ ἑτέροις βλάπτουσι,
ἐπικουρίαν ποιήσεσθε I, 50.

ἐπικουρικός. — μισθωσάμενοι ἐκ Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν
III, 76. Πελοποννήσιοι, καὶ Τισσαφέρους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν
V, 39. — περὶ αὐτοῦ ἐπικουρικὸν ἔχων V, 85.

ἐπικούρους προσεμισθώσατο II, 50.

ἐπικρατέω. ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου III, 29. ὑπ-
έρχει ὑμῖν τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν IV, 278. εἰ μὲν τινες ἰδοῖεν τοὺς
σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσυσαν &c. IV, 293.

ἐπικράτησις. ἡ εὐεργεσία αὕτη — παρέσχεν ὑμῖν Αἰγινή-
των ἐπικράτησιν I, 62.

ἐπικρεμάω. τοῦ ἐπικρεμασθέντος δεινοῦ ἀμνημονοῦντες II,
230. ita Herodot. IX, 32. D. Halic. 639, 32. ἐπικρέμαται δά-
νατος Simonides. Diodor. 380 d. φόβων.

ἐπικτάομαι. χρὴ τὰ προσήκοντα ἐπικτωμένους, μᾶλλον ἢ τὰ
ἔτοιμα βλάπτοντας, ξυμμάχους ἐπάγασθαι III, 88.

ἐπικυρώ. ὥς εἶπον, ἐπικυρῶσαι ἠναγκασαν τὴν γνώμην, in
suam sententiam decretum facere &c. II, 276. πρὶν τι ἐπικυ-
ρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη III, 277. D. Halic. 600; 18.

ἐπιλαμβάνω. δις τὸν αὐτὸν οὐκ ἐπελάμβανε (νόσος) II, 76.
ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμῶν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι III, 43. πυκ-
τὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον ῥᾶον τὸ πλῆθος διεσώθη III, 143. &
alibi passim. D. Halic. 189, 38.

ἐπιλέγω. — ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ
ἐπιτηδεύματα — παρανομίαν, addentes argumenta IV, 46.

ἐπιλείπω. τῷ σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο II, 197.

ἐπίλειψις. τῶν τοιούτων — ἐπίλειψις σαφὲς ἐγένετο, mani-
festus fuit defectus II, 76.

ἐπιλογισμὸς citat D. Halic. sed Codd. περιχ. vox, inquit,
Glossematica. ἀναλογισμὸν Lib. VIII. Plutarch. περὶ ἀδολ. &
alibi.

ἐπιμαχία. ἀρκεῖν ἔφασαν τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν,
ἀλλήλοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενὶ, subsidiariam
societatem III, 285.

I N D E X

ἐπιμαρτυρία. ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων κατέστη, Deos contestari coepit II, 114.

ἐπίμαχος. — (χωρίον) ἐκ θαλάσσης ἀπώκρημον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡκιστα ἐπίμαχον III, 50. a terra minime oppugnari poterat. — III, 56.

ἐπιμαχώτατος. τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι III, 8. — ἐπιμαχώτατον ἦν III, 169. Dion. Halicarn. 624, 23. Aeschylus & Schol. 89.

ἐπιμέλεια. — ὅτι ἥξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται IV, 195. φυλακὴν ἐποιοῦντο, λιμένων κλείσει, καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελεῖα II, 154. περὶ τοῦ σωθῆναι ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο IV, 264. τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἔχομεν IV, 69. τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας II, 239.

ἐπιμελές. οἷς ἐπιμελές εἶναι εἰδέναι I, 10. III, 97. τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελές τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει III, 311. rerum ag. cura ad multos pertinet. D. Halic. 220, 18. Herodot. I, 88.

ἐπιμελέω. τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα ἤδη, καὶ ὅ, τι ἂν αἰσθόμεθα, ἐς ὑμᾶς εἴσομεν IV, 69. ἅπαν τὸ πρᾶγμα ξυνθεῖς — καὶ ἐκ πλείστου ἐπιμεληθεῖς, iampridem praemeditatus fuerat c. rionepet &c. V, 103.

ἐπιμεταπέμπειν. αἰσχροὺς βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ ὕστερον ἐπιμεταπέμπειν, τοπρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους IV, 38. vox huic propria.

ἐπιμίγνυμι. ἐπιμίγνυντο ἀκηρυκτεῖ παρ' ἀλλήλους II, 3. — μήτε ἐπιμισγομένους μηδετέρους μηδετέρωσε III, 174. ἐπιμισγομένους ἐς τὴν συμμαχίαν III, 173. I, 4. 23. Diod. 36 d. 56 a. ἐπιμιξίαι ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις, commercium III, 259. Herodot. I, 68. D. Halic. 75, 45. 184, 35.

ἐπιμονή. ἡ ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονή γενομένη, καὶ ἡ σχολαιότης, διέβλεπεν αὐτὸν II, 33. in bonam partem Plato Cratylo. sic ἐπιμονοὶ πρὸς τὸ καμῖν, Aretaeus 37, 15.

ἐπινοέω. οἱ μὲν γε — ἐπινοῆσαι ὅξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργα ὅ ἂν γνῶσιν I, 97.

ἐπινοία. οὐ χρὴ τοὺς ἐλευθέρους ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι, σφόδρα φυλάσσειν, ὅπως μὴ εἰς ἐπινοίαν τούτου ἴωσι II, 244. III, 134.

ἐπίον. ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι III, 60. τὸ ἐπὶν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. μένειν τοὺς ἐπρόντας III, 220. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκότος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπὶν III, 89. — τὸ πρῶτον ὑπὸ πάσης

V E R B O R U M.

τῆς στρατιᾶς τειχισθεῖσα, ὕστερον φρουραῖς ὑπὸ τῶν πύλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιαυσῶν τῇ χώρᾳ, ἐπωκέϊτο Decelea. succedentia IV, 213. vid. Thom. Magitt.

ἐπίπαν κατέστησαν ἐπὶ ὀκτῶ, in universum III, 313. Herodot. VII, 158. Theophrast. Noster, τὸ νόσημα — τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν II, 76. Arctaeus 18, 4. Aeschyli Schol. 234. Diodorus 64 c.

ἐπιπαρίων τῷ δεξιῷ, cum in dextrum impressionem faceret II, 221. IV, 304. παρίων pro προσελθὼν, D. Hal. 668, 7. 388, 5.

ἐπιπλα. τοῖς ἄλλοις ἂν ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα — νεῶν ὠκοδόμησαν, reliqua II, 272. vid. Thom. Magistrum & Suidam. Lian. Herodotus I, 150.

ἐπιπλείστον. βουλόμενοι τῇ παρουσίᾳ τύχῃ ὥς ἐπιπλείστον πεξελεῖν, quam longissime III, 23. ὥς ἐπιπλείστον γεγωνί-κων IV, 304. ὅπως ἀκούοιτο, ὥς ἐπιπλείστον τοῦ ὁμίλου II, 13. — πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυ-λεῖν ὥς ἐπιπλείστον, quam maxime II, 55. θαλάσσης ἐπιπλεί-στον ἐκράτησε, maximam partem maris in suam potestatem edegit I, 8. vid. ἐπί.

ἐπιπλέον. συμπεροθυμηθέντες ἐπιπλέον ἢ πρὶν ἀπαλλάξασθαι ἀλαιοπωρίας, maiore quam ante studio aerumnis liberari cu-riebant V, 6. ἤρξε τῇ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα, ma-joris improbitatis initium fuit civitati II, 79. ναυτικῷ ἐπιπλέον ὧν ἄλλων ἰσχύσας I, 15. Clemens Alexandrin. 265, 3. 100, 8. 442, 2. 121, 9.

ἐπίπλευσις. — σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελά-γους, καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτοὺς δεχ. IV, 232.

ἐπίπλους ποιεῖσθαι V, 43. 66. II, 283. ἐκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ξαρτύοντες II, 32. 83. V, 128. ἐκεῖνος τοῦ ἐπίπλου ἔπαυσε V, 32. IV, 230. vid. Ioseph.

ἐπιπολής ex nostro Aristides. Herodotus II, 62. pro ἐστᾶ-ι, Bodl. στέασι quasi ἐστᾶσι.

ἐπιπολύ. πάντων ὥς ἐπιπολὺ τοῖς αὐτοῖς (ἐκπώμασι) χρω-ένων IV, 75. sic plerumque Clar. Mf. ἐπιτοπολὺ I, 20. ὅπως ἢ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα II, 115. 293. I, 11. IV, 205. τῆς ἡμέρας ἐπιπολὺ προσπλέοντες IV, 234. ἀνερρήγνυσαν τὰς ὧν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολὺ τῆς παρεξειρεσίας IV, 238. 294. II, 6. II, 186. III, 230. IV, 110. 236. V, 87. divisum, ἐπὶ πο-λὺ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε δεχ. III, 20. IV, 64. V, 18.

ἐπιπίπτω. διαρροίας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης II, 74. ἡ νόσος πέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις II, 298. ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπι-εσόντες I, 161. δν ἄρτι κίνδυνον ἐκείθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ αἰκροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

I N D E X

ἐπίπονος. ξυμποράν τε οὐχ ᾗσσαν ἡγείσθαι ἡσυχίαν ἀπράγμονα, ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον I, 99. ἐπιπόνῳ ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖν μετέρχονται II, 58. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκληιαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. — ὁρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ ἐπίπονοι οὖσαν V, 19. Hippocrates. Aretaeus. Diodor. 18 b.

ἐπιπόνως εὐρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις, περὶ τῶν αὐτῶν ἔλγῳ ὡς ἑκατέρους τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχει I, 34.

ἐπίσημος. — ὑπαρχόντων ἔτι ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀργυρίου ἐπισήμου ἐξακισχιλίων ταλάντων II, 24.

ἐπισημότατος. τὸν τάφον ἐπισημότατον ἐλάμβανον, οὐκ ἐνὶ κείνται, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ἀνείμνηστος καταλείπεται II, 66.

ἐπισιτιζόμενοι τὸν ἄριστον V, 153.

ἐπισκεπτέον. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἡσυχον, εἰ μὴ &c. IV, 34.

ἐπισκῆπτουσι ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων &c. vobis mandant, per iusiurandum &c. II, 113. 259. D. Halic. 706, 1. Ioseph. 764 ἀντείλασθαι ἀνάπτικον, Moeris.

ἐπισκοπεῖν ex VIII. Priscian. Suidas. Etymol. & Apostol.

ἐπισπάω. οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισπώμενοι, stimulatī III, 56. — τάχα ἂν ἐπισπασαίτο, fortasse vos in eius sententiam attrahat II, 235. ὃ, τε πείσας, καὶ ὁ ἐπισπώμενος II, 234. III, 14. ὁ περὶ ἐπισπώμενος αὐτοβοῶ III, 207. 223. IV, 261. Ulpian. in Dem. 332, 2. Herodot. I, 103.

ἐπισπορδαὶ δεσχήμεροι III, 255.

ἐπίσταμαι. — εἴσιν ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται, pro scientia, qua praediti fuerint IV, 115. ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπισταμένους τὰς πόλεις &c. V, 76. ἐπιστάμενος τὰς Ἀθ. φύσει IV, 253. Herodot. I, 3. ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζω, καὶ ἄλλων ἀπὸ ἐπίσταμαι III, 188. IV, 84. ἐπισταμένοις γράφω IV, 191. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν III, 16.

ἐπιστέλλω. τούτων ἐγὼ ἡδῶ μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, per literas significare IV, 192.

ἐπιστήμη. ἡ ὑμῶν ἐπιστήμη μετ' ἀσθενείας κρείσσων ἐστὶ ἑτέρας ῥώμης IV, 280. ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἐπιστήμῃ IV, 281. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχει IV, 109. ὑπερφρονουσι μὲν ἡμᾶς, ὑπομενοῦσι δὲ οὐ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ἥσσω ἔχειν IV, 108. — πάντων τὴν ἐπιστήμην ἡ γηράσκειν IV, 35. — διὰ τὸ βλάπτειν τὸ τῆς ἐπιστήμης, βαρύτητι τῶν νεῶν IV, 277.

ἐπιστήμων. τὸ τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας γενέσθαι, οὐ μὴ δῖος αὐτοῖς προσγεήσεται I, 204.

V E R B O R U M.

ἐπιστρατεύω. εἰώθασι οἱ τοῖς πέλας ἐπιόντες, τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ μόνον ἀμυνόμενον, ἀδεύστερον ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ &c. III, 136.

ἐπιστροφή. ὅπως μὴ τις ἐπιστροφή γένηται, mutatio II, 277. vid. Ulpianum ad Demosth. 134 a. Hippocr. Aretaeus.

ἐπίσχεσις. ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτὸν, μάλιστα δὲ ἡ ἐμὴ Οἰνὴ ἐπίσχεσις, cunctatio II, 33.

ἐπίσχω. — ἐχώρει οὐδὲν ἐπίσχων δρόμῳ III, 117. ξυμμαχίας ἐπίσχειν αὐτοὺς ἐκέλευον III, 256. ἐπειδὴ ἔτοῖμα ἦν ἀπογλεῖν, ἡ σελήνη ἐκλείπει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπίσχειν ἐκέλευον τοὺς στρατηγούς, ἐνθύμιον ποιοῦμενοι IV, 258. ἄλλους πρὸς αὐτῶν λομένους πρέσβεις, μὴ εὐθὺς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἐπίσχειν μέχρι &c. detinere I, 126. βούλομαι ἐνιαυτὸν ἐπίσχων, αὐτὸς σοι περὶ ὧν ἡκω δηλῶσαι I, 194. anno superfed. οὐ καταφοβηθεὶς ἐπιγχήσω, κινδυνεύουσιν τῆς πόλεως IV, 54. — ἐπίσχοντας τὰ πρὸς Ἀργεῖους, dilato Argivorum negotio III, 277. Dem. Φιλ.

ἐπίτασσω. οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μείζον εὐθὺς ἐπιταγήσεσθε, ὥς φόβῳ καὶ τούτῳ ὑπακούσοντες I, 200.

ἐπιτελές. τὸ ἐφ' αὐτὸν ἕκαστος σπεύδει· ἐξ ὧν φιλαῖ μὴδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι I, 202.

ἐπιτελέω. ἐπινοῆσαι ὅξεις, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γινῶσιν, 97. alibi ἐν οἷς ἔδει αὐτοὺς τὰ ῥηθέντα ἐπιτελέσαι.

ἐπιτέχνησις. πρὸς πολλὰ ἀναγκαζόμενοις ἰέναι, πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ I, 100. Dion. Halic. ἐπιτεχνᾶσθαι πάρας πείρας.

ἐπιτήδειος. — εἰ Τισσαφέρης φαίνοιτο αὐτῷ ἐπιτήδειος ὂν I, 72. οὐκ ἐπιτήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ἐλιγαρχίαν ἐλθεῖν V, 96. εἰς καὶ ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὲς ἐπιτήδείοι ἐτεθνήκει V, 100. ἄνδρας ἀπέκτειναν, οἱ ἐδόκουν ἐπιτήδείοι εἶναι· ὑπέξαιρέναι V, 107. καταστήσειν ἐς τὸ ἐπιτήδειον III, 114. νομίζοντες ὅς σπονδὰς οὐκ ἐπιτηδείας εἶναι III, 238. ἀφικνεῖται ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας, ab amicis III, 306. 324. λιγαρχία ἐπιτηδεία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη III, 330. ὧν ἐπιτηδείων ἐπαγωγὴ, commeatum III, 332. IV, 40. χώρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐν στρατοπέδῳ II, 35. ἐπειδὴ κατεῖχον Ἀθηναῖον ἐκ πολλοῦ πρέσσοντες οὐδὲν εὗροντο ἐπιτήδειον, 82. εἴποδεν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον IV, 201. ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς διαίταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια IV, 299. τὸν Φρύγον διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιμάδην πρᾶσσομένοις V, 84. vid. Ulpian. in Demosth. 253 b. & Schol. Synesii 426 a. & Dionys. Halic. p. 556, 511 &c.

ἐπιτηδείωτερον. — θᾶσσον καὶ ἐπιτηδείωτερον τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79.

Thucyd. Vol. VI,

R r

I N D E X

ἐπιτηδείως. — Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο III, 331. οἱ Λακεδαιμόνιοι, σὺχ ὑποταλαίς ἔχοντες τοὺς ξυμμάχους ηἰγούντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσωνσι βεραπεινότες I, 30. — ut paucorum principatu in reip. administratione uterentur, accommodata ad suum institutum.

ἐπιτήδες. ὁ Δημοσθένης τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπιτήδες προὔταξε, de industria primos in acie collocarat II, 334.

ἐπιτηδύμα. τοῖς ἐπιτηδύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες IV, 27. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψωδε IV, 34. τῆς Παρσίδος γλώσσης ὅσα ἡδύνατο κατενόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας I, 134.

ἐπιτήδευσις. ἀφ' οἷας ἐπιτηδύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ, πρῶτον δηλώσας δις. II, 56. ἥμισυ ἀξίος ἂν ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι, διὰ τὴν νομισμένην ἐς τὸ βεῖον ἐπιτήδευσιν IV, 522.

ἐπιτηδύμα Noster alicubi. vid. Aelian. V. H.

ἐπιτίθημι. — οἱ ξένοι — ὑπαπτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι IV, 96. ἡγούμενοι τούτους σφίσιν ὑπὸ φρονήματος, οἵπερ καὶ ἡκίσταν πρώτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120. imperum in se facturos. εἰ σφαλεῖν μέν τι — μετὰ τῶν ἡθαδέ ἐπιθούωτο IV, 21. θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο II, 41. & alibi passim.

ἐπιτίμησις IV, 253.

ἐπίτιμος. — ἐπίτιμοι ὄντες, — ἀτίμους ἐποίησαν. — καὶ ὕστερον αὖθις ἐπίτιμοι ἐγένοντο, hoc est, ἄντιμοι, in integrum restituti III, 259.

ἐπιτολαὶ ἀρκτούρου II, 120.

ἐπιτοαυτὸ ἐλασμέναι ἀγγελίαι, nuntii in unum mendacium congruentes IV, 166.

ἐπιτοπολὺ I, 20. Μί. νήσου οὔσης ὑλώδους ἐπιτοπολὺ, καὶ ἀτρυβούς III, 47. 347. ita Hippocrates passim. pag. 105. 122. 126 &c. vid. ἐπιπολύ.

ἐπιτρέπω. ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου, ut omne de se statuendi arbitrium permitterent Atheniensibus &c. III, 79. ἔτοιμος ὢν μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν III, 123. οὗτοι πλείστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες, ἡμᾶς ἐς κίνδυνον καταστήσειαν III, 342. II, 64. — ἢ ἀδικῶνται, δηλοῖ ὥς μὴ ἐπιτρέποντες, neglecturi I, 100. D. Halic. 286, 36. μήτε πόλεμον ἀγαν δηλοῦντες, μήθ' ὥς ἐπιτρέψομεν I, 116. ita, ut bellum neque nimis aperte declarent, & significant, nos haud permissuros &c. vid. Aretaei Indicem. οἱ

V E R B O R U M.

τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, quibus custodia commissā erat I, 176. δίκης Λακεδ. ἐπιτραπείσης III, 253.

ἐπιτροπὴν ἀνέντες III, 253. ἡξίου δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γοπεῖσθαι III, 270.

ἐπιτυγχάνω. ὀλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν II, 177.

ἐπιφανέστατος. ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν, τὰ μὲν ἡδεῖα, καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα, δίκαια III, 346. εὐρῆσθαι ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων ἡγησάμενος &c. I, 32.

ἐπιφανής. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος II, 66. ἢ οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον IV, 178. 199. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287.

ἐπιφανῶς. ἐκέλευον ὥς ἡκίστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, quam occultissime possent I, 128.

ἐπιφέρω. ταῖς τῶν Ἀθηναίων ὀπλίταις ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον III, 99. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν &c. ἀπελύσαντο III, 322. ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακαλεύσεως, ἐναυμάχουν IV, 237. — ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἢν δίκας θέλωσι διδόναι IV, 197. ὁρῶντες τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω, ἐθροβουύντο IV, 234. — ἐπιφέροντα ὄργας Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη V, 127. morem gerens.

ἐπιφήμισμα. ἀγτί δ' εὐχῆς καὶ παιάνων μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἱερατοῖς ἐπιφημίσμασιν ἀφαιρῶσθαι IV, 303.

ἐπιφθονος. ὅστις ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπιφθονον λαμβάνει, ὁρῶς βουλευεται II, 96. εἴτε δέων ἐπιφθονοὶ ἰστρατευσάμεν, ἀποχρώντως ἥδη τετημωρήμεθα IV, 305.

ἐπιφθῶνς. — ἄρχῃ ἕνεκα ἧς ἔχομεν, τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιφθῶνς διακείσθαι I, 107.

ἐπιφοιτάει. — ὥστε τὴν γῆν δροῦν ἐπιφοιτῶντες, incursionibus vastantes I, 115.

ἐπιφοράς, πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μιαθῶ, διδόντων τοῖς θρανέταις &c. IV, 50.

ἐπίφορος ἀνεμος II, 279.

ἐπιχειρέω. ὁρῶν αὐτὸν ἐπιτιμῶντα, ἐκέλευεν, ἢν τινα βούλῃται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν III, 45. — Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειροῦμενον αἰεὶ ἱλλίπες ἦν τῆς δοκίσεως τί πράξειν III, 81. περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι II, 60. ἐπ' ἐκείνοις ὅντος αἰεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, ἐφ' ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι II, 188. διάπλους ἐπὶ μεγίστῃ ἱλπίδι τῶν μελλόντων ἐπεχειρήθη IV, 52. τοῖς Ἀθηναίοις μέλλουσι ἐπιχειρήσειν παρακλεύετο IV, 107. — πρὸς τὸ ἐπιέναι ταῖς ἱκανοῖς εὐψυχότατοι ἂν εἶεν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι II, 20. ξυνανέπειθε τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους IV, 202. 224. ταῖς πολεμίοις ἰσχυρῶν ἐπιχειροῖν II, 212.

I N D E X

ἐπιχείρημα. τοῖς ἐπιχειρήμασιν οὐ κατορθοῦντες, ἰδόκει &c. IV, 250.

ἐπιχείρησις. — διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ὡς ἂν γνώσι I, 99. IV, 19. ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ, καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19. τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι II, 133. III, 48. 49. ὥθησαν ἀπὸ προειρημένου αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι III, 196.

ἐπιχειρηταί, τῷ ἄτολμοι *opponitur*: διάφοροι ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν, ὅξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς, οἱ μὲν, ἐπιχειρηταί, οἱ δὲ, ἄτολμοι V, 156. *agn. Pollux.*

ἐπιχράομαι. ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης ἐπιχρῆσθαι I, 94. *vid. Suid. I, 848.*

ἐπιχώριον ἐν ἡμῖν μὴ πολλοῖς χρῆσθαι (λόγοις) III, 26. διμύντων τὸν ἐπιχώριον ὄρκον ἐκάτεροι III, 235. 282. *ξυστρεφέμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ ταξει IV, 220.*

ἐπιψήφιζε, καὶ γνώμας προτίθει αὐθις Ἀθ. IV, 25. v. *Αἰνιοί.* ἐποκέλλω. τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων ἐπώκελλον III, 42. μίαν (ναῦν), ἐποκέλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πρωτεσιλάου, λαμβάνουσι V, 165.

ἐπομαι. θαρσύνετε, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεσθε, *suum quique ducem sequamini* II, 140. οἱ ἄγοντες παρατομοῦσι μάλλον τῶν ἐπομένων II, 266. *alibi, ἐπόμενον τῷ νόμῳ. ita Aretaeus, τῇσι ἐπιθυμίῃσι, obsequi.*

ἐπονομάζω. ἀφνειὸν ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον I, 23. Δαυλιὰς ἱ ὄρνις ἐπωνόμασται II, 46.

ἔπος I, 7. ἔπη διηρημέναι προπάλαι, *Aelian. V. H. XIII, 14.* ἐπορέγεσθαι πορρωτέρω ταῖς διανοαῖς, *Suidas I, 727.*

ἐποτρυνῶ. *Ξυν ἐπαίνῳ ἐποτρυνόντων ἡμᾶς εἰς τὰ δεινὰ I, 119.* σαλπικταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὀπλίταις, *ad congressum incitabant IV, 110.*

ἐποψίς. ἀνώμαλον τὴν ἐποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν IV, 293. *agn. Pollux.*

ἐπτὰ. ἰδόντων τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἐπτὰ III, 80. ἐπτὰ τιτες (νῆες) ἄπλοι ἐγένοντο IV, 227. ἐπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ ἔχορτες V, 18.

ἐπωνυμία. ἀφ' ἑαυτῶν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι I, 7. τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν I, 14. τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε II, 170.

ἐπωτίδες. — ὅσα χρη ἀντιναυπηγεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας IV, 277.

EP. ἔρανον κάλλιστον τῇ πόλει προῖέμενοι, *collectam: gratiam collaritiam* II, 66. *Schol. συνεκφοράν. Hesych. συνεσφορὰς mendose. Pindar. P. V, 103.*

V E R B O R U M.

ἱραστής. Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, ἱραστής ὢν, εἶχε τὸν αὐτὸν, de Harmodio IV, 85.

ἐργάζομαι. εἰτι Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἐργασμένοι εἰσὶν II, 247. αὐτοὶ ἐργάζοντο τὴν γῆν II, 244. οὐς, ὑποσχόμενοι ἡμῖν μὴ κτενεῖν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεῖνὰ ἐργασθε; II, 268. κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλάς, de bello I, 6. κατὰ ἐργασμαὶ τὸν ὑμέτερον οἶκον I, 193. — οἰκοδόμημα διὰ ταχέων ἐργασμένον III, 11. ἐλπίζοντες ταχίστην τὴν αἴρεσιν ἔσσεσθαι, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου II, 115.

ἐργαλεῖα ὅσα ἐς τειχισμὸν IV, 71. τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἰπιτειχισμὸν IV, 198. Ioseph. 343.

ἐργασία. κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ἢ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων ἐργασίαι ἐληγον IV, 183. ἡ τετράγωνος ἐργασία, opus ex lapide quadrato IV, 44. κτήσιν ἔχειν τῶν χρυσεῶν μετάλλων ἐργασίας III, 155. I, 197.

ἔργον. — τοῖς πρὸς ἔργα τετραμμένοις, qui opificiis operam dant II, 60. τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ, ibid. δῖεκπλοι οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ ἀναστροφαι, ἀπερ νεῶν ἀμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστὶν II, 144. εὐθύς ἔργου ἔχουσθαι, rem aggredi II, 5. ἰσόρροπος λόγος τῶν ἔργων II, 63. ἐνόμισαν — αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι, facinus sibi tributum iri II, 128. χρὴ αἰεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ, τῇ γνώμῃ βαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρεσκευασθαι II, 20. λόγων κόμπος, ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια II, 62. ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἠγεῖσθε II, 145. ἐν τῷ διαλλάσσουντι τῆς γνώμης, καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται II, 183. ὥς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς παραπλεύσας, ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ προσένευσαν, dum ipsi forte fugerent, annatarunt II, 335. δεαταὶ τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων II, 223. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσιν, ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν III, 314. τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἰπιδντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλλῇ δείκνυσθαι IV, 60. ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ λόγων παρεσκευαστο ἀμφοτέροις III, 97. τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσεσθαι IV, 202. τὸ ἔργον τῶν ἀνωθεν, officium eorum, qui desuper pugnant IV, 278. τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναβρούμενα III, 128. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν, — ἐν ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο III, 322. τῶν πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικὸν I, 34. & passim.

ἐρημία. τῶν τειχῶν, διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν, λήψεως οὐκ ἂν ἀμαρτεῖν V, 108. ἐρημία ἀνδρῶν IV, 164.

ἐρημος. ἔχων ξύμμαχον ἐμὲ, καὶ οὐκ ἐρημος, ἀγωνιεῖται IV, 122. II, 255. πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἐρημον ὄντα νεῶν V, 156. II, 8. ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ III, 43. πολλὰς εἶναι ἀκρας ἐρήμους τῆς Πε-

I N D E X

- λοπονήσου III, 6. ἐρήμη δίκη θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ IV, 98. D. Hahic. 667, 46.
- ἔρις. ἐγένετο ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ἀνομάσθαι II, 81.
- ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἐρίδι ἦσαν IV, 60.
- ἔρμα. μὴ οὐ προΐδων τις ὥσπερ περὶ ἔρμα περιβάλλῃ τὴν ταῦν IV, 210. vid. Var. Lect.
- ἐρμηνεύω. οὐδένος ἦσσαν ὧν γινῶναι τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα II, 88.
- ἐρομένου τινὸς δὲ ἀχθεδόνα, εἰ δς. III, 62.
- ἔρως. ἐν ἔρσει κρυβύλον ἀναδύμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν I, 11.
- ἐρυθήματα καὶ φλόγους τῶν ὀφθαλμῶν ἐλάμβανε II, 72.
- ἔρμα ἢ εὐσφοδῶτατον ἢ τοῖς πολεμίοις ὄρθωσαν IV, 105.
- στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος προσπεριβαλλομένου V, 60. III, 50. δς.
- ἐρύμνην χωρίον καὶ δυσπρόσοδον III, 307.
- ἐρχομαι. δεδιότες, προμηθεῖα μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν V, 96. διὰ — τὴν ὑπερίορον ἀσχολίαν ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλευσόντας, ad ullam consultationem de δς. V, 110. Φοινίσσας ναῦς ἀποτρέψαι, ὥστε μὴ ἐλθεῖν V, 172. ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετεχισμένον IV, 309. ἐς χεῖρας ἐλθεῖν III, 53. ἐς ἐπινοίαν ἡμῶν ἐλθεῖν III, 134. διὰ μάχης ἐλθεῖν, configere III, 134. 135. 288. — νῦν μὲν γὰρ κἄν ἐλθοῖεν ἴσως Λακεδαιμόνιοι χάριτι IV, 21. ἐς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἐλθεῖν II, 84. — καὶ ἄλλο εἴ τι δύνατον ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. παρὰ τοσοῦτον ἢ Μυτιλήνῃ ἦλθε κινδύνου II, 243. 236. I, 48. 53.
- ἔρως. — ἢ ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντὶ (ἐς τοὺς κινδύνους ἐξαγούσιν), ὁ μὲν, τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ, τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι II, 137. ἔρως ἐνόησε τοῖς πᾶσιν ἐκπλεῦσαι, desiderium IV, 41.
- ἐρωτάω. βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο II, 260. Δόρυβη πολὺν παρείχον ἅμα πάντες ἐρωτῶντες IV, 247.
- ἐρώτημα. μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως II, 259. τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθηματος πυκνοὶς χράμενοι IV, 247.
- ἐρωτικός. τοιοῦτον τρόπον δι' ἐρωτικὴν λύπην ἢ ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς τῷ Ἀρμόδιῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐγένετο IV, 92.
- ἐρωτικῶς περιαλγίσας IV, 85.
- ΕΣ. ἐς. καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν III, 186. ἐς τὴν πλείον οὐκέτ' ἐπικολούθουν, νομιζόντες αὐτοὺς διαπεφευγῆναι III, 191. ἐς ἄλγιστον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι III, 194. — διὰ τὴν νεομισμένην ἐς τὸ θείον ἐπιτήδευσιν IV, 322. ἐς οὐ-

V E R B O R U M.

δὲν κακοπαθήσαντες IV, 324. τὰ τῶν ξυμμάχων ἡργυρολόγη-
σεν ἐς τὸ ναυτικόν, ad classem comparandam V, 7. ἐς τὰ μαλι-
στα ξένος δὴν V, 13. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὅψε V, 33. ἐπὶ ξύλα ἐς μη-
χανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινὰς ἐς Ἀσίην III, 20. ἐς ἄνδρας
ἐξήκοντα III, 72. τὰς διαφορὰς ἐς αὐτὸς ἀναβαλώμεθα III, 92.
ἐς χεῖρας ἦσαν III, 107. — ὅπερ ὑμεῖς ἐς Λακεδαιμονίους πε-
πόνθατε, quod vobis erga Lacedaem. accidit IV, 22. μετὰ τοῦ
ἐς τὰ ἄλλα θάρσεν IV, 103. καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰς
ἀρχὰς, ἐς τὴν ἑνὴν πόλιν οὐσαν ξυνόκισε πάντας II, 28. ἃ ἡ φύ-
σις ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές II, 265. ἐς πλῆθος τριή-
ρεις ἐγέγοντο, abunde I, 24. ἐς τόδε, pro μέχρι τοῦδε I, 95. ἐς
τύχας, πρὸς πολλῶ δυνατωτέρους ἀγωνιζόμενοι, καταστῆναι,
incertos fortunae casus subire I, 96. Herod. V, 106. ἐς ἀκρόα-
σιν ἀτερπέστερον φανεῖται, de Historia I, 34. ἐς ἀεὶ, ibid. vid.
ἀεὶ. ἐσαεὶ Lucian. & Pindar. Ol. 11, 10. vid. εἰς.

ἐσάγω. προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτον τὸν βουλόμε-
νον &c. III, 41.

ἐσακοῦν. ὅπως σφίσις ὀτιμωγίστη πρόφασις εἴη τοῦ πολεμεῖν,
ἢν μὴ τι ἐσακοῦσιν, si nulla in re sibi morem gerere voluissent
I, 174. II, 177. III, 231 &c.

ἐσβαίνω. ἐς τὰς ναῦς ἐσβήσεσθαι I, 132. & alibi. ἐμβαίνω
Th. Magist.

ἐσβάλλω. ὁ στρατὸς ἐσβεβλήκει II, 312. ἐς Ἀττικὴν ἐσέβαλ-
λον IV, 198. Herodot. I, 15. τὸ ἀργύριον ἐσβαλόντες ἐς ἀσπί-
δας ὑπτίας IV, 316. V, 48. ἐλέχθη ὡς φάρμακα ἐσβεβλήκοισιν
ἐς τὰ φρέατα II, 71.

ἐσβάσις. ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβάσει πλείστους, οὐκ
ἐπισταμένους. νῆιν IV, 219.

ἐσβατός. — πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἐσβατόν τῇ ἡμετέρᾳ
τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι II, 62. om. Steph.

ἐσβολή. ὅτε ἡ ἐσβολὴ ἐμελλε ἔσσεσθαι II, 26. ἐσβολὴν ποιησά-
μενος τῇ πόλει V, 48. & saepius alibi.

ἐσδρομή. ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ ἀπολέσας, τὴν πόλιν
περιεποίησε II, 42.

ἐσέρχομαι. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐσελθεῖν ἐπὶ τούτῳ (τῷ ἱερῷ) ἔφα-
σαν, ἀλλ' ἵνα &c. III, 245.

ἐσηγέομαι. οἱ Συρακούσιοι, Ἐρμοκράτους τοῦ στρατηγοῦ ἐση-
γησαμένου οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν IV, 158.

ἐσήγησις. ἡτιῶντο τὴν ἐσήγησιν τοῦ παντός, hoc est, τὸ εἰς
πυγίσσασθαι προχωρῆσαι τοῖς Ἀργείοις III, 250.

ἐσηγητής. — περιστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ
δήμῳ V, 76.

ἐσίημι. — οὐδ' ἐσίηται ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐ-

I N D E X

δένα, in carcerem III, 73. ἐς τὰς σπονδάς ἐσιέναι III, 268. 278. ὥς ἥδη ἐμελλον ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μάλλον αὐτοὺς ἐστὶ τὰ δεινὰ, pericula magis in mentem veniebant IV, 49.

ἐσκειμαι. ἐπειδὴ αἱ νῆες πληρεῖς ἦσαν, καὶ ἐσέκειτο πάντα ὅσα ἐμελλον ἀνάξασθαι IV, 52.

ἐσκομιδῇ. οἱ ἔσπλοι οὐκ ἀσφαλεῖς ἦσαν, καὶ διὰ μάχης ἥδη ἐγίγνοντο αἱ ἐσκομιδαὶ IV, 208.

ἐσκομίζομαι. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ῥῶν ἐσκομιζόμεθα IV, 39. importemus.

ἐσένεω. ἐσένεον κατὰ τὴν λιμένα κολυμβηταὶ ὕψυδροι, ἀσχοῖς ἀφελκοντες μήκονα δισ. III, 42. annatabant.

ἐσπείπω. ταῦτα δὲ (τὸν οἶνον δισ.) ὁρώτων τῶν Ἀθηναίων ἐσπόμεπειν III, 25.

ἐσπίπτω. ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτὸ, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη III, 36. de freto Siculo. ἐσπεσόντες ἐς τὴν πόλιν III, 196. ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ IV, 318. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, in carcerem ab Ephoris coniectus est I, 183.

ἐσπλέω. τρίτος αὐτῶν Λάμαχος δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐσπεπλεύκει III, 111. 112. οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον, παραχβεῖσαι περὶ ἀλλήλας IV, 206.

ἐσπλους. οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. ἀκ' κερααῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων ἡρμέναι IV, 239. τοὺς ἐσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι III, 11. ἐξω τοῦ ἐσπλου III, 12.

ἐσπραξίς. διὰ τοῦ δύματος τὴν ἐσπραξιν ἐσβαλοῦντες, ut hostiam exigere III, 291.

ἐστίθημι. φύσας μεγάλας ἐσθέντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσων III, 149. grandibus follibus ad antennae caput applicitis flatum ciebant.

ΕΤ. ἕτερος. τούτων ἐγὼ ἡδὴ μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε IV, 192. τὸ ἕτερον τοῖν δυοῖν τεύχοιν κατέβαλον IV, 207. ξυμφορὰ οὐδεμιᾶς ἦσσαν μάλλον ἐτέρας ἐνέπεσε IV, 219. ἕτερος ἐτέρου προφέρει ἐπιστήμη IV, 281. δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἐτέρου τεύξεσθαι III, 46. τοῖς ἔθνεσιν δῖχα πέφυκε τοῦ ἐτέρου III, 88. 101.

ἐτι. οὐκ ἀποστατέον ἐτι τοῦ πολέμου, nequaquam V, 6. Aelian. V. H. XII, 60. ὥς ἐτι ἐλπίς καὶ δυνατόν κωλύσαι V, 60. ἐν τούτῳ, καὶ ἐτι πρότερον πρὶν ἀναστῆναι, τὰδε ἐπράσσετο, quin etiam V, 67. 171. IV, 149. νομίσαντες μὴ ἂν ἐτι ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι IV, 164. εἴτις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἐτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου IV, 185. 192. III, 22. 46. 56. 134. 163 &c.

V E R B O R U M.

ἐτοιμάζω. ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν II, 14. parare. ἔπρασσον ὅπως ἐτοιμάσαιντο τὴν τιμωρίαν, ἣν δέη I, 82. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας ἀπαντησόμενος III, 115.

ἐτοιμος. πάντα πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεδῆς ἐτοιμοὶ ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. 6. 147. III, 123. τὴν Βρασίδου γνῶμην ὁρῶντες ἐτοιμῇ, *animum propensum* III, 182. ἐπεὶ ἐτοιμα αὐτοῖς τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν IV, 103. τοῖς δὲ αἰεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἐτοιμῇ διὰ τὸ πλῆθος ὁδὸν εἶναι IV, 134. διὰ τὸ ἐτοιμῇ ὑπεῖναι ἐλπίδα ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας IV, 135. *in promptu spes est*. δι' ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐς τὰ ἐτοιμα μᾶλλον τρέπονται I, 32. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἐτοιμα ἦν, *res pro facultate paratae* II, 7.

ἐτοιμότερος. οὐ τοῖς ἀρχεῖν βουλομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς ὑπακούειν ἐτοιμότεροις οὖσι III, 89.

ΕΥ. εὖ. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀμνυνόμεθα III, 92. — ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ εὖ καὶ κακῶς οἷός τε ἐστὶν αὐτὸν ποιεῖν V, 126. ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ δῶνται V, 129. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι εὖ III, 130. — αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήφονται II, 228.

εὐαποβατωτέραν νῆσον III, 49.

εὐαποτείχιστος. ὅπως μὴ δι' ἐλάσσονος εὐαποτείχιστοι ᾖσιν, ἣν ἄρα σφάλονται IV, 117.

εὐβουλία. ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία I, 112. νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλία εἶναι, τάχος καὶ ὀργὴν II, 231.

εὐβουλος. πολεμικοὶ καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γ. I, 119.

εὐδαιμον. τὸ εὐδαιμον, τὸ ἐλευθρον κρίναντες, *felicitem esse libertatem* II, 66. οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων I, 11. *vid. Annotat.*

εὐδαιμονία. μεγίστη ἐγένετο (*Odrysarum imperium*) χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἀλλῇ εὐδαιμονίᾳ, *earum rerum copia*, quae homines beatiores faciunt II, 159.

εὐδοκίμω. κατὰ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῇ εὐδοκίμῃ, ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται. Marg. *τινι*. *pro dignitate*, ut quisque in aliqua re excellit II, 56.

εὐδοξοτάτην καὶ ἐλευθέραν πόλιν νομήμεθα I, 118.

εὐελπῖς. ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες I, 98. IV, 42. V, 7. εὐελπῖς χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις III, 15. — οὐδὲ ἰσχυρὸς βέβαιον, διότι καὶ εὐελπι, quod bona spe compleat III, 91. *vid. Arctaeum* 49, 2. Clem. Alex. 162, 51. Plato, ὑμᾶς χρὴ εὐέλπιδας εἶναι πρὸς θάνατον. Diodor. 568 d.

εὐεπίθετος. ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη ἡ παρασκευὴ αὐτῶν, βραδεῖα προσπίπτουσα, *facile invadenda* IV, 58.

Thucyd. Vol. VI.

S s

I N D E X

εὐεργεσία. ἡ εὐεργεσία ἐς τοὺς Σαμίους, παρέσχε ὑμῖν Αἰγυπτιῶν ἐπικράτησιν I, 62. ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναὺς ἐπιδούλαι III, 18.

εὐεφοδάτατος. τὸ ἔρυμα εὐεφοδάτατον ἦν τοῖς πολεμίοις IV, 105. Polyb. p. 36.

εὐζανος ἀνὴρ ἐνδεκαταῖος τελεῖ II, 158. *pervenire potest expeditus*. D. Hal. Xenophon. Horat. — *praeclivius* ac nos.

εὐνῆτες alicubi. Demosth. εὐνῆειαν & φιλανθρωπίαν coniungit vid. Aretaei Indicem.

εὐθύνα. — τῶν μὲν ἰδία πρὸς τινὰ ἀδικημάτων εὐθύνη, damnatus est I, 135. D. Hal. 726, 17. τὰς εὐθύνας ἐλάμβανε, Diodor. 670 d. Demosth. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν. vid. Ulpian. 323, 364.

εὐθύς ἀπὸ παλαιοῦ μείζω ἔτι ἐποίησαν τὴν πόλιν I, 6. τὸ Ἐλληνικὸν ὄρων ξυνοιστάμενοι πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν, εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διατροόμενοι I, 4. δεομένοις ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν I, 53. ἅμα τῷ ἦρι εὐθύς ἀρχαμένῳ V, 92. — ἐν ᾧ σαφέστατα τὴν Ἰωνίαν δις. εὐθύς εἶχον οἱ πολέμιοι V, 132. 147. 150. πόλις εὐθύς ἐστὲ, ὅποι ἂν καθέροισθε, protinus IV, 305. ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθύς ἐπὶ τὴν γέφυραν III, 173. *verte recta*. τοὺς μὲν ἀπέκτειναι εὐθύς ἐν χειρὶ III, 207. τὰ — ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα II, 233. ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθείαν, *curfu contendit recta per illam viam* III, 221. ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε δις. II, 163. — εὐθύς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193.

εὐκατηγόρητος. τὴν Ἀθηναίων πόλιν εὐκατηγόρητον οὔσαν ἡκομαν ἀποφανοῦντες δις. IV, 120.

εὐκοσμον. εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γιγνόμεθα I, 119. Aretaeus 82, 18.

εὐλογία. τὴν εὐλογίαν ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανεράν σημείοις καθίστας II, 63.

εὐλογον. — προσεῖναι τι μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλογον III, 129.

εὐλόγως. οἱ εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἀπίασι III, 90.

εὐμένεια. τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελέσθαι III, 345. Herod. II, 46. Bodl. ἐόντα. recte. Med. ὄντα.

εὐμενής. παρέσχετε αὐτὴν (τὴν γῆν) εὐμενῇ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἕλλησιν, *agrum, quem Graecis benignum Dū prae buistis* II, 114. Συμὸς εὐμενής Bacchylides. Schol. Sophocl. 263. εὐμενεῖς Aeschylus. Perf.

εὐμεταχείριστος IV, 132.

εὐνοια. — περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ὡς ἑκατέρων τὶς εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι I, 34. — εὐνοίαν ἔχουσα πράξαι ἢ ἐπινοοῦμεν II,

V E R B O R U M.

19. τὸν σκοπὸν Schol. quasi ἐννοίων legisset. ἡ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, hoc est, εὐνοϊκῶς εἶχον. hominum benevolentia longe maior ad Lacedaemonios inclinabat II, 15. εὐνοία πίστιν βεβαίῳ II, 187.

εὐνομέω. — ἐκ παλαιτάτου εὐνομήθη, καὶ αἰεὶ ἀτυράννευτος ἦν I, 28. Aeschin. οἰκίαν εὐνομουμένην. εὐνομήθησαν, Herod. I, 66.

εὐνομία. ἐχώρησαν ἐς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες, reipublicae recte administrandae formam V, 98. Pindar. Ol. IX. 2. λέλογχεν ὁπδέντα.

εὐνους. τὸ ἔχον τῶν ξυναγωνιουμένων οὐ τὸ εὖνον τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλὰ &c. III, 347. 129. τοῖς Ἀθηναίοις εὐνοί ἦσαν πλὴν καθόσον &c. IV, 136.

εὐξυνετώτερον ταῖς συμφοραῖς αἱ αὐτοὶ προσφέροντα (σώφρονες ἄνδρες) III, 28.

εὐοργήτως τῷ πολέμῳ προσομιλήσας I, 169. moderate se gerens. εὐοργητώτερα Galen. Exeg. in Hippocrat. cum Schol. Thucyd. εὐτροπώτερα exponit. Clem. Alex. 302, 28.

εὐορκέω. — ἔφασαν — θεῶν πίστεις ὁμόσαντες, οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτοὺς III, 251.

εὐορκος. εὐορκον εἶναι, προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 249. 236. Pindar. Ol. II, εὐορκίαις ἔχαιρον.

εὐπαρεσκευάζοντα τὰ πολέμια I, 30.

εὐπορέω. χρυσὸν καὶ ἄργυρον κέκτννται, ὅθεν ὁ πόλεμος εὐπορεῖ IV, 57. Ulpian. in Dem. 335, 2. 351, 2.

εὐπορία. — πόλεμος, ὕφελών τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν &c. II, 288. εὐπορία ἦν ναῦς ποιέεισθαι, ξύλων ὑπαρχόντων III, 77.

εὐπορος. οὐκ εὐπορον ἦν διῖναι ἀνευ ἀγωνοῦ III, 116. D. Haec. 650, 1. διὰ τὸ εὐπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ V, 74. alicubi εὐπόρως εἶχον τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον.

εὐπορώτατος. πόλιν τοῖς πᾶσιν εὐπαρωτάτην καὶ μεγίστην ὀκῆσαμεν II, 95.

εὐπωρώτεραν τῆς στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἐφοδὸν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν I, 132. Diodor. βελῶν 353 b.

εὐπραγία. δέισαντες μὴ παραχρὴν σφίσιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ IV, 322. εὐπραγίαις ἐξυβρίζομεν I, 118. Pindar. ἐπὶ ἀπροσδοκῆτῃ εὐπραγίᾳ πάλιν αὐτὸ ἀναρρώσζοντες IV, 249. ἐπιπλεῖστον ἀριστον διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν III, 278.

εὐπραξία. ἐκοθε αἷς ἂν (πόλεσι) ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν II, 225.

εὐπρεπεία λόγου, καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος, specioso verborum praetextu, & confilii aggressione II, 185. IV, 51.

I N D E X

εὐπρεπές. ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἰσχίον πλεονακτῆσαι ἢ βία ἐμ-
φανεῖ III, 128. τὸ εὐπρεπές τοῦ λόγου ἐκπονήσας, speciosa ora-
tione elaborata II, 222. ἦν τοῦτο εὐπρεπές πρὸς τοὺς πλείους
V, 100. D. Halic. 742, 41. ἀνάγκη, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλή-
σει δὲ, κατὰ ἔχθος IV, 269. 120.

εὐπρεπέστατος. — τὸ δ' εὐτυχές, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης
λάχῃωσιν τελευτῆς II, 67. ὅπως τὰς διαβολὰς — ὥς εὐπρεπέ-
στατα ἀπολογησεται V, 175.

εὐπρεπῶς ἀδικοί, infesto animo, sed specioso praetextu III,
90. τὸ φύσει πολέμῳ εὐπρεπῶς ἐς τὰ ζυμώμενα καθίσταται
III, 87.

εὐπρόσδοτος ἦν πᾶσιν, facilis ad illum fuit aditus IV, 90. D.
Halic. 645, 23. Xenophon, εὐπροσδότητον χωρίον. Plutar-
chus, ἀνθρώπος.

εὐπροφάσιστον αἰτίαν IV, 169.

εὐρημα. ἐκείνοις δυστυχούσιν, ὅτι τὰ χίιστα εὐρημα εἶναι δια-
κινδυνεύσαι, lueri loco fore III, 278. idem ac ἔρημαιον Xeno-
phon Ἀναβ. VI. Noster alibi, εἰ δὲ μισθὸν προσαλήψοιτο, εὐρη-
μα ἐδόκει εἶναι. ita Isaeus: ita scholae vertunt Seniores Ierem
XXXVIII, 2. Euripides, Philostrate.

εὐρίσκω. — ἀθρεῖτω, καὶ εὐρήσει οὐκ οἶκός δὲν δεσ. III, 244
Herodot. I. ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις alibi. εὐρήται δ' ἡμῖν ἔ-
σα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι IV, 277. οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους
χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι εὐρήσουσι IV, 284. δεινότερόν τι τούτου
δέος εὐρέσειν ἔστιν II, 236.

εὐρυχωρία. ἐκπλεῖν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν II, 138. ἐπανῆγε τὸ
στρατόποδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον IV, 178.

εὐσεπαστότατον τὴν πυκνότητα τῆς ζυγκλείσεως νομίζειν
εἶναι III, 316.

εὐσταλεῖς ἦσαν τῇ ὀπλίσει II, 200. D. Hal. 464, 31. Ioseph.
1380. Hippocrat.

εὐτακτεῖν. πρὸς τὸ παραχρῆμα δέος ἔτοιμος ἦσαν εὐτακτεῖν
V, 5.

εὐτακτον πορείαν φυλάξατε IV, 306.

εὐταξίας ἐς τὰ ἔργα πρσγενομένης IV, 114.

εὐτέλειω. τῶν κατὰ τὴν πόλιν τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι V,
5. Ioseph. 205. φιλοκαλούμεν μετ' εὐτελείας II, 60. ἐς εὐτέ-
λειαν τι ζυντέμνεται V, 133.

εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχὲ εἰ μορῶ τῆς δαπάνης V, 70.

εὐτραπελῶς. μετὰ χαρίτων μάλιστα ἂν εὐτραπελῶς τὸ σῶμα
εὐταρκές παρέχσθαι, cum maxima venustate sese idoneos
exhibere II, 62. Schol. Synesii 418 b.

εὐτυχέω. τὰ κατὰ λόγον εὐτυχούντα, ἀσφαλέστερα, ἢ πα-

V E R B O R U M.

πα δόξαν II, 226. κακοτυχῶν (ἀνὴρ) ἐν εὐτυχούσῃ (πατρίδι) II, 88. τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκίμως εὐτυχῆσαι III, 27. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται, non merito succedit &c. III, 91.

εὐτυχία. τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι I, 166. οὐδενὸς εὐτυχίᾳ δοκῶν που ὕστερος εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον βίον IV, 304. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. τὴν παρούσαν εὐτυχίαν καλῶς θέσθαι III, 27. 95.

εὐτυχές. αὐχμηὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται II, 92. vid. εὐπρεπέστατος.

εὐφύλακτα II, 306.

εὐφυλακτοτέρα αὐτοῖς ἐγγίγνεται, Rhodus V, 85.

εὐχή. ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο V, 107. IV, 303.

εὐφυχία οὐδὲν προφέρασι II, 143. ἀνευ εὐφυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει II, 140.

εὐφυχον. τὸ εὐφυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὁξεῖς ἐνδείκνυνται III, 189. — χῶρας διὰ τὸ εὐφυχον ἐλευθέρας III, 216.

εὐφυχότατοι πρὸς τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις II, 20.

εὐώνυμον. τὸ εὐώνυμον αὐτοῖς ὑπερεβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν V, 168 & 167 &c.

ΕΦ. ἐφ' ᾧ ἤλθομεν IV, 193. III, 27. σπονδὰς ποιοσάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἀνδρας κομιοῦνται, ea conditione I, 157. & Synesius. ἐφ' ἡμέραν, in diem III, 103. ἐφ' ἀρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι III, 154. vid. ἐπί.

ἐφαιρέω. — ἐφηρημένος ἀρχεῖν III, 19.

ἐφεδρευόντων ἐγγὺς Ἀθηναίων III, 105.

ἐφέλκω. μὴδ' ὅτι ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην διδῶσι; τούτῳ ἐφέλκεσθε, ad societat. alliciamini I, 64.

ἐφέπομαι. ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων, φυγὴ καθεστήκει παντὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων III, 143. — ὁ μὲν ἠγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη II, 237.

ἐφεωράω. — ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωράτα τῆς νήσου II, 320.

ἐφίημι. τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφίεμένοι III, 88. vid. Th. Magistrum.

ἐφίστημι. ὥς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφίστάνται II, 288. prout contigerint. ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς V, 106.

ἐφόδος. σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους IV, 158. D. Halic. 348, 43. ἡ φυγὴ καὶ ἡ ἐφόδος, ἴσῃν ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρείον ἔχει III, 188. γνώμης μᾶλλον ἐφόδος ἢ ἰσχύος II, 185.

ἐφόδιος. μετ' ἀλίγων ἐφοδίων IV, 58. ἀργυρίον τι ῥητὸν ἔχον-

I N D E X

- τας ἐφόδιον II, 108. Aelian. V. H. XII, 40 &c. Herod. 942 b.
 ἐφολλὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος III, 161. ἐφόλκια εἰς παρ-
 ῥησίαν, Aelian. VIII, 12. vid. Aeschyl. Steph. p. 314.
 ἐφορεύοντι Ἐσθίῳ, Ephori magistratum gerente V, 13.
 ἐφορμίω. τῶν πολεμίων ἀντιπράρων ἐγγυς ἐφορμαίντων V,
 115. III, 36.
 ἐφορμίζω III, 11.
 ἐφόρμησις. λιμένα καὶ ἐφόρμησιν ἱκανωτάτην τῇ στρατιᾷ
 ἔσσεσθαι IV, 77.
 ἐφορμος, statio III, 51.
 ἐφυστερίζω — ἐστασίαζε τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερί-
 ζοντά που, πύσσει τῶν προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερ-
 βολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας II, 289. καθυστέρουν Dio-
 dorus 391 c. 225 d.
 EX. ἐχέγγυος. τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχέγγυον πιστεύ-
 σαντας II, 238. D. Halic. 104, 34. Clem. Alex. 322, 8. Iose-
 phus B. 851. 902. Euripid. Φοιν. 766, & Schol.
 ἐχθιστος. ὡς ἐχθροὶ καὶ ἐχθιστοὶ οἷγε ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον
 δουλασόμενοι IV, 285.
 ἐχθος. — κατὰ ἐχθος εἶποντο IV, 269. I, 134.
 ἐχθραν μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην διαφυγεῖν IV, 127. III,
 35 &c.
 ἐχυρὸς. τὴν ἐλπίδα ἐχυρὰν εἶχον ταῖς ναυσὶ κρείστους εἶναι
 IV, 239. Mf. Gr. ἰσχυρὰν ex Gloss. ἐν τῷ ἐχυρῷ εἶναι IV, 306.
 οὐκ ἦν ὁ διαλύσων, οὔτε λόγος ἐχυρὸς, οὔτε ὄρκος φοβερός II,
 293. λόγος ἐχυρὸς D. Halic. de Isocrate. οὐκ ἔχοντος ἀπὸ ἐχυ-
 ροῦ πύθεν ὀρμᾶσθαι I, 126. Aeschyl. Schol. 88. φρούρηαι D. Ha-
 lic. 188, 43.
 ἐχυρῶς. εὐρήσει τίς λογιζόμενος, μόνον τοῦτο ἐχυρῶς ζυμ-
 βαῖν III, 245.
 ἐχυρώτερος. ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μείζον, τόσῳ
 καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον V, 37. τὸ μὴ ἀδικεῖν ἐχυροτέρα δύ-
 νاميς, ἢ διὰ κινδύνων τὸ πλεονέχειν I, 64.
 ἔχω. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217.
 πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι ὥσπερ ἔχομεν II, 211. χαλεπῶς ἔχει
 ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πείθω, ipsa persuadendi ratio in dif-
 ficili est II, 248. ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα ἐσταυρώθη καὶ ὁ
 κοδομήθη IV, 159. οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε IV, 193. τοῦ αὐτοῦ
 λόγου εἶχοντο III, 286. — ἐπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος,
 quam maxima celeritate quisque poterat II, 147. ἔσχον ἐς ἡμέ-
 ραν, appulerunt IV, 99, εἶχον οὐδ' ἐν σφίσιν αὐτοῖς χρῆσασθαι
 III, 55. 56. vid. καλῶς. ταύτην τὴν τάξιν ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχου-
 τε, hunc ordinem per se, non permixti aliis, obrinent III, 311.

V E R B O R U M.

π' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε, ancipitem cogitationem habens IV, 252. τέλος ἔχοντες, cum absoluta rei arbitratu suo transigendae auctoritate III, 175. ἐν Σεραπείᾳ πολλῇ ἔχον I, 78. ἔχων διαίταν ἐν Ἀργεῖ, habitabat I, 190. δεδιόναί χεῖν αὐτὸν, retinere, ibid. ἐν ὀργῇ εἶχον II, 38. σχύοντι γυναῖκα II, 46. vid. ἴσχω.

ΕΩ. ἐφ. ἅμα τῇ ἐω γυγνομένη III, 51.

ἑώραω. τὸ πλῆθος ἑωρων τετραμμένον III, 157. V, 15. 60 &c. ἕως ἂν βασιλέα ἐπέρῃται V, 46. ἕως ἔτι ἐλπίς καὶ δύνατον κωῦσαι V, 60. ἕως ἂν τι περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῇ III, 49.

Z.

ΖΑ. ζᾶω. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον II, 69. ζητοῦντες ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν II, 224.

ΖΕ. ζεύγνυμι. ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς, ὥστε πλωίμους ἵναι, iugis aptantes I, 45.

ζεῦγμα. ὁρμισάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. πειδὴ προσέμισγον τῷ ζεύγματι IV, 289.

ζεῦγσει βοεικοῖς III, 192.

ΖΗ. ζηλώω. μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν ὁ ἄφρον III, 346. ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν, ὁ δὲ δρᾶν ἱ βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει II, 59. χρώμεθα πολιτείᾳ οὐ ηλοῦση τοὺς τῶν πέλας νόμους II, 56.

ζήλωσις pro μίμησις Atticum Moeris.

Ζημία καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατῆρ II, 275. &c paulo post διὰ τὸ πλῆθος ζημίας. θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο II, 1. Herodot. I, 145. ἐπεὶ διεξεληλύθασιν διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν ἱ ἄνθρωποι II, 236. τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον II, 305.

Ζημιῶω. πληγαῖς πάντας ζημιοῦσι V, 114. φυγῇ ἐζημιώσαν II, 95. — ἐν ᾧ ἡ πόλις βραχέα ἥσθεισα, μεγάληα ζημιώσεται I, 228. ζημιούν II, 232.

Ζητέω. — ἥσθόν τις ἐπ' ἀδίκους ἔργοις λόγους καλοὺς ζητῇει II, 271. — τοὺς δράσαντας ἥθει οὐδείς, ἀλλὰ μεγάλοις μηῦτροις δημοσίᾳ ἐζητοῦντο IV, 45. vid. ζάω.

Ζήτησις. ἀταλαίπωρος ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας I, 32. ἐφοβεῖτο ἢ τῆς τροφῆς ζητῆσει πορθῶσι τὴν ἡπειρον V, 89.

ΖΩ. ζωγρήσαντες II, 268.

H.

ΗΒ. ἡβῶω. τῶν ἡβόντων αὐτῶν ἄνδρας ἐξῆγον III, 199.

ΗΓ. ἡγεμονία. τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι ἀπάσαις ταῖς ῥόλεσιν, par imperium III, 282. πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὐποίησα IV, 193.

I N D E X

- ἡγεμῶν τῶν ὁδῶν II, 314.
 ἡγέομαι. ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο, illos putabat al-
 lum iri III, 14. ὥς ἀν αἱ τύχαι αὐτῶν ἡγήσονται III, 28. Ἀρ-
 χίδαμος ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου II, 18.
 ΗΔ. ἡδέως ἀπαλλαγέντας τοῦ πράγματος V, 138.
 ἦδη. ὕστερον ἦδη, aliquanto post V, 105. — ὥς φανερώς ἦδη
 Ἀττικίζοντι V, 134. ἦδη γὰρ καὶ ὅσονοῦ παρελευθεῖ ἡ αὐτῶν
 τείχισις &c. IV, 183. σχεδὸν γάρ τοι ἦδη πᾶσα ἡ Σικελία &c.
 IV, 224. &c. ita plerumque.
 ἦδομαι. τῷ ἡσυχῇ τῆς εἰρήνης ἠδόμενον I, 166. ἡ πόλις ἐμ-
 χέα ἡσδεῖσα, μεγάλα ζημιώσεται II, 228.
 ἦδονή. — τοῖς ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησασθαι μεθ' ἡδονῆς III,
 30. διὰ τὸ ἦδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. πρὸς ἦδονὴν τι λή-
 γειν II, 99. — Herodot. II, 127. ῥῶον γὰρ ἐτόλμα τις ἂν πρότε-
 ρον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ex animi libidine II, 79.
 ἀκοῆς ἦδονη ἡσασμένοι II, 224.
 ἦδύς. τὰ ἡδέα, καλὰ νομίζουσι III, 346. II, 61. v. ἐπιστέλλω.
 ΗΘ. ἦθος. ἐν ἥθυσιν ἀντιπάλους τεθραμμένους II, 90.
 ΗΚ. ἥκιστα. οἱ Συρακούσιοι, οὐχ ἥκιστα Ἑρμοκράτους ἐσι-
 γησαμένου, ἐβούλοντο διακινδυνεύειν IV, 157. μέγιστον δὲ καὶ
 οὐχ ἥκιστα ἐβλάψεν ὁ παιωνισμὸς, potissimum IV, 248. He-
 rodot. II, 43. οὐχ ἥκιστα ἀλλὰ μάλιστα. Bodl. ἐξεπιστέασι
 οἱ Ἀ. ἔσα ἐς ἀνάγκην ἀφίκται, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδέχεται
 III, 15.
 ἦκω. προπέμψας ἄγγελον ὥς ἦζων III, 49. ἀπὸ πολιτείᾳ
 τοιούτων ἦκετε, ἐν αἷς &c. III, 187. — ἐς αὐτὸν ἦξειν τὸ δεῖν
 IV, 121.
 ΗΛ. ἡλικία. οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ V, 115. I, 113. vid. Ulpian. ad De-
 mosth. 186. οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι II, 68. alibi ἀπὸ
 ἡλικία. &c. αἰσθανόμενος ἡλικία, integris sensibus.
 ἥλιος. τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο III, 76. Herodot. I, 74.
 ἀμαυρώθη H. IX, 10. πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, Varro, ad solem
 exorientem II, 17. — τῇ χώρᾳ, ἣτις μὴπω ὑπὸ ἡλίου ἑώρατο,
 a sole nondum conspecta regio II, 169. v. 2 Reg. XII, 11.
 ΗΜ. ἡμέρα. τῆς ἡμέρας ὅπερ ἦν III, 137. vid. ὅπερ. ἐπεὶ δὲ ἡμέ-
 ρα ἐγένετο IV, 317. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεῆς καὶ ἀνεπιβούλευ-
 τον II, 220. δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας II, 194.
 ἡμέτερος. ἐπὶ τὴν ἡμέτεραν ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285. He-
 rodot. IV, 118. ἐκφοιτῶσαι Bodl. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡ-
 μέτερον νομίζω III, 16. ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ξυστήσαντες ὑμᾶς ὑπὸ
 πτῶ, hoc est, βούλονται ὑπόπτους ὑμᾶς ποιήσαντες ὑμῖν &c.
 IV, 132. τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισουμένου, nos iis exaequa-
 ri II, 185. τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι I, 116 &c. alibi.

V E R B O R U M.

ἡμέτερα. ἔστιν ἂ καὶ ἡμέτερα, τὰ δὲ καὶ ἐξεργασμένα κατε-
είπετο IV, 177. D. Halic. 246, 21. Aristot. Oeconom. II.

ἡμίους. οἱ ἡμίσεις ἀπάνησάν πως II, 197. τὸ ὕψος ἡμίσι, ἔτε-
έσθη οὐ διενεόίτο I, 132.

ἡμιτέλεστος. τὰ ἡμιτέλεστα τῶν τευχῶν II, 177.

HN. ἦν τι ξυμβαίνει II, 11. semper μετὰ ὑποτακτικοῦ in-
quit Th. Magister. Noster alicubi ἦν τε εἶεν.

ἡνίκα ξυνεσκόταζεν IV, 298.

HP. ἡπιώτερος. τὰ ἀπὸ τῶν δεῶν ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν IV,
302. II, 87.

HS. ἥσσα. διὰ τὸ καταπεπληχθαι τῇ ἥσῃ IV, 296. II, 330.
ἥσάομαι. ἐνόμιζον ἥσάσθαι εἰ μὴ πολὺ ἐνίκων IV, 228. εἴ-
τως ἥσθησιν τοῦ παρόντος δεινοῦ III, 58. — τὴν γνώμην αὐτῶν

οὐχ ἥσθησθαι IV, 114. V, 100. ἀκοῆς ἡδονῇ ἥσώμενοι II, 224.
ἥσων. ἐγένετο ἱππομαχία, ἐν ᾗ ἀξιούσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσ-
τους γενέσθαι III, 107. οὐδενὸς ἥσων γινῶναι τὰ δέοντα II, 88.

ξυμφοραῖς ἥσων ἑτέρων εἴκομεν I, 118. οὐχ ἥττον IV, 187.
Marcellin. ἀληθείας ἥσων, veritati cedens.

ἥσυχάζω. ἡ ἀπρρία τοῦ μὴ ἥσυχάζειν ἐπέκειτο II, 74. ἡσύ-
χαζε τῷ στρατῷ, cum exercitu conquievit II, 319. Ἐλλάδα—
ἥσυχάσατο I, 20. ἥσυχάζουσιν τῶν νεῶν I, 70. ἀνδρῶν σωφρό-
νων μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἥσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ &c. I, 166.

ἥσυχία ἦν, καὶ ἐφοδοὶ παρ' ἀλλήλους, a bello cessatum &c.
III, 261. καὶ ἥσυχίαν ἐσώθησαν, per otium evaserunt III, 320.

ἥσυχος. διὰ τὸ ξύνηδες ἥσυχον IV, 57. vid. ἡδομαι.

ἥσυχαιτέρα cit. Th. Magister.

HP. ἥττον. vid. ἥσων.

Θ.

ΘΑ. θάλασσα. ἐμπειρία τῆς θαλάσσης IV, 202. τὴν εἰκοστὴν
τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν IV,
216. ἥσων ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης III, 78. ἀποστέλλειν τὴν θά-
λασσαν ὁ σεισμός — ἰσχυρότατος II, 301. τῆς θαλάσσης ὡς
ἀνθεκτέα ἐστὶν εἰπεῖν I, 131.

θαλασσεύω. νῆες — διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἥδη θαλασ-
σεύουσαι IV, 189. utitur alicubi Basilii.

θαλασσοκρατούντων ἐπιπλέον ἥδη ναυσὶ IV, 252. θαλασσο-
κράτορες D. Halic. 10, 1. Xenophon 443 a. Diodor. 183, &
Noster V, 95.

θάμβος. τόλμης τε θάμβει, καὶ ὕψους λαμπρότητι περιβόη-
τος ὁ στόλος IV, 52. Pindar. θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθεῖς.

θανάτος. — ἐπιτρέφει περὶ σφῶν πλὴν θανάτου III, 79. vid.
ζημία. θανάτου δίκην κρίνεσθαι II, 254. vid. ἰδέα.

θαρσαλέος. ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι II, 78. τῇ γνώμῃ θαρσα-
Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

λέους στρατεύειν II, 20. Aeschylus Steph. p. 35, & Schol. Homerus. Pindar.

Δαρσέω. — τάχ' ἂν τις Δαρσεῖν ὅτι αὐτῶν ὑπερφέρομεν I, 114. δεδιότας ἀπτικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ Δαρσεῖν II, 99. τὸ τῶν Θρακῶν ἐν ᾧ ἂν Δαρσῆση φοινικώτατον ἐστίν, cum fiduciam concepit IV, 218. τῇ ὄψει τοῦ Δαρσεῖν τὸ πλείστον εἰληφότες III, 54.

Δαρσύς. Δαρσεῖα ἐλπίς τοῦ μέλλοντος IV, 305. agn. Thom. Magister. vid. Δράσος, & Δρασύνω.

Δᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια Δράσος II, 187. Δᾶσσον καὶ ἐπιτηδείτερον τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79.

Δάτερα. ἐς τὰ ἐπὶ Δάτερα I, 123. IV, 233. Schol. Sophocl. 97. 184. Δάτερος barbarum, Thom. Magister.

Δαυμα. ἐν Δαύματι ἦσαν V, 22.

Δαυμάζω τῇ ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν &c. III, 125. τὰ διὰ πλείστον Δαυμαζόμενα IV, 21. Δαυμάζεσθαι τὰ εἰκόντα ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες εἶναι, coli I, 58. Δαυμαστὸν οὐδὲν ἐποιήκαμεν I, 108. ἀνὴρ Δαυμαστὸς Demosth. & Ulpian. 365, 1. Pindar. Δαυμάσιον ἀπτικώτερον, Moeris.

ΘΕ. Δεατής. vid. Δεάω.

Δεάω. τὸ Δεαθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223. Δεαταὶ λόγον, ἀκροαταὶ δὲ ἔργων, ibid. σοφιστῶν Δεαταὶ δοικότες καθημένοις II, 224. ἐδεᾶτο τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρυμόνος III, 214.

Δέα. κατὰ Δεᾶν ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου III, 214. IV, 293.

Δειάζω, Δειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήφονται &c. afflatu divino correpti dixerant, quo ipsos in S. capiendae spem induxerant V, 4.

Δειασμῷ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος IV, 258.

Δεῖος. οὐ τοῦ Δείου χάριν, ἀλλὰ &c. III, 315. Δεῖον νόμον ἐκράτουντο II, 290.

Δεμέλιον. ἐς ἑδάφος καθελόντες ἐκ τῶν Δεμελίων II, 272.

Δεός. ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο V, 107. vid. ἡπιώτερος. θεοὶ ὅσοι γῆν Πλαταιίδα ἔχετε ξυνίστορες ἔστε &c. II, 114. μάρτυρας θεοὺς τοὺς ὀρκίους ποιοῦμενοι II, 110. τοῦ ἀργ. μέρος δὲ τῷ Δεῷ γίγνεται III, 287.

Δεραπεία I, 78.

Δεραπεύοντες τὴν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν III, 224. ἱατροὶ Δεραπεύοντες οὐκ ἦρκουν II, 71. πάση διαίτῃ Δεραπευόμενα II, 76. τὸ Δεραπεῦον ὑπερφρονεῖν solent, τὸ δὲ ὑπεῖκον Δαυμάζειν II, 226. τεθεραπευκότες ἐκ πολλοῦ τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν III, 98. vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 363. Herodot. III, 80.

Δέρμαι τῆς κεφαλῆς ἰσχυραὶ II, 72.

Δερμὸν ἄγαν σῶμα II, 73. vid. Phrynichum.

V E R B O R U M.

δέσειν τῆς πόλεως III, 214.

δεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια III, 232.

δεωρία. τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς δεωρίας IV, 28. πόθῳ ὕψους καὶ δεωρίας IV, 42. pro ἱστορίας. pro δεῶσθαι, ut Demosth. vid. Ulpian. 345, 1.

ΘΗ. θηκῶν ἀναιρεθεισῶν τῶν τεθνεώτων I, 13. vid. Herodot. ἐναίσχυντους ἐς θήκας ἐτράποντο II, 79.

θῆτες, ἐπιβάται τῶν νεῶν IV, 71. Clientes apud Rom. D. Halic. 84, 9.

ΘΟ. θάλαρρον βεῦμα II, 169. οὔρα θ. Hippocrat. & Aretaeus. θορυβέω. θορυβούμενος ὁ φρονίχος, perturbatus V, 78. ἐν ᾧ περὶ ταῦτα ἐθορυβούντο IV, 96. θορυβεῖν ἐπειρῶντο, turbare hō-lem II, 283. & D. Halic. 598, 42.

θόρυβος ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου, ab utrorumque moribus diversus III, 22. θόρυβον ἐς μέγαν κατέστησαν II, 154.

ΘΡ. θρανίταις τῶν ναυτῶν IV, 50. vid. Scheffer. Suid. &c.

θράσει ἀπίστω ἐπαιρόμενος I, 166. θάρσος παρασχεῖν IV, 107.

θρασύνω. αὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα III, 345. — τὴν ἀμαθίαν πλήθει θρασύνοντες I, 204.

θρασύτερον ἐπάρασαι πρὸς τὸ πέλαγος, audacius in altum provectae V, 166. 128.

θροῦν. αἰσθόμενοι τὸν θροῦν III, 96. D. Halic. 384, 29. Aelian. II, 13. λόγους κακόθρους Sophocl. Aiace 138. Pindar. δυσθρόου φωνᾶς. Polybius 47.

ΘΥ. θυμάτος (προφάσει) τοῦ Ἀπόλλωνος III, 291.

θυμέομαι. ἀποπληῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον IV, 285.

θυμιατήρια IV, 75.

θυμός. θυμῷ ἐς ἔργον καθίστανται II, 20. τῷ θυμῷ χράται Herodot. I, 137. θ. γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, Tyrtaeus.

θυωμένους τὰ διαβατήρια alicubi.

I.

ΙΑ. ἰαμα οὐδὲν κατέστη, ὃ, τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν II, 76. Plato.

ἰάομαι. κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι III, 308. Horat. Nil agit exemplum, quod licet licet resolvit. Herodot. III, 16, ἀκρόμενος τὰ ἐπιφερόμενα.

ἰατρός τῆς πόλεως κακῶς βουλευσαμένης IV, 25. v. Σεραπεύω.

ΙΔ. ἰδέα. δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν IV, 10. τῇ αὐτῇ δέα τὰ ἐκεῖνά τε ἔσχον καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται IV, 119. παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν σφῶν ἰδέαν τῆς παρασκευῆς III, 81. D.

I N D E X

Halic. 401, 42. Diodor. p. 4 d. *πολλὰ ἰδέαι πολέμων* I, 151. ex Herodoto vox, ἐφρόνεον inquit *διφασίας ἰδέας*. Fallitur ergo Stillingfleet contra Lockium Traët. Iosf. 358. Theogn. 128.

ἴδιος. στερόμενοι *ἰδίᾳ ἕκαστος* καὶ ἡ πόλις &c. V, 4: *πεφύκασιν ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν* II, 236. τὰ *ἴδια ἕκαστοι* εὐβουλευόμενοι θέσσαι &c. III, 86.

ἰδίῳ τῇ ὄντι Δημοσθένει, *privatam vitam secuto* III, 5. I, 172 &c. D. Halic. 234, 5.

ἰδρύω. ἐν τῇ κεφαλῇ *ἰδρυθὲν κακὸν* II, 74. ἐς Κολωνὰς *ἰδρύσας* (Παυσανίας), hoc est, *καθεσθεις* I, 183. ἡ *στρατιὰ βεβήκει* ἔδοξε μετὰ τείχους *ἰδρύσθαι* V, 59. vid. Dion. Hal. 160, 6. Ioseph. 8. Herodot. I, 75.

IE. *ἱέρειαν κατεστήσαντο* III, 200.

ἱερὸς, & *ἱερόν*. — ὕδωρ ἁλυστον πλὴν πρὸς τὰ *ἱερὰ* III, 144. ὁμνυμένων ὄρκον τὸν μέγιστον κατὰ τῶν *ἱερῶν τελείων* III, 283. τὰ *διαβατήρια ἱερὰ* III, 353. πρὸ *γαμικῶν* καὶ ἐς ἄλλα τῶν *ἱερῶν* νομίζεται τῷ ὕδατι *χρησθαι* II, 29. ἐς ὀλιγορίαν *ἐτράπητο* καὶ *ἱερῶν* καὶ ὁσίων II, 79. πρὸς τὰ *ἱερὰ ἱκετῶν* *καθεζ.* II, 275.

ἱερώω. vid. ἐπί.

IZ. *ἰζάνοντος* (τοῦ *χώματος*) ἀεὶ ἐπὶ τὸ *κενούμενον*, *subsidens cadere* II, 117. Homer. Odysf. ω'.

IK. *ικανὸς τοῖς πολεμίοις εὐτύχῃται*, *fatis feliciter cum hostibus actum est* IV, 305. πόλις *ικανὴ* πρὸς τὴν *λεγομένην δόξαν* V, 113. κατὰ τὸν πόλεμον *ἐμπειρίᾳ ἱκανὸς γενόμενος* IV, 113. οὐκ *ἀσθενεῖς ἀλλ' ἱκανοὶ βλάψαι* I, 54.

ικανῶς εἰρχθῆναι ταῖς *κωλύμασι ταύταις* III, 92. ἀγγέλλοι *ἔχειν ἱκανῶς τὸ τεῖχος* I, 128. εἰ *πολέμιός γε ὦν σφιδρα ἤβλαπτον*, καὶ ἂν φίλος ὦν *ικανῶς ὠφελοῖν* IV, 148.

ἱκεταίαν *ποιοῦνται* II, 269.

ἱκετὴς γενόμενος τῆς *γυναικὸς* I, 191. II, 190. vid. *ἱερός*.

ἱκέτευμα I, 192.

ἱκετεύω. ὅσα πρὸς τοῖς *ἱεροῖς ἱκέτευσαν ἀνωφελῆ ἦν* II, 71.

ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν ἀντὶ τῶν νεῶν, *constitutum, congruens*, ut ὦραν, μέγεθος, *καιροὶ* Aristot. Theophrast. vid. D. Halic. 53, 40.

ἱκρίον Suidas II, 111.

IM. *ἱματίων ἐπιβολὰς* II, 73. ἐκ τῶν *ἱματίων παραιρήματα* *ποιούντες* III, 73.

IN. *ἴνα* V, 124 &c. *ἴνα μὴ* IV, 140. *ἴνα περ* III, 74.

IO. *ἴονον παραιωθῆναι* IV, 58. sic D. Halic.

IP. *ἱππαγωγῶς* *ναυσὶ* III, 64. *πλοῖα* Herodot. VI, 49.

ἱππῆς III, 183. 184. & alibi saepe. *ἱππεία πέμψαι σκεψόμενοι* IV, 316.

V E R B O R U M.

- ἑππομαχέω III, 184. D. Halic. 86, 46.
 ἑππομαχία ἐγένετο βραχεῖα II, 39. III, 107.
 ἑπποκρατέω. ὅπως μὴ παντάπασιν ἑπποκρατῶνται IV, 113.
 ἑππος. μὴ ποτε ἀνευ τῆς ἑππου ἐσβάλωσιν III, 140. — ναὺς
 καὶ ἑππους καὶ μεγέθη ἐχούσαις (πόλεσι) IV, 263. τὴν τοῦ Περ-
 δίκκου διακοσίαν ἑππον I, 86. ducentos equites, quibus Per-
 diccas praeerat.
 ἑπποτοξόταις.
 ἑπποτροφία. ὅπως θαυμασθῇ ἀπὸ τῆς ἑπποτροφίας IV, 23.
 ἸΣ. ἴσος. δέκα θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας III, 238. ἐπὶ τοῖς ἴσοις
 καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας III, 327. λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα
 ἀμφοτέροις IV, 137. ἴσόν τι ἢ δίκαιον βουλευέσθαι II, 68. οὐκ
 ἀπὸ τοῦ ἴσου παρεσκευάσαντο II, 142. ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ I, 42.
 D. Hal. 123, 18. τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω IV, 29.
 ἰσοδίαται καθέστησαν I, 11.
 ἰσοκινδύνους IV, 59.
 ἰσομοιρεῖ πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς IV, 28. D. Halic. 392,
 20. Sch. Sophocl. 84.
 ἰσομοιρία τῶν κακῶν IV, 302. III, 314.
 ἰσονομεῖσθαι IV, 66.
 ἰσονομία. δυναστεία μᾶλλον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο III, 116.
 ἰσοπαλῆς. ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν II, 58. ὄν-
 τες πληθεῖ ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις III, 139. Herodot. V, 49.
 ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει (πύργοι) II, 199.
 ἰσοπληθεῖς ὀπλίτας τοῖς ἡμετέροις IV, 63.
 ἰσορρόπος ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη II, 63. μάχης γενομέ-
 νης ἰσορρόπου I, 146. Diodor. 246. ἰσορροπεῖν Polyb. 13. Hipp.
 ἰσόληφοι I, 202. D. Halic. 465, 24.
 ἴσταμαι. τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα αἱ γνῶμαι ἴσταν-
 ται IV, 59. ἡμῖν τοὺς πολεμίους τιμωρουμένοις ἐμποδὼν ἴστα-
 σθε I, 76. — ἦν κατὰ πρῶμναν ἴσθῃται τὸ πνεῦμα II, 157. alibi
 ἀνεμος κατὰ βορέαν ἐσθῃκώς.
 ἰσχυρίζομαι. εἰδὼς ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι,
 asseverare possum, partim fama, partim scientia &c. IV, 87.
 III, 101. II, 235.
 ἰσχυρός. ὁρῶντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λαοβίων II, 180. οὐκ
 ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, nulla firma munitione muniverant III, 15.
 ἔχοντας τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκευ-
 σθαι III, 43.
 ἰσχυρότατος. ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα, ἐλπιζόμενα μέλλε-
 ται, praesidia vestra fore sperantur, incerta spe nituntur III,
 349. τῷ ὅτι ὅτι ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ III, 240.
 ἰσχύς. — ἥς ἐν τῷ ἀπὸ ἄλλου ἢ ἰσχύς II, 93. χαρίων ἰσχύϊ προ-

I N D E X

έχων II, 278. ἰσχύϊ μάχης II, 159. ἰσχὺν τοῦ δικαίου προθεῖ-
ναι II, 225. δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχὺν πάρεσμεν
IV, 133. παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. *infra*
vires succumbunt. praeter vir. vid. εὐελπισ. τῆς ἐλπιδος ἰσχὺν
III, 95. φύσεως ἰσχὺν I, 195.

ἰσχύω. τὰ τῶν ζυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσάπóλλυται I,
207. τῷ ναυτικῷ ἰσχύουσιν II, 24. — ταῖς πόλεσιν ἐς χρημά-
των λόγον ἰσχυοῦσαις χρῆσθαι II, 239. ὡς ἤσδοντο αὐτὸν ἰσχύ-
οντα παρ' αὐτῷ, *gratia multum posse apud &c. V, 72.*

ἰσχω. χαλεπώτερον τοῖς πᾶσι ἰσχυοῦσα, *peius se habere* IV,
257. ἰσχυόντες πρὸς ταῖς πόλεσιν, *appeliebant* IV, 230. πατέ-
ρας τοὺς ὑμετέρους ἀτίμους γερῶν ὧν νῦν ἰσχυοῖσι καταλείψετε,
honoribus, quibus nunc afficiuntur, spoliatos relinquitis II,
256. ἰσχειν κάλλιον ἢ ἔχειν *Thom. Magister.*

K.

KA. καθ'. ἀγγελίας καθ' ὅδ' ὀν ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων
II, 9. οὐδὲ καθ' ἐν εὐρίσκομεν εἰκότως ἡμᾶς σφαλλομένους, *nihil*
prorsus reperimus, cur merito simus offensuri II, 140. τὸ καθ'
ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπειθε, *ibid. vid. εἰς. & ἡμέρα.* — τὸν πόλεμον
μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῳ
ξυνεῖναι III, 28. καθ' ἕκαστους βλαπτόμενοι ζυμπαρτες κινδύ-
νεύομεν III, 94. *vid. κατ'. & καττά.*

καθαίρετην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων III, 123.

καθαίρω. — τοὺς Ἀθηναίους ῥᾶον καθαίρήσετε II, 190. *D. Ha-*
lic. 584, 19. τῶν οἰκῶν καθαίρουντες τὴν ξύλωσιν II, 27. τὸ ψί-
φισμα καθελούσι I, 197.

καθαίρω. τὸ ληστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης I, 8. Δήλου
καθαίρομένης I, 13.

καθάπτομαι. ἐπειδήμου Νικίας καθήφατο IV, 27. τοῦ Συρακ.
καθαψάμενου, ἀνάγκη περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν, ὡς &c. IV, 127.

καθέδρα. τοιαύτη ὀργὴ ὃ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέ-
δρᾳ εἶχεν, *propter huiusmodi moram* II, 33. *Ioseph. Ant. V,*
2, 6. καίπερ ἀχθόμενοι τῇ καθέδρᾳ προσεκαρτέρουν. vid. Annot.

καθέζομαι. πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων II, 275. *vid.*
Δεάω. ἢ πρὸς τῇ πόλει καθέζεται IV, 79. πόλις εὐθύς ἐστὲ, ὃ-
ποῖ ἂν καθέζοισθε IV, 305. ἐν τῇ αὐτῇ καθημένους βαρύνεσθαι
III, 214.

καθεικυσμένον ναυτικὸν, *deductum* IV, 80.

κάθεξις. τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἢ γοῦμαι ἐς τὴν κάβεξιν
τῆς ἀρχῆς II, 241. *Aristot. Pol. VII.*

καθίσας τὸν στρατὸν III, 132 &c.

καθίστημι. τούτων μηδὲν σαφὲς καταστήσουσι, *pro ἀποδεί-*

V E R B O R U M.

ξουσι I, 49. planum facere. περί τοῦ παντός λόγου ἐς ἡμᾶς καθ-
εστῶτος δηλῶσαι I, 103. οὐδ' αὖ πρῶτοι τοῦ τοιοῦτου ὑπάρξαν-
τες, ἀλλ' αἰ καθεστῶτος, τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατὰ
εἶργεσθαι, natura constitutum I, 109. τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξις ἐ-
χει, ἐν οἷῳ τρόπῳ κατέστη, id est, ἐγένετο I, 137. ἡ πόλις πα-
ρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη I, 138. καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυ-
τός οὐ διετρίβη I, 173. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν I, 184. (πο-
λέμου) εὐθὺς καθισταμένου I, 3. II, 175. καθιστάμενοι ἐς τὴν
ἀρχὴν V, 107. οὐκ ἂν ἀντὶ πόνου χάρις καθίσταται III, 128.
ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, ἐς τὸ ἡπιώτερον κατα-
στῆσαι II, 87. ἐγγυτέρω καταστῆσαι Ἀθηναίους τὸν φόβον πε-
ρὶ τῆς θαλάσσης II, 145. ἐς τὰ κοινὰ πάντων πάτρια καταστῆ-
σαι II, 266. ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν I,
168. cum affecuti fuerimus. πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ
τεῖχος ὧν καὶ ὑγιά II, 216. ἀνέλπιστον καταστήσαι τοῖς ἀπο-
στασιν, ὥς οὐκ ἔσται μεταγνώμαι, omnem spem tollere iis, qui
defecerint, ut nullus ipsorum poenitentiae locus detur II,
238. ita alibi saepissime.

κάθοδος. ἐγένετο ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεεστέρα ἢ κάθ-
οδος II, 338. τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων
V, 72. ἦν αὐτῷ ἀδειάν τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν V, 118. 124.

καθόσον. προσῆγε τῷ τείχει, καθόσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ
ἑώρα IV, 233. καθόσον τὸ ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης
ἔμφερές IV, 135. τοῖς Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, πλὴν καθόσον &c.
IV, 136. D. Halic. 413, 17.

καθότι. οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι
III, 55. ποιῆσαι τοὺς λόγους καθότι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ
πολέμου III, 175. 176.

καθύπερθε, ex locis superioribus III, 299.

καθυπέρτερος. δοκῶντες τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέρτεροι
γενήσεσθαι III, 226. ἀπὸ τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυπέρτε-
ρα τὰ πράγματα εἶναι IV, 264. Xenoph. Apom. IV. Herodot.

καί. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐπικη-
σαι I, 7. ὕστερος ἔτι καὶ τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος (Ὁμηρος), ibid.
καὶ δεῖνόν ἐι τοῖςδε ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς,
καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ &c. I, 53. ἐπιέζον-
το, καὶ τινες καὶ ἀπέθνησκον, etiam, I, 176. καίπερ III, 16. 62.
vid. Corinthum p. 151. καίτοι III, 87. IV, 20. I, 17. 121.

καινός. ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, a fundamentis denuo
excitatam II, 306. τὸ καινὸν τοῦ πολέμου II, 211.

καινότης. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατάσθαι ἄριστοι II,
223.

καινίω. ἐστασίαζε τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά πευ,

I N D E X

πίστει τῶν προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καὶ νοῦσαι τὰς διανοίας II, 289.

καιρὸς. ἡ τελευταία χάρις καιρῶ ἐχούσα, δύναται μείζον ἐγκλημα λῦσαι I, 63. ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε II, 53. ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀέμνηστος καταλείπεται II, 66. ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλ. τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II, 252. IV, 281.

κακία. οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσπῆσαι προσεγίνετο II, 139. ἡδονὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν ἀντιλαβεῖν II, 255.

κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, id est, φεγόμενοι I, 147. τύχη, κακιζόμενοι, γνώμη δὲ, οἱ αὐτοὶ ἐτι ὄντες III, 322.

κακόνους. δεδιὼς μὴ — κακόνους δόξαι εἶναι τῇ πόλει, ἔτυχίαν ἦγε IV, 42. D. Halic. 637, 45. Demosth. Phil. IV. & Xenophon.

κακοπάθεια. μὴδὲ καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις IV, 304. κακοπαθείας Diodor. 3 c. κακόπαθος βίος D. Halic. 547, 47.

κακοπαθέω. τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ κακοπαθοῦντες III, 47. κακοπαθοῦντες ἤδη, τῶν λόγων ἄπτονται I, 112.

κακοπραγέω. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀτεχεγγυον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς πρὶν ἀπθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81.

κακοπραγία. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀπωθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζειν II, 226.

κακός. τελευτῶντες ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικῶμενοι II, 77. de morbo. vid. ἰδρύω. ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ κακῷ ἀνδραγαθίαν προῦθεσθε II, 265. πανταχοῦ μνημεῖα κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν αἰδία συγκατοικήσαντες II, 63. γενομένης ἀνακαυχῆς κακῶν καὶ τάλαιπωρίας III, 172. οὐκ ἐπὶ κακῷ παρελήλυθα III, 127. οὐκ ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως γένοιτο II, 23.

κακόω. — τροφὴν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῇ διδούς, κακοῖ τὸ ναυτικὸν V, 120. τοὺς Ἀθηναίους, ἣν τι σφάλωνται, κακώσαι V, 50. κακῶσαι opponitur τῷ κυδῆναι Odyss. π, 212. vid. D. Halic. 156, 23. Herodot. I, 170.

κακῶς ἐς τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν II, 98. κακῶς καὶ κατ' ὀλίγας (ναῦς) προσπίπτοντες II, 282. vid. εὖ. ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε IV, 311. ἦν δὲ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους &c. III, 240.

κάκωσις. τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε κάκωσις ἐγένετο IV, 181. τεταλαιπωρημένους τοῖς τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσκει IV, 315.

κάλαμος. ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες II, 116.

καλέω. ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι

V E R B O R U M.

IV, 6. τὴν γῆν τὴν Πειρ. καλουμένην ἐδῆσαν II, 40. Herod. I, 6. κάλλιον. νομίζοντες μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὼν Λακεδαιμονίους διαπεφύγεναι III, 302. vid. καλλιώτερον.

κάλλιστος. ὁρᾶτε ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἐμυνεῖσθε αὐτοὺς IV, 55. Diodor. I d. κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἐν κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι II, 21. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. κάλλιστον ὄνομα III, 130. I, 181.

καλλιώτερον. εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιοτέριον δοκεῖ, διδάσκετε III, 175.

κάλλει ἐνεργοὶ νῆες II, 193.

καλός. ἢ τε φυγὴ καὶ ἢ ἐφοδος αὐτῶν, ἴσῃν ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ &c. III, 188. καλοὶ κῆρυθοὶ III, 62. μετ' ὀνομάτων καλῶν λόγων μῆκος ἀπιστον παρέξομεν III, 337. τοῦ πολέμου μετασχεῖν καλὸν εἶναι V, 6. ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ III, 277. ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσσεσθαι III, 299. vid. ζητέω.

καλωδίῳ ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην III, 42. Ioseph. 52, 107.

κάλως. παραπεπόντων ἀπὸ κάλῳ, remulco tracti III, 37.

καλῶς. ὃ, τιὰν πειθῶσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχει V, 55. δ νῦν ὑμῖν καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πράξαι III, 28. τὴν εὐτυχίαν καλῶς δεῖσθαι III, 27. vid. ἀνὴρ. τὰς τῶν πολεμίων παρσκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι I, 119. τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος ἐν παράπλῳ κείσθαι, de Corcyra I, 66.

καμθῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγνῶναι II, 255. vid. Annotat. Pindar. ἀκαμπτος ψυχὰν in bon. part.

κᾶνταῦθα. τῇ Ὀμήρῳ ποιήσει, εἰ τι χρὴ κᾶνταῦθα πιστεύειν I, 18.

καρπῶ. πάσῃ τῇ Σικελίᾳ, καρπουμένη καὶ πρὶν, ἐλευθερίαν παραδοῦναι, libertatem, qua prius etiam fruebatur IV, 286. μηδὲν οἰκεντέρα ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ τὰ τῶν ἄλλων II, 58. pro καρπίζεσθαι Pollux.

καρτερέω. ἐν ἐνὶ τῷδε ἀγῶνι καρτερήσατε, εἴπερ πότε IV, 280.

καρτερός. ἦν ἡ μάχη καρτέρᾳ, καὶ ἐκ χειρὸς πᾶσα III, 66. 141. Diodor. 245 d. χωρίον φύσει καρτερόν III, 6. ἐδρύθησαν ἐπὶ καρτεροῦ λόφου III, 197.

καρτερώτατον τοῦ χωρίου III, 221.

κατὰ ἔτος II, 256. κατὰ ἔχθραν, ob odium III, 35. κατ' ἐκεῖνο καιροῦ Lib. VIII. Phrynichus 51. κατὰ βραχὺ, paulatim IV, 310. III, 142. ut κατὰ μικρὰ Aelian. II, 4. πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέβη, qui illi bello interfuerunt II, 42. Thucyd. Vol. VI.

V v

I N D E X

Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκουον εἶναι, Atheniensium esse, quod illorum imperio subiectus esset III, 147. ἦσσαν τῶν κατὰ γῆν ἐφίσσδαι V, 70. οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης I, 4. κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων τῶν πραγμάτων V, 129. ἵεναι κατὰ πίδας αὐτῶν, illos subsequerentur III, 306. ὁ ὄχλος κατὰ θέαν ἦκεν IV, 49. ἀποβάντες κατὰ τι τῆς Συρακουσίας IV, 83. πολέμιοι ἑστῶσαν βασιλεῖ κατὰ ταυτὰ, eodem modo V, 28. τὰ κατὰ Πausanίαν καὶ Θεμιστοκλέα, λαμπροτάτους τῶν κατ' ἑαυτοὺς Ἑλλήνων γενομένων, οὕτως ἐτελεύτησε I, 196. ἦσαν εἰ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς II, 10. κατὰ σπουδὴν ἐγένετο ἡ κοδομία I, 130. κατὰ τῶν κρημνῶν ῥίπτοντες ἑαυτοὺς IV, 248. καταβαίνω. — τὰ τέλη καταβάντας ἐς τὸ στρατόπεδον, βουλεύειν πρὸς τὸ χρῆμα ὀρῶντας III, 24. IV, 248. II, 73. καταβάλλω. τὸ ἀργυρίον καταβάλλοντες, numerantes I, 42. ἕτερον τοῖν δυοῖν κατ' αἰὶν κατέβαλον IV, 207. καταβάσσεως στενῆς οὔσης ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν IV, 248. καταβάω. Ἀλκιβιάδου πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβαῖν-
τες τῶν Λακ. III, 277. clamoribus Lac. infectantem. Iof. 1147. καταβοή. πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ αὐτοῦ V, 130. vid. Ἑνεκα. αἰσθόμενοι καταβοὴν οὐκ ὀλίγην οὔσαν ἡμῶν, παρήλθομεν, i. e. κατηγορίαν I, 103. vid. Corinthum. D. Halic. 428, 36. καταγγέλτους IV, 252. καταγελάω. τὸ εὐπθεῖς καταγελασθὲν ἠφανίσθη II, 293. καταγιγνώσκω. οὐδεὶς πῶ καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσ-
σδαι τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεῖνδν II, 236. ἐρήμη δια-
δάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ IV, 98. D. Halic. 587, 7. κατάγνωσις. μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως II, 292. διὰ
κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν, propter falsam imbecillitatis suae
opinionem II, 192. καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι, rem ad Aristog. detulit IV, 85. κατάγω. ἐς κίνδυνον φανερόν τὴν πόλιν καταγαγεῖν III,
101. ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν V, 82. καταγωγή. ἵνα μὴ ἀπορώσιν τῶν ἐπιτηδείων ἐν ταῖς κατα-
γωγαῖς, Schol. λιμέσι IV, 70. κατάδηλος ἡ μάχη ἦν III, 68. Plato Apol. & Xenoph. Ag.
652. κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη, Chiorum
consilia manifestius deprehenderunt V, 17. Sophocl. Oedip.
Col. 1277. Herodot. I, 5. III, 68. καταδαμάω. ἐνόμιζον ταύτῃ τῇ ἰδέα καταδαμασάμενοι λα-
φίσσδαι αὐτοὺς IV, 315. καταδίκη δισχιλίας μναὶ ἦσαν III, 285. ἀποδώσειν τὴν κα-
ταδίκην III, 287.

V E R B O R U M.

καταδικάζω. ἀντέλεγον μὴ δικαίως σφῶν καταδικάσθαι III, 286. δίκην ἣν κατεδικάσαντο III, 285.

καταδρομή. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί III, 295. τὴν χώραν καταδρομαῖς λείαν ἐποίητο V, 61. IV, 214 &c.

καταδούλωσις. — ζύμμαχοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει — ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει II, 184. D. Halic. 387, 11.

καταδύω. τῇ διωκούσῃ (νῆϊ) ἐμβάλλει μέσῃ, καὶ καταδύει II, 148.

καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν II, 313. τῆς φρουρᾶς καταθεούσης τὴν χώραν IV, 214.

καταίρει ἐς Ἴκαρον ἀναγκασθεὶς ἀνέμῳ V, 161.

καταιτιάω. τοὺς καταιτιαθέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ &c. IV, 95. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατητιώντο II, 231.

κατακλείω. αὐτοὺς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος κατακλείεσθαι III, 83.

κατακολπίσαι ἐς Αἰγίναν, in Aeginae sinum deflexuros fuisset V, 146.

κατακολουθῶντες IV, 210.

κατακομίδην χαλεπωτέραν ἔξουσι τῶν ὠραίων I, 165.

κατάκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν III, 166. vid. Suidam II, 237. Mff. divisim; & κατακράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσσεσθαι II, 82.

κατακτῶμενοι ἀρετὴν III, 128.

καταλαμβάνω. εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαιότερα III, 1. ὅρκοις Λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, obstrinxi III, 127. κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὥς ἐπὶ τυραννίδι I, 75. πρὶν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν II, 30. αὐτῷ (Οἰνῇ) φρυγίφ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλεος καταλάβοι II, 32. ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιωτικῶν καιρῶν κατειλημμένων (Ἰταλιωτῶν) IV, 270. καταληπτὰ γράγματα II, 186. 211.

καταλεγόμενος τοὺς ὁμήρους διὰ τὴν προδοσίαν V, 47.

καταλείπω. ἐπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος, καὶ τὸν καταλείφθента διέκπλουν IV, 288. ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ υνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν III, 29. τοὺς πατέρας τοὺς μετέρους ἀτίμους γερῶν καταλείφετε II, 256. χαλεπῶς ἔφερον τὰς οἰκίας καταλιπόντες II, 30.

καταλλάσσω. πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλαγῆναι III, 86.

κατάλογος. ἐπιβάτας εἶχον τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγαστοὺς V, 36. vid. D. Hal. 103, 19. τὸ περὶ καταλόγοις χρητοῖς ἐκκριθῆν, delectu accuratissime habito IV, 51.

I N D E X

- κατάλυσιν τοῦ πολέμου ποιεῖσθαι V, 28. μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν I, 28. Diodor. 33 b.
- καταλύουσιν τὸν δῆμον II, 287. καταλύειν, bellum deponere V, 91. I, 27. καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν III, 338. 228.
- καταμέμφομαι. ἀπηλλάγησαν τοῦ σφᾶς αὐτοὺς καταμέμφοσθαι V, 170. accusare defierunt. καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἀγαν IV, 304.
- καταμέμψις IV, 302. D. Halic. 139, 25.
- καταμόνας. κἄν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἀσπορδόν, οὐχ ἵνα μὴ ξυναδικῶσιν ἑτέροις προβέβληνται, ἀλλ' ὅπως καταμόνας ἀδικῶσι I, 57. 49. Iséph. 799.
- κατανέμω. τὰ μακρὰ τεῖχη ὥκησαν κατανεμάμενοι II, 32. eos puros inter se partiti. D. Hal. 616, 4. Diodor. 23 c.
- κατανοέω. τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἡδύνατο κατενόησε I, 194. κατενόησαν εὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας II, 6.
- καταντικρὺ IV, 212.
- καταπατέω. — εὐθὺς ἐνδύνας, καὶ ἔστιν οὗς καὶ καταπατήντας III, 319. IV, 318.
- καταπασσάντες τοὺς τετρακοσίους &c. V, 157. Herod. I, 27.
- καταπίπτω. χρησίμως ἐδόκει καταπεπτωκέναι (τὸ τεῖχος) V, 151.
- καταπλεῖ ὅς Κνίδον V, 52. III, 41.
- καταπλήθω. — καὶ κατεπλήσθη πᾶσα ἡ Σικελία αὐτῶν λεφθέντων IV, 320.
- κατάπληξιν τοιαύτην εἶχεν ὁ δῆμος, ὥστε κέρδος ἐνόμιζε &c. V, 100. IV, 240 &c. αὐτοῖς ὑπελθεῖν D. Halic. 122, 29. Diodor. 247 d.
- καταπλήσσω. διὰ τὰ καταπεπλήχθαι τῇ ἡσση IV, 296. ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς, οἳ οὐκ ὀπλῖται χωρεῖτε, μὴ καταπεπλήχθε ἀγαν IV, 305. τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέοντας, τὰ ὑπάρχοντα καταπροδυναί III, 15.
- κατάπλους ἀφειδῆς III, 42.
- καταπολεμέω. βουλόμενοι αὐτοὺς ἀμφοτέρωθεν καταπολεμεῖν III, 4. — τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν III, 128. ὁρῶντες εἰ σφίσι φίλια ταυτ' εἰν, βεβαίως περίξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες II, 14.
- καταπροδίδωμι. μήτε τοὺς συμμάχους καταπροδιδῶμεν I, 122. ὥς ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες IV, 253. D. Hal. 370, 29. καταπροδίδεσθαι II, 332. Lucian. κοινωνοὶ ὄντες τῆς ἀρχῆς δικαίως ἂν αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδωτε IV, 279. vid. καταπλήσσω.
- κάταρσις. οἱ ὀπλῖται περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νῆσου ἐφύλασσον III, 42. Plutarch.

V E R B O R U M.

καταρράσσω. τὸ στράτευμα νικηθὲν κατηράχθη ἐς τὰ τειχεῖ
σματα IV, 184.

καταρρέω. οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσύμενοι
κατέρρεον IV, 318.

καταρρήγνυμι. τὸ οἶκημα, λαβὼν μείζον ἄχθος, κατερράγη
III, 170.

κατασκαφή. τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον, a
multa irroganda & ab aedibus diruendis abstinerunt III,
305.

κατάσκεψασθαι εἴτι ναυτικόν ἐστι καθεικυσμένον IV, 80.
κατεσκεψαντο τὴν πόλιν &c. IV, 81. contemplati sunt.

κατασκευάζομαι. τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων μελ-
λόσης κατασκευάζεσθαι III, 111. κελεύοντες ἄλλην ναυμα-
χίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135.

κατασκευή. — ὅσα ὕφαντα καὶ λεία, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευὴ
II, 158. οὐδεὶς, οὐτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ἐξήρτυται, οὔτε
τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς IV, 31. σημείοις καὶ κα-
τασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένων IV, 50. ἀνειληφότες τὰς κα-
τασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικὰ II, 30.

κατασκήπτω. κατέσκηπτε (τὸ κακὸν) ἐς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς
ἄκρας χεῖρας &c. II, 75. D. Halic. 118, 26. Ioseph. 1315. ἐνέ-
σκηψε Herodot. I, 106.

κατασκοπαῖς χρωμένους ὅποσοι τε ἐσμὲν, καὶ ἐν ᾧ χωρίῳ IV,
59. ἦλθον ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων IV, 74. 69.

κατάσκοπος. ἰππεῖς κατάσκοποι τῶν Συρακουσίων IV, 101.
κατασκόπους τινας πέμψαι III, 44.

κατασπέρχω. — ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὅψι δὲ καὶ ἀκοῇ κα-
τασπέρχον, aspectu &c. terrorem vobis incutere III, 189. Io-
seph. 1167. Homer. ἐπισπέρχον. Sophocl. περισπέρχες πά-
θος. Herodot. I, 32, σπέρχθεις.

καταστρέφω. — ὥς ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ καταστρέ-
ψασθαι, δώροις πεισθέντες ἀποχωρήσειαν III, 95.

καταστροφή. ἐκδήμους στρατείας ἀπὸ τῆς ἐαυτῶν ἐπ' ἄλλων
καταστροφῇ ἐξήεσαν I, 26.

καταστρώματα IV, 238.

κατασχεῶ. ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ἔ-
λεγον νῦν μὲν πλεῖν αὐτὸν καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν, ἐλ-
θόντα δὲ κρίνεσθαι IV, 47. vid. κατέχω. ἐπετήρουν τοὺς Ἀθην.
οἱ κατασχίσουσιν, observabant quonam appulsuri essent.

κατατιθῆμι. τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν, ἐσβαλόντες
ἐς ἀσπίδας ὑπτίας IV, 316. πρὸ αἰσχροῦ τινος, ξυμφορᾶς με-
τρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν III, 30.

κατατραυματίζω. κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ, ἐν

I N D E X

πολλαῖς προσβλαῖς τῶν πολεμίων γεγεννημ. IV, 311. vid. ναῦς.
καταφανέστερος. γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζον εἶναι κακουργῶν III, 228. τὰ τε ἄλλα καταφανέστερον ἢ ὥστε λαμβάνειν δις. V, 71.

καταφανής. τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα III, 48.

καταφέρω. ἐπιδίωχθεῖσαι καὶ χειμασθεῖσαι σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον. κατηνέχθησαν II, 273.

κατάφευξις. ὅπως, εἴ τις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφευξις ἀσφαλῆς IV, 235. τραπόμενοι διὰ τῶν ὁκάδων τὴν κατάφευξιν ἐποιούντο ἐς δις. IV, 238.

καταφθορά V, 136.

καταφλέγω. — τῆς ἱερείας — ἐπικαταδαρβούσης, ὥστε ἔλαθεν ἀφθόντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα III, 200.

κατάφρακτα πλοῖα I, 18.

καταφρονέω. πολλάκις τὸ ἔλασσον πλῆθος δεδιδὸς, ἄμεινον ἡμῖνατο τοὺς πλείονας, διὰ τὸ καταφρονούντας ἀπαρασκεύους γεν. quod propter hostis contemtionem esset imparata II, 20.

καταφρόνημα. εἶναι τοῖς ἐχθροῖς, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι II, 92.

καταφρόνησις II, 92.

καταφυγή. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146. Diodor. 597 b.

καταφωρᾶν τοὺς ἐπιβουλεύοντας, hoc est, ἐλέγχειν I, 116. Iosephus A. XXI, 3, 1, πράξις αὐτῶν κατάφωρος τοῖς δις. statim deprehensum.

κάτειμι. ἀνέμου κατιόντος μεγάλου II, 43. V, 82.

κατείργομαι. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατείργομενον, ξύγγνωμὸν τι γίνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ III, 146.

κατεργάζω. τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλη τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρα παρασκευῇ κατεργάζεσθαι III, 95. πειρατόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτοὺς III, 125. τὶ ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάζεσθαι IV, 202.

κατέρχομαι. ὕδματος ἄνωθεν γενομένου, καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ρεύματος III, 112.

κατέχω. τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας II, 300. κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως II, 99. I, 129. αἱ ἄλλαι ξυντυχίαι, — ὥς ἐκάστη τις κατέχεται ὑπὸ ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους II, 237. δεῖ τὸ πλεόν ἢ φιλία κατεχόμενοι II, 187.

κατηγορεύω. ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μιτυληναίων, οὔτε κατηγορήσων II, 234. ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτοῦ I, 134. 135.

V E R B O R U M.

κατηγορία οὐδεμία προετέθη II, 246. ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ I, 119. vid. αἰτία.

καθηρεία τις καὶ κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλή ἦν IV, 302. Ioseph. 600.

κατοικίζω. προήδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ αὐτὸ (τὸ ἱερὸν) κατοικισθῆσόμενον II, 31.

κατοκνέω. — τοὺς Ἀθηναίους τῆς γῆς ἐτι ἀπεραίου οὐσης ἐνδύσειν τι, καὶ κατοκνήσειν περιιδεῖν αὐτὴν τμηθεῖσαν II, 34.

κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον II, 201. Ioseph. 107. D. Halic. cum accusf. 552, 19. Plato Gorgia. κ. ἐορτῆς ἥικμεν, ὅπισθεν, ἑλληνικῶς, Moeris. vid. Polybium 38, & Diodor. 677 b.

κάτοπτα. ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι V, 168. Ioseph. 1269.

κατορθώω. ἐλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες II, 64. ἐπιχειρήμασιν οὐ κατορθοῦντες IV, 250. γνόντες ὅτι ἐπιθυμία μὲν, ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοία δὲ, πλεῖστα IV, 24. μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται, nisi rem feliciter gesseris, eandem illos invadendi facultatem non sis habiturus IV, 20. πολλὰ κακῶς γνῶσθέντα, ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντα κατορθώθη I, 166.

κάτω. πάτω. α III, 325. Dorice.

κάτω. ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ὄκουν I, 13. vid. ἄνω. τοῖς κάτω, hoc est, τοῖς παραλίοις I, 165. & εἰ τὰ κάτω πρόοιτο, si maritimorum res neglexerint I, 166.

κάχληκα διαμώμενοι ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, ἔπινον ὅσον εἰκὸς ὕδωρ III, 40. Iosephus 180. Etymolog. κάχλακας 534, 80.

ΚΕ. κείμει. — τῶν νόμων ἀκροάσει ὅσοι ἐπ' ὀφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κείνται II, 57. ἀγῆρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημύτατον, οὐχ ἐν ᾧ κείνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ἀείμνηστος καταλείπεται II, 66. κείσεται σοι εὐεργεσία ἔσσει ἀνάγραφτος I, 181. τῶν μεγίστων ἀδικ. μαλακωτέρας κείσθαι ζημίας II, 236. — ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 222. παραλάξ καὶ οὐ κατὰ-στοῖχον κείμεναι, Echinades II, 169. 244.

κείρω. προσήγαγε τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προῖον, καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν I, 89.

κέλευσμα. ἀπὸ ἐνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες, — ὥρμησαν II, 149.

κελεύω. — προκαλούμενοι εἰ βούλοιντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας σφίσι τὰ τε ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς κελεύειν παραδύναται III, 49. ἦν γὰρ ἀποφῆν πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτείνειν κελεύσω II, 234. — πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθησαν III, 197.

I N D E X

πέλης. Θεραμένης, ἀποπλέων ἐν κέλῃτι, ἀφανίζεται V, 16.
vid. Var. Lect.

κελήτιον I, 76.

κενών. ἰζάνοντος (τοῦ χώματος) ἐς τὸ κενούμενον, in partem, quae evacuabatur, subfunderet II, 117. κενωθείσων τῶν τεύων, classe nudata V, 88.

κεντέω. διηγὸν διὰ δυνεῖν στοίχοιν, δεδεμένους πρὸς ἀλλήλους, καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων III, 72.

κεράμω καὶ λίθοις βαλλόντων, ob varietatem II, 7.

κέρας. ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες περιέσχον τῷ κέρα, καὶ ἐκυκλούτο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντιῶν II, 328. παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς τοῦ κέραος V, 169. κατὰ μίαν ἐπὶ κέραος παραπλέοντες II, 146. agn. Suidas. vid. Annot.

κεράσαντες κρατῆρας παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα IV, 52. vid. Annotat.

κερδαίνω. οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμάσθαι II, 68. ἡμεῖς μὴ διαφθείροντες ὑμᾶς κερδαίνομεν ἂν III, 340.

κερδαλέος. ὅ, τι ἡδεῖ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη II, 80. Isocrat. ad Nicoclem. Xenophon Paed. VII. vid. κερδαλέως, & κέρδος.

κερδαλέως & δικαίως opp. Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως II, 253.

κέρδος ἐνόμιζεν II, 215. Herodot. VI, 13. ἐν κέρδει ἐποιεῖν το. Arch. ἀρνευμένους, ut alibi, non male. ita fere Homer. Demosth. Aeschylus. Herodot. VI, 69, ἀπαρνεύμενον. apud Sophocl. κέρδη & δεινὰ oppon. Eleetr. 770. ita fere Noster, — ξυμβαίνει τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν III, 86. ἀκινδύνως ἀπελθεῖν, κέρδος νομίσαι IV, 286. V, 100.

κεύθω. Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκυθε κόνις, Epigr. IV, 92.

κεφάλαιον. — ἐν αἷς πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν &c. III, 75. λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ, καὶ κεφάλαιον, εἰ &c. IV, 13. βραχυτάτω δ' ἂν κεφαλαίῳ, ut brevissime contraham I, 55. μετὰ προσηκόντων τῶν τοῦ δικαίου κεφαλαίων ἐς ὑμᾶς ἐρχόμεθα, argumentis I, 60. ἐν κ. Demosth. Χερρῶ.

κεφαλαίω. πολλὰ παρεῖς, τὰ μέγιστα κεφαλαίως IV, 146. vid. D. Halic. 131, 27. κεφαλαίουντες ἐκ πολλῶν V, 81. Herodot. III, 159.

κῆ. κήδομαι. εἴπερ ἡ γῆ σοι προσήκειν κήδεσθαι τῆς πόλεως, si modo ad munus tuum pertinere ducis, curare remp. IV, 25. Homer. Xenophon Paed. VIII.

κῆδος ξυνάψασθαι τῆς συγατρὸς II, 46.

κῆπιον, καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου, leve quod divitiarum

V E R B O R U M.

decus & ornamentum II, 92. vid. Eustathium, & Annotat.

κήρυγμα τόδε ἀνειλὼν III, 156. καταπεφευγόσι κήρυγμα ἱπομήσατο III, 167.

κήρυκι, καὶ πρεσβείᾳ, καὶ ἀκολούθοις ὁπόσοις ἂν δοκῇ III, 174.

κηρύσσω. ἀποικίαν εἰς Ἐπίδαμνον ἐκήρυsson I, 42. χεῖρας ἀνέ-
τεισαν, δηλοῦντες προσέειπαι τὰ κηρυγμένα, significantes,
se accipere conditions praeconis voce oblatas III, 59.

KI. κινδυνεύω. ἐν ἀδελῷ κινδυνεύεται, id est, μετὰ κινδύνου
πράττεται I, 112. ὡς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος, quod locus in
discrimine versaretur III, 11. ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον κινδυνεύειν
V, 120. μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύειν II, 54. 66.

κινδυνος. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος.
II, 89. ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν II, 58. sic τρέ-
χειν D. Halic. 209, 28. μὴ περιοράσῃ τοὺς πολεμικοὺς κινδύ-
νους II, 66. ἀνευ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους
ἰσχύει II, 140. ἐν τοῖς αἰσχροῖς κινδύνοις, famem intelligit III,
349, & alibi οὐ μόνον τῷ αἰσχροῦ ἀλλὰ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ πε-
ριπίπτειν. μηδὲ τούτῳ ἐμπάρασχῆτε, τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ
ἰδέα ἐλλαμπύνεσθαι, ne huic permittatis, ut reipubl. pericu-
lo privatum fiat illustre IV, 23. — σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς πε-
νέεσθαι V, 23.

κινεῖν τὸν πόλεμον IV, 57. ὕδωρ ἐν τῇ ἀνάγκῃ κινῆσαι III,
146. Δῆλος ἐκινήθη, tremuit II, 15. III, 81. I, 116. II, 41.

κίνησις μεγίστη ἐγένετο I, 4.

KΛ. κλείω. τοὺς ἄσπλους βύζην κλῆσειν ἔμελλον III, 12. κλη-
ῖα Suidas II, 328.

κλέμματα. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III,
217. Demosth. στεφ.

κλέος ἐχόντων τὰ περὶ τὰς ναῦς I, 40. οἷς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον,
ἄρετῆς περὶ ἡ ψόγου, ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ᾗ II, 69.

κληρούχους II, 243.

κλίνη κενὴ τῶν ἀφανῶν οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν, lectus
nanis illorum, quorum cadavera inter caesos reperiri fufci-
pique non potuerunt II, 52.

κλυδώνιον. τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν
ἄνθρωποι ἄπειροι II, 134. κλυδῶνι semper D. Halic. & opinor
Iosephus & Diodor. Euripid. Hecub. 48. & Sch. κλυδώνισμα
idem. Suidas II, 332.

KO. κοίλος. ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος IV, 260.

κοινολογούμενοι V, 96. πρὸς αὐτὸν ἐκκοινολόγητο, colloquia
habuissent IV, 322. Ioseph. 305.

κοινός. ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπὸ πτῷ μου ἀκροάσῃ IV,
140. τῷ ὄντι νομίσαντες κοινῇ πῶλεμῖσθαι, revera se ab utrif-

Thucyd. Vol. VI.

X x

I N D E X

- que oppugnari III, 100. κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλὰς I, 6. Ovid. — gentis *commune* Pelasgae. ἀδικεῖν ἔφασαν ἀνευ τοῦ πάντων κοινου πορευόμενον III, 117. ὑποπτεύομεν ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀπὸ βῆτε, vos non aequos iudices fore suspicamur II, 247. (τὰ χρήματα) οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν, οὔτε ἐτοιμῶς ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν I, 114. — κοινῶς ἐς τὰ ἔργα τρέπεσθαι IV, 31. vid. κοινῶς. πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκύλα ἀπὸ ἡμῶν ἀνατεθῆναι II, 254. κοινῶς. — πάλαι κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀπὸ βαίνοντα ἔχειν I, 60. ταξιαρχοῖς κοινώσας (τὸ πρᾶγμα) III, 7. vid. Polyb. p. 8. κολλάζομαι. χαλεπωτέρως ἐν ταῖς ἀδικίαις κολλαζόμενοι, διὰ τὸ πληθὺς V, 59. ἡξίουσι τοῖς αὐτοῖς κολλάζεσθαι αὐτὸν, iisdem suppliciis. κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ II, 141. κολούω. ἄνδρες ἐπειδὴν ὃ ἀξιοῦσι προὔχειν κολευσῶσι &c. postquam vires in ea re, qua se ceteris praestare putant, fractae fuerint IV, 282. Homer. Od. x. Plato, Aristot. κολυμβηταὶ ὕψυδροι III, 42. κομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων III, 43. — ὅθεν ῥάδιαί αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς φιλίας ὧν προσέδει IV, 39. κομίζω. σώφρονα ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν II, 255. ἐκομισθῆσαν ἐπ' οἴκου, domum se receperunt II, 51. τοὺς ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιούντο κομίσασθαι III, 172. κομίσειν III, 260. κομπωδεστέραν ἔχοντι τὴν προσποίησιν II, 91. Thom. Magist. ποίησιν. κόμπος λόγων II, 62. Ioseph. 1279. Scholiast. Aeschyli 94. 210. & Sophocl. 413. Euripid. Φοιν. 603. D. Halic. II, 167. vid. Herodot. VII, 103. κομπῶδες. διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πληθεῖ III, 312. κόνης. vid. κεῖθω. κοσμέω. ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες I, 32. ἃ γὰρ τὴν πόλιν ἐμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν II, 63. ἀμαρτανομένων λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίνονται II, 270. οὐδεμία βλάβη τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὅπλοις &c. IV, 69. κόσμος οὐδεὶς ἦν τῶν ποιουμένων II, 282. οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, quibus decori est *laetoscinari* I, 9. Aristoph. Plut. 565, Πάνν γοῦν κλέπτειν κόσμῖόν ἐστιν. Herodot. I, 65. D. Halic. 221, 39. κουφίζεσθαι τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ II, 68. κουφισίς. ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα μετὰ πολλῇ κουφισίν &c. IV, 302. Ioseph. 766.

V E R B O R U M.

κουφολογία. ἐνέπεσέ τι γέλωτος, τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ III, 46. Ioseph. 64. 820.

κούφος. ἐλπίδος τὶ εἶχον κούφης μὴ ἂν — διαφθαρήναι II, 78. D. Halic. 584, 21.

κούφως ἐσκευασμένοι ἄνθρωποι III, 53.

ΚΡ. κρατήσασθαι ναυτικῶ III, 35. — τὰς διανοίας κρατήσαντας, παρῆναι, animos cohibendo, confidere IV, 22. ὦν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκρατεῖ I, 96. ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἐτι μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσεις, sperabant fore, ut suas opes longe firmius fundatas retinerent, si Medi vicissent II, 262. τῶν νόμων κρατήσασα ἡ ἀνθρωπεῖα φύσις II, 294. D. Halic. ὑπὸ τοῦ νόμου 608, 24.

κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνίκησαμεν IV, 283. κρατίστοι τὴν ψυχὴν II, 61. κρατίστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. τῶν Ἀθηναίων ὑπερ᾽ ἐστράτευσεν καθαρὸν ἐξήληθε, καὶ — τὸ κρατίστον III, 215. κρατίστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου IV, 27.

κράτος, τὰ περὶ τὸν Πύλον ὑπ' ἀμφοτέρων κατὰ κράτος ἐπολεμήτο III, 34. Polyb. 33. vid. κατὰ κράτος. τὸ κράτος τῆς γῆς III, 145. βασιλεὺς πρῶτος ἐν κράτει τῶν Ὀδρυσῶν ἐγένετο, per vim II, 47. τὰ πολλὰ, τῶν πλείονων καὶ ἁμεινὸν παρσκευασμένων τὸ κράτος ἐστίν, victoria II, 140.

κρατύναντες τὰ τείχη II, 195. κρ. τὸν χάρακα D. Hal. 352, 44. κρατύνάμενος Iosephus 756. Aretaeus 92, 16.

κρείσων. τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω καταπροδοῦναι III, 16. χρημάτων κρείσων, pecunia invictus II, 88. γενόμενον κρείσων λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου II, 75. vid. ἀκοή. κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινος κρείττονος II, 237. κρείσσους ὄντες ἅπαντες λογισμῶ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου &c. II, 293.

κρείττων. vid. κρείσων.

κρίνω. μίσει πλέον ἢ δίκην κρίναντες II, 270. κρίνουσι βοῇ, οὐ ψήφῳ (οἱ Λακεδαιμόνιοι), suffragia ferunt I, 122. — οὐκ εἰκὸς ἐν εἰρήνῃ αὐτὴν κριθῆναι III, 244. II, 69.

κρίσις. καὶ τοῦτα ὅμως δυνεῖν ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν ταχθεῖαν τὴν κρίσιν ἐσχέ I, 35. — ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα II, 249.

κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ II, 221. 252. κρυπτὸν. τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν ἠγροεῖτο III, 312.

κρύπτω. οὕτω γὰρ, ὥς, τε κρύπτεσθαι δεῖ, μᾶλλον ἂν στέγασθαι, quae celanda sunt, facilius celatum iri IV, 115. ἐπειδὴ κρύψωσι γῇ, humarunt II, 52.

κράβυλος. vid. ἀναδέω.

ΚΤ. κτάσμαι. φανεράν ἔχθραν πρὸς Κορινθίους κτήσασθαι, suf-

I N D E X

- cipere I, 63. ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ αἰεὶ κτᾶσθαι, propter quaerendi studium I, 99. οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἀνδρας, ἀλλ' οἱ ἄνδρες ταῦτα κτῶνται, de oppidis I, 207. δρῶντες κτῶμεθα τοὺς φίλους II, 61. δορὶ ἐκτίσαντο III, 147.
- κτείνω. δις τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε (ἢ νόσος), bis non ita corripiebat, ut etiam interimeret II, 78.
- κτῆμα ἐς αἰὲ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34. Herodotus III, 53, φιλοτιμίη κ. σκαῖον.
- κτῆσιν ἔχουσιν τῶν χρυσεῖων μετᾶλλον ἐργασίας ἐν τῇ Θράκῃ III, 155.
- ΚΥ. κύαμος. βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ζυελέγετο V, 100. 106. — κυαμύονται Demosth. vid. Ulpianum 269 c. Xenoph. pag. 712. Herodot. VI, 109.
- κύκλος. αὐτὸν τὸν κύκλον διεκώλυσεν, ipsum muri ambitum IV, 164. κύκλον τῶν νεῶν ποιήσαντες ὡς μέγιστον &c. II, 132.
- κυκλόω. ἐνδιατρίβων κυκλοῦται ὑπ' αὐτῶν, cunctatus est circumventus IV, 314. ἐς αὐτὸ τὸ ἀπορον τῆς ὁδοῦ κυκλοῦνται ὡς ἀποληψόμενοι III, 191. D. Halic. 164, 47. & Polybius pro περιλαμβάνω.
- κύκλωσις. περίοδον αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχύει οὐκ ἔχον III, 56. οὐκ οὔσης σφῶν κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια III, 57. circumveniri non possunt. D. Halic. 163, 23.
- κυματώω. ἡ θάλασσα ἐπελθοῦσα ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς, καὶ κυματῶθῆσα, ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τὶ II, 300. Lucianus.
- κύριος. καταλύσεως γενομένης (ἥς νῦν ὑμεῖς κύριοι ἐστε &c.) III, 31. D. Halic. 55, 41. Demosth. de T. Leg. 245. Euripides.
- Οἱ ἡμεῖς, dies constitutus.
- κυριώτατοι τοῦ ἱεροῦ ἦσαν III, 291.
- κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι &c. III, 27. vid. Ulpian. Den. 306, 2.
- κύρος. — αἵ περ ἅπαν τὸ κύρος ἔχουσι, rerum summam potestatem III, 265. Plato. Philo. apud Dionem, Editum. Herodot. VI, 109.
- κυρώω. ἡ ἐκκλησία, κυρώσασα ταῦτα, διαλύθη V, 107. hanc rata habuit. κύρωσις οὐδεμία ἐγένετο IV, 166.
- ΚΩ. κώλυμα. ἢν μὴ θεῶν ἢ ἥρώων κώλυμα ᾖ, nisi Deorum impedimentum accederet III, 252. ἀντεμνηχανήσαντο σβεσθέντα κωλύματα, remedia ad ignem restringendum idonea IV, 262. poëtic. D. Hal. vid. Marcell. Herodian. Lucian. Chrysofom.
- Areteus 921, 18. v. Polluc. Glossae, prohibitum, interdictum.
- κωλύμη. vid. ἱκανῶς. οὐκ ἐπὶ κωλύμη, ἀλλὰ γνώμης παρανοοῖ ἐπρεσβεύσαντο I, 130. D. Halic. 566, 22.
- κωλυτὴς τῆς διαβάσεως II, 203.

V E R B O R U M.

κωλύω. μηδὲ χρυσοῦ μηδὲ ἀργύρου δαπάνη κεκωλύσθαι I, 181. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς, οὔτε τόδε I, 208. vid. Var. Lect. ἐν τούτῳ κεκωλύσθαι ἐδόκει ἐκάστῳ τὰ πράγματα, ὥ μὴ τις αὐτὸς παρέσται II, 15.

κωπήρες. — μὲ μακρὰ νηὶ, ἄλλῳ δὲ κωπήρει πλοίῳ III, 174. agn. Suidas II, 366.

Λ.

ΛΑ. λαγχάνω. σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἐξέπεμψαν, facta fortitione II, 243. τὸ εὐτυχές, οἱ ἂν εὐπρεπεστάτης λάχωσιν τελευτῆς II, 67.

λαμβάνω. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐλάμβανε II, 53. οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδὲνα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν II, 141. — τὸν νόμον ὄντα, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι II, 159. λαβόμενοι τῶν ὄρων, διαφεύγουσιν, occupatis montibus II, 205. ἐπιπλασθῆναι τῇ γνώμῃ, οἶκτον σῶφρονα λαβόντας II, 257. τοὺς Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος ἔλαβε II, 149. λαβετε αὐτοὺς μὴ πολέμῳ III, 26. χαλεπὸς ἦν ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας IV, 93. V, 17. σωφροσύνην λαβούσαι αἱ πόλεις, καὶ ἄδειαν τῶν πρᾶσσομένων δις. V, 98. τῇ ὄψι τοῦ θάρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες III, 54. τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, prae metu edictum aequum esse censebant III, 157. τειχίζεται καὶ ἡδὴ ὕψος λαμβάνει I, 128. τὴν πόλιν βίβ. οὐχ οἶοί τε ἔσονται λαβεῖν III, 102. ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστου, οὐκ ἀνιάσιν IV, 133. τὸ θαυθὲν πιστότερον ὕψι λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223.

λαμπρᾶς νίκης γεγεννημένης IV, 263. γενομένου Ἀρμοδίου ὥρῃ ἡλικίας λαμπροῦ IV, 85. λαμπρὸς ἀνεμὸς Herodot. II.

λαμπρότατα πράξαντες, τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν II, 258. Πανσανίαν καὶ Θεμιστοκλέα, λαμπροτάτους τῶν Ἑλλήνων I, 196.

λαμπρότης. ὁ στόλος ὕψους λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο IV, 52. vid. λυπηρός. ἀπὸ οἷας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος, ἐς οἷαν τελευτὴν ἀφῆκτο IV, 303. τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνώτερας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

λαμπρύνομαι. ὅσα ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς ἀστοῖς φθονεῖται φύσει IV, 28. φαιδρύνεται Hefych. Herodot. I, 42.

λαμπρῶς ἐπικαίμενοι IV, 294. D. Halic. 583, 11. λαμπρῶς ἐλέγετο, aperte V, 102. 115.

λαμυρὰ πηγὴ, ἡ καθαρὰ καὶ ἡδεῖα Thom. Magister. modum excedens impudentia, magnitudine; λαμυρὰν θάλασσαν, velut ἡλιθα πολλὴν Etymolog.

I N D E X

λανθάνω. — καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν V, 71. ἔλαβει ἀφθέντα πάντα III, 200. ὅπως μὴ λήσωσιν αὐτοὺς αἱ νῆες, ne clam ipfis proficiscerentur V, 17.

λαχανισμός. ἐπὶ λαχανισμῶν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελάοντες II, 332.

ΛΕ. λέγειν. κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν IV, 186. ξυνέδρους ἐλέσθαι, οἵτινες λέγοντες, καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου, συμβήσονται III, 33. θαυμάζω τῶν προθέντων αὐθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν II, 222. ἐλέχθη ὡς φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα II, 71. vid. λόγος.

λειποστράτιον IV, 119. D. Halic. 704, 11. λειποστράτιον I, 138. agn. Th. Magister. sic λειποτάξιον Iosephus 1125.

λείπω. ὑμῶν οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσούτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε II, 139. ὥς ἂν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, μὴ ἀπορήσει αὐτοὺς τροφῆς V, 125. λειπομένην, opposita ad μεγίστην I, 17.

λεπτά τὰ πρόωθεν ἐχούσας (ναὺς) IV, 231. λεπτά πλοῖα II, 132. λεπτὴν ἱματίων ἐπιβολὰς II, 73. agn. Suidas. Libanius. Philostrat.

ΛΗ. λήθη. τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγυγνόμενοι ἔσονται, futura soboles oblivionem defunctorum afferet II, 68. Aelian. III, 18.

ληστείαις πορθουμένην πόλιν V, 59. I, 9. vid. seq.

ληστικόν. τὸ ληστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης I, 8. Mff. ληστρικόν. D. Halic. ter ληστρικὸς. Schol. & Thom. Magister distinguunt. illud πλοῖον, hoc vero σύνταγμα denotare aiunt.

ληστρικῆς. ἐκ ληστρικῆς τριάκοντόρου III, 14. βίος Diodor. 92 c. 518 b. ληστρίδας ναῦς idem 507 c.

ΛΙ. λιθουργὰ σιδήρια οὐκ ἔχοντες III, 7. Diogen. Laërtius. λιθουργοὶ Noster III, 332.

λίμος. vid. ἐκπολιορκέω & αἰσχιστος.

λίπα ἀλείψασθαι III, 100. Homer. Callim. Ap. 39. Hippocrates. Theophrast. Hist. Plant. IX, 9.

ΛΟ. λογίζμενοι τὰ συμφέροντα, rem utilitate metientes I, 109. III, 337.

λογισμὸς ὄκνον φέρει II, 61. vid. Waff. ad Sallustium. λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. vid. κρίσεων. ἐκ τοιούτου λογισμοῦ ἔξεστι σκοπεῖν &c. III, 312.

λογοποιέω. ἄνδρες οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιούσιν IV, 64.

λόγος. ἐγγίγνεντο αἰὲς λόγοι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, colloquia III, 267. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτὸν, rumore I, 179. vid. κρατέω, ἰσθῆρῆος, & ἐκπονέω. πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα &c. II, 225. alicubi μὲν ταῖς τῶνδε λέ-

V E R B O R U M.

γούς περιωσδῶμεν ἐν ὑμῖν, neque propter istorum orationem apud vos repulsam feramus. ἀμαρτανόμενων λόγοι ἔπеси κοσμηθέντες προκαλύμματα γίνονται II, 270. ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου, ex composito V, 151. vid. ἄξιος. λόγους ἐποιοῦντο ξυμβατικούς IV, 165. μὴ πρὸς τὸν δῆμον λόγους εἶναι, neque ad populum verba facienda III, 247. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις III, 97. IV, 23.

λοιπός. τοῦ ἱεροῦ οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδ' ἐν, οὔτε τοῦ λοιποῦ ἐκόντες βλάψαι, in posterum III, 145. ἐς τὸ λοιπὸν II, 235. εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο V, 101. D. Matth. καθεύδετε τὸ λοιπὸν, ita vertendum: *Sleep ye on still?* ut constet sensus.

λόφος. ἐχόντων τῶν πεζῶν λόφον ἐκατέρωθεν III, 184. Pindar.

λοχισδέντες, insidiis excepti III, 352.

λοχμῶδη ὁδὸν II, 327.

ΛΤ. λύγξ τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ II, 73. Thom. Magister in λύζω.

λυμαίνομαι. — μαντικὴν καὶ χρησμούς, καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται III, 344. pro insultare apud Herodot.

λυπέω. λησται τὴν Λακωνικὴν ἥσσαν ἐλύπουν ἐκ τῆς θαλάσσης III, 78. οἱ ἰππῆς ἥκιστα ἐμελλον ἐν τῷ ἔργῳ λυπήσειν IV, 104. πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμη ἥκιστα λυπούνται II, 96. D. Halic. 486, 35.

λύπη ἔρωτικὴ IV, 92.

λυπηρός. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει II, 58. λυπηρὰς τῇ ὀψεί ἀχθιδόνας προστιθέμενοι II, 57. λυπηροὺς τοῖς ξυμμάχοις γενομένους I, 108. οἶδα τοὺς τοιοῦτους, ὅσοι ἐν τινος λαμπρότητι προσέσχον, ἐν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας IV, 29.

λύσιν. — ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων πρὶν ἂν &c. II, 169.

λυσιτελέω. πρὸς τὸ λυσιτελοῦν καθίστασθαι IV, 132. D. Halic. 445, 42.

λύτρα ἀνδρῶν αἰχμαλώτων λαβὼν IV, 11. D. Hal. 227, 40. Thom. Magister.

λύω. ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθεῖς III, 208. τὰ ἐψηφισμένα μὴ λύειν IV, 26. λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34. I, 112.

ΛΩ. λωφέω. τάχ' ἂν λωφήσειαν (καὶ ξυμφοραὶ) IV, 305. Aeschyli Schol. 6. Sophocl. 5. ἀπὸ νόσου μεγάλῃς καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν IV, 22. Ioseph. 303. 998. Chrysofom. D. Halic.

λώφῃσιν τοῦ πολέμου III, 121. II. φ', 292. D. Halic. 598, 6. Schol. Apollon. II, 487.

M.

ΜΑ. μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκαπον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον

I N D E X

III, 346. μακαρίζοντο ὑπὸ τῶν ἄλλων, beati censebantur II, 78. apud Herodotum μακαριστὸς πρὸς πάντων. vid. eundem I, 31. VII, 45. Homerus. Anacreon Od. 43. Schol. Sophocl. 199. Aristoph. Σφῆκ. 586. Pindar. Nem. II, 13. Isocr. Xenoph. μακρογορεῖν ἐν εἰδότην οὐ βουλόμενος &c. II, 56. III, 86. D. Halic. 59, 8.

μακρὸς. ὃν ἀρτικίνδυνον ἐκείθον προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπίσσοι IV, 145.

μακρότατος. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι I, 4. μακρότατα εἴρηται, Herodot. IV, 32.

μακρότερος. ἐλπίσαντες μακρότερα τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλῆσεως II, 225. φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τί νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν III, 63. vid. μηκύνω.

μαλακία. φιλοσοφοῦμεν ἄνθι μαλακίας II, 60. — μετὰ οἷας ἀνεπιστήμους καὶ μαλακίας γῶνσοιτο III, 213. 322.

μαλακίζω. πλοῦτου τὴν ἀπλόανσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθῃ II, 64. ἀναγκαῖον ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι, οὐκ ὄντος χωρίου ὅποι ἂν μαλακισθέντες σθεσίητε IV, 306. δεδιότες, ὃ δῆμος μὴ μαλακίζηται Σερατεῦων IV, 47.

μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ, in stipendii exactione remissior V, 46. IV, 24. μαλακὸς πρὸς ὄργην, D. Halic. 418, 42. Nofter, μαλακῶς ξυμμαχεῖν IV, 123.

μαλακώτερος. τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κείσθαι ζημίας II, 236. περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μαλακωτέρας ἀνῆπτετο V, 78.

μάλιστα. ἔτι μάλιστα ἐξήκοντα I, 22. τὸ ὕψος ἡμισυ μάλιστα ἐτελέσθῃ οὐ διανοεῖτο, tantum I, 132. ἥσαν δὲ Κορίνθιοι ξυμ-προθυμούμενοι μάλιστα τοῖς Ἀμπρακίωταις II, 125. ἡγούμενοι τούτους, οἵπερ ἡξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120. Ἐνδὶω ἐφορεύοντι πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὢν V, 13. αἱ μάλιστα ὀρμήσασαι διαφθεύρονται, qui longissime procurrerant V, 51. οὗτοι μάλιστα προειστέλεισαν τῆς μεταβολῆς V, 115. τὸν πολέμιον μάλιστα ἂν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὀφελήσειεν III, 217. 27.

μᾶλλον. οἶκός εἶναι αὐτὸν σφίσι καὶ οὐκέτι τῷ ἀπίστῳ δῆμῳ μᾶλλον ξυγχωρεῖν, magis quam antea V, 107. πρὸς τῶν πολέμιων τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι, pro hoste magis facere III, 47. οὐ προὔχωρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο, non tam progrediebarur, quam &c. IV, 314. — ἐκείνους ἑώραν μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους, facilius II, 203. III, 58. 89. 90. 140. IV, 191. 211. alibi ξυμφορά οὐδεμιᾶς ἥσσαν μᾶλλον ἐτέρας ξυνέπεσε.

μανθάνω. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστατοι ἴστε, nisi animadvertitis, vos rem perniciosam affectare IV,

V E R B O R U M.

67. νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἦντον μαθόντας ὑμᾶς ἐν τῷ ἐσμεν βουλευ-
σασθαι IV, 187.

μανιώδης ὑπόσχεσις III, 62. διαθέσεις Diod. 148 b. 461 d.
μάντις. — Τιμίδου ἀνδρὸς μάντις II, 197. μάντιες ἄνδρες
Pindar. Ol. 8, 3. Steph. omisit.

μάρτυρας θεοὺς τοὺς ὀρκίους ποιοῦμενοι I, 112. II, 110.
μαρτύριον δὲ I, 13. μετ' ἀειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν κα-
ταθήσδε I, 50.

μαρτύρομαι. δέμεθα δὲ, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα, praecamur
& testificamur IV, 126.

μάχη. ἢ ἡ μάχη διώξεις καὶ ὑπαγωγῇ II, 313. ἰσχυρὴ μά-
χης II, 159. vid. ἱημι. χρονίους τὰς μάχας τῷ μένειν ποιοῦνται
III, 320. αὐτοκράτωρ μάχη III, 189. ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύ-
της μάχης III, 55.

μάχιμος. — τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν IV, 40. Plato
τὸ μάχιμον τῆς πόλεως.

μαχιμοτάτους τῶν ἐκεῖ βαρβάρων IV, 143. Diodor. 4 b.
μάχομαι. ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ ἐπαρθέντες, οἰόμενοι χρημα-
τιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. διὰ παντὸς μὴ πο-
μαχημένου διελεῖν, per munitiones nondum oppugnatas IV,
245.

ME. μεγαλύνω. τοὺς ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε III,
342. Diodor. 12 c. ὑπερβάλλον ἐμεγάλυνε τὴν αὐτοῦ δύναμιν
παρὰ τῷ Τισσαφέρνηι V, 124. D. Lucas I, 46. Xenophon.

μέγας. αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ τῷ βασιλεῖ δύνα-
σθαι IV, 92. τούτου τοῦ πολέμου μῆκος μέγα προὔβη, longe
proceffit I, 35. ἐσσεῖδηρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III,
148. ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεις, magnam auctoritatem
adepti I, 163. ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι, saevum
ac immane decretum II, 219. ὀρκώσαντες πίστεσι μεγάλας
μὴδ' ἐν μνησικακίῃσιν III, 110. ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν V,
137. III, 36. IV, 286.

μέγεθος. βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι III, 188. πόλεις ἵππους καὶ
μεγέθει ἐχούσας IV, 263. III, 12. φοβηθέντες αὐτοῦ τὸ μέγεθος
τῆς τε κατὰ τὸ αὐτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίκαι. propter
corporis cultum videlicetque lautitiem immoderatam IV, 26.

μέγιστος. ἐν τούτῳ προσήκετε ἡμῖν τὰ μέγιστα, hinc maxi-
ma necessitudine nobiscum coniuncti IV, 130. εἴ τις ἐκ τῶν με-
γίστων περιγένοιτο, subaudi κινδύνων II, 75. μέγιστον δὲ καὶ
οὐχ ἡκιστα ἐβλάψεν ὁ παιωνισμὸς IV, 248. ὅστις ἐπὶ μεγίστων
τὸ ἐπιφθονὸν λαμβάνει, ὁρῶς βουλευσάται II, 96.

μεθ' τὸ τῆς τύχης αἰεὶ μεθ' ὑμῶν ἐσσεῖσθαι III, 28. IV, 133.
vid. μετ' &c.

Thucyd. Vol. VI.

ΥΥ

I N D E X

- μεθίημι. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας III, 91.
 μεθίσταμαι. τοὺς ἐλάσσους ἀπὸ τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντα
 ποριμωτέρων μεθιστάναι, ab iis, qui maiore rerum copia ab-
 undarent secessionem fecisse V, 117. D. Halic. 409, 17. μετα-
 στήσάμενοι πάντας, submotis omnibus I, 113. III, 113.
 μεθορμισάμενοι IV, 138.
 μείζον. ἐπὶ τὸ μείζον πάντα δεινώσας, verbis asperioribus
 exaggerans V, 114. ξυνήσαν περὶ τῶν μείζονων σπονδῶν ἐς λό-
 γους, de rerum maiorum foederibus III, 177. μείζον ἰσχυρὸν
 IV, 128. ὑπὲρ δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐλάμβανον, longe
 potentiores, quam revera sit IV, 27. vid. μετὰμελος. χειμῶν
 ἐπιγενόμενος μείζον III, 9.
 μειζόνως. πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς III, 30. τὸ πρᾶγμα μει-
 ζόνως ἐλάμβανον IV, 45. facinus atrocius iudicabant: ἐμεγά-
 λυνον.
 μελετάω. μελετῶντες καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν
 II, 138. τὸ ναυτικὸν οὐκ ἐνδέχεται ἐκ παρέργου μελετάσθαι I,
 205. — δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν IV, 22.
 μελέτη. διαφέρομεν ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναν-
 τίων, rei bellicae studiis II, 58. Ioseph. 1125. ταύτας οἱ πατέρες
 ἡμῖν παρέδωκαν μελέτας, instituta I, 120. μετὰ κινδύνου τὰς
 μελέτας ποιοῦμενοι I, 30. vid. Sallustium. Diodor. 763 b. εἰδὲ-
 τες ἔργον ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσιν, ἢ λόγων δι' ὀλί-
 γου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν III, 315. Theogn. 920.
 μέλλησις. οὐ τῇ δυνάμει τινα, ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμεται
 I, 96. διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν II, 187.
 ἄπαθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρῶν μελλήσει ἐπικομπουσιν III, 189.
 Arctaeus 135, 20.
 μέλλω. ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπίζόμενα μέλλεται III,
 349. ὃ, τι δὲ μέλλετε εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV,
 193. vid. αἰσχύνω. D. Halic. 635, 38. Th. Magist. 120. Sallust.
 C. 55. οὐκ ἂν ἡγούνται μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παραπολὺ
 πράξειν, ἀντίστας ὑμᾶς, putant, vos contra se non statu-
 ros, nisi aliquid maxime memorabile facere decreveritis II,
 143. ἐλόγετο καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σήμῃται,
 videbantur esse rerum futurarum prodigia II, 15. ὥσπερ ἔμελ-
 λον, quemadmodum statuerant IV, 201. ἡμελλον Ἀττικὸι Th.
 Magist. & Moeris.
 μεμπτός. περὶ οὗδ' ἡμῶν μεμπτῶν II, 254. D. Hal. 424, 45.
 μεμπτότερος. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον τοῦ υποστάντος μεμπτό-
 τερος II, 89.
 μέμφομαι. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον ὁ μέμφονται &c. I, 118. τὰ
 πρότερα μεμφόμενος ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύβη V, 78.

V E R B O R U M.

μένῃ ἢ μὲν οὖν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρέσκευάζεταιτο III, 114. Ἀττικισμὸν βουλόμενοι μὲν καὶ αἰεὶ III, 199. μὲν γὰρ III, 299. μὲν ἂν IV, 192. μὲν νῦν, Herodot. I, 4.

μενετός. τοῦ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοὶ I, 203. cit. Th. Magister: meneτός, inquit, ὁ δυνάμενος μένειν. μεν. θεοί, exp. μένιμοι, βέβαιοι Schol. Aristophan. hic, moram non patiuntur. vid. μένω.

μέντοι. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι I, 7. οὐ μέντοι ἀξιούν γε εἰργεσθαι III, 117. Diodor. 512 a. τούτων ἐγὼ ἡδῶ μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμωτέρα γε IV, 192. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι &c. V, 136. Aelian. X, 6. pro μὲν δὲ D. Hal. 675, 2.

μένω. μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ V, 110. μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα III, 114. οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιδότας III, 220. in pugna.

μέρος. ἐν μέρει, per vices V, 150. D. Halic. 506, 5. σῖτον ἡρουντο κατὰ μέρος III, 41. — του πάθους, ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο III, 48. ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν ὀκνότες εἶναι, in parte agri III, 146. τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος III, 294. μεσόγειαν μάλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατακημένους I, 165. μεσόγειον Diodor. 19 b.

μέσος πολίτης IV, 85. vid. Annotat. πρὶν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν, interea III, 30. ὑπὸ τῶν διὰ μέσου κωλυθέντες, qui se interposuerunt V, 115. ἔτη Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ, καὶ ἑννατον ἐκ μέσου III, 200. πρὸς τὰς μεγίστας γοῦν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦν τι I, 19. III, 123.

μεσῶ. τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους μεσοῦντος III, 295. Herodot. III, 104. μεσάζων Diodor. 20 a.

μέσως. — ὥστ' εἰ μοι καὶ μέσως ἡγούμενοι μᾶλλον ἑτέρων προσεῖναι αὐτὰ &c. mediocriter II, 89.

μετὰ καιροῦ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον γίγνεσθαι IV, 131. οὐκ ἀξίον θρεῖδίσαι ὧν μὴ μετὰ νόμων ἡμαρτεν II, 262. μετὰ ὁπουοῦν τρόπου V, 42. μετὰ βεβαίου παρασκευῆς, ibid.

μεταβάλλω. οὔτε γὰρ ὅσια ἂν ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι, permutata societate I, 101. δίαίταν μέλλοντες μεταβάλλειν II, 30.

μεταβολή. ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει, negotiationis gratia IV, 52. οἷς ἢ ἐναντίῳ μεταβολῇ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, fortunae incerta commutatio est extimescenda II, 66. τῆς γῆς ἢ ἀρίστη αἰεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχον I, 9. ὁρῶν τὸ στράτευμα ἀθυμοῦν, καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ἐν IV, 304. 323.

μεταγνῶναι τὰ προδεδογμένα II, 227. D. Hal. 377, 12. II,

I N D E X

238. 255. vid. Herodotum. εἶπε καὶ ἀσφαλέστερον εἶδεναι εἶναι, μεταγνώτω III, 135.

μεταγγραψάμενοι ἐπιστολὰς ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων III, 75.

μετάθεσις. δίκαιον εἶναι πᾶσι τῶς ζυμμάχοις γεγράφαι τὴν μετάθεσιν, immutandarum conditionum facultas III, 250. vid. μετατιθῆμι.

μετακινήτος. βουλόμενος εἶδέναι εἰ ἐτι μετακινήτῃ εἶη ἡ ὁμολογία III, 239.

μεταλαμβάνω. πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν I, 166. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτόεν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεται IV, 34. 136.

μεταμέλεια. ὃ γὰρ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐναντίοις λαμβάνων, ἀσφαλέστατος ἐν διατελοῖν, quem minime poenitet beneficiorum in inimicos collatorum, is &c. I, 53.

μεταμέλομαι. μεταμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ δεξάμενοι III, 43. D. Halic. Ant. VIII, 82. ὁρῶσι τὸν δῆμον μεταμελούμενον ἐπὶ τῇ Κασσίου καταδίκῃ, poenitentem. agn. Pollux VI, 115. No-flier II, 89.

μετάμελος. πολὺ μείζων ἐστὶ τῆς στρατιᾶς ὁ μετάμελος, pagis poenirebat expeditionis IV, 263. Iosephus II, 6, 4, & pag. 826, κατήφεια πάντας εἶχε, καὶ τῶν πραγμάτων μετάμελος. utuntur etiam Seniores IV Reg. III, 27. adiective apud Plat.

μεταναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. μετανίστασθαι Suidas III, 531. μεταναστάσεις I, 4.

μετανίστατο καὶ μετῴκετο ἡ Ἑλλὰς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ I, 20.

μεταξὺ Χερσονήσου τε καὶ Ρεῖτου III, 64. Aelian. III, 1. ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, in hoc spatio tam angusto III, 36. vid. Hesiod. Op. 394. μεταξὺ, absolute pro interea I, 163. D. Halic. 518, 38. Herodot. I, 76.

μεταπέμπομαι. vid. Th. Magist. ἕως αὐτοὺς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος III, 331. Mf. Coislin. μετέπεμψεν Thucyd. Demosth. μετεπέμψατο.

μεταπεμπτός IV, 43.

μετάπεμπτος. βουλόμενος ἐκ μείζονος διαβολῆς — μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. μετάπεμπτ. γίνεσθαι D. Halic. 38, 3. Ioseph. 211.

μεταπίπτω. — ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπίπτοντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο V, 104.

μεταποιῦμαι. τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι I, 199. οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι, qui aliquam φιλανθρωπίας partem sibi vindicabant II, 77.

V E R B O R U M.

μετατάσσω. — τοὺς ξυμμάχους τῷ ἐκείνῳ ἔχει παρ' Ἀθην.
μετατάξασθαι, transire ad, disciscere I, 134. Joseph. 185. 803.

μετατίθημι. εὖροπον εἶναι ἀμφοτέροις μεταθεῖναι ὅπῃ ἂν δοκῇ
ἀμφοτέροις III, 236.

μεταχειρίζω. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος
βούληται μεταχειρίζειν τούτῳ ξυνεῖναι III, 28. I, 22. τὸ πράγ-
μα μέγα εἶναι, καὶ μὴ οἷον εἶναι ὅξως μεταχειρίσαι, quod non
facile tractari possit IV, 24.

μεταχωρήσατε ὅποι ἂν βούλεσθε II, 112. μεταχώρησαν ἐκ
τῶν λόγων III, 350.

μετεῖναι τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν III,
282. — ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου I, 43. Herodot.

μετέχω. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτονομῇ οἰκῇσι μετεῖχον II,
30. τοῦ εὐήθους τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει II, 293. πάντες
ἐν τῷ μέρει μετέχουσιν, per vices eiusdem dignitatis participes ef-
fient V, 131.

μετέρχομαι. ἐπιπύνη ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται II,
58. τῷ ἴσῳ τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν I, 52. persequi. Herodot.
V, & VI, 68. prosequi: μετέρχεται τοῖςδε τοῖς ἔπεσι.

μετεωρίζω. παντὶ τρόπῳ ἐμετεωρίζον τὸ ἔρυμα III, 132. μετ-
εωρίζεις ἐν τῷ πελάγει V, 25.

μετέωρος. τῶν νεῶν οὐκ ἔχουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σῖτον ἡροῦντο,
αἱ δὲ μετέωροι ὄρμου III, 41. ναῦς μετεώρους πλοῦσας I, 69.
IV, 316. ἡ Ἑλλὰς πάσα μετέωρος ἦν II, 15. μετεώρῳ πόλει ἀξί-
ου κινδυνεύειν, suspensis reip. rebus IV, 20. D. Halic. 641, 3.
Diodor. 564 d.

μετοικίζω. ἡ Ἑλλὰς μετοικίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξή-
θῃναι I, 20.

μετονομάζω. ἐπὶ τὴν καταφρ. καχωρήκατε, ἢ ἐκ τοῦ πολλοῦς
σφάλλιν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφορσύνῃ μετωνόμασται I, 170.

μετριάζω. — δεῖξαι ἂν μάλιστα εἰτι μετριάζομεν I, 109. D.
Halic. 388, 20.

μέτριος. φυλακῇ μετρία τηρήσονται IV, 49. ἐπὶ μετρίοις ποιή-
σοντας ἂ προκαλοῦντο, moderate se gesturos III, 33. δουλεύειν
τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν, in iis, quae moderata sunt, ob-
sequi & inservire V, 129. μετρία ἐσθλῇτι ἐχρήσαντο I, 11.

μετρίως. πρὸ αἰσχροῦ τιτος, συμφορᾶς μετρίως κατατιθεμέ-
νης, διαλλαγῶμεν III, 30. 29.

μετριάτατα ὑπουργεῖν τοῖς Συρακουσίοις IV, 136. Ulpian.
Dem. 341, 2.

μετριάτεροι ἐς τὰ πολιτικά IV, 142. Demosth. σθεφ. Ulpian.
363, 2, & 342.

μέτρον. διέχει θαλάσσης μέτρον ἐξήκορτα σταδίου V, 153.

I N D E X

μετοπηδον ἔπλεον ὥς εἶχε τάχους ἕκαστος, prioris adversus II, 147. Herodot.

μέχρι πλοῦς γένηται, donec idonea navigandi tempestas se se offerret I, 192. καὶ μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν I, 166. τῶν μεχρὶς ἐμοῦ IV, 104. vid. Thom. Magist.

MH. μὴ οὐτα γε ἂν πανσυδεὶ διαφθάρθαι V, 3. vid. Th. Mag. ἡμεῖς μέγχε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν IV, 133 &c. μηδαμοῦ ξυμμαχεῖ I, 53. μηδαμᾶ μηδαμῶν, Herodot. II, 91. Bodl. om. θάπτουσι &c. male.

μηδεῖς. νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγ- γέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. παρεστάναι δὲ μηδεὶ ὥς &c. δι- ξαν ἐπέρχουσαι, Schol. in memem venire cuiusdam III, 88. 98.

μηδετέρως. ἐπιμισγομένους μηδετ. μηδετέρως III, 174.

μηκύνω. τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἶωθός μηκυνού- μεν III, 27. II, 63. 65. ita Sophocl. Oed. 1180. post Herodo- tum II, 35. & ἄλλως III, 60.

μήν. ἢ μὴν, ὅς ἂν τι τῶν ἐ. λείπεται, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τρο- φῆς V, 125. II, 57. apud poetas ἄργον, aliis pro δὲ Th. Mag.

μνησιδοῦς ὄντος τοῦ χωρίου &c. IV, 226. Diodor. 7 d. 127 c.

μηνύματα. πρὸς τὰ μηνύματα ἀπελογεῖτο IV, 46. signa Phil.

μηνύτροις μεγάλοις ἐζητοῦντο IV, 45. Th. Mag. Ioseph. 163. indicii praemiis. μνηντῆς alibi Nofter.

μηνύω. μνηνθέντος τοῦ ἐπιβουλευματος III, 131. D. Halic. 425, 12. Diodor. 16 d.

μήπω. vid. μάχομαι.

μηχανάομαι. μηχανησαμένων τὸ πλοῖον III, 71. IV, 65. μη- χανῶνται τοιοῦνδ' ἐτι III, 71. Herodot. I.

μηχανή. ὥς αἱ μηχαναὶ οὐδὲν ὠφέλουν II, 118. — μήτε τέ- χνη, μήτε μηχανὴ μηδεμιᾶ III, 233.

MI. μιμέομαι. — παράδειγμα αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες, ἢ μιμού- μενοι ἑτέρους II, 56.

μίμησις. τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις, ἢ στρατηγία I, 134. Lactantius pīnīm. μίμημα παλλαδίου D. Halicarn.

μιμνήσκω. ἐς δ' ἐμémνηντο, quando nunquam ante, quod ipsi meminissent III, 310. II, 38. εἰς οὗ Ἕλληνες μέμνηνται, post Graecorum memoriam II, 15.

μισδοδοσία. πολλῶ ἐς τὴν μισδοδοσίαν ἀρρωστότερον γινώ- μενον V, 127.

μισδός. μαλακός ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ, hoc est, οὐκ ἐντόνος ἀπῆτει V, 46. 74. vid. ἄγω.

μισδοφορά. τὴν μισδοφορὰν ξυνέτεμεν V, 67. περὶ τῆς μισδο- φορᾶς μαλακότερος ἀνῆπτετο V, 78. vid. V, 127.

μισδοφορητός V, 99.

V E R B O R U M.

μισθασάμενοι ἐκ Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν III, 76.

MN. μνημεῖα κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀΐδια ξυγκατοικίσαντες II, 62. μνήματα Herodot. II, 167, & Diodor. 377 b.

μνήμη ἐγένετο τοῦ χρηστέριου II, 82. φόβος μνήμην ἐκπλήσσει II, 140. μνήμην ἔχει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν, ibid.

μνησικακήσειν. ὀρκώσαντες πίστεσι μεγάλας μὴδὲν μνησικακήσειν, βουλευσείν δὲ τῇ πῶλει τὰ ἀρ. III, 110. D. Hal. 170.

ΜΟ. μόγεις. οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες, μόγεις ποτὲ ἀντανήγοντο IV, 237. 246. V, 42. 147.

μοῖρα. — τῶν πάντε τὰς δύο μοῖρας νέμονται I, 17. τὸ ἐμπλήκτως ὅξυ, ἀνδρὸς μοῖρα προσετέθη, vefana celeritas viri officio tribuebatur II, 289.

μόλις. χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται II, 54. 69. 169. IV, 63. 248. V, 131. Aeschyl. Schol. 8. 302. Pind. ἑώσαντο μόλις, aegre repulit III, 66.

μονή. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιοῦμενος I, 183. ἀχθόμενος τῇ μονῇ IV, 250.

μόνιμος. οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔσσεσθαι V, 140. vid. μενετός.

μόνος. ὑμεῖς τε, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ᾗτε II, 255. ἐν χιτῶνι μόνῳ φεύγεις, Bacchylides. ἐλπίς μούνη ἡ ἐνίζησις, Aretaeus 94, 4. ὅπως μὴ μόνος ἀσθενείᾳ τάλαιπωροῖ IV, 194. οὐ μόνον μὴ ὑπήκουσεν ὄντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἄλλων ἀρχεῖν εἰωθότα V, 105, & alibi passim.

μονῶ. ἐδείσαν μὴ μονωθῶσι III, 268. οἱ Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοις τοῖς Λακ. παρεσκευάζοντο μάχεσθαι III, 297. Herodot. I, 102. Diod. 476 b. c. Homer. II. λ. Plato. Aristot. Ethic. I, 7.

μόνω. — πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ &c. V, 125. D. Halic. 370, 16.

μόριον. ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν πόντον μορίου, ab ea parte IV, 271. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ἦν δὲ πού μορίῳ τινὶ προσμίζωσι II, 59.

μοχθηρὸν ἄνθρωπον V, 111. Th. Magist.

ΜΥ. μυθῶδες. τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνευικηκότα I, 32. 34.

μυστήριον. vid. ποιέω.

μυχός. ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος IV, 260.

ΜΩ. μωρία. τὸ πρῶτον ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα III, 271. alibi, μωρία φιλονεικῶν III, 93.

N.

ΝΑ. ναύγρια, de navibus in proelio fractis IV, 206.

ναυβατής. νῆσον οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῷ V, 65.

I N D E X

- ναυλοχεῖν IV, 181.
- ναυμαχεῖν. ἀντίπαλα ναυμαχήσαντες, ancipiti Marte, ἰσοστάσια IV, 227. ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν III, 23. V, 121.
- ναυμαχία. κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135. ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν IV, 202. ἐπὶ πολὺ ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας IV, 294.
- ναυπηγήσιμα ξύλα IV, 208. III, 159. Dion. Halic. 29, 30.
- ναυπηγίαν τριήρων παρεσκευάζετο III, 161. τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἐκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιούντο V, 8.
- ναῦς. vid. διαλύχω. τὸ πιστὸν ναῦς σφίσι συμπέμπειν ἐκέλευον, ex societatis iure naves secum mittere V, 17. νεῶν παρ-οχῇ αὐτόνομος IV, 131. vid. σκάφος. νεῶν ποίησιν II, 174. τῶν νεῶν τὰς πλείους κατατραυματίζουσιν V, 18. sic νῆας ἀκείνμενον Homer. Aeschylus. Apollonius. ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχία IV, 277. ἐν τῇ στρατιωτίδι νηὶ V, 134.
- ναύσταθμον μᾶλλον ἢν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἢ M. II, 180.
- ναυτικός & ναυτικόν. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν III, 16. τοὺς Πελοποννησίους ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικά III, 112. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηνται IV, 191. ναυτικῶ στρατῶ ali-cubi. ἰέναι ἐς τὴν πείραν τοῦ ναυτικοῦ ἐκέλευεν IV, 203.
- ναυτοκρατόρων ἡμῶν ὄντων III, 348. 341.
- NE. νέμω. νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 4. πολ-λὰ τῆς Ἑλλ. τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, vivunt I, 10. Diodor. 73 b; Schol. Sophocl. 23. 228. 409. Pind. τρίτον μέρος νέμει-τες τῶν σκύλων τοῖς Ἀθ. attributa II, 337. ἐνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν ex VIII. Synesius. vid. Herodot. I, 32. τὰ ἴσα νέμοι, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω, idem tribuens, idem repetat IV, 29.
- νεοδαμῶδων III, 258 &c. νεοδαμώδης, qui ex eilῶτων gre-ge in popularium numerum adscitus est. vid. Hefych. Eusta-thium II. 863, &c. Od. 1031. Xenophon Agef. 652.
- νεοκατάστατος. ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις ἕως ἐξ-ετρίχυσαν, novos colonos II, 307. νεόκτιστοι πόλεις D. Hal. vid. Pollucem.
- νέος. ἀνὴρ ἡλικία νέος ὢν III, 273. ἐδόκει τι νεὸν ἔσεσθαι III, 288. — μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήσης κακόν. Pindar.
- νέοτης. vid. ἀκμάζω.
- νεοχμέω — βαί, innovo I, 26. usi Hippocrates, Aristot. & Lucianus Lexiph. vid. Hefychium. συνεοχμῶ Homerus. Pleo-nasmo Artico. vid. Eustath. Od. ε', p. 214, & II. μ', 863. vid. Sophocl. Steph. pag. 221. Erotian. D. Halic. 76, 10. Aeschy-li Schol. Steph. 14, 158. Pollucem III, 83. Schol. Luciani p. 36. Herodotum V, 19.

V E R B O R U M.

νεωσοίκων IV, 210. V, 4.

νεωστί. τῶν Ἀθηναίων νεωστί πεπληγμένων III, 161. IV, 225.

νεωτάτος. ἐκδρόμους ἔταξε τοὺς νεωτάτους III, 186. τῶν πό-
λεων ὅσαι νεώτατα ᾤκισθησαν I, 12.

νεωτερίζω. μάλιστα ἐπύρθησαν εἰς τὸ νεωτερίζειν III, 160.—
κελευσάντων τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὑποπτευσάντων ἐς αὐτοὺς τὴν
νεωτερίειν III, 76. τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέρizon IV, 323.

νεωτεροποιοί, καὶ ἐπινοῆσαι ὅζεις I, 97, & alibi. δέισαντες
τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν, καὶ τὴν νεωτεροποιίαν I, 142. D.
Halic. 399, 3.

νεώτερος ὢν ἐς τὸ ἄρχειν IV, 23.— ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ
τὸ νεώτερον ἦν III, 306. κελεύοντες μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ
τῶν ἀνδρῶν &c. II, 12.

NH. νηῖτη στρατῶ II, 41. III, 126.

NI. νικάω. ὑπὸ τῶν μεγίστων νικηθέντες, τιμῆς, καὶ δέους,
καὶ ὀφελείας I, 108. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι II, 77.
ἐνίκησε λοιμὸν εἰρησθαι II, 81. τῆς γνώμης νικηθὲν II, 139. 219.
21. χρήμασι νικωμένου II, 89.

NO. νομίζω.— οὔτε τούτοις χρῆται, οὐθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς
νομίζει, solet mi I, 111. πρὸ τῶν γαμικῶν, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τῶν
ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. τοὺς αὐτοὺς φίλους
τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν II, 276. εὐχὰς τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς
ἀναγωγῆς ἐποιοῦντο IV, 52. νομίζοντες (ὅπερ ἦν) IV, 264. Sal-
lustius, ratus id quod erat. τῶν μὲν, πείρα αἰσδομένων, τῶν δὲ,
ἀκοῇ νομισάντων III, 122. 129.— καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ κα-
λῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ αἰσχύνησθαι, καὶ τοῖς ἄρχου-
σι πείθεσθαι III, 218.

νόμιμος. οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III,
144. νόμιμα Δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς IV, 9. Aeschyl. Schol. 86,
176. πολλὰ ἐς θεοὺς νόμιμα, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια IV,
304. ἐσθήμασι καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις II, 256. τῇ αὐτῇ φωνῇ
καὶ νομίμοις χρώμενοι IV, 266. D. Halic. 31, 47. Noster alibi,
νομιμώτατον εἶναι πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπληῆσαι τῆς γνώμης
τὸ θυμούμενον, aequissimum IV, 285.

νόμον ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι III, 305. Herodot. I, 147.— τὸν
νόμον ὄντα τοῖς Θραξί, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ δίδόναι II, 159. ἄλ-
λην ἱερείαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο III, 200.
— οὔτε δέντες τὸν νόμον, οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρῆσάμενοι III,
345. Martial. Epist. Epigrammaton linguam excusarem, si
meum esset exemplum. τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ III, 285.

νόσος. vid. ἀκμάζω. ἐπεγίγνετο οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μὴ τι
νόσῳ II, 160. νόσῳ ἐπιέζοντο IV, 250.

νοῦς. vid. νῶ.

Thucyd. Vol. VI.

Z z

I N D E X

ΝΥ. νυκτερινή και φοβερά ἀναχώρησις III, 192.
 νῦν. τῶν ἐκεῖ ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχημάτων, hodie IV, 143. διὰ τὴν παρούσαν νῦν ρώμην III, 28. ὑποδορυμ-
 σάντων ὅτι οὐ καὶ νῦν πλέει III, 45.
 νύξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ III, 37. Herodot. VIII, 70. in Mc. M.
 καὶ σε μήτε νύξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν &c.
 I, 181. ἀφικόμενος νυκτὸς ἐτι καὶ περὶ ὄρθρον III, 163.
 ΝΩ. νῶ. — ὡς οὐδ' ἐν ἀληθείᾳ ἐν νῶ ἔχουσι III, 276. &c. passim.

Ξ.

ΞΕ. ξενηλασία. ἢ καὶ Λακεδαιμόνιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι
 I, 208. οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπειργαζομένη τινα ἢ μαθήματα,
 ἢ δαμάματος &c. II, 58.
 ξενία. τοῦνομα Λακ. ἢ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχευ V, 13.
 ξενικός. Γισσαφένους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν V, 39.
 ξενίσσεις ποιούμενοι τῶν τριηριτῶν IV, 75. ξενία Philo in Iof.
 ξένος. ὅτι Ἀρχίδαμος μὲν οἱ ξένος εἶη, οὐ μέντοι ἐπὶ κακῷ τῆς
 πόλεως γένοιτο II, 23. οἱ ξένοι οἱ ἀναγκαστοὶ IV, 191.
 ξενотροφία. χρημασι ξενотροφούντας IV, 253. ξενотрофия Hy-
 perides.
 ΞΥ. ξυγγένεια. vid. οἰκείω.
 ξυγγενές. τῆς γνῶμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέροι ἐσμὲν
 III, 347. τὸ ξυγγενές τοῦ ἐταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγ. II, 290.
 ξυγγίγνομαι. ὃ δὲ ἀκορτος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται III,
 124. συμπτώμουςι τῷ Μολοσίππῳ ἀγωγούς, ὅπως μὴ δεινὸν ξυγ-
 γίνηται II, 22.
 ξυγγιγνώσκω. οἱ δὲ ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἦσαν
 ταῦτα ἐκείνου IV, 297.
 ξυγγνώμη. τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα κλεονεκτεῖν καὶ προ-
 νοεῖσθαι πολλὰ ξυγγνώμη III, 89. εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη III,
 337. I, 50. IV, 193.
 ξυγγωμον. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατεμ-
 γόμενον, ξυγγωμὸν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ III, 146.
 ξυγγωμον δ' ἐστὶ το ἀκούσιον II, 227. D. Hal. 47, 35. 240, 42.
 ξυγγραφάς αὐτοκράτορας ἐλέσθαι V, 102. vid. Th. Magist.
 ξυγγραφή. χρόνους προὔθεντο ἀνευ ξυγγραφῆς III, 259.
 ξυγκαταδουλώ. ξυγκατεδουλοῦσθε μάλλον Αἰγυπτίους II,
 264. ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέ-
 ρος V, 70. Hyperides. sic apud Demosthenem συγκατακτά-
 σθαι, συγκαταδαρθεῖν, &c. similia.
 ξυγκαταλαμβάνω. ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον IV, 212.
 ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον V, 103. 104.
 ξυγκαταστρεψάμενοις IV, 110.

V E R B O R U M.

ξυγκατενείμαντα τὸ πλῆθος κατὰ γῆν IV, 10.

ξυγκατεργάζω. ἐλευθέρωσιν ὑπισχεῖτο αὐτοῖς καὶ πολυ-
τσίαν, ἢν ξυνεπαναστῶσι, καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάζονται I, 18.

ξυγκατοικίω. πανταχοῦ κτημεῖα καλῶν τε ἀγαθῶν ξυγ-
κατοικήσαντες II, 63.

ξυγκειμαι. οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἀεῖρητο III, 243.
284. τὰς σπονδὰς ἔφη καλῶς ξυγκείσθαι V, 64. ἀπὸ ξυγκειμέ-
νου λόγου ταύτῃ ἀνεστρέφετο V, 151.

ξυγκράω. ὁμοῦ δὲ, τὸ, τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ
ἀκριβὲς ἂν ξυγκραθῇ, μάλιστα ἂν ἰσχύειν IV, 35.

ξυγκλείω. βουλόμενοι φθάσαι πρὶν ξυγκλείσθηναι πάλιν τὰς
πύλας III, 98. τραυματιζομένων πολλῶν, ξυγκλήσαντες, ἐχώ-
ρησαν ἐς δεξ. hoc est, συνασπίσαντες III, 56.

ξυγκλύδω ἀνθρώπων IV, 183. D. Halic. 76, 8. Ioseph. 795.

ξυγκοιῶ. τὰ πράγματα, καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κιν-
δύνων ξυνεκoinώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίαις, cum Samiis
communicaverunt V, 115.

ξυγκομιδῇ. ἐπίσσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πό-
τι καὶ ἡ ξυγκομιδῇ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἀστυ II, 78. ἐν καρποῦ
ξυγκομιδῇ ἦσαν, καὶ ἀρρώστια τοῦ στρατεύειν II, 192. D. Ha-
lic. 755, 8. Diodor. 10. a.

ξυγκρασις. μέτρια ἢ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξυγ-
κρασις ἐγένετο, moderatum existit temperamentum: de re-
publ. Atheniens. V, 158.

ξυγκροῦσαι ἀντίπρωρον IV, 232. de navibus.

ξυγκτάομαι. — τοῖς μὲν ξυγκτησόμενοι τὴν χώραν, τοῖς δὲ
ξυνδιασώσονται IV, 266.

ξυγχέω. — τῶν ξυγχέαι σπουδόντων τὰς σπονδὰς III, 267.

ξυγχυσιν τῶν σπονδῶν III, 246.

ξυγχωρέω. ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ IV, 296. οἷς εἰ
ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μείζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, quibus
si concefferitis δεξ. I, 200. — ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ, quomodocun-
que res caderet III, 269.

ξυλλαμβάνω I, 31. αὐτὸς ἔφη ξυλλάψασθαι καὶ παρακαλού-
μενος καὶ ἀκλητος I, 164. H, 82.

ξυλλέγομαι. ἡ ἐκκλησία περὶ τῆς παρασκευῆς ξυνελέγῃ IV,
27. 272. ἡ βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο V, 100.

ξύλληψιν ἐποιοῦντο ἐν τῇ πόλει I, 188.

ξυλλογὴ φρυγάνων II, 332.

ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες I, 92. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίη-
σάντων, οὔτε ξύλλογον οὐδένα II, 38. D. Hal. 150, 12. Aretaeva
27. 17. Diodor. 108 d. Ioseph. 105.

ξύλωσις τῶν οἰκῶν II, 27.

I N D E X

- ξυμβαίνω. πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι III, 340. δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. D. Halic. 123, 22. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένητο εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν III, 89. οἷς δὲ πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφοτέρα ξυμβέβηκασι, δίκαιοι εἰσι καὶ ἀπιστότατα εἶναι ταῖς εὐπραγίαις III, 27. δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοῦναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο II, 31. τῶν δ' ἀναγκαίων ξυμφορῶν διαγαστάς, ἐπρασσεν ὅτῃ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται, τῶν δὲ &c. III, 192. μόνον τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν III, 245.
- ξυβάλλω. ἡ τύχη ξυβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν II, 237.
- ξύμβασις. ἀποστεῖλαι πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως III, 24. εἴτ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως II, 209 &c.
- ξυμβατήριος. λόγους προὔπεμπον ἐς Ἀργὸς ξυμβατηρίου III, 324. D. Halic. 452, 12.
- ξυμβατικός. οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο V, 108. 143. λόγους ἐποιοῦντο ξυμβατικούς IV, 166. Ioseph. 803.
- ξυμβιβάζει V, 159.
- ξυμβολαίαις δίκαις I, 109.
- ξυμβουλευτέα I, 199.
- ξυμβούλους πέμπουσι ἐπὶ τὰς ναῦς II, 135.
- ξυμμαρτυρέω. οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτὸν ἀλλὰ ξυνεμαρτύρηται μᾶλλον, ταῦτα ἐξαγγείλας V, 80.
- ξυμμαχέω. vid. ξυναδικέω.
- ξυμμαχία. διδόντες εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν ὑπάρχειν &c. III, 29. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας III, 87. τῆς ἔξω ξυμμαχίας παῦσαι II, 266.
- ξυμμαχικός. ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκεῖνον III, 115. κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν III, 212.
- ξυμμαχίς πόλις I, 138. ἐλθουσὼν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος III, 261.
- ξύμμαχοι ὁμαίχοις ποτὲ γενομένοις II, 256. σπονδαὶ ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τὰς, formula foed. III, 232. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον, μερόντων ἡμῶν, ξύμμαχον γίγνεται III, 16. Sappho.
- ξυμμένω. τὸ Νικίου στράτευμα — ξυνέμενό τε καὶ προὔλαβε πολλῶ IV, 312.
- ξυμμετρέω. οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελεσθῆσαι ξυνεμετρήθη II, 67. quibus datum est, ut eorum vita feliciter acta & finita censeatur.
- ξυμμίγνυμι. τοὺς ὀπλίτας προεξαγαγὼν ξυνέμισγεν αὐτοὺς IV, 183. νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμίξαι II, 135. IV, 212. τὴν πόλιν αὐτοῖς ξυμμίχτων ἀνθρ. οἰκίσας IV, 10. ξυμμιξίαι alibi.
- ξύμμοροι, focii III, 138. pro σύμμοροι. Demosth. συμμοροῖ,

V E R B O R U M.

Olynth. 2. vid. Ulpian. p. 32 a. & in στεφ. 363, 1. Ioseph. 202.

ξύμπαν IV, 256. III, 92. I, 185. III, 213.

ξύμπαργυνομαι. Οἰνιαδῶν ξύμπαργενομένων κατὰ φι-
λίαν II, 130. βραχεῖ μορίῳ ξύμπαργενομένοι μεγάλα σώσῃτε
IV, 138.

ξύμπαρakoμίσδῃναι V, 59. 60.

ξύμπιπτω.— πόλιν ἀτείχιστον οὔσαν, καὶ ὑπὸ σεισμοῦ ξύμ-
πεπτακυῖαν V, 61. ξυνέπεσον ἐς τοῦτο ἀνάγκης I, 72. vid. Th.
Magist.

ξύμπλεῖν αὐτοῖς I, 42. συμπλόους Herodot. II, 116.

ξύμπολιτεύειν V, 72. IV, 8.

ξύμπράσσω. οἱ ξύμπράσσοντες, qui ipsorum partibus fave-
bant III, 99. ξύμπράξει τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους III, 110.

ξύμπροθυμέω. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξύμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητό-
ρων τὸν ἐκπλουν V, 3. Ioseph. 123.

ξύμπτωμα III, 58.

ξύμφερω. τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξύμφερεῖ II, 145. — βρῶ-
μα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν ξύμφεροι III, 41. τὸ φύσει πολεμίων
εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξύμφερον καθίστανται III, 87. παρὰ τὸ δίκαιον
τὸ ξύμφερον λέγειν III, 338. IV, 131. τὸ ξύμφερον, ἐν ᾧ ἂν τις
ἐλάχιστα ἀμαρτάνοι, μάλιστα ἔπεται I, 63. ξυνηέχθη αὐτοῖς
καὶ τὸν Ἀθηναίων ἐπίπλουν &c. accidit ipsis Schol. V, 127. 128.
κατὰ σφᾶς αὐταὺς ξυνηέχθησαν γνώμη ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι
τοῦ πολέμου, inter se consenserunt ea conditione, ut &c. III,
74. τὸ γὰρ τῷ ξυνηεγκλὸν ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε II, 76. IV, 36.

ξύμφοβέω. ξυνεφοβήθη ἡ πρώτη φυλακὴ τοῦ κέρως IV, 162.

ξύμφορά. αἱ ξύμφοραὶ οὐ κατ' ἀξίαν δὴ φοβούσι, terrent IV,
105. ἐνθυμούμενοι τὰς ἐν ταῖς μάχαις ξύμφορας III, 255. vid.
κατατίθῃμι. ἀστάθμητον τὸ τῆς ξύμφορᾶς II, 257. — χρεῶν καὶ
ξύμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, vos decet cala-
mitates quasque sustinere II, 90. III, 231.

ξύμφορος. τὰ δίκαια καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε II, 228.
τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπ-
ικουσαι, conducere II, 56. ξύμφορος Th. Magist. τῷ ὑμετέρῳ
ξύμφορῳ ὑπακούειν, utilitati vestrae morem gerere III, 341.
vid. ξυμβαίνω.

ξύμφορώτατος. πάντων δὲ ξύμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγέ-
οντο V, 156. ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ ξύμφορώτατα ἀμφοτέροις
γολεμήσεται V, 64.

ξύμφορώτερον τοῦτο ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241.

ξύν. μὴ ξύν κακῶς ποιεῖν αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων II, 188. ξύν
οἷς θεοῖς ἐπίσμεν ἐπὶ τοὺς ἀδικούντας I, 122. 201. IV, 169.

ξύναγαγὼν ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὀπλίτας III, 186.

I N D E X

- ἐναγωγὴ.** δοκῶν ἐν τῇ ἐναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι, in auxiliariis ad bellum evocandis lentus II, 33.
ἐναγωνίζομαι. ὥσπερ Ἀθηναίους εἰλεσθε, τούτοις ἐναγωνίζεσθε, quemadmodum elegistis, cum iis certate II, 264.
ἐναδικαίω. ἀξιοῦντες οὐ ἐμμαχεῖν, ἀλλὰ ἐναδικαίειν I, 59.
ἐναίρειν. ἐνελόντες λέγομεν, ut rem paucis expediamus IV, 126. II, 228. D. Hal. 131, 32. Antiq. δε συνελόντι in summa.
ἐναίρειν. ἀνδρες ἐναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, eiusdem periculi socii III, 15. οὐ ἐναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, quod non susceperant III, 248. ἐθελήσαντων ἐναράσθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης II, 109. τὰ πράγματα Dem. vid. Ulpian. p. 22.
ἐναλλάσσω. — μετρίως ἐναλλαγῇ III, 29. 85. ἐναλλαγῇναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141.
ἐναλλαγῇ III, 30.
ἐναμφοτέρους. — ὅπλιντας καὶ ψιλοὺς, ἐναμφοτέρους ἐς τε τρακοσίους II, 327. IV, 175. Aretaeus 40, 9.
ἐναναπειθῶ IV, 139. 202.
ἐναπονοῦσα. τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ἐναπονοῦντες IV, 294. vid. Sallust.
ἐναπτόμεναι. τὸ κῆδος ἐνέλασθαι τῆς θυγατρὸς, filiae affinitatem contraxisse II, 46. πόλεμον Herodot. I.
ἐναρτάομαι IV, 291.
ἐναφαιρησόμενος ἵσθαι, ire ad eripiendum V, 147.
ἐνδεδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα II, 116.
ἐνδεδεσμάτων IV, 94.
ἐνδιαβεβλήμενοι IV, 97.
ἐνδιαγινώσκω. μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε, ᾧ καὶ αὐτοὶ ἐνδιόγνωτε πολεμεῖν II, 94.
ἐνδιαϊτάσθαι II, 76.
ἐνδιασώσονται IV, 266. ut συνδιαλλάττουσι apud Demosthen. παραπ. IV, 142 Nofter.
ἐνδοκῇ. ὅ, τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλ. ἐνδοκῇ, τοῦτο ποιήσεται IV, 73.
ἐνδράσσοντας, ad rem gerendam adiutores IV, 103.
ἐνεργῶς κειμένον τοῦ Ῥηγίου III, 36.
ἐνέδρους ἐκέλευον ἐλέσθαι, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἀκάστου ἐμβήσονται III, 33.
ἐνεθίζω. alicubi ἐνεθισμένοι μηκέτι δεινοὺς φαίνεσθαι. αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ἐνεθέτο III, 30.
ἐνειδῶς. καταγορεύει τις ἐνειδῶς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. 100. 332.
ἐνεῖμι. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος βάλῃται μεταχειρίζειν, τούτῳ ἐνεῖναι III, 28.

VERBORUM.

Ξυνεξαμαρτάνω. τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιούτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτ. εἰ πολλὰ οὐσαι Ξυνεξήμαρτον II, 234.

Ξυνεξήλθε V, 93.

Ξυνεπαγόντων φυγάδων III, 4. II, 186.

Ξυνεπανοῦντων μάχεσθαι III, 134.

Ξυνοπατρία. Ξυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα I, 190.

Ξυνεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους IV, 89.

Ξυνεπανίστημι. ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, ἣν Ξυνοπα-
ναστῶσι I, 185.

Ξυνεπύχοντο καὶ ὁ ἄλλος ὁμιλος &c. IV, 53.

Ξυνεπίναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις II, 263.

Ξυνεπιλαμβάνω. — ὥστε καὶ — τοῦτο Ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου. αἴτιον φόβου γενέσθαι Schol. maiorem terrorem incu-
ferunt fulgura IV, 111. — ἔτι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ Ξυ-
νεπιλαμβάνειν αὐτοῖς II, 15, & alibi. vid. Th. Magist.

Ξυνεπιτίθημι IV, 19. 89 &c.

Ξυνεπίτεσθαι μετὰ δοδεκαήμενου λόγου II, 223. I, 84. IV,
267.

Ξυνεργός. — ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ Ξυνεργός, ληθθεὶς
&c. V, 145. vid. Th. Magist.

Ξυνεῖρράγει. οὐ μέντοι ὅγε πόλεμος πῶ Ξυνεῖρράγει, hoc est,
συνεποπτῶκει I, 91.

Ξυνέρχομαι. ταύτην τὴν στρατείαν Ξυνῆλθον, omisso ἐς I, 8.

Ξυνεσελθεῖν ἐς τὸ τέϊχος III, 83.

Ξυνεσις. ἢ Ξυνεσις ἐκ τοῦ ὑπέροφρονος ἐχυρωτέραν τὴν τόλμην
παρέχει II, 93. ἀπάτη περιγενόμενος Ξυνέσεως ἀγώνισμα προσ-
ελάμβανε II, 291. ἀκίνδυνον δόκησιν Ξυνέσεως καταλιπεῖν III,
29.

Ξυνετοὶ τὰ ἀχρεῖα I, 119. ἀπὸ τοῦ πείραν διδούς Ξυνετὸς φαί-
νεσθαι I, 195. D. Halic. 208, 25. Noster III, 15.

Ξυνεχεῖ ῥησει, perpetua oratione III, 336. διὰ τὸ ἀπρίτως
Ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης IV, 293. II, 199.

Ξυνεχεστέρος. ἐν πόνῳ Ξυνεχεστέρω ὢν, affiduo IV, 314.

Ξυνέχω. ἀπαύστῳ τῇ δέψῃ Ξυνεχόμενοι II, 74. obseffi, vel;
compulsi IV, 191.

Ξυνεχῶς. καταστάντες Ξυνεχῶς ἐπολέμουν II, 3. addit αἰεὶ
Herodot. I, 67. Noster V, 126. 127, & alibi συνεχῶς.

Ξύνηδες. διὰ τὸ πρότερον Ξύνηδες, τοῖς πολίταις φοβερόν IV,
88. D. Halic. 236, 34. Noster IV, 57. III, 192.

Ξυνθῆκαι V, 54. IV, 197 &c.

Ξύνθημα III, 165. ἐπιφώνημα ἐν μάχαις Thom. Magister.
ἓμα καὶ ἀπὸ Ξυνθήματος, uno eodemque tempore ex compo-
sito IV, 204.

I N D E X

ξυνίεναι ἑμελλον III, 313. *ξυνιόντας*, *convenire solitos* V, 145. II, 15.

ξυνίστημι. πάντα ὑπὸ δέους *ξυνίσταται* IV, 56. *pro πέπηνεν* Th. Magist. τὸ Ἑλληνικὸν *ξυνιστάμενον* πρὸς ἑκατέρους I, 3. εἰ *ξυστῶσιν* αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι IV, 38. *confpirent*. Aeschyl. Schol. 91. Sophocl. Sch. 332.

ξυνιστορες. θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε, καὶ ἥρωες, *ξυνιστορές* ἐσθε, ὅτι &c. II, 114.

ξυννέφελα ὄντα τὰ τοῦ οὐρανοῦ V, 62.

ξυννήω. τῶν νεκρῶν ἐπ' ἀλλήλοις *ξυννημένων* IV, 323.

ξυνοδος III, 315. D. Halic. 220, 32.

ξυνοίκια, *Synoecia* II, 28.

ξυνοικισθείσης πόλεως I, 17.

ξυνοίκους μιᾶς χώρας III, 93. D. Halic. 14, 8.

ξυνομνῦναι ἐπ' ὠφελείᾳ III, 265. D. Halic. 216, 44.

ξυντάσσω. ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν *ξυνταχθῆναι* μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217.

ξυντεκμηράμενοι II, 117.

ξυντελέω. — ἢ ἐς Ὀρχομενὸν — *ξυντελεῖ*, *accenferur* III, 113. D. Halic. 170, 39. Ioseph. B. I. V, 6, 1. Demosth. στεφ. 354, 2, & Ulpian.

ξυντέμνω. τὰς πρώτας τῶν νεῶν *ξυντεμόντες* ἐς ἔλασσον, στερηφώτερας ἐποίησαν IV, 230. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι *ξυντέμνηται* &c. si quos sumtus contraxissent, recidissent V, 133. alibi *ξυντέμω* τὴν μισθοφοράν.

ξυντομώτατος. *ξυντομωτάτην* ἠγεῖτο διαπολέμῃσιν IV, 242.

ξυντρίβω. φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ *ξυντρίβωσιν* III, 18.

ξυντροφος. — ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὢν ἢ τῶν *ξυντροφῶν* τι, aliud esse, quam aliquid familiarium *morb. genus* II, 75.

ξυντυχία. ἅμα τοῦ ἔργου τῇ *ξυντυχίᾳ* προσένευσαν II, 335. D. Hal. 278, 46. γενήσεται ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ *ξυντυχία* τῆς ἡμετέρας χρείας I, 50. Aretaeus 121, 38. αἱ ἄλλαι *ξυντυχίαι*, alii vitae status II, 237. οὐ κατὰ δίκην, οὐδὲ κατὰ *ξυνγένειαν* μοι' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὡς ἑκάστους τῆς *ξυντυχίας* ἢ κατὰ τὸ *ξυμφέρον*, ἢ ἀνάγκης ἔσχον IV, 266. III, 224.

ξυνωμοσία. πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ *ξυνωμοσίᾳ* ὀλιγαρχίᾳ καὶ τυραννικῇ πεπεράχθαι IV, 93. ἵνα μᾶλλον αἱ *ξυνωμοσίαι* διαλυθεῖεν V, 124. vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 39, 1. II, 264 τὸ *συνωμόσιον* φυλάττειν D. Halic. 658, 25.

ξυνωμότης. ὡς εἰδὼν τινα τῶν *ξυνωμοτῶν* σφίσι διαλογόμενῃ οἰκείως τῷ ἱππία &c. IV, 90. Aristoph. Vespr.

ξυνωμοτον. — ἐκλιπόντων τὸ *ξυνωμοτον* II, 114.

V E R B O R U M.

Ξυρράσσω. ἄδῃλον ὃν ὀπότε σφ. αὐτοῖς ξυρράξουσιν, incertum erat quando inter se concursuri essent: conventuri V, 155.

Ξυσκευάζω. ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα IV, 299.

Ξυσκῆνων. τῶν ξυσκῆνων ἢ δὴ ἀπίντων ἐκπρεμαννύμενοι IV, 301. Xenophon Paed. II.

Ξυσταδόν. τοιαύταις προσβολαῖς, καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις IV, 314. συστάδην Ioseph. & D. Halic.

Ξύστασις. πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. alibi κατὰ ξυστάσεις γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἐρίδι ἦσαν. vid. Ulpian. ad Demosth. στίφ. 362, 2.

Ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, εἴπου τί ἐδύκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι V, 9. D. Halic. 443, 35.

Ξυστρατεύω. ἐν ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων III, 300.

Ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει IV, 220. 223.

O.

Ο. ἢ οἱ περὶ τὸν Θράσυλλον, Thraf. & qui cum eo erant V, 168. οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν II, 109. οἱ δὲ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ II, 276. οἱ πατέρες οἱ βασιλείως V, 28 δις.

ΟΔ. ὁδός. μετὰ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τοῦ πολέμου I, 109. — ὁδὸς δὲ ἔσθεν τε καὶ ἐνθεν IV, 314. vid. ἡγεμών. ὁδούς. εὐθείας ἔτεμε II, 163. ἐπιστάμεθα οἷα ὁδῶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι κατ' ἀλγὸν χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας I, 95.

ΟΘ. ὁθεν. τὰ τῶν συμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσάπολλυται I, 207. ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἡπειρον, ὅθεν περ ἀνηγαγοντο II, 284. ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο, ὅθεν ἐπλίνθοντο τὰ τεῖχη III, 97. οὐχ ἔξιν ὅθεν ὀρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς αὐτῶν III, 12.

ΟΙ. οἰκίος. ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135. οἰκία ξυνέσει I, 195. σίτῳ οἰκίῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται IV, 38. ἦν γὰρ κρατήσομεν ταῖς ναυσιν, ἐστὶ τῷ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκίαν πόλιν ἐπιδεῖν IV, 276. οἰκείου πολέμου ἀπαλλαγῆναι III, 94. ἐώρων οὕτως ἀλλήλους, ὥς ἐν σελήνῃ εἶδος τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνώσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι, amicum ab hoste non discernere IV, 246. ἐπιτρέφαντος Εὐρυσθέως τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ οἰκίον, Ἀτρεΐ, propter necessitudinem interpres I, 15.

οἰκειότερος. μὴ δὲν οἰκειοτέρᾳ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων II, 58. τὴν πολεμιατάτην γῆν οἰκειοτέραν ἢ δὴ τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἡγούμενοι IV, 292.

Thucyd. Vol. VI.

A a a

I N D E X

οἰκειότης. διδόντες εἰρήνην — καὶ ἄλλην φιλίαν πολλὰν καὶ εὐ-
πειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχουσιν III, 29. τῆς οἰκειότητος προφά-
σει, per speciem necessitudinis II, 297.

οἰκείω. τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριούντες, ἀλλ' ἐς
τὴν συγγένειαν οἰκιστοὺν II, 267. οἰκιστοὺν τὰς τότε καλου-
μένας Ἑντέα ἐδούς, i. e. ἰδιοποιούντες I, 140.

οἰκείως. vid. ξυνομότης.

οἰκείωσις III, 192.

οἰκιστῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκῶν κραυγῇ τε καὶ ὁλοφυγῇ χρομέ-
ων II, 7.

οἰκῶ. πανοικησία γενόμενοι τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ βραδίως τὰς
μεταναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. τάχιστα ἂν πόλιν οἱ τοιοῦτοι
ἐτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἶπου ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐ-
τόνομοι οἰκήσειαν II, 94.

οἰκημα. ἐς οἰκημα μέγα καθείρξαν III, 72. 170 &c.

οἰκησις. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτενόμῳ οἰκήσει μετεῖχον II,
30. 31. οἰκήσεις, oppidula IV, 137.

οἰκητορας ἐκπέμψαντες III, 75. II, 105.

οἰκία. — ὅθεν καὶ τοῦνομα Λακωνικὴν ἡ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν
ξενίαν ἔσχον V, 13.

οἰκισίς. καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφα-
νίσαντες εἴτι μνημόσυνοῦ που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσσεως περιέ-
σεσθαι, coloniae ab Agnone deductae memoriam &c. III, 223.

οἰκιστὴς, coloniae dux I, 37.

οἰκοδομέω. τὰ τεῖχη οἰκοδομωσάμενων IV, 188. V, 148.

οἰκοδομημα. vid. οἰκισίς, &c. III, 133.

οἰκοδομία. καλὰ κτήματα οἰκοδομαίς ἀπολωλεκότες II, 97.

οἰκοπέδων. πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγύς καθαίρουντες
III, 132.

οἶκος. ταῖς κατ' οἶκον κατοπραγμαίς ἐκπεπληγμένοι II, 88.
ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ᾧσι, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν I, 139.
alibi, ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ.

οἰμωγὴ καὶ στόνῃ δυσσασχetoῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295.
οὐκ ἀνευ ὀλέγον ἐπιθιασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι IV,
301. opp. τῷ ἐν χῶλῃ apud Homerum. II. δ. vid. Xenoph. He-
rodotus III, 66. Lycophron 253.

οἶνοχόας IV, 75.

οἶμαι. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐθελείας, ὅστις οἶται &c. II,
238. οἶόμενοι χρηματίζεισθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. οὐκ
ὀρθῶς οἶονται I, 31. εἰ ᾧμην πείσειν, ἐκέλευον αὐτὰ δηῶσαι I,
207. πᾶν ὃ, τι κινήσειαν ᾤοντο ἀμαρτήσεσθαι III, 81. 196. &
sic passim alibi.

V E R B O R U M.

οἶος. — οἱ ἀνμάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασι ὄφελαι εἶναι οἱοί τε ὄσιν, iuvare possent V, 99. οἱοί τε ὄντες ἱκανὰ περὶ πέμπειν III, 43. Ioseph. 23. vid. συμφέρω. ὥς ἔτι τὸ πέλαγος οἶόν τε περαινεῖσθαι IV, 251. οἶα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον παρασκευασθέντα ὁράτε, qualia sunt, quae &c. II, 53. οἶα ἀπροσδοκῆτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γυνομένου, quippe quod II, 10. D. Halic. 332, 2.

οἶστα, ferenda IV, 303. vid. φέρω.

οἶωνδς τοῦ ἔκπλου ἐδόκει εἶναι IV, 45. omen *malum*: in bonam fere partem accipiunt post Homerum, Euripides, Xenophon, Plato: utroque modo utitur D. Halic. 127, 32. 150, 40. οἶωνων ἀρχὴς ἀετὸς, inquit Pindarus, Pyth. I, 13. adiungit κακοῖς Apollon. I, 445. sic *mala ani*, & *alite* Horatius.

OK. ἐκείλαντας, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάαντας III, 18. Xenophon 112 c. & ναῦν alibi Noster.

ὀκνέω. ὁ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν, τάχις τ' ἀν ἀφαιρεθεῖν τῆς ῥαστώνης τὸ τερπνόν I, 166. Schol. Sophocl. 6, 96. 183. 293. 296. Aretaeus 52, 23 &c.

ὀκνηρότεροι ἐχέοντα ἐς τὰ πολεμικά III, 81. ὀκνηρῶς ἔχειν D. Halic.

ὀκνος. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει II, 61. ἡ παρούσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινὰ II, 225. ὄκνος τις καὶ μάλλησις ἐνεγένετο IV, 256. ὄκνους, ἀναβολὰς interpret. apud Demosth. Ulpian.

ΟΛ. ὀλέθρῳ. χρημάτων ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσεν τὰ πράγματα IV, 213. ἐνέμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ ταῦτα πάντα γίνεσθαι IV, 310.

ὀλιγανθρωπία I, 19. II, 307. Diodor. 490 a. ὀλιγανδρουῦντων & Noster ὀλιγανδρουῦν. vid. Plutarch.

ὀλιγαρχέομαι. ἐβούλοντο ὀλιγαρχοῦμενοι ἄρχειν V, 144. οὐ μὲν, τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ, τὸ στρατιώτεδον ὀλιγαρχεῖσθαι V, 116. D. Halic. 694, 12.

ὀλιγαρχία V, 110. III, 330. V, 140 &c.

ὀλιγαρχικὸς κόσμος V, 110.

ὀλίγος. κροβολίσαντο ὀλίγα II, 278. δαίσαντες μὴ αἰσφάτεται δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὄσι, ne ob paucitatem vim propulsare non possent I, 73. ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν V, 25. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν II, 335. κατ' ὀλίγον μαχεῖται, καίπερ πολὺ. ὅν, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσσεως III, 162. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι III, 194. ὥς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, ut in illis temporum angustis III, 162. δὲ ὀλίγου ἢ παραίνεσις γίγνεται III, 140. IV, 293. & alibi saepissime.

I N D E X

δολιγορῆα. — ἀτάκτους κατὰ δέαστραμμένους δολιγορῆν III, 217. δολιγορῆσαι II, 92. Demosth. Coron. 349, 2.

δολιγορία. ἐν δολιγορίᾳ ἐποιεῦντο, contemnebant III, 217. D. Halic. 635, 28. Herodot. I, 106. VI, 137. ἐς δολιγορίαν ἐτρέποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως, non habentes quid agerent, in negligentiam, incuriam &c. II, 79.

δολιγὴ ἡ χρομένην τῶν γυναικῶν II, 7. D. Halic. 45, 8. Homer. II. ζ'. Synesius Epist. 67 & 57. δολιγυμὸς Aeschylus 81. 243. & Schol. & Diodor. 516 a.

δολοφύμους IV, 294. Synesius Epist. 67. Noster II, 269.

δολοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι II, 67. πάθει οὐδέν, ὥς ἐπὶ μεγέθει, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἥσσον δολοφύρασθαι ἀξίον IV, 220. Homer. II. ψ', 75.

δολοφύσεις τῶν ἀπογιγνομένων, lamentationes II, 77. ὠφρυσιν μὴ οἰκίων καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων I, 207.

OM. ὁμαιχιμῶ ἐνέμεινεν I, 29. id est, ξυμμαχία. D. Hal. 174, 38. Herod. apud Hesychium mendose legitur ὁμοαιχιμῶ ὁμαιχιμος. vid. ξυμμαχος.

ὁμαλωτάτον, pars insulae planissima III, 50.

ὁμιλεῖν. εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν I, 110. pro congregi cum aliquo, Odyss. β', 136. vid. Aretaeum. ὁμιλοῦντες II, 185.

ὁμιλος. ὁ ἄλλος ὁμιλος κατὰ πάντα ἐσπεδάνυντο III, 166. Ar. C. ἐσπεδάνυντο male.

ὁμῆα. πᾶσι ἐν τοῖς ὁμίασι ὁρᾶν πάσχοντάς τι ἀνθεὶς ὁρᾶν προσπίπτει II, 20.

ὁμνύντων ἢ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283. sic ibidem ἐξορκούντων, & ἐντων pro-έτωσαν... ἀντων pro-άτωσαν more Atticorum, Noster saepius. ὁμῶσαι alibi.

ὁμοβαμίους θεοὺς II, 257.

ὁμογνωμόνες, qui eiusdem erant sententiae V, 145. Diodor. 337 b. ἐσχεν & λαβείν D. Halic. ὁμογνωμόνος Diodor. 279 d.

ὁμοίος. χρημάτων δυνάμει ὄντες ὅμοιο τοῖς πλουσιωτάτοις I, 39. ἐκ τοῦ ὁμοίου II, (3. III, 16. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθιστῆναι τό, τι πλέον καὶ ἔλασσον ποτὶν II, 74. δίκας δύναι καὶ δέχεσθαι ὄσας καὶ ὁμοίας III, 300 &c.

ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαितώμενον I, 12. ὁμοιότροπα 2^η Plato. ὅσα τοῖς ὁμοιότροπα Philo de mundo. Aristot. Pol. VI, 8. Noster ὁμοιοτρόπως IV, 37.

ὁμοιῶν. ὁ πόλεμος βίαιος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὁργὰς τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ II, 288.

ὁμοίως. οὐκ ἂν ὁμοίως διδάχῃν ἅμα τῇ παρακλεύσει ἐποιέμεν III, 187. 93. 47.

V E R B O R U M.

-ὁμολογήσαντες ἐπὶ τοῖς ἐξῆλθον III, 103. τῶν ἐκεῖ ὁμολο-
γουμένων νῦν βαρβάρων μαχίμοτάτους IV, 143. D. Halic. 701,
23. ὁμολογουμένην ἀρίστον εἶναι εἰρήνην ex I cit. Prisc. 1100.

ὁμολογία. ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τὴν ἀκρόπολιν παραδύνααι
I, 302. & alibi. Th. Mag. ἀποδύνααι. ὁμολογία προσαγαγέ-
λενοι τὸ πόλισμα IV, 151.

ὁμονοῦσιν V, 115.

ὁμόσκευαι, armorum genere fimiles II, 311.

ὁμόφωνοι III, 63. D. Halic. 23, 8. Aeschylus Steph. 181. &
schol.

ὁμοῖς. ταῦτα εἰπὼν, ὁμοῖς προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ,
amen IV, 79. D. Halic. 283, 3. Noster I, 28 &c.

ὁμοχέτας δαίμονας ἐπικαλουμένους III, 144. Suidas ὁμο-
χάιτας. Hefychius: ὁμ. θεοί, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν
ποσδῶν. Schol. Thucyd. οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν νεῶν,
καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ON. ὁνειδίζεται τοῦτο I, 110. Diodor. 766 a. ὁνειδίζομενος
ἰς δειλίαν.

ὄνομα. (ἡ καταφρόνησις) ἐκ τοῦ πολλοὺς σφάλλειν, τὸ ἐναν-
τίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται I, 170. τὸ μέγα ὄνομα τῶν
Ἀθηνῶν IV, 281. D. Halic. 640, 6. ὄνοματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας
II, 87. ἔργῳ καὶ μὴ ὄνοματι ἀποδεικνύναι V, 139. — μετ' ὀνο-
μάτων καλῶν λόγων μῆκος ἀπίστον παρέξομεν III, 337. D. Ha-
lic. 62, 27.

ὀνομάζω. — παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομα-
ζῆναι, καὶ οὐκ ἐπὶ &c. III, 146.

ΟΞ. ὀξύς. τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται III,
89. ὀξ. τῇ γνώμῃ προῖδαι τι D. Halic. 394, 28.

ΟΠ. ὀπα, Dorice III, 326. vid. ὀπη.

ὀπερ. — ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἔπα-
ον IV, 168. pro ὅσπερ D. Halic. 735, 3. vid. ὅσπερ.

ὀπη ἂν IV, 16. Homer. Odyss. ξ'. ὀπη III, 21. vid. Aelian:
I. H. I, 32. & Platonem Epist. 7. Aristoph. Plut. 715.

ὀπηνίκᾳ χρὴ ὁρμᾶσθαι III, 185. Ioseph. 830. Demosth. in
Mid. 220. Apollonides Epigr. I, p. 11.

ὄπλα. ὅπως τὰ ὄπλα κρούμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθῆσιν παρ-
χοι II, 200. Sallust. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὀπλων τοπλέον, ἀλλὰ
ἀπάνης, δι' ἣν τὰ ὄπλα ὠφελεῖ, — geritur non tam armis,
quam pecuniis &c. I, 118. IV, 249. II, 336. τὴν νύκτα ἐφ' ὀ-
πλοῖς ποιοῦμενοι IV, 215. ἐν ὀπλοῖς Herodot. I, 13. Mf. Med.
ἐκλίβεσθαι ἀπὸ τῶν ὀπλων, procul a castris IV, 102. οὐκ ἦν ἄ-
ευ ὀπλων κινηθῆναι, nec sine gravis armaturae militibus loco
e movere audebant II, 129. μὴ προσξίοντας τῶν ὀπλων, ne a

I N D E X

ceterarum copiarum corpore longius progressi *vasilarent* &c.
II, 174.

ὅπλισις. εὐσταλείς τῇ ὀπλίσει II, 200. III, 215. ὅπλησει Iosephus 100.

ὀπλιταγωγούς (ναῦς) IV, 43.

ὀπλιτεύω. — οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες ὀπλιτεύουσιν ἄλλως, qui delati remiges, & mox milites erunt IV, 145.

ὀπλιτικόν. τὸ ὀπλιτικὸν ἡθροίσθη III, 213. 183 &c.

ὅποι ἀν βούληται (παρὰ πλεῖν) V, 88.

ὅποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. II, 209.

ὁπόσος III, 174. V, 3 &c.

ὁποσοῦν, quo magis III, 58.

ὁπότε. ἀδελφον ὃν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσιν, quando inter se conventuri essent V, 155. ἀπὸ τῶν ὁπότεων βούληται III, 214. 164.

ὁπότερος IV, 79. ἐξεῖναι ὁποτεροισὺν προσκαλεσάμενοι &c. quotiescunque utrilibet provocassent III, 270. Plato Politic. I, p. 12. Isocrat. Noster III, 308.

ὅπως I, 53. 128. παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἀνεκτὸν ξυναλλαγῇ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 148. Isocrat. ad Nicoclem. Aristot. Probl. τὰ ἐνδεδεν οὐδ' ὁπωστίοι ἐκίπτεται, ne vel minimum. Plato Politic. I. Xenophon. Demosthenes pro ὁπωσοῦν.

ὀρ. ὁράω. τὸ προὔπαρχον φεῖνδν, ὁρᾷτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὃν, ἔλπει δὲ &c. III, 189. IV, 304. μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἄγων ἐστίν III, 219. ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνόμενν, εἰ δεῖ, ὁρῶντας II, 114. vid. ἐσπράω.

ὀργάω. ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ ἐργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα V, 6. pro ἐπιθυμοῦντες Suidas. Λακεδαιμονίαν ὀργῶντων III, 161.

ὀργῇ φέροντες τὸν πόλεμον I, 47. ὀργὴν ποιοῦμενοι εἰ καὶ οἱ ἑταῖς νήσοις ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν τι ἀντειπεῖν II, 99. τοιαύταις ὀργαῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχρήσαντο II, 292. ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωρουντες III, 315. ἐν ὀργῇ εἶχεν II, 33. ἐμὲ δὲ ὀργῆς ἔχετε II, 94. D. Halic. 730. I. Diodorus 310 b. δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19.

ὀργίζομαι. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ὑπώτερον καταστήσαι II, 87. ὀργιζόμενοι τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων III, 192.

ὀρέγομαι. ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγασθαι, πρὶν ἢν ἔχομεν βεβαιωσάμεθα IV, 20. ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτος ἕκαστος γίνεσθαι II, 99. cum singuli principem locum affectarent. αἰ τοῦ πλείονος ἐπιδὶ ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκίμως εὐτυχῆσαι,

V E R B O R U M.

maiora appetunt, quod & in praesentia praeter opinionem res ipsis feliciter cesserit III, 27. Polyb. 11. Diodor. 753 c.

ὄρθιον ἐτέραν ἐπορεύοντο, alia ardua via iter fecerunt III, 298.

ὄρθος. — τῇ Πανάκτου καθαιρέσει, δ' ἔδει ὄρθον παραδοῦναι, ob everfionem Panaeti, quod stans traditum oportuerat III, 272. D. Halic. 303, 23. ἀνορθώσουσι Herodot. I, 19.

ὄρθος. πλεῖστ' ἂν ὄρθοιτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοιοῦτους τῶν πολιτῶν II, 232. τὰ τῆς πύλεως ὄρθοῦσθαι IV, 18. Schol. Sophoclis 150.

ὄρθως καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. τὰ μὴ ὄρθως ἔχοντα II, 251. μετὰ τοῦ δρωμένου ἐπὶ καὶ στήναι ἐλπίς ὄρθως, — spes fore, ut adhuc recte stemus III, 343.

ὄρκιος. λέγοντες σφίσι τὰ ὄρκια εἶναι &c. se iurisiurandi religione obstrictos esse IV, 82. Noster ὄρκίους θεοὺς II, 110. D. Halic. 303, 19.

ὄρκους ποιήσασθαι III, 235. II, 293. πρὸς τῶν ὄρκων II, 113.

ὄρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μὴδ' ἐν μνησικακῇσιν III, 110.

ὄρμιζω. ἀδύνατον, ἀνθρωπείας φύσεως ὀρμιωμένης προθύμως τὴν πράξει, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν II, 238. Diodor. 108 a. ὀρμιώμενοι ἐξ αὐτοῦ; Messana; excurrentes III, 3. D. Hal. 366, 44. ἐς τὸν πόλεμον ὄρμιζα τοὺς Ἀθηναίους I, 178.

ὄρμη' ἐπέπεσε περὶ στάσιν ἔκτειχίσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐμπέσουσης Diod. 150 d. οὐκέτι διαφόρος, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς, οἰμαγῇ καὶ στήνῃ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295 &c.

ὀρμιζω. ὀρμισάντων ἕξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. V, 145. ὥσπερ ἐμελλον ὀρμίσθαι καὶ στρατοπεδεύεσθαι IV, 69. ὀροφῇ. διελόντες τὴν ὀροφὴν III, 73. Diodor. 42 b.

ὀρρωδία. τὰ δεινὰ ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν II, 142. δεδιώς τὴν τῷ στρατιωτῶν ὀρρωδίαν. II, 141. Euripid. Phoenis.

ὀρρωδῶ. ἥσσαν ἑτέρων περὶ τῷ ἑμᾶντοῦ σώματι ὀρρωδῶ IV, 18. εἰ ὀρρωδεῖς τὸ ἀναψήσῃς IV, 25. D. Hal. 202, 36. Aristoph. Pl. 122 B. 1143. quasi circa ὄρρον, os sacrum, sudo. vid. Eustathium 1871. Demosth. Philip. III. Hippocrat. Prorrheth. II. pro cavere etiam alibi. ad Homerum frustra nos remittit Foesius. vid. Aretaeum 18, 14. ὀρρωδῶν Herodotus I, 9. Mf. Med. & κατορρωδήσας I, 34.

Ὅς. &c. &c. — ὦν, τοὺς μὲν, δεδουλωμένους ὁρᾶτε, τοῖς δὲ &c. I, 94. εἰ καὶ δεῖνόν τῃ ἀκοῦσαι I, 170. alicui. τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σαῦ ἀρέσκομαι I, 181 &c. vid. suis locis.

ὅσα &c. — φυλάσσειν τὴν νῆσον Ἀθηναίους μὴδ' ἐν ἥσσαν, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας, — ita tamen, ut non in eam descenderent III, 25. ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἰρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν V, 147. γίγνεται παρ' αὐτῶν μὲν

I N D E X

- ὕψος, καὶ ὅσος οὐδαίς πω τῶν Ἑλλήνων I, 194. νομιζόμενοι τὰ αὐ-
 τῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 5. — ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον
 παρόντα πόλεμον I, 55. ἥδη γὰρ καὶ ὅσον παρεληλύθει τὴν τῶν
 Ἀθηναίων τοῦ τείχους τελευτὴν ἢ ἐκείνων τείχισις IV, 183. Th.
 Magist. & ὅσον οὐκ. Noster, ἀφικνεῖται ἡ ἀγγελία ὅτι ἀποστί-
 σεται, καὶ ὅσον οὐκ ἀφίστηκεν III, 306. & alibi. προσπελάσαι-
 τες ἐξ ὅσου τις ἤμελλεν ἀκούσεσθαι IV, 298. τροφὴν ἐν ὅσῳ αὐ-
 τὸς ἀπὸ διδόναι V, 135. ὅσῳ μᾶλλον — τόσῳ &c. III, 45.
 ὅσακις διαφοραὶ γένοιντο IV, 197. ὅσα σπερ IV, 76. ἵπποι τε σπ-
 ημέραι ἐξελαυνόμενοι τῶν ἵππων &c. IV, 214. Aristoph. Plut.
 Iosephus 315.
 ὅσια ποιοῦμεν I, 101. λέγειν Herodot. II, 61. Bodl. τῷ δὲ τῷ,
 & ποιέουσι. ἱερῶν καὶ ὁσίων II, 79. ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἰστά-
 μεθα III, 344.
 ὅσπερ ἤγειτο τῆς ἐξόδου II, 18. νομιζόντες ὅπερ ἦν IV, 264.
 ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν V, 5. IV, 168. D. Halic. vid. ὅπερ, &
 III, 27.
 ὅστις ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἀνεκτὸς
 ξυλλαγαῖναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141. σωφρόνων ἀν-
 δρῶν οἵτινες τὰ γὰρ ἐς ἀμφίβαλον ἀσφαλῶς ἔθεντο III, 28. sa-
 pientes, qui tuto res secundas in ambiguo ponunt. ξυνέδρου
 ἐλέσθαι, οἵτινες ξυμβήσονται III, 33. vid. ὅτις.
 OT. ὅτε &c. ὅταν γῶσιν ἡμᾶς τετραρχομένους III, 87. οὐ δυν-
 άμει ὅστιν ὅτε προύχοντες IV, 203. ὅτε περ I, 13.
 ὅτι &c. οὐδὲ γὰρ καθ' ἐπ' αὐτὰ ἀντεπεξήσαν, ὅτι μὴ τοῖς ἵπ-
 πῶσι &c. nisi IV, 242. III, 40. Herodot. I, 143. οὐ γὰρ τοῖς
 ἔθνεσιν ὅτι δι' ἄκα πέφυκε τοῦ ἐτέρου, ἔχθει ἐπ' αὐτοῖς, neque par-
 tium odio bellum nostris gentibus inferunt, quod sint divisae
 III, 88. I, 64. abundat I, 193, ἐδήλου δ' ἡ γραφὴ ὅτι, Θεμι-
 στοκλῆς &c.
 ὅτις γγύτατα. γενόμενοι ὅτις γγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πά-
 σχειν, animo quam proxime accedentes ad mala, quae passu-
 ri eratis II, 229. ἡ μάχη τοιαύτη, καὶ ὅτις γγύτατα τοῦτοι
 ἐγένετο III, 320. sic ὅτι μάλιστα πορρώτατῳ Clem. Alexand.
 96, 44. apud alios ὅτις τὰ χίστα. ἀμύνεσθαι, τῷ παθεῖν ὅτις γ-
 γυτάτω κείμενον, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 221.
 haec & sequentia composita omisit Stephanus.
 ὅτις μάλιστα τῇ τύχῃ παραδούς ἐμ. βούλομαι ἐκπλεῖν IV, 41.
 ὅτις μάλιστα III, 262.
 ὅτις μεγίστη ὠφέλεια ἐς τὸ θάρσειν IV, 288. I, 174.
 ὅτις οὖν, vel tantillum III, 25. 34.
 ὅτις περ III, 22.
 ὅτις πλείστη ἀπορία III, 52. IV, 101.

V E R B O R U M.

ὅτις poëtica, pro ὅστις. ἔτου Attice pro οὕτινος I, 36. ἔτω
 ἂν πιστεύσαντες ἐτιμωροῦντο ἄνδρα I, 184. Homer. II, μ',
 428. ἐν ἔτῳ, quo in statu IV, 14.

ὅτιτάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι IV, 256. δυσ-
 τυχοῦσιν ὅτιτάχιστα εὐρημα εἶναι διακινδυνεύσαι III, 278.

ὅτιτάχος IV, 241.

ὅτιχρησιμώτατα IV, 299.

ὅτουοῦν τρόπου V, 42. D. Halic. 59, 15.

ΟΤ. οὐ μέντοι ἂν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τε-
 λευτήσαντες ἀπεκρίθησαν III, 107. οὐ μέντοι γε, non tamen,
 D. Halic. 373, 22. Noster, οὐ μέντοι εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθη-
 ναίων, non tamen statim defecit III, 329. οὐ μὴν οὐδ' ἂν κατα-
 σχεῖν μοι δοκῇ ποτε ἰππίας &c. quin nec — IV, 88.

οὐδαμῶς III, 286.

οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι II, 70.

οὐδὲ γὰρ πρότερόν πω τοῦτο, ἰσχύοντες μάλλον, τολμῆσαι
 III, 101. vid. οὐδεῖς.

οὐδεῖς. θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων ἔμμος οὐδεῖς ἀπεῖργε II,
 80. οὐδὲ εἰς Aristophan. Plut. v. 2. οὔτε ἱατροὶ ἤρκουν, οὔτε αλ-
 λη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία II, 71. ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶ-
 ται III, 178. οὐδὲν αὐτῶν ὑπήκουσαν I, 41. non. οὐδὲν ἐπεκη-
 ρυκεύοντο, nullum caduceatorem miserunt II, 34. πόλιν οὐδὲν
 ἐλάσσοι αὐτὴν τε καὶ αὐτὴν τῶν Ἀθηνῶν IV, 216. urbem ipsam
 per se Athenis non inferiorem. ὅλγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν,
 in nulla illius belli parte quidquam parvum animo agitabant
 IV, 273. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίησε, οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα II, 38.
 ὑπὸ προθυμίας, ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν, nihil
 aliud, ut ita loquar, quam &c. III, 23. πάθει, οὐδενὸς τῶν κα-
 τὰ τὸν πόλεμον ἥσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ IV, 220.

οὐδέποτε III, 89. 276.

οὐδέτεροι. vid. οὐ. οὐδέτερον ὄντες ἡσύχαζον, quod in parti-
 bus non essent III, 335.

οὐκ ἂν οἰόμενός οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι, ratus eum si-
 bi cedere non aufurum IV, 45. κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀ-
 γωνίσεως, id est, διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι III, 288. οὐκ ἂν οὖν νῆσων
 ἡπειρώτης ἂν ἐκράτει, nequaquam igitur I, 16.

οὐπως, οὐδένα τρόπον, alicubi Noster. Suid. Homer. οὐπω.

ΟΦ. ὀφείλημα. οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν
 ἀποδώσω II, 61. Demosth. & Libanius.

ὀφείλω. καὶ μοι εὐεργεσία ὀφείλεται I, 193. ὀφ. πᾶσιν ἀπο-
 βαλεῖν D. Halic. 348, 25. ὀφείλων III, 30.

ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, cum illi damnati fuissent II, 275. Iose-
 phus 893.

Thucyd. Vol. VI.

B b b

I N D E X

ὄχλους IV, 159. Aelian. II, 14. V. H. Aretaeus 51, 28. Diodorus 695 c.

ὄχλῳδες. τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηράθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς IV, 41. Polybius.

ΟΥ. ὄφε. τῆς ἡμέρας ὄφ' ἦν III, 137. τῆς ὥρας D. Hal. 551, 24. τῆς ἡλικίας Aelian. V. H. II, 23. σαββάτων D. Matth. XXVIII, 1.

ὄφια. περὶ δαίλην ἥδ' ὄφια V, 40. Pindar. Isth. IV.

ὄφισ. ξυνέβαινε τῇ τε ὄφει ἐκάστῳ ἀλγεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθάνεσθαι IV, 300. pro oculis Hippocrates, Aretaeus, alii. ἀδύλως τῇ ὄφει πλασάμενος πρὸς τὴν συμφορὰν, vultu ad calamitatem dissimulandam composito IV, 91. τὰ ἀναθήματα &c. πολλῶ πλεῖον τὴν ὄφιν χρημάτων παρείχετο, opulentiae speciem IV, 75. τὴν ὄφιν τοῦ σώματος προσέειν IV, 246. Herodot. II, 136.

Π.

ΠΑ. παγκράτιον ἐνίκαι III, 285.

παγγάλεπον, citat ut Gloss. Marcellinus. ut πάγκοιπον τέραις πολέμου apud Dionys. Halic. II, 167. & πάγχρηστον.

πάθημα. ἐπεγένετο νύξ τῷ παθηματι, huic cladi III, 73.

πάθος. τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησσὸν, πάθει χρησαμένων οὐδέως τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίον, τοιαῦτα ξυνέβη, — exitus cladis, quam Mycal. accepit, non minus quam ulla alia deplorandae IV, 220.

παιάν. ἀντίδ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλη τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπισημίσμασιν ἀφορμασθαι IV, 303. sic Theognis semper. Dionys. Iosephus 1289. παιανίζοντες Diodor. 217 d.

παιδεύσις. πόλιν τῆς Ἑλλάδος παιδεύειν, magistratam II, 61. vid. Annotat.

παιδεύομαι. ἀμαθέστεροι τῶν νέμων τῆς ὑπεροφίας παιδεύόμενοι I, 119. 120.

παιδιά. περικοπαὶ ἀγαλμάτων ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἶνου γεγενημέναι IV, 45.

παιδικὰ ποτέων αὐτοῦ ἀνδρ' Ἀργίλιος, pro ἐρώμενος I, 186. Plato Phaed. 51. 53. & D. Halic. II, 36, 9.

παιομένους καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμ. III, 72.

παῖς. μὴ καὶ τοῖς παισὶν τὸν πόλεμον υπολίπωμεν I, 115. καρτερεῖν χρὴ καὶ ἄλλων παιδῶν ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι II, 68. & alibi τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως.

παιονίζω. ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐπίπλου I, 73. Aristid. παιῶνος Panath. Clem. Alexand. 268, 39, & alibi. vid. παμάν. Noster IV, 53.

παιωνισμὸς IV, 248.

παλαιόπλουτον ἦν τὸ χαρίον V, 44. Steph. non agn. ἀρχαίο-
πλουτα Schol. Sophocl. 140. & ἀρχέπλουτον 83.

παλαιός. κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν II, 39. ἀπὸ παλαιῷ
I, 6. D. Halic. 4, 45. ἐκ παλ. 689, 14.

παλαιότερα I, 4.

παλαιάτη ναυμαχία I, 22. ἐκ παλαιάταυ I, 28. Μίνως
παλαιάτατος ὢν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτίσατο I, 8. παλαιότα-
τος Mff. utroque modo Pindar. Theogn. 932.

πάλιν. στενῆς οὔσης πάλιν καταβάσεως IV, 248. 249. 280.
opposite ad μέν, pro, vero: rursus I, 193.

πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον,
ξύγγωμὸν τι γίνεσθαι III, 146. omniū consentaneum. ἐλευ-
θέρωσιν ὑπισχέιτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι,
καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάζονται, summam rei I, 185. II, 120.
ἐτάξαντο παρὰ πᾶν, se instruxerunt ad omnem munitionis par-
tem III, 56. Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς, ἀποκεκλεισμένης τῆς Ἀττικῆς,
πάντα ἦν, in Euboea omnis spes erat V, 152. πάντα μᾶλλον ἐλ-
πίζειν ἂν σφὼν πείθεσθαι αὐτοὺς, ἢ ὅπλα λαβόντας ἐξελθεῖν, in
quibuslibet aliis rebus obtemperaturos &c. IV, 298.
πάντα ποιοῦντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν αὐτῷ IV, 323. re-
quisita naturae, ut Sallustius. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς
ἄρχειν μὲν τοῦ εἰκοντος &c. III, 89. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν,
summum moerorem omnibus ex rebus conceperunt IV, 263.
οὐ νομίσαντες διακινδυνεύσαι περὶ τοῦ παντὸς ἱκανοὶ εἶναι V,
121. ἀδικεῖν ἔφασαν ἀνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον, sine
publica totius gentis auctoritate III, 117. ἄνδρα δραστήριον ἐς
τὰ πάντα III, 121. 122. vid. πᾶς.

πανδημεί. βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν πανδημεί ἐκ τῆς πόλεως
IV, 101. πανδημεί ἐπετήρουν τοὺς Ἀθηναίους οἱ κατασχίσου-
σιν, frequentibus copiis observarunt, quoniam Athenienses
essent appulsi III, 65. D. Hal. 178, 43.

πανηγυρεῖ III, 288. D. Halic. 99, 34.

πανοικισία γενόμενοι τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ βῆδ' ὡς τὰς μετα-
ναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. — ὑμᾶς δὲ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ πανοικισία διὰ Θεβαίων ἐξαλείψαι II, 254.

πανοπλῖαι τριακόσαι II, 338.

πανστρατιά II, 9. ἐσβαλλόντων πανστρατιά III, 95. & αἰβί.

πανσυδεῖ. — μὴ αὐτῷ γε ἂν πανσυδεῖ διεφθάρθαι V, 3. vid.
D. Halic. Antiq. I, 55. & Annotat.

παντάπασι. ὅπως μὴ παντάπασιν ἱπποκρατῶνται IV, 113.
εἴτις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἐτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου.
IV, 185. οὐ παντάπασιν αὐτῶς ἀλδγως δρασυνόμεθα III, 345.

I N D E X

πανταχόθεν καλῶς ὑπάρχον ἡμῖν πολεμεῖν, omnibus de causis I, 171. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες II, 87. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει V, 4.

πανταχῇ προσέβαλλον αὐτοῖς κύκλῳ IV, 310 &c.

πανταχόσε IV, 240.

πανταχοῦ ἐδάλου ὥς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖς III, 160.

πάνυ. δοκεῖ μοι — τὰ μὲν πρὸ Ἑλλήνων τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη I, 7. τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν, praecipuis militibus V, 3. 138. χρήματα πάνυ πολλὰ ἡ στρατιὰ ἔλαβε V, 44. II, 27. τὸ, τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκρῆς ἂν ξυγκραθῇ, μάλιστ' ἂν ἰσχύειν IV, 35. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέμνεται, — πάνυ ἐπαινεῖν V, 133. ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακρίμενοι V, 56.

· παρὰ. τῇ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γινούς &c. III, 91. ὥστε παρὰ τοσούτον γιγνώσκω, quamobrem ab hac opinione adeo dissenrio, ut &c. IV, 63. τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, Alcibiad. mandata V, 138. τῇ μὲν γὰρ, οἰκίαι εἴργον, παρὰ δὲ τὸ, κρημνοί, ab altera vero parte IV, 105. παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 254. — γενομένη παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασιν III, 245. ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐμψυχίαν οἰεῖται βλάψαι, ex hac sua negligentia I, 203. ἀπάντη ἀπεριόπτοι εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν I, 62. τὴν Ἥϊονα παρὰ τύκτα ἐγένετο λαβεῖν III, 157. τοὺς συμμάχους ἔχει παρ' Ἀθηναίων μετατάξασθαι I, 134. προσβείας μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα II, 13.

παραβαίνω. — ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. ἔαν καὶ ὀτιοῦν παραβῇ, λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34. 25. σπονδὰς μὴ λύειν, μήτε παραβαίνειν τοὺς ἥκους I, 112. ὅποτέροις δάσσον παράσχοι ἀσφάλεια δράσας, οὗτοι πρότεροι τι καὶ παραβήσονται ἔμμελλον II, 187. παραβαίνοντες τὰ πάτρια II, 260. παραβεβάσθαι Suidas III, 25. Noster III, 283.

παραβάλλω. — οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύουσιν II, 68. τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλείστοι παραβεβλημένοι III, 351. πολῖται ὄντες, καὶ πλείω παραβαλλόμενοι II, 266. παραβαλέσθαι, ἐξαπατῆσαι Suidas.

παραγγέλλω. τὰ παραγγελλόμενα ἄξιος δεχόμενοι II, 21. παραγγείλας πεντ' ἡμερῶν σιτία IV, 243. ἦν τι παραγγέλλει περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων I, 181. ἵνα ἐς τὰ παραγγελλόμενα πρόθυμος II, 251.

παραγγέλημα. ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου V, 160. D. Halic. 561, 33.

V E R B O R U M.

παραγίγνομαι. οἷς εἶρητο, ἥ ἂν τοῦ στρατεύματος τι πονῇ, μάλιστα ἐφορώντας παραγίγνεσθαι IV, 106. ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστη ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι II, 155.

παράγωμαι. ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε II, 94. ἀπάτη παράγεσθαι I, 52.

παράδειγμα αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν, ἢ μιμούμενοι ἑτέρους II, 56. ἔχοντες παραδείγματα τῶν τε ἐκεῖς Ἑλλήνων, ὡς ἐδουλώθησαν IV, 120. παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστον ἐστὶ I, 6. παραδείγμασι τοῖς προγινόμενοις χρώμενοι II, 184. τὸ μῖσος δυνάμειος παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις III, 340.

παραδίδωμι. τὴν χώραν, διαδοχῇ τῶν ἐπιγινομένων, ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδωκεν II, 55. ἀκκείνος οὐχ ἡκιστα πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν IV, 322. πρὸς ἀταξίαν τοιαύτην, καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν, ὄργῃ προσμίζωμεν IV, 285. ὅτι ἐλάχιστα τῇ τύχῃ παραδούς ἑμαυτὸν βούλομαι ἐκπλεῖν IV, 41. III, 45. παραδίδουσι τὴν ἀρχὴν III, 45. ἡμῖν ξυμμαχοὶ ἀγαθοὶ, οὓς οὐ παραδοτέα τοῖς Ἀδ. ἐστὶν I, 122.

παράδοσις. ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ παραδόσει, εἶρηκεν αὐτὸν, — ἀνάσσειν I, 16.

παραβαλασσίδιον πόλισμα IV, 99.

παραβαλάσσιοι τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ βαρβάρων I, 9.

παραβαρύναντες σφᾶς αὐτοὺς V, 119. III, 169 &c.

παραίνεσιν ποιήσασθαι II, 141. ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν II, 234. δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας δύναται, scil. ac longa oratio III, 140.

παραινέω. ἐγὼ τε δεῖξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ἂν μᾶλλον, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν III, 219. τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι IV, 278. παραινοῦντων τῶν ἀφιγμένων κατασκόπους πέμψαι III, 44 &c. παρελθὼν Περικλῆς, παρῆνε τοιάδε, suavit I, 198.

παράίρεσις. ξυμμαχῶν ἀπὸστάσις, μάλιστα παραίρεσις τῶν προσδόν I, 169.

παραρήματα ποιοῦντες ἐκ τῶν ἱματίων III, 73.

παραίττω. ὁ δὲ παρητέτο μηδὲν τούτων δρᾶν III, 305.

παρακαλέω. αἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵπερ παρακλήθησαν, accitae fuerant III, 246. αὐτὰς ἔφη ξυλλήψεσθαι, παρακαλούμενος καὶ ἀκκλητος I, 164.

παρακαταθήκη II, 112.

παρακαταπηγνύντες σταυροὺς III, 132.

παρακατέχω. αὐτοὺς τε ἡσυχάζειν, καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν V, 150.

παρακέλευσις IV, 291. III, 187.

I N D E X

- παρακλυσμῶν χρόμενοι III, 18.
 παρακλυστός. οὗς ὁρῶν ἐγὼ τῷ ἀνδρὶ παρακλυστοὺς καλ-
 ημένους, φοβοῦμαι &c. advocatos IV, 24.
 παρακλεύω. τοῦναντίον ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ οἱ πολέμιοι σφί-
 σιν αὐτοῖς παρακλεύονται IV, 108. παρακλυόμενοι ἐν ἑαυ-
 τοῖς III, 38.
 παρακινδύνεσις. εἰ τοσαύτην ὑμᾶς τε, μὴ παυσθῆναι ἀρ-
 χῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι, παρακινδύνεσιν
 ποιοῦνται, ἡμῖν γε &c. III, 342 sq.
 παράκλησις. ἣν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις V, 149.
 παρακομιδῇ. ἡ τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδῇ πολυτελεὲς ἐγί-
 γνετο IV, 215. ἐν τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν III, 210.
 παραλαμβάνω. ναὺς ἀποδύναι ὁμοίως οἶασπερ ἐν παραλα-
 βάσιν III, 26. οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν
 IV, 234. Ἀθηναῖοι δὲ ναὺς πολέμιον τῷ χρόνῳ παραλαβόντες,
 ροῦνι I, 30.
 παραλείπω. μὴ τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπη &c. II, 23.
 παραλλάξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, Echinades II, 169.
 Schol. Sophocl. Steph. 62.
 παράλογος. εἰ δέ τι ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου παραλόγως
 ἐσφάλησαν &c. V, 37. ἢ μὴ τι παράλογον γίγνηται IV, 295.
 τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυνάμεως καὶ
 τέλμης IV, 216. τοῦ πολέμου τὸν παράλογον ὅσος ἐστὶ προδι-
 γνῶτε alibi.
 παραλύω. ἐπειράτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς πα-
 ραλύειν II, 96.
 παραμελέω I, 39.
 παραμένον ἐν Καλλιθεῦσι I, 90. — ἔμοι δὲ διάδοχόν τινα,
 ὡς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφρίτιν παραμένειν IV, 193.
 παραμυθίζομαι II, 67. Aeschylus 65. παραμυθησομένους τῇ
 στρατόπεδον V, 109. αὐτοὺς ἀνίστη καὶ παραμυθεῖτο II, 280.
 παραμύθιον. ἐλπίς τῷ κινδύνῳ παραμύθιον οὔσα &c. III, 343.
 D. Halic. 78, 45.
 παρανίσχον ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς II, 202.
 παρανομέω. οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομέων II,
 266. D. Halic. 661, 23.
 παρανόημα. σφέτερον τὸ παρανόημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι
 ἐς Πλάταιαν ἦλθον ἐν σπονδαῖς IV, 197.
 παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκη κακοῖς ὀνομασθῆναι III, 146.
 τὴν ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν IV, 46. πα-
 ρανομία ἐς τὴν διαίταν IV, 27.
 παράπαν. — οἱ τῶνδε κρείστους εἰς παράπαν τὰ παλέμια
 IV, 125. D. Halic. 443, 15.

V E R B O R U M.

παραπίπτω. σκοποῦντες καιρὸν, εἴτις παρὰ πέσει, ὥστε τοὺς ἑνδρας σῶσαι III, 35.

παραπλέοντων ἀπὸ κάλῳ ἐς τὴν Μεσσήνην, remulco tracti II, 37. κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντες II, 146. παραπλεύ-
ας δυοῖν νεοῖν V, 95.

παραπλησία γίγνεται ἐπὶ κλυσις, similis alluvio II, 300. πα-
ραπλησία τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ IV, 295.
παραπλήσιον δὲ οὐ πολλῷ πλέον IV, 199.

παράπλους I, 66. II, 51.

παραποισιάμενος σφραγίδα, pro, ὁμοίαν ποισιάμενος I, 186.

παραπολύ. ἡ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μάλ-
λον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους II, 15. τῷ δήμῳ παραπολὺ ἐν τῷ τό-
τῳ πιθανώτατος II, 219. παραπολὺ προσεδέξαντο μάλλον τὰ
ὦν Χίων V, 12.

παραρρήγνυμι. ἐφοπομένῳ, καὶ παρερρήγνυντων, φυγὴ καθ-
στήκει πάντος τοῦ στρατοῦ III, 143. & saepe. D. Hal. 164, 39.

παρασκευασάμενον αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν III, 334. ληστι-
ώτερον ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν IV, 168. στρατιὰν πα-
ρασκευαζόμενος III, 103. II, 54.

παρασκευή. πρὸς τὸ εἶναι ἡδὴ παρασκευὴ τε προεπανασείσθῃ
ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων, apparatus palam intentatus fuit a
Laced. III, 231. οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῇ ἦσαν II, 32. ἀκμά-
ζοντες παρασκευῇ τῇ πάσῃ I, 3. ὡς ἡσθάνοντο τὴν παρασκευὴν
οὐ χωρίου, cum audissent locum illum muniri III, 111. τὰς
μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντες IV, 60.

παράσπονδος. ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν τῷ τειχίσμα-
τι παράσπονδον, καὶ &c. III, 34.

παρασχών. — τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινὰ ἄθλον, ἢ τὸν τὴν νίκην
παρασχόντα λήφονται, pro victoriae praemio nullum alium,
quam illum ipsum, qui victoriam subministrat, accepturos
V, 126. νομίζοντες ἀκείνοι μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρα-
σχὼν διαπεφευγῇ III, 302. vid. παρέχω. παρασχέσειν IV,
34.

παρατάσσομαι. εὐρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συ-
ακουσίων καὶ ξυμμάχων IV, 307. τὴν στρατιὰν παρατεταγ-
μένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων IV, 309.

παρατείνω. ἡ νῆσος τὸν λιμένα παρατείνουσα III, 11. πολιορ-
γία παρατενεῖσθαι ἐς ταῦσχατον, ad extremum usque perferet
I, 238.

παρατείχισμα. ὥστε μὴ εἶναι ἔτι παρατειχίσθαι αὐτοὺς, ἢ
ἢ τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο πολλῇ στρ. ἐπολθὼν ἔλη IV, 188.

παρατυγχάνω. ὥς ἂν τις παρατύχῃ διαφυγὴ ἐπιτηδεῖα V,
9. ἐν καλῷ παρατυχὼν σφίσι συμβαλεῖν III, 301. pro παρα-

I N D E X

τυχόντος, ut & I, 109. ἐν τῷ παρατυχόντι ἀμύνειν τῷ δεμίῳ, quotiescunque res hoc flagitaret, opem ferre III, 265 &c.

παραυτίκα. τό, τε παραυτίκα, καί τὸ ἔπειτα τῆς ὁμολογίας αὐτοῖς ἐπράχθη III, 79. ἡ παραυτίκα λαμπρότης II, 96. τῇ παραυτίκα ἐλπίδα τῆς σωτηρίας οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο V, 125.

παραφέρω. — ἡμέρας οὐ πολλὰς παρεσγκούσας, paucos dies elapsos III, 245.

παραφράγματα ξύλινα, munitiones III, 169.

παραχρῆμα. πάντα πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεῖς ἔτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34 ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης II, 31. Xenophon αἱ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἦδοναί.

πάρεμι. πολλὰ παρεῖς, τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω IV, 146. ἀγγέλλεται πενήκοντα ὁσονοῦ παρεῖναι V, 40. IV, 60. ἐπ' ὠφελείᾳ πάρεσμον τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς III, 339. τοῖς Συρακουσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι IV, 281. ταύτας ἄς οἱ πατέρες ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας μὴ παρῶμεν I, 120. — μαστιγοφομί παρίδντες ἐπετάχυνον III, 72. vid. ἐπιπαρίων. ἦν παρὸν τὸ αὐτὴ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικὲς, cum ipse liceat hoc ipsum facere, ei aequo tamen &c. III, 29. τὰ τοῦ πολέμου, παρόντα ἦδη, καὶ οὐ μέλλοντα III, 336. ἡ ξύνδοξος περὶ σωτηρίας πάρεστι, institutus est III, 337. δεδιότες μὴ τῶν παρόντων ἔτι χεῖρῳ πράξουσι IV, 293. τὸ ἐπὶ δὴ ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. ὅπως τῇ παρουσίᾳ ὁρμῇ τοῦ περνεσθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γένωνται IV, 244. — εἰ μὴ παρῶνται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν III, 306. νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἀπὸ τῆς παρουσίας σφίσι δυνάμειος ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι τὴν τεγχισμὸν IV, 164. τοῖς παροῦσι πότοις βαρυνόμενοι II, 96. τὸ παρὸν ἀσὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις I, 111.

παρεσγκούσας. vid. παραφέρω.

παρεξαιρεσία. ἀνερρόγηγνυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιποῖ τῆς παρεξαιρεσίας IV, 238. 227 &c.

παρέρχον. — ὅς οὐκ ἐκ παρέρχου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, non negliger IV, 214. τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀνδέχεται ἐκ τοῦ παρίργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ παρέρχον ἄλλο γιγνεσθαι I, 205. ἔπειτα δὲ ἐν παρέργῳ καὶ εἴτι ἄλλο ξυγκαταστραφάμενοι ῥᾶον αὐτοῖς ὑπακούσεται IV, 110.

παρέρχομαι. παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετλιασμὸν V, 82. οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα III, 127. παρεληλύθει τὴν τοῦ τείχους τελευτὴν ἢ ἐκείνην τείχισιν IV, 183. V, 135.

παρέχω. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρχη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοῖς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι I, 57. ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον,

V E R B O R U M.

τῶν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα διδασκαλίαν παρέξει II, 140.
 πράγματα παρέξιν τοῦ δήμου, popularem statum exhibitu-
 ros V, 76. — ὅτι ἔταιμος εἴη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖς
 διαρθεῖραι V, 78. ἡ πενία τὴν τόλμαν παρέχουσα II, 236. sq.
 ταυρεῖας αὐδαχ Horat. παρέχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια II, 249.
 (ἀνδρῶν) ἀγαθῶν δ' (ἐστὶν) ἀδικουμένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολε-
 μεῖν, εὖ δὲ παρασχόν, ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι I, 166. II;
 248. τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο III,
 89. vid. παρασχών.

παρῆλον. κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον τοῦ κρηνώδους τῆς νήσου
 προσβαίνον, qua paulatim insulae partes praeruptae aliquem
 iditum dabant III, 57. vid. Annotat.

παρήχῃσις alicubi Noster.

παρίημι. — μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας, praetermit-
 terent III, 44. Pind. Pyth. I, 165. εἰ δὲ τῷ ἄλλως δοκεῖ, παρίημι
 κῦτῳ τὴν ἀρχὴν, huic ego magistratu cedo IV, 41. v. πάρειμι.

παριπύουστες IV, 307.

παρίστημι. παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὧς &c. nec in mentem vē-
 nire cuiquam oportet III, 88 & 140. βουλόμενος τὸν Λυγκη-
 τῶν βασιλέα παραστήσασθαι III, 119. — βουλόμενοι μὲν καὶ
 ἀεὶ, παρεστηκὸς δὲ ῥᾶον, ἐπειδὴ &c. semper quidem voluerant,
 sed tunc oblata occasione facilius fecerunt, quod &c. III, 199.

πάροδος. καθεζομένους δὲ τινὰς ἐπὶ τῶν σημνῶν δεῶν ἐν τοῖς
 βωμοῖς, ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο, obiter I, 176. ὥστε πάρο-
 δον μὴ εἶναι παρὰ πύργον II, 199.

παροικοδομέω. μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τ. IV, 184.
 παρόμοιος ἡμῶν ἢ ἄλλη πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας I, 113.

παροξύνω. παροξύνε τα τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐξώρμησε
 IV, 140. ἢν τις ἄρα ξύν κατηγορίᾳ παροξύνῃ I, 119.

παρουσία. — πόλει μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας IV, 133.
 συζάντιον ἔλων τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ I, 179. παρουσίαν ἔχειν,
 προ παρεῖναι Sophocl.

παροχὴ νεῶν αὐτονόμους IV, 131. vid. Horat. ubi parochus.
 Jos. 771. D. Hal. 416, 21. Suid. III, 33. παρακωχή. v. Annot.

πᾶς. ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τε τις διαβή-
 ναι πρῶτος βουλόμενος IV, 318. ἢν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χει-
 ρὶ πᾶσα III, 66. πᾶσι προθυμία ἀμύνειν IV, 139. ἀγγελίας
 τᾶσαι ἐπιτοαυτὸ ἐψευσμέναι, in idem mendacium om. con-
 gruentes IV, 166. μείρας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας II, 167.
 vid. πᾶν.

πασσудεί. vid. πανσудεί.

πάσχω. — νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι,
 γὰντα ἐτι ἐνδοᾶ εἶναι, existimans id, quod hominibus in maxi-
 Thucyd. Vol. VI. Ccc

I N D E X

mis proelfis accidere solet, *aliquid adhuc desse* IV, 286. ὁ πα-
θὼν τὸ δράσαντι ἀμεινότερα τῷ ὄργῳ ἢ ἐπεξέρχεται II, 222. vid.
Herod. VII, 11. ἀμύνεσθαι ὡς ἔπαυον I, 136. III, 27 & alibi.
πατάσσω. vid. ξυνοργός.

πατέριος νόμος III, 172. τὸ πάτριον παρεῖς, patrio instituto
neglecto III, 127 &c. I, 171.

πατρίδος τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμήσκων IV, 287.

πατρίδων ἐπονομάζων IV, 287.

πατρώους θεούς IV, 287.

παύλη. οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἐπεδίδουσαν
μᾶλλον ἐς τὸ ἀγνώστον, nec dum sedatus esse *populus* videba-
tur, sed in dies magis in saevitia proficiebat IV, 94. D. Halic.
364, 47. Ioseph. 14.

παύω. τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἥν καὶ παυσθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν
τὴν τελευταίην III, 339. οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται I, 11. οὐ
γὰρ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι, περιορῶν
δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρά, scil. libertate privat I, 95. τῆς βοη-
θείας παυσάμενοι II, 205.

ΠΕ. πεζά. τὰ πεζὰ κρατίστοις, pedestribus proel. praestan-
tiss. III, 20. τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος, cum peditatus dilapsus es-
set IV, 228.

πεζῆ. στρατιὰν μέλλων πεζῇ πορεύσειν ὡς Βρασιδεῶν III, 198.
alibi πεζικῇ, quod Magistro teste poëticum. πεζικὸς ὥρμηται
λεὼς Aeschylus in Sept.

πεζομαχία ἀπὸ τῶν νεῶν IV, 277. Polyb. I, pag. 33, παρα-
πλήσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι.

πειθῶ. χαλεπὸς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἢ πειθῶ II, 248.

πειθῶ. ὁ πείσας, καὶ ὁ ἐπισπώμενος II, 234. τῶν Μεσσηνίων
χάρτι πεισθεῖς II, 309. vid. Aetaeum 34, 14. Noster, πι-
θων γε ἑμαυτὸν, σαφέστερόν τι ἐτέρου εἶδος, λέγειν, persuasum
habeo, me aliquid exploratius dicturum, quam alium quem-
vis, quod hoc sciam IV, 54. οἱ μὲν Συρακούσιοι, τοῦ τε Γυλιπ-
που, καὶ τοῦ Ἑρμοκράτους, καὶ εἰ τοῦ ἄλλου πειθόντων, ὥρμη-
το ἐς τὴν ναυμαχίαν, induci animum appulerunt ad &c. IV,
203. λόγῳ πεισθέντες, ἢ οἰκτῳ II, 220. I, 192.

πεῖρα. ἡπειροῦτο ἐπιθέσθαι τῇ πεῖρᾳ, pro ἀποπειρᾶσθαι IV,
242. ἰέναι ἐς τὴν πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ, rei nauticae periculum
facere IV, 203. τὰ πεῖραν ἥμιστά τῆς δόξης δόντα IV, 21. ἀπὸ
τοῦ πεῖραν διδούς ξυνοργὸς φαίν. I, 195. τὸ βραχὺ τοῦτο πᾶσαι
ὑμῶν ἔχει τὴν πεῖραν τῆς γνώμης I, 200. II, 176. conatus.

πεῖρασιν. ἀπαρηθέντα τὴν πεῖρασιν IV, 88. Sallust. *perga-
tem, abnuentem omnia.*

πειράω. προσπλέοντες, — καὶ πειράσαντες ἀλλήλων IV, 234.

V E R B O R U M.

Herodot. IV, 80. πειράσαντες τοῦ χωρίου I, 85. & alibi. Moe-
ris male πειρασθέντες. vid. Thom. Magist. βουλόμενος μὲν τῷ
λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναίτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειρᾶσαι III,
105. πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσηκούσας ἀρετάς, operam
dare III, 137. τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκείνᾳ τε ἔσχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν
πειρῶνται IV, 119. πειρασθεῖς, καὶ οὐ πεισθεῖς IV, 85.

πελάγιοι ἐφάνησαν (νῆες) V, 66. 58. πελ. φόρησις D. Halic.
II, 27.

πέλας. ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135. II, 57.
294 &c.

πεμπτός. ἀπὸ τῶν τετρ. πεμπτοὺς πρέσβεις ἄγοντες V, 134.
πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τι τὰς ὁδοὺς προλαχισύντας
II, 331. πέμψαντες, pro πομπεύσαντες Suidas III, 73. quo-
modo Menander Hypob.

περία. vid. παρέχω.

πέρα. ἐπειδὴ γεγένηται πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἥδε
II, 94. D. Halic. 347, 43.

περαιτέρω. — ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν
δι' ὀλίγου σκοποῦντων, nos, qui verba facimus, longius pro-
spicere &c. II, 233. 287.

πέραν. ἔπλευσαν ἐς Ὠρ. τῆς πέραν γῆς, e regione II, 303.

πέρας. εἰ πέρας μὴδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κιν-
δύνου IV, 240. — τὸν Μῆδον ἐκ περάτων τῆς γῆς ἐπὶ τὸν Πελο-
πόννησον ἐλθόντα I, 96.

περί. αὐτοὺς περί αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας κατατρίψαι, ut ip-
sos inter se attereret V, 70. περί Ῥήγιον, circa Rhegium IV,
181. περί σίτου ἐκβολὴν III, 3. tempus notat, ut Aelian. V. H.
XII, 30. περί τὰς κατάρσεις τῆς νήσου III, 41. locum den. τὰ
περί τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο III, 158. negotia. περί ὀργῆς
ἐχώρει ἐπὶ Πελοποννησίους, pro: ὑπὸ, ira incensī III, 196. καί
τι καὶ αὐτῷ ἐπράσσετο ἐς τὰς πόλεις προδοσίας πέρι III, 179
& 198. Herod. I, 32. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι, propter quae
IV, 27. ὅντι δ' αὐτῷ περί ταῦτα, circum haec loca agitantī IV,
221. vid. βραχύς. οἶα καὶ νῦν περί τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ πα-
ρασκευασθέντα ὁρᾶτε, hic subiectum, vel rem denotat II, 54.

περιγυγέλλομαι. vid. προεπανασείω. σίδηρον περιγυγέλλω
κατὰ τοὺς ξυμμάχους IV, 198.

περιαιρέω. περιεῖλον III, 76.

περιαλγῆσας ἐρωτικῶς IV, 85. vid. Aretaeum 48, 6. περί-
αλγούντες τῷ πάθει III, 22.

περιβάλλω. — οὐ προΐδων τις ὥσπερ περί ἔρμα περιβάλλει τὴν
ναῦν IV, 210. II, 118. καὶ τινες καὶ τεῖχην περιβάλλοντο, ὡς
πλουσιώτεροι αὐτῶν γιγνώμενοι I, 14.

I N D E X

περιβόητος. ὁ στόλος οὐχ ᾔσπον τόλμης τε θάμβει καὶ ᾔλει λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο IV, 52. D. Hal. 414, 9. Schol. Sophocl. 159.

περιβολὴν ἔχοντος ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη V, 168.

περίβολος I, 131. τοῦ περιβόλου βραχέα εἰστίκει, exiguae mitotum ambitus partes stabant I, 125.

περιγίγνομαι. — ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μάλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους, ipsorum erratis potius quam vestris auxilium victoriam ab illis reportasse I, 97. περιγενόμενοι τῇ μάχῃ III, 30. II, 220. περιγενήσεσθαι τοὺς ἀνδρας, hoc est, περισθῆναι III, 43. ὡς ἔγνω ἀδυνάτους αὐτοὺς ἔσομένους, ἔρημιά ἀνδρῶν, περιγενέσθαι IV, 164. Plato Apol. Herodot. I. Aristid. ἐν ταύταις ἐν περιγενόμενος, propter haec incolumis evasurus III, 15.

περιγραπτοῦ. ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὀρκιόμενοι, ex brevi praescriptoque spatio IV, 255.

περιδεῖς. ὁ δῆμος περιδεῖς γεγόμενος μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἱ νῆες II, 284. Isocrat. Paneg. ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς τόλμα ἐγένετο IV, 92. vid. παραχρῆμα.

περιεῖδω. τοὺς πολαιμῖους ἐν τῇ χώρᾳ περιεῖδ' ἐν τεύχεος πεποικμένους III, 18. ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασιν τὸ μέλλον περιεῖδ' ἐν III, 105. & passim.

περίειμι. πολλὰ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσεσθαι I, 207. ὀλίγαι περιῆσαν (οἰκίαι) ὑπερέραν I, 125. III, 223. περιέσται op. σφαλῆσται. ὃ, τε παλὼν σφαλῆσται, καὶ ὁ κρατῶν περιέσται IV, 125. τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ, cum copiarum reliquiis II, 123. ἐκ περιόντος, ex abundanti V, 71.

περίεστημι. ἐς τοῦτο περίεστη ἡ τύχη, tanta fortunae commutatio facta est III, 19. περίεστηκεν ἡ δοκοῦσα σωφροσύνη, ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη I, 49. Demosth. ἐς ὑπερδεῖν μοι περίεστη; eo devenit, ut &c. νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφεῖ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιστάσαι V, 23. (ὁ πόλεμος) φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιίστασθαι I, 112.

περίσχωσι κατὰ τὸ εὐώνυμον, circumveniunt III, 315.

περικομπύμαι. — οὐδ' ὀπλῖται ὅσοι περικομπύνται &c. IV, 31. Ioseph. 1020.

περικοπαὶ ἀγαλμάτων IV, 45.

περιμάχιντον ἦν τοῖς πολλοῖς, aqua IV, 319. D. Halic. 340, 32. Ioseph. 104 &c.

περίνεως, id est, περιττοὺς ἐπιβάτας I, 18.

περιοίσειν IV, 216. περιοίσειν Suidas III, 99 & 700. confer Phavorinum, qui Kusteri em. firmat.

περιοράω. ἀναγκαῖον εἶναι σφίσι μὴ περιορᾶν παροικοδομῶ-

V E R B O R U M.

βλεπον τὸ τεῖχος IV, 183. vid. Th. Magist. γνόντες δὲ εἰδότες περιορᾶν, ισχυρῶς ἐγκλείονται I, 95. μέλλοντες ἔτι καὶ περιορώμενοι IV, 149.

περιουσία. τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου, γνώμη καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι II, 24. νομίζων τῷ δ' αὐτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι, militum copiam III, 317. οἱ αὐταὶ ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, propter affluentiam V, 68.

περίοπτοι. φασὶν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προσεῖν ἀδικουμένους, οὔτε νῦν περίφσεσθαι, se neque passos esse, neque nunc passuros II, 113. ἔκ τε τοῦ δίκηματος οὐκέτι ἤθελον ἐξίεναι, οὐδ' ἐσιέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν περίφσεσθαι οὐδένα III, 73. Herodorus I, 153. D. Hal. 733, 24.

περιπόλοις IV, 254. D. Halic. 712, 2. & περίπολοι & περιπόλαρχος alibi Noster & D. Hal.

περιρῥύτου χώρας III, 93. D. Halic. 12, 11. Πάφον περιρῥύταν, dixit Alcā. vid. Homer.

περισκοπῶντας ὁπότεροι κρατήσουσι, circumspicientes, utri victores essent futuri IV, 79.

περισταδὸν ἐβάλλοντο, undique IV, 314. Ioseph. 779. Iliad. v, 551.

περιτείχισις. ὃν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. διὰ τὴν οὐ περιτείχισιν Eustath. p. 111 Π.

περιτεχνήσει τῶν ἐπιχειρήσεων II, 289.

περιτίθημι. ἔμοι ἀτιμίαν περιέθετε IV, 141.

περιφανῶς. ἡ πόλις ἐν τῷ παρόντι περιφανῶς ὠφέλητο, civitas manifeste commodum percepit IV, 95.

περιφόβους ἡμᾶς ποιῶντας IV, 61. D. Halic. 429, 23. Iosephus 940.

περιωπὴν τῶν διαφορῶν ποιούμεθα III, 128. Thucyd. peculiare. vid. D. Hal. Suidam III, 93. nempe quando pro circumspeditione. Agathias. Pollux II, 54, περιάθρησις.

περιχαρῆς. τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ II, 78. ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης IV, 298. Isocrat. ad Demon. & Orat. ad Philip. Aristoph. Vesp.

ΠΗ. ΠΗ. ἡδέως ἀν' ἀπαλλαγέντας ΠΗ ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος V, 138. IV, 293. 4.

πηλῶδες. διὰ τοῦ ἔλους, ἢ πηλῶδες ἦν καὶ στεριφώτατον IV, 161. Diodor. 789 d.

πημονή. ὅπλα μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, arma detrimenti causa inferre III, 233. 280. Aeschyli Schol. 19, 59. & πημοσύνη id. 63. Lycophr. 739. Sophocles apud Athenaeum.

ΠΙ. πιθανώτατος τῷ πληθει III, 32. D. Halic. 600, 41. Ioseph. 1176.

I N D E X

πῖλοι ἔστωγον τὰ τοξεύματα III, 55. pilei, qui Lac. pro galeis: πισταῖω. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐστὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει δicc. I, 4. ἐλπίδι ἥσσον πιστεύει, spei minus fidit II, 93 & 92.

πίστις. οὐκ οὐν ἀξιῶ ὑποπτεύεσθαι, πίστει δεδοὺς μαγίστας III, 127. Diod. 406 c. & al. ποιησάμενοι πρὸς Ἀθ. πίστεϊ καὶ βεβαιότητι III, 76. 110. δοῶν πίστεις ἡμίσαντες III, 251.

πιστός. ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥάμης πιστὴν ἔτι III, 226. πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετὰν Bacchylides. τὸ πιστὸν τῆς κατ' ἡμᾶς πολιτείας I, 93. D. Halic. 299, 35. δόξας ὁ Ἀλαμβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι V, 80. Pindar. Pyth. I, 172.

πιστότερος. τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐστὲν III, 347.

πιστάσαντες αὐτὸν τοῖς ὄρκοις III, 130.

πίσυνος. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, τῇ δυνάμει τοπτεῖν πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται II, 143. IV, 6. Homer. D. Hal. 553, 7. Aeschylus 79. 130. Suidas pro glossēm. habet.

Πλ. πλαισίφ. τὸ δὲ ἔχουσι ἐν πλαισίφ τεταγμένον τοῦ Νικίου IV, 307. vid. Aelian. Ta&.

πλάνησιν τῶν νεῶν καὶ ταρ. παρέσχε V, 62. vid. Budaeum.

πλεῖον. ἐς τὸ πλεῖον οὐκέτ' ἐπηκολούθουν III, 191. ib. ἢ πλείων στρατιὰ, & πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλῳ σφῶν αὐτόσε προσμίξαι, priusquam maior numerus, qui suos circumvenire statuerant, eo confliueret III, 191. τοὺς ἀνδρας παρὶ πλείονος ἐποῦντο κομίσασθαι III, 172. & ἀντιτιμωρήσασθαι τε τινὰ περὶ πλείονος ἦν, unusquisque pluris faciebat si ulcisci δicc. II, 291. αἰτία δ' ἦν ἡ παρὰ λόγον τῶν πλείωνων εὐπραγία δicc. III, 95. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σῶζουσιν, ἢ λόγων παραινέσιν III, 315. πολλὰ πλείω τὴν ὕψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο IV, 75. διενεοῖτο τὸ πλεόν οὕτως ὁ Τισσαφέρνης, hanc opinionem magna ex parte conceperat V, 71. Ἀθηναίους δὲ καὶ πλεόν τι τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι II, 20. τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἐχυρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐτίκα φανερῷ ἐπαρθέντας, διὰ κινδύνων τὸ πλεόν ἔχει I, 64. νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήφονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλεόν χωρὶς. αὐτὰ III, 296. ἐς τὸ πλεόν οὐκέτι προσελθὼν, nec ulterius progressum II, 37. δέσαντες μὲν σφᾶς ἔτι πλεῶν κακουργῇ II, 103. ἐπικρατήσας τὰ πλεῶν τοῦ πολέμου III, 29. τοῦ ἐταιρικοῦ τῷ πλεόνι V, 74. & faepius, πλείστον. οἱ δὲ ἀπώθεν, καὶ μάλιστα οἱ διὰ πλείστου, remotissimi III, 170. πλείστα τῶν τότε εὐφερόμενος ἐν στρατηγίαις III, 229. τὸ πλείστον τῆς γνώμης εἶχεν, ad eam sententiam animo potissimum inclinavit II, 212. ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγήσδε II, 145. Diodor. 50 b.

V E R B O R U M.

πλέον. vid. πλείον.

πλεονάζω. ὃ, τς ἐν πολέμῳ εὐτυχία πλεονάζων, οὐκ ἐντεθύ-
μηται δράσει ἀπίστω ἐπαιρόμενος I, 166.

πλεονεκτέω. ἐλπίσαντες δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσῃ III, 91.
ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἰσχιον τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ
βία ἐμφανεῖ III, 128. τοὺς Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν καὶ προ-
νοεῖσθαι πολλὴ ξυγγνώμη, affectare III, 89. D. Hal. 564, 10.
Diodor. 134. 249 a. 349 b.

πλήθος χρόνου I, 4. Diod. 256 a. τριήρεις τοῖς τυρ. ἐς πλήθος
ἐγένοντο I, 24. ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ ὅχλου τῶν νεῶν I, 70 δις.

πλήν. ξυνέβησαν Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλήν
θανάτου III, 79. Πελοποννήσου τὰ πολλὰ, πλήν Ἀρκადίας I,
5. 30. τοῦ σχεδόν ἐστὶ διασάφῃς, inquit Hermogenes p. 25.
vid. Herodot. I, 16. V, 71.

πληρώω. ὥς οὐδὲν εὖρον ναυτικὴν πληρούμενον IV, 82. 200. II,
282. τὰ πληρώματα, loci navales, Polyb. p. 30. Diodor. 331
d. 334 d. 772 c.

πλησιόχωροι πόλεις III, 119. 136. D. Hal. 100, 23.

πλωῖμους ναῦς I, 45. II, 26. I, 12. D. Halic. 51, 23. & De-
mosth. Hesych. Suidas πλόιμος.

ΠΝ. πνεῦμα ἀταπον καὶ δυσῶδες II, 73. ἢν αἰεὶ κατὰ πρύ-
μναν ἰσθῆται τὸ πνεῦμα II, 157. 120.

πνιγρός. ἐν καλύβαις πνιγρῆς διαιωμένων II, 78. ex Ar-
riano haec adducit Suid. v. Plutarch. Pericl. Aristoph. B. 122.

πνίγος IV, 323. Lucian. Herodot. Diodor. 121 b.

πνοή III, 149.

ΠΟ. ποι. εἰ μὲν οὖν ἄλλος ποι βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν
I, 76. V, 112. εἰ ἄρα ποι κινεῖντο αἱ νῆες V, 161. vid. πη.

ποιέω. τὸν πλείστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιεῦντο I, 9. 10. Ho-
merus Graecorum classem ποιοῖκε χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν
I, 18. ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, compositionem
cum Atheniens. fecit III, 198. Diodor. 638 b. συνθήκας Ae-
lian. V. H. X, 18. ἐντὸς ποιῆσαι τὸ προάσπειον III, 207. ὅρκους
ποιήσασθαι, iusiurandum iurare III, 235. ἔλεγχον ποιήσα-
σθαι, refutare II, 260. πέμψιν τῶν νεῶν ποιήσασθαι IV, 195.
πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσεσθε, sententiam ad-
versus omnes tuleritis II, 270. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κώλῳ ἐκὼν
εἶναι ποιήσομαι, proelium non committam II, 144. Diodor.
250 d. ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἂ προκαλοῦντο, moderate se
gesturos in iis, ad quae provocarentur III, 33. πολλὴν περιω-
πὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα, circumspe-
ctionem nos adhibemus III, 128. ἀδειαν ποιησάμενον IV, 94.
δεινὸν ποιούμενοι εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ ἐκ-

I N D E X

σονται, cum indignissime ferrent si &c. IV, 95. τὴν τύπτα ἐφ' ὅπλοις ποιοῦμενοι IV, 215. ὅ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχον V, 55. (αὐτοὺς) ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα II, 272. τοὺς ἀνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, plurimi faciebant cives recuperare III, 172 &c. ποίησιν νεῶν II, 174, & alibi.

ποιητέος. ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἢ ξύμβασις III, 227. γιγνώσκειν τὸ ποιητέον III, 147.

πολεμέω. τάλλα εὐτυχούσι, πολλὰ ἄνοια πολεμήσαι II, 89. ἐν τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πύλῃσιν, quae bellum erant gesturae II, 15. πολεμῆσειντας I, 51. Gloss. Marcell. vid. Eustath. Iliad. 33, 7.

πόλισμα III, 80. 77. Herodot. Demosth. πολισμάτια D. Halic. 15, 36. Aeschylus & Schol. 71.

πολιτεύω. τοὺς Μασδαίους πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰάδισαν III, 197. D. Halic. 111, 19. II, 98.

πολιτικός, σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου V, 139. μετριώτερον ἐς τὰ πολιτικά εἶναι, in administranda rep. moderat. IV, 142.

πολλά. αἰεὶ γὰρ τὰ πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Εἰλωτας τῆς φυλακῆς περί μάλιστα καθεστήκει, multa erant instituta, quibus sibi adversus Hel. caverent III, 120. ἢ πολλὰ ἐνδέχεται, id quod ut alia multa contingere potest III, 28. τραυματισθεὶς πολλά, multum III, 19. ἐτι πολλῆς νυκτὸς παραπλεύσαντες, nocte adhuc intempesta V, 164. multa nocte, Latini. πολλῶ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλούς κατεκράτησε, imperium nullo prorsus cum periculo retinuit IV, 88. ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἀνοξίν τῶν πυλῶν III, 98. τὸ Νικίου στράτευμα, ὥσπερ ἠγεῖτο, ξυνέμενέ τε καὶ προύλαβε πολλῶ, quemadmodum praeibant, sic etiam simul perstitierant, longeque praecesserant IV, 312. ἐπὶ πολὺ καταβύρσασαν, longe lateque coriis contexerunt IV, 281. πολὺς ὁ παράλογος II, 135. ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηκὸς V, 100. vid. Corinthum.

πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων III, 261. II, 23.

πολλαπλάσιοι φαινόμενοι III, 54. II, 165. πολλαπλασιάζειν Diodor. I, d. 48 b.

πολλαχῇ εἰκάζεται, variae sunt coniecturae V, 135.

πολλαχόσε II, 70.

πολλοστημόριον, minimam partem III, 134. vid. Annot.

πολυανδρέω. ὅχλοις συμμίκτοις πολυανδρούσιν αἱ πύλεις IV, 30. Ioseph. 827, πολυανδρῶν. πολυάνορος Aeschylus & Schol. 178. & Euripides.

πολυάνθρωπος ἢ πύλις ἐγένετο IV, 7. II, 82. πολυανθρωπία Diodorus 47 b. Iosephus p. 15 πολυανθρωπησία.

V E R B O R U M.

πολυειδής. — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὁμοφρυνός, βοή, — ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι IV, 294.

πολυπραγμοσύνη. καθόσον δέ τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης τὸ αὐτὸ συμφέρεῖ IV, 135. in bonam partem. vid. D^o Hal. 226, 29. 722, 46. & Diodor. 8. 84. 172.

πολύς. vid. πολλά.

πολυτέλεια. ὅπως διὰ πολυτέλειαν ὠφελῆθῃ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς IV, 23. Diodor. 126 d.

πολυτελής. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δουκελείας πόλεμον αὐτοὺς (Thracas) πολυτελές ἐφαίνετο IV, 213. 215.

πολύτροπος. ἐν πολυτρόποις συμφοραῖς τραφέντες II, 67. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης II, 293. Homer.

πολυχειρία. ταχύ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν II, 119. D. Halic. 229, 14.

πολυψφία. ἀδύνατοι ὄντες καθ' ἐν γεγόμενοι διὰ πολυψφίαν ἀμύνεσθαι II, 184. vix alibi.

πομπή. pro θυμιατήρια &c. Th. Mag. v. Harmod. vel πομπεία. v. Meurf. Gr. Fer. πομπὴ ξύλων ναυπηγησίων III, 159. πονούμενον καὶ θνήσκοντα II, 78.

πορεία. ἢ ἐν ἰσθμῷ ἐπιμονή, καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἢ σχολαίότης, tum in reliquo itinere faciendo tarditas II, 33.

πορίζομαι. ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζομενοι διαμέλλωσι, cum eas aegre parantes cunctabuntur I, 203. II, 288. 57. III, 14.

ποριμώτερος. ἐς πάντα ποριμωτέρων V, 117. ποριμώτατε Synesius. Aeschylus Prom. εἰς ἀπορα πόριμος, hoc est, πῦρον διδούς, ut apud Nostrum.

ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ V, 76. Demosth. Phil. I. ταμίαι καὶ πορισταί, Aristoph. Ran. 1552. Isosiph. 721. Nofter fig.

πόρος. τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πύρρῳ κατακημένους, loco maritimo I, 165.

ποτέ. μεγάλη δαπάνη καὶ κινδύνῳ ἀναστὰς ποτε διαγωνίσασθαι V, 70. καλῶς, εἴπερ ποτέ, ἔχει ἢ ξυλλαγῇ, si unquam alias III, 30. 17.

ΠΡ. πρᾶγμα. ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν ἀμείνουσι τὰς γνώμας ἔχουσι, rebus secundis II, 288. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, qui reip. praeerant II, 209. Sallust. qui cum imperio erant. I, 124. ἐνδέχεται γὰρ τὰς συμφοράς τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χαρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199. νῶς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόποτον, de sententia adversus Mitylenaeos II, 243. ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν, ob res adversas afflictam Thucyd. Vol. VI.

D d d

I N D E X

erexit V, 158. σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι III, 36 & plerumque.

πρᾶξις. ἐφοβεῖτο αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαρτινικῶν πρᾶξιν, res ad M. gestas IV, 140. ἐγένετο ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεστέρα ἢ κάθοδος II, 338.

πράσσω. εὐνοίαν ἔχουσα πρᾶξει ἡμᾶς ἀπειθοῦμεν II, 19. Pindar. Nem. Od. IV, 5. β'. — δ νῦν ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πρᾶξαι, quod si erga nos feceritis, praeclare vobiscum agitur III, 28. οὐδὲν πράξαντες τοῖς ξύμπασι ξυμβατικῶν, nulla passione cum universis facta V, 143. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσύνων πράξας, quod eadem negotia minoribus sumptibus confecisset V, 137. Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο, pecunia Eurym. multatarunt III, 95. ξύμβασιον ἔπρασσε II, 279. τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79. ἔπρασσόν ὅπως τις βοήθεια ἦξι II, 178 &c. εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γεγεμένων IV, 86. V, 54.

πρέποι. ὥς ἡμᾶς πρέποι βουλευέσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκᾶν I, 122. πρέπον IV, 43. vid. Th. Mag. δίκαια καὶ πρέποντα I, 208. κατασθῆσεται τῇ πρεπούσῃ ζημία II, 141.

πρεσβεΐα III, 174. 176.

πρέσβεις III, 175. 275. II, 276. V, 134. πρεσβευόμενους alibi Noster & Herodotus.

πρέσβευσις I, 103. poët. D. Halic. nec utitur. vix alibi. vid. Poilucem. vid. Var. Lect.

πρεσβύτατον τοῦτο κρίνας, antiquissimum esse iudicamus III, 89. Herodot. I, 6. V, 63.

πρεσβυτὴς ἐξέπλευσεν Noster alicubi, & Synesius. damnat Th. Magister.

πρὶν αὖ τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσῃσι περὶ αὐτῶν II, 12. ἀποτίμῃ πουσιν αὐτὴν πρὶν ἀκούσαι II, 22. πρὶν τι ἐνδύναι, antequam ulla deditio fieret III, 155. πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμῖξαι, priusquam maior numerus, qui suos circumvenire statuerant, eo conflueret III, 191.

πρὸ τῆς ἑω III, 50. οἱ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσούσθαι, — adire quam &c. III, 86. ἐκείνη γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο, illa potius, quam ista ratione usi essent III, 189. νῆσον ἢ καίται πρὸ Μεγάρων, insulam Megaris adiacentem II, 244.

προάγγελον γράψας τῆς ἐκ Σαλαμῖνος ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν I, 194. προάγγελμα Ioseph. 964.

προαγορεύειν αὐτῷ πόλεμον I, 183. III, 144.

προαγαγεῖν τὴν πόλιν, remp. amplificare IV, 35. ὥς πρέπον ἡμῖν, καὶ ὥς ἡ χρεία προάγει, utque necessitas ipsa cogit II, 257.

V E R B O R U M.

προαμύνεσθαι. τὸν ἐχθρὸν οὐχ ὥν δρᾶμόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς δια-
νοίας προαμύνεσθαι χρὴ IV, 65. προαμύνομεν Homer. προα-
μύνασθαι II, 188.

προαναγομαί. ναῦς προαναγμένας μετακαλεῖν V, 20. 25.

προαναλίσκω. φεῖδ' ὅ τις ἐγένετο ἐπ' εὐπραγίᾳ ἢ δὴ σαφεῖ μὴ
προαναλωθῆναι τῷ, sibi parcebant ob successum, ne prius, quam
hostes debellassent, ipsi aliquo modo ab iisdem absumerentur
IV, 315. I, 202.

προαναχώρησις III, 192.

προαπαρτάω. τὸν Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς πρότε-
ρον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν ἀξίως προ-
απαρτῆσαι, prius, quam vos pro dignitate vestra cum exer-
citu obviam prodiretis I, 96.

προαπεστάλησαν τῆς ἀποστάσεως, missi fuerant ante defe-
ctionem II, 179.

προαπαρημφόηται II, 206. omitt. Steph.

προβουλεύω. — οἵτινες περὶ τῶν παρόντων ὥς ἂν καιρὸς ἢ προ-
βουλεύουσιν V, 5. D. Hal. 272, 16. vid. προεπιβουλεύειν.

προεῖδαι. καθ' ὅσον χιαν τὶ αὐτῶν προῖδωμεν, per osium ali-
quid eorum provideamus I, 118. D. Halic. 636, 1. ἀνὰ τὸ σκο-
τεῖνδον μὲν, οὐ προῖδόντα αὐτῶν II, 200. προῖδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ
ποτὲ αὐτὸ κατοικισθῆμενον, praeviderat non fauste habita-
tum ire II, 31.

προεπιόντες ἐς τὴν ἡῶσον ἐσάγειν σῖτον &c. III, 41. D. Ha-
lic. 736, 25.

προεργάζω. ἀμύνεσθαι τοῖςδε ὥς τις τῶν προεργασμένων,
hos pro eo, ac res a vobis ante gestas decet, propulsate II,
145. λόγος ἐκ τοῦ φανεροῦ προεῖργαστο αὐτοῖς, orationem
praemeditati fuerant, quam propalam habebant V, 99.]

προενοίχησις I, 39. προσηκνῆδες Synesius Ep. 67.

προεπιβουλεύειν αὐταῖς μᾶλλον ἢ ἀνταπιβουλεύειν I, 52. non
memini me alibi legisse.

προέσθαι. φαδὲν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, οὔτε
νῦν περιβλεσθαι, nec superiori tempore se passos iniuriam no-
bis fieri, neque nunc passuros II, 113. Ulpian. in Dem. Χερρ.
337, 2. Polyb. p. 13. προεμένω IV, 123. vid. προΐημι.

προέχω. vid. προΰχων.

προθεῖναι. παρεσκευασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὐτοῖς γνώμας
προθεῖναι, — ut hac de re ad populum iterum referrent II, 219.

ἰσχυρὸν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι II, 225. vid. κρατῖθιμι.

πρόθυμος. προσταλαιπυρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυ-
μος II, 80. D. Hal. 656, 7. διατελούντός μου προθύμου, cum
in hoc ego studio perseverarem IV, 141.

D d d 2

I N D E X

προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔσονται V, 54. Herodot. I &c. ταῦτα εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδύλως, in foederum formulis III, 241.

προΐημι, neglig. εἰ τὰ κάτω πρόβοντο καὶ μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν, si res ad oram marinimam incolentium neglexerint, calamitatem ad se &c. I, 166. vid. πρόσθαι.

προΐσχομένους χεῖρας II, 268. 270. ἡμῶν ταῦτα προΐσχομένου III, 128. Herodot. Arctaeus 138, 6. D. Halic. 146, 11.

προκαλοῦμαι. τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι III, 264. Suid. III, 184. ὑμᾶς προκαλοῦντας ἐς σπονδάς καὶ διάλυσιν πολέμου III, 29. προκαλυπόμενοι περὶ Ἐπίδωμου ἐς κρίσιν I, 52.

πρόκλησις ἐς ἡσυχίαν ὑμῶν οὐκ ἐδέχασθε II, 265. Demosth. Aristot. rep. IV. D. Halic. 144, 34.

προλογίζω. πέμψαι εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τὴν τὰς ὁδῶν προλογίζουτας II, 331. D. Hal. 62, 8. Ioseph. 187.

πρόμαντιν ἐν Δελφοῖς III, 230. Plutarch. & Lucian. αἱ πρὶς μάντις Herodotus.

προνοία. πλεῖστα κατορθοῦνται IV, 24. τούτων ἐγὼ ἔχω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν, harum rerum curam ego pro virili provide geram II, 144. οὐδὲν ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν Ἐρετριῶν, nihil vendebatur, quod ab Eretr. consulto factum fuerat V, 153.

πρόξενος. τοῖς προξένοις διηγνημένοι, datis idoneis fideiulforibus hospitibus suis II, 274.

προόψεως III, 216. omit. Stephan. Pollux II, 58.

προπαύσχω. παρηγόρησαν οὐ προπαύοντες ὑφ' ἡμῶν, nos contra ius violarunt, non laceffiti II, 270.

προπηλακίζω. παρεσκευάζετο προπηλακιστὴν αὐτὸν IV, 86. D. Hal. 660, 32. apud Ioseph. προπηλακισμὸς 294. vid. Aristoph. Thesm. 393, & Schol. Demosth. Coron. 361, 1, & Ulpian.

πρόπλοι νῆες, praecursoriae IV, 74.

προπομπὰς ποιεῖν IV, 91.

προπυθόμενοι III, 65. Xenophon Ἑλλ. VII.

πρὸς. τὰ πλεῖστα ὁρῶ πρὸς ἡμῶν ὄντα III, 15. 47. pro hostibus, Sallust. πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο, in tropaeo III, 19. πρὸς τὴν ἀπάντησιν οὐδὲν ἀντεῖπον, ad hoc responsum nihil contradixerunt III, 33. πρὸς τὴν ἐκείνην γνώμην ἀεὶ ἕστασαν, quod secum perpetuo sensissent III, 83. εἰ πρὸς ἀλλήλους ἐυμβάμεν, si compos. inter nos faciamus III, 89. τὸ μὲν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, quod ad Athen. attinet III, 90. πρὸς ταῦτα, quomobrem III, 130. πρὸς τὰς ἐμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τροπομενόν, pro eventis sententiam mutare I, 198. πρὸς ἐκάστην πόλιν, singulis civitatibus II, 227. οὐ πρὸς ὑμετέρας δόξης τὰδε, pro

V E R B O R U M.

vel in vestram gloriam cedent II, 257. οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκείσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, non amplius ad instantium hostibus animus erat III, 320. πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, propter casus IV, 22. περιπλεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σικιῶνς, ad eam partem, quae Sc. spectabat III, 195. τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, πρὸς ἑαρ ἡδὴ, vere iam appropinquante III, 201. πρὸς τῷ λιμένι ὄντος, quasi ex VIII lib. citat Corinthus. Noster alibi V, 60. I, 17. 169. III, 128. 61. & passim.

προσαγορεύω. vid. δυστυχέω.

προσαγωγὴ ξυμμάχων I, 116. Lucian. Zeux. v. Budaeum p. 382. Noster προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον I, 32.

προσαποβάλλειν apud Aristoph. Nub. & al.

προσβάσεις IV, 153. Ioseph. 408. Herodot. III, 111.

προσβολὰς ἢ προσπίπτοιεν ἀπεῶθ. II, 7. Aeschyl. Sch. 293.

προσγίγνομαι. εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἐτι τοῖς πολεμίοις IV, 192. οὐ βραδίως αὐτοῖς προσγενήσεται, non facile poterunt adipisci I, 204. vid. Thom. Magistr.

προσδέομαι. οὐδὲν προσδέομενοι Ὀμήρου ἐπαινέτου II, 62. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίεται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται, periclitacione celerima opus habent III, 15. I, 94.

προσδέχομαι. κήρυκα καὶ πρεσβεῖαν μὴ προσδέχεσθαι II, 21. admittere. τῷ Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ τῶν Ἑγεσταίων, Niciae haec, prout exspectaverat, ab Egestaeis contigerunt IV, 74. V, 44.

προσδιαβαλεῖν τοὺς Ἀθ. Athen. invidiam conflare IV, 118.

προσδοκίμου ὄντος τοῦ βαρβάρου I, 25. & alibi. Herod. I, 78.

προσῆνές τι λέγοντες IV, 121. Ioseph. 363. 387.

• προσπιπύοντες II, 123. D. Halic. 564, 10.

προσίσχωσιν Noster alicubi. Theophr. H. P. IX, 4. προσίσχοντας III, 48.

προσκαθεζόμενοι τὴν Πύδναν ἐπολιόρησαν I, 84. agn. Priscianus 1203.

πρόσκειμαι I, 132. IV, 307. προσέκειτο, pro προσεῖχε Suidas III, 196.

προσκοπέω. τὰ ἴδια ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν. Schol. προτιμᾶν I, 165. vix alibi hoc sensu. — II, 293.

προσκοπή. ἐς προσκοπὴν τῶν νεῶν οἰχόμεναι I, 160. ut specularentur. aliter interpretatur Stephan. in Lex.

προσκώπους, id est, κωπηλάτας I, 18.

προσμίγνυμι. τῷ Τάραντι προσμίγνυμι, appellat IV, 168. πρὸς οὐν ἀταξίαν τοιαύτην, καὶ τυχὴν ἀνδρῶν ἐαυτὴν παραδεδοκυῖαν πολεμιατάτων, ὁργῇ προσμίζωμεν IV, 285. ἐπεὶ δὴ προσμίξεν ἐγγὺς τοῦ στρατευματος III, 137. προσέμιζαν τῇ κατὰ

I N D E X

Κέρκυραν ἡπειρῶ I, 67. Odyss. v. 378. Pindar. κράτει προσήμ-
ξε δεσπύταν, admovit.

πρόσδος. χρημάτων πρόσδος καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ II,
159. τὸ ληστικὴ καθήρει ἐφόσον ἠδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους
μᾶλλον ἶνα αὐτῷ, ut reditus ad se facilius venirent I, 9.

προσικοδομήσας ὑστερον μείζον μῆκος τοῦ βοῦμου IV, 86. D.
Halic. 65, 35.

προσοίκους I, 12. 37. Ioseph. 960.

προσομιλήσας εὐοργήτως τῷ πολέμῳ I, 169. vid. ὁμιλέω.

προσώψως οὐκ οὐσης ἢ χρεὴν ἀλλήλοις ἐπιβουβαῖν III, 48. D.
Hal. 99, 8. 2 Mac. VI, 18.

προσπεριβαλλομένου ἐρύματος V, 60.

προσποίσεις. κομπωδεστέραν ἔχοντι προσποίησιν, oratio sc.
II, 91. προσποίησιν συγγενείας IV, 29.

προσπολεμώσασθαι II, 175. D. Halic. 435, 31.

προσταλαιπυρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ οὐδείς πρόθυμος, prom-
tus ad labores tolerandos rei causa, quae honesta videretur
II, 80.

προστασία II, 126. D. Halic. 83, 14. Iosephus 229.

προστάτης III, 71. IV, 61. Iosephus 1004. Schol. Sophocl.
69. 188. 309. Steph.

προστίθημι I, 32. ἦρον προσθέμεθα ἑαντίαν ὑμῖν I, 61. D.
Hal. 391, 21. Noster III, 284. II, 57, & passim.

πρόσφορα, utilia IV, 277. Schol. Euripid. Phoen. 132. cum
dativo D. Halic. 72, 31.

πρόσχημα ποιούμενοι III, 251. causam speciosam praeten-
dentes. Ioseph. 794. vid. Schol. Aeschyli 45. Demosth. στεγ.
& Ulpian. 366. vid. Thom. Magistrum. Sophocl. Electr. 528
& alibi in bonam partem pro occasione.

προσφιλείς ὄντες I, 130. Ioseph. 36. 162.

προσχύοντες I, 15. Herodot. I, 2.

πρόσχωροι, finitimi V, 19.

πρόσχωσις. παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ τοῦ
τείχους καὶ τῆς προσχώσεως II, 119. Iosephus πρόχωμα. &
πρόχωμα LXX Interpp.

πρόσωπον, frons aciei I, 147.

προτεμένισμα, fani vestibulum I, 189.

προτερῆσαι, antevertere I, 52. προτερεῖν D. Halic. 60, 1.
vid. Ulpian. ad Dem. στεφ. 345, 2.

πρότερος, & πρότερον. ἐποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια
θράσος, οὗτοι πρότεροί τι καὶ παραβήσεσθαι ἐμελλον II, 187.
Herodot. III, 60. non πρότερον cum M. & Bodl. καιρὸς δὲ ὡς
οὐπὼ πρότερον II, 189. παρὰ τῶν πρότερον, a maioribus I, 14

V E R B O R U M.

Simonides, οἱ πρότερον. ἀπεκρίναντο, ἦν τὰς ταῦς ἀπάγωσι, βουλευσέσθαι· πρότερον δὲ, οὐ καλῶς ἔχειν, τοὺς μὲν πολιορκείσθαι &c. — si naves abducerent, se consultaturos: nam ante rem non bene se habere, si &c. I, 44. II, 140. vid. πρῶτος.

προτίθηναι. τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῇ πόλει ξυμφορᾷ προτιθέντες II, 292. ἀφελίμον στέφανον τοῖσι δὲ καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγῶνων προτιθεῖσα II, 69. Σαυμάζω τῶν προθέντων αὐθις περὶ τῶν Μιτυληναίων λέγειν II, 222. vid. προθεῖναι.

προτιμάω. ἐχάρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὑπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98. πλούτου τὴν ἀπόλαυσιν προτιμήσας II, 64. Ioseph. 1013. Herodotus II, 37. ἕκαστος ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται II, 57. διὰ τὸ προτιμᾶσθαι, propter honores mihi delatos IV, 18.

προθυμῆθησαν, propensis animis expetiverunt III, 121 &c.

προὔργιαιτέρον II, 331. III, 26.

προὔχειν. ἄνδρες, ἐπεὶ δὲ ὃ ἀξιούσι προὔχειν κολουσῶσι, τόγ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον ἔστιν &c. postquam vires in ea re, qua se ceteris praestare putant, fractae fuerint &c. IV, 282. alibi ὅπερ μάλιστα προὔχονται, praetendunt. Sophocl. Antigon. — ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. 338. D. Hal. 312, 42. ἡ ἀνθραπίεα φύσις τοῦ προὔχοντος πολεμία II, 295.

προὔχωρει. οὐ προὔχωρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο IV, 314. 165. vid. προχωρέω.

προφανής. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, aperte I, 54. saepius ἐκ τοῦ πρ.

πρόφασις. ἐπ' αὐτομελίας προφάσει ἀπέρχονται IV, 191. in bonam partem II, 188.

προφασίζεσθαι, καὶ διαμέλλειν IV, 42. tergiversari atque cunctari. Ioseph. 45. 185. & Noster alibi. & ὡς εὖρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων προφασισθὲν, ubi compertum habuerunt rem totam confictam fuisse, ut evaderent V, 51.

προφυλακῇ III, 48.

προφυλακίδας ναῦς I, 161.

προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων I, 26. οὐκ ἐπίστυον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν, nec enim, quod ab Atheniens. impetrare cupiebant, ex voto sibi cessurum confidebant II, 178. vid. προὔχωρει II, 287. V, 105.

πρῦναν κρουσάμενοι IV, 237. Diodor. ter ἀνακρούεσθαι.

πρώραθεν ἐναυμάχουν IV, 231. Pindar. Pyth. IV, 39.

πρῶτος. ἔδοξε μᾶλλον (ἢ στάσις), διότι ἐν τοῖς πρώτῃ ἐγένετο, quod prima haec apud eos existisset II, 287. ἐν τοῖς ξυγματαλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν V, 104. ἄνδρες πρῶτοι καὶ χρή-

I N D E X

μασι καὶ γένει II, 266. V, 139. χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μεταχειρίσαν IV, 323. *duriter initio tractarunt.*

ΠΤ. πταιόντες III, 28. ἢν τι πταιώσῃ II, 67. Herod. I, 16.

πταρμὺς καὶ βράγχι. ἐπεγίγνετο II, 73. Hipp. Aph. VII, 51.

ΠΤ. πυρφόροις ὀστοῖς βάλλεσθαι II, 116. *vid. Schol. Sophoclis 149. 160. 219.*

πύστες I, 9. κατὰ πύστιν I, 191. Aeschylus & Schol. 71, 55. Suidas III, 92. φιλοπυστεῖς Iustinus M. 266.

ΠΩ. πω. enclit. ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολὺ πω ἐφαίνετο, *ut quam adhuc* V, 16. 113. 155. III, 101. IV, 19. 168. I, 6. 9. 8 &c. *valet, aliquatenus, quodammodo, quamquam, nequam, adhuc, unquam.* Plato 23 D. 3. 19. 20. 23. 5. *vid. II α', 108. ρ', 401. λ', 52. Aeschyli Schol. 112. vid. οὐπω.*

πώποτε. οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν III, 348.

πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν &c. II, 88. *alibi, οὐθὺς διαλαβὼν πῶς, confestim clandestina quadam ratione se subducens.* Aelian. V. H. II, 12, καὶ ὑπῆρχετο πῶς τοῦ σωφρονεῖν. Aeschyl. Schol. 233. Sch. Sophoclis 33. 230. Steph.

P.

ΡΑ. ῥαβδούχοι III, 288.

ῥᾶν τὰ ἀποβαίνοντα ὥς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσούμενός τις φέρεται V, 140. ἠγούμεναι τὸν ἕξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶ εἴναι III, 262. εὐκοσμότεροι καὶ ῥᾶους ἄρχουσιν IV, 70.

ῥᾶδιος. ὅθεν ῥᾶδισαί αἱ κομιδαί IV, 39. ῥᾶδιον εἰδέναι V, 135.

ῥᾶδιως IV, 298. I, 4. IV, 306 &c.

ῥαθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτη II, 59. ῥαθ. πόνων, *pone orinor, Aretaeus 53, 32.*

ῥᾶσταί ἐς τὸ βλέπτεσθαι (νῆος) IV, 284. ῥᾶστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι III, 16. Aelian. V. H. 11, ῥᾶστα ἦρει τὰς πόλεις.

ῥαστώνης τὸ τερπνόν I, 166. *cum v. ῥαθυμία Demosth. com. & alibi: ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν ἂν πᾶσιν.* Xenoph. ῥαστῶνέω τῇ ψυχῇ. *τρυφῆς, τέρψεως, ἀπαύσεως* Hefych. Gloss. *facilitatis.* Hippocrat. *pro doloris elevatione* III Epidem. *usus est.* apud Aelian. V. H. II, 5, ῥαστῶνέω εἰς τὸν χρόνον, *segniter uti tempore.* ῥαστώνην αὐτοῖς εἰσεσθαι — ὥστε εἰσιόντι τὴν ἐπιχειρήσιν ποιησασθαι, *facile fore* Ioseph. Ant. XIX, 1, 11. v. Isocr. p. 198. apud Aretaeum 13, 28, *ξυνμαρτεῖν τὴν ἰητρειὴν τῇ ῥαστώνῃ τῆς φύσεως ἀρεστον, ut turae ductum seq. Aristot. περὶ ζ. πορείας p. 145, κάμπτεται τὸ πλάγιον διὰ τὴν τῆς ὑποδύσεως ῥαστώνην, καὶ πρὸς τὴν ἐκ τοῖς ὡοῖς ἐφεδρεῖαν.* Diod. p. 51 a. ταῖς συνανδραγαθήσασιν ἐπεχώρησε τὴν ῥαστώνην καὶ τὴν ἀπάλαυσιν τῶν κατακτατέων

V E R B O R U M.

γαθῶν, otium. p. 109, ταῖς περιπνοαῖς τῶν εὐκαιρῶν ἀνέμων
 ἰς ῥαστώνην ἄγοντες τὰ σώματα, corpora recreant ab aestu.
 ynesius Ep. ἀφελκόντων με τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥαστώνης. Aristi-
 es Pan. ἐπόσον τὸ τῆς ῥαστώνης αὐτῷ περίεστι, καὶ ἐν τοῖς καθ-
 ῖπαξ ἀπὸ τοῖς εἶναι δοκοῦσι. ibi p. ἡ εὐκολία. ῥ. & ἀκολασίαν &
 ὕχθριαν, iunctim veniunt apud Pollucem VI, 42. etiam ad
 iravum iudicem transfertur VIII, 3. & saltatorem IV, 13. ad
 oratores IV, 3. quomodo fere apud Latinos. v. Lyfiam con-
 tra Agor. p. 225 Hanov.

ῥαχίαν III, 17. Aeschyli Schol. 96. Diodor. 106 d.
 ῥευματος κατελθόντος αἰφνιδίου III, 112.
 ῥέω. ῥηθεῖσῶν γνωμῶν ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας II, 242. 111.
 ῥὰ ῥηθεῖσόμενα πρότερον αὐτοῖς προῦσκέπτετο V, 100. D. Halic.
 alibi Noster τὰ ῥηθέντα ἐπιτελέσει. — ῥέω. vid. ῥύω.

PH. ῥήτορ. ἀργύριον ῥήτορ ἐτοιμάζειν II, 14. ξυνέβησαν ῥητοῦ
 καστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι III, 103. agn. Suidas. Herodot. I,
 17. ἥκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, nulla certa lege I, 169.
 aliter Herodot. V, 58. Noster I, 22 &c.

ῥήτωρ. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν
 κπλουν V, 3. vid. Th. Magistr.

PO. ῥόθλου φύβη καὶ νεῶν δεινότητος III, 17. Schol. Aeschyli
 37. 143. 96. Diodor. 385 a.

ῥοπή. ἄσθενεῖς καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, in unico rerum mo-
 nento positi. Aristoph. Σφ. 1228. Diod. 343. 679. ὑπὸ μιᾶς
 ῥοπῆς ὀτρυνόμενων ἀπάντων Aristot. de mundo. Polyb. p. 28.

ῥοῦς. — ἐπενεχθέντα ὑπὸ τε τοῦ ῥοῦ καὶ ἀνέμου I, 77. D. Ha-
 ic. 296, 21.

ῥοῶδης οὐσα (ἡ θάλασσα) III, 36. Diodor. 98 d.

PT. ῥυαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης II, 341. ῥυακες, torrentium
 olvei III, 141. Aristides ῥ. αἵματος Panath. & Plato. Aristot.
 le mirab. Aufc. ἀργύρου Diodorus 216 b.

ῥύμη ἐμπίπτουσα II, 118. χωρήσαντες ῥύμη II, 128. Ari-
 toph. Nub. 406, & alibi. Demosth. ῥ. τῆς ὀργῆς.

ῥύω. ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας, forti facinore crimi-
 na obiecta diluturum III, 305. v. ῥύσιος apud Homerum. &c
 Aeschyl. 312. 332. 322. Sophocl. Sch. 417. vid. Moer. Att.

ῥύω. ἔρρηξ ὁ ῥυαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης II, 341. λέγεται
 γεννηκοστῶ ἔτει ῥυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ῥεῦμα, ibid. ὁ
 Ἀσωπὸς ἔρρηξ μέγας II, 10. Callimachus Iov. 18.

ΡΩ. ῥώμη. ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσω ἐστὶν ἑτέρας εὐτυ-
 χούσης ῥώμης IV, 280. εἶτω προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα,
 το ἡ ῥώμη τοῦ σώματος IV, 301. arma virumque, Virgil. αὐ-
 τῷ ἐτι ῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρείχεε III, 47. οὐκ ἔ
 Thucyd. Vol. VI. Eee

I N D E X

χοῦτες τὴν ἐλπίδα τῆς ρώμης πιστὴν III, 226. ὁ μετὰ ρώμης
 γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος II, 67. διὰ τὴν παροῦσαν τὴν
 ρώμην πόλεως &c. III, 28.

ῥώννυμι. εἴτε καὶ πάνυ ἔρῳνται IV, 32. ὅτ' ἐρρώμην, πολλὰ
 ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα, dum recte valerem IV, 193. ἔρ-
 ῳντο ἐς τὸν πόλεμον, totis viribus in bellum incumbabant. ῥ-
 ῳντο, omni ope nitebatur II, 15. V, 119.

Σ.

ΣΑ. σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη IV, 52.

σαλπυγκται ξύροδον ἐπώτρυνον τοῖς ὀπλίταις IV, 110.

σαφές. τὸ σαφές οὐθεὶς ἔχει εἰπεῖν IV, 94. D. Halic. 291, 8.
 Diod. 337 b. τὸ σαφές λέγειν III, 75. Pind. Ol. 13, 64. παρά-
 δειγμα σαφές καταστήσατε II, 230. sic τέκμαρ Pindar. Nem.
 XI, 56, & Isth. VI, 29. Noster I, 200, & passim alibi.

ΣΒ. σβεστήρια κωλύματα ἀντεμνηχάνησαντο IV, 262. D.
 Halic. σβ. πυρὸς 194, 16.

ΣΕ. σέ. Attice pro sei I, 180. vid. Schol.

σείω. ἔσεισε, absolute. terrae motus exstitit III, 76 &c.

ΣΗ. σῆμα δημόσιον II, 52. D. Hal. 243, 31. Aeschylus Ste-
 phan. 91, 89. vid. Schol.

σημαίνω. στήλων σημαίνει ἡ ἐπιγραφὴ II, 66. Herodot. I, 5.
 τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, σημαίνει, tunc vero, hoc ipso
 temporis articulo, suis dat signum II, 134. D. Halic. 550, 32.
 βραχεία παραινεῖσι ἅπαν σημανῶ II, 69 &c.

σημαῖον τοῦ πυρὸς ἀνέσχον III, 165. ἀκριβεῖ σημείῳ χρώμε-
 νος I, 16.

ΣΙ. σιδηροφορεῖσθαι I, 10. Diodor. 218 b. Aristot. Pol. II.

σιδηρῶ. ἐσεσιδηρῶτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148.
 Posidippus, θώρακ' ἔχῃ φοριδῶντ' ἢ δρακόντα σεσιδηρωμένῃ.
 σιταγωγοῖς ὁλλάσι IV, 47. V, 8.

σιτοδοτέω III, 61.

ΣΚ. σκάφη οὐχ εἰλκον ἀναδόμενοι τῶν νεῶν I, 72. Aeschyl-
 us & Schol. 144.

σκεδάννυμι. ἐσκεδάννυτο ὅμιλος III, 166. ὄχλον ἐσκεδασμέ-
 νον III, 82.

σκέπτομαι. σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορέ-
 σονται I, 149. σκέψασθε δέ. εἰ γὰρ &c. confiderate id, quod
 dico; si enim &c. I, 206. πάντα ἐσκεμμένα ἡτοίμασται, ex-
 cogitata IV, 277. Aristot. Pol. III, 11. σκέψατο, quod perpen-
 dimus: excogitata. ἐσκέψατο V, 96.

σκευή, cultus corporis I, 11. vid. Platon. p. 40 A. 6.

σκηνησζόμενον διπλὴν διαφράγματι καλύβην I, 187. D. Hal.
 115, 3.

V E R B O R U M.

σκοπέω. — οὐκ ἔρῳ σκοπεῖ II, 187. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγα-
θὰ σκοπεῖτε III, 31. σκοπεῖται δὲ τις κατὰ τοὺς χρόνους III, 237.
σκοποῦντες καιρὸν, εἴ τις παραπέσοι, ὥστε τοὺς ἀνδρας σῶσαι
III, 35. ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκό-
τα IV, 62. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι. I, 4.

ΣΠ. σπανίζω. τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος ἐσπάνιζον τροφῆς
τοῖς πολ. multis commeatus deerat III, 9. vid. Pind. N. VI, 54.

σπάνιοι ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀν-
τιτάξασθαι II, 252. D. Halic. 150, 35.

σπανιώτατος. κινδύνων οὗτοι σπανιωτάτοι, οἱ ἂν ἐλάχιστοι
ἐκ τοῦ σφαλεῖναι βλάπτοντες &c. IV, 286.

σπανιωτέρα εὐπραξία I, 51.

σπάνος χρημάτων I, 203.

σπένδεται σπονδὰς τάσδε V, 89. τὸν πόλεμον D. Hal. σπέν-
δεται ἱππία πέμψαι συμβόμενον, induciis factis equitem misit,
qui exploraret IV, 316. σπένδεται τέσσαρας μῆνας, quatuor
mensium foedus cum iis facit III, 300. ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν
τοῖς νεκροῖς II, 206. om. praep. οἷς ἐσπείστο II, 332, & passim.

σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται III, 175. ἐν σπονδαῖς σφῶν πειρα-
θέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, stante adhuc foedere II, 11. ὁσά-
κις περὶ τοῦ διαφορὰ γένοιτο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβη-
τουμένων, quoties orta esset controversia de aliqua conditio-
num, quae in foederibus erant dubiae IV, 197. μὴ τὰς σπον-
δὰς λύσῃ I, 55. vid. σπένδεται.

σποράδες κατηνέχθησαν, de navibus II, 273. πρὸς τοῖς πο-
λεμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες II, 282. σποράδας πράξεις Po-
lybius p. 3.

σπουδὴ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ IV,
306. τοῦ πλοῦ alibi. σπουδὴν ποιεῖσθαι III, 49. D. Halic. 65,
42. & Herodot. VI, 107.

ΣΤ. σταθμὸν. ἀπέβαινε δ' ἔχον τὸ ἀγαλμα τεσσαράκοντα τά-
λαντα σταθμὸν χρυσίου ἀπέσθου II, 25.

στασιασμός III, 195.

στάσει ἐκπεπτακότας IV, 225. D. Halic. 123, 22. ἐν στάσει
ῶντες II, 100. στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ II, 36. ὁρμῇ ἐπέπεσε
περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον, ex contentione inter eos
orta loci muniendi cupiditas invasit III, 7. Scholiast. Aeschyl.
283. 345. Noster, ἡ στάσις πολλὴ γενομένη III, 74.

στασιωτικὸν III, 195. V, 146. vid. Th. Magist. στασιωτικῶς.
D. Halic. 360, 42.

στεγανῶν ὄντων ἀνοθεῖν τῶν πύργων II, 199. D. Hal. 21, 12.
Schol. Sophocl. 218. στεγ. Diodor. 792 a.

στεγανῶς ἰῶσα (πνοή) ἐς τὸν λέβητα III, 149. Ioseph. 1017a.

στονόπορα τῶν χωρίων IV, 297. *angusta viarum* Virgil. D. Halic. 707, 27. *στονοπόρους* Diod. 19 d.

στονοχωρία III, 40. IV, 232 & seq. D. Halic. 361, 39.

στεριφοῖς καὶ παχέσι τοῖς ἐμβόλοις IV, 231.

στεριφώτατον ἔλος IV, 161.

στεριφωτέρας τὰς πρῶρας ἐποίησαν IV, 230.

στερίζαι ἐς τὴν καρδίαν, de morbo II, 73. Aretaeus 2, 15.

στήφος τῶν ὀπλιτῶν V, 146. D. Halic. 367, 16. Iosephus 361. Aeschylus Stephan. 141.

στοίχον. vid. παραλλάξ.

στόλοι νεῶν παρεσκευάσαντο I, 47. νηΐτης Aelian. V. H. V, 10. Aristot. genit. apud Nostrum fere omitt. vid. Th. Mag. & Schol. Aeschyli 143, & Sophocl. 157. 348. 350. add. νεῶν, quia etiam de terrestri expeditione usurpaverat Herodotus III.

στῆνθ καὶ οἰμωγῇ δυσανασχέτουτες τὰ γιγνόμενα IV, 295. Hom. Iliad. φ.

στορέσωμεν τὸ φρόνημα τῶν Πελοποννησίων, prosterneamus IV, 34. vid. Schol. Herodotus hoc sensu καταστορέσαι ponit. καταστορέσαι τὴν φιλοτιμίαν Plutarch.

στρατιάαν, expeditionem I, 8. Mff. στραταίαν & στρατιά passim confundunt. idem accidit in Xenophonte & aliis. στρατευσιν Herod. I, 189. Noster στρατιά, στρατός, & στρατεύματα pro exercitu passim. vid. στρατόπεδον. νηῖν στρατῶ alibi.

στρατιάτιδι νηῖ V, 134. IV, 70.

στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι II, 131.

στρατόπεδον. τὸ στρατόπεδον ὃ κατακαύθη αὐθις ἀνορθώσαντες IV, 138. 249. καὶ ὅσα ἐν μεγάλῃ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδ. πολυεὶδῃ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι, exercitus IV, 294. III, 139. στραμὴν V, 125.

ΣΤ. συνόδων III, 231. σύνοδοι ἠγέροντο Etymol. 735. 43. & Noster alibi.

ΣΦ. σφαγᾶς. ἐς τὰς σφαγὰς καθιόντες III, 73. Ioseph. 798. σφαλερώτατον τῶν πάντων III, 91.

σφάλλω. καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεξένετο III, 229. ὅποτε καὶ πᾶρα του σφαλίησαν, quoties a tā tentatae adeptione aberrarunt II, 65. de v. confer Schol. Sophocl. 370. ἀπὸ τῶν αἰὶ ὑπαρχόντων γνώμη σφαλέντες III, 28. D. Halic. 393, 46.

σφῆδρα II, 239. IV, 148.

σφοδρὸν μῖσος I, 144.

ΣΧ. σχεδὸν γὰρ τοι ἦδη &c. IV, 224. II, 273. σχεδόν τις τετρακισχιλίου ἀπέκτεινε Polybius 34.

σχεῖν τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας I, 14. sic apud Herodot. II,

V E R B O R U M.

111. Bodl. πλέον σχήσειν III, 86. Aeschlyi Schol. 161. vid. ἔχω. Herodot. I, 64.

σχολαῖοι κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν II, 210. agn. Thom. Magist. σχολαίτερον III, 72. non σχολαιότερον.

σχολή I, 203. εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμφῆναι, si idem valet fero & cito compositionem facere II, 238.

σχολὴν ἦγον III, 249.

ΣΩ. σῶμα. ἐς τὸ σῶμα προορώμενοι, salutis I, 27. ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς διαίταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια IV, 299. ἐφήμερα τὰ τε σῶματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι II, 80.

σῶν. αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ II, 216. non, σῶν, inquit, Eclog. vid. Suidam III, 351, 5.

σῶφρον. διὰ τὸ σῶφρον I, 56. εἰς τὸ σ. ἄγειν D. Hal. 96, 38. σωφρονισμὸς Ioseph. 733. & σωφρονικὸν 980. διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λῃγειν τινὰς ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι IV, 68. σῶφρονα ἀντὶ αἰσχράς κομίσασθαι χάριν II, 255. III, 28. 46.

σωφρονέστατος. τοῖς νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν II, 261.

σωφρονίζω. τῶν κατὰ τὴν πόλιν τὴν ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι, Nofter alicubi. & Ioseph. 1098 &c.

σωφρονιστὴν. moderatorem V, 46. IV, 135. II, 267.

σωφροσύνη ἔμφρων I, 118. σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις V, 98.

T.

ΤΑ. τὰ μὲν, σπενδόμενοι, τὰ δὲ, πολεμοῦντες, modo quidem — modo vero I, 29. ἔτοιμα αὐτοῖς τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν IV, 103. τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, propulsare Atheniensium vim; nempe πράγματα III, 126. & ita saepissime.

τακτὸν ἀργυρίου III, 94. 25. D. Halic. 315, 39.

ταλαιπώρειν I, 138. 188. D. Hal. 345, 40. οὐκ ἑταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιώλογόν τι ἀπογενέσθαι, non adeo pressi fuerunt, ut eorum numerus aliquis memoratu dignus desideratus fuerit III, 321.

ταλαιπωρία II, 74, & alibi. Diodor. 13 b.

ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες II, 178.

ταμάλιστα. χειμασθεῖς ἐς ταμάλιστα, acerrima tempestate iactatus IV, 167. Herodot. IV, 7.

ταμίαν. οὐ γὰρ οἷόν τε ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς τύχης γδὺν αὐτὸν ὁμοίως ταμίαν γενέσθαι IV, 122. τριαινὴς ταμίαν Nectunum vocat Aristoph. Nub. vid. D. Halic. 526, 29, Homerum, Ioseph. Theogn. 1186.

ταμνείῳ χρώμενοι IV, 207.

I N D E X

- ταμιεύσθαι* IV, 33. Iosephus 640. Diodor. 111 a. 133 d.
ταξιάρχαις κοινώσας &c. III, 7.
τάξις. ἐς τάξιν καθίστασθαι III, 138. αἱ ταύτην τὴν τάξιν
 μὲνοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες, hunc ordi-
 nem per se semper obtinent, *Sciritae* III, 311 &c.
ταξυτομώτατα II, 157.
ταυτὴ μὲν οὖν ἑκράτουν, hac parte II, 147. οὐκ οὖν τὰ ὅπλα
 ταυτὶ φαίνονται, ἀλλὰ πλεον ἢ χιλίων II, 336. Attice. λέγεται
 οὐ κατὰ ταυτὸ, varie narratur V, 135 &c.
τάχα ἂν II, 235. IV, 19. 305.
τάχος. ἐν τάχει καὶ προθυμότερον IV, 147. D. Hal. 704, 37.
 alibi, τὰ ἐναγγιώτατα εὐβουλία εἶναι τάχος τε καὶ ὄργην.
ταχυναυτοῦντι Noster, & *ταχυναυτεῖν* IV, 51. Polyb. 35.
 TE. τόγος τοῦ οἰκῆματος III, 73. Dem. μειδ. Ulpian. 373, 2.
ταῖναι λόγους ex Th. citat Harpocrat. 14. quaer. an non Eu-
 ripides ibi reponendus?
τειχισμός. λιθοβόλους — καὶ ὅσα ἐς τειχισμὸν ἐργαλεῖα IV,
 71. Ulpian. στεφ. 363, 1.
τειχος. καταστήσειν ἐς τὸ τειχος, in oppidum, munitiones
 II, 216. ἐς τὸ τειχος κατέφυγεν, in urbem I, 87. Virg. *duci*
in moenia.
τεκμαιρόμενοι ἀπὸ τῆς Σκιώνης III, 182. I, 3. Callimach. A.
 35. Herodot. I, 5. Diodor. 85 r b.
τεκμαρῶν δικαίαν τὸ ἐκφοβῆσαι II, 139. Galen. v. Var. Leā.
τεκμήριον. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι
 πιστεύσαι ξυμβ. &c. I, 4. Plato Euth. p. 6 & 24 F. 4 & 38 ul.
τέκνωσιν ποιεῖσθαι II, 68. Diodor. 4 d.
τέλος. τῶν ἐν τέλει ὄντων IV, 140. κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιῶν-
 των τέλεσι τοῖς οἰκείοις III, 87. agn. Th. Mag. ita D. Hal. 359,
 45. Aristid. Sacr. I ἰδίοις. τέλος ἔχοντες ἰόντων, proficiscantur
 cum absoluta rei arbitrato suo transigendae auctoritate III,
 175. — ἀπαγγειλάντων τὰ τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων. ad ex-
 tremum: tandem III, 278. D. Halic. 552, 28. Polyb. p. 52.
τελευταῖα φατὴ ἀδικηθῆναι II, 265. vid. Thom. Magistr.
τενάγους II, 245.
τερπνόν. — ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν
 ἡξιῶν ποιεῖσθαι II, 80. alibi ῥεστότης τὸ τερπνόν. Schol. So-
 phoclis p. 31. Steph.
ΤΗ. τῆρῶ. χερμάνα τῆρσαντες III, 43. Diodor. 789 d.
τήρησις. ὁπόσους ἔλαβον καταβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀ-
 φαιστώτην εἶναι νομίσαντες τὴν τήρησιν IV, 321. Diodor.
ΤΙ. τί δόξης φέροντες alicubi. aliquantulum: nescio quid
 τριάκοντα μὲν τινὰς ἀπέκτασαν τῶν τετρακοσίων, ad triginta

V E R B O R U M

V, 113. vid. Apuleium. Cicer. de Fin. II. Leonidas Epim. tres *aliqui* aut quatuor.

τιθέω, ημι. ἐν ἀπύρῳ εἶχοντο δέσσαι τὸ παρὸν I, 38. ita saepissime. alibi δέμενοι τὰ ἔπλα. — τὰ δὲ ὁστά φασὶ τεθῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, humata I, 196. sic ponere apud Latinos.

τιμᾶω. ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἐσθήμασι τε καὶ τοῖς ἄλλοις τομίμοις II, 256. τῆς πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν — βοηθεῖν, decet vos dignitati, quam resp. propter imperium habet, opem ferre II, 93. οὐ τὸ καρδαίνειν μᾶλλον τέρεπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68 &c.

τιμωρέω. ἐπὶ τὸ τιμωρούμενοι τοὺς ἔχθρ. pro τιμωρήσασθαι I, 168. III, 24. fere pro βοηθεῖν apud Thucyd. inquit Th. Mag.

τιμωρητέος I, 122.

τιμωρία. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ Ἀθ. ξυμμαχοί II, 263. τιμ. περιβαλεῖν Diodor. 342 a. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικούντας III, 91. pro ἡ βοήθεια, & ἡ κόλασις, Thom. Mag.

τιμωροί III, 5. 127.

ΤΟ. τοαρχαῖον III, 7, & alibi.

τοδεύτερον II, 189.

τοέπειτα ἀσφαλῶς ἔξει, & τοαυτίκα III, 158.

τοιούτον. βασιανίζμενος διὰ τὸ τοιούτον IV, 322. ἀθρόους τοσούτους ξυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥάδιον εἶναι λαβεῖν III, 305. Demosth. Coron. 356 a.

τόλμα. ἡ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρήμα περιδουῶς ἐγένετο IV, 92. & alibi, οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσούτον λείπεται, ὅσον τόλμη προέχετε. & D. Halic. 241, 11. vid. παρέχω.

τολμᾶν II, 253. 290. IV, 67. II, 65.

τόλμημα. ἀδοκίτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. II, 42. *aufa*, Virgil. Philo V. Mos. 1. in malam partem Aristoph. Pl. 419, & Eccl. 106.

τολμηρῶς II, 278. *audacissime*, Caesar.

τολμηταὶ παρὰ δύναμιν I, 98. agn. Thom. Mag.

τοπάλαι I, 9. II, 323. Pindar. Ol. 10, 104. Herodot. I, 5.

τοπαντάπασιν II, 298.

τοπαραντίκα I, 42. III, 309 &c. Herodot. I, 19.

τοπαραχρήμα IV, 88.

τοσούτον, sine voce, ad quam referri potest: δυνάμει προύχων, καὶ οὐ τοσούτον τοῖς ὅρκοις κατελιημμένους τοὺς μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι I, 14. vid. τοιούτον, & τόλμα.

τοῦ, sine praep. καθήρει τὸ ληστικὸν, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ I, 9.

ΤΡ. τραυματιζομένων πολλῶν III, 56. vid. κατatraυματίζω. τραυματισθεῖσαν τῶν γυναικῶν cit. Pollux. Herod. Uran. v. πολλά.

I N D E X

τρέπω. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα IV, 61. ἐτράποντο καὶ ἡδονὰς τῷ δήμῳ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι II, 99. ἐς Ἄργος τραπομένοι πρῶτον, id est, ἀπελθόντες III, 246. vid. Herodotum I, 11. πρὸς τὰ Ἀργείων τραπομένου, quod ad Arg. partes transferim IV, 141. I, 32. & passim.

τριακοντούτεις σπονδαί I, 36. 123.

τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακογχῆς τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, ut res—altereretur, suspensaeque teneret V, 136. vid. Polybium 28.

τρίτος αὐτὸς II, 176, & passim. Ovid. M. II, *Interea volucres Pyroeis, & Eous, & Aethon, Solis equi, quartusque Phlegon.* Theocrit. VII, 2.

τροπαῖον τῆς ἵππομαχίας ἔστυσαν IV, 157. & Corinth. p. 248 ed. Ald.

τροπαυτῆρα II, 151. Aeschyli Schol. 142.

τρυχόμενοι τῇ προσεδραίᾳ I, 175. IV, 216. τρυχοῦσθαι D. Halic. 430, 35. Sophocl. & Schol. 36: 37. Polyb. p. 13. Lycophr. 583. Theogn. 909. Solon. II, 22. Mimnermus. Herodot. τετρυμένων λαῶ II, 129. Arch. τετρυγμένον.

ΤΤ. τυραννίδα ἔχσθε τὴν ἀρχὴν II, 220. in bonam partem Herodot.

τύχη. κατὰ τύχην, quodam fortunae beneficio II, 242. ἐς τύχας καταστῆναι, incertos fortunae casus subire I, 96. βουλόμενοι τῇ παρουσίᾳ τύχῃ ὥς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελεθεῖν, praesenti victoriae fortuna III, 23.

ΤΩ. τῷ, sine accentu: μήτε σπένδουσθαι τῷ, μήτε πολεμεῖν, cum quoquam III, 267. IV, 247.

τῷδε. παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι, quin etiam simul obsecro IV, 278. II, 239.

τὼς ἀνδρας, Dorice III, 325.

Υ.

ΥΑ. ὑακίνθια III, 241. Athenaeus IV, 7. vid. Var. Lect.

ΥΒ. ὑβρεῖ καὶ ἐξουσίᾳ πλούτου I, 58. εἴθε αἷς ἀν' εὐπραξία ἔλθῃ ἐς ὑβριν τρέψιν II, 225. (ὑβ.) κόρου ματέρα Pindar. Ol. XIII. ὑβρίζω III, 27. V, 68.

ΥΓ. ὑγιᾶς. εἰτι ὑγιᾶς διανοοῦνται III, 33. καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιαῖ II, 216. ὑγιαῖ melius, quam ὑγιᾶ, Thom. Magister. vid. Herodot. I, 8.

ΥΔ. ὑδρεύσθαι III, 144. D. Halic. 306, 11.

ΥΜ. ὑμέτερος. τὸ δὲ ὑμέτερον, vestra consuetudo I, 98. ἐναυτιώσεσθε τῇ ὑμέτέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ III, 126, & alibi. ἐν τῷ ὑμέτερόν ἀσθενεῖ τῆς γνώμης II, 89.

ΥΠ. ὑπαγαγόντες κόσμῳ &c. III, 189. 190. 220. absolute. ὑπαγαγαὶ καὶ διώξεις II, 313. agn. Etymolog. p. 777.

V E R B O R U M.

ὑπαίθριος I, 188.

ὑπακούω. τῷ ὑμετέρῳ συμφῶρῳ ὑπακούειν III, 341. οὐ δοκεῖν
ἀν βράδιως ἐθελῆσαι ὑπακούσαι IV, 298. D. Hal. 231, 7.

ὑπάρχει δ' ὑμῖν ἐτι νῦν γε ταπλῆϊα τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν IV,
278. τῆς ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι, ὑμῖν μεγά-
λη ἢ δόξα, — si a pristina indole ne desciveritis II, 69. ἐς ἅπαν
τὸ ὑπάρχον ἀναρρίπτουσι III, 343. ὥς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐδό-
κει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, pro praesenti rerum statu V, 5. τὸ
πλέον τοῦ χωρίου καρτερόν ὑπῆρχε III, 8.

ὑπειπὼν. ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν τὰ ἄλλα, ὅτι αὐτὸς
πράξοι &c. I, 127. II, 169. Schol. Sophocl. 14.

ὑπεκρίναντο, pro ἀπεκρίνοντο Eustathius 1437, 33.

ὑπεξέθεντο παῖδας I, 125. Antiph. Sophocl.

ὑπεξέκειτο V, 48. Aristot. Oeconom. II.

ὑπεραυχοῦντα III, 30. ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι Phalaris
Ep. ὑπέραυχα D. Halic. 520, 42. ὑπέραυχες λέων Pollux V,
83. Schol. Aeschyli 94.

ὑπερβατόν ἦν τὸ περιτείχισμα II, 206.

ὑπερβιαζομένου του κακοῦ, supra modum urgente II, 79.

ὑπερόπται. δοῦλοι ὄντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν
εἰωθότων, hoc est, κερπόντων II, 223. Schol. Sophocl. 188.

ὑπεροφία. ἀμαρτέτεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροφίας παιδεύόμε-
νοι, simplicius institui mur, quam ut leges contemn. &c. I,
119. D. Halic. 219, 1.

ὑπερόριον ἀσχολίαν, in exteris regionibus occupationes V,
110. D. Halic. ὑπερόριος πόλεμος. στρατιὰ alibi Noster.

ὑπερφόρομεν αὐτῶν τοῖς ὅπλοις I, 115. D. Halic. 192, 32.

ὑπέρφρων II, 93.

ὑπέστη. πολὺ πρὸς τὰ δεινὰ, ὅπερ ὑπὲρ ὑπέστη, φερεγγυώ-
τατος ἐφάνη V, 104. & alibi, ἤγαγε τοὺς ἀνδρας ὥσπερ ὑπ-
έστη. semel tantum usurpasse tradit Thom. Magister.

ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντες, πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέ-
ραν ἀκρόασιν II, 234. Aeschyli Schol. 134.

ὑπήκοος. τὸ ὑπήκοον τῶν συμμάχων IV, 110. III, 147. V, 105.
τῶν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν IV, 267. Diodor. 34 c.

ὑπὸ, causam denotat: κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν &c. V, 22.
& ita saepius. sub: ὑπὸ τοῖς ὅπλοις IV, 302. ὑπὸ σφᾶς, in suam
potestate III, 88. tempus: ὑπὸ νύκτα, sub noctem III, 97.
εὐχὰς τὰς νομιζομένας ὑπὸ κήρυκος ἐποιούντο, praeconis voce
IV, 52. λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτη II, 311.

ὑποδεεστέρως. ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρως ἀνθρώπων
V, 136. I, 17. ὑποδεεστερα τῆς φήμης I, 20. D. Hal. 22, 14.
Herodot. I, 91.

Thucydid. Vol. VI.

F f f

I N D E X

ὑποδέχομαι. ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο, recepit in fe V, 125. IV, 40. I, 39. II, 155. μεγάλα ὑποδεχόμενοι Herodot. II. Noster alicubi, — ἐλευθερία πιστὴ ἐν ἧ παρὰ γυνάμιν ἀλλήλους ὑποδεχόμεθα. Diodor. 766 c.

ὑποδοχή. ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος, ὡς κωλύσονται ἐτάσσοντο, ad excipiendum armis IV, 299.

ὑπόκειται. — νήμους, ἀφ' ὧν ἔκασιν ἐλπίς ὑπόκειται II, 295. Pindar. Ol. I, 135.

ὑπολαίπω. μὴδ' ὑπολαίπειν λόγον αὐτοῖς V, 6. μὴδ' ἐν ἡμῖν αὐτοῖς αἰτίαν ὑπολήψασθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολαμήσατε I, 200. vid. Herodot. I, 9.

ὑπομνήσκω IV, 287. 134. Homer. μνήσασθε 3. ἀλλῆς.

ὑπόμοιον ἐρύξαντες II, 117. D. Halic. 180, 8.

ὑπὸ πτεγῆ χαλεπὸς ἐς 8c. VI. Thom. Magister. Aretaeus 35, 34. active Noster ed. Francof. 452 d. alibi passim.

ὑπόσπονδος ἐχώρει ἐς Σίγειον IV, 93. νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωκαν I, 88.

ὑποτείνοντος αὐτοῦ V, 73.

ὑποταπῆσας II, 23. 204. III, 253. D. Halic. 435, 13.

ὑποτελεῖς ὄντες φόρου IV, 267. φόρον D. Hal. 252, 30. 544, 43. vid. ὑπὸ πτεγῆ.

ὑπουλον εὐνομίαν V, 98. ἔχθρα D. Halic. 168, 27. vid. Sophocl. Schol. 206. Demosth. Coron. 356.

ὑπουργεῖν IV, 136. 278. Aretaeus 93, 26.

ὑποχείρια, subiecta I, 134. II, 298. D. Halic. 168, 13.

ὑπτίας ἀσπίδας IV, 316.

ΤΣ. ὑστερέω. ἐπειδὴ τῆς Μιτυλήνης ὑστερήσει, non satis mature pervenire potuisset II, 213. I, 188. Diod. 337 b. 491 c. ὑστέρηζον IV, 109. V, 66. D. Halic. 67, 22.

ΤΦ. ὑφαντὰ II, 158.

ὑφηγέομαι. ἀμύνεσθαι ταύτην ἢ ἀν' ὑφηγήσδε I, 112. Sophocl. Elect. ὑφηγοῦ. Diodor. 87 b.

ὑφίσταμαι. ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ὑφίστασθαι II, 90. ὑφίστάται τὸν πλοῦν III, 46. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑπ' στάντος μεμπτότερος II, 89. vid. ὑπέρστη.

Φ.

ΦΑ. φαίνομαι. πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους αὐτοῖς φαίνεσθαι, visum iri IV, 203. ἢν ἐυσχῇ, ὡς τε ἐν φαίνεσθαι τείχος παχὺ, ut videretur II, 199. 252. I, 49. D. Halic. 746, 12.

φακέλλους ὕλης φοροῦντες II, 119. φακέλους φρυγῶν D. Halic. 642, 41. Mf. Var. φακέλλους, quomodo etiam Marcell.

V E R B O R U M.

ρακέλους Synesius Epist. 134. φάκελλον ἐπισπολῶν. Ioseph. Antiq. 7, 4. φακέλλους ἕλης ξηρὰς περιβαλὼν &c.

φανερὸν μὴ δὲν κατεργάζεσθαι, illustre facinus I, 27. Aelian. V. H. IX, 35. ἐς τὸ φανερὸν λογιόμενα Noster alibi. ἤφον φανε-
ραν δεινουργεῖν III, 113 &c. V, 99.

φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122.

φανερωτάτος πάντων ἐγένετο, maxime conspicuus III, 18.

φαυλότεροι γνώμην II, 93. D. Halic. 661, 5.

ΦΕ. φειδῶτις ἐγένετο ἐπ' εὐπραγίᾳ ἥδη σαφεῖ μὴ προανα-
λωθῆναί τῳ IV, 315. D. Hal. 546, 32. 731, 25. Ioseph. 13. Ho-
mer. Od. 8', 95. Diodor. 502 d.

φέρω. οὐκ ἔχοντός πο' αἰσχύνῃν τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος
δ' ἐτι δόξης μάλλον I, 9. 51. καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυ-
τὸν II, 88. & εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίᾳ III, 229. ἔφeson ἀλ-
λήλους, id est, ἐλήσσεον, quomodo apud Herodot. ἀγειν καὶ
φέρειν I, 12. ἐργῇ φέροντες τὸν πόλεμον I, 47. ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ-
γνώμαι ἔφερον I, 113. χαλεπῶς ἐνεγκώντες τοῦ Ἀρμόδιου IV;
89. δεινῶς D. Halic. 205, 1.

ΦΘ. φθέγγεσθαι. ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπε-
δον πολυειδῆ ἀναγκάζεται φθέγγεσθαι IV, 294. etiam ἀνέμου
φθόγγων Simonides.

ΦΙ. φιλεῖ. ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν V, 5. solet. ita saepissime.
D. Halic. 603, 44.

φιλία. ἀναγεωσάμενοί τινα παλαιὰν φιλίαν IV, 225. Οἰνω-
δῶν συμπαρωγενομένων κατὰ φιλίαν II, 130. τισὶ πόλεσιν ἐχρη-
μάτιζε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις III, 211. agn. Thom. Mag.

φιλιον ἦν τὸ εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις II, 137. ἐκ φιλίας χώρας IV,
58. D. Halic. ἐν φιλίᾳ, pro ἐν φ. γῇ 606, 24.

φιλοδικεῖν δοκοῦμεν I, 110. Aristot. Rhet. 1.

φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας II, 60. Ioseph. 156, 691.

φιλοκρinoῖεν IV, 33. om. Stephan. Hefychius διακρinoῖεν. vid.
Constitut. Apost. III, 4. Schol. ἐξετάζοιεν, delectum habeant.
Phavorinus δοκιμάζειν. Nazianzenus, Μὴ φιλοκρίναι μοι τὰς
ἀξίας τῶν σε καθαιρόντων. curiose explorare, a φιλοκρίνω.

φιλονεκῆσαι III, 350. D. Halic. 656, 15.

φιλοφειλία V, 116. IV, 215. Diodor. 126 a.

φιλόπολις II, 88. Aristophan. Plut. & Pindar. Ol. IV.

ΦΛ. φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνηθηκός II, 73. φλυ-
κταινώσις Aretaeus 9α, 17. v. Hippocrat. Progn. 148. Coac.
Praenot. 436.

ΦΟ. φοβέω. ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, τῷ μὲν Τισσαφέρει
τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν V, 126. φοβεῖ λιμὸν, famem intentat. D.
Halic. 380, 27.

Fff 2

I N D E X

φοβερὸν IV, 88. D. Hal. 440, 42. φοβερὸς, ὁ φοβούμενος, qui metuit, Suidas III, 621. Etymol. Mag. ex III. citat quaedam Corinthus 151.

φοινιᾶτατον IV, 218. ex nostro Herodian. bis terque. φορμηδὸν τιθέντες (ξύλα) II, 115. III, 74. v. Hesiod. Op. 482. φόρος. vid. Thom. Mag.

φορτηγικοῦ πλοίου IV, 139. vid. Thom. Mag. & Annotat.

ΦΡ. φρόνημα. δουλοῖ φρόνημα αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκῃτον II, 90. ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοι II, 67. 92. vid. Ulpian. στεφ. 348, 1. 318, 1. 357, 2. ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσασθαι III, 269. Diodor. 184 b. 477 a. φρονήματι, Schol. ἐπάρσει I, 115. D. Hal. 703, 19.

φρυγανισμὸς IV, 181. 190. Ioseph. 1199.

φρυκτωρία II, 202. D. Halic. 491, 43.

ΦΥ. φυγὴ αὐτῶν, pro φυγάδες V, 97. Aristides ad Theb. I. φυλακῇ. χρεῖναι τεχιζέειν ὥστέχιστα, καὶ τᾶλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν V, 79. D. Hal. 622, 11. & διὰ φ. ἐν φ. μεγάλῃς Herodot. II, 99.

φυλάσσω. φυλάξαντες ὅτι νύκτε καὶ αὐτὸ τὸ περίορθον II, 7. III, 25. Diod. 743 d. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ πάντας ἀρχὴν μὲν τοῦ εἰκοτος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπ. III, 89. Herod. IX, 77.

φύσας μεγάλας ἐσθύντες ἐς τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς III, 149. φυσσῶνς Polyb. p. 69. Callimachus D. 55, ἄημα φυσῶν.

φύσις. δοῦματι ἐνδόμῳ συμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον ἐς τὸ συμφέρον καθίσταται III, 87. ἀνθρωπεία φύσει, humanum ingenium I, 109. φύσεως δυνάμει I, 195. τῇ φύσει πρόχειροι Diodor. 368 d. — 394 d. ὑπὸ φύσεως ἀναγκαιῆς, naturae necessitate III, 345.

φυτεύοντες γῆν I, 5.

φύω. πεφύκασι ἅπαντες καὶ ἰδία καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνει II, 236. III, 30. τοῖς ὄντιν δόξα πέφυκε τοῦ ἐτέρου III, 88. 89. II, 226. 95.

ΦΩ. φωτῇ. τῇ αὐτῇ φωτὶ καὶ νομίμοις χρώματι IV, 266.

X.

ΧΑ. χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεισι ἀφίσταν τὴν δοκὸν II, 118.

χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἀρξαι IV, 191. χωρία χαλεπὰ καὶ πατρώδη III, 14. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς συμπεροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἐμπλου V, 3.

χαλεπῶς. vid. φέρω. χαλεπῶς ἐλάμβανον IV, 95. ἔχων Diodorus 257 d. φέροντες 429 c.

χαλεπωτάτους. πρὸς ἀνδρας τολμηροὺς τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους φαίνεσθαι IV, 203.

χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν III, 31. ὁ δράσας τὴν χάριν II, 61.

V E R B O R U M.

ἐς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσαν, *ibid.* τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν II, 264. D. Halic. 195, 19. ὀφείλων Diodor. 647 c. ἀποδώσειν 742 d. τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεῖς, Messeniorum, qui in gratia apud eum erant, verbis adductus II, 309.

χαρισαμένοις μᾶλλον ἢ βιασαμένοις III, 31. v. Ulpian. Χερρ. & Τιμ. 336, 2. 372, 3.

ΧΕ. χειμασθεῖσαι σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν II, 273. Diodor. 132 a.

χείρ. ἐς χείρας ἦσαν III, 107. χωρεῖν D. Hal. 296, 2, & 606, 5. πολλὰ χειρὶ ἐπεβόηθον πάντες II, 312. Herod. VII, 20. ubi pro ἀνομένῳ M. & Vulg. Codex Arch. ἀναισιμομένῳ, quod perplacet. vid. Polyb. p. 32.

χειροποίητος (φλδξ) II, 119. ὁδοὺς D. Halic. 642, 45. χειροποίητος Ioseph. 1316.

χειροτέχναι IV, 214. D. Halic. 173, 14.

χειρουργεῖν V, 106.

χειρώσεσθαι III, 36. D. Hal. 113, 8. Gloss. in Xenophon. p. 64 b. Herodot. II, 71. χειρωθέντος Diodor. 38 c. & 64 b.

ΧΗ. χηλὴ (τοῦ λιμένος) IV, 261. vid. Var. Lect.

ΧΡ. χράσμαι. κηρύγμασι χρῆσασθαι ἐπιτηδεύεις II, 5. τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρῆσασθαι III, 53. vid. Corinthum 150. Noster III, 345. IV, 220. II, 28. 29. hisce παραπλήσιον est apud Ovid. *uitur hero: de iaculo. παραδείγμασι τοῖς προγιγνομένοις χρώμενοι* II, 184. γνώμησι Ἰώνων Herodotus II, 15. ubi Bodl. *μόνου. δικαίᾳ χρῆσθων* III, 233. apud Th. Mag. *χρῶσαν Λακεδαιμονίοις; pro χρησμάδουσαν* Suidas III, 690.

χρηματίζομαι. οἰόμενοι χρηματίζεισθαι, μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. Thom. Magister.

χρηματίζω. τίσι πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας, *egit de &c.* III, 211. alibi *χρηματίσαντες, rebus transactis.* vid. Ulpian. ad στεφ. 356, 1.

χρῆναι διαναυμαχεῖν V, 120. v. Th. Mag. & Ulpian. 358, 1.

χρῆσις. τῆς ἵππου οὐδεμία χρῆσις ἦν IV, 182.

χρησμολόγοι II, 37. V, 3.

χρόνος. ἀθυμίᾳ πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε, *mora* III, 41. πολλῶν διατριβομένων Herodot. IV, 201. vid. Nostrium III, 114. 125. IV, 7. Polyb. p. 10. τὸν ἅπαντα χρ. pro *aeternum*, Simonides.

ΧΩ. χωρὶς δὲ, praeterea vero II, 24. 194. D. Hal. 685, 24.

Ψ.

ΨΕ. ψέγομαι. ἢ ἐπιτίκεια τοῦ διδάσκειν &c. οὐ ψέγεται III, 336.

F ff 3

INDEX VERBORUM.

↓εύδομαι. ↓ευσθέντες τῶν σκοπῶν V, 166. τοῦ γάμου Herodot. V, 47. Noster III, 160. 334. IV, 31.

↓ευδῶς I, 194.

ΨΗ. ↓ηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ πάθοδον καὶ ἄδειαι V, 124. D. Halic. 395, 5. & ita passim.

↓ῆφον προσθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν I, 61. μετὰ ↓ῆφου ἀδίκην καταγνώσεως II, 292.

ΨΙ. ↓ιλός. τὸν ↓ιλὸν ὄμιλον ἐς μέσον λαβὼν III, 186. ↓ιλῆι ταῖς χερσὶ Aelian. V. H. VI, 2. sine armis: nudi.

↓ιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιώτας, hoc est, μονῶσαι, nudare II, 330. D. Halic. 164, 39.

ΨΟ. ↓ίγον τοῖς πέλας ἔπεισγ καὶ I, 97. II, 69. ἄνδρα ἀνυ ↓ τετυγμένον Simonides.

Ω.

Ω. ὃ πάντων ἀξυρετώτατοι IV, 67. D. Halic. 699, 11.

ΩΘ. ὄθισμός. τὸ δὲ ἄλλο καρτερᾷ μάχῃ καὶ ὄθισμῳ ἀσπίδων ξυσσῆται III, 141. D. Halic. 444, 30. Herodot. VII, 225. Aeschyl. Schol. 86.

ΩΜ. ὀμιλήσει πολέμῳ ἐλάχιστα, in bellis minime versari IV, 111. D. Hal. 532, 26. & κινδύνοις τραύμασι Ioseph. 850, 859. Bacchylides πλοῦτος δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὀμιλεῖ. τῇ φρυγίᾳ, attigerunt. Herodot. VII, 26. Noster IV, 88, & alibi.

ΩΣ. ὥς. ἐδόκει ὁ πρὸς Πελοποννησίου πόλεμος καὶ ὥς ἔσεσθαι αὐταῖς, vel sic fore &c. I, 65. πλεύσας ὥς τὸν Τισσαφέρνην V, 124, & saepissime alibi; pro ad, more Atticorum. D. Hal. 37, 23. 243, 14. 289, 13. Herodot. ὥς θυγατέρα εἰσελθεῖν II, 126, & alibi, ut restituit cl. Gronovius. neque aliter Mf. Baroc. Thom. Mag. corr. qui eis pro ὥς Ἀβυδον. vid. Nostrium V, 5. 99. III, 80. 65 & seqq.

ὥστε. ἐπαγγελλόμενοι τῷ δήμῳ ὥστε βοηθεῖν V, 133. III, 59. 71. cum Coniunctiv. etiam D. Halic. 144, 45. & cum Indic. 698, 14. Aelian. V. H. XII, 30.

ΩΦ. ὠφέλεια, praesidium I, 40. τῶν ἀποστιγνῶν τὴν ὠφέλειαν, usum IV, 182. τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῇ Σινελίᾳ φυλάξει IV, 126. ὠφέλεια, utilitas I, 127.

ὠφέλιμος IV, 281. Aelian. V. H. XII, 54. Noster IV, 287. τὸν Πειραιᾶ ὠφελιμώτερον ἐνέμιζε τῆς ἀνὰ πόλεως I, 132.

ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικά III, 111. poëtica, inquit Th. Mag. id quod in hoc auctore frequens. Aeschyl. Ὡς τοῖς θεοῦσι πλοῦτες αὐτὸν ὠφελεῖ. Rhetores Accus. iungunt. Noster Dat. semel. Dioscor. ὠφελεῖ ἐπιληπτικοῖς, prodest. Aristoph. ὄρν. 420.

INDEX SCRIPTORUM VETERUM

*Qui in Notis & Var. Lectionibus emendantur,
aut illustrantur.*

-
- A**ELIANUS I, 350. 375.
 II, 517. 530. III, 475.
 Aeschylus II, 411. 548.
 Ammonius I, 340. 341. 402.
 406. II, 451. III, 466. 521.
 Anacreon IV, 489.
 Anna Comnena III, 422. 445.
 V, 240.
 Appianus I, 377.
 Apollodorus II, 472. 558.
 Arctaeus II, 430.
 Aristaenetus V, 267.
 Aristides I, 382. II, 441. 442.
 III, 418. 432. 458. 554.
 V, 294. 299.
 Aristophanes I, 307. 394.
 396. 408. III, 527. IV, 376.
 393. 522. V, 230. 269. 279.
 Aristoteles III, 468. IV, 480.
 484.
 Arrianus II, 450. V, 242.
 Athenaeus III, 459. 462. IV,
 400. 409. VI, 264.
 Avienus III, 535. V, 242.
 Callimachus II, 563. III, 536.
 V, 242. VI, 277.
 Cantacuzenus II, 466. 469.
 III, 448.
 Cicero IV, 409.
 Cinnamus III, 535.
 Clemens Alexandrinus I, 299.
 360. II, 448. 528. 536 sq.
 III, 476. 533.
 Conon I, 385. II, 554. 565.
 Corinthus I, 405. II, 518.
 555. V, 256. 277.
 Cornelius Nepos I, 385. II,
 545. VI, 151.
 Demetrius Phalereus III, 438.
 IV, 478.
 Demosthenes I, 360. II, 545.
 Dio Cassius III, 547.
 Dio Chrysostomus I, 316.
 Diodorus Siculus I, 353. 371.
 382. 385. II, 399. 452. 453.
 456. 467. 561. 562. 570.
 III, 410. 434. 444. 453.
 568. IV, 426. 427. 431.
 481. 491. V, 289. 292. 293.
 Diogenes Laërtius II, 403.
 428. 447. VI, 22.
 Diogenianus III, 568.
 Dionysius Halicarnassensis I,
 270. 275. 302. 318. 320.
 324. 339. 358. 367. II,
 422. 424. 439. 523. 547.
 558. III, 425. 468. 532.
 534. 561. IV, 385. 417.
 478. 479. V, 227. VI, 16.
 18. 25. 79. 186. 275.
 Dionysius Periegetes II, 567.
 III, 573. 576. V, 235.
 242. 289.
 Dioscorides II, 432. IV,
 491.
 Epictetus II, 447.

I N D E X

- Epigrammata Graeca** I, 298.
 374. 388. IV, 487. V, 299.
Erotianus IV, 392.
Etymologicon M. I, 300. 325.
 353. 373. 403. II, 398.
 449. 518. 533. III, 420.
 465. 520. V, 285.
Euripides IV, 386. 413.
Eustathius in Homerum I,
 387. 406. II, 566. III,
 424. 466.
 — in **Dionysium Periegeten**
 IV, 525. VI, 61.
Frontinus IV, 399. 410.
Glossae Gr. Lat. I, 402. 403.
 IV, 478.
Glossae Galeni III, 428.
Harpocration I, 325. 372. II,
 454. III, 529. V, 250.
Helladius I, 407.
Heraclides IV, 400.
Hermogenes I, 327. 360.
 II, 441. 559.
Herodotus I, 301. 393. 396.
 405. 410. II, 411. 447.
 455. 528. III, 414. 416.
 426. 467. IV, 377. 427.
 V, 252. *Ind. ἐλέγχειν. εὐ-*
μέμεια. κέρδος. πρότερος.
χείρ.
Hesiodus I, 292. II, 548.
Hesychius I, 295. 306. 325.
 376. 387. 393. II, 407.
 422. 449. 469. 570. III,
 419. 424. 428. 472. 522.
 527. 567. IV, 375. 425.
 492. 517. 519. V, 243. 254.
 293. VI, 229. 275. *Ind.*
ἐκπλήγνυσθαι, ὁμαιχμία.
Hieronymus I, 385.
Hippocrates IV, 377. *Ind.*
στεγανότης. ὡς ἐπιτοπλεῖ-
στων.
Homerus I, 291 sq. 295.
 402. II, 432. 469. 566. V,
 228. 241. VI, 49. 192 sq.
 206. 209.
Inscriptiones II, 446. 529.
 532. III, 447.
Ioannes Evangel. I, 357. II,
 447.
Iosephus I, 336. 385. II, 450.
Isidorus IV, 487.
Isocrates I, 405.
Iustinus I, 380. II, 411.
Lexicon Biblioth. Coislin. II,
 414. 556. IV, 382.
Libanius I, 344. II, 413. 518.
Livius II, 454. III, 465. V,
 234.
Lucanus III, 415. 447. IV,
 475.
Lucas Evangel. I, 351. III,
 455. 472. V, 234. 301.
 VI, 8.
 — **Act. Apostol.** I, 351. III,
 455. V, 234. 301. VI, 8.
Lucianus I, 318. 421. 454.
 553. 574. II, 445. III,
 472. 547. IV, 401. V, 269.
Lucretius II, 432. 433 sq.
Lycurgus Rhetor II, 558.
Maccabaeorum Scriptores II,
 402. 448. 541. IV, 407. VI,
 276.
Martianus Capella II, 518.
 570. 574.
Matthaeus Evangel. *Ind. ι.*
λοιπόν.
Maximus Tyrius VI, 264.
Moeris Atticista I, 370. IV,
 392.
Musaeus I, 304. II, 428.
Nemesius II, 431.
Nicander V, 300.
Nicetas Choniates II, 457.

C R I T I C U S.

- Notitia** Episcop. I, 385. III, 535. V, 243. 253.
Oppianus I, 370. II, 548. IV, 409.
Origenes I, 357.
Orpheus I, 351. V, 294.
Ovidius V, 296.
Pandectæ II, 429.
Parthenius III, 421.
Paulus Apost. III, 455. V, 234.
Pausanias II, 405. III, 476.
Petronius II, 529.
Phavorinus I, 387. III, 465. 472. 520. 521. 527 sq. IV, 523. V, 243. 254. 293.
Philostratus II, 517.
Phrynichus II, 403. IV, 377.
Pindarus II, 445.
Plato II, 548.
Plinius I, 307. 353. 377. 388. II, 566. III, 445. 534. V, 243. 253.
Plutarchus I, 352. 355. 366. 383. 388. 389. 395. 403. 405. 408. II, 406. 421. 441. 452. 528. 563. III, 413. 430. 445. 449. 520. IV, 386. 415. 427. 488. 515. V, 227. 274. 286.
Pollux I, 373. 400. 405. II, 398. 405. 545. III, 409. 552. 556. IV, 408. 423. 497. VI, 222.
Polyaenus II, 562. III, 469. V, 294.
Polybius II, 570. III, 426. IV, 522.
Pomponius Mela III, 445. 554. V, 252.
Priscianus I, 404. II, 463. 567. III, 441. 448. 470.
Procopius II, 518. VI, 227. *Thucyd. Vol. VI.*
Propertius V, 295.
Ptolemaeus I, 387. II, 459. 469. 532. 562. 570. III, 430. V, 253. 286.
Quintilianus I, 302.
Scholiaſtes Aefchyli I, 349. II, 549.
 — **Aristophanis** I, 307. 363. 384. II, 404. 518. 525. 565. III, 407. 422. 467. 469. 526. 536. 568. IV, 379. 380. 409. 426. 495. V, 266. 276.
 — **Callimachi** III, 536.
 — **Demosthenis** I, 355. III, 432. V, 274.
 — **Hermogenis** I, 334. 405. II, 439. 529.
 — **Hefiodi** III, 564.
 — **Homeri** III, 445.
 — **Luciani** III, 435. 441.
 — **Nicandri** II, 413. V, 290.
 — **Pindari** II, 565. V, 254.
 — **Sophoclis** I, 344.
 — **Theocriti** II, 460. 554. V, 253.
Scylax II, 469. 570. III, 463. 522.
Scymnus Chius III, 463.
Seneca Tragicus III, 459.
Septuaginta Interpretes Graeci V. T. I, 306. 406. II, 399. 432. 447. 448. 524. VI, 276.
Servius IV, 374.
Sex. Empiricus IV, 375.
Sibyllina Carmina I, 375. V, 243.
Silius Italicus II, 562.
Solinus II, 408. IV, 487. 491.
Sophocles I, 316.
Sotion II, 413.
G g g

INDEX CRITICUS.

- Statius II, 459. 471. III, 441.
 459. 549. 554.
 Stephanus de Urb. I, 349.
 387. 388. II, 406. 414. 456.
 459. 465. 529. 531. 565.
 566. III, 435. 463. 465.
 546. IV, 376. 412. 428.
 485. V, 239. 240. 253.
 261. 295.
 Stobaeus I, 362. 407. II, 447.
 460. 535. III, 555. 561.
 564. IV, 378. 393. 420.
 Strabo I, 291. 342. 377. II,
 415. 456. 531. 566. III,
 533. 534. IV, 485. V, 291.
 VI, 275.
 Suidas I, 298. 310. 335. 340.
 343. 348. 349. 352. 359.
 369. 371. 385. 387. 392.
 395. 397. 400. 406. 411.
 II, 397. 405. 407. 408.
 409. 415. 438. 445. 448.
 450. 451. 454. 459. 460.
 462. 467. 471. 518. 519.
 537. 540. 555. 557. 566.
 575. III, 408. 409. 420.
 423. 431. 432 sq. 440. 442.
 519. 520. 527. 528. 529.
 533. 536. 552. 555. 568.
 IV, 374. 378. 408. 412.
 415. 426. 429. 478. 493.
 496. 498. 518. V, 229.
 254. 276. VI, 9. 99 sq. 103.
 106. 110. 138. 142. 149.
 150. 157. 170. 175. 176.
 181. 188. 190. 203. 225.
 229. 237. 252. 264. 273.
 277.
 Synesius VI, 205.
 Themistius I, 387.
 Theo Sophista II, 398.
 Theognis I, 341. VI, 187.
 Theophrastus I, 352. II, 456.
 Thomas Magister I, 334. 362.
 373. 382. 385. 407. II,
 396. 410. 422. 425. 430.
 431. 440. 443. 444. 448.
 455. 519. 520. 525. 540.
 541. 547. 553. 558. 560.
 562. 569. 575. III, 413.
 420. 421. 422. 428. 429.
 431. 442. 443. 447. 463.
 471. 473. 475. 519. 520.
 523. 526. 531. 533. 538.
 540. IV, 375. 384. 388.
 389. 391. 401. 408. 420.
 425. 484. 501. 509. 522.
 V, 228. 268. 269. 277. 281.
 Tobiae liber II, 448.
 Tzetzes I, 354. 407. 408.
 III, 463. 536.
 Vegetius IV, 413.
 Virgilius IV, 373. 477. V,
 244.
 Vitruvius III, 549.
 Xenophon I, 369. 394. III,
 437. 531. 536. IV, 479.
 V, 246. 283.

Erratum.

Vol. V. pag. 3. l. 10. *δισφάρται*, leg. *δισφάρτα*.

